8
627

LATVJU DAINAS

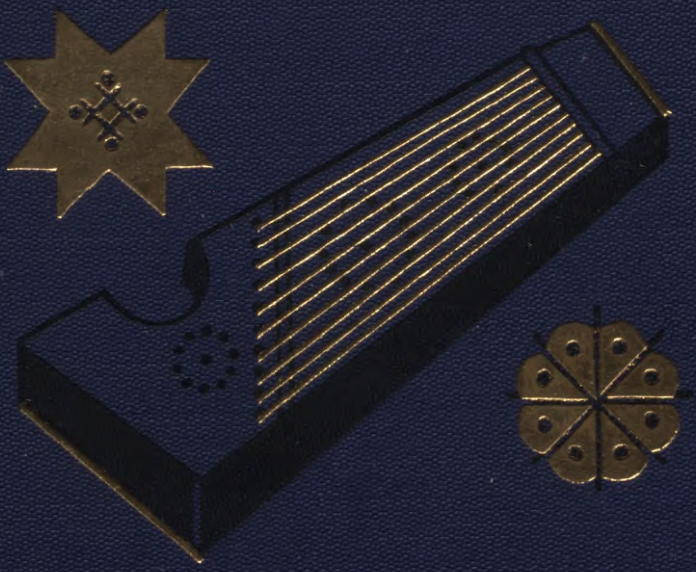

PAMATDZIESMAS

III-IV.

VALSTS
BIBLIOTEKA

ANSIS CTRULIS

8
627

LATVJU DAINAS

PAMATDZIESMAS DOC. L. BĒRZIŅA SAKOPOJUMĀ

III.

Dažādās nometnēs

N. STRUNKES VĀKS UN VINJETES
ANŠA CIRUĻA KRĀSAINAIS PIELIKUMS

RĪGĀ, 1929
VALTERA UN RAPAS AKC. SAB. IZDEVUMS

Valtera un Rapas
akc. sab. grāmatspiestuve
Rīgā, Brīvības ielā 129/133

Part. 50
L. v. B.
№ 381.195
2 lp. 0308116967
LATVIJAS VALSTS BIBLIOTĒKA

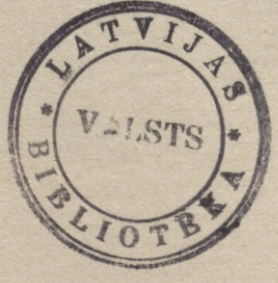

Bultas

Spārnots puika, bultu smailu,
Bijis sirmos laikos šāvējs;
Redzot jaunu sirdi dailu,
Skrambāt skrambājs, bet nav nāvējs.

Latvju zemē viņa vietu
Pilda mīļā lakstīgala:
Ziedonī, lai kur tu ietu,
Trīc no viņas katra mala.

Balss nav viņai, šķietas, skarba,
Neliek viņa kaŗā doties,
Bet nav miera tev, nav darba,
Viņas dziesmā noklausoties.

Vakarkrēslā, ziedu tvanā,
Skaņas šīs ja kāri sūci,
Gan tev drīz būs jāsamana,
Sirdij viņas dara brūci.

Un šo brūci dziedinādams,
Tautiets taujā siržu zāles;
Zirgu sedlojs, ceļu jādams,
Pārmeklē viņš tālu tāles.

Kādas upes ūdentiņus
Nedzeŗ jātnieks, nedzeŗ bēris!
Kādus nemiņ pagalmiņus,
Kādus viņš nav vārtus vēris!

Paiet viņam jaunas dienas,
Vēl viņš jāj un vēl viņš pētī,
Līdz viņš atrod zāles vienas,
Atrod meitu mātes klētī.

Un kā roze ziedēdama
Kaimiņžogam pāri vijas,
Meiča, sirdi dziedēdama,
Žogam pāri skūpstiem mijas.

Viļas tēvs un māte viļas,
Viegli ņemot tādas kaites;
Mīlestības brūces dziļās
Dziedē tikai mūža saites.

Laima lemj, un tiešām būs tā:
Kam reiz bulta sirdi dragā,
Tam uz mūžu jāiet gūstā,
Mūža gūstā, bet ne smagā.

* * *

Latvju zemē lakstīgala
Vainu nes par dažu kaŗu:
Maltuvē, kur māsa mala,
Tīrumā, kur arājs aŗu.—

Un kā dažkārt kaujā sīvā,
Viens pret otru bultas metam;
Ir savs prieks šai cīņā dzīvā,
Kad ar sirdis lūst paretam.

8095. (7924.)

Abi rokas milnu turu,
Šķiet' akmeni piekusušu:
Piekūst manas abas rokas,
Dzirnutiņas nepiekūst.

8096. (7925.)

Ai, bāliņu, man bāliņu,
Lūko citu malējiņu:
Es tavēja malējiņa,
Man' vedīs tautiņās.

8097. (7926.)

Vai, Dieviņ, grūtas dzirnas,
Nevar vaire kustināt;
Vai, Dieviņ, grūts mūžiņš,
Nevar vaire piedzīvot.

8098. (7927.)

Ai, Dieviņ, grūt bij man
Ar to laisku malējiņ'!
Vai bij man dzirnas vilkt,
Vai laisko malējiņ'?

8099. (7929.)

Ai, kauniņ, man' lielo,
Māmuliņa maltu gāja;
Lai kauniņš, ko kauniņš,
Kur slavīte maliņā!

8100. (7930.)

Vai, lielās dzirnaviņas,
Vai es jūsu nepavilku?
Vai tādēļ nepavilku,
Ka ļautiņi nicināja?

8101. (7931.)

Vai, pelēku akmentiņu,
Bij man tevi ritināt?
Ūdenī tev gulēt,
Viļņam tevi ritināt!

8102. (7932.)

Ai, rijiņas kūlējiņi,
Palīdzat malējam!
Pieci, seši riju kūle,
Viens mālīti ritināja.

8103. (7933.)

Ai, rudzīti, rogainīti,
Tevi teice, mani pēle:
Tevi teic tīr' augušu,
Mani rupi samalušu.

8104. (7934.)

Vai, spēciņi, vai, varīte,
Kaut visam mūžiņam,
Kaut varētu viena malti
Pretī pāris malējiņu.

8105. (7935.)

Aiz gaismiņas saule lēce,
Ne aiz rīta ausekliņa;
Aiz māmiņas maltu gāju,
Ne aiz brāļa līgaviņas.

8106. (7936.)

Ak, meitiņa, ak, meitiņa,
Slauki tīri maltuvīti,
Lai mēsliņi nepinās
Pa Laimiņas kājiņām.

8107. (L. B.)

Apskaties, mīļā Māra,
Maltuvē iegājusi;
Atradīsi dzirnaviņas,
Pret saulīti ritinot.

8108. (7938.)

Apskaities malt iegāju,
Gribēj' dziernas saplosīt:
Piekūst manas kājas, rokas,
Tek dzirnītes dziedādamas.

8109. (7939.)

Ar kaķīti maltu gāju,
Līgaviņu taupīdams.
Velc, kaķīti, tu stiprāki,
Tev ir bomis mugurā.

8110. (7941.)

Ar kaķīti malti gāju,
Ne ar brāļa līgaviņu;
Kaķīšam gaŗa aste,
Viegli vilka dzirnaviņas.

8111. (7943.)

Ar māsiņu malti gāju,
Lai tek viegli dzirnaviņas;
Kad ienāca mātes meita,
Šķiet' ūdeņa pielijušas.

8112. (7944.)

Ar rociņu aplūkoju
Savu rīta malumiņu;
Mūža galu nevarēju
Ar rociņu aplūkot.

8113. (7945.)

Augsti kalni, smags vezums
Svīdē manus kumeliņus;
Tīri rudzi, smagas dzirnas
Svīdē mūsu malējiņas.

8114. (7946.)

Augšu rociņ' i turēju
Pie gŗūtos dzirnaviņu,
Lai ceļas rīta māls
Da manām rociņām.

8115. (7947.)

Aust', dieniņa, rāmi, rāmi,
Lai rītiņis kavējās;
Ilgu miegu nogulēju,
Nesamalu rīta māli.

8116. (7948.)

Aust', gaismiņa, patapiņ
Pār lielo tīruminu,
Nule sieciņ' i daliku
Pie lielām dzirnavām.

8117. (7949.)

Bagāts tēvs laisku meitu
Padzirnē audzināja,
Lai galviņa apputēja,
Lai šķit' tautas malējiņu.

8118. (7951.)

Bagāts tēvs savas meitas
Padzirnē audzinā.
Sajāja tautiņas
Sasarībinā,
Izgāja meitiņas
Putēdamas.

8119. (7953.)

Bajārs savas slinkas meitas
Padzirnē audzināja;
Kad izlīda saulītē,
Sēnelaiņa villainīte.

8120. (7954.)

Beŗ, māsiņa, pilnu sauju,
Nekavē dzirnaviņas;
Tev pašai kavējas
Roku darbi istabā.

8121. (7955.)

Bij māmiņa auklējusi,
Bij varīti iedevusi:
Es varēju droši malt
Pretī trim malējiem.

8122. (7956.)

Bij malušas malējiņas,
Tecējušas dzirnaviņas:
Viena rīta malumiņš
Kumeliņa vezumiņš.

8123. (7957.)
Bij man treju dzirnaviņu
Maltuvītes dibinā.
Pie to treju dzirnaviņu
Vajag sešu malējiņu.

8124. (L. B.)
Piekus's bija arājiņš,
Kumeliņš arklu vilka,
Malējiņa nepiekusa,
Pati vilka dzirnaviņas.

8125. (7958.)
Bālēliņi piekusuši
Pūriem rudzus mērīdami;
Es, māsiņa, nepiekusu,
Saujiņām mērīdama.

8126. (7959.)
Bālēnītis bēdājās,
Kad ir pulka malieniņa;
Es, māsiņa, nebēdāju,
Saujiņām izmērīju.

8127. (7961.)
Bāliņ, tava maltuvīte
Sudrabiņa lāsītēm;
Būt' ir zelta vizuļiem,
Būt' līgava malējiņa.

8128. (7962.)
Bāliņ, tava maltuvīte
Caurajiem pamatiem;
Kad gribēju smalki malt,
Vējiņš miltus putināja.

8129. (7963.)
Bāliņš savu līgaviņu
Ik vakarus skumdināja:
Rudzu sieku tas iebēra,
Ko no rīta ritināt.

8130. (7964.)
Diev' māmiņa paēduse,
Visai malti neiedama;
Apbēruse dzirnaviņas
Ar sīko sudrabiņu.

8131. (7965.)
Dieva vaina, vai arāja,
Smilgas auga tīrumā?
Dzirnu vaina, vai malēja,
Rupjis gāja rīta mālis.

8132. (7966.)
Dievājam, kam tā tika,
Šī vieglā malējiņa:
Kā skangalu vēdināja
Brālēliņa dzirnaviņas.

8133. (7967.)
Divi krūmi puķu zieda
Maltuvītes dibinā;
Tā ziedēja māmiņai
Divas jaunas malējiņas.

8134. (7969.)
Dod, Dieviņ, tīru rudzu
Ik rītiņa ritināt;
Tas bij mans roku darbs,
Tas mūžam neapnika.

8135. (7970.)
Dodiet man tīrus rudzus,
Izkaliet dzirnaviņas,
Tad sakiet manu vainu,
Ja es smalki nesamalu.

8136. (7971.)
Droša tēva meita biju,
Droši darbiņ' i darīju:
Droši ņēmu rudzu sieku
Pie grūto dzirnaviņu.

8137. (7972.)
Dziedāt, dancāt,
Tas man tika;
Tā vella malšana,
Tā man netika.

8138. (7973.)
Dziedat, dzirnus, nerūcat,
Neb es mūža malējiņa;
Bālēliņa līgaviņa
Tā būs mūža malējiņa.

8139. (7974.)

Dzirnavās nolūkoju
Bāliņam līgaviņu:
Kuŗa viegli locījās,
Tā būs brāļa līgaviņa.

8140. (7975.)

Dzirnaviņas izmācīja
Nemākošu malējiņu:
Kad gribēja smalki malt,
Ber sīkām saujiņām.

8141. (7976.)

Dzirnaviņas izmācīja
Nemācējšu malējiņu:
Met mazām saujiņām,
Velc vienādi dzirnaviņas.

8142. (L. B.)

Dzirnaviņas priecājās,
Kad ierauga malējiņu;
Ai Dieviņ, nu gulēšu
Baltā miltu kalniņā.

8143. (7978.)

Dzirnaviņas raudājās,
Nav nevienas malējiņas:
Viena mani drīzi rāva,
Otra lēni ritināja.

8144. (7979.)

Dundurs rūca stumburā,
Es māmiņas maltuvē;
Sakās mani māte dot
Dundurmuižas junkuram.

8145. (7980.)

Iegādāji, māmuliņa,
Istabā sēdēdama:
Kā var malt malējiņa
Vakarēju ēdumiņu.

8146. (7981.)

Iegājuse netiklīte,
Apsa — miltus — putināja;
Tā sacīja iziedama:
Abi divi samalām!

8147. (7982.)

Iesa — man — gribējās
Smalka griķu plācenīša;
Liku savas resnas gūžas
Pie lielo dzirnaviņu.

8148. (7983.)

Iesaliņa malējam
Puķīt' milnes galiņē;
Tabaciņu malējam
Suns sēd milnes galiņē.

8149. (7984.)

Iešu malt palīdzēt
Sav' jaunai līgavai,
Kāršu savu cepurīti
Dzirnu galda galiņā.

8150. (7985.)

Iesim abas ieterītes
Pie gŗūto dzirnaviņu,
Nedosim kalponēm
Mātes austas villānītes.

8151. (7987.)

Ēd, bāliņ, dzīvus rudzus,
Kam nejēmi ļaudeviņas;
Vai es tava kalponīte,
Ik rītiņa malt iedama?

8152. (7988.)

Eita, bērni, klausīties,
Kādi ērmi maltuvē:
Dzirnav's rūca, mili klaudz,
Dundurs dūra malējiņu.

8153. (7989.)

Ej, māmiņ, apraudzīt,
Kādas tavas malējiņas:
Vairāk miltu zem dzirnavu,
Ne virsū dzirnavām.

8154. (7990.)

Ej, māmiņa, maltuvē,
Līdzin' savas malējiņas,
Liec lielo pie mazās,
Lai tek viegli dzirnaviņas.

8155. (7992.)
Es atradu zelta nazi
Dzirnaviņu galiņā:
Tas palicis Laimiņai,
Malējiņas mielojot.

8156. (7993.)
Es atstāju māmiņai,
Apmaluse dzirnaviņas.
Gauži raud māmuliņa,
Tos miltiņus sijādama.

8157. (7994.)
Es atvēru maltuvīti,
Te ir mātes viegla diena.
Malējiņa tā meitiņa,
Vainaciņš noputējs.

8158. (7995.)
Es brāļam viena māsa,
Gŗūši mani maldināja;
Lai man' gŗūši maldināja,
Bet diženu darināja.

8159. (7996.)
Es iegāju maltuvē,
Laba rīta nedevuse;
Dieviņš sēd, Laima stāv,
Laba rīta gaidīdami.

8160. (7998.)
Es gan zinu, kā vajaga
Tīrajam rudzīšam:
Vajag asu dzirnaviņu,
Pāŗa jaunu malējiņu.

8161. (7999.)
Es jums lūdzu, jaunas meitas,
Maļiet smalku iesaliņu;
Smalk' iesala malējam
Bite milnas galiņā.

8162. (8000.)
Es māsiņa jaunākā,
Mani sauca vecāko:
Man galviņa pieputējsi,
Kviešu miltu sijājot.

8163. (8001.)
Es pazinu maltuvē,
Dzērājs manis arājiņš:
Gan ar' sīku sauju metu,
Apkārt skrēja dzīvi rudzi.

8164. (8002.)
Es pazinu to meitiņu,
Kuŗa bija malējiņa:
Tievi pirksti, gaŗa roka,
Nodiluši gredzeniņi.

8165. (8003.)
Es samalu bāliņam
Divas lastes iesaliņa;
Vēl būt' trešu samaluse,
Kaut ilgāk dzīvojuse.

8166. (8004.)
Es samalu rīta maļu,
Atgriež' savas dzirnaviņas;
Atgriež, Dievs, manu prātu
No dzērāja arājiņa.

8167. (8005.)
Es samalu rīta māli,
Ne krustiņa nemetusi.
Met, Dieviņ, zelta krustu
Beidzamā saujiņā.

8168. (8006.)
Es savai māmiņai
žēlabiņas padarīju:
Beidzamais rīta mālis
Pikiem krita sijājot.

8169. (8007.)
Es tās tavas dzirnaviņas
Ganīdama appuškoju,
Lai tās man viegli tek,
Rītos māli samaļot.

8170. (8008.)
Es tev lūdzu, māmulīte,
Nelaid kaķi maltuvē:
Izkaisīja miltu grozu,
Sabaidīja malējiņu.

8171. (8009.)

Es to daudzi nebēdāju,
Kad man agri malti cēla;
Es norāvu gaiļam kaklu,
Salauzīju dzirnaviņas.

8172. (8010.)

Gana man žēli bija,
Ka māmiņa viena mala.
Pielikos pakāpīti,
Palīdzēju māmiņai.

8173. (8011.)

Gan zināja māmuliņa,
Kā vajaga malējiem:
Sviest' ar maizi brokastīs,
Atmiedziņu pagulēt.

8174. (8012.)

Gan zināja māmuliņa,
Kad samala malējiņi:
Sieki, vāki klaudzējās,
Dzirnaviņas glūzdējās.

8175. (8013.)

Glūzdēt glūzd dzirnaviņas,
Snaudin snauda malējiņas;
Zviedzin zviedza kumeliņš,
Redzēj' laisku arājiņu.

8176. (8014.)

Gribēties gribējās
Gṛūtu dzirnu ritināt.
Vai tādēļ gribējās,
Ka bij' maza ieradusi.

8177. (L. B.)

Griķīt sēju, griķīt pļāvu,
Griķīts laba labībiņa;
Lēts bij kult, lēts bij malt,
Lēts putriņu izvārīt.

8178. (8015.)

Driķus malu plāceņiem,
Brāliņš ņēma līgaviņu.
Vai būs šāda, vai būs tāda,
Būs tak otra malējiņa.

8179. (8016.)

Gṛūt' man bij kalnā kāpt,
Lejā viegli notecēt;
Gṛūt' man bij pašam malt,
Lēt' man otru maldināt.

8180. (8017.)

Gṛūši pūta vītoliņš
Maltuvītes pakaļā.
Vai redzēt paredzēja,
Tautas vīla malējiņu.

8181. (8018.)

Gulēt man i jāiet,
Rītā agri jāceļas,
Kviešu pūrs jāsamaļ,
Astru sietu jāsijā.

8182. (8019.)

Gulēt man bij jāiet,
Rītā agri jāceļas:
Rīt' jāiet kviešu malt,
Sudrabiņa balināt.
Labāk eju kviešu malt,
Ne sudraba balināt.

8183. (8020.)

Guli, guli, balts gulbītis,
Baltos jūṛas vilnīšos;
Tā gul manas dzirnaviņas
Baltos rudzu miltiņos.

8184. (8021.)

Ik rītiņa dzirnas rūca
Laba vīra sētiņā;
Citu rītu maizi mala,
Citu rītu iesaliņu.

8185. (8022.)

Ik rītiņa malti gāju
Ar Igauņu meitiņām;
Man tecēja kviešu milti,
Viņām auzu sēnaliņas.

8186. (8023.)

Izmaluse smagas dzirnas,
Laižu jūṛas dibenā.
Es jau biju gan maluse,
Lai maļ jūṛas gaigaliņa.

8187. (8024.)
Jau es biju samaluse,
Apgriezuse dzirnaviņas,
Man atnesa sveša māte
Zaļu rudzu pasejani.

8188. (8025.)
Jau es malu maļamo,
Vēl man bēra beŗamo;
Šķiť, rociņas nesāpēja,
Kad es jauna malējiņa.

8189. (8027.)
Jau es malu, vēl bij malt
Pie bāliņa dzirnavām,
Lei tecētu, kā tecējši,
Svešu ļaužu kumeliņi.

8190. (8028.)
Jauna, jauna es, tautiet,
Tev bij labis lūkoties:
Kā iegāju maltuvē,
Dzirnaviņas netecēja.

8191. (8029.)
Jaunā mala visu dienu,
Suņam putras nesamala;
Vecā mala cēlieniņu,
Gan' suņam, gan' kaķam.

8192. (8031.)
Jauni rudzi man maļami,
Appuškotas dzirnaviņas;
Puško, Dievs, rudzus, miežus
Lielajā tīrumā.

8193. (8032.)
Jo es malu, jo man tika,
Jo Dievs roda rodamēji,
Pillu sieku, pillu grozu,
Pillas manas dzirnutiņas.

8194. (8033.)
Jo es malu maļamo,
Jo man bēra beŗamo.
Nu maizītes gribētos,
Kaut māmiņa devējiņa.

8195. (8034.)
Jūŗa kŗāca, ne Daugava,
Ledu nesa, ne sudrabu;
Dzirnas rūca, ne pērkonis,
Meitas mala, ne māmiņa.

8196. (8035.)
Kā tās dzirnas gŗūti rūca,
Kā malēja gauži rauda?
Dzirnas rūca tīru rudzu,
Malējiņa laba mūža.

8197. (8036.)
Ko tu nāci, nemalēja,
Malējiņas kambarī?
Ņemšu milnu, nositīšu,
Pabāzīšu padzirnē.

8198. (8037.)
Kad es gāju maltuvēi,
Es Dieviņu pieminēju;
Man Dieviņš palīdzēja
Tāi visā dieniņā.

8199. (8038.)
Kad es gāju maltuvē,
Miltu pikas mētājās;
Kad es gāju druviņā,
Druvas darbi dalījās.

8200. (8039.)
Kad tās dzirnas smagi gāja,
Es palaidu vieglumā;
Gŗūta mūža nevarēju
Vieglumāi derināt.

8201. (8040.)
Kaliet, brāļi, jaunas dzirnas,
Vediet jaunas malējiņas:
Jau vecās piekusušas,
Sadilušas dzirnaviņas.

8202. (8041.)
Kas katram kaites bija,
Kad es malu saulītē?
Man pašam tīri rudzi,
Div' māsiņas malējiņas.

8203. (8043.)
Kas kuŗam bēdas bija,
Kad es malu saulītē?
Man pašai kavējās
Rokas darbi istabā.

8204. (8046.)
Kas no drīza braukumiņa,
Kas no rupja malumiņa?
Dzērājs vīrs drīzi brauca,
Snauduliņa rupji mala.

8205. (L. B.)
Kas tur rīb, kas tur rūc,
Tautas dēla sētiņā?
Rijā rīb sprigulīši,
Maltuvē — dzirnaviņas.

8206. (8047.)
Kas tautām vēsti sūta,
Kad es māļu malējiņa?
Vienu sieku es samalu
Brālēliņa kumeļam.

8207. (8048.)
Ko rūciet, dzirnaviņas,
Kā jums vēl vajadzēja?
Es jums devu tīrus rudzus,
Divas jaunas malējiņas.

8208. (8049.)
Kupla liepa uzaugusi
Maltuvītes galiņā;
Kad es gāju maltuvē,
Tur pakāru vaiņadziņu.

8209. (8050.)
Kur, Dieviņ, tu stāvēji,
Kad es gāju maltuvē?
— Es stāvēju pagalmā
Vībotnīšu krūmiņā.

8210. (8051.)
Kuŗa laba malējiņa,
Krusta savu rīta māli;
Kuŗa kāda netiklīte,
Kā cūciņa rušināja.

8211. (8052.)
Kviešu mals, rudzu mals,
Abi vienu gŗūtumiņu;
Mārša mala ar ietaļu,
Abas vienu lielumiņu.

8212. (8053.)
Labāk gāju viena malt,
Ne ar brāļa līgaviņu:
Man tek sviedri matu galu,
Viņai svārki mugurā.

8213. (8054.)
Labāk gāju viena malt,
Ne ar laisku malējiņu:
Jau jāvelk smagas dzirnas,
I laiskais malējiņš.

8214. (8055.)
Labāk gāju viena malt,
Ne ar mazu malējiņu;
Nezināju dzirnu vilkt,
Ne mazā malējiņa.

8215. (8057.)
Labāk malu rudzu sieku,
Ne magoņu pasijēnu;
Labāk jauna darbos gāju,
Ne kā jauna tautiņās.

8216. (8059.)
Labrītiņ, Dievs palīdz!
Vai samali maļamo?
Pašu laiku, nupat beidzu,
Nava asas dzirnaviņas.

8217. (8060.)
Lācīts gul kalniņā,
Putenīts putenēja;
Tā gulēja dzirnaviņas
Smalkos rudzu miltiņos.

8218. (8061.)
Lācis vilka medus podu
Apkārt dzirnu kambarīti.
Velc, lācīti, kambarī,
Meitas mala iesaliņu.

8219. (8062.)

Laid, māmiņa, mani malt,
Es ražīga malējiņa:
Siekam kaudzes nenomalu,
Dzirnu galdi līcin līka.

8220. (8063.)

Ļaudīm lieli brīnumiņi,
Vītols auga pagalmā;
Man izauga ozoliņš
Dzirnu galdu galiņā.

8221. (8064.)

Lec, saulīte, ja lēkdama,
Aust, dieniņa, ja ausdama:
Tautas manu augumiņu
Visu nakti maldināja.

8222. (8065.)

Liku māli uz dzirnām,
Liku baltu vilnānīti.
Dzīvu māli ij atradu,
Teju baltu vilnānīti.

8223. (8066.)

Māju dz.enus, kunga dzienus
Maksā zelta gabaliņu;
Mana paša māmulīte
Maksā jaunu tautu meitu.

8224. (8067.)

Mārša mala maltuvē,
Cūkas ēda padzirnē.
Vērte, vērte bāliņam,
Kas māsiņu rūdināja.

8225. (8068.)

Māte mala ar jaunavu
Pie to vienu dzirnaviņu;
Māte mala bez rindaka,
Jaunavīte ar kažoku.

8226. (8069.)

Maizītē es pazinu,
Kuŗa laba malējiņa:
Ira smalki samalusi
Nav apkārt apbērusi.

8227. (8070.)

Mal, māršiņa, tu pie durvu,
Lai es malu dibinā;
Kuŗas tautas mani grib,
Lai iet tevi bildināt.

8228. (8072.)

Mal, māsiņa, kviešu maizi,
Ceļā mani sūtīdama;
Tā bij man gauži ēsti,
Viegli nest mugurā.

8229. (8073.)

Mal, māsiņa, uz pusēm,
Ko tik smalki smalcināji?
Smalcin' savu rokas darbu,
Tas pieder valkājot.

8230. (8074.)

Mal, māsiņa, cik maldama,
Neatgriez dzirnaviņu,
Lai tautiņas neatgrieza
Pie vārtiem kumeliņu.

8231. (8075.)

Mali, mali, līkā Ģērda,
Klāviņam biezu putru;
Klāviņš tup aizkrāsnē,
Biezu putru gaidīdams.

8232. (8076.)

Mal maldams, kalpa vīrs,
Ko tik ilgi kavējies?
— Paga, paga, saimeniece,
Milnu lieku kucītē.

8232. (8077.)

Mal maldams, kalpa vīrs,
Ko tik ilgi taujājies?
Ja gribēji smalki malt,
Ber mazām šaujiņām.

8234. (8078.)

Maļam divi, maļam divi,
Kad trešo dabūsim?
Ņems bāliņš līgaviņu,
Tad trešo dabūsim.

8235. (8079.)

Maļam drīz, maļam drīz,
Mēs mazie malējiņi!
Jau lielie samaluši,
Aizgājuši druviņā.

8236. (8080.)

Maļam smalki mēs, māsiņas,
Barga mūsu māmuliņa;
Ciemā teki astru sietu,
Sijā mūsu malumiņu.

8237. (8081.)

Maliet, māršas, smalku māli,
Barga mana māmuliņa;
Jau es malu gana smalki,
Vēl ij tad nicināja.

8238. (8083.)

Maliet, meitas, smalku maizi,
Mātei kauna nedariet:
No tālienes viesi nāca,
Māte viesu mielotāja.

8239. (8084.)

Maļiet, meitas, smalku maizi,
Mazgājieti baltus traukus:
Māmiņai viesi nāca,
Jums, meitiņas, nezinot.

8240. (8085.)

Malējiņa Dievu lūdza,
Lai saplīsa dzirnaviņas,
Lai rociņas atsapūta,
Kamēr jaunas kaldināja.

8241. (8086.)

Malējiņa, malt iedama,
Satiek Dievu celiņā.
Es ar Dievu, malējiņa,
Nāc ar Dievu, samalusi.

8242. (8087.)

Malējiņa malti gāja,
Satiek Dievu celiņā.
— Kur tu iesi, malējiņa?
Tev mutīte nemazgāta.

8243. (8088.)

Malējiņas, samalušas,
Tukšus siekus klabināja.
Proties jele, saiminiece,
Ko vajaga malējām:
Sviest' ar maizi malējām,
Rociņām atpūsties.

8244. (8089.)

Malējini, malējini,
Pret saulīti nemaliet;
Ūdentinis gana straujis,
Pret saulīti netecēja.

8245. (8090.)

Malti gāju maltuvē,
Arājiņu līdzi vedu;
Ja pavilkt nevarēju,
Arājiņš palīdzēja.

8246. (8091.)

Malti mala malējiņa,
Kur tā mala, kur nemala?
Milniņ' vien es dzirdēju
Kā dzenīti klikstinot.

8247. (8092.)

Maltin mala kambarī,
Vai tās meitas, vai māmiņas?
Viena pāļa droši vilka,
Otra lēni ritināja.

8248. (8093.)

Maltin malu svešai mātei,
Kas manai māmiņai?
Maļ manai māmiņai
Smalkas baltas vilnānītes.

8249. (8094.)

Maltin malu svešu māti,
Kas mals mani māmuliņi?
Malšu savu māmuliņi,
Jele sērsti aiziedama.

8250. (8096.)

Maļu dienu, maļu nakti,
Kuņai putras nesamalu;
Kamēr pats ēstu gāju,
Tikmēr dzirnas nolaizītas.

8251. (8097.)
Sajāj tautu pilla sēta,
Es vēl malu kambarēi,
Es vēl malu kambarēi
Noputējšu vaiņadzinu.

8252. (8098.)
Malu, malu, bīdelēju
Bāliņam ceļa maizi;
Bāliņš man atvedīs
Vizuļotu vainadziņu.

8253. (8099.)
Maļu, maļu, gritelēju,
Āža gaļa padzirnē.
Kad to māli samalīšu,
Tad to gaļu apēdīšu.

8254. (8101.)
Malu, malu tautas dzirnas,
Ieritinu upītē,
Kam tās viegli netecēja,
Kā manos brālīšos.

8255. (8102.)
Malu, malu visu rītu,
Siekam kaudzes nenomalu:
Gausu māte ietupās
Mana sieka dibinā.

8256. (8108.)
Malu, malu visu rītu,
Suņam putras nesamalu;
Kaķīšam vien samalu
Mazu, mazu kukulīti.

8257. (8110.)
Malu, malu visu rītu,
Suņam putras nesamalu;
Cik samalu sunīšam,
Tik atdevu telītēm.

8258. (8111.)
Maļu smalki, maļu rupji,
Tāpat mani niecināja;
Labāk malšu puspušām,
Lai patiesi niecināja.

8259. (8112.)
Man guntiņas nevajaga
Bālēliņa maltuvē:
Man pašai uguntiņa
Vaiņadziņa cekulā.

8260. (8113.)
Man māmiņa piesacīja,
Lai es maļu vidiņā,
Lai tautietis neredzēja
Mana smuidra augumiņa.

8261. (8114.)
Man saulīte uzlēkusi
Bālēliņa maltuvē;
Cel, Dieviņ, miglas rītu,
Lai neredz izejot.

8262. (8115.)
Mana paša līgaviņa
Labībiņas ķēzītāja:
Sieku driķu samalusi,
Pūru miltu dabūjusi.

8263. (8116.)
Mana sieva driķus mala,
Dieva dziesmas dziedādama:
Stiepies gaŗa, pleties plata,
Mana driķu karašiņa.

8264. (8118.)
Man, māmiņa maltu cēla,
Līgaviņu solīdama;
Man Krieviete maizi cepa,
Astru sietu sijādama.

8265. (8119.)
Man' māmiņa, maz' esot,
Iemet rudzu rugājā.
Nāc, māmiņa, nu apraugi,
Nu es māļa malējiņa.

8266. (8120.)
Manis dēļi, māmaliņa,
Neņem liekas kalponītes;
Iešu malti palīdzēt,
Uz krēsliņa stāvēdama.

8267. (8121.)

Maza, maza malti gāju,
Ar jostiņu dzirnus griezu,
Lai šķīt' tautas lielu meitu,
Lai segloja kumeliņu.

8268. (L. B.)

Mazajām māsiņām,
Riekstu čaulu dzirnaviņas;
Lielajām, resnajām,
No pelēka akmentiņa.

8269. (8122.)

Maza, maza mūs' māsiņa,
Bet jo laba·malējiņa:
Ik rītiņus tīrus rudzus
Pa pūram maldināja.

8270. (8123.)

Mazas manas dzirnaviņas,
Guni šķīla tecēdamas.
Kā nebija guni šķilt,
Sudrabiņa malējiņa.

8271. (8125.)

Mazas, mazas dzirnaviņas,
Nosvīduse malējiņa;
Lēnis, lēnis tautu dēls,
Gauži raud līgaviņa.

8272. (8126.)

Meitas mala iesaliņu,
Lūsīts guļ padzirnē;
Dod, Dieviņ, tā gulēt
Alutiņa dzērājam!

8273. (8127.)

Meitas mala maltuvē,
Es pie loga raudzījos.
Kuŗa viegli dzirnus vilka,
Tā būs mana līgaviņa.

8274. (8129.)

Mūsu māte smalki mala,
Bīdelēt bīdelēja;
Viņas sētas māmiņai
Dzīvi rudzi maizītē.

8275. (L. B.)

Meitas gāja maltuvē,
Mani mazu līdzi ņēma;
Ne tur bij dzirnus griezt,
Tik dziesmiņu padziedāt.

8276. (8130.)

Mums pašām māsiņām
Viegli tek dzirnaviņas;
Kad pienāca tautu meita,
Kā ūdeņa pielijušas.

8277. (8132.)

Madaliņa mana sieva
Manu driķu tērētāja:
Divi sieki driķu mala,
Vienu cepa kukulīti.

8278. (8133.)

Annužiņa mana sieva,
Tā bij griķu malējiņa:
Trīs graudiņi samalusi,
Izcep seši kukulīši.

8279. (8134.)

Līzīt' ņēmu līgaviņu,
Tai sietiņa nevajaga,
Tā ar savu vainadziņu
Sijā rīta malumiņu.

8280. 8135.)

Nāc, Dieviņi, maltuvē,
Sajemiesi mētelīti:
Maza mana maltuvīte,
Kuplis tavs mētelītis.

8281. (8136.)

Nāc, Dieviņi, man palīdzi
Rīta māļa ritināt,
Tev spēciņis, tev varīte,
Tev gudrais padomiņš.

8282. (8137.)

Nāc, māmiņa, aplūko,
Ko dar' tavi malējiņi:
Tukšu sieku klaudzināja,
Viegli rūca dzirnaviņas.

8283. (8138.)
Nāc, māmiņa, kammarī,
Bāz maizīti azotī;
Tu jau pati gan zināj',
Agri celti malējin'.

8284. (8139.)
Nāciet, žāvas, nenāciet,
Šonakt miegu negulēšu:
Kviešu mālis man jāmaļ,
Astra sietu jāsijā.

8285. (8140.)
Nava labi, nava labi
Pie ustubas maltuvīte:
Vai dziedāja, vai runāja,
Visu dzird ustabā.

8286. (8141.)
Nava laika, nava laika
Man vēl ieti tautiņās:
Vēl man graudi apkārt bira,
Rīta māli ritinot.

8287. (8142.)
Neba ilgi es līgoju
Brālēliņa maltevē,
Šo ziemiņu, vasariņu,
Līdz citami rudeņam.

8288. (8145.)
Nerūciet, dzirnaviņas,
Ne es mūža malējiņa;
Bālēliņa līgaviņa,
Tā būs mūža malējiņa.

8289. (8146.)
Nevar' vairs, nevar' vairs,
Būt' nāvīte pieņēmuse!
Nevar' vairs dziedādama
Tīrus rudzus ritināt.

8290. (8147.)
No rītiņa malt iedama:
Labrītiņ, Dievs palīdz!
Dievam devu dievpalīgu,
Laimiņai labu rītu.

8291. (8148.)
No rītiņa malt iedama,
Satiek' Dievu celiņā.
Labrītiņ, Dievs palīdz!
Tā pirmā valodiņa.

8292. (8149.)
Nosamalu, nosagriežu
Pie gŗūtām dzirnavām;
Lai Dievs dod nosagriezt
Gŗūtu dzirnu kalējam.

8293. (8150.)
Nu vaļa milnam,
Nu vaļa dzelžam,
Nu savu rakoci
Pie malas noliku.

8294. (8151.)
Padodat man guntiņu
Pa lodziņu maltuvē:
Barga dēlu māmuliņa,
Nedrīkst duru virināt.

8295. (8154.)
Paga, paga, bālēliņ,
Gan es tevi iegādāšu:
Mani mazu maltu cēli,
Guldin' savu līgaviņu.

8296. (8155.)
Pagaid', muns brālēliņ,
Ko es tev pasaciju:
Es mazā malējiņa
Pie lielā dzirnaviņa.

8297. (8156.)
Palīdz Dievs man maļot,
Nepalīdz velējot:
Tīri rudzi man maļot,
Salts ūdens velējot.

8298. (8158.)
Pate biju jauna meita,
Pate veca māmuliņa:
Pate savu rīta māli
Dziedādama ritināju.

8299. (8159.)

Paskatos pa lodziņu,
Kas tā mala kambarī;
Ja maļ māte, lai maļ māte,
Ja līgava — palīdzēšu.

8300. (8160.)

Piederēja kulsmiņai
Pieci bēri kumeliņi;
Piederēja māmiņai
Duj meitiņas malējiņas.

8301. (8161.)

Piekususi nevarēju
Ne rociņu kustināt,
To vārdiņu nedzirdēju:
Atpūties, malējiņa!

8302. (8163.)

Piecas meitas māmiņai,
Visas piecas maltu gāja.
Divi mala, div' sijāja,
Piektā guni dedzināja.

8303. (8164.)

Pelēkais akmentiņi,
Bij tev pūti purvmalē,
Kam tu manu augumiņu
Ik rītiņa maldināji.

8304. (8165.)

Pelēkais akmentiņ,
Iesim abi spēlēties!
Gan es tevi iespēlēšu
Baltā miltu kupenā.

8305. (L. B.)

Pelēkais akmentiņ,
Nāc ar mani spēlēties;
Es ar tevi saspēlēšu,
Pūru rudzu rītiņā.

8306. (8167.)

Pelēkais akmentiņ,
Nāc ar mani spēlēties!
Tu māk manu varu vilkt,
Es tev viegli ritināt.

8307. (8168.)

Pļāvējiņi nopļāvuši,
Kūlējiņi apkūluši.
Nedod, Dievs, to redzēt,
Kad apmals malējiņi.

8308. (8169.)

Pūķīts gāja miltu zagt
Jaunajām malējām;
Gudras jaunas malējiņas,
Krusta savu malumiņu.

8309. (8170.)

Puspūriņa rītā malu,
Puspūriņa vakarā;
Mani sauca sveša māte
Puspūriņa malējiņu.

8310. (8171.)

Put auziņa sijājot,
Put auziņa niekājot;
Kā tai bij neputēt,
Dzeltānīte putināja.

8311. (8172.)

Rībēt rībi dzirnaviņas,
Kad es eju maltuvē;
Ne milniņš nekustēja,
Kad iegāja mātes meita.

8312. (8173.)

Roka roku pārmijās
Pie grūtāmi dzirnavām;
Kas mūžiņu man pārmija,
Ar nelieti dzīvojot?

8313. (8174.)

Rociņas, man' rociņas,
Abas divas piekusušas,
Visu rītu grūt maļot,
Ne ielokus locījot.

8314. (8175.)

Rūcin rūca dzirnaviņas,
Kā tās rūca, kā nerūca?
Vai tās rūca tīru rudzu,
Vai diženas malējiņas.

8315. (8176.)
Rupi rudzi, rupi mieži,
Pacilāju dzirnaviņas;
Lai Dievs dod arājam
Cilāt savu cepurīti!

8316. (8178.)
Rupu mālīt' i samalu,
Aizbariņa rupumā;
Cēlu maizīt' i izcepu,
Bišu šūņu cēlumā.

8317. (8179.)
Rupu mālīt' i samalu,
Retu sietu izsijāju;
Smalku maldam' nevarēju
Lielas saimes piebaŗot.

8318. (8180.)
Rupu mālīt' i samalu,
Šķitos pate izsijāt;
Dēlu māte izsijāja,
Steidza mani nicināt.

8319. (3182.)
Saiminiece, līknaģīte,
Nāc apraugi rīta māli,
Vai bij smalki, vai bij rupji,
Vai tik tā puspušām.

8320. (8184.)
Sak' gailīts dziedādams:
Celies, mana malējiņa;
Sijādama, niekādama
Met saujiņu māliņā.

8321. (8185.)
Saka gŗūti arājam,
Kumeliņis arklu vilka
Malējai, tai bij gŗūti,
Pate vilka dzirnaviņas.

8322. (8186.)
Sak' tiešāmi, tautu dēls,
Vai tu dzirnus netaisīsi?
Es dzirdēju sav' māsiņu
Ik rītiņus ritinot;
Tai rociņas piekusušas,
Smalku māli samaļot.

8323. (8187.)
Samalu mālīti,
Saritenēju;
Paldies Dieviņam,
Kas palīdzēja.

8324. (8188.)
Samaluši malējiņi,
Atgrieziet dzirnaviņas,
Lai rociņas atsapūta
Līdz citam rītiņam.

8325. (8189.)
Sasaluse datecēju
Pie lielo dzirnaviņu;
Tīri rudzi, gŗūtas dzirnas,
Sildat manu augumiņu.

8326. (8190.)
Sasasitu plaukstiņām,
Rīta maļu samalusi;
Nebēdāju piekususi,
Priecājosi samalusi.

8327. (8191.)
Žēlu bija, nevarēju,
Viena mala līgaviņa;
Ni iet māte pati malt,
Ni sūt meitu palīgā.

8328. (9192.)
Šī māmiņa, tā māmiņa
Dzīrās mani maldināt;
Tā māmiņa maldināja,
Kuŗa klusu klausījās.

8329. (8193.)
Šim parāvu, tam parāvu
Gŗūtas dzirnas, daiedama;
Šur varīte, tur varīte
Man nolēca dzīvojot.

8330. (8194.)
Šķitu gulbīt' i gulot
Kambarīša dibenā:
Tas bij mans rīta māls
Ap pelēku akmentiņu.

8331. (8195.)

Šķitu sunīt' i guļot
Baltā sniega kupenā:
Pelēkais akmentiņš —
Baltajos miltiņos.

8332. (8196.)

Šmuidris auga ozoliņš
Maltuvītes pakaļā.
Sāk meitiņas ritināt,
Sāk ozols locīties.

8333. (8197.)

Šorīt agri cēlusies
Par visiem rītiņiem,
Es samalu rīta māli,
Appuškoju villainīti.

8334. (8200.)

Sīki metu, smalki malu
Bāliņam rudzu maiz',
Ka varēju rudzu siek'
A šauviņu izmērot.

8335. (8201.)

Sijā, mana māmuliņa,
Lai es maļu maļamo,
Jau bāliņa līgaviņa
Gauži raud sijādama.

8336. (8202.)

Sijājam, niekājam
Jaunu meitu malumiņu:
Zeltis bira sijājot,
Sudrabiņis niekājot.

8337. (8203.)

Sijātāja nicināja
Rupu manu malumiņu;
Dievs dod tev, sijātāja,
Sēnalās nosagriezt.

8338. (8204.)

Siju, siju, nieku, nieku
Pie bāliņa maltuvē:
Sijādama zeltu radu,
Niekādama sudrabiņu.

8339. (8205.)

Zinu, zinu labu meitu,
Pasacīšu bāliņam:
Auzu sieku samalusi,
Nevar vairs rociņām.

8340. (8206.)

Skanēt skan man maļot,
Skanēt skan sijājot:
Zīles skan man maļot,
Gredzeniņi sijājot.

8341. (8207.)

Slēdz, māmiņa, maltuvīti
Ar sudraba atslēdziņu,
Vakar tautas lielījās
Zagti vienu malējiņu.

8342. (8208.)

Slinka meita bēdājāsi,
Kas rītā malti ies;
Dod, Dieviņi, mums ko malt,
Es samalšu dziedādama.

8343. (8210.)

Smalki malu, bīdelēju
Bāliņam ceļa maizi,
Lai tas mani pieminēja,
Kur ēzdams launadziņu.

8344. (8212.)

Smalki malu, bīdelēju,
Brāliņam ceļa maizi,
Lai tas mani pieminēja,
Svešu zemi staigādams.

8345. (8213.)

Smalki milti man maļot,
Rupji bira sijājot;
Jau es pati nodomāju,
Būš' dzērāja līgaviņa.

8346. (8214.)

Smalki milti man maļot,
Rupji tika sijājot;
Lēnas tautas man atjāja,
Bargas tika dzīvojot.

8347. (8215.)
Smalku māļu malējiņa,
Nāc ar mani kambarī,
Lai sēdēja istabā
Putraimiņu braucējiņa.

8348. (8216.)
Snaudaļ' mana māsa bija,
Snaudaļ' mana līgaviņa;
Kad tās abas maltu gāja,
Dzirnas šķīla uguntiņu.

8349. (8217.)
Snaudaļiņa, miegaļiņa
Mana otra malējiņa,
Ne tā droši dzirnas vilka,
Ne dziedāt palīdzēja.

8350. (8218.)
Spoži, spoži saule spīd
Baltā sniega kupenā;
Tā spīd mans dzirn' akminis
Viena rīta malumā.

8351. (8219.)
Sprēdiet manu kodeliņu,
Kas sēdiet istabā,
Es būš' jūsu dzirnaviņas
Ik rītiņa ritināt.

8352. (8220.)
Stājās laiva Daugavā,
Piekusuši stūrmanīši;
Stājās dzirnas maltuvē,
Piekusušas malējiņas.

8353. (8221.)
Stājies pate, māmuliņa,
Pie lielo dzirnaviņu,
Kam atdevi tautiņām
Lielāko malējiņu.

8354. (8222.)
Sudrabiņa grīda bija
Bālēliņa maltuvē;
Kad staigāju, tad rībēja,
Kad runāju, tad skanēja.

8355. (8223.)
Sudrabota man māsiņa,
Pazeltīta līgaviņa,
Ni grib viena, ni otrā
Dzirnaviņu ritināt.

8356. (8224.)
Sūri, sūri, gŗūti, gŗūti
Kukulīti ritināt;
Nava sūri, nava gŗūti
Kukulīti lupināt.

8357. (8227.)
Tam pašam vecam būt,
Kas man' vecu vecināja:
Man galviņa apputējsi,
Griķu miltus sijājot.

8358. (8228.)
Tautas kala treju dzirnu,
Dzirdēj' mani saderot.
Kaliet, tautas, kaut deviņu,
Es pie vienu ritināšu.

8359. (8229.)
Tautas kala vaŗa dzirnus,
Redzēj' mani uzaugot.
Diltin dila vaŗa dzirnus,
Man varīte augtin aug.

8360. (8230.)
Tautiets, mani precēdams,
Sak', sudraba dziernutiņas.
Lai bij vaŗa, lai sudraba,
Netek pašas nevelkamas.

8361. (8231.)
Tautu dēlis lielījās
Tēraudiņa dzirnas kalt.
Kad tērauda dzirnaviņas,
Jem tērauda malējiņu.

8362. (8232.)
Tiesa, tiesa, nemeloju,
Brāļam treju dzirnaviņu.
Kad atveda vedekliņu,
Visu treju ritināju.

8363. (8233.)
Tev, bāliņi, trejas dzirnus,
Kuŗas manas maļamās?
Ņem, māsiņa, vidējās,
Tās tek viegli, tās ņem smalki.

8364. (8234.)
Tev, māmiņa, smalka maize,
Tev ir jaunas mālējiņas?
— Ēd maizīti, ja tev tīk,
Netaujā malējiņas.

8365. (8235.)
Tekat viegli, maļat smalki,
Manas mazas dzirnaviņas!
Ar tautieti lielījos,
Pūru malti rītiņā.

8366. (8236.)
Teciet viegli, ņemiet smalki,
Manas mazas dzirnutiņas;
Dariet kaunu melderam,
Lielajām sudmalām.

8367. (8238.)
Tīri rudzi, gŗūtas dzirnas,
Bēga mana malējiņa.
Ne tā mana darba bēga,
Bēga sava netikuma.

8368. (8239.)
Tīri rudzi man maļami,
Vēl tīrāki tīrumā;
Dod, Dieviņ, veselību
Tīru rudzu arājam.

8369. (8241.)
Tīru rudzu malējiņa,
Nāc pie mana bālēliņa!
Stāv manam bāliņam
Tīri rudzi nemaļami.

8370. (8242.)
Tīšu gāju maltuvēi,
Lai galviņa pieputēja,
Lai galviņa pieputēja,
Lai šķiet tautas malējiņu.

8371. (8243.)
To mālīti samaluši,
Kur mēs citu dabūsim?
Ņemsim Laimes atslēdziņu,
Iesim Dieva klētiņā.

8372. (8244.)
Trīcēt trīc, man maļot,
Skanēt skan, sijājot:
Vaŗa grīdiņ' i pagrīsta
Bālēliņa maltuvē.

8373. (8245.)
Čīkstēdamas dzirnas tek,
Rauda pati malējiņa:
Zaļi rudzi dzirnavām,
Sveša māte malējai.

8374. (8247.)
Tu, māsiņ, nemācēji
Drauga saimes maldenāt,
Tu nebij svešas mātes
Ne dieniņas klausījusi.

8375. (8249.)
Tumsā gāju māļu malt,
Tumsā Dievs palīdzēja;
Tumsā sēd mīļa Māŗa
Dzirnav' galda galiņā.

8376. (8250.)
Tumsā malu, neredzēju,
Kas ielīda maltuvē,
Vai ielīda miltu zaglis,
Vai otrā malējiņa.

8377. (8254.)
Vai tās tautu dzirnaviņas
Ūdenī gulējušas?
Piekusušas, nosvīdušas
Divas jaunas malējiņas.

8378. (8226.)
Tā sacīja jauni rudzi,
Maltuvē ieiedami:
Kur tā mana malējiņa?
Nepušķātas dzirnaviņas.

8379. (8256.)
Varīt manu, i varīt,
Bij varīte bāliņos:
Es varēju viena malt
Pret divāmi malējām.

8380. (8257.)
Vedekliņa, malt iedama,
Līdzi mani aicināja;
Es neiešu, vedekliņ,
Par dēliņa auklējumu.

8381. (8258.)
Vedekliņa rupi mala,
Man kauniņu darīdama;
Pašai kauns gadījās
Bālēliņus mielojot.

8382. (8259.)
Viegli tek dzelzu vāģi
Pāram bēru kumeliņu;
Viegli tek dzirnaviņas
Pāram jaunu malējiņu.

8383. (8260.)
Cieši savu roku liku
Pie gṛūtām dzirnavām;
Sev kauniņa nedarīju,
Gṛūt, otram malējam.

8384. (8261.)
Viena mala malējiņa,
Trīs balstiņas atskanēja:
Dzirnav's rūca, milniņš klaudz,
Dziedāj' pati malējiņa.

8385. (8262.)
Viena malu bāliņos,
Atkal viena tautiņās:
Maz' atstāju sav' māsiņu,
Maz' atradu māsīciņu.

8386. (8263.)
Velc, māsiņa, velkamo
Brāļa gṛūtas dzirnaviņas,
Lai tas tek tekamo,
Tautu dēla kumeliņš.

8387. (8264.)
Vecais puisis, āža daba,
Ietecēja maltuvē.
Vai tu gribi smalka māļa,
Vai tās pašas malējiņas?

8388. (8265.)
Visas zina ciema meitas,
Ka man vieglas dzirnaviņas;
Vienai būs, ne visām,
Manas vieglas dzirnaviņas.

8389. (8266.)
Visas tautas gaṛām jāja,
Mani vecu dēvēdami;
Man galviņa pieputējsi,
Kviešu miltus sijājot.

8390. (8267.)
Visi mala, visi mala,
Nav neviena sijātāja;
Ņemiet mani, es būš' iet,
Es visiem izsijāšu.

8391. (8268.)
Visi saka, visi saka:
Bīdelēta tā maizīte.
Manas rokas bīdelēja,
Bālēliņa dzirnaviņas.

8392. (8269.)
Visu rītu es spēlēju
Ar rudāju akmenītı,
Saspēlēju rudzu sieku
Pa vienām saujiņām.

8393. (8270.)
Visu rītu griķus malu,
Visas manas gūžas sāp.
Kur tā otra salamniece,
Ka nenāk palīgā?

8394. (8271.)
Visu rītu malu, malu,
Siekam kaudzes nenomalu.
Kur nomalšu siekam kaudzi,
Pūķīts milnas galiņā.

8395. (8272.)
Visu rītu mīļa Māŗa
Ar manim ienaidā:
Es iegāju maltuvē,
Labrītiņu nedevuse.

8396. (8273.)
Visu rītu smalki malu,
Uz gaismiņu puspušām,
Uz gaismiņu puspušām,
Atmiedziņu gribēdama.

8397. (8274.)
Cielaviņa goda sieva,
Tā negāja maltuvē:
Negrib savu cekuliņu
Ar miltiem putināt.

8398. (8275.)
Ciemā gāju es, māmiņa,
Sav' rociņu pūtiņāt;
Ciema meitas pielikušas
Pie gŗūtām dzirnavām.

8399. (8276.)
Ciemā gāju māļa malt,
Tur i mani paturēja.
Bālēniņa vaina bija,
Ka nekala dzirnaviņu.

8400. (8277.)
Cel, māmiņ, meitas malt,
Lai guļ mana līgaviņa;
Ne mūžam meitas mala,
Mūžam mala līgaviņa.

8401. (8278.)
Celies, mana līgaviņa,
Necelies raudādama;
Es tev došu griķus malt,
Rieksta čaulas dzirnaviņas.

8402. (8280.)
Celies, mana māmuliņa,
Ne es tevi maltu cēlu;
Celies māliš' i izgrābtu,
Malējiņu līdzinātu.

8403. (8281.)
Citas meitas tirgū gāja,
Es bāliņa maltuvē;
Gan paņems, kas gribēs,
No bāliņa maltuvītes.

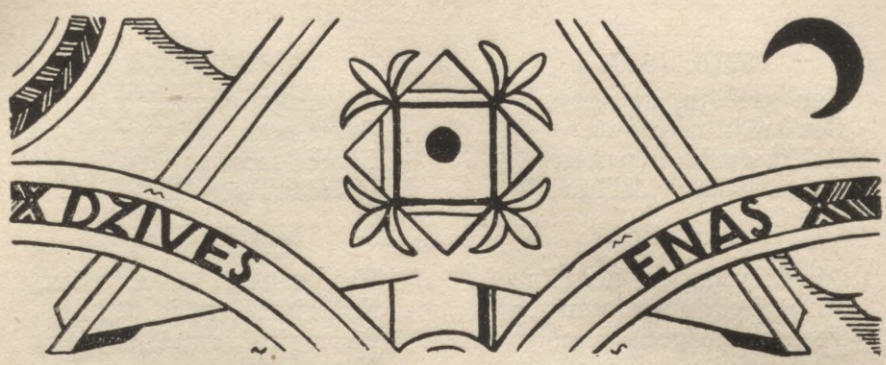

8404. (8282.)
Adatiņa iztecēja
No sarkana dzīpariņa;
Dievs, dod man iztecēt
No ļautiņu valodām.

8405. (8283.)
Āboliņa vecainīte
Smildziņām saauguse;
Lielu radu brāļa māsa
Paliek ļaužu valodās.

8406. (8284.)
Āriskam bērziņam
Daudzi sīku žagariņu;
Jaunajām meitiņām
Daudz valodu dzīvojot.

8407. (8285.)
Āžam zobi nomizuši,
Blīgžņu mizu mizojot;
Puišam mēle nodiluse,
Ap meitām runājot.

8408. (8286.)
Ai, bāliņ, ai bāliņ,
Nevar vairs valodām.
— Ej, māsiņa, droši pāri,
Min valodas kājiņām.

8409. (8287.)
Ai, bāliņa līgaviņa,
Nenes mani kukuļam;
Bāliņam tīri kvieši,
Izcep kviešu kukulīti.

8410. (8288.)
Ai, Dieviņ, ai, Laimiņ,
Kuŗu ceļu nu es iešu?
Pa visiem celiņiem
Staigāj' mani pēlējiņi.

8411. (8289.)
Vai, Dieviņi, es nevaru
Panest ļaužu valodiņas!
Laidīšos upītē,
Lai līdzēja vilnis nest.

8412. (8289[1].)
Ai, Dieviņi, gan ir gŗūti
Bez arāja nodzīvot!
Rokas darba nepanesa,
Augums ļaužu valodiņu.

8413. (8291.)
Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Ļaudis mani aprunāja;
Es guļ' ļaužu valodās
Tā kā dūņu ezerā.

8414. (8294.)
Ai, Dieviņ, mīļa Māŗa,
Valodām vairs nevaru,
Valodām vairs nevaru
Valkāt savu vainadziņu.

8415. (8295.)
Ai, Dieviņ, nevar' vairs
Aiz ļautiņu valodām!
Lec saulīte, aust gaismiņa,
Aug valodas augamo.

8416. (8296.)

Gan gribēju, nevarēju
Bez arāja nodzīvot:
Rokas darba nepanesa,
Galva ļaužu valodiņas.

8417. (8297.)

Ai, Dieviņu, nu nokrita
Mans lielais sirdsēstiņš:
To meitiņu godā liku,
Ko ļautiņi niecināja.

8418. (8298.)

Ei, Laimiņa, goda sieva,
Godē manu augumiņu,
Iemet manu pēlājiņu
Melnajā dūņiņā.

8419. (8299.)

Ai, Laimīte, Laimes māte,
Godā manu augumiņu;
Es jau biju tā izpelta,
Kā caur sietu izsijāta.

8420. (8300.)

Ai, Laimiņa, pacel krēslu,
Pavārguse mātes meita;
Jau tā bija pavārguse,
Vēl tur' ļaudis valodās.

8421. (8301.)

Ai, Laimiņ, pieņem mani,
Ai, Dieviņ, nevar' vairs
Aiz tā viena grūtumiņa:
Aiz tām ļaužu valodām.

8422. (8302.)

Ai, ļautiņi, nelaidiet
Pa vējam valodiņu;
Dievis zina, vai es būšu
Tā puisīša līgaviņa.

8423. (8303.)

Ai, lietiņi, nelīst' vairs,
Zemīt' vairs nepanes;
Ai, ļautiņi, nerunāj't,
Augumiņš vairs nenes.

8424. (8304.)

Vai, māmiņa, vai, māmiņa,
Grūt' nest ļaužu valodiņas;
Ļaudis man uzkāruši
Valodām šūpolīti.

8425. (8305.)

Vai, māsiņa, mīļa, balta,
Tu bij tāļi, es jo tāļi;
Pūš vējiņš, runā ļaudis
Mums diviemi starpiņā.

8426. (8306.)

Aiji, mana vedekliņa,
Tavu gudru padomiņu:
Sētā mani peltin pēla,
Teicien teica brāliņam.

8427. (8307.)

Aija, manu augumiņu,
Valodiņu nesējiņu!
Citu zinām' i panesa,
Citu ir nezināmu.

8428. (8308.)

Ai, nābrugu māmuliņa,
Ko tevīm ļauna daru?
No malām tautas nāca,
Tu priekšā pēlājiņa.

8429. (8309.)

Ai, rociņas, ai, kājiņas,
Kam augāt netikušas!
Roku dēļ, kāju dēļ
Niecin' visu augumiņu.

8430. (8310.)

Ai, zemīte, zaļa zāle,
Vēl tu mani pāri nesi;
Sen es būtu pagrimuse
Pa ļautiņu valodām.

8431. (L. B.)

Ai, zemīte, zaļa maura,
Vēl tu mani pāri nes;
Necerēju pāri iet,
Pilla ļaužu valodiņu.

8432. (8311.)
Ai, skaistais vainaciņ,
Kur bij man tevi likt?
Nestāv vaira galviņā
Aiz tām ļaužu valodām.

8433. (8312.)
Ai, vaiņaga vijējiņa,
Vij man retu vaiņadziņu,
Lai vējiņš cauri pūta
Visas ļaužu valodiņas.

8434. (8313.)
Ei, vecais brūtgāniņš,
Kam tu maņi aprunāji?
Kā no torpa bites līda,
Tā no tevis ļauni vārdi.

8435. (8314.)
Aiz kalniņa lejiņā
Nokaltuse driķu druva;
Tā sakalta meitu mēle,
Par vuišiem runājot.

8436. (8315.)
Kāpēc man negribas
Ne dziedāt, gavilēt?
Dzirdu savu augumiņu
Tāli, tuvu niecinām.

8437. (8316.)
Aiz ko mans vainadziņš
Iekrīt cūku silītē?
Kā silē nekritīs,
Pilns no ļaužu valodām.

8438. (8317.)
Aiz tā sila gabaliņa,
Tur aug mana ļaudaviņa.
Kaut ļautiņi zinājuši,
Valodiņas nedarīt'.

8439. (8318.)
Aiz tautieša aiztecēju,
Kā aiz zaļa ozoliņa,
Tautiets manu kaunu sedza
Pret tām ļaužu valodām.

8440. (8319.)
Ap manim ļaud's runāja,
Kā ap rudzu tīrumiņu.
Dod sist vilni man, Dieviņ,
Kā rudzīšu tīrumam.

8441. (8320.)
Ap maniem ļaudis laida,
Locīdami, valodiņas,
Šķiet man visas neprotamas
Atlocītas valodiņas.

8442. (8321.)
Apāvos kurpītēs,
Rakstītās zeķītēs,
Lai tie mani pēlājiņi
Stāvu lēca ūdenī.

8443. (8322.)
Apdziest mana uguntiņa,
Tautu durvis daejot;
Tā dziest ļaužu valodiņas,
Ap manim runājot.

8444. (8323.)
Apsagāza vācelīte,
Iztecēja kamoliņi;
Izrunāja valodiņu,
Nevar vaira salasīt.

8445. (8324.)
Apkārt kalnu ar līkumu
Gāj' pie savas līgaviņas,
Lai ļautiņi neredzēja,
Lai necēla valodiņas.

8446. (8325.)
Apkārt kalnu ar līkumu,
Tautu dēlu vadīdama,
Lai ļautiņi neredzēja,
Lai nesaka cerējam.

8447. (8326.)
Apar mani ļaudis rēja,
Apar manu kumeliņ';
Vai es vien vīrins biju?
Vai man vie kumelins?

8448. (8327.)

Apstājies, straujupīte,
Gan tu biji tecējusi;
Stājaties, labi ļaudis,
Gan bijāt runājuši,
Gan bijāt runājuši
Ap to manu augumiņu.

8449. (8328.)

Ar bitīti aizsūtīju
Mīļajam grāmatiņu;
Ar ļaudim nevarēju,
Ļaudis cēla valodiņas.

8450. (8329.)

Ar Dieviņu, veci puiši,
Man' auguma smējējiņi!
Man atnāca jauns puisītis,
Ieš' projām dziedādama.

8451. (8330.)

Ar visiem saderēju,
Ar visiem laba biju;
Ar to vien nederēju,
Kas pacēla valodiņu.

8452. (8331.)

Asariņu palti brišu
Kā dziļo ezeriņu:
To man dara ļauni ļaudis
Ar savāmi valodām.

8453. (8332.)

Atradās, kas pacēla
Silā zaļu velēniņu;
Atradās, kas paņēma
Peļamo zeltenīti.

8454. (8333.)

Atsasēdu ganīdama
Aiz pelēka akmentiņa,
Lai vējiņš pāri pūta
Visas ļaužu valodiņas.

8455. (L. B.)

Apsēdos ganīdama
Uz pelēka akmentiņa;
Lai tā klust ļaužu mēles,
Kā pelēks akmentiņš.

8456. (8337.)

Atsasēdu soliņā
Pretīm savu pēlējiņu;
Vairāk kauna pēlējam,
Ne manam augumam.

8457. (8338.)

Attek meitu brāķerītis
Pa lielo tīrumiņu.
Tā iet meitas brāķēdams,
Kā lācs auzas braucīdams.

8558. (8339.)

Atsavere duriviņas,
Visi manas neveŗamas;
Izsacēle valodiņas,
Visai manas nerunātas.

8459. (8341.)

Aug meitiņa bez vaiņaga, —
Bez ļautiņu valodām.
Uzliek māte vaiņadziņu,
Uzliek ļaudis valodiņas.

8460. (8342.)

Auga dēli, auga meitas
Man' auguma pēlājam;
Liec, Laimiņa, tāi vietā,
Kur liek manu augumiņu.

8461. (8343.)

Aunies kājas, tautu meita,
Es jūdzīšu kumelin',
Jau slavīte sen izgājsi,
Ka tu mana līgavin'.

8462. (8344.)

Balta eimu, balta teku,
Kā saulīte vizēdama.
Vai tādēļ mella iešu,
Kad ļautiņi niecināja.

8463. (8345.)

Baltu, baltu izvelēju
Dēlu mātes paladziņu,
Lai tā mani nenicina,
Pa ciemiem staigādama.

8464. (8346.)
Baltu puķu guni kūru
Ezeriņa maliņā,
Lai nāk visi sildīties
Man' auguma pēlējiņi.

8465. (8347.)
Baltu kreklu izvelēju,
Melns palika valkājot;
Labu ļaužu bērniņš biju,
Slikts paliku, nicinot.

8466. (8348.)
Bērziņam lapas auga
Vējiņam vēdināt;
Māmiņai meitas auga,
Ļaudīm auga valodiņas.

8467. (8349.)
Bērziņam smīdri zari,
Nenes manu vainadziņu;
Kā būs man tik jaunai
Panest ļaužu valodiņas!

8468. (8350.)
Bija man labi ļaudis
Valodiņas sacēluši;
Cik man savi bālēliņi
Ūdenī neiegrūda.

8469. (8351.)
Bij manam vainakam
Viena puse novītuse;
Vēl ir otra novītīs
Aiz tām ļaužu valodām.

8470. (8352.)
Bālēliņi, bālēliņi,
Rāj tu savu līgaviņu!
Cik tā gāja ciemiņā,
Mani nesa kukulī.

8471. (8353.)
Bāliņ, tava līgaviņa
Valodiņu nēsējiņa;
Ceļā tura kumeliņu,
Ciemā nesa valodiņas.

8472. (8354.)
Bāliņš ņēma līgaviņu,
Māsiņ' laba liedzējiņa;
Kā, māsiņ, tev netīk,
Kad es liedzu arājiņu.

8473. (8355.)
Braucat, ļaudis, uz Kuldīgu,
Savas mēles metināt;
Trīs podiņi dzelzu lika,
Ceturto tēraudiņa.

8474. (8356.)
Būs tādam vējiņam
Manus matus vēcināt;
Būs tādam netikļam
Niecen't manu augumiņu!

8475. (8357.)
Būt' māmiņa gulējuse,
Ne kā mani lolojuse,
Nebūt' man sierdēstiņi,
Ne ļaudīm valodiņa.

8476. (8358.)
Dancot grib kumeliņš,
Zelta piesi kājiņā;
Raudāt grib pēlājiņš,
Redz man' ļaužu godiņā.

8477. (8359.)
Dar', tautieti, ko tu dari,
Dari galu šoruden:
Es jau vaira nevarēju
Aiz ļautiņu valūdām.

8478. (8360.)
Daru labu, daru ļaunu,
Tāpat mani niecināja;
Labāk daru visu ļaunu,
Lai no tiesas niecināja.

8479. (8361.)
Daža laba kaņepīte
Paliek dārza maliņā;
Daža laba mātes meita
Paliek ļaužu valodās.

8480. (8363.)
Dievam dieniņ' i aizgāja,
Ar Laimiņu runājot:
Kur liksim to meitiņu,
Ko ļautiņi nicināja?

8481. (8364.)
Dievs dod apsei nodrebēt,
Ka tā mani sabaidēja;
Dievs dod algu tautiešam
Par valodu cēlumiņu.

8482. (8365.)
Dievs, dod manam pēlējam
Zelta zobus, vaŗa mēli,
Piecus grašus kabatā,
Maizes kuli mugurā.

8483. (8366.)
Dievs dod tam neredzēt
Rīta saules uzlēcot,
Kas manam augumam
Nezināmu vainu lika.

8484. (8367.)
Dievs dod tautu dēliņam
Kumeļā nosēdēt,
Kam tas manu augumiņu,
Neredzējis, niecināja.

8485. (8368.)
Dievs sodīja tautu dēlu
Devītāja ugunī,
Kam precēja, neieņēma,
Atstāj' ļaužu valodās.

8486. (8369.)
Dēkliņa, Laimiņa,
Nesaki nieka,
Lai mani ļautiņi
Paniecināja.

8487. (8370.)
Dēlu māte ciemā gāja,
Sietu nesa padusē,
Sijādama, niekodama
Manu mazu augumiņu.

8488. (8371.)
Dižen' augu brāliņos,
Dižen' sevi darinos;
Sliktas tautas, nejājiet,
Ne slavītes nedariet.

8489. (8372.)
Diža zāle, maza rasa
Apakš kupla ozoliņa;
Diža slava, mazs tikumis
Bajāriņa meitiņām.

8490. (8373.)
Div' upītes blakām tek,
Viena otru šļākādamas;
Div' meitiņas ceļu gāja,
Viena otru vainodamas.

8491. (8374.)
Dod, Dieviņ, labas dienas
Ļaudis laba nevēlēja,
Ļaudis laba nevēlēja,
Tautas mani niecināja.

8492. (8375.)
Dod, Dieviņi, lielai augt,
Nesariebt kaimiņiem:
No tālienes tautas nāce,
Kaimiņos pēlājiņi.

8493. (8376.)
Dod, Dieviņ, man izaugt,
Dod man tāļu nolīgot,
Lai es savu pēlājiņu
Ne acīm neredzēju.

8494. (8377.)
Dod, Dieviņi, man tautieti,
Ietin gribu līdzi iet:
Vairs nevaru es panesti
No ļaudīmi valodiņas.

8495. (8378.)
Draugam pēlu to meitiņu,
Pats segloju kumeliņu.
Kā bij mani draugam teikti
To zināmu mātes meitu?

8496. (8379.)
Drebi, drebi, apšu lapa,
Vējiņš tevi drebināja;
Lai tā dreb tie ļautiņi,
Kas man' gauži niecināja.

8497. (8380.)
Driģenīšu, driģenīšu
Man' auguma pēlējam,
Kam tas manu augumiņu,
Neredzējis, nicināja.

8498. (8381.)
Droši bridu to upīti,
Kur oliņas dibinā;
Droši ņēmu to meitiņu,
Ko ļautiņi niecināja.

8499. (L. B.)
Dzied ar mani, tautu meita,
Bet ar mani nerunā!
Tu ar mani runādama,
Tapsi ļaužu valodās.

8500. (8383.)
Dziedādama, trikodama,
Gāju brāļu druviņā,
Pār galviņu mētādama
Visas ļaužu valodiņas.

8501. (8383.)
Dzērumā, trakumā
Loku savu kumeliņu;
Ļaužu mēles klausīdams,
Kuļu savu līgaviņu.

8502. (8384.)
Ienesto upe nesa,
Ierieto suņi rēja;
Ierunātu valodiņu
Visi ļautiņ' i runāja.

8503. (8385.)
Ietin iešu, māmulīte,
Vairs rudeņa negaidīšu;
Es, rudeni gaidīdama,
Tikšu ļaužu valodās.

8504. (8387.)
Eima abi, bālēliņ,
Es nedrīkstu, tu nedrīksti:
Tev ir bailes tumšas nakts,
Manim ļaužu valodiņu.

8505. (8388.)
Eita, māršas, ciemiņā,
Peliet mani, niciniet,
Lai es varu ilg' sēdēt,
Lielu pūriņ' i darīt.

8506. (8389.)
Ej, godīga mātes meita,
Tu ar godu, es ar godu,
Lai palika negodā
Valodiņas cēlējiņi.

8507. (8390.)
Ej, māsiņ, i pie kalpa,
Ja tev kalps gadījās;
Labāk kalpa kamanās,
Ne ļautiņu valodās.

8508. (8391.)
Ej projām, ej gaŗām,
Es ar tevi nerunāšu;
Es, ar tevi runādama,
Topu ļaužu valodās.

8509. (8392.)
Ej ar Dievu tu, Jānīti,
Lai es tevi pavadīju;
Jau es tevi sen zināju
Valodiņas nēsātāju.

8510. (8393.)
Ej citur, tautu dēls,
Ņem citur līgaviņu:
Tavi radi mani pēle
Pa visām maliņām.

8511. (8394.)
Ellē dzied melni gaiļi
Vaskaiņām kājiņām;
Tā dziedās tie puisīši,
Kas peļ meitu augumiņu.

8512. (8395.)
Es apsēdu raudādama
Straujupītes maliņā;
Labāk mani upe nesa,
Ne ļautiņu valodiņas.

8513. (8396.)
Es ar' ietu uz māsiņu,
I māsiņa mīļi lūdza,
Jau ļaudīm tāda slava,
Kā dieveŗa līgaviņa.

8514. (8397.)
Es bij tāda nebēdniece,
Ne par ko nebēdāju,
Ne par Dievu, ne par velnu,
Ne par ļaužu valodām.

8515. (8398.)
Es gribēju, nevarēju
Sīkakmeņu kroni nest;
Es gribēju, nevarēju
Izbēgt ļaužu valodām.

8516. (8399.)
Es izaugu ar tautieti,
Eža vien robežā.
Būt' ļautiņi zinājuši,
Valodām nevarētu.

8517. (8400.)
Es izaugu šais kungos
Pa tām ļaužu valodām;
Citu kungu maliņā
Slavenā līgaviņa.

8518. (8401.)
Es izbridu staigu puru
Ar kurpēm, zīlainēm;
Nevar Dievs, nevar velns
Izbrist ļaužu valodiņas.

8519. (8402.)
Es jau būtu pērnruden
Nāburg' puišu līgaviņa,
Mājas puiši izpļukšēja,
Ka es rupju dzīju vērpu.

8520. (8403.)
Es jau daudzi nebēdāju,
Kad man' ļaudis niecināja;
Dziedādama vien staigāju
Ar rozīšu vaiņadziņu.

8521. (L. B.)
Es ļaudīm rīta rasa,
Es migliņa vakarā;
Man ļautiņi kājas āva,
Baltu muti nomazgāja.

8522. (8404.)
Es meitiņa skaidra augu,
Tevis dēļ netikuse.
Izjāj tāļu, izjāj tuvu,
Jāj pie manis vainojamas.

8523. (8405.)
Es meitiņu nevainoju,
Lai tā diža, lai tā maza.
Kad es ņemšu līgaviņu,
Es dabūšu tīkamo.

8524. (8406.)
Es nebūtu to domājis,
Ko Dieviņš man vēlējis:
Pirmis ļaužu valodās,
Pēc bajāra līgaviņa.

8525. (L. B.)
Es nebristu tai purvā,
Tai purvā kājas salst;
Es neietu tai ciemā,
Tur tiek ļaudis valodās.

8526. (8408.)
Es negrib' tik teicam',
Ne visai vainējam';
Kad tik līdz padzīvei
Līdzīgos ļautiņos.

8527. (8409.)
Es nekaišu nevienam,
Nekaiš manis vainadziņš,
Kad tik man nekaitē
Ļaunu ļaužu valodiņa.

8528. (8410.)
Es nesaku māsiņām,
Kur aug mana līgaviņa:
Kad pasaku māsiņām,
Tad sāk viņas niecināt.

8529. (8411.)
Es nezinu, kā vajaga
Man' auguma pēlējam,
Vai vajaga sēra gunis,
Vai zilo zēvelīšu.

8530. (L. B.)
Es nezinu kālabad
Ļaudis mani aprunāja?
Vienu reizi es uzsedzu
Nepušķotu villainīti.

8531. (8413.)
Es nezinu, kas ar mani,
Kas ar manu augumiņu:
Paši tautas mani teica,
Paši mani niecināja.

8532. (8414.)
Es noviju vainadziņu
No ļautiņu valodām;
Ne tas mirka rasiņā,
Ne balēja saulītē.

8533. (8415.)
Es otram nesasmēju,
Ne ar otra bērniņam;
Dieviņš man nesasmēja,
Ne manam augumam.

8534. (8417.)
Es paēdu, es padzēru
Sav' arāja klētiņā;
Būt ļautiņi zinājuši,
Valodām nevarētu.

8535. (8418.)
Es raudāti nedzīros,
Man raudiņa pati nāk:
Dzirdu savu augumiņu
Tuvu, tāļu niecinām.

8536. (8420.)
Es savami pēlējam
Daudz laimītes nevēlēju:
Naktī miega negulēt,
Dienā saules neredzēt.

8537. (8421.)
Es savam pēlājam
Daudzi ļauna nevēlēju:
Klibu jūgt, aklu braukt,
Snaudulīti vizināt.

8538. (8424.)
Es savam pēlējam
Daudzi ļauna nevēlēju:
Velns sirdē, puns pierē,
Pūte mēles galiņā.

8539. (8425.)
Es savam pēlējam
Dzelzu pirti kurināju.
Peries, manu pēlējiņ,
Asariņu garu lēju.

8540. (8426.)
Es savam pēlējam
Kalnā kāru šūpolīti,
Lai šūpoja, lai līgoja
Vēja māte, daskriedama.

8541. (8428.)
Es savam pēlājam
Labu laimi novēlēju:
Rītā saules neredzēt,
Pupājā padurties.

8542. (8429.)
Es savam pēlējam
Meldu krēsliņ' i pacēlu;
Tāi lielā kauniņā
Atsasēda soliņā.

8543. (8430.)
Es savam pēlējam
Mūžam labu nevēlēju:
Bij tam jāt koka zirgu,
Bērniem iet ubagiem.

8544. (8432.)
Es savam pēlējam
Mūžam laba nevēlēju:
Kā upei aiztecēt,
Kā zemei samellēt.

8545. (8433.)
Es savam pēlējam
Mūžam ļauna nevēlēju:
Dievs dod tam cūku cirpt,
Avēniņu svilināt.

8546. (8434.)
Es savam pēlējam
Mūžam ļauna nevēlēju:
Rudzus sēti, smilgas pļaut,
Gulēt kroga pagaldē.

8547. (8435.)
Es savam pēlējam
Mūžam ļauna nevēlēju,
To vārdiņu vien sacīju:
Rītā saules neredzēt!

8548. (8436.)
Es saviem ciempuišiem
Mūžam laba nevēlēju,
Kam tie savas ciemmeitiņas
Tālu, tuvu niecināj'.

8549. (8438.)
Es tam tautu dēliņam
Mūžam laba nevēlēju,
Kam viņš manu augumiņu
Papriekš teice, peic vainē.

8550. (8439.)
Es tautieti pavadīju
Līdz pus' tēva tīrumiņ'.
Ej ar Dievu, nāc atkal,
Neklaus' ļaužu valodiņas.

8551. (8440.)
Es tautieti pavadīju
Maģu lauka gabaliņu;
Maģa mana vadīšana,
Pilni lauki valodiņas.

8552. (8441.)
Es tev lūdzu, tautu dēlis,
Rakst' man vienu grāmatiņu,
Nu es vairi nevarēju
Aiz tautiņu valodām.

8553. (8442.)
Es tev saku, tautu dēlis,
Tautu meitu nenicini;
Tev pašami gadīsies
Visu ļaužu nicināma.

8554. (8443.)
Es to ļaužu valodiņu
Daudz vērāi neturēju;
Citu laižu pār galviņu,
Citu minu kājiņām.

8555. (8444.)
Es to savu vainadziņu
Cieši liku galviņā,
Lai vējiņis pāri pūta
Visas ļaužu valodiņas.

8556. (8445.)
Gana agri precējās
Slavenais tēva dēls,
Ka varēja izpaļāt
Treju kungu zeltainītes.

8557. (8446.)
Gani labi noziedēja
Manis labis linu lauks;
Gana godu izturēja
Izvainota mātes meita.

8558. (8447.)
Gana labs ļaužu bērns,
Gana kupli sedzieniņi;
Ļaužu mēles, tās nelabas,
Tās nelabu pataisīja.

8559. (8448.)
Gana malu visu rītu,
Gana tek dzirnaviņas;
Ustabiņu daiedama,
Dzird' ap sevi runājot.

8560. (8449.)
Gana man žēli bija,
Gana gauži noraudāju;
Dziržu savu augumiņu
Nepatiesi niecinām.

8561. (8450.)
Gana viegli es staigāju,
Vēl zemīte līgojās;
Gana labi es dzīvoju,
Vēl ļautiņi niecināja.

8562. (8451.)
Ganīdama apsēdos
Uz pelēkas purva cin's;
Pāri man putni skrēja,
Pāri ļaužu valodiņas.

8563. (8452.)
Gaŗām gāju tam ciemam,
Te aug mana līgaviņa,
Lai ļautiņi nezināja,
Lai neņēma valodās.

8564. (8453.)
Godā mani Laime lika,
Godā māte, auklēdama;
Ļaudis lika negodā
Ar savāmi valodām.

8565. (8454.)
Gribējās ābelei
Zilus ziedus noziedēt;
Gribējās puisītim
Apsmiet manu augumiņu.
Zied ābele baltim ziedim,
Godā manis augumiņš.

8566. (8455.)
Gudra, gudra irbu māte,
Neved bērnus klajumā;
Vēl gudrāka meitu māte,
Neliek meitu valodās.

8567. (8456.)
Gulbis guļ ezerā,
Es ļautiņu valodās;
Ceļas gulbis no ezera,
Es no ļaužu valodām.

8568. (L. B.)
Gulbis peld pa ūdeni,
Es pa ļaužu valodām;
Ne ūdens gulbim lipa,
Ne man ļaužu valodiņa.

8569. (8458.)
Gulbis peld pa ezeru,
Es par ļaužu valodām;
Gulbis balts, izpeldējis,
Es bij gudra izvainota.

8570. (8459.)
Ilgi vaira, tautas dēls,
Mūs' māsiņas nepaļāsi.
Kad tu ņemsi līgaviņu,
Mūs' māsiņa aizpaļās.

8571. (8460.)
Ir zemīte to nenes,
Ko nes mans augumiņš:
Panes mans augumiņš
Ir zināmu, nezināmu.

8572. (8461.)
Irbei spārni nodiluši,
Egļu mežu lodājot;
Tā nodila ļaužu mēles,
Ap manim runājot.

8573. (8462.)
Izkaltusi griķu druva,
Kalniņā stāvēdama;
Lai nokalst tas puisītis,
Kuŗš meitiņu nicināja.

8574. (8463.)
Izkurēju dzelzu pirti
Ar tērauda adatām,
Lai peŗās tie puisīši,
Kas meitiņas niecināja.

8575. (8464.)
Izpēļāja tautu dēlis
Treju kungu dzeltainītes;
Izpēļājis dasagrieza
Pie tās pašas peļamās.

8576. (8465.)
Izpēl's mani, tautu dēls
Jāj' citā maliņā.
Jāja, jāja, atgriezās,
Atkal mani zedināja.

8577. (L. B.)
Izpurinu villainīti,
Tad tik sedzu mugurā;
Manas baltas villainītes
Pillas ļaužu valodiņu.

8578. (8467.)
Izraun velns dzīvam sirdi
Pirmajam brūtganam,
Ka tas mani nepaņēma,
Slavīt' vien padarīja.

8579. (8468.)
Jau es biju paļājama,
Vēl es pati paļājos:
Jau bij raudas villainītes,
Vēl velēju rāviņā.

8580. (8469.)
Jau es biju tā bridusi,
Kā ezera rauduvīte:
Brienu dubļus, brien' asaras,
Brienu ļaužu valodiņas.

8581. (8470.)
Jau es biju tā izpelta,
Ne kam lieli nederēju;
Vēl es gribu tā pāriet,
Ka sliedītes nepazīst.

8582. (8471.)
Jauni puiši, bālēliņi,
Nu man vaira nepeliet:
Jau manā galviņā
Sudrabiņa vaiņadziņš.

8583. (8473.)
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es daudzi nebēdāju,
Jo es savu vaiņadziņu
Vēl kuplāku darināju.

8584. (8474.)
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es daudz nebēdāju;
Pāri iešu, nebēdāšu,
Ļaužu runas neklausīšu.

8585. (8477.)
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es nieka nebēdāju,
Iemu puišus vainodama,
Kā auziņas braucīdama.

8586. (8479.)
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es nieka nebēdāju:
Es pacēlu vainadziņu,
Lai valodas cauri gāja.

8587. (8481.)
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es nieka nebēdāju;
Minu ļaužu valodiņas
Ar savām kājiņām.

8588. (L. B.)
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es nieka nebēdāj';
Valkāj' savu vaiņadziņ'
Visapkārte grozīdam'.

8589. (8484.)
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es tīši kaitināju:
Ceļu gāju, puķīt' rāvu,
Puisīšam mutes devu.

8590. (8485.)
Jo tie meži skanēt skan,
Jo es viņus skandenāju;
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es viņus kaitenāju.

8591. (8486.)
Jo tie vēji lieli pūta,
Jo magone platījās;
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es daudzi nebēdāju.

8592. (8487.)
Jo to ievu daudz lauzīja,
Jo tai balti ziedi bira;
Jo to meitu niecināja,
Jo raženas tautas jāja.

8593. (8488.)
Jūs, ļautiņi, runājiet,
Kaunā manis augumiņš;
Kaunā paši goda ļaudis,
Godā manis augumiņš.

8594. (L. B.)
Jūs labi ļautiņi,
Mēs arī labi;
Nu mēs cits citu
Gānīsim.

8595. (8489.)
Kā būs man labam būt,
Kā labaju bildināt,
Mana paša īstenieki
Noliek mani novārtā.

8596. (8490.)
Kā tās gŗūtās dzirnas rūca,
Kā raud gauži malējiņa?
Dzirnas rūca tīru rudzu,
Malējiņa nicināma.

8597. (8491.)
Kā var sieksta siekstu velt,
Abas guļ ūdenī?
Kā var meita meitu pelt,
Abas zīļu vaiņagā?

8598. (8492.)
Kad es būtu zinājuse,
Kas peļ manu augumiņu,
Es tam būtu ielaiduse
Ar akmeni mugurā.

8599. (8493.)
Kādi bija tie ļautiņi,
Kuŗi otru nicināja?
Vai bij Dieva labumiņa,
Vai saulītes baltumiņa?

8600. (8494.)
Kādu mani Dieviņš deva,
Tādu māte audzināja;
Es neiešu ļaužu dēļ
Dreijāt savu augumiņu.

8601. (8495.)
Kādu velnu vārna brēc,
Kādu velnu meita kliedz?
Vārna brēc sliktu laiku,
Meita puišus apmeloja.

8602. (8496.)
Kājas brūk, galva niez,
Ļaudis mani aprunāja;
Ī galviņa neniezētu.
Kau ļautiņi nerunātu.

8603. (8497.)
Kaite man siliņā,
Kaite sila maliņā:
Silā mani odi ēde,
Malā ļaudis aprunāja.

8604. (8498.)
Kal, kalēj, ko kaldams,
Kal man cauru vaiņadziņu,
Lai var ļaužu valodiņas
Kā ar sietu izsijāt.

8605. (L. B.)
Kāpēc manis vaiņadziņis
Šķībi stāv galviņā?
Kā tas šķībi nestāvēs —
Pilns ar ļaužu valodām.

8606. (8500.)
Kālabadi es, māmiņa,
Mūžam ļaužu valodās?
Kam tu mazu man' mazgāji
Netīrāi ūdenī?

8607. (8501.)
Kālabadi es nevaru
Sīku rožu kroni nest?
Kā bij man nu panest
Visas ļaužu valodiņas?

8608. (8502.)
Kalabā meža gali
Citi īsi, citi gaŗi?
Kālab ļaužu valodiņas
Cita ļauna, cita laba?

8609. (8503.)
Kālabad tu, māsiņa,
Pie manim sērst nenāc?
Vai priedīte, vai eglīte
Tavu ceļu aizkrituse?
— Nekrīt priede, nekrīt egle,
Aizkrīt ļaužu valodiņas.

8610. (8505.)
Kalnā mani vējš locīja,
Lejā ļaužu valodiņas.
Es gribēju kalniņā
Ozolā ieķerties.

8611. (8506.)
Kam, brālīti, piešus kali,
Kam zābakus šūdināji?
Es jau biju tā nopelta,
Ka vairs lieti nederēju.

8612. (8507.)
Kam, bāliņ, rotu pirki,
Kam vizuļu vainadziņu?
Sveša māte piestā grūda,
Astru sietu izsijāja.

8613. (8508.)
Kam, māsiņa, nedzīvoji
Pie māmiņas bāliņos?
— Būt' dzīvojse, nevarēju
Aiz ļautiņu valodām.

8614. (L. B.)
Kālabad tev, puisīti,
Niedres auga druviņā?
Kam meitiņu niecināji
Sējamā laiciņā.

8615. (8509.)
Kam tā tāda linu druva
Ceļmalā neravēta?
Tā puisīša linu druva,
Kas meitiņas nicināja.

8616. (L. B.)
Kam tu liji, lietutiņ',
Kam tu rasu rasināj'?
Kam tu jāji, tautu dēlis,
Kam izlaidi valodiņas?

8617. (8511.)
Kamēr meita vaiņagā,
Tikmēr ļaužu valodās;
Kad noņēma vainadziņu,
Noņem ļaužu valodiņas.

8618. (8512.)
Kas, bērziņ, tev' apbēra
Saļajām lapiņām?
Kas, māsiņ, tev' izveda
No ļautiņu valodām?

8619. (8513.)
Kas eglīti audzināja
Pašā pļavas vidiņā?
Kas meitiņu niecināja,
Ka nelieša tēva dēls,

8620. (L. B.)
Kas gulbīti baltu taisa,
Ka ne jūŗas ūdentiņš;
Kas meitiņas vainas cēla,
Ka ne ļaužu valodiņas.

8621. (8514.)
Kas kuŗami bēdas bija,
Kas kuŗami jārunā,
Kad es savu vainadziņu
Maz ilgāk panēsāju?

8622. (8515.)
Kas man dotu zelta šķēres,
Mežiem galus līdzināt?
Kas man dotu ašķu sietu,
Sijāt ļaužu valodiņas.

8623. (8516.)
Kas manami sunīšami
Ik vakarus vietu taisa?
Kas manami pēlējami
Sidrabiņa krēslu ceļ?

8624. (8517.)
Kas man' saka vainadziņu
Ar negodu valkājam,
Tik man sāpju, tik nelaimu,
Kā man zīļu vaiņakā.

8625. (8518.)
Kas nelauž liepu slotu,
Lai lauž āra ozoliņa;
Kas še meitas nicināja,
Lai aizjāj Vāczemē.

8626. (8519.)
Kas pie mana augumiņa
Nezināmu vainu liek,
Dievs dod pumpu mugurā,
Čulgas mēles galiņā.

8627. (8520.)
Kas piebira vējiņani,
Sauseglīti līgojot?
Kas piebira ļautiņiem,
Ap manimi runājot?

8628. (8521.)
Kas sak mani neejot,
Gŗūta darba nedarot,
Dod, Dieviņ, tam tik gŗūt'
Kā manām rociņām.

8629. (8522.)
Kas zirnīti nenorāva
Liela ceļa maliņāi;
Kas meitiņu nenicina,
Kamēr zīļu vaiņagāi.

8630. (8523.)
Kas tā tāda sieta mēle,
Man' auguma sijātāja?
Dievs dod pašu sieta mēli
Sēnalās iesijāt.

8631. (8524.)
Kas tā tāda sijātāja,
Man' auguma niekātāja?
Sijādama, niekādma,
Iekrīt pate sēnalās.

8632. (8525.)
Kas tā tāda sijātāja,
Man' auguma vētītāja?
Tā jau pate izsijāta,
Sēnalās atbīdīta.

8633. (8526.)
Kas tur kūp, kas tur deg
Viņā lauka galiņā?
Tur deg puiša dvēselīte,
Kas meitiņas niecināja.

8634. (8527.)
Kas varēja priedi vērpt,
Kas ozolu šķeterēt ?
Kas var manu augumiņu,
Neredzējis, nicināt?

8635. (8528.)
Kaunies pate, tautu meita,
Savai nieku valodai,
Ka tu manu bālēliņu,
Neredzējse, nicināji.

8636. (8529.)
Kaut man simtu pēlējiņu,
Nav neviena teicējiņa,
Tur es iešu tautiņās,
Kur Laimiņa vēlējuse.

8637. (8530.)
Kaut zemīte šķīrusēs
Zem manām kājiņām,
Es būt stāvu ielēkusi
Aiz ļautiņu valodām.

8638. (8531.)
Ķizu, ķizu, kaitu, kaitu
Tiem ciemiņu puisēniem!
Pirmis mani izvaiņoja,
Pēc tie gauži nožēloja.

8639. (L. B.)
Klāt audzēju līgaviņu,
Tālu laidu valodiņu,
Lai ļautiņi nezināja,
Lai tie mani neapsmēja.

8640. (8532.)
Klusu, klusu audzināju
Ciemiņos arājiņu,
Lai ļautiņi nezināja,
Lai neņēma valodās.

8641. (8533.)
Ko bij man nu darīt?
Pieci brāļi galviņā:
Viens man teica, otris pēla
Svešas mātes auklējumu.

8642. (8534.)
Ko būt ļaudis runājuši,
Ko ņēmuši valodās,
Būt' Laimiņa nelaiduse
Manu mazu augumiņu?

8643. (8535.)
Ko darīt, jāpanes
Izrunāta valodiņa;
Es būt' sirdi rādījuse,
Kaut varētu parādīt.

8644. (8536.)
Ko domāji, ciema puisi,
Kas ļaus tev mani jemt?
Teiks tev' ļaudis, vainās mani,
Grozīs tavu padomiņu.

8645. (8537.)
Ko ļaudīm nedarīt,
Pati pēla māmuļiņa:
Pill' istaba svešu ļaužu,
Sauca mani snaudulīti.

8646. (L. B.)
Ko ļautiņi runājat,
Ko no manis domājat?
Jo tie ļaudis daudz runāja,
Jo es nieka nebēdāju.

8647. (8538.)
Ko, ļautiņi, dabūjāt,
Ap manim runādami?
Ļaunu vārdu dabūjāt,
Ne Dieviņa palīdzību.

8648. (8539.)
Ko, ļautiņi, dabūjat,
Ap manim runādami?
Manas bēdas, manas raizes,
Manas gaužas asariņas.

8649. (8540.)
Ko, ļautiņi, runājiet,
Ko dieniņas kavējiet?
Būšu, būšu, neliegšos,
Tā puisīša līgaviņa.

8650. (8541.)
Ko, ļautiņi, runājat,
Ko dieniņu kavējat?
Vai es nesu klēpītē,
Vai tek līdzi kājiņām?

8651. (8542.)
Ko peldami nenopeļ,
Ko celdami neuzceļ!
Nopeļ labu ļaužu bērnu,
Uzteic kūtru kumeliņu.

8652. (8543.)
Ko, tautieti, nu darām,
Nu valoda klajumā?
Seglo savu kumeliņu,
Jāj uz manu māmuliņu.

8653. (8544.)
Ko tie kraukļi kraucināja,
Ko žagatas žvadzināja?
Valodnese pakritusi
Liela ceļa maliņā.

8654. (8545.)
Ko tie ļaudis man darīja,
Kad es augu bāliņos!
Cits jau man šūpli kāra,
Cits noņēma vaiņēdziņu.

8655. (8546.)
Ko tie ļaudis nedarīja
Ar savāmi valodām:
Pieceļ koku, vēja lauztu,
I valodu nerunātu.

8656. (8547.)
Ko tie lieli vēji pūstu,
Kad ne priežu siliņā?
Ko tie ļaudis daudz runātu,
Kad ne mana augumiņa?

8657. (L. B.)
Ko tie teica, to tie teica,
Ko vaināja — izvaināja,
Teic netikli tēva dēlu,
Vainā labu mātes meitu.

8658. (8549.)
Kā upīte nenesīs,
Sausu zaru iemetot?
Kā ļautiņi nerunās
Ierunātu valodiņu?

8659. (8550.)
Ko vērts manis gājumiņis,
Mans pūriņa vedumiņš,
Tautiets mīļi nedzīvoja,
Ļaudis ņēma valodās.

8660. (8551.)
Kŗāva lielu vezumiņu,
Zināj' labu vilcējiņu;
Ceļ ļautiņi valodiņas,
Zināj' labu nesējiņu.

8661. (8552.)
Kreļļu kārtiņ' i pārtrūka,
Ar bāliņu dancojot;
Būt' ar svešu dancojuse,
Valodiņu nevarētu.

8662. (8553.)
Krīt lapiņa ūdenī,
Grimst ūdeņa dibinā;
Dod, Dieviņi, tā nogrimt
Man' auguma pēlējam.

8663. (8554.)
Krīt priedīte uz priedītes
Degušā siliņā;
Tā krīt ļaužu valodiņas
Uz to manu augumiņu.

8664. (8555.)
Krīt' zemē, lauz galviņu,
Mans vizuļu vainadziņš;
Tā lai lauza sav' galviņu
Mans auguma pēlājiņš.

8665. (8556.)
Krīt skujiņa ūdenā,
Gul ūdena dibinā;
Tā gulēja tas puisītis,
Kas meitiņas niecināja.

8666. (8557.)
Krūmiem auga zaļa zāle
Ap resno ozoliņu;
Pulkiem ļaudis aprunāja
Manu smuidru augumiņu.

8667. (8558.)
Kupla liepa, zemu zari,
Aiz vējiņa nevarēja;
Smuka meita, daiļa rota,
Valodām nevarēja.

8668. (8559.)
Kupla roze platījās
Liela ceļa maliņā;
Tai meitai laba laime;
Kas ļautiņu valodās.

8669. (8560.)
Kur duŗsies straujupīte,
Dienu, nakti tecēdama,
Dod, Dieviņ, tur durties
Man' auguma pēlājam.

8670. (8561.)
Kur gulbīts mazgātos,
Ja nelītu lietutiņš?
Ko ļautiņi tad runātu,
Kad es būtu nedzimuse?

8671. (L. B.)
Kur kājiņa nemetās
Celmaiņā līdumā?
Kur vainiņas nedabūja,
Kad gribēja niecināt?

8672. (8563.)
Kur palike balti sniegi,
Kur skaistie augumiņi?
Saule ēde baltu sniegu,
Ļaudis skaistu augumiņu.

8673. (8565.)
Kur tu skriesi, vāverīte,
Visi meži līgojās?
Kur tu iesi, tautu meita,
Visi tevi nicināja?

8674. (8566.)
Kur upīte tecējuse,
Tur tecēja dažu dienu;
Kur slavīte slavējuse,
Tur slavēja dažu dienu.

8675. (8567.)
Kur, upīte, tu tecēji,
Sānīs tek Daugaviņa.
Kur, māsiņa, tu neiesi,
Kaimiņos pēlējiņi.

8676. (8568.)
Kur cēlās liela migla,
Kā avota lejiņā?
Kur cēlās laba slava,
Kā no īsta bālēliņa.

8677. (8569.)
Kur cēlās liela migla,
Ne avota lejiņā?
Kur ņem ļaudis valodiņas,
Ne no mana augumiņa?

8678. (L. B.)
Kuŗa priede, kuŗa egle
Bez zariem uzaugusi?
Kuŗa meitiņ i uzauga
Bez tām ļaužu valodām.

8679. (8571.)
Kuŗa smilga kupla auga,
Tai rasiņa ilgi stāv;
Kuŗa meita daiļa auga,
Tā ļautiņu valūdās.

8680. (8572.)
Kuŗu dienu nedziedāju,
Kuŗu gauži neraudāju?
Kuŗu dienu sveši ļaudis
Neņem mani valodās?

8681. (L. B.)
Laba biju labināma,
Vainādama nederēju;
Vainādama nederēju
Ne jaunam brālīšam.

8682. (8574.)
Labāk būtu, labāk būtu,
Kaut māmīte nokāvusi,
Nedzirdētu ļauna vārda,
Ne darbiņa niecinot.

8683. (8575.)
Labāk būtu māmuliņa
Smag' akmini cilājuse,
Ne kā mani auklējuse
Priekš ļautiņu valodām.

8684. (8576.)
Būt' māmiņa mani mazu
Upītē iemetusi!
Kam bij man lielai augt,
Stāvēt ļaužu valodās?

8685. (8577.)
Labāk maizi suņam devu,
Ne kā ciema puisēnam:
Sunīts man govis gana,
Puisīts cēla valodiņu.

8686. (8578.)
Labāk man daudz pēlāju,
Ne kā daudz teicējiņu:
Aiz pēlāja pūru daru,
Aiz teicēja nevarēju.

8687. (8579.)
Labāk mani peltin pēla,
Ne kā mani teicin teica:
Peļamo tāļi veda,
Teicamo kaimiņos.

8688. (8580.)

Labāk mani sniegs apsniga,
Ne kā ļaudis aprunāja:
Sniegs apsniga, vējš nopūta,
Es ļautiņu valodās.

8689. (8581.)

Labāk manu augumiņu
Būt' zemīte rūdījuse,
Ne kā ļaudis runājuši
Pa visām maliņām.

8690. (8582.)

Labāk puiša zelta nauda,
Lai sadeg ugunī,
Ne kā manu augumiņu
Ieliek ļaužu valodās.

8691. (8583.)

Labi ļaudis apnikuši,
Gar manim runājot;
Nograuzuši akmeņam
Triju gadu augumiņu.

8692. (8584.)

Labs ar labu sasatika,
Steidza mani aprunāt;
Būt' maizītes gabaliņš,
Būtu mani apēduši.

8693. (8585.)

Labs ar labu satikās,
Steidza mani aprunāt.
Vēl nebija labajam
Mūža kreklis mugurā.

8694. (8586.)

Lai guļ mans pēlājiņš,
Kā guļ mani linu krekli,
Kā guļ mani linu krekli
Mana pūra dibenā.

8695. (8587.)

Lai man simts pēlējiņu,
Lai neviena teicējiņa,
Es būš' ņemt to meitiņu,
Kuŗa tika prātiņam.

8686. (8588.)

Lai sapuva apšu lapa,
Kam tā mani nobaidīja;
Lai tā pūst ļaužu mēles,
Kam tie mani aprunāja.

8697. (8589.)

Laimīt, mūža licējiņa,
Kādu mūžu tu man liki?
Vai tu liki pa ļaudīm,
Vai pa ļaužu valodām.

8698. (8590.)

Laiž ārā, laiž ārā,
Iekšā mani aprunāja!
Lai zied mani balti mati
Apakš spangu vainadziņa.

8699. (8591.)

Ļaudīm mēles apdilušas,
Ap manimi runājot.
Ko, ļautiņi, runājat,
Ko no manis gribējāt?
Kaunā jūsu valodiņa,
Godā manis augumiņš.

8700. (8592.)

Ļaudis bija vējiņā,
Es vējiņa maliņā;
Ļaudis bija dziesmītēs,
Es ļautiņu valodās.

8701. (8593.)

Ļaudis kāra šūpolīti,
Man augoti bāliņos;
Es pakāru tautiņās
Par Laimiņas likumiņu.

8702. (8594.)

Ļaudis man daudzināja
Sētā miežu arājiņu.
Es negribu tuvumā,
Ne savā sētiņā.

8703. (8595.)

Ļaudis man šūpli kāra
Ar savām valodām.
Karat, ļaudis, šūpēt mani,
Man nevaid šūpētājs.

8704. (8596.)

Ļaudis man šūpli kāra
Ar savām valodām.
Pakarat manas bēdas,
Manas gaužas asariņas.

8705. (8597.)

Ļaud's man teica, ļaud's man liedza,
Kaimiņos arājiņu.
Man nebija šos kungos,
Ne vēl še kaimiņos.

8706. (8601.)

Ļaud's manam augumam
Divas paļas dabūjuši:
Viena bija miega paļa,
Otra darba nesekmiņa.

8707. (8602.)

Ļaudis mani aprunāja,
Aiz eglītes stāvēdami.
Tik tiem sāpju, tik bēdiņu,
Cik skujiņu eglītē.

8708. (8603.)

Aiz durvīm klausījos,
Ļaudis mani aprunāja.
Vēru durvis, spēru kāju,
Trūkst ļaudīm valodiņa.

8709. (8604.)

Ļaudis mani aprunāja,
Es ražani padziedāju,
Es ražani padziedāju
Tāi lielāji žēlumā.

8710. (8605.)

Ļaudis mani aprunāja,
Pie baznīcas stāvēdami.
Lai noskan ļaužu mēles,
Kā baznīcas pulkstenīši.

8711. (8606.)

Ļaudis mani aprunāja,
Uz atmata stāvēdami.
Dievs dod tiem nobālēt,
Kā atmata zālītei.

8712. (8607.)

Ļaudis mani brūti sauca,
Kur tie mani brūtgāniņi?
Vai bij šķilti, vai perēti,
Vai palika vanckaros?

8713. (8608.)

Ļaudis mani brūti sauca,
Kur tie mani brūtgāniņi?
Vai ir dzīvi, vai miruši,
Vai ķeizara dienastā?

8714. (8610.)

Ļaudis mani brūti teica,
Kur tie mani brūtgāniņi?
Kur tās manas līgtas saktes,
Kur laulāmi gredzentiņi?

8715. (8611.)

Ļaudis mani ieņēmuši
Nevainīgu valodās.
Būtu miris, neuzaudzis,
Kur ņemt ļaudis valodiņas?

8716. (8612.)

Ļaudis mani ļaunu saka,
Ko ļaudīm ļaunu daru?
Vai tādēļ ļauna biju,
Kad rājējam atbildēju?

8717. (8613.)

Ļaudis mani niecināja,
Dēkla mani cildenāja;
Dēkla mani uzcēluse
Laba vīra kumeļā.

8718. (8614.)

Ļaudis mani saminuši
Kā dubļainu kājas autu;
Laima mani izmazgāja
Kā to putu gabaliņu.

8719. (8615.)

Ļaudis mani sēdināja
Dūnaiņāi ezerāi;
Es sēdēju kalniņāi
Sudrabiņa krēsliņā.

8720. (L. B.)

Ļaudis mani valodām
Šēdināt sēdināja;
Dēklas māte manu krēslu
Ritināt ritināja,
Ritināt ritināja
Labajos ļautiņos.

8721. (8618.)

Ļaudis manu arājiņu
Tuvu, tāļu daudzināja.
Vakar ēžu launadziņu
Sav' arāja klētiņā.

8722. (8619.)

Ļaudis manu augumiņu
Ástru sietu izsijāja.
Sijā, Dievs, ļaužu mēles
Smalkajām adatām.

8723. (L. B.)

Ļaudis manu augumiņu,
Kā podziņu šķindināja;
Tā šķind ļaužu dvēlesītes
Dziļā elles dibenā.

8724. (8621.)

Ļaudis manu augumiņu
Kā zvārguli skandināj';
Es par ļaužu valodām
It ne nieka nebēdāju.

8725. (8622.)

Ļaudis manu augumiņu
Negodāji ielikuši;
Cel, Dieviņi, tu gan vari,
Godāj, manu auguminu.

8726. (8624.)

Ļaudis manu augumiņu
Šādu, tādu niecināja.
Apraugiet katris savu,
Tad vēl manu niecināt.

8727. (L. B.)

Ļaudis manu augumiņ'
Štāvu bēra valodās;
Šmīdris mans augumiņš,
Gaŗām bira valodiņ's.

8728. (8629.)

Ļaudis manu augumiņu
Ūdenī slīcināja;
Slīcin', Dievs, ļaužu mēles
Jel manās asarās.

8729. (8630.)

Ļaudis manu kaunu gaida,
Kā saulīti uzlēcam;
Lec saulīte, eim' godāi,
Kaunāi paši gaidītāji.

8730. (8631.)

Ļaudis manu līgaviņu
Šur zināja, tur zināja;
Dēkla, Laima, tā zināja,
Tā ne nieka nesacīja.

8731. (L. B.)

Ļaudis manu vainu cēla,
Es pacēlu vainadziņu;
Cauris mans vainadziņš
Cauras ļaužu valodiņas.

8732. (8632.)

Ļaudis miega negulēja,
Manu bēdu bēdādami.
Guliet, ļaudis, miegu savu,
Dievs bēdāja manu bēdu.

8733. (8633.)

Ļaudis pēle augumiņu,
Es staigāju dziedādama.
Ko bij man tam darīt,
Lustīgam prātiņam.

8734. (8634.)

Ļaudis pēla to meitiņu,
Es ar' līdzi palīdzēju,
Lai ļautiņi nezināja,
Ka tā mana līgaviņa.

8735. (8635.)

Ļaudis pēla, ir es pēlu
Šo kaimiņu zeltenīti;
Žēl man bija otram dot
To godīgu ļaužu bērnu.

8736. (8636.)

Ļaudis pēla to meitiņu,
Es ar' pelti palīdzēju.
Ļaužu pelta, mana pelta,
Tā būs mana līgaviņa.

8737. (8637.)

Ļaudis pēla to meitiņu,
Es segloju kumeliņu.
Dievs, dod man vislabo
Visu ļaužu peļamo.

8738. (8638.)

Ļaudis pēle to vietiņu,
Tās vietiņas arājiņu.
Es grib iet un dzīvot,
Ņemt Dieviņu palīgā.

8739. (8640.)

Ļaudis cēla valodiņas,
Es pacēlu vainadziņu,
Es pacēlu vainadziņu
Kuplumā, augstumā.

8740. (L. B.)

Ļaužu dēļe nedrīkstēj'
Á puisīti parunāt;
Tūliņ ļaudis to vien teica,
Tie vai laba nerunā.

8741. (8645.)

Ļaužu dēļ nedrīkstēju
Puškot savu augumiņu,
Sak' ļautiņi redzēdami:
Puišu dēļ puškojās.

8742. (8646.)

Liedz man kungi, liedz man ļaudis
Peļamo tēva dēlu.
Ai, Dieviņ, ko darīšu,
Tīk manam prātiņam.

8743. (8647.)

Liedz man ļaudis to puisīti,
Kam tie liedza, kam neliedza?
Vai tie liedza, sev taupīja,
Vai man laba nevēlēja?

8744. (8648.)

Liedz man pieci liedzējiņi,
Lai nejēmu to meitiņu;
Lai vēl liegtu otri pieci,
Tīk manam prātiņam.

8745. (8649.)

Liedza pieci, liedza seši
Man neņemt to meitiņu;
Lai liedz pieci, lai liedz seši,
Viņa nāk, es grib' ņemt.

8746. (8650.)

Liek man ļaudis liekamo,
Man būs nest nesamo;
Ko panest nevarēju,
To saminu kājiņām.

8747. (8651.)

Lieli vēji sajaukuši
Smalku linu tīrumiņu;
Ļauni ļaudis izpēluši
Mūsu mīļu dzīvošanu.

8748. (8652.)

Lietiņš lija, nenomirku,
Kā nomirku rasiņā;
Tautis pēla, neizpēla,
Kā izpēla bālēliņš.

8749. (8653.)

Lieto mani nu, Laimiņa,
Ja tu vari izlietot,
Es jau biju tā nopelta,
Ka vairs lieti nederēju.

8750. (8654.)

Liec, Laimiņa, tu godā,
Ļaudis lika negodā,
Ļaudis lika negodā
Ar savām valodām.

8751. (8656.)

Lec, saulīte, rītā agri,
Lec ar Dieva palīdziņu;
Vakarā noiedama,
Aiznes ļaužu valodiņas.

8752. (8657.)

Lec, saulīt, rītā agri,
Spodrē manu augumiņu;
Vakarā rietēdama,
Deldē manu pēlājiņu.

8753. (8658.)

Līdz šo laiku mana slava
Pār istabu nepārgāja;
Nu māršiņa sieta mēle
Staigāj' mani sijādama.

8754. (L. B.)

Līdzens bija mans celiņis,
Kā notrīta galodiņa;
Tā nodila ļaunas mēles
Gar manīme runājot.

8755. (8660.)

Līdzi, Dievs, man dzīvot,
Ļaudis man nepalīdz,
Ļaudis man nepalīdz
Ar savām valodām.

8756. (8661.)

Līdzi kalni, līdzi lejas
Tekošam kumeļam;
Līdzi gāja laba slava
Mākošam dēliņam.

8757. (8662.)

Līdzi, līdzi ar bāliņu,
Nepaliku pakaļā;
Pakaļā palikusi
Valodāmi nevarēju.

8758. (8663.)

Līgaviņa mātes meita,
Klausi mana viena vārda;
Ja neklausi viena vārda,
Paliec ļaužu valodās.

8759. (8664.)

Līgo viļņi baltu puķi
Ezeriņa maliņā;
Tā līgoja labi ļaudis
Mani vienu valodās.

8760. (8665.)

Līgojies, ozoliņ,
Es ar tevi nelīgoju:
Man, ar tevi līgojot,
Slavīt' gāja maliņā.

8761. (8666.)

Līst' lietiņu, vienu dienu,
Nelīst' visu vasariņu;
Runāj't, ļaudis, vienu gadu,
Nerunāj't visu mūžu.

8762. (8673.)

Man ļautiņi daudzināja
Kaimiņos arājiņu.
Dievs to zina, Laime zina,
Es jau pate nezināju.

8763. (8674.)

Man ļautiņi izrunājši
Nezināmu valodiņu.
Lai ļaudiemi mūžam žēl,
Kā man žēl valodiņu.

8764. (8675.)

Nemaz pati nezināju,
Ko ļautiņi daudzināja:
Cits mežā līksti cirta,
Cits jau kāra šūpulīti.

8765. (8676.)

Runā ļaudis uz manim
Nezināmu valodiņu;
Lai Dievs deva jums, ļautiņi,
Nezināmu sirdēstiņu.

8766. (8677.)

Man netika še dancot,
Akmens plāna vidiņā;
Man netika še dzīvot,
Še man' ļaudis niecināja.

8767. (8678.)

Mana balta māmuļiņa,
Vairs nevaru valodām:
Nav dieniņa izaususi,
Jau valodas sētiņā.

8768. (L. B.)

Māte, mana laba māte,
Gudru deva padomiņu.
Ļaužu mēles neklausīt,
Tukšus vārdus nerunāt.

8769. (8679.)

Man' galviņa nepanesa
Triju rindu vaiņadziņu:
Div' rindiņas sīku zīļu,
Trešā ļaužu valodiņu.

8770. (8680.)

Manai vīra māmiņāje
Pulkstens mēles galiņāje,
Kuŗu sētu pieiedama,
Tur jau mani šķindināja.

8771. (8681.)

Manas gaudas asariņas,
Jūs zemēi nekrītiet;
Tā sirdī sagulsiet,
Kas man gauži rūdināja.

8772. (8682.)

Manas gaudas asariņas,
Zemītē nelīstiet,
Līstiet Laimes biķerī,
Lai dzeŗ mani pēlējiņi.

8773. (8683.)

Man ļautiņi apsasmēja,
Tepat klāti stāvēdami,
Šķiet man' vis neprotot,
Ka nenieka nesacīju.

8774. (8684.)

Man's ļautiņi neieredz,
Zemīt' vairs nepanes.
Ko, ļautiņi, jums darīju?
Zemīt' minu kājiņām.

8775. (8685.)

Mans ražens augumiņš
Dažam žēli padarīja;
Dažs būt' sviedis, kad drīkstētu,
Ar akmini mugurā.

8776. (8686.)

Maz' būdama es palīdu
Zem māmiņas villanītes;
Kur, māmiņa, nu līdīšu,
Nu es ļaužu valodās.

8777. (8687.)

Maza, maza vēl gaismiņa,
Jau saulīte gabalā;
Maza, maza man' māsiņa,
Jau ļautiņu valodās.

8778. (8688.)

Miega dēļ, darba dēļ
Es mūžam neraudāju,
Vienas ļaužu mēles dēļ
Birst man daža asariņa.

8779. (8689.)

Mēs bijām div' māsiņas,
Abas ļaužu valodās;
Kur mēs abas runājām,
Tur asaras straumēm tek.

8780. (8690.)

Meita meitu paļājās,
Laime stāv pakaļā.
Saka Laime stāvēdama:
Paliec pate tāi godā!

8781. (8691.)

Meitiņ, jauna vēl būdama,
Necel naidu bāliņos:
No tālienes viesi nāca,
Kaimiņos pēlājiņi.

8782. (8692.)

Meitiņām jādzīvo
Kā sīkām puķītēm:
Saule spiež puķu ziedus,
Ļaudis meitu vainadziņus.

8783. (8693.)

Melnā elkšņa ziedi bira
Pa visiem krūmiņiem;
Stalta puiša slava gāja
Pa visiemi pagastiem.

8784. (8694.)
Melna čūska riņķi grieza
Vidū jūras uz akmeņa:
Tā griež puiša dvēselīt',
Kas meitiņas nicināja.

8785. (8695.)
Melni kraukļi spārnus sita,
Pār jūriņu pārskriedami;
Izsit, Dievs, puišam prātu,
Kas meitiņas nicināja.

8786. (8696.)
Met, māsiņa, upītēi
Valodiņu vainadziņu,
Lai aiztek runātājs,
Kā vizuļu vainadziņš.

8787. (8697.)
Metiet, tautas, visu paļu
Pirmajāi gadiņā;
Jau otrā, trešajā
Es paļoti nesadevu.

8788. (8698.)
Mīkši mani žagi rāva,
Kas var mani daudzināt?
— Tu, māsiņa, jauna biji,
Tautas tevi daudzināja.

8789. (8699.)
Minu, minu zaļu zāli
Zem savāmi kājiņām:
Ne, zālīte, tevi minu,
Minu ļaužu valodiņas.

8790. (8700.)
Nāks rudens, nāks rudens,
Tad kokiem lapas birs;
Tad beigsies, tad beigsies
Ļautiņiem valodiņas.

8791. (8701.)
Nāc pie manis ciemoties,
Valodiņu cēlājiņa,
Es pacelšu ērkšķu krēslu,
Asariņu biķerīti.

8792. (8702.)
Nava, nava tās upītes,
Kam nav dūņu dibenā;
Nava, nava tās meitiņas,
Kam nav paļu maliņā.

8793. (8703.)
Nav puķīte izplaukuse,
Jau to vija vainagāi;
Nav meitiņa uzauguse,
Jau ļautiņu valodās.

8794. (L. B.)
Nav saulīte nogājuse
Rasa zāles galiņā;
Nav meitiņa izaugusi,
Iekrīt ļaužu valodās.

8795. (8705.)
Nav saulīte norietējse,
Jau rasiņa ābolā;
Nav meitiņa pieauguse,
Jau to vecu daudzināja.

8796. (8706.)
Ne es gribu teicējiņa,
Ne otrā pēlējiņa;
Lai stāv mans augumiņš
Ne teicams, ne peļams.

8797. (8707.)
Ne labais mani pēla,
Ne labais niecināja:
Izpeliņa mani pēla,
Izniecava niecināja.

8798. (8708.)
Ne man šurpu, ne man turpu
Par tām ļaužu valodām;
Griež' apkārti kumeliņu
Pie tās pašas māmaļiņas.

8799. (8709.)
Ne miegam, ne kaunam,
Ne katram neļāvos,
Ne citiem ļautiņiem
Bez vainiņas niecināt.

8800. (8710.)

Ne miglā, ne rasā
Mirka manas villainītes:
Mirka ļaužu valodās,
Gaudajās asarās.

8801. (8711.)

Ne zemīte to nenesa,
Ko nes manis augumiņis:
Panes lietu, panes sniegu,
Panes ļaužu valodiņas.

8802. (8712.)

Ne tā mana goda drēbe,
Kas ik dienas mugurā;
Ne tas manis arājiņis,
Ko ļautiņi daudzināja.

8803. (8713.)

Ne tā visu Laime lika,
Kā ļautiņi daudzināja:
Man ļautiņi daudzināja
Mājās miežu arājiņu.

8804. (8714.)

Ne tas mans arājiņš,
Ko ļautiņi daudzināja;
Tas bij mans arājiņš,
Ko ļautiņi nezināja.

8805. (8715.)

Ne tas mans arājiņš,
Kur' ļautiņi daudzināja:
Tas būs mans arājiņš,
Kur' augdama neredzēju.

8806. (8716.)

Ne tur krita kļava lapa,
Kur auguse kļavienā;
Ne tur Dievs, Laima lika,
Kur ļautiņi daudzināja.

8807. (8717.)

Nebēdā, tautu meita,
Kā es tevi niecināju;
Pats es tevi niecināju,
Zināj' savu līgaviņu.

8808. (8718.)

Nebēdāju es peļama,
Nebēdāju nicināma:
Man atnāca tie ļautiņi,
Kas paliņas nebēdāja.

8809. (8719.)

Nebij visa purva zāle,
Kas aug purva maliņā;
Nebij mana līgaviņa,
Ko ļautiņi daudzināja.

8810. (8720.)

Nebūt žēl, nebūt žēl,
Ka jel lieta nicinātu:
Purva niedra, sila ciesa
Nicin' manu augumiņu.

8811. (8722.)

Niedru kaula gultu taisu
Uz ozola staklītēm,
Sniedzes spalvu spilventiņš,
Linu ziedu paladziņi:
Lai gulēja tie ļautiņi,
Kas tur' mani valodās.

8812. (8723.)

Nieka bēdu nebēdāju,
Kad klātēji niecināja:
Sen tālēji naudu skaita,
Sen segloja kumeliņu.

8813. (8724.)

Nicin' bite sila priedi,
Nicin' āra ozoliņu;
Nicin' mani tie ļautiņi,
Kas jau paši nicināmi.

8814. (8725.)

Vaino ļaudis to meitiņu,
Es pats labi palīdzēju.
Kad bij labi novainota,
Pats tad jāju lūkoties.

8815. (8726.)

Nicin' mani sveši ļaudis,
Nicin' savi bālēliņi.
Tas bij man vairāk žēl,
Kad nicina bālēliņi.

8816. (8727.)
Nicināt nicināja,
Darināt darināja;
Jo vairāk nicināja,
Jo vairāk darināja.

8817. (8728.)
Nicināti nicināja,
Kādēļ mani nicināja?
Vai es darba nedarīju,
Vai valodas nerunāju?

8818. (8729.)
Nicināt nicināja,
Kādēļ mani nicināja?
Vai nicina darba dēļ,
Vai bargās valodiņas?

8819. (8730.)
Niecināt niecināja,
Kādēļ mani niecināja?
Vai niecina darba dēļ,
Vai dēļ maza augumiņa?

8820. (8731.)
Niecinait nu, ļautiņi,
Nu jums vaļa niecināt:
Nu vēl mana galva nes
Vizuļotu vainadziņu.

8821. (8732.)
Niciniet, vedekliņas,
Pa ciemiņu staigādamas,
Ja gribiet malējiņas
Jele šādu vasariņu.

8822. (8732$_1$.)
Nekaiš nieka tev, meitiņa,
Mana blēņu valodiņa,
Dzīvo pate ar godiņu,
Nes ar godu vainadziņu.

8823. (8733.)
Neliekat visi ļaudis
Manis vien valodās;
Vai es viena uzauguse
Ļautiņiem daudzināt?

8824. (8734.)
Nelūdz velti, tautas dēls,
Nebūš' tava līgaviņa:
Kā neiešu, tā neiešu
Par pērnāju pēlumiņu.

8825. (8735.)
Ņem, bāliņ, ņem, bāliņ,
Ij to pašu peļamo;
Dievis zina, teicamā
Iesi malti, vai neies.

8826. (8736.)
Ņem, bāliņi, teicamo,
Ēs ņemš' ļaužu peļamo;
Redzēsim dzīvodami,
Kuŗam Dievis palīdzēs.

8827. (8737.)
Ņem ņemdamis līgaviņu,
Slavenājis tēva dēls,
Ko nicini, ko paļāji
Visas ciema dzeltainītes?

8828. (8738.)
Nemirst', mana māmuliņ,
Kamēr mani izlietā;
Tu nomirsi, es palikšu
Mūžam ļaužu valodām.

8829. (8740.)
Nenesīšu, nenesīšu
Es lautiņu valodiņas,
Nav vēl mans augumiņš
Valodiņu nesājiņš.

8830. (8741.)
Nenicin', nepaļo
Svešas mātes auklējum':
Kādu Dievs, Laime laida,
Tādu māmiņ' i auklēja.

8831. (8742.)
Nepel mana augumiņa,
Ka es maza malējiņa;
Neraudzīju kumeliņa,
Tikai diža arājiņa.

8832. (8743.)

Nirunā tu ar mani,
Es ar tevi nirunāšu;
Es ar tevi runādama,
Kļūšu ļaužu valodās.

8833. (8744.)

Nezīļoju vaiņadziņu,
Negribēju gṛūtu nest;
Nerunāju ar tautieti,
Negribēju kaunu nest.

8834. (8745.)

Nezinēj', kur nolikt
Ļaužu ļaunas valodiņas;
Ņu noliku celmalē,
Lei jem ļauna vēlētāji.

8835. (8746.)

Nesasmēju nevienam,
Kādu kuŗu redzēdama:
Kādu Laimiņ' i laiduse,
Tādu māte auklējuse.

8836. (8747.)

Nestaigāju neceliņu,
Nepieder staigājot;
Nerunāju nevalodas,
Nepieder runājot.

8837. (8748.)

Neteic mani tu, tautiet,
Kad ļautiņi nicināja;
Dzirdi citu nicinot,
Palīdz līdzi nicināt.

8838. (L. B.)

Nevaināji, dēlu māte,
Meitu mātes lolojumu;
Tev pašai meitas auga,
Vainās cita dēlu māte.

8839. (8749.)

Nevar vaira, nevar vaira
Aiz tām ļaužu valodām:
Aust gaismiņa, lec saulīte,
Aust ļaudīs valodiņa.

8840. (8750.)

Nevar vairs, nevar vairs,
Būtu nāve pieņēmusi:
Ļaužu runas sirdi grauza,
Ka neesmu apprecēta.

8841. (8751.)

Neviens koks tā nezied,
Kā zied lazda gavēnī;
Neviens mani tā nepēla,
Kā peļ brāļa līgaviņa.

8842. (8752.)

Nevēlosi ne dzimusi,
Ne vēl liela izaugusi,
Dēļ to smieklu, dēļ to kaunu,
Dēļ to ļaužu valodiņu.

8843. (8753.)

No kalniņa upe tek,
No gaisiem vējiņš pūš;
Ierunātu valodiņu
Visi ļaudis daudzināja.

8844. (8754.)

No tālienes es pazinu,
Kur jāj meitu brāķmanītis:
Zirņu ziedu cepurīte,
Auzu skaru mētelītis.

8845. (8755.)

No vaiņaga es pazinu,
Novainota tā meitiņa:
No vaiņaga zīles bira,
No acīm asariņas.

8846. (8756.)

Noāvos baltas kājas
Skaņa pura maliņāi,
Cauri iet taisījos,
Izbēgt ļaužu valodām.

8847. (8757.)

Nodilusi atslēdziņa
Pašam dziesmu pūriņam;
Tā nodila ļaužu mēles,
Ap manim runājot.

8848. (8758.)
Nodzēros tīr' ūdeņa
Tīra vaŗa katliņā;
Tīra mana dvēselīte
No ļautiņu valodām.

8849. (8759.)
Nokaltusi driķu druva
Liela ceļa maliņā;
Tā nokalta, tā novīta
Mans auguma pēlājiņš.

8850. (L. B.)
Nosaluse tā laipiņa,
Sklid kājiņa pārejot;
Izvainota tā meitiņa,
Birst asaras runājot.

8851. (8761.)
Nosūt' Dieviņ, labvakaru
Manam maizes arājam;
Es būt' pate sūtījuse,
No ļaudīm nedrīkstēju.

8852. (8762.)
Nu es biju tā izpelta,
Kā ar sietu izsijāta;
Nu palikšu bāliņam
Par kājiņu āvējiņu.

8853. (8763.)
Nu es biju tā nopelta,
Ka panest nevarēju;
Nu es gribu tur aiziet,
Rasā pēdu nepazīs.

8854. (8764.)
Nu, ļautiņi, runājiet,
Nu pēdīga vasariņa;
Citvasar saveriet
Valodiņas diedziņā.

8855. (8765.)
Oši, oši, kļavas, kļavas
Visu koku pakaļā;
Brāļi, brāļi, jūsu māsa
Visu ļaužu valodās.

8856. (8766.)
Ozolam zaru žēl,
Ka ziediņi neziedēja;
Man bij žēl augumiņa,
Ka ļautiņi nicināja.

8857. (8767.)
Ozolam zemzaram
Zari līka Daugavā;
Tautiešam labiešam
Slava gāja maliņā.

8858. (8768.)
Ozoliņa bluķis guļ
Avotiņa lejiņā;
Tā gulēja tie puisēni,
Kas meitiņas niecināja.

8859. (8769.)
Otram pēlu to meitiņu,
Pašam mīl prātiņam;
Vēl otram neizpeltu,
Kaut pašam nemīlētu.

8860. (8771.)
Pāri, pāri, lietus gaisi,
Par šo zemes gabaliņu;
Pāri, ļaužu valodiņas,
Par to manu augumiņu.

8861. (8772.)
Pāri, pāri par Daugavu
Mans vizuļu vainadziņš;
Šāi pusē nevarēju
Aiz ļautiņu valodām.

8862. (8773.)
Paļā mani sveši ļaudis,
Laime manis nepaļā.
Ko, Laimīte, tu paļāsi,
Pate mūža licējiņa.

8863. (8774.)
Paļā mani visi ļaudis,
Laima mani nepaļāja,
Laima mani nepaļāja,
Redz ar godu dzīvojam.

8864. (8775.)
Paļā mani visi ļaudis,
Laima mani nepaļāja;
Ļaužu paļu nebēdāju,
Kad Laimiņa nepaļāja.

8865. (8776.)
Pieved mani, ļaužu peltu,
Pie bagāta tēva dēla,
Pie bagāta tēva dēla,
Baltas maizes zemītē.

8866. (8778.)
Paldies saku pēlējam,
Velns sirdī teicējam:
Kam teicējs man ieteica
Neraženu arājiņu.

8867. (8779.)
Paldies saku tam puišam,
Kas ar mani nicināja;
Pūriņš auga augstumā,
Vilnainīte kuplumā.

8868. (8780.)
Paldies saku tiem ļaudiem,
Kas man mazu nicināja:
Nu man laiks lielai augt,
Lielu pūru darināt.

8869. (8781.)
Par ļaudīm nebēdāju,
Ne par viņu valodām,
Pate gāju pār upīti
Tautiešam roku sniegt.

8870. (8783.)
Pašas ciema zeltenītes
Cita citu paļājās:
Viena grib, otra grib
Nākt pie mana bālēliņa.

8871. (8784.)
Pašas ciema zeltenītes
Cita citu paļājās:
Cita šāda, cita tāda,
Cita puišu piegulēta.

8872. (8785.)
Paši puiši mani teica,
Paši mani nicināja,
Paši deva sīku naudu,
Lai es pērku gredzentiņu.

8873. (8787.)
Pate saule lietu deva,
Pate bēga mākuļos;
Pate māte meitu deva,
Pate znotu niecināja.

8874. (8788.)
Pate vārna mazgājās,
Pate gāja nodzerties;
Pats tautiets mani smēja,
Pats atjāja bildināt.

8875. (8789.)
Pats labais kumeliņš
Iesagula dūkstiņā;
Pats labais tēva dēlis
Paliek ļaužu valodās.

8876. (8790.)
Pats priedīti nodzenāju,
Pats nocirtu galoknīti;
Pats meitiņu izvainoju,
Pats noņēmu vaiņadziņu.

8877. (8791.)
Piekūst irbe tecēdama,
Raudavīte peldēdama;
Ļaudīm mēle nepiekusa,
Apkārt mani runājot.

8878. (9792.)
Piekūst man sirmi zirgi,
Sadilst kaula kamaniņas;
Tā sadila ļaudīm mēles,
Par maniem runājot.

8879. (8793.)
Piemet man metamo
To i vienu tēva dēlu;
Cita māte maliņā
Citu dēliņ' i auklēja.

8880. (8794.)
Pēla mani tie ļautiņi,
Es to peļu nebēdāju,
Lai tie mani pēlājiņi
Stāvu lēce ūdenī.

8881. (8795.)
Pēla mani ciema puiši,
Pēla savi bālēliņi.
Lai tie peltu, ciema puiši,
Kam bāliņi nepēluši.

8882. (8796.)
Pēla pieci pēlājiņi
Šo skaisto dzeltānīti.
Lai tie pēla otri pieci,
Es segloju kumeliņu.

8883. (8797.)
Pēlējiņ, pēlējiņ,
Kur tik ilgi kavējies?
Jau gandrīz es uzaugu
Bez tavām valodām.

8884. (L. B.)
Pērkoņam nospeļami
Tie liekaji brūtganiņi;
Kam tie manu augumiņu
Pirms izteica, pēc vaināja.

8885. (8799.)
Pērkons rūca, pērkons spēra
Tāi zaļāi bierstaļā;
Tas iespēra zemītē
Ļaunu ļaužu valodiņas.

8886. (8802.)
Peļ man' pieci pēlējiņi,
Teic deviņi teicējiņi.
Nedoš' krekla pēlējam,
Ne villaines teicējam.

8887. (8804.)
Peladiņa, zemastīte,
Kam tu mani aizrunāji?
Man sajāja precinieki,
Tu pārskrēji pār pagalmu.

8888. (8805.)
Peļamā dzeltānīte
Sēd ar mani laiviņā;
Visu ļaužu teicamā
Tek gar malu raudādama.

8889. (8807.)
Peļat mani, neteicat
Pret tautām, bālēliņi;
Sakat mani niknu, bargu,
Māmuliņas neklausot.

8890. (8808.)
Peļat mani, neteicat,
Es teicama negribēju.
Pēlējam kreklu devu,
Teicējam ļaunus vārdus.

8891. (8809.)
Peliet mani, pēlājiņi,
Peliet mani no vietiņas;
Sakiet mani sīvu, bargu,
Ka darbiņu nemācēju.

8892. (8810.)
Pirmāk zila gaisma ausa,
Tad sarkana saule lēca;
Pirmāk mani izpelēja,
Tad sedloja kumeliņu.

8893. (8811.)
Pirmajām tautiņām
Laime vārtu vērējiņa;
Jau otrām, trešajām
Atveŗ ļaužu valodiņas.

8894. (8812.)
Pirmāk tautas izpaļāja,
Tad segloja kumeliņu.
Nedodati, bālēliņi,
Aiz pirmā pēlumiņa.

8895. (8813.)
Pirmāk tautas mani pēla,
Pēc jāj mani bildināt.
Paldies, tautas, par pēlumu,
Lai iet mana ļauna diena.

8896. (8815.)
Priekšā man labi ļaudis,
Pakaļā aprunāja;
Priekšā man tiltu taisa,
Pakaļā izārdīja.

8897. (8816.)
Precēj' mani, derēj' mani
Lielu ciemu dēlu māte;
Nevar manis saderēt,
Sāka mani nicināt.

8898. (8817.)
Projām gāju, nesaklausu,
Ko runāja pakaļā,
Zinu savu augumiņu
Tos valodu nenesot.

8899. (8818.)
Pūš vējiņis, runā ļaudis
Ap to manu augumiņu;
Balta biju vēja pūsta,
Daiļa ļaužu aprunāta.

8900. (8819.)
Pūš vējiņis, runā ļaudis,
Tie man gauži rūdināja;
Asariņu straumi bridu
Kā dziļo ezeriņu.

8901. (8820.)
Pūsti, guli, ozoliņi,
Liela ceļa maliņā;
Tā sapuva tas puisītis,
Kas meitiņas niecināja.

8902. (8821.)
Pūt, vējiņi, dienu, nakti,
Tev galviņa nesāpēja;
Man galviņa daudz sāpēja,
Daudz runāja valodiņas.

8903. (8822.)
Pūt, vējiņi, kā tev tīk,
Es krūmiņa ēniņā;
Runāj't, ļaudis, kā jums tīk,
Es savos bāliņos.

8904. (8823.)
Pūt, vējiņ, kā tev tika,
Es ozola ēniņā;
Runāj't, ļaudis, kā jums tika,
Es jau biju saderēta.

8905. (8826.)
Pūt, vējiņ, nesapūt
Visu gružu ezerā;
Ai, ļautiņi, neturiet
Manis vienas valodās.

8906. (L. B.)
Rāmi, rāmi es dziedāju,
Vēl jo rāmi gavilēju;
Lai nedzird ļauni ļaudis,
Lai balsiņu nevaināja.

8907. (8827.)
Raudāt raudu ik dieniņas,
Kuŗu dienu neraudāju?
Kuŗu dienu labi ļaudis
Neņem mani valodās?

8908. (8828.)
Riebt es riebu ļautiņiem,
Ka es riebu, ka neriebu?
Riebu, labu valkādama,
Ar godiņu dzīvodama.

8909. (8829.)
Riekstu, riekstu, ogu, ogu
Tāi celiņa maliņā;
Znotu, znotu tai mātei,
Ko ļautiņi nicināja.

8910. (8830.)
Reti, reti tie kociņi,
Kas aug ceļa maliņā;
Reti, reti tie puisīši,
Kas meitiņu nebrāķē.

8911. (8831.)
Ribu rabu rīta rasa
Pa ozola lapiņām;
Tā rībēja ļaužu mēles
Pa manimi runādamas.

8912. (8832.)

Rīgā iešu es, māmiņa,
No tās Rīgas Vāczemē,
Kam to manu augumiņu
Vidzemē niecināja.

8913. (L. B.)

Rīta rasa noskaloja
Rožu ziedu puteklīšus;
Es aizmirsu ļaunu vārdu,
Labu vārdu dzirdēdama.

8914. (L. B.)

Riti, riti, rīta rasa,
Par ozola lapiņām;
Tā rit manis augumiņš,
Par ļautiņu valodām.

8915. (8836.)

Riti, riti, rīta rasa,
Par ābeļu lapiņām;
Tā rit manas asariņas
Par ļautiņu valodām.

8916. (8839.)

Ruden govis viršus ēd,
Pavasari zaļu zāli;
Ruden puiši meitas teic,
Pavasari niecināja.

8917. (8840.)

Runā ļaudis ap manim
Aplokainas valodiņas,
Šķita mani neprotot
Šās aploku valodiņas.

8918. (8841.)

Runā ļaudis, ko runā,
Mani ņēma valodās;
Es ļaudīm rīta rasa,
Es migliņa vakarā.

8919. (8842.)

Runā ļaudis, ko runā,
Mani vienu aprunā.
Vai tik vien meitas bija,
Kā es viena māmiņai?

8920. (8843.)

Runāj' ļaudis, ko runāja,
Mani ņēma valodās.
Kad es būtu balta maize,
Sen būt' mani apēduši.

8921. (L. B.)

Trūkst purā ūdentiņa,
Nu dzers manas asariņas;
Trūkst ļaudīm valodiņas,
Nu jems mani valodās.

8922. (8845.)

Runāj' ļaudis, ko runāja,
Mani ņēma valodās.
Vai bij mani māmulīte
Valodāmi auklējuse?

8923. (8847.)

Runāj' ļaudis no manim,
Kā no liepas lūkus plēsa;
Eim' pa ļaužu valodām,
Kā pa ledu sklidēdama.

8924. (L. B.)

Runā ļaudis šurpu, turpu,
Neviens labi nezināj;
Vai es būšu, vai nebūšu
Tā puisīša līgaviņ'.

8925. (8850.)

Runā ļaudis uz manim,
Uz manim upe tek.
Tec, upīte, jo straujāki,
Aiznes ļaužu valodiņas.

8926. (8851.)

Runā ļaudis valodiņu,
Vai tie mani aprunāja?
Aprunāja sila priedi,
Vērī dētu ozoliņu.

8927. (8852.)

Runājiet jūs, ļautiņi,
I uz Dievu domājiet;
Jūs to manu augumiņu
Kā katliņu skandiniet.
Skandin', Dievs, ļaužu mēles
Pašā elles dibenā.

8928. (L. B.)

Runājat jūs, ļautiņi,
Kur valodas dabūdami,
Tāds bij manis augumiņis,
Valodiņu nesējiņis.

8929. (8854.)

Runājiet, labi ļaudis,
I uz Dievu domājiet;
Asariņu palti bridu,
Kā dziļo ezeriņu.

8930. (8855.)

Runājiet, labi ļaudis,
Jel uz Dievu domājiet,
Jau zemīte līcin līka,
Kājas mirka asarās.

8931. (8856.)

Runājiet, labi ļaudis,
Ko vien labi zinādami;
Ka vēl labi neziniet,
Man pašai vaicājiet.

8932. (8857.)

Runāj't, ļaudis, ko gribat,
Es pretī nerunāšu:
Pacietīga man sirsniņa,
Panesīgs augumiņš.

8933. (8858.)

Runāj't, ļaudis, kā jums tīk,
Es nenieka nebēdāju:
Zinu savu drošu sirdi,
Savu skaidru augumiņu.

8934. (8859.)

Runāj't, ļaudis, ko gribat,
Ko jūs man darīsat?
Tāda biju, kā augusi,
Kā māmiņa auklējusi.

8935. (8860.)

Runāj't, ļaudis, ko gribat,
Ko no manis dabūsat?
Bēdas, gaužas asariņas,
To no manis dabūsat.

8936. (8861.)

Runājat nu, ļautiņi,
Nu panesu valodiņu;
Nu vēl mana galva nes
Smalku zīļu vainadziņu.

8937. (L. B.)

Runājat nu, ļautiņi,
Ko par mani gribēdami:
Nu man bija tautu dēls
Viņu dienu saderēts.

8938. (8862.)

Salnas ēsta ābelīte
Zied celiņa maliņā;
Ļaužu pelta tā meitiņa,
Nes ar godu vaiņadziņu.

8939. (8863.)

Salnas kosta bērza lapa
Vairāk dzelta, ne zaļuja;
Ļaužu pelta tā meitiņa,
Vairāk raud ne runāja.

8947. (8864.)

Salnas rauta tā puķīte,
Nelaiž ziedu vējiņā;
Ļaužu pelta tā meitiņa,
Raudādama vien staigāja.

8941. (8865.)

Salti pūta ziemas vēji
Par baznīcas cekuliņu;
Salti, ļaudis, palieciet,
Ap manim runādami.

8942. (8866.)

Salts ūdens avotā,
Salts avota maliņā;
Dod, Dieviņ, tā nosalt
Man' auguma pālājam.

8943. (8867.)

Sarkanais āboliņš
Visupirms noziedēja;
Peļamā mātes meita
Visupirms godiņā.

8944. (8868.)
Sarkans alus kanniņā,
Luste man tevi dzert;
Novainăta mātes meita,
Luste man tevi ņemt.

8945. (8869.)
Satikās div' labieši,
Steidza mani aprunāt.
Vai bijat, div' labieši,
Ar Laimiņu runājuši?

8946. (8870.)
Saule brida pa mākoni,
Es pa ļaužu valodām;
Izbrien saule no mākoņa,
Es no ļaužu valodām.

8947. (8871.)
Saulītē balināju
Savu linu paladziņu;
Dod, Dieviņ, tā balēt
Man' auguma pēlējam.

8948. (8872.)
Saulīt' spīd, lietus lija,
Ļaudis mani aprunāja;
Saulīt' lietu nožāvēja,
Vējš pūš ļaužu valodiņas.

8949. (8873.)
Sausa egle locījās,
Zaļajā vērdamās;
Neveiklītis mani rāja,
Labajā vērdamies.

8950. (8874.)
Saveriet nu, puisīši,
Savas mēles diedziņā:
Ne meitām goda trūka,
Ne daiļā augumiņa.

8951. (8875.)
Savu redzu dzeltainīti,
Tik citam nesacīju,
Lai netika nederēta
Svešu ļaužu valūdās.

8952. (8876.)
Šādi, tādi ērkšķu krūmi
Plosa manas villainītes;
Šādi, tādi netikuši
Vaino manu augumiņu.

8953. (8877.)
Šauta irbe nosvilpās
Tīrumiņa galiņā;
Pelta meita noraudāja
Ik rītiņus, vakariņus.

8954. (8878.)
Še ir mani pēlējiņi,
Še es pate pelamā;
Vairāk kauna pēlējiem,
Ne manam augumam.

8955. (8879.)
Žēlo, Dievis, to puķīti,
Tā novīta saulītēi;
Žēlo, Dievis, mani jaunu
No ļautiņu valodām.

8956. (8880.)
Šitās meitas, staigādamas,
Paļā manu augumiņu;
N'esiet manu svārku vērtes,
Ne vēl mana augumiņa.

8957. (8881.)
Šķir, Dieviņi, zaļu zāli,
Glabā manu augumiņu,
Es nevaru vairs panest
Ļaunu ļaužu valodiņas.

8958. (8882.)
Šķitu savu pēlājiņu
Sudrabiņu valkājot;
Ieraudzījse, nobijos,
Kā līduma kŗāvājiņu.

8959. (8883.)
Šogad, tautas, nejājiet,
Ne slavītes nedariet:
Jauna pate, mazs pūriņis,
Nedos manis māmulīte.

8960. (8885.)

Šo rudeni, šo rudeni
Trūks ļaudīm valodiņas:
Šo rudeni tautu dēlis
Noņems man vainadziņu.

8961. (8887.)

Šūn, bitīte, ver, Laimiņa,
Man vietiņu maliņā,
Es nevaru še dzīvot
Aiz tām ļaužu valodām.

8962. (8888.)

Šūpo, Dievis, to sirsniņu
Asā dadžu krūmiņā,
Kas man cēla tik jaunai
Nezināmas valodiņas.

8963. (8889.)

Šūpojies, līgojies,
Mans auguma pēlājiņš,
Kā šūpoja, kā līgoja
Mani mazu māmuliņa.

8964 .(8891.)

Šur daudzana, tur daudzana
Manu linu arājiņu;
Nu vēl māte kājas āva
Manam linu arājam.

8965. (8892.)

Šurpu, turpu daudzināja
Manu miežu arājiņu;
Man uzauga tāi vietā,
Brāļi ceļa nezināja.

8966. (8893.)

Šurpu, turpu vējiņš loka
Eglīt' ceļa maliņā;
Šurpu, turpu ļaud's runā
Ierunātu valodiņu.

8967. (8895.)

Šurpu, turpu vējiņš loka
Krūzaino magonīti;
Šurpu, turpu ļaud's runāja
Ap to manu augumiņu.

8968. (8896.)

Šurpu, turpu vējiņš loka
Sausas egles galotnīti;
Šurpu, turpu ļaudis teica
Manu miežu arājiņu.

8969. (8897.)

Šurpu, turpu vējiņš loka
Smalka lina tīrumiņu;
Šurpu, turpu ļaud's runāja
Nezināmas valodiņas.

8970. (8898.)

Sēd blakām, tautu meita,
Dod rociņu paslepen,
Te jau bija tie ļautiņi,
Kas man tevi nevēlēja.

8971. (8899.)

Zelta zvaigzne grozījās
Pie zilām debesīm,
Tā grozās mans prātiņš
Pa ļautiņu valodām,
Pa ļautiņu valodām,
Līdz iziešu tautiņās.

8972. (8900.)

Sīkas nātres apaugušas
Apkārt zaļu ozoliņu;
Ļauni ļaudis apstājuši
Manu smuidru augumiņu.

8973. (8901.)

Sīkas olas, rudakmenis,
Gul' uz puiša dvēselīti,
Kam tas manu augumiņu
Pirmis teica, pēc vainoja.

8974. (8902.)

Sīki, mazi puisēniņi,
Visi meitu brāķētāji;
Ne tie zina meitu prātu,
Ne ar' meitu tikumiņu.

8975. (8903.)

Zīle spiedza kārkliņos
Sakaltušu deguniņu;
Tā lai kalst tie puisīši,
Kas meitiņas nicināja.

8976. (L. B.)
Sīlim spārni nodiluši
Smalkus krūmus ložņājot;
Tā nodila puišu mēles,
Gar meitām runājot.

8977. (8904.)
Sijājiet, niekājiet
Manu daiļu augumiņu,
Zeltiņš bira sijājot,
Sudrabiņš niekājot.

8978. (8905.)
Zili melni dūmi kūp
Viņā meža maliņā;
Tur deg puišu dvēselītes,
Kas meitiņas niecināja.

8979. (8906.)
Sirsniņ manu, cietējiņ,
Galviņ manu, nesējiņ,
Tu pacieti, tu panesi
Visas ļaužu valodiņas.

8980. (8907.)
Skaidra tek Daugaviņa,
Daži gruži dibinā;
Skaista auga man māsiņa,
Pa paļām dzīvodama.

8981. (8908.)
Skaisti dzied purgailīši
Vaskainām kājiņām;
Ellē kliedza tie puisīši,
Kas meitiņas niecināja.

8982. (8909.)
Skuju dēļ lakstīgala
Eglainē nedziedāja;
Ļaužu dēļ nedrīkstēju
Puškot savu augumiņu.

8983. (8911.)
Slavenais tēva dēls
Kumeliņu nojādīja;
Peļamā mātes meita
Sētā viesus sagaidīja.

8984. (8912.)
Slavīt' man izgājuse
Pa visām maliņām,
Ka es biju bārusēs
Ar bāliņa līgaviņu.

8985. (8913.)
Slēpies, mana pēlaviņa,
Asāi dadža krūmiņā,
Drīz es tev gaŗiem iešu,
Kā rozīte ziedēdama.

8986. (8914.)
Smalkais zīļu vainadziņ,
Kur bij man tevi likt?
Nēsāt vairs nedrīkstēju
Aiz tām ļaužu valodām.

8987. (8915.)
Smalku skrošu zaķīšam
Par miezīšu ēdumiņu;
Sūra rutka tautiešam
Par valodu cēlumiņu.

8988. (8916.)
Speŗ, pērkoni, tautu dēlu
Caur ūdeni uz akmeni;
Kam tas manu augumiņu
Pirmāk teica, pēc vainoja.

8989. (8917.)
Speŗu kāju, veŗu duris,
Dzird' par sevi runājot;
Es vēl otra neticētu,
Būt' es pati nedzirdējsi.

8990. (8918.)
Spīdi spoži, nemiglo,
Manis spangu vaiņadziņš;
Ka tas spoži uzspīdēja,
Pils bij ļaužu valodām.

8991. (8919.)
Spītēdama tautietimi,
Gaŗām gāju dziedādama;
Kam tas mani daudz precēja,
Tais' ļaudīmi valodiņas.

8992. (8920.)

Spirdzin', Dievs, to zālīti,
Kas novīta saulītē;
Godā, Dievs, to meitiņu,
Kas ļautiņu valodās.

8993. (8921.)

Stājieties, grūtas dzirnas,
Gan bijat tecējušas;
Stājieties, labi ļaudis,
Gan bijat runājuši.

8994. (8923.)

Stāvēj' mans vainadziņš
Trim rindām galviņā;
Tā stāv manis augumiņš
Triju ļaužu valodās.

8995. (L. B.)

Stāv kalnā, stāv lejā,
Visur mani vējš locīja;
Kalnā mani vējš locīja,
Lejā ļaužu valodiņas.

8996. (8925.)

Staigāj viegli, runāj gudri,
Ļaužu pelta tautu meita;
Visi ļaudis tevi pēla,
Es segloju kumeliņu.

8997. (8926.)

Strauja, strauja upe tek,
Jo tā strauja, jo olaiņa;
Dzīveniece tā meitiņa,
Jo dzīvoja, jo vainoja.

8998. (8927.)

Sūra mana māsenīca,
Kā sūrāja sūrenīte;
Labāk teicu, ne kā pēļu,
Lai tai drīza gadījās.

8999. (8928.)

Sunītim maizi devu,
Ne tam tautu dēliņam:
Sunīts mājas apsargāja,
Tautiets laida valodās.

9000. (8929.)

Sviežu olu upītē,
Upe olu nepanesa ;
Kā bij man tik jaunai
Panest ļaužu valodiņas?

9001. (9830.)

Sviežu šautru ezerā,
Noskatos, kā līgoja;
Dievs dod tā nolīgot
Man' auguma pēlējam.

9002. (8931.)

Tā dzīvot meitiņām,
Kā baltām aitiņām:
Svīnās aitas balta villa,
Nāk meitai slima slava.

9003. (8933.)

Tāda biju uzauguse,
Kā Laimiņa nolikuse;
Es neiešu ļaužu dēļ
Vējiņā vētīties.

9004. (8934.)

Tād' es biju izslavēta,
Nikam lietas nederēju;
Man Laimiņa vietu taisa,
Maliņā stāvēdama.

9005. (8935.)

Tādu labu rudzu zemi
Palaiduši atmatā;
Tādu labu ļaužu bērnu
Ieņēmuši valodās.

9006. (8936.)

Tālu gāju tālumā,
Nesamešu tuvumā:
Tuvumā metusēs,
Valodām nevarēju.

9007. (8937.)

Tāļi, tāļi es redzēju
Griķu druvu novītušu;
Lai novīst tas puisītis,
Kuŗš meitiņas nicināja.

9008. (8938.)

Tāļi, tāļi noziedēja
Mana mēļu linu druva;
Tāļu ļaudis daudzināja
Manu linu arājiņu.

9009. (L. B.)

Tāli, tāli tu, tautieti,
Tu no manis, es no tevis;
Dadži, krūmi mums starpē,
Dažas laužu valodiņs.

9010. (8940.)

Tāļu jāja tautu dēls,
Mani gauži vainodams;
Aizjāj tāļu, nedabūn,
Nāk pie manis atpakaļ.

9011. (L. B.)

Tāļu sviedu āboliņu,
Atpakaļ atritēja,
Tāļu laidu valodiņu,
Atpakaļ atskanēja.

9012. (8941.)

Taisnu ceļu es staigāju,
Taisnas pēdas pakaļā;
Ne man kauna priekšā bija,
Ne valodu pakaļā.

9013. (8942.)

Tautas jāja dubļu ceļu
Pakaļ mani, vaiņādami.
Jājat, tautas, sausu ceļu,
Ņemat savu teicamo.

9014. (8943.)

Tautas jāja, mārša pēla,
Pie vārtiem stāvēdama;
Tautas jāja, neklausīja,
Māršai kaunu padarīja.

9015. (L. B.)

Tautiets mani izvainăja,
Jāja citu lūkoties;
Dievs, dod jāt, nedabūt,
Mani pašu bildināt!

9016. (8946.)

Tautiets sauca, bāliņš sauca:
Nāc, māsiņa, klāt sēdēt!
Pie bāliņa es sēdēju,
Lai ļautiņi nerunā.

9017. (8947.)

Te bij saule, te pazuda
Melnajosi debešos.
Dod, Dieviņi, tā pazust
Man' auguma pēlējam.

9018. (8948.)

Teica māte savu meitu,
Pēla manu līgaviņu.
Kam, māmiņa, tā darīji,
Tava viena, tava otra.

9019. (8949.)

Teica mani teicējiņi,
Pēla mani pēlējiņi;
Neieteica teicējiņi,
Neizpēla pēlējiņi.

9020. (8950.)

Teica mani trīs teicēji,
Vaināj' pieci vainātāji.
Tāda biju triju teikta,
Tāda piecu izvainota.

9021. (8951.)

Teicamais tēva dēls
Jāj no ciema cieminā;
Peļamā mātes meita
Sētā viesu sagaidīja.

9022. (8952.)

Teicamāja, peļamāja
Liela ceļa maliņā.
Ņem, brālīti, peļamāju,
Lai paliek teicamāja.

9023. (8953.)

Teicamo zirgu pirku,
Peļamo sievu ņēmu.
Vai varēs teicamais
Peļamo vizināt?

9024. (8954.)
Teicamo zirgu pirku,
Peltu ņēmu līgaviņu.
Kūtris bija teiktais zirgs,
Laba pelta līgaviņa.

9025. (8955.)
Teicamo zirgu pirku,
Peltu ņēmu līgaviņu.
Tik no teikta kumeliņa,
Kā no peltas līgaviņas.

9026. (L. B.)
Tek ūdens līgodams,
Dūņas tāļu skalodams:
Aug meitiņa stalti, stalti,
Tāļu nesa valodiņu.

9027. (8956.)
Teiciet mani sīvu, bargu,
Neteicieti netikušu:
Sīvu, bargu tautas ņēma,
Netikušu niecināja.

9028. (8957.)
Tečus teke sveša māte,
Redz tautieti atjājam,
Gribēj' mani izvainēt,
Mūžam vergu paturēt.

9629. (8958.)
Tec, saulīte, nebrien dubļu,
Diezgan dubļu bridējiņu;
Sūt', māmiņa, nepel manis,
Diezgan manu pēlājiņu.

9030. (8959.)
Tec, upīte, citu taku,
Pilli krauļi ievas zied;
Jājat, tautas, citu ceļu,
Mūs' meitiņas izvainotas.

9031. (8961.)
Tīk, puisīti, ņem tu mani,
Ja netīk, neniecini;
Es neiešu tevis dēļ
Dreijāt savu augumiņu.

9032. (8962.)
Tīrajam ūdeņam
Daudzi gružu dibinā;
Dailujām meitiņām
Daudzi lieku valodiņu.

9033. (8963.)
Tīrs ūdens avotā,
Tīrs avota dibinā;
Tīrs i manis auguminis
No tām ļaužu valodām.

9034. (8964.)
Tīšu, tīšu tas puisīts
To meitiņu nicināja,
Lai ļautiņi nezināja,
Ka tā viņa līgaviņa.

9035. (8965.)
Tik ar Dievu satikties
Man' auguma pēlējam,
Cik saulīte sasatika
Ar mēnesi tecēdama.

9036. (8966.)
Tik sastilt, tik sarimt
Man' auguma pēlājam,
Cik sastila straujupīte,
Dienu, nakti tecēdama.

9037. (8967.)
Tik spīdēt, tik vizēt
Man' auguma pēlājam,
Cik saulīte nakti spīd,
Mēnesnīca dienavidu.

9038. (8968.)
Tik tam sāpju, tik nelaimes,
Cik zīlīšu vaiņagā,
Kas sak' manu vaiņadziņu
Bez godiņa valkājam.

9039. (8969.)
Cik upē neiekritu,
Lejiņā skatoties;
Cik tautās neaizgāju,
Ļaužu mēles klausoties.

9040. (8970.)

Tik vien ļauna es vēlēju
Sav' auguma pēlājam:
Kā zālei nolīgot,
Kā lapai nodrebēt,
Kā lapai nodrebēt,
Kā rasai nopilēt.

9041. (8971.)

Tikām biju tēva meita,
Kamēr linu krekliņā;
Jož' jostiņu, liek raibīti,
Krīt' ļautiņu valodās.

9042. (8972.)

Tikpat tek straujupīte,
I piemesta žagariņu;
Tikpat man jādzīvo,
I ļaudiem runājot.

9043. (8974.)

To es teicu tautiešam,
To savam bāliņam:
Ātrāk meitas nevaino,
Līdz pašam līgaviņa.

9044. (8975.)

Traucēj' salnas ābeltiņu,
Lai ziediņi neziedēja;
Meitu ļaudis izpaļāja,
Lai nejāja precenieki.

9045. (8976.)

Trauc' pie laika ceļu griezt
Dižvalodas cilvēkam,
Lai tas mani neielieki
Tās ļautiņu valodās.

9046. (8977.)

Trīs gadiņi ozols puva
Gaujas krasta maliņā;
Tā lai puva tie puisīši,
Kas meitiņas niecināja.

9047. (8978.)

Trīs man teica, viens man liedza
Ciemā vienu dzeltenīti.
Klausu vienu liedzējiņu,
Ne kā trijus teicējiņus.

9048. (8979.)

Trīs reiz pļāvu to pļaviņu,
Smalka siena gribēdama;
Trīs reiz pēlu to puisīti,
Sevim vīru taupīdama.

9049. (8980.)

Čīkstēdama, vaidēdama,
Gaisā skrēja cielaviņa;
Tā čīkstēja, tā vaidēja
Man' auguma pēlājiņi.

9050. (8982.)

Čīksti, čīksti, ošu gulta,
Man vienam gulēdam;
Tā lai čīkst tie ļautiņi,
Kas man liedza to puisīti.

9051. (8983.)

Čīkstu, čīkstu, dzirnutiņas,
Pa manām rociņām;
Tā čīkst ļaužu valodiņas
Pa manām kājiņām.

9052. (8984.)

Tu puisīti, es meitiņa,
Abi ļaužu valodā;
Mani sauca puišu bābu,
Tevi meitu brāķerīti.

9053. (8985.)

Tu, puisīti, es, meitiņa,
Abi ļaužu valodās.
Mitosim gredzentiņus,
Šķirsim ļaužu valodiņas.

9054. (8986.)

Tu, sieviņa, žagatiņa,
Vilka, lāča apēdama:
Ko no viena sadzirdēji,
To otram izplukšēji.

9055. (8987.)

Tupenīti, rācenīti,
Iesim abi vienu vietu;
Tevi cepa, tevi ēda,
Mani nesa kukuļam.

9056. (8988.)

Uguns dzelzi mīkstu taisa,
Liets akmini slapināja;
Ļaužu mēles slapstījās
Apar manu augumiņu.

9057. (8989.)

Ūdens teka caur zemīti,
Es caur ļaužu valodām.
Pusvasaras, uz Jāņiem
Trūkst ūdeņa zemītei;
Nojem tautas vaiņadziņu,
Trūkst ļaudīma valodiņu.

9058. (L. B.)

Upītei šautru meta,
Upīt šautru nepanesa;
Kā bij man tik jaunai
Nest tās ļaužu valodiņ's.

9059. (8990.)

Ai, upīte visnesīte,
Ai meitiņa cietsirdīte!
Upe nese visus šaudrus,
Meita ļaužu valodiņas.

9060. (L. B.)

Ai, upīte, ai meitiņu,
Abas vienu vieglumiņu,
Upe nesa daudz gruzīšu,
Meita ļaužu valodiņu.

9061. (8991.)

Uz manim oši līka,
Uz manim ozoliņi,
Uz manim ļaud's runāja
Nezināmas valodiņas.

9062. (8992.)

Uz tā mana vainadziņa
Siekiem ļaužu valodiņu;
Es par to nebēdāju,
Būt' pūriem mērījuši.

9063. (8993.)

Uzteic ļaudis mani pašu,
Vaino manu līgaviņu.
Ko tiem laba es iztapu,
Ko līgava sariebuse?

9064. (8994.)

Uzteicama negribēju,
Brāķējama nebēdāju;
Balta biju vēja pūsta,
Gudra ļaužu aprunāta.

9065. (8995.)

Uzcel, Dievs, pēlājam
Uz krūtīm velēniņu,
Kas manam augumam
Liekas cēla valodiņas.

9066. (8996.)

Utes, blusas mani rēja
Svešu ļaužu istabā;
Tās nebija utes, blusas,
Tās bij ļaužu valodiņas.

9067. (9002.)

Utis kož, galva niez:
Ļaudis mani aprunā.
Šukāj' galvu, mazgāj' muti,
Trūkst ļaudīm valodiņas.

9068. (9003.)

Utis rēja, blusas koda:
Vācietis mani aprunāja.
Svied' Vācietim dižas vīzes
Ar vecām tupelēm.

9069. (9004.)

Vaino ļaudis to meitiņu,
Es sedloju kumeliņu.
Vai tie liedza, sev liegdami,
Vai man laba nevēlēja?

9070. (9005.)

Vainā ļaudis to meitiņu,
Es segloju kumeliņu;
Vēl es pats palīdzēju,
Kumeliņu seglodams.

9071. (8999.)

Utis kode, galva niez:
Bagātie aprunā.
Lai runāja, cik gribēja,
Es galviņu pakasīju.

9072. (9000.)
Utis kož, galva niez:
Bagātie aprunāja.
Ņem, māmiņa, suseklīti,
Šukā ļaužu valodiņas.

9073. (9006.)
Niecin' ļaudis to meitiņu,
Es līdzēju niecināt,
Es līdzēju niecināt
Sev zināmu līgaviņu.

9074. (9007.)
Vainā mani purva pūce,
Vainā lauka cīrulītis.
Ko pūcīte man padara,
Ko man lauka cīrulītis?

9075. (9009.)
Vaino mani purva pūce,
Vaino sila cielaviņa;
Tik vien mani nevainoja,
Kā tas pēļu vainadziņis.

9076. (9010.)
Vainaciņ, cekuliņ,
Kur bij mani tevi likt?
Nestāv vaira galviņā
Aiz ļautiņu valodām.

9077. (9011.)
Vainadziņu nēsādama,
Valodiņu nebēdāju:
Caurs ir mans vainadziņš,
Cauri bira valodiņas.

9078. (9012.)
Vaiņag, manu vizuliņ,
Stipri stāvi galviņā,
Stipras ļaužu valodiņas,
Noraus tevi kājmināš.

9079. (9013.)
Vai bij mani māmulīte
Liepu slotu appēruse?
Kā no liepas lūku plēsa,
Tā no manis valodiņu.

9080. (9014.)
Vai es vien meita biju,
Vai man vien vainadziņš?
Vai es viena panesišu
Visu ļaužu valodiņas?

9081. (9015.)
Vai tamdēļ Dievs norāja,
Ka ļautiņi niec'nē?
Laimiņ' ved', Dieviņ cēl'
Laba vīr' kumeļā.

9082. (9016.)
Vai tādēļ nedziedāju,
Ka ganīju sētmalā?
Vai tādēļ nedzīvoju,
Ka ļautiņi niecināja?

9083. (9017.)
Vai tie visi slikti augļi,
Ko nelieša tārpi graužļ?
Vai tie visi slikti ļaudis,
Ko nelieši niecināja?

9084. (9018.)
Vakarāi kājas āvu
Straujupītes maliņāi,
Pāri bristi taisījos,
Izbēgt ļaužu valodām.

9085. (9019.)
Valkā pats, tautu dēls,
Savu mantu, bagātību,
Es pie tevis nelaužos,
Neņem manis valodās.

9086. (9020.)
Valod', mana valodiņa,
Kāda mana valodiņa!
Ar tautām runādama,
Aprunāju bālēliņus.

9087. (9021.)
Valod', mana valodiņa,
Ko es biju runājusi!
Šodien kauna nevarēju
Vakarējas valodiņas.

9088. (9022.)

Valodiņu tiltu gāju,
Brāliņosi dzīvodama.
Paldies, ļaudis, par valodu,
Jel kājiņas neapmirks.

9089. (9023.)

Valodiņu tiltu grīžu,
Bāliņos dzīvodama.
Ko tiltā nesagrīžu,
To saminu kājiņām.

9090. (9024.)

Valodniece, valodniece,
Bāliņ, tava līgaviņa:
Ko ar mani norunāja,
Steidz citiem pastāstīt.

9091. (9025.)

Valodnese pakrituse
Liela ceļa maliņā,
Valodiņas nēsādama
No ciemiņa ciemiņā.

9092. (9026.)

Valodnese, valodnese,
Bāliņ, tava līgaviņa:
Cik iedama ciemiņā,
Mani nesa kukuļam.

9093. (9027.)

Var man' ļaudis aprunāt,
Nevar manis pabaŗot;
Sava roka, sava kāja,
Tā galviņu pabaŗoja.

9094. (9028.)

Vasku bārzda Rīgā brauca
Ar sudraba ratiņiem;
Tas nebija vasku bārzda,
Tas bij meitu brāķerīts.

9095. (9029.)

Viens man teica, otris liedza
Ciemā daiļu zeltenīti.
Vai tas liedza savas vērti,
Vai man laba nevēlēja?

9096. (9030.)

Vienu vietu, vienu vietu,
Peļamās dzeltainītes;
Lai nāk viena teicamā,
Ko var viena padarīt?

9097. (L. B.)

Vēja lauzta ābelīte,
Ne tā zied, ne zaļoja;
Izvainota mūs' māsiņa,
Ne tā dzied, ne runāja.

9098. (L. B.)

Redz kā koši noziedēja
Vēja lauzta ābelīte;
Redz kā koši izprecēja,
Vainojamu mātes meitu.

9099. (9032.)

Vēja lauzta ābelīte
Baltu ziedu noziedēja;
Ļaužu smieta tā meitiņa
Ķļūst maizītes vietiņā.

9100. (9037.)

Vēja lauzta tā priedīte,
Ilgi guļ ceļmalā;
Ļaužu pelta tā meitiņa,
Ilgi sēd vaiņagā.

9101. (L. B.)

Vēja lauzta tā priedīte,
Tie skaliņi gaiši deg;
Ļaužu smieta tā meitiņa,
Tā būs mana līgaviņa

9102. (9039.)

Vēja lauzta tā priedīte,
Kas guļ ceļa maliņā;
Ļaužu pelta tā meitiņa
Staigā gauži raudādama.

9103. (9042.)

Vējiņš loka smuidru bērzu,
Ļaudis manu augumiņu.
Dievs dod tiemi nolocīt
Visu viņu tikumiņu.

9104. (9043.)
Vēl', Dieviņi, tu man labu,
Ļaudis laba nevēlēja,
Ļaudis laba nevēlēja,
Ar savāmi valodām.

9105. (9044.)
Vīla mani tautu dēls
Šādu gaŗu vasariņu;
Kad pievilt nevarēja,
Tad pasteidza niecināt.

9106. (9045.)
Villaniņa, ne magone,
Ko vējiņa purināja;
Brāļu māsa, ne kalpone,
Ko ļautiņi niecināja.

9107. (9046.)
Vilciņš savu kažociņu
Zem eglītes purināja;
Māmiņ, tavu auklējumu
Sveši ļaudis nicināja.

9108. (9047.)
Visapkārt melni alkšņi,
Vidū zaļš ozoliņš;
Visapkārt ļaužu mēles,
Vidū mans augumiņš.

9109. (9048.)
Visi ļaudis tā sacīja:
Kas dos lietu no nelietas?
Dievs dos lietu no nelietas,
Paliks lieta nelietā.

9110. (9049.)
Visi ļaudis tā sacīja:
Kas dos lietu no nelietas?
Es izaugu tāda meita
Kā Vāczemes kaņepīte.

9111. (9050.)
Visi mani pēlājiņi
Palejāi gauži raud:
Man Laimiņa krēslu cēla
Pašā kalna galiņā.

9112. (9051.)
Visi mina pura zāli,
Lai tā grima dibinā;
Visi manu augumiņu
Šādu, tādu nicināja.

9113. (9052.)
Visi vēji vēdināja
Augstā kalna ābelīti;
Visi vergi nicināja
Labas mātes auklējumu.

9114. (9053.)
Cauri bridu caur upīti
Caur to pašu dziļumiņu;
Cauri gāju caur tautāmi,
Caur tām ļaužu valodām.

9115. (9054.)
Cauru vīju vainadziņu,
Cauru liku galviņā;
Kad pacēlu vainadziņu,
Izbirst ļaužu valodiņas.

9116. (9055.)
Ciema puiši, bālēliņi,
Nu man's vaira nepeliet,
Jau manāi galviņā
Saderēts vainadziņš.

9117. (9056.)
Ciešu zirgu netekot,
Zobeniņu nemēdzot,
Ļaužu valod' i neciešu
Ap seviemi runājot.

9118. (9057.)
Cieta ola, rudakmeņa
Tautu dēla dvēselīte,
Kad tas manu augumiņu
Pirmis teica, pēc vaināja.

9119. (9058.)
Cieti pinu sav' galviņu,
Stāv' ielēcu ūdenī.
Labāk man vilnīts nesa,
Ne nelietis niecināja.

9120. (9059.)
Cieši tinu linu kreklus,
Smagi liku pūriņā.
Lai noguļ pēlājiņš,
Kā tie mani linu krekli.

9121. (9060.)
Ceļ akmeni uz akmeņa,
Panes zeme nesamā;
Liek valodu uz valodas,
Panes manis augumiņš.

9122. (9061.)
Cel, Dieviņi, pēlējami
Velēniņus uz krūtēm,
Ko tas manu augumiņu,
Neredzējis, nicināja.

9123. (9062.)
Cel, Dieviņi, tu gan vari,
Godā manu augumiņu,
Nu es biju tā vainota,
Kā es lieti nederēju.

9124. (9063.)
Cel, Dieviņi, tu gan vari,
Godā manu augumiņu,
Viens netiklis tēva dēls
Gaužam mani nicināja.

9125. (9064.)
Ceļa malas ābolam
Dižanie ziedi bira;
Peļamai mātes meitai
Dižanie viesi jāja.

9126. (L. B.)
Ceļa malas āboliņ,
Ko mēs divi darīsim?
Tevi ļaudis kājām mina,
Mani ņēma valodās.

9127. (9066.)
Ceļa malas āboliņ,
Kam ziediņu nedarini?
— Ko bij man darināt,
Visi mina kājiņām.

9128. (9067.)
Ceļa mala dāboliņš
Deviņām lapiņām;
Ļaužu pelta tā meitiņa
Dabū laba arājiņa.

9129. (9069.)
Ceļa malas bērziņam
Viskuplie žagariņi;
Nopeltā mātes meita
Vislabā līgaviņa.

9130. (9070.)
Ceļat krēslu, lai es sēžu,
Vaicājat, ko es nācu.
Es atnācu ašķu sieta,
Sijāt ļaužu valodiņu.

9131. (9071.)
Ceļat mani pār upīti,
Izvainotu mātes meitu,
Lai palika šīj pusē
Visas ļaužu valodiņas.

9132. (9072.)
Ceļaties, ko guliet,
Valodiņu cēlājiņi!
Kad darbiņu darīsiet?
Kad ap mani runāsiet?

9133. (9073.)
Celies agri, gulsties vēli,
Man' auguma pēlējiņš,
Lai varēji man' appelti
Un darbiņu padarīt.

9134. (9074.)
Cepur', mana cepurīte,
Stāv' manā galviņā:
Vainadziņš nestāvēja
Aiz tautiņu valodām.

9135. (9075.)
Cerē mani, tautu dēls,
Es nevaru tev's cerēt,
Es nevaru tev's cerēt
Aiz ļautiņu valodām.

9136. (9076.)
Cerēj manis, tautu dēls,
Lai ļautiņi nenoprot;
Ne pie manis roku liec,
Ne ar' labu vārdu saki.

9137. (9077.)
Cīksti, cīksti, ļauna diena,
Vārtu stabu galiņā;
Tā cīkst puiša dvēselīte,
Kas meitiņas niecināja.

9138. (9078.)
Cikām dzīva šā saulē,
Es negribu pasalaist
Ni miegam, ni darbam,
Ni ļaudiem valodām.

9139. (9079.)
Citam teicu to meitiņu,
Pašam tika prātiņam;
Ar gudrību citam teicu,
Ko tas man atsacīja.

9140. (9080.)
Citi ļaudis mani teica,
Citi mani nicināja.
Ai, māmiņa, mīļa, balta,
Apsedz manu augumiņu,
Apsedz manu augumiņu
No ļautiņu valodām.

Dieva un Laimas palīgs.

9141. (9081.)
Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Labais mina kājiņām.
Min, Dieviņ, pašu labu
Ar savām kājiņām.

9142. (9083.)
Vai, tu manu grūtu mūžu,
Kā es tevi pārdzīvošu!
Asariņu palti bridu
Kā ūdeņa raudaviņa.

9143. (9085.)
Ar Dieviņu vien dzīvoju
Ienaidnieku starpiņā.
Ienaidnieki slikta vēl,
Dieviņš labi palīdzēja.

9144. (9086.)
Bur, burīti, mani pašu,
Nebur manu kumeliņu;
Lai palika kumeliņis,
Ko aizvest smiltiņās.

9145. (9087.)
Buŗ man buŗi, skauž man skauģi,
Nevar manis izpostīt;
Bija manam kumeļam
Zvaigžņu deķis mugurā.

9146. (9088.)
Buŗ man buŗvji, zog man zagļi,
Nevar man's izpostīt.
Burvam devu apšu sulu,
Zagļam augstas karātavas.

9147. (9089.)
Buŗ man burvji, zog man zagļi,
Nevar mani izpostīt:
Dievs man deva to zālīti,
Kur sirsniņa nesāpēja.

9148. (9093.)
Diezgan man tīr' ūdeņa,
Diezgan dūņu dibenā;
Diezgan man labu ļaužu,
Diezgan ļauna vēlētāju.

9149. (9095.)

Iešu, iešu pie to tautu,
Būt' man simtu liedzējiņu.
Cits man liedza sevis dēļ,
Cits man laba nevēlēja.

9150. (9096.)

Ej, Dieviņ, tu pa priekšu,
Es tavās pēdiņās;
Es tavās pēdiņās;
Nelaid mani to celiņu,
Kur tie ļauni ļaudis iet.

9151. (9097.)

Ej, Dieviņ, tu pa priekšu,
Tev asāks zobentiņš,
Saticies celiņā,
Nocērt manu ienaidnieku.

9152. (9098.)

Es visiem ļautiņiem
Lielu liela ienaidniece;
Es Dievam rokas meita,
Biķerīša mazgātāja.

9153. (9099.)

Gan man bija košu dziesmu,
Gan bij žēlu asariņu;
Gan man bija labu ļaužu,
Gan bij ļauna vēlētāju.

9154. (9100.)

Gana man Dieviņš deve,
Gana Dievs palīdzēja;
Gana bija ļaunu ļaužu,
Kas atņēme labumiņu.

9155. (9101.)

Izkurēju zelta pirti
Sudrabiņa skaidiņām,
Lai sildās tie ļautiņi,
Kas man laba nevēlēja.

9156. (9102.)

Kad naudiņas man pietrūka,
Kad labā kumeliņa?
Dievīts man naudu deva,
Laime labu kumeliņu.

9157. (L. B.)

Ko var ļaudis man darīte,
Ko manam kumeļam?
Pats es dzimu piektu rītu,
Kumeļš piektu vakariņu.

9158. (9104.)

Ko tu, skauģi, tam darīsi,
Kam jau bijis, tam jau būs:
Tam bij rudzi, tam bij mieži,
Tam bij labi kumeliņi.

9159. (9105.)

Krīt', skujiņa, ūdenī,
Gul' ūdeņa dibenā;
Ne tu viena tur gulēji,
Tur guļ mana ļauna diena.

9160. (9106.)

Kuŗš kociņis ziemu zeļ,
Tas vasaru nelapoja;
Kas otram ļaunu vēl,
Tas pats labu neredzēja.

9161. (9107.)

Labāk man daudzi draugu,
Ne kā daudzi ienaidnieku:
Draugs draugam roku deva,
Ienaidnieki zobentiņu.

9162. (9108.)

Ļaudis man bedri raka,
Gaidē mani iekrītam;
Dieviņš laipu man pārmeta,
Es teciņus pārtecēju.

9163. (9109.)

Ļaudis man kapu raka,
Es kapāi negulēšu;
Lai guļ kapa dibenāi
Mana kapa racējiņi.

9164. (L. B.)

Ļaudis man bedri raka,
Man bedrē rozes zied;
Es bedrē sēdēdams
Pinu rožu vainadziņ'.

9165. (9111.)

Ļaudis man ļaunu vēl,
Dievs man ļauna nevēlēja,
Dievs man ļauna nevēlēja,
Redz man' taisni dzīvojot.

9166. (L. B.)

Ļaudis man ļaunu vēl,
Ko ļaudīm ļaunu daru?
Savu ēdu, savu dzēru,
Savu liku mugurā.

9167. (9112.)

Ļaudis man ļaunu vēl,
Dievs man ļauna nevēlēja;
Cik man ļaudis ļauna vēl,
Tik man Dievs palīdzēja.

9168. (9113.)

Ļaudis man nevēlēja
Ņātru krūmu sētmalā;
Man Dieviņis uzaudzēja
Rožu krūmu istabā.

9169. (L. B.)

Ļaudis man nevēlēja
Ne ūdeni nodzerties;
Dieviņš man novēlēja
Pēc prātam arājiņu.

9170. (9115.)

Ļaudis man nevēlēja
Ne ūdeņa, ne akmeņa:
Ne ūdeņa nodzerties,
Ne akmeņa apsēsties.

9171. (9116.)

Ļaudis mani nevēlēja
Laimīgam dēliņam;
Sen manā rociņā
Laimes dēla gredzeniņš.

9172. (9117.)

Ļaudis prieka nevarēja,
Es nevaru žēlabiņu:
Redzu savu sudrabiņu
Daudz tekot lejiņā.

9173. (9118.)

Ļauni ļaudis, ļauna diena
Stūma mani lejiņā;
Dieviņš ņēma pie rociņas,
Veda mani kalniņā.

9174. (9119.)

Līdzi, līdzi, labi ļaudis,
Otram ļauna nedariet;
I saulīte līdzi tek,
Vai ir kalns, vai ieleja.

9175. (9120.)

Ne to dienu Dievs sodīja,
Kad otram ļaunu vēl,
Soda Dievs mūžiņāi,
Soda mūža galiņāi.

9176. (9121.)

No akmeņa malku šķēlu,
Straumē kūru uguntiņu,
Lai sildās tie ļautiņi,
Kas man laba nevēlēja.

9177. (9122.)

Papriekš gāja labi ļaudis,
Atstāj' mani pakaļā;
Man Dieviņš palīdzēja,
No pakaļas staigājot.

9178. (9123.)

Pie Dieviņa gaust es gāju,
Ron' Dieviņu apgulušu.
Pacelies, mīļš Dieviņis,
Strāpē manus ienaidniekus.

9179. (9124.)

Pura bērza slotu griezu
Glumajām lapiņām,
Lai perās tie ļautiņi,
Kas man laba nevēlēja.

9180. (9126.)

Sak', saulīte, vējiņam,
Nebraukt ziedu ūdenī;
Sak', Dieviņ, ļautiņiem,
Nemīt mazu kājiņām.

9181. (9127.)
Sasakūru kaulu guni,
Sadzirkstīju pagalītes,
Lai perās tie ļautiņi,
Kas man laba nevēlēja.

9182. (9128.)
Sasakūru kaulu guni
Vidū jūŗas uz akmeņa,
Lai tas gāja sildīties,
Mana kaula grauzējiņš.

9183. (9129.)
Žēl manam cieminama,
Kad Dieviņis man līdzēja:
Iet saimīte dziedādama,
Kumeliņis dancodams.

9184. (9130.)
Šķiet, saulīte netekot
Miglajā rītiņā;
Šķiet, Dieviņis neredzot,
Ko man dara ļauni ļaudis.

9185. (L. B.)
Skauģis man bedri raka
Diža ceļa maliņā;
Kad, skauģīti, pats iekristu
Pa naksniņu staigādams.

9186. (9133.)
Skauģis man nevēlēja
Arta ieta druviņā;
Es, skauģim tītīdamis,
Ar apkaltu linus sēju.

9187. (9135.)
Skauģis man nevēlēja
Nātru krūma sētmalī;
Dieviņš man atvēlēja
Visus skauģa tīrumiņus.

9188. (9136.)
Skauģīts man nevēlēja
Ne dziedāt, gavilēt;
Es dziedāju, gavilēju,
Skauģam sirdi ēdināju.

9189. (9138.)
Skauž man skauži, buŗ man burvi
Gribēj' mani izpostīt.
Kā to būs izpostīt,
Kam Dieviņš palīdzēja?

9190. (9139.)
Speŗ, pērkon, sausu koku,
Liec zaļami salapot;
Sodi, Dievs, ļaunus ļaudis,
Dod labiem padzīvot.

9191. (9140.)
Tā ir mana Kārta, Laima,
Kas ceļ mani kalniņā,
Gan ir man tādu ļaužu,
Lejiņā stūmējiņu.

9192. (9141.)
Tā sacīja skaudējiņa:
Tev dubļājs pagalmiņš!
Lai Dievs dod man dubļāju,
Tev ar mauru saaugušu.

9193. (9142.)
Tāi krēslāi nesēdēšu,
Kur sēd mani ienaidnieki;
Apjozīšu zobentiņu,
Tad sēdēšu tāi krēslāi.

9194. (9143.)
Tais', Dieviņ, dzelzu sētu
Apkārt manu dzīvošanu:
Burvis būra, skauģis skauda,
Nevēloņa nevēlēja.

9195. (9143$_1$.)
Tec pa ceļu, kumeliņ,
Netec vairs maliņā;
Senāk bija draugi, radi,
Tagad lieli naidenieki.

9196. (9144.)
Vēl', Dievinu, tu man laba,
Ļaudis laba man nevēl:
Ļaudis vēl bez maizītes,
Bez kumeļa arājiņa.

9197. (9145.)

Vēl', Dieviņ, tu man labu,
Ļaudis laba nevēlēja,
Ļaudis laba nevēlēja
Ne vienā vietiņā.

9198. (9148.)

Vēl', Dieviņ, tu man labu,
Ļaudis labu nevēlēja;
Ļaudis labu nevēlēja
Ne zemīti staigājot.

9199. (9153.)

Vēl', Dieviņ, tu man labu,
Ļaud's man labu nevēlēja;
Ļaudis mani sen vēlēja
Apakš zaļu velēniņu.

9200. (9154.)

Vēl', Dieviņ, tu man labu,
Ļaud's man laba nevēlēja;
Ļaud's man vēl tukšu pūru,
Bez maizītes arājiņu.

9201. (9155.)

Vēl', Dieviņ, tu man labu,
Vēl' ar labu labumiņu;
Ja nevēl labumiņ',
Vēl ar zaļu velēniņ'.

9202. (9156.)

Visi ļaudis priecājās;
Kad es slīku ūdenī;
Visi gauži noraudāja,
Kad izlīdu maliņā.

9203. (9157.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Ko tu man padarīji?
Kad ļaudīm diena ausa,
Man satumsa vakariņš.

9204. (9158[1].)

Vai, Dieviņ, kas nu būs,
Gauži sāp man sirsniņa!
Vai Laimīte nositās
Akmentiņu kaudzītē?

9205. (9159.)

Ai, Dēklīte, mīļa, balta,
Kādu mūžu man nolēmi:
Es nevaru, kaut gribētu,
Čakla būte darbiņā;
Visi ļaudis mani sauca:
Čampa, ciema zeltenīte.

9206. (9160.)

Ai, Laimiņ, licējiņ,
Kam tu man tā noliki:
Maz' augumu, cietu galvu,
Netikušas rokas, kājas.

9207. (9161.)

Ai, ļaunā, ļauna diena,
Kam tu mani vienu rāj?
Rāj tu citus citu dienu,
Lai tie man nesmejās.

9208. (9162.)

Aiji, manu vieglu sirdi,
Ka tik grūti nosapūti?
Vai paredzi ļaunu dienu,
Vai nelabu rājējiņu?

9209. (9163.)

Ak, tu Laimes dzeguzīt,
Tu taisnības nedarīji:
Citam dodi tu par daudz,
Citam maizes nav ko ēst.

9210. (9164.)

Apsēdos, noraudos
Pie pelēka akmentiņa,
Lai paliek ļauna diena
Pie pelēka akmentiņa.

9211. (9165.)

Asariņu pelti bridu
Ezeriņa dziļumā;
Pārbriduse es atradu
Zelta pirti kurinām.

9212. (9166.)

Asariņu palti bridu,
Kā dziļo ezeriņu;
Ļaunas dienas neizbridu,
Kur jau biju iebriduse.

9213. (9167.)
Asariņu palti bridu,
Kā dziļaju ezeriņu;
Man Laimiņa noslīkusi
Aiz manām asarām.

9214. (9167[1].)
Augstāk dzied cīrulītis
Par visiem putniņiem;
Gudrāks Laimes lēmumiņš
Par visiem padomiem.

9215. (9168.)
Bēdīgam cilvēkam
Zemīt' rīb staigājot;
I zemīte tā nerīb,
Kā bēdnieka dvēselīte.

9216. (9169.)
Bēdu, manu lielu bēdu,
Kas to bēdu piebēdās?
Mūžu, manu grūtu mūžu,
Kas to mūžu nodzīvos?

9217. (9170.)
Bēgu dienu, bēgu nakti,
Laimes likta neizbēgu;
Kādu mūžu Laime lika,
Tāds bij man dzīvojot.

9218. (9171.)
Bij Laimiņa nebijuse,
Man mūdiņu nelikuse!
Asariņu palti bridu,
Kā dūņainu ezeriņu.

9219. (9172.)
Dar', Dieviņ, ko nedar',
Dar' visiem līdzībiņu:
Kam dar' grūti uzaugot,
Tam dar' viegļi dzīvojot.

9220. (9173.)
Daudz dieniņu mūžiņā,
Cita laba, cita slikta;
Cita ēsta, cita dzerta,
Cita gauži noraudāta.

9221. (L. B.)
Daudz dieniņu mūžiņā,
Cita sēra, cita līksma.
Cita līksmi padziedama,
Cita sēri noraudama.

9222. (L. B.)
Dēkla manu mūžu kāra
Trīs krēslos sēdēdama;
Sēdi, Dēkla, vienu krēslu,
Kar' man vienu labu mūžu!

9223. (9174.)
Divi dienas mūžiņā,
Viena laba, otra slima;
Abi divi jādzīvo,
I labā, i slimā.

9224. (9175.)
Dod, Dieviņ, lielai augt,
Dod lielai nedzīvot!
Dod manam augumam
Grūtu dienu neredzēt!

9225. (9176.)
Dod, Dieviņi, veselību,
Nepiekusu dzievādama,
Kā piekusu gulēdama,
Ļauni dieni vārdzināma.

9226. (L. B.)
Dziedādama vien staigāju,
Ļaunu dienu tītīdama,
Gan gribēja ļauna diena,
Lai staigāju raudādama.

9227. (9177.)
Ēst manim gružu maizi,
Iekām Dievs tīru deva;
Dzīvot man slimu mūžu,
Iekām Dievs labu deva.

9228. (9178.)
Ej, Laimiņ, kur iedama,
Nāc pie manis pāriedama,
Palīdz manu grūtu mūžu
Vieglumā darināt.

9229. (9179.)

Ej, Laimiņa, tu pa priekšu,
Es no tavas pakaliņas,
Es no tavas pakaliņas
Pa taviemi pēdiņiem.

9230. (L. B.)

Ej, Laimiņa, tu pa priekšu,
Es tavās pēdiņās;
Nelaid mani to celiņu,
Kur aizgāja ļauna diena.

9231. (9182.)

Es bij' bēdu redzējusi,
Es otram nevēlēju;
Es bij savus baltus vaigus
Asarās mazgājusi.

9232. (9183.)

Es iecēlu liepa galdu
Miežu, rudzu klētiņā.
Tur sēdēja mīļa Māre,
Ar Dieviņu runādama.

9833. (9185.)

Es, Laimiņ, negribēju
Tava zelta, sudrabiņa,
Kad manā mūdiņā
Savi dubļu bridējiņi.

9234. (9186.)

Es nebristu bridināma,
Neraudātu raudināma:
Lai brien manis kumeliņš,
Lai raud mana ļauna diena.

9235. (9187.)

Es pametu nedzērusi
Laimes lietu biķerīti,
Kam Laimiņa man aizmirsa
Labu mūžu nelēmusi.

9236. (9188.)

Es redzēju savu Laimi
Niedru poru laipojam;
Kaut varētu klāt pietapt,
Es iegrūztu ūdenī.

9237. (9189.)

Es redzēju sav' Laimiņu
Līdz pusīti ūdenī.
Kaut tā visa noslīkusi
Aiz manām asarām!

9238. (9190.)

Es savai Laimiņai
Mūžam laba nevēlēju,
Kam tā manu mūžu lēma
Uz asaru avotiņu.

9239. (9191.)

Es savai Laimiņai
Nedod' tīra ūdentiņa:
Lai dzeŗ vīnu, lai dzeŗ medu,
Kad tik man vieglis mūžs.

9240. (9192.)

Es savai Laimiņai
Raudādama žēlojos,
Kam tā mani jaunu lika
Tik lielās bēdiņās.

9241. (9193.)

Es šķitos sav' mūžiņu
Bez bēdiņu nodzīvot;
Es gulēju šūpulī,
Bēda kāju galiņā.

9242. (9194.)

Gana man labu ļaužu
Labajā dieniņā;
Atnāk viena gŗūta diena,
Nav ne īsta bālēliņa.

9243. (9195.)

Gribēj' mani labi ļaudis
Laipā mest, pāri iet.
Metat manu ļaunu dienu,
Eitat pāri vaidēdami.

9244. (9196.)

Ir Laimiņa man likuse,
Laba mūža nelikuse:
Tecēdama sviedrus slauku,
Stāvēdama asariņas.

9245. (9197.)

Jāšus jāt, braukšus braukt,
Kājiņāmi netecēt;
Lai tek mana ļauna diena,
Kas kumeļa nebaŗoja.

9246. (9198.)

Kā, sirsniņ, gŗūti pūti?
Kā, Laimiņ, gauži raudi?
Sirdis pūta — gŗūts mūžiņš,
Raud Laimiņa nolikusi.

9247. (9200.)

Kam, Dieviņ, mani devi,
Kad nedevi labu mūžu?
Citu dienu pavadīju
Dziedādams, raudādams.

9248. (9201.)

Kam, Laimīte, man vēlēji
Tik raibotu mūža ceļu?
Vai tu mani nevarēji
Kunga krēslā sēdināt?

9249. (9202.)

Kaut es būtu zinājuse,
Kuŗu ceļu Laime iet,
Es sēdētu raudādama
Tā celiņa maliņā.

9250. (9203.)

Kaut es savu mūža Laimi
Celiņā satikuse,
Es tai kŗautu olu vezmu,
Ledus kalnu kāpinātu.

9251. (9204.)

Ko darīt Dieviņam,
Ka upīte netecēja;
Es būt' savu ļaunu dienu
Upītē slīcinājse.

9252. (9205.)

Ko tā mana Laima dara,
Ilgi sēd vakarā?
Vai tā manu gŗūtu dienu
Vieglumā darināja.

9253. (L. B.)

Kur, Dēkliņa, tu sēdēji,
Kad es dzimu māmiņai;
Vai sēdēji uz akmeņa,
Vai ūdeņa maliņā.

9254. (9208.)

Kur, Laimiņa, tu sēdēji,
Kad tu manu mūžu lēmi?
Vai tu biji iesēdies
Gauž' asaru paltiņā?

9255. (9209.)

Labajam laba diena,
Vai snieg sniegi, vai līst lieti;
Slimajam slima diena
Siltajā saulītē.

9256. (9210.)

Labāk būtu negājuse,
Labu ļaužu nevīluse,
Būt' zināse ļaunu dienu
Ar seviemi līdz eimot.

9257. (9211.)

Labāk lusti lustējos,
Ne kā bēdu bēdājos.
Ja es lusti lustējos,
Tad Laimīte priecājās;
Ja es bēdu bēdājos,
Tad Laimīte gauži raud.

9258. (9212.)

Laidus' ir man' Laimiņa
Šāi baltā saulīte,
Daļas vien nelaidusi
Ni vienā vietiņā.

9259. (9213.)

Laima gāja laimodama,
Sievām vietu taisīdama.
Kuŗai taisa sienā vietu,
Tai gaužās asariņas.

9260. (9214.)

Laime gāja pār pagalmu
Ar Dieviņu runādama:
Tai meitai mazs pūriņš,
Tai vajag viegla mūža.

9261. (9214[1].)

Laime, Laime, māte, māte,
Ko jūs abas domājiet?
Domājiet gŗūtu mūžu,
Vai nerātnu tēva dēlu?

9262. (9215.)

Ai, lūdzama Laimes māte,
Dod man krietnu arājiņu;
Nāks rudenis, nāks ziemiņa,
Piešķir mīļu sildītāju.

9263. (9215.)

Laime līda līdumiņu,
Ne visiem līdzi līda,
Citam līda šovasar,
Citam citu vasariņu.

9264. (9217.)

Laime manu mūžu vēl,
Ielejā stāvēdama,
Lai es slīku asarās,
Kā ieleja ūdenī.

9265. (9218.)

Laimiņa, Laimiņa,
Neteci kājām,
Ņem manu kumeļu
Sudraba kāpšļiem,
Tu jāsi pār zemi
Spiguļodama.

9266. (9219.)

Laimiņ mūža licējiņa,
Uz teviem gauži raudu;
Ka jau laba nelikuse,
Kau šitāda nelikuse.

9267. (9220.)

Ļaudis manu Laimu teica
Ūdenī nogrimušu.
Lai tā būtu nogrimuse
Līdz ar manu gŗūtu mūžu.

9268. (9221.)

Ļaudis manu mūžu lēma,
Šķiet Laimiņu nelemam;
Man Laimiņa nolēmusi,
Kādu pati gribēdama.

9269. (9222.)

Ļaudis manu mūžu lika,
Šķiet Laimiņu nelikušu;
Man Laimiņa nolikusi
Dzimstamā stundiņā.

9270. (9223.)

Ļaudis saka manu Laimi
Ūdenī noslīkušu;
Mana Laime kalniņā,
Sēd sudraba krēsliņā.

9271. (9224.)

Ļaudis zina manu Laimi,
Es ļaudīm nezināju.
Gadu bija mana Laime
Ar ļaudīm runājusi.

9272. (9228.)

Ļauni ļaudis manu Laimi
Ūdenī slīcināja;
Man' Laimiņa žāvējās
Zelta kārkļu krūmiņā.

9273. (9229.)

Ļauna diena priecājās
Jemt man visus bālēliņus.
Ai, lūdzama, ļauna diena,
Pamet vienu bālēliņu,
Kur varēju sērsti iet
Jele retu svētu rītu.

9274. (9230.)

Ļauna diena priecājās,
Redzēj' mani panīkušu;
Man' Dieviņš atspaidīja
Ar sidraba atspaidiem.

9275. (9231.)

Ļaunu ļaužu lieli ceļi
Ar rozēm magonēm;
Mans celiņš nozaļoja
Ar to zaļu maura zāli.

9276. (L. B.)

Lietus lija nenolija,
Kā nomirka rasiņā;
Rāja ļaudis nenorāja,
Kā norāja ļauna diena.

9277. (9233.)

Līču loču straujupīte
Man' laiviņu vizināja;
Iet laiviņa līku teku,
Līks mans mūža gabaliņš.

9278. (9233.)

Vai, tu šķelmi, kalpa puisi,
Tu man kaunu padarīji:
Tu bāliņu svaini sauci,
Galda galā sēdēdams.

9279. (9234.)

Līcen līka bērza laipa,
Bēdīgam staigājot.
Lai tā līka, ka nelūza,
Ka negrima dibenā.

9280. (9235.)

Likus' i man Laimiņa,
Laba mūža nelikuse.
Likus' i man Laimiņa,
Treju durvu virināt:
Vienas kungu, otras tautu,
Trešas savu bālēliņu.

9281. (L. B.)

Lūdzu Dievu, lūdzu Laimu,
Abus divus mīļi lūdzu.
No Dieviņa veselību,
No Laimiņas labu mūžu.

9282. (9237.)

Māsiņ, manu jaunāko,
Tevi sauca vecāko:
Launa diena, ne labā,
Tevi vecu padarīja.

9283. (9238.)

Man Laimiņa kroni pina
Zem zaļā ozoliņa.
Nopinuse, novijuse,
Liec manā galviņā.

9284. (9239.)

Man' Laimiņa notecēja
No kalniņa lejiņē;
Nobāl mani sarkan' vaigi
Līdz ar rožu vainedziņu.

9285. (9240.)

Mana Dēkle, mana Laime
Iet pa ceļu runādamas.
Gana labi norunājšas:
Maizītēje man dzīvot.

9286. (9241.)

Man ļautiņi apsasmēja,
Slimu mūžu dzīvojot.
Vai ar naudu es nopirku,
Vai no Dieva prasījos.

9287. (9242.)

Manubēd Dievs ar Laimu
Iet lielā ienaidā:
Dievs man lika vieglu mūžu,
Laima liedz raudādama.

9288. (9244.)

Mēs bijām trīs māsiņas,
Trīs laipiņas laipojām.
Vidējai grūts mūžiņš,
Laipa grima dibenā.

9289. (9245.)

Nāc, Laimīte, aplūkot,
Kāda mana dzīvošana:
Visi vietas pabalstiņi
Asarām nobiruši.

9290. (9246.)

Ne visiem Laima taisa
Labu vietu maliņā;
Citai Dievs, Laima taisa,
Citai taisa Veļu māte.

9291. (9247.)

Nelaim' mana, nebēdnīca,
Man iegrūda ūdenie;
Man' Laimiņa, izvilkuse,
Saulītē izkaltēja.

9292. (9248.)

Nesalūdžu lepnu ļaužu,
Nesamešu celīšos;
Lūdzu Dieva, lūdzu Laimes,
Nosamešu celīšos.

9293. (9249.)

Neviens meitu neredzēja,
Kad staigāja raudādama;
Mīļa Māŗa, tā redzēja,
Tā slaucīja asariņas,
Tā slaucīja asariņas
Baltāi zīda nēzdaugāi.

9294. (9250.)

Nodzeries, man' Laimiņ,
Porā rāvu ūdentiņu,
Kam tu manu mūžu lēmi,
Pormalā stāvēdama.

9295. (9251.)

Pāri, pāri, lietus gaiss,
Par šo zemes gabaliņu;
Pāri, pāri, ļauna diena
Par maniem bāliņiem.

9296. (9252.)

Pāri, pāri par upīti,
Par to pašu dziļumiņu;
Pāri, pāri, ļauna diena
Par smuidro augumiņu.

9297. (9253.)

Paldies Dēklai, paldies Laimai,
Paldies mane māmiņe!
Es izaudzis nodzīvāšu,
Kungu rijas neredzējis.

9298. (9254.)

Pati Laima laba sieva,
Pati liela grēciniece:
Pati lika vieglu mūžu,
Pati gauži raudināja.

9299. (9255.)

Pieder pieši pie zābaka,
Pie labā kumeliņa,
Ļauna diena nepieder
Pie smuidrā augumiņa.

9300. (9256.)

Pietrūks tev, ļauna diena,
Cik es būšu nabadziņš:
Ņemšu kalpu, kalponīti,
Iešu pats druviņā.

9301. (9257.)

Rāvainiņa mana kāja,
Rāva purva bridējiņa;
Asarām vilnainīte
Vakarēju raudājumu.

9302. (9258.)

Raud Laimiņa, raud māmiņa,
Abas divas gauži raud;
Māte saka Laimas vainu,
Laima saka mātes vainu.

9303. (9259.)

Raud māmiņa, raud Laimiņa,
Abas divas gauži raud.
Kam, Laimiņa, tu raudāji,
Pate mūža licējiņa?

9304. (9260.)

Rāja mani tautu dēls,
Rāja tautu māmuļiņa;
Rāja tautas, nenorāja,
Kā norāja ļauna diena.

9305. (9261.)

Riti, riti, rīta rasa,
Pa ozolu lapiņām;
Tā ritēja ļauna diena
Gaŗam manu augumiņu.

9306. (9262.)

Salaužosi zobeniņu,
Sakurosi uguntiņu:
Sildies, mana ļauna diena,
Pie tērauda uguntiņa.

9307. (L. B.)

Satikās mana Laima
Ar Nelaimi celiņā;
Grūd Laimiņa Nelaimiņu
No celiņa maliņā.

9308. (9265.)

Saucin sauca aiz upītes,
Vai sauc Laime, vai māmiņa?
Vai sauc Laime mūža likt,
Vai māmiņa parunāt?

9309. (9266.)

Šī dieniņa, tij dieniņa
Aiziet visas mūžiņā;
Ļauna diena, tij dieniņa,
Tij paliek atmiņā.

9310. (9267.)

Sēd', Laimiņa, ceļmalā,
Ne manās kamanās;
Grūtu mūžu nolikuse,
Gribi viegli vizināma.

9311. (9268.)

Sērs mūžiņš man augot,
Nedod, Dievs, dzīvojot!
Vēl', Dieviņ, lem Laimiņ
Labu mūžu nodzīvot.

9312. (9269.)

Zila, zaļa gaisma plauka
Bez saulītes vakarā;
Tā nebij zaļa gaisma,
Tā bij mana jauna Laime.

9313. (9270.)

Slīku, slīku, grimu, grimu
Dziļajā ūdenī;
Nij noslīku, nij nogrimu
Par Laimītes likumiņu.

9314. (9272.)

Tev, Laimiņ, nepabrist
Manu gaudu asariņu;
Tu teicies lietā likt,
No māmiņas atšķīrusi.

9315. (9273.)

Tec kājām tu, Laimiņa,
Kam kraujies vezumā?
Lai vizina tās meitiņas,
Kam tu lēmi labu mūžu.

9316. (9274.)

Cik kājiņas neiespēru
Asariņu paltiņā,
Kaut Laimiņa neķērusi
Aiz baltās vilnainītes.

9317. (9276.)

Uz Laimiņas mūžu raudu,
Ne uz savas māmuliņas:
Laime mūža licējiņa,
Māte kāra šūpulīti.

9318. (9277.)

Vārgot mun kā vārgam,
Ka navā labu ļaužu.
Kad tos vārgus izvārgoju,
Tad panāču labus ļaudis.

9319. (9278.)

Vārgot man vārguļam,
Vārgot Laime nolikuse.
Kad tos vārgus izvārgošu,
Kozin labu ieraudzīšu?

9320. (9279.)

Vai es savu grūtu mūžu
Raudādama atraudāšu?
Lai raudāja Laime mana,
Kas man tādu nolikuse.

9321. (9280.)

Vai Laimiņa man nolēme
Grūtu mūžu dzīvojot?
Ciema ļaudis, ļauni ļaudis,
Tie man dara grūtu mūžu.

9322. (9281.)

Vai pelēkas villainītes
Velēdama izvelēsi?
Es gribēju sav' mūžiņu
Bez sirdēstu nodzīvot.

9323. (9282.)

Veca, veca Laimes māte,
Nevīžoja kalnā kāpt.
Sniedz rociņu, uzvedīšu,
Liec man' ļaužu godiņā.

9324. (9284.)

Celies agri, man' Laimīte,
Gulies vēli vakarā,
Palīdz' manu grūtu mūžu
Vieglumāi darināt.

9325. (9285.)

Celies, mana Dēkle, Laima,
No ūdeņa, no akmeņa,
Nu es biju tā vaijāta,
Ka vairs lieti nederēju.

9326. (9286.)

Celies, mana Laimes māte,
No purviem, ezariem,
Tu, bij' ilgi gulējusi,
Es bij gauži raudājusi.

9327. (9289.)

Ai, Dieviņi, ai, Dieviņi,
Jau dzeltāna bērza lapa;
Jau paliku pērn ruden,
Vēl palikšu šoruden.

9328. (9287.)

Abi divi mēs raudam
Ar to tautu neveiklīti:
Viņš raud, mani gribēdams,
Es pie viņa neiedama.

9329. (9291.)

Vai, Dieviņi, debess tēvis,
Ko sapņos es redzēju:
Redzēj' savu arājiņu
Zābakos staigājam.

9330. (9292.)

Ai, Dieviņ, es negribu
Melnu galvu arājiņu;
Dzeltāniem matiņiem,
Sarkaniem vaidziņiem.

9331. (9295.)

A, Dieviņu, kad atietu
Patīkamis tēva dēlis,
Es aizietu, māmiņai
Labas dienas nedevusi.

9332. (9296.)

Ai, Dieviņ, kad es kļūtu
Kalpa puiša līgaviņa!
Kalpiņš savu līgaviņu
Kā puķīti darināja;
Daža laba saiminiece
Raud kulītes lāpīdama.

9333. (9301.)

Vai, Dieviņ, kur es iešu,
Nevienam nevajaga:
Nevajaga tautiešam,
Ne īstam bāliņam.

9334.

Ļaudis man nevēlēja
Ne ūdeni nodzerties;
Dieviņš man novēlēja
Pēc prātam arājiņu.

9335. (9302.)

Vai, Dieviņ, labi būtu,
Kaut es kalpu saderējse,
Nebūt mani sārti vaigi
Asarām nobālējši.

9336. (9304.)

Ai, Dieviņ, nu es būšu
Kaŗa vīra līgaviņ':
Man māmiņa ielikusi
Pūrā plintes atslēdziņ'.

9337. (9305.)

Vai, Dieviņ, nu es būšu
Pusvācieša līgaviņa:
Man vīzītes sasasita
Ar vācieša kurpītēm.

9338. (9306.)

A, Dieviņu, tas man tika,
Tālu auga arājiņš:
Ne rociņas nogulēja,
Ne nomauca gredzentiņu.

9339. (9307.)

Ai, kaimiņu māmulīte,
Kaut es tava vedekliņa,
Es azaidu izvārītu
Lauka grāvja maliņā.

9340. (9308.)

Ai, kaimiņu māmulīte,
Kaut es tava vedekliņa,
Es kājiņas tev noautu,
Tev gultiņu uztaisītu.

9341. (9309.)

Ai, Laimiņ, ai, māmiņ,
Ko jūs abas domājiet?
Vai bij man visu mūžu
Valkāt zīļu vainadziņu?

9342. (9312.)

Ai, Laimiņa, netur' dusmu
Uz tā mana augumiņa,
Neļauj man ilg' sēdēt
Sīkā zīļu vaiņagā.

9343. (9313.)

Ei, Laimīte, parād' man
Manu miežu arājiņu,
Tam baļošu kumeliņu
Tīrajāmi auziņām.

9344. (9314.)

Vai, lepnais tēva dēls,
Kur tu jemsi līgaviņu?
Skrej tu elles dibenā,
Jem no vella mamzelēm.

9345. (9316.)

Aju, manu arājiņu,
Tu jau tālu, es jau tālu,
Daža laba straujupīte
Mūs vidū vizenāja.

9346. (9317.)

Aija, manu brūtganiņu,
Zaļa bērza galiņā;
Cik gribēju mutes dot,
Vējiņš bērzu kustināja.

9347. (9319.)

Vai, manu dieniņu
Pierīte niez!
Kur ņemšu tautieti
Kaunēties?

9348. (9321.)

Ai, mazais puišķeniņ,
Tu jau mani sen mīlēji,
Dienu stāvi prātiņā,
Nakti redzu sapniņā.

9349. (9323.)

Ai, pelēku akmentiņu,
Bij man tevi ritināt!
Ai, diženu tēva dēlu,
Bij man tevi nicināt!

9350. (9324.)

Ai, puisīt, knēvelīt,
Ne es tava līgaviņa;
Pilna meita, pilns pūriņš,
Pilna puiša līgaviņa.

9351. (9328.)

Ai, tautieti, žēl man tevis,
Redz' tev' melnu staigājot.
Kauns man ļaužu, bail māmiņas,
Es būt' baltu izvelējsi.

9352. (9331.)

Ai, tu kalpa sēnalīti,
Ka gar mani glaudījies?
Saimenieka meita biju,
Es kalpiņa negribēju.

9353. (9332.)

Ak, tu krupi, skroderīti,
Tu jau manis nedabūsi;
Tu kā krupis nolēkāsi,
Es kā roze noziedēšu.

9354. (9233.)

Vai, tu šķelmi, kalpa puisi,
Tu man kaunu padarīji:
Tu bāliņu svaini sauci,
Galdgalā sēdēdams.

9355. (9334.)
Ak, tu tautu nelietīti,
Tavu jauku valodiņu!
Iztrūkosi no miedziņa,
Šķiet' bāliņu runājam.

9356. (9335.)
Ai, tu tautu neveiklīti,
Tavu lielu netikumu:
Divi stundas kājas āvi,
Trešo jūdzi kumeliņu.

9357. (9336.)
Ai, upīt, ai, upīt,
Līgo vienu pilnumiņu,
Lai nenāca sveši ļaudis
Uz māmiņu valodām.

9358. (9337.)
Aiz Daugavas, aiz Daugavas,
Māmiņ, mans arājiņš:
Tur aizskrēja trīs dzeguzes,
Ceturtā glodenīte.

9359. (9338.)
Aiz Daugavas jauni zēni,
Tie man labi iemīlēja;
Par Daugavu pārsajīru
Skangaliņu laiviņā.

9360. (9339.)
Aiz ko man linu kreklis
Rūsu meta pūriņā?
Vai redzēt paredzēja,
Ka nav laba valkātāja?

9361. (9342.)
Aiz ko mani māte pēra,
Pa nātrēm viļādama?
Es noplēsu klaipam sānus,
Brūtganiņu mielodama.

9362. (9343.)
Oisa, oisa! nosakliedzu,
Brāļa alus padzērusi.
Bij' dzērusi, nedzērusi,
Tīšām tautas kaitināju.

9363. (9344.)
Aizupnieki, bālēliņi,
Ceļat mani pār upīti:
Man puķītes, man rozītes
Aiz upītes jāravē.

9364. (9345.)
Elkšņa rīksti es negriezu,
Ja bērziņa nedabūju;
Pie kalpiņa es neiešu,
Ja neņem saimenieks.

9365. (9346.)
Apāvos baltas kājas,
Kalna malu vien staigāju;
Lejā iet negribēju
Tautiešam rokas dot.

9366. (9347.)
Apaļš kalns, zaļa maura
Tautu dēla sētiņē;
Tur būs labi, kad āziešu
Villainītes vēsināt.

9367. (9348.)
Apaut' ir man kājiņa
I bez auklu vijējiņa;
Sasiluse man galviņa
I bez cauņu cepurītes.

9368. (9350.)
Apkārt griežu lielu riņķi
Ap atraitņa kamanām:
Atraitnīša kamaniņas
Pilnas gaužu asariņu.

9369. (9351.)
Apkārt kalnu ar līkumu
Es tautieti pavadīju,
Lai māmiņa neredzēja,
Lai tā gauži neraudāja.

9370. (9353.)
Apkārt kalnu ar līkumu
Tautu dēlu pavadīju,
Lai neredz bāleliņi,
Lai nesaka cerējot.

9371. (9354.)

Apkārt kalnu ar līkumu
Tautas dēlu pavadīju.
Šķiroties piesacīju:
Ej projām, nāc atkal.

9372. (9355.)

Apkārt kalnu saule gāja,
Gaŗas dienas gribēdama;
Apkārt kalnu tautas jāja,
Gaida mani uzaugam.

9373. (9358.)

Atstāj nost, kalpa puisi,
Ko gar mani lakstojies?
Māte mani novēlēja
Saimenieka dēliņam.

9374. (9359.)

Ar zīlīti ziņu laidu
Savam linu arājam,
Lai tas nāca šorudeni,
Lai ilgāki negaidīja.

9375. (9366.)

Audz, audz, eglīte,
Celiņa malā;
Kad mani vedīs,
Kad tevi lauzīs.

9376. (9369.)

Audz, nātrīte, nezilini,
Es būs tava ravētāja;
Audz, tautieti, nerāj mani,
Es būs tava līgaviņa.

9377. (9386.)

Baltu galdu es turēju,
Tīru manu istabiņu:
Varbūt man gadīsies
Kaimiņos arājiņš.

9378. (L. B.)

Bēdz, meitiņ, bēdz, meitiņ,
Nu nāk tavi precinieki:
Kalna Kušļu Indriķītis,
Skrandenieku Andrieviņš.

9379. (L. B.)

Bēdz, māsiņa, saimenieku,
Nebēdz labu kalpa vīru;
Kalpa vīra līgaviņa
Saujā naudu šķindināja,
Saimenieka līgaviņa
Saujām slauka asariņas.

9380. (9401.)

Bitīt, tavu vieglumiņu,
Tev nelīka āboliņš;
Man ielīka zemes kārta,
Ar tautieti runājot.

9381. (9402.)

Bāleliņi mani sauca:
Māsiņ', kalpa līgaviņ'.
Vai, bāliņi, kalpa laime
Ūdenī noslīkusi?
Kalpiņam tīra maize,
Ražans bēra kumeliņš.

9382. (9403.)

Brāleliņu mīlēdama,
Sīk' akmeņu vietu taisu;
Tautu dēlu nemīlēju,
Klāju baltu paladziņu.

9383. (9404.)

Brāļi man muižu dara,
Nelaiž mani tautiņās;
Mana muiža tautiņās
Sen gatava uztaisīta.

9384. (9405.)

Bāliņš lūdza māsiņai:
Dzīvo vēl šo rudeni!
Nedzīvošu, bālēliņ,
Barga tava līgaviņa.

9385. (9406.)

Bāliņš māsu mīļi lūdza:
Pieveries nama durvis!
Nebēdā, bāleliņ,
Gaŗām jāja šoruden.

9386. (9407.)

Brāļi man namu taisa,
Varu lika pamatā.
Liekat zeltu, ja jums tika,
Nepalikšu šo rudeni.

9387. (9408.)

Bāliņš man maizes deva
Pusriecieņa nedēļāi,
Lai es augu tieva, gaŗa,
Pusmuižnieka līgaviņa.

9388. (9410.)

Bāliņš man zirgu liedza,
Taupīj' ciemu meitiņām.
Taupi, taupi, bālēliņ,
Man taupīja tautas dēls.

9389. (9411.)

Bāliņš man tiltu taisa,
Oša malku skaldīdams.
Dievs to zina, bālēliņ,
Kuŗu ceļu es aiziešu,
Vai aiziešu meža ceļu,
Vai bruģētu lielceliņu.

9390. (9412.)

Brālīts jēma tautu meitu,
Mani deva atdošās.
Es neiešu atdošām,
Atdošām gŗūt' dzīvāt:
Mani gŗūti maldināja,
Teic, atdošu līgaviņa.

9391. (9413.)

Brālīts ņēma tautu meitu,
Solīj' mani atdošām;
Neba mani tēvs, māmiņa
Atdošām audzināja.

9392. (9414.)

Brauc, brālīti, braukulīti,
Nebrauc tautu sētiņā;
Tu aizbrauksi, tu pateiksi,
Ka māsiņa malejiņa.

9393. (9415.)

Brīnumiem roze zied,
Brīnumiem magonīte;
Brīnumiem es paliku
Šoruden brāliņos.

9394. (9416.)

Brist purvā, vai nebrist,
Baltas zeķes kājiņā?
Iet tautās, vai neiet,
Barga tautu māmuliņa?

9395. (9417.)

Brist purā, vai nebrist,
Baltas zeķes kājiņā?
Iet tautās, vai neiet,
Laba dzīve bāliņos?

9396. (9424.)

Būt' agrāki zinājuse,
Ka nelietis lūkojās,
Es būt savu vainadziņu
Vēl košāku darinājse.

9397. (9426.)

Būtu Dievu izlūguse,
Būt' saimnieka līgaviņa;
Saimnieks brauc sirmu zirgu,
Rakstītām kamanām.

9398. (9427.)

Būt' zinājse to vietiņu,
Kur guļ mans arājiņš,
Es aiznestu paladziņu,
Palikt' pate klātgulam.

9399. (9428.)

Dabū bite saldu ziedu
I siliņa maliņā;
Vai es vien nedabūšu
Labu ļaužu dzīvodama?

9400. (9429.)

Daiļa augu daiļajam,
Ne kādam neliešam;
Daiļi savas kājas āvu,
Daiļi liku vainadziņu.

9401. (9430.)
Daiļa augu daiļajam,
Ne kādam neliešam;
Ja kādam neliešam
Aug neliete maliņā.

9402. (9433.)
Daila augu dailiešam,
Ne kādam neliešam;
Ne kādam neliešam
Noņemt manu vainadziņu.

9403. (9434.)
Daiļa augu daiļajam,
Ne kādam netiklim;
Daiļas manas kājas, rokas,
Daiļu ņēmu arājiņu.

9404. (9438.)
Danco, runci, sola virsu,
Precēs mani ciema puiši?
Citas meitas aizpēlušas,
Ka es aust nemākot.

9405. (9439.)
Danco, runci, uz akmeņa,
Vedīs mani šoruden?
Es tev došu cimdu pāru
Par akmeņa dancojumu.

9406. (9440.)
Bungā, runci, uz akmiņa,
Vedīs mani šoruden;
Bungās mani bālēliņi
Tautu galda galiņā.

9407. (9445.)
Darbiņš mans gan mīlēja,
Bet es pati nemīlēju;
Kad būt' pate mīlējuse;
Sen būt' puiša līgaviņa.

9408. (9446.)
Dažam žēl, ne vienam,
Par to manu augumiņu.
Vienam būšu, ne visiem,
Par Laimiņas lēmumiņu.

9409. (9447.)
Dažs puisītis šoruden
Mani žēli noraudās.
Ķizu, ķizu, to vajaga,
Kam neņēmi pērnruden.

9410. (9450.)
Dažu dienu nostaigāju
Melnu muti, krēpu galvu:
To es zinu, te nebija
Man vaiņaga ņēmājiņa.

9411. (9451.)
Dažu labu kalnu kāpu,
Dažu labu ielejiņu;
Dažu labu tēva dēlu
Uzaugdama kaitināju.

9412. (9452.)
De, de, de, pur, pur, pur!
Vedīs mani šķēpinieši,
Uz ecēšas uzlikuši,
Ar maišeli apseguši.

9413. (9453.)
Diezin, Dievis, kur lec saule,
Kur nogāja vakarā;
Diezin, Dievis, kur ved tautas,
Kur mūžiņu nodzīvošu!

9414. (9454.)
Dieviņš zina, Laime zina,
Es jau pati nezināju,
Vai man būs, vai nebūs
Mūžam miežu arājiņš.

9415. (9455.)
Dievis zina, Laime zina,
Es jau pate nezināju,
Kuŗu malu nolīgoja
Mans smuidrais augumiņš.

9416. (9456.)
Dieviņš zina to dieniņu,
Kad es iešu tautiņās;
Vējiņš loka kļavienā
Mana pūra ozoliņu.

9417. (9457.)

Dievis zina to dieniņu,
Kad es iešu tautiņās,
Vēl aitiņas mugurā
Ejamā villainīte.

9418. (9458.)

Dievs aizliedza bitītei
Sarkanaju āboliņu;
Tā aizliedza man ļautiņi
Labu maizes arājiņu.

9419. (9459.)

Dievs ar Laimi manis dēļ
Stāv lielā ienaidā:
Dievs man deva maizes zemi,
Laime liedza arājiņu.

9420. (9460.)

Dievs do man tur aiziet,
Kur māmiņa iznākus',
Tur atsegt villainīt',
Kur māmiņa atsegus'.

9421. (9461.)

Dievs dod tev, tautu dēls,
Tikt manā rociņā,
Es būš' tevi tā locīt,
Kā pērno kumeliņu.

9422. (9462.)

Dievs maksā tautietim
Piecu gadu gaidījumu,
Jau vakar tēvs, māmiņa
Citam mani izsolīja.

9423. (9463.)

Dievs nedeva ar tautieti
Augt vienāi sētiņāi
Viņš pārmeta dzievādams,
Kā mazai man notika.

9424. (9464.)

Dievs nedod tādu vīru
Gaŗajām biksītēm:
Viss mans gada vērpumiņš
Tās vienās biksītēs.

9425. (9465.)

Dievs to zina, es nezinu,
Kur aug mans arājiņš,
Vai aug tuvi, vai aug tāļi,
Vai tepati sētiņā.

9426. (9466.)

Dēļ sīkuma bāleliņi
Nelaiž mani druviņā,
Lai bitīte nenonestu
Dravenieka dēliņam.

9427. (9467.)

Dižandaiļu puķīt' rāvu,
Dižandaiļi kalnā kāpu,
Dižandaiļu tēva dēlu
Ar puķīti karināju.

9428. (9468.)

Dižans puisis lielījās
Drīz dabūt līgaviņas.
Dievs dod jāt, nedabūt,
Manis sliktas pasateikt.

9429. (9469.)

Dižans puisis melnu muti
Aiz krūmiem raudzījās.
Kad man būtu kniepadata,
Es tev acis izbadītu.

9430. (9470.)

Dižans puisis, slaida roka,
Iznesīga valodiņa.
Pie tā ietu, tas man tika,
Kaut māmiņa tam devusi.

9431. (9472.)

Dižu brāļu māsa biju
Ilgi sēdu vaiņagā:
Sliktam brāļi man nedeva,
Labam drīzi nevēlēja.

9432. (9473.)

Div' baloži pelcī dzēra,
Abi dzēra, neizdzēra;
Div' nelieši mani grib,
Abi grib, nedabūja.

9433. (9477.)

Div' svecītes dedzināju, —
Kuŗa man gaiši deg?
Div' tautieši lūkojās, —
Kuŗš patika prātiņam?

9434. (9478.)

Divas viens mēs māsiņas
Kā dzeltēnas cielaviņas;
Tāpat tautas aizvedīs
Bez saulītes vakarā.

9435. (9479.)

Dod, Dieviņ, dod, Dieviņ,
Ko es tevi mīļi lūdzu:
Dod, Dieviņ, man maizīti,
Pa prātam arājiņu.

9436.

Dod, Dieviņi, ko dadams,
Dod bārdainu arājiņu;
Es gulēšu zem bārdiņas
Kā zem lūša kažociņa.

9437. (9481.)

Dod, Dieviņ, ko dodams,
Dod ar godu arājiņu,
Lai kauniņa man nebij
No citām māsiņām.

9438. (9482.)

Dod, Dieviņi, ko dodams,
Dod man gudru arājiņu;
Visa mana dzīvošana
Arājiņa padomā.

9439. (9485.)

Dod, Dieviņ, ko dodams,
Dod man labu arājiņu;
Tis nebija vienas dienas,
Tis visam mūdiņam.

9440. (9486.)

Dod, Dieviņ, ko dodams,
Dod man labu mūža draugu;
Ja dod' vecu, dod bagātu,
Ja dod' jaunu, dod diženu.

9441. (9487.)

Dod, Dieviņ, ko dodams,
Dod man labu mūža draugu,
Lai es savus baltus vaigus
Asarām nemazgāju.

9442. (9489.)

Dod, Dieviņ, ko dodams,
Dod man vīru zābakos:
Kad pietrūka piena spaiņu,
Kāšu vīra bābakos.

9443. (9490.)

Dod, Dieviņi, lietum līt,
Vai vajaga, nevajaga;
Dod, Dieviņi, tautām jāt,
Vai es iemu, vai neiemu.

9444. (9492.)

Dod, Dieviņ, linus labus,
Liniem labas pakuliņas;
Dod, Dieviņ, vīru labu,
Vīram labu padomiņu.

9445. (9493.)

Dod, Dieviņ, cik dodams,
Dod manam mūdiņam
Labus zirgus, lab' arāju,
Labus lielus tīrumiņus.

9446. (9494.)

Dod kalpam, māmuliņ,
Pie kalpiņa viegla dzīve:
Ne kalpam grūtu dzirnu,
Ne lielo tīrumiņu.

9447. (9495.)

Dod, Laimiņ, arājiņu
Ar gudro padomiņu,
Kas nedzēre brandavīna,
Nekuļ savas līgaviņas.

9448. (9496.)

Dod, Laimiņ, ko dodama,
Dod godīgu arājiņu.
Ja godīga tu nedosi,
Tad nesīšu vainadziņu.

9449. (9497.)

Dod, Laimiņ, man maizītes,
Dod ir savu arājiņu:
Bez maizītes gaŗa diena,
Bez arāja gŗūts mūžiņš.

9450. (9498.)

Dod, māmiņa, es būš' iet
Simtu jūdzu tālumā;
Brālēnam brūni svārki,
Tas ar mani līdzi gāja.

9451. (9500.)

Do, māmī, es grib' iet
Pie mazā arājiņ';
Mazajam arājam
Smalki lini tīrumā.

9452. (9501.)

Dod, māmiņa, es grib' iet
Simtu jūdžu tautiņās,
Lai guļ mani bāleliņi
Piecas naktis celiņā.

9453. (9504.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Dod man' miežu arājam:
Arājiņš līgavai
Ļauna vārda nesacīja.

9454. (9505.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod Ďadzes dēliņam:
Dēla dēli stabulnieki,
Niedras auga tīrumā.

9455. (9506.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani Andrejam:
Andrejs mani andelēja
Kā baltaju linu sauju.

9456. (9507.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani arājam:
Arājam smagas kājas,
Pilnas smilšu piebirušas.

9457. (9509.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani atraitņam:
Atraitņam smaga roka,
Divreiz mīti gredzentiņi.

9458. (9510.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani atraitņam;
Ik vārdiņa galiņā:
Nav pirmā līgaviņa!

9459. (9511.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani dišleram:
Dišlers manus smalkus
kreklus
Uz ēveles sadeldēja.

9460. (9512.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani dzerājam:
Dzērājiņa līgaviņa
Ik vakara gauži raud.

9461. (9514.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani ģēģeram:
Citi vīri sienu pļāve,
Ģēģers pūte eglienā.

9462. (9515.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod manis Igauņam:
Igauns saka: kurrad, kurrad,
Es kurradi nemācēju.

9463. (9516.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani Jurītim:
Kad atnāca pavasaris,
Visi valki „juri, juri"!

9464. (9517.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani Jurīšam:
Cik ganiņi vilkam kliedza,
Tik Jurīti daudzināja.

9465. (9518.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani kalējam:
Asi malkas dedzināju,
Kaļva kreklu velēdama.

9466. (9519.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani kalējam:
Kalējam dvēselīte
Zem āmara dauzījās.

9467. (9522.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani kalējam:
Kalējami melni zobi,
Melni nagi nodeguši.

9468. (9525.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani kalējam:
Man saplīsa pieci vāļi,
Vienu kreklu velējot.

9469. (9529.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani kurpniekam:
Kurpniekam pulka kurpes,
Tās nespēšu novalkāt.

9470. (9531.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani kučieram:
Kučiers manus gaŗus matus
Pātagāmi spridzināja.

9471. (9532.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani nelietim:
Nelietim kājas striga,
Cietu zemi staigājot.

9472. (9534.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani skrodeļam:
Saukās mani bālēliņi
Skrodeļ' skrandu lasītāju.

9473. (9535.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod manis skrodeļam:
Skrodeļam skrandu svārki,
Salāpīta cepurīte.

9474. (L. B.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani skroderam:
Skroderam visa maize
Adatiņas galiņā.

9475. (L. B.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani skroderam:
Skroderīša dvēselīte
Pilna smalku adatiņu.

9476. (9540.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod manis skroderam:
Skroderīša līgaviņa
Lupatiņu lasītāja.

9477. (9543.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani smukajam:
Smukajam, skaistajam
Gauži raud līgaviņa.

9478. (9544.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani spēlmaņam:
Ne man miega, ne darbiņa,
Spēlītēs klausoties.

9479. (9546.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani zvejniekam:
Zvejniekam zvīņu krekli,
Asakaina apkaklīte.

9480. (9548.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani zvejniekam:
Zvejnieks manus baltus kreklus
Jūriņā peldinās.

9481. (9550.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani zvejniekam:
Zvejnieciņa dvēselīte
Virs ūdeņa lidināja.

9482. (9551.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani zvejniekam:
Zvejnieciņis agri cēle,
Tīkliem dzijas šķeterēt.

9483. (9553.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod manis vēveram:
Vēvers dauza dien' un nakti,
Man tās spoles jāspolē.

9484. (9554.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod manis vecajam:
Čīkst tam kauli staigājot,
Grab tam zobi runājot.

9485. (9555.)

Dod, māmiņa, kur dodama,
Nedod mani Viļumam:
Viļums mani vilināja
No kalniņa lejiņā.

9486. (9556.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Āz Ventiņas, tur dodama:
Tur var miegu izgulēt,
Tur dārbiņu padarīt.

9487. (9557.)

Dod, māmiņa, kur dodama,
Aiz Ventiņas vien nedodi:
Aiziedama, pāriedama,
Ventas krauļus nosēdēju.

9488. (9559.)

Dod, māmiņa, kur dodama,
Nedod mani aiz ezera:
Vējiņš pūta, niedras šalca,
Gauži mani raudināja.

9489. (9561.)

Do, māmiņa, kur dodama,
Nedo mani caur siliņu:
Smilktes manas kājas grauza,
Skujas bira vainakā.

9490. (9562.)

Dod, māmiņ, pie vēveru,
Pie vēvera laba dzīv':
Spoles vieni paspolēšu,
Paladziņu izvelēšu.

9491. (9563.)

Dod, māmiņa, mani tur,
Kur deviņas ietaliņa:
Devītāi rītiņā
Guni kuršu namiņā.

9492. (9564.)

Dod, māmiņa, muižā mani,
Muižā laba dzīvošana:
Stikla logi, vaŗa vārti,
Paši tek neveŗami.

9493. (9566.)

Dodiet, brāļi, man rūmītes
Šim mazam laiciņam,
Kamēr manis arējiņis
Kumeliņu audzināja.

9494. (9567.)

Dodat man, dodat man,
Kas jums lieti nederēja:
Dodat man sila zemi,
Kalpa puisi arājiņu.

9495. (9568.)

Dodiet mani leimanim,
Es leimaņa meita biju;
Es nemāku darbinieku
Izvadīt, sagaidīt.

9596. (9569.)

Domā man i, Laimiņ,
Ja tu vari sadomāt:
Labus zirgus, lab' arāju,
Labus lielus tīrumiņus.

9497. (9570.)

Domādama vien staigāju,
Vai ir visi gabaliņi:
Vai ir zeķes, vai ir cimdi,
Vai baltās villainītes.

9498. (9571.)

Domājat, bālēniņi,
Ko ar mani darīsiet.
Domājat šoruden
Vaiņagāi paturēt?

9499. (9572.)

Domāj' dienu, domāj' nakti,
Kā pievilšu tautu dēlu:
Pie baznīcas roku devu,
Ganos siera gabaliņu.

9500. (L. B.)

Drebi, drebi, apšu lapa,
Rāmajē laiciņē;
Tā drebēja man sirsniņa
Ar tautieti runājot.

9501. (9573.)

Drīz' es biju, drīza meita,
Manim drīzi gadījās;
Kas lēnāki taujājās,
Tam lēnāki gadījās.

9502. (9576.)

Dziedu, dziedu, gavilēju,
Uz novada stāvēdama.
No novada, pārnovadus
Nedrīkst mani bildināt.

9503. (9574.)

Dziedādama vien staigāju,
Zinu savu arājiņu.
Tur aŗ mans arājiņš
Sudrabiņa kalniņā
Duli bēru kumeliņu,
Galvā cauņu cepurīte.

9504. (9575.)

Dziedādama vien staigāju,
Šiem puišiem tītīdama,
Zinājos neesot
Šiem puišiem līgaviņa.

9505. (L. B.)

Dziedu smalki, dziedu rupji,
Lai tautiņas nepazina;
Tautu dēlis, netiklītis,
Pazīst manu valodiņu.

9506. (9578.)

Dzeguzīte, dievredzīte
Mana mūža licējiņa;
Es apriebu ganīdama,
Viņa skrēja tautiņās.

9507. (9579.)

Dzēru alu, delverēju,
Šito puišu nebēdāju:
Es jau zinu, šitie puiši
Neņems manu vainadziņu.

9508. (L. B.)

Dziedu rupji, dziedu smalki
Lai tautiņas nesaprastu;
Bij tautiņas sapratušas
Manu lēnu valodiņu.

9509. (9504.)

Ietin iešu tautiņās,
Būs tautām pieminēt:
Pirtī dzīšu tēv' ar māti,
Ārā citus bālēniņus.

9510. (9595.)

Ietin iešu tautiņās
Minēs manu gājumiņu:
Pušu šķiršu tautas zemi,
Pušu tautas istabiņu.

9511. (9592.)

Ietin iešu pie tā puiša,
Ko teic lielu dzērājiņu,
Gan pātaga pārvedīs
No krodziņa sētiņā.

9512. (9591.)

Ietin iešu pār novadu,
Dzirciemēi nepalikšu;
Es ievelšu Dzirciemē
Rudpelēku akmentiņu.

9513. (9590.)

Tautās iešu, nepalikšu
Savas zemes bāliņos;
Tautiņās jauni zirgi,
Jauni puiši arājiņi.

9514. (9588.)

Iesim abas mēs māsiņas
Liepienā šūpoties;
Kam aizlūza liepas zars,
Tai atraitnis arājiņš.

9515. (9583.)

Dzīvo tālu tu, tautieti,
Ne tik tuvu nāburgos!
Tevis dēļ novalkāju
Vislabos gabaliņus.

9516. (9581.)

Dzīrās kungi mani likt
Puišu dēļ cietumā.
Liekat mani, neliekat,
Puišiem ceļu negriezīšu,
Sviedīš' puikas laipiņā,
Iešu pāri dziedādama.

9517. (9580.)

Dzenies manis, tautas dēls,
Kā vanags ierbi dzen;
Es meitiņa kā lapsīte
Ķeršos svārku stērbelē.

9518. (9596.)

Ietin iešu tautiņās,
Minēs manu gājumiņu:
Slaucamo govi ņemšu,
Aŗamo kumeliņu.

9519. (L. B.)

Ietin iešu tautiņās,
Zin Dieviņi, kā dzievāšu:
Visi mani bālēliņi
Raud, iemauktus turēdami.

9520. (9599.)

Ietin iešu tautīnās,
To zin Dievs, ko valkāšu?
Micīt' liku, nedienēj',
Lakat, siet nemācēj';
Bālinam novalkāju
Divi caunu cepurīt's.

9521. (L. B.)

Ietin iešu šoruden
Vai pie jauna, vai pie veca;
Ja pie jauna — pie ražena,
Ja pie veca — pie bagāta.

9522. (9600.)

Ietin man pie tā puiša,
Kam bij labis kumeliņis,
Kas var mani pašu nest,
Manas baltas villainītes.

9523. (9601.)

Ieva, ziedus sarietuse,
Gaida pilna mēnestiņa;
Tautas, zirgus saseglojšas,
Gaida mani uzaugam.

9524. (9602.)

Egles zari saguluši
Uz bērziņa virsonītes;
Tā uz manas sirds gulēja
Iemīlēts tēva dēls.

9525. (9603.)

Ēnā labi, ēnā labi, —
Kas ēnā maizi dos?
Tautu dēls, tas bij labs,
Tas ēnā maizi dos.

9526. (9604.)

Ej ellē, kalpa puisi,
Es pie tevis gan neiešu.
Vai būs man tevis dēļ
Citu durvis virināt?

9527. (9605.)
Ej ellē, tautu dēls,
Ko tik mīļi mīlinies?
Kad būs mīļi jādzīvo,
Tad man' gauži raudināsi.

9528. (9606.)
Nostu, nostu, tāli, tāli,
Ne tu manis vērta biji!
Nule mana vērta nāca
Pār kalniņu līgodama.

9529. (9607.)
Ej pie joda, brīža draugs,
Kad nebiji mūža draugs;
Brīžam mani mīlināji,
Brīžam gauži raudināji.

9530. (9609.)
Ej, puisīti, lauz galviņu,
Es par tevi nebēdāju;
Es dabūšu arājiņu,
Kuŗu dienu gribēdama.

9531. (9610.)
Ej, puisīti, tu pa priekšu,
Lai es tevi nolūkoju;
Ja tev kājas krustiem gāja,
Nebūs' mans arājiņš.

9532. (9611.)
Ej, tautieti, tu pa priekšu,
Lai es tevi noskatos:
No kājām godu raugu,
Ne no tavu cepurīt'.

9533. (9612.)
Ej tu nostu, vērtes puisis,
Tu ar mani nerunāji!
Tev pagāja trīs vasaras,
Vērtes meitas meklējot.

9534. (9613.)
Eju agri no rītiņa,
Eju vēlu vakarā,
Teju tuvu lidinās
Div' pelēki vanadziņi.

9535. (9614.)
Ellē augt tev, tautieti,
Ne tik tuvu nāburgos:
Tevis dēļ novalkāju
Vislabos gabaliņus.

9536. (L. B.)
Ērmi, ērmi, brīnumiņi
Div bucīši krūmu bada;
Tie bij mani otri ērmi,
Div puisīši meitu mīl.

9537. (9615.)
Es apāvu baltas kājas,
Zemji laidu lindraciņus,
Tam puišam žēl darīju,
Kam nav savas līgaviņas.

9538. (9616.)
Es ar sliktu nerunāju,
Labais mani nebildena;
Lej stāv mana valodiņa
I nelaista klajumā.

9539. (9617.)
Es ar tevi, bālēliņ,
Droši varu saderēt:
Šitā kunga daliņā
Nevaid mana arājiņa.

9540. (9619.)
Es ar tevi, bālēliņ,
To valodu nerunāju;
Ar tautieti izrunāju
Visas mīļas valodiņas.

9541. (9622.)
Es atradu bālēliņu
Ar kalpiņu runājam.
Situ pliķi bāliņam:
Vai es kalpa līgaviņa?

9542. (9623.)
Es atradu virs celiņa
Sīvu, skābu āboliņu:
Ai, Dieviņi, nu es būšu
Sīvas mātes jaunaviņa.

9543. (9624.)

Es atradu tautu dēlu,
Birzē zirgu seglojam;
Es sacīju: Dievs palīdz!
Viņš slaucīja asariņas.

9544. (9625.)

Es augdama nolūkoju
Vienu gudru tēva dēlu,
Kas piedzēris netrakoja,
Nedauz' sava kumeliņa.

9545. (9626.)

Es bij' liela delveriša,
Neņems mani Lazdonieši;
Ļaudonieši, tie paņēma,
Tie cilvēki nezināja.

9546. (9627.)

Es bij' liela nebēdniece,
Par puišiem nebēdāju,
Gāju puišus brāķēdama,
Kā auziņas braucīdama.

9547. (9628.)

Es bij' maza meitenīte,
Bet jau liela gudreniece,
Es izvilku puišam prātu
Pa matiņu galiņiem.

9548. (9629.)

Es bij' maza meitenīte,
Man bij daudz precinieku:
Trīs aizjāja, trīs atjāja,
Vēl deviņi lūkojās.

9549. (9630.)

Es bij maza meitenīte,
Man deviņi brūtgāniņi;
Lielas meitas, vecas meitas,—
Nav neviena brūtgāniņa.

9550. (9631.)

Es bij' maza meitenīte,
Man deviņi brūtgāniņi:
Trīs skrodeŗi, trīs vēveri,
Trīs sudraba kalējiņi.

9551. (9632.)

Es bij maza meitenīte,
Tautās tāļu daudzināta.
To darīja daiļa rota,
Izveicīga valodiņa.

9552. (9633.)

Es bij' meita, es bij' gudra,
Es dabūju arājiņu;
Arājs ēda launadziņu,
Es nojūdzu kumeliņu.

9553. (L. B.)

Es bij mundra tēva meita,
Lai tautietis mani prec:
Pieci gadi vienu zeķi
Kā līgot nolīgoju.

9554. (9636.)

Es bāliņa neraudātu,
Kau' kaŗā aizveduši,
Kā raudāju tautu dēlu,
Vējš nopūta cepurīti.

9555. (9637.)

Es būt' laba, es būt' laba
Bandenieka līgaviņa,
Es mācētu daiļi braukt
Bandenieka kumeliņu.

9556. (9638.)

Es būt' laba, es būt' laba
Krodzinieka līgaviņa,
Es mācēju biķerītes
Smiltainē balināt.

9557. (9639.)

Es būt' laba, es būt' laba
Meža sarga līgaviņa,
Es zinātu visus takus,
Visus kungu novadiņus.

9558. (9640.)

Es būt' laba, es būt' laba
Saiminieka līgaviņa,
Es mācētu saimi rāt,
Šķidru putru izvārīt.

9559. (9641.)

Es būt' laba Krieva sieva,
Kaut māmiņa man' devuse;
Krieva cimdi, cepurīte
Tie man labi piederēja.

9560. (9642.)

Es dabūju, kā gribēju,
Aiz Daugavas arājiņa;
Parādīju raibus cimdus,
Krastmalē stāvēdama.

9561. (L. B.)

Es dabūšu to puišeli,
Kuŗu meitas dalījās
Svētu dienu pie baznīcas,
Jāņu nakti pieguļā.

9562. (L. B.)

Es dabūju tecēdama
Sīvu, skābu āboliņu;
Vai Dieviņ, nu es būšu
Sīva dēla līgaviņ'.

9563. (9643.)

Es dziesmiņas nedziedāju,
Ja ar kāju nepiespēru;
Es ar puisi nerunāju,
Ja tam acu neredzēju.

9564. (9644.)

Es dzīros tāi upē
Kāju autu nemazgāt;
Dos Dieviņš, liks Laimīte,
Mazgāš' baltu villainīti,
Mazgāš' baltu villainīti,
Visu mūžu dzīvodama.

9565. (9645.)

Es ienaida neturēju
Ar nāburga sieviņām;
No tālienes tautas jāja,
Nāburgos goda prasa.

9566. (9646.)

Es ietinu kunga prātu
Baltā diega kamolā,
Lai tas mani neizdeva
Cita kunga novadā.

9567. (L. B.)

Es gan zinu, es gan zinu,
Kuŗš puišelis mani grib;
Ik svētdienas pie baznīcas
Apgriež manu kumeliņu.

9568. (9648.)

Es gan redzu, māmuliņ,
Tu būs' mani padzēruse:
Tu atnāci no krodziņa,
Vilnainītes plātīdama.

9569. (L. B.)

Es gan redzu tev, puisīti,
Es grib tevi, tu grib mani;
Kad tu mani negribēji,
Ko uz mani raudzījies?

9570. (9649.)

Es gan redzu, tautu dēls,
Mēs kopā netapsim:
Tev neļāva tēvs, māmiņa,
Manim liedza bālēliņi.

9571. (L. B.)

Es gan tītu kamoliņu,
Ja būt spoli pievērpusi;
Es gan ietu tautiņās,
Kad būt' tautu vedējiņi.

9572. (9651.)

Es gribēju nodzerties,
Vārna pelci samaisīja;
Es gribēju to puisīti,
Ļaudis liedza, nevēlēja.

9573. (9652.)

Es izaugu bāliņos,
Kā ozolu krūmiņos:
Ne tautieši zinājuši,
Ne bāliņi slavējuši.

9574. (9653.)

Es izaugu branga meita
Treju kungu robežās;
Visi treji robežnieki
Ap manim locījās.

9575. (9654.)
Es uzaugu daiļa meita
Novadiņa maliņā.
Novadnieki priecājās:
Še būs daiļa līgaviņa.

9576. (9655.)
Es izaugu kā rozīte
Treju kungu robežās.
Visi trīs robežnieki
Šurpu loka kumeliņus.

9577. (9656.)
Es izaugu liela meita,
Mātei mutes nedevuse;
Bij man puiša smurguļam
Savu baltu muti dot?

9578. (9658.)
Es izaugu pie māmiņas,
Jai mutītes nedodama;
Zina Dievs, zina Laima,
Kad vēl došu tautiešam.

9579. (9659.)
Es izaugu pie māmiņas
Kā brūklene siliņā;
Tā pie manis puiši nāca,
Kā pie brūkles siliņā.

9580. (9660.)
Es izaugu puiškiniem
Pat lielā naideniece;
Dienu mutes es nedevu,
Nakti klāt negulēju.

9581. (9661.)
Es izaugu tieva, gaŗa
Uz novada robežām.
Gribēj' mani pār novadu,
Gribēj' pašu novadā.

9582. (9662.)
Es izaugu tieva gaŗa
Uz trejām robežām;
Visi treji robežnieki
Nedrīkst mani bildināt.

9583. (9663.)
Es izdzinu tautu dēlu
No bāliņa zireņiem;
Būtu savu zinājuse,
Liktu vaļas baŗoties.

9584. (9664.)
Es izgāju bērzu birzi,
Nav neviena ozoliņa;
Es izgāju Sādzeniešus,
Nav neviena tēva dēla.

9585. (9665.)
Es izgāju bērzu birzi,
Ne lapiņas nenorāvu;
Es izgāju puišu baru,
Neviens man nepatika.

9586. (9667.)
Es izslaucu baltu kazu
Melnā kriju vācelē;
Sieru sēju, puišiem devu,
Lai tie mani izprecē.

9587. (9668.)
Es izvilku zelta stīgu
Caur sudraba ozoliņu;
Es izkrāpu puisīšam
Visgudro valodiņu.

9588. (9669.)
Es jau alus gan nedzeršu,
Ja nedosi brandavīna;
Es pie kalpa gan neiešu,
Ja nejems saimenieks.

9589. (9670.)
Es jau pate gan zināju,
Dzērājs mans arājiņš:
Apkārt skrien man maļot,
Priekša mirkst velējot.

9590. (9671.)
Es jums lūdzu, šitie puiši,
Priekš man's zirgu nejūdziet:
Man jūdz zirgu Briņģeniešu
Diženie tēvu dēli.

9591. (9672.)

Es klausos, es klausos,
Kas mežā čaukstināja,
Vai bij vilki, vai bij lāči,
Vai nerātni tēva dēli.

9592. (9673.)

Es lustīga, es vēlīga
Par visām meitiņām;
Lustīgam, vēlīgam,
Tam bij mani bildināt.

9593. (9674.)

Es māmiņas viena meita,
Viena dēla līgaviņa;
Liksim mantu pie mantiņas,
Būsim lieli bajāriņi.

9594. (9675.)

Es māsiņa, tu māsiņa,
Vēl mēs reizi bārsimies:
Es domāju, tu domāji
Uz tā viena tēva dēla.

9595. (9676.)

Es māsiņa, tu māsiņa,
Mums abām bālēliņi;
Mitosim bālēliņus,
Būs abām arājiņi.

9596. (9678.)

Es mātei viena meita,
Bet jau liela nebēdniece;
Es apgāzu tautu dēlu
Ar visām kamanām.

9597. (L. B.)

Es mātei viena meita,
Bet tā pate nebēdīga.
Staigā puišu brākādama,
Kā kaņepes lauzīdama.

9598. (L. B.)

Es mātei viena meita,
Tā kā viena lakstīgala;
Sajāj tautas ikdieniņas,
Kā mežāi riekstu raut.

9599. (9679.)

Es mātei viena meita,
Maz par rīksti lecināta;
Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai vij gaŗu pātadziņu.

9600. (9681.)

Es maldama apgriezos
Vienu roku, otru roku;
Nevarēju atgriezties
No netikla tēva dēla.

9601. (9682.)

Es meita kā puķe,
Kā zelta roze,
To vien nezinu,
Kam puiši negrib.

9602. (9683.)

Es meitiņa kā liepiņa,
Kā Vāczemes kaņepīte;
Būs dažām tautiņām
Kumeliņus svīdināt.

9603. (9684.)

Es meitiņa kā liepiņa,
Simtiem manu brūtgāniņu:
Vienu laižu, otru redzu,
Trešo dzirdu atnākam.

9604. (9685.)

Es meitiņa kā puķīte,
Kā Vāczemes magonīte;
Kunga dēlu vien gaidīju
No Vāczemes pārnākam.

9605. (9687.)

Es meitiņa kā puķīte,
Kā Vāczemes magonīte;
Tam vajaga puišam būt,
Kas nāk mani bildināt.

9606. (9688.)

Es meitiņa kā puķīte,
Kā Vāczemes magonīte;
Tam puisim mani ņemt,
Kam vazdiķu cepurīte.

9607. (9689.)

Es meitiņa ļoti daiļa,
Man deviņi brūtgāniņi;
Būt' es bijse maizes klaips,
Sen būt' mani apēduši.

9608. (L. B.)

Es meitiņa maģa, maģa
Piekrāp puisi bandenieku:
Uzjem maģu akmentiņu,
Teicu siera gabaliņš.

9609. (L. B.)

Es meitiņa sarkanbalta,
Man deviņi brūtgāniņi
Trīs skroderi, trīs vēveri,
Trīs sudraba kalējiņi.

9610. (9690.)

Es meitiņa šī novada,
Ne šo puišu līgaviņa;
Vedīs mani pār novadu
Rakstītām kamanām,
Rakstītām kamanām,
Dūli, bēri kumeliņi.

9611. (9691.)

Es meklēšu tādu vīru,
Kam sieniņa nevajaga,
Skroderīti, vēverīti, —
Tam sieniņa nevajaga.

9612. (9692.)

Es neāvu baltas kājas
N—iešos dzīvodama;
Āra kunga tiesiņā,
Tur aug mans arājiņš.

9613. (9693.)

Es neāvu baltu kāju
Malēniešu puišu dēļ;
Es zināju, Malēnieši
Neņems mana vaiņadziņa.

9614. (9694.)

Es neāvu baltu kāju
Tirzmaliešu puišu dēļ;
Piebaldzēnu jauni puiši
Noņems manu vainaciņu.

9615. (9697.)

Es neautu baltas kājas,
Es nebristu purvājā;
Es neietu pie atraikņa,
Kad es puiša nedabūtu.

9616. (9698.)

Es neautu baltu kāju
N—iešu puišu dēļ,
Kad nebūtu lielu radu
Un bagātu bālēliņu.

9617. (9699.)

Es nebēgtu sīva vīra,
Ne aķila kumeliņa;
Sīvs vīriņis, balta maize,
Labs aķilis kumeliņis.

9618. (9700.)

Es nebiju cūku ganis,
Ne atraikņa līgaviņa;
Avetiņu ganiņš biju,
Jauna puiša līgaviņa.

9619. (9701.)

Es nebristu pār upīti,
Līdz svārciņus uzlocīju;
Es neietu tautiņās,
Līdz es labi apdomāju.

9620. (9702.)

Es nedevu nevienam
Jābrauc savas kamaniņas;
Kas grib mani pašu ņemt,
Lai brauc manas kamaniņas.

9621. (9703.)

Es nedevu puišam mutes,
Puišam mute smurgulaina;
Tādēļ mute smurgulaina,
Pieci gadi nemazgāta.

9622. (9704.)

Es nedzēru salda alus,
Ne tā sūra brandavīna;
Es neiešu ne pie kalpa,
Ne pie slikta tēva dēla.

9623. (9705.)

Es neiešu auzu malt,
Auzām gaŗa sēnaliņa;
Es neiešu tautiņās,
Tautām bārga māmuliņa.

9624. (9706.)

Es neiešu nāburgos,
Brāļa gaiļi maltu cels;
Iešu tālu tautiņās,
Lai ceļ dēla māmuliņa.

9625. (9707.)

Es neiešu ne pie kalpa,
Ne pie slinka tēva dēla;
Man vajag kunga dēla,
Kunga laba kumeliņa.

9626. (9708.)

Es neiešu, nesteigšos
Tautietim roku dot;
Gan panākšu sievas dienas,
Sievu gaužas asariņas.

9627. (9709.)

Es neiešu no māmiņas
Tālu, tālu tautiņās,
Pār ežiņu pārtecēš'
Tīruminā galiņā.

9628. (9710.)

Es neiešu pārnovadu,
Savu puišu nevainošu;
Tādi puiši pārnovadu,
Tādi pašu novadā.

9629. (9711.)

Es neiešu pār upīti,
Strautā smelti ūdentiņa;
Es neiešu pārnovadis
Savu puišus niecināt.

9630. (9712.)

Es neiešu pie atraikņa,
Lai bez vīra nodzīvoju:
Atraikns mani peltin pēla,
Teic veco līgaviņu.

9631. (9713.)

Kas to saka, tas melo,
Pie atraikņa mīļa dzīve:
Atraitnīša mīlestība
Pie pirmās līgaviņas.

9632. (9714.)

Es neiešu pie bagāta,
Ne pie vāja nabadziņa;
Tādas vietas taujājos,
Kādi mani brālēliņi.

9633. (9715.)

Es neiešu pie bajāra,
Ne pie visa nabadziņa:
Bajāram daudz darbiņa,
Nabagam maz maizītes.
Ieš' pie tāda viduvēja,
Būs darbiņš, būs maizīte.

9634. (9716.)

Es neiešu purā dzert,
Purā daudz kukainīšu;
Es neiešu pie atraitņa,
Tur ir daudz bārenīšu.

9635. (9717.)

Es neiešu šoruden,
Ne ar vindu vindājama;
Citu gadu nepalikšu,
Ne ar ķēdi ķēdējama.

9636. (9718.)

Es neiešu šoruden,
Nepostīšu bālēliņa:
Es savam bāliņam
Pusdzīvītes turētāja.

9637. (9719.)

Es neiešu tautiņās,
Kamēr brālis sievu ņems.
Ko māršiņa man iedos,
To es došu māsīcai.

9638. (L. B.)

Es neietu auzu malt,
Auzai gaŗa sēnaliņa;
Es neietu pie kalpiņa,
Kalpam gaŗa valodiņa.

9639. (9722.)
Es neietu ar brālīti
Mazu zemes gabaliņu;
Tautietim līdza ietu,
Kaut tas ietu Vāczemē.

9640. (9723.)
Es neietu auzu malt,
Auzai gaŗa sēnaliņa;
Es neietu pie kalpiņa,
Kalpam dzedra valodiņa.

9641. (9724.)
Es neietu, kad man vestu,
Ūzenieku pagastā:
Ūzenieku pulka puišu,
Tie viļ manu vainadziņu.

9642. (9725.)
Es neietu, kur dod māte,
Ja prātam nepatīk;
Tur es iešu, kur patika,
Lai liedz visi bālēliņi.

9643. (9726.)
Es neietu maz bagāta
Pie bagāta tēva dēla,
Ik vārdiņa galiņāi:
Maz bagāta līgaviņa!

9644. (9727.)
Es neietu maz bagāta
Pie bagāta tēva dēla,
Lai tas mani visu mūžu
Kā atslēgu čirkstināja.

9645. (9728.)
Es neietu Ēdolē,
Kad ar' mani vešus vestu:
Ēdolnieku puisēniem
Bērni brēca pabeņķē.

9646. (9729.)
Es neietu Limbažos,
Kaut es vīru nedabūš',
Limbažnieki veci puiši,
Pieres kauli sarepējš'.

9647. (9730.)
Es neietu N— niekos,
Kaut ir man zeltu dotu:
Tur maizīte kā zemīte,
Kā burlaki arājiņi.

9648 (9731.)
Nesteidzos, netraucos
Teicamāje vietiņāi,
Gan Dievam laika bija,
Gan Dēkliņi labu ļaužu;
Man Dēkliņa pataupīja
Patīkamu tēva dēlu.

9649. (9732.)
Es negāju, nesteidzos
Teicamāi vietiņā;
Teicamāi vietiņāi
Soļus skaita staigājot.

9650. (9733.)
Es neietu par novadu,
Kārkla vīzes cīkstināt;
Labāks pašu novadā
Kurpītēs vien staigāt.

9651. (9734.)
Es neietu pār novadu,
Kaut ar naudu man apbērtu;
Nei tur auga mieži, rudzi,
Nei raženi tēva dēli.

9652. (9735.)
Es neietu pār novadu,
Kaut ir mani striķī vestu;
Pārnovadu puisēniem
Šnorēm zemes izmērītas.

9653. (9736.)
Es neietu pārnovadis
Smilšu kalnus putināt;
Kas kaiš pašu novadā,
Līdzenāi zemītē.

9654. (9737.)
Es neietu pie atraitņa,
Ja ar' vīra neredzētu;
Silti sāni izgulēti,
Mīļi vārdi izrunāti.

9655. (9738.)
Es neietu pie atraitņa,
Kad es vīra nedabūjse;
Atraitņam smaga roka,
Divreiz mīti gredzentiņi.

9656. (9740.)
Es neietu pie netikļa,
Novadiņu raudzīdama;
Eim' pie laba kalpa puiša,
Pirku pati novadiņu.

9657. (9741.)
Pie zvejnieka es negāju,
Ne pie bišu dravinieka:
Slīkst laiviņa, lūzt draviņa,
Nav man maizes devējiņa.

9658. (9742.)
Es neņemtu tās meitiņas,
Kaut ar' sievas nedabūtu:
Resnas kājas, plata galva,
Kā tam Leišu kleperam.

9659. (9743.)
Es neietu pie tā puiša,
Kad es vīra neredzētu;
Tas apdzēra savus miežus,
Līdumā turēdams.

9660. (9744.)
Es neietu pie tā puiša,
Kad es vīra neredzētu:
Uz aciem cepur' nesa,
Zemē vien raudzījās.

9661. (9747.)
Es neietu pie tā puiša,
Kam dzeltēni matu gali;
Kam dzeltēni matu gali,
Tas asaru dzērājiņš.

9662. (9748.)
Es neietu pie tā puiša,
Kam dzeltēni matu gali;
Kam dzeltēni matu gali,
Tas kuļ savu līgaviņu.

9663. (9749.)
Es neietu pie tā puiša,
Kam nav sava kumeliņa:
Vai bij ziema, vai vasara,
Kājām teku baznīcā.

9664. (9750.)
Nedod mani, māmuliņ,
Kam sarkani vaigu gali;
Kam sarkani vaigu gali,
Tas asaru dzērājiņš.

9665. (9751.)
Es neietu pie tā puiša,
Kam uz acu cepurīte,
Tas būs savi līgaviņi
Asariņu dzērājiņis.

9666. (9752.)
Es neietu pie tā puiša,
Kas ar bisi vazājās:
Bisei stobra slaucītājs,
Ne man maizes devējiņš.

9667. (9753.)
Es neietu pie tā puiša,
Kas pīpēja tabaciņu:
Visas bandas izpīpēja
Sūrajā tabakā.

9668. (9754.)
Es neietu pie tā puiša,
Lai es vīra nedabūtu:
Trim asīm garumā,
Vēders šķūņa lielumā.

9669. (9755.)
Es neietu rugājos,
Rugājs manas kājas bada;
Es neietu tās tautās,
Kur brālīši nevēlēja.

9670. (9756.)
Es neietu rugājā,
Rugājs manas kājas bada;
Es neietu tautiņās,
Tautām sīva māmuļīte.

9671. (9757.)
Es neietu tāi vietā,
Kur bāliņš sievu ņēma:
Gŗūti mani maldināja,
Atdošiņas dēvēdami.

9672. (9758.)
Es neietu tāi ciemāja,
Kad man zelta zirgu dotu:
Tāi ciemāi slinki puiši,
Netikuši saimenieki.

9673. (9759.)
Es neietu tautiņās,
Līdz brālītis sievu ņēma:
Bij man arī tā sagšiņa,
Ko sedz mārša māmiņai.

9674. (9760.)
Es neietu tautu lūgt,
Ne tautām vārtu vērt;
Aties tautas nelūdzamas,
Gan būs vārtu vērējiņas.

9675. (9761.)
Es neietu uz Kurzemi,
Ne ar vindu vindējama:
Augsti zirgi, zemi vārti,
Lauzīs manu vaiņaciņu.

9676. (9762.)
Es neietu Vidzemē,
Ne ar naudu nobeŗama:
Vidzemē gŗūti kungi,
Kā sprūdziņi arājiņi.

9677. (9763.)
Nava lāga, nava lāga
Šitajos puisēnos:
Māla zeme, līka ķēve,
Kā sprunguli arājiņi.

9678. (9764.)
Es neietu uz Kurzemi,
Ne ar vindu vindējama:
Kurzemē strupi puiši,
Pie zirgiemi trepes slien.

9679. (9765.)
Es neesmu lauka irbe,
Vanagami noķeŗama;
Es neesmu tā meitiņa,
Puisīšami pieviļama.

9680. (9766.)
Es negāju krogā dzert,
Ne tirgā rādīties;
Kas grib mani lūkoties,
Lai nāk brāļa sētiņā.

9681. (9767.)
Es negāju rugājā,
Rugājs manas kājas bada;
Es negāju pie atraitņa,
Atraitns gauži rūdināja.

9682. (9768.)
Es negribu daiļa vīra,
Ne pelainu maizi ēst;
Ieš' pie ļaužu izvainota,
Ēdīš' maizi tīrīdama.

9683. (9769.)
Es negribu kautnekāda
Pie vaiņaka pieķeŗama;
Negrib manis tēvs, māmiņa
Kautnekādu znotu saukt.

9684. (9770.)
Es negribu lielu vīru,
Lielu vīru vēji loka;
Mazu gribu bet raženu,
Kam vējiņis pāri pūta.

9685. (9771.)
Es negribu liela vīra
Ne savam sirdēstam:
Viss mans gada vērpumiņis
Liela vīra ūzītēi.

9686. (9772.)
Es negribu purā brist,
Baltas zeķes kājiņā;
Es neiešu pie atraitņa,
Jauns puiss mani bildināja.

9687. (9773.)
Es negribu šādu tādu
Ap seviem runājot;
Lai runāja viens par tiesu,
Lai bildina bālēniņu.

9688. (9774.)
Es negribu tāda vīra,
Kā vērsīša baurojam;
Es gribēju tāda vīra,
Kā avina lēkājam.

9689. (9775.)
Es negribu tādu vīru,
Kas kā bullis raudzījās;
Dziedātāju, runātāju,
Ar meitām dancotāju.

9690. (9776.)
Es negribu tādu vīru,
Kāds vecai māsiņai:
Suņi arkli izvazājši
Pa tim lauku tīrumiem.

9691. (9777.)
Es neguļu jauna meita,
Bez rullēta paladziņa,
Lai tas mans arājiņš
Labus zirgus ēdināja.

9692. (9778.)
Es nelauztu alkšņa rīksti,
Kad es bērza nedabūtu:
Es neietu pie atraitņa,
Kad es puiša nedabūtu.

9693. (9779.)
Es nelauztu liepas zaru,
Es bij' pate liepainīte;
Ozoliņa zaru lauzu,
Tas ar mani ienaidā.

9694. (L. B.)
Es nelauzu ievas zarus,
Lai es pate kā ieviņa;
Laužu jaunu ozoliņu,
Man vajaga arājiņa.

9695. (9781.)
Es nelauzu ošam zaru,
Es nemetu ūdenī;
Es negāju pie atraitņa,
Pabērnīšu rūdināt.

9696. (9783.)
Es neņemtu oša malkas
Pretī bērza pagalīti;
Es neņemtu piecu brāļu
Pretī vienu tautu dēlu.

9697. (L. B.)
Es neņemtu rudzu kaudzi
Pretīm gudru tēva dēlu;
Rudzu kaudze tam gadam,
Mūžam gudris tēva dēls.

9698. (9785.)
Ganīdama nolūkoju,
Arājs kūla kumeliņu.
Pie tā puiša es neiešu,
Tas kuls savu līgaviņu.

9699. (9786.)
Es neņemtu vecu vīru
Ne savam sirdēstam:
Kauns man bija līdza vesti,
Žēl mājās atstājot.

9700. (L. B.)
Es neraugu tādu plušķi,
Rasiņāi nomirkušu;
No rasiņas saule leca,
No plušķīša — bajāriņš.

9701. (9788.)
Es neraugu, tautu dēls,
Tava daiļa augumiņa;
Es skatos padomiņu,
Vai darbiņi tīrumā.

9702. (9789.)
Es nezinu, kālabad
Man mazai tautas jāj;
Vai pēc manas labas dabas,
Vai pēc skaidra augumiņa.

9703. (L. B.)

Es nezinu kālab mani
Šovakar puiši mīl;
Man nav miera šovakar
Ne pelītes aliņē.

9704. (9790.)

Es nezinu, kas man kait,
Es nevaru līksma būt.
Vai būs mani māmulīte
Tautiešam ievēlējse?

9705. (9792.)

Es nezinu, kas man vainas,
Mīļais mutes man nedeva;
Gan taisīju siena vietu,
Gan klāj' baltu paladziņu.

9706. (9793.)

Es nezinu, kas par vainu,
Ka man's puiši neprecē;
Divas tīnes labu drēbu,
Trešā smalku paladziņu.

9707. (9794.)

Es nezinu, kas par vainu,
Ka man' puiši neprecē;
Man galviņa nosirmojse,
Kā āzīša muguriņa.

9708. (9795.)

Es nezinu, kas par vainu,
Kāpēc puiši man' nemīl.
Man bij zīlītes,
Man bij podziņas,
Man bij sarkana
Matauklīt'.

9709. (9796.)

Es nezinu, kas tas ir,
Man nejāja precinieki.
— To darīja melnas kannas,
Neslaucīta istabiņa.

9710. (9797.)

Es nezinu, kur lec saule,
Kur norieti vakarā;
Es nezinu, kur aiziešu,
Kur mūžiņu nodzīvošu.

9711. (9798.)

Es nesīšu sausu malku,
Es sakuršu uguntiņu;
Dieviņam ziedus došu,
Dievs dos man arājiņu.

9712. (9799.)

Es nesmeltu paltītēi,
Tur nav tīra ūdentiņa;
Pie atraikņa es neiešu,
Tur nav mīļa dzīvošana.

9713. (9800.)

Es neteicu to puisīti,
Kas ar naudu lielījās;
To puisīti, to es teicu,
Kas brauc daiļu kumeliņu.

9714. (9801.)

Es neteicu to puisīti,
Kas baltāmi rociņām:
Tas bij kāršu spēlmanītis,
Ne maizītes arājiņš.

9715. (9802.)

Es neteicu to puisīti,
Kas raženas kājas āva;
Kas raženas kājas āva,
Tas asaru dzērējiņš.

9716. (9803.)

Es nevaru dzirnutiņas
Bez stīpiņas ritināt;
Es nevaru sav' mūžiņu
Bez tautīti nodzīvot.

9717. (9804.)

Es nevaru to darīt,
Kalpu vīru niecināt;
Visi mani bālēliņi
Kalp' iedami uzauguši.

9718. (9805.)

Es nevilku balta krekla
Liezeriešu puišu dēļ;
Kad atnāk Gravenieši,
Tad es teku klētiņā.

9719. (9806.)
Es nolauzu ganīdama
Vec' ozola galotnīti.
Vai, Dieviņ, nu es būšu
Veca vīra līgaviņa.

9720. (9807.)
Es pārgāju pār pagalmu,
Kā pagale sprakšķēdama;
Šitie puiši, gaŗvēderi
Neņems mana vainadziņa.

9721. (9808.)
Es par puisi nebēdāju,
Ne par lielu, ne par mazu;
Es pār puiša galvu lēču,
Kā pār sila sakārnīti.

9722. (9809.)
Es par puisi nebēdāju,
Ne par lielu, ne par mazu,
Lielajam pliķi cirtu,
Mazajam pāri lēcu.

9723. (9810.)
Es par puisi nebēdāju,
Ne par lielu, ne par mazu;
Lielos puišus krāsnie grūžu,
Mazos velves caurumā.

9724. (9811.)
Es par tevi nebēdāju,
Diženais tēva dēls;
Pirc Rīgā zelta piešus,
Jāj ellē skanēdams.

9725. (9812.)
Es par tevi nebēdāju,
Slavenais tēva dēls;
Rīgā pirku vizulīšus,
Gaŗām gāju skanēdama.

9726. (9813.)
Manis dēļ tautiņās
Stalti puiši neaugat,
Es pie jūsu deguniem
Zelta trepu nenesīšu.

9727. (9814.)
Es par tevi, tautu dēls,
Visai daudz nebēdāju;
Savas malu dzirnaviņas,
Savu jūdzu kumeliņu.

9728. (9815.)
Es pazinu iztālēm
Slinku, laisku tēva dēlu:
Pa zemīti kājas vilka,
Uz acīm cepurīte.

9729. (9818.)
Es pazinu pura bērzu
Platajām lapiņām;
Es pazinu tautu dēlu
Asariņu dzērājiņu.

9730. (9819.)
Es pazinu purva bērzu
Platajām lapiņām;
Es pazinu to puisīti,
Kuŗš ir meitu smējējiņš.

9731. (9820.)
Es pazinu to puisīti,
Būs asaru dzērājiņš:
Stāvu stāv matu gali,
Kā tam dārza dadzīšam.

9732. (9821.)
Es pazinu to puisīti,
Kam rudeni kāzas būs:
šķībi sedli nosēdēti,
Trim kājām kumeliņš.

9733. (9822.)
Es pazinu to puisīti,
Kam sarkani vaigu gali:
Kam sarkani vaigu gali,
Tas asaru dzērājiņš.

9734. (9824.)
Es pazinu to puisīti,
Kas asaru dzērājiņis:
Melni mati, sārti vaigi,
Kā uguns dzirkstelītes.

9735. (9826.)
Gan pazinu tautu dēlu
Asariņu dzērājiņu:
Sārti vaigi, rudas acis,
Kā ezera raudavai.

9736. (9827.)
Es pazinu to puisīti,
Kas asaru dzērājiņš:
Tas asaru dzērājiņš,
Kam uz acu cepurīte.

9737. (9830.)
No acīm vien pazinu,
Kuŗš puisītis sievu kuls:
Uz acīm cepurīte,
No zemītes skatījās.

9738. (9832.)
Es pazinu to puisīti,
Kas ņems sievu šoruden:
Svārkiem vīles nopuvušas,
Caur cepuri mati aug.

9739. (9834.)
Es pazinu to puisīti,
Kas rudeni sievu ņems:
Lepni gāja, gerji spēra,
Uz acīm cepurīte.

9740. (9835.)
Ieraudzījse vien, pazinu
Šās vasaras brūtgāniņu:
Līdz zemīti brūni svārki,
Uz acīm cepurīte.

9741. (9838.)
Es pazinu to puisīti,
Kuŗš bij krogus dzērājiņš:
Pa zemīti kājas vilka,
Uz acīm cepurīte.

9742. (9839.)
Es pazinu to puisīti,
Kuŗš bij meitu lūrmanītis:
Dienu bēdza no meitām,
Nakti līda lindrakos.

9743. (9841.)
Es pacēlu ganīdama
Zelta jostu atmatā.
Dievs dos man šorudeni
Zelta jostas valkātāju.

9744. (9842.)
Es piekrāpu tautu dēlu
Ar zaļāmi dzērenēm;
Citas meitas nevarēja
Ar saldiem āboliem.

9745. (9843.)
Es piekrāpu tautas dēlu
Ar sarkanu āboliņu;
Tautiets mani nepiekrāpa
Ne ar zeltu, sudrabiņu.

9746. (9844.)
Es piestāju pie krūmiņa,
Tūlin man ēna bija;
Parunāju ar tautieti,
Tūlin jauka valodiņa.

9747. (9845.)
Es pievīlu tautu dēlu
Ar riekstiņa kodoliņu:
Šķita mani tik saldenu
Kā riekstiņa kodoliņu.

9748. (9846.)
Es priecīga, es lustīga,
Svešas mātes audzināta;
Audzin' Dievis, mīļa Māŗa,
Tik lustīgu arājiņu.

9749. (9847.)
Es puisīša neticēju,
Lai tas līda caur adatu;
Pieviļ manu augumiņu,
Noņem manu vainadziņu.

9750. (9848.)
Es, puisīti, tev' neņemtu,
Kaut es vīra nedabūtu:
Līka ķēve, mālu zeme,
Kā sprungulis arājinis.

9751. (L. B.)
Es puišiem labu daru,
Puiši labu nesaprot.
Sīkas olas maisā bēru,
Pret kalniņu ritināju.

9752. (9849.)
Es redzēju divi lāči
Mežmalā gumbājam.
Tie nebija meža lāči,
Tie bij meitu lūrmanīši.

9753. (9851.)
Es redzēju jaunu puisi,
Kumeliņu seglojot;
Apsegloja, neiemāva,
Aizjāj' meitu lūkoties.

9754. (9852.)
Es redzēju sapanāi
Div' saulītes uzlēcot;
Būs manā mūžiņā
Divu dēlu māmulītes.

9755. (9853.)
Es redzēju šūtas kurpes
Tautu dēla klētiņēju.
Ja būs Dievis izvēlējis,
Tās apaušu kājiņēju.

9756. (9854.)
Es redzēju šūtas kurpes
Tautu dēla klētiņāi.
Par Laimiņas lēmumiņ'
Vēl es pati savalkāju.

9757. (9855.)
Lai bēdāja, kas bēdāja,
Es par lepnu nebēdāju;
Situ knipi uz knipīša
Uz tā lepna deguniņa.

9758. (9856.)
Es redzēju tautu dēlu
Gar vārtiem aizjājam:
Viņš noņēma cepurīti,
Man nobira asariņas.

9759. (9857.)
Es redzēju tautu dēlu
Jājam sievu lūkoties.
Dievs dod jāti, nedabūti,
Mani pašu bildināt.

9760. (9858.)
Es rīkstītes nenogriezu,
Vērejāi ganīdama;
Es puisīša nenicinu,
Vainadziņu valkājot.

9761. (9859.)
Es saņēmu ganīdama
Zaļa zīda kamoltiņu;
Tur nopirku arājiņu
Ar visiem tīrumiem.

9762. (L. B.)
Es savime brālīšime
Viena māsa, bet ražena;
Tā pie mani puiši nāca,
Kā pie zelta gabaliņa.

9763. (9860.)
Es savai māmiņai
Būt' rociņas bučojies,
Kaut tā mani neiedotu
Kādam kroga dzērājam.

9764. (9861.)
Es šito zēnu dēļ
Baltu kāju neapāvu:
Man brāliņis saderēja
Aiz Daugavas arājiņu.

9765. (9862.)
Es šķitos sav' mūžā
Tautu dēlu neraudāt;
Tautu dēla mīļi vārdi,
Tie man' gauši raudenāja.

9766. (9863.)
Es sēdēju rakstīdama
Diža ceļa maliņā;
Tik kājiņu nenomina
Reizenieku kumeliņi.

9767. (9864.)
Es stādīju ozoliņu
Pie bāliņa vaŗa vārtu,
Lai bāliņis pieminēja,
Kad izgāju tautiņās.

9768. (9865.)
Es tam tautu dēliņam
Žēlumiņu padarīju:
Ko nopirka, novalkāju,
Iet pie cita tēva dēla.

9769. (9866.)
Es tam tautas dēliņam
Žēlumiņu padarīju:
Pirmāk teicu, ieš' pie tevis,
Pēc ar citu saderēju.

9770. (9867.)
Es tam tautu dēliņam
Sirdi vien ēdināju:
Smalkā linu krekliņā,
Glumu galvu vien staigāju.

9771. (9868.)
Es tam tautu dēliņam
Sirdi vien ēdināju;
Cik uzkāpe kumeļā;
Nāc, tautiet, roku došu.

9772. (9869.)
Es tautieti mīļi lūdzu,
Ap galviņu glāsīdama:
Liec man jauki padzīvot
Galā kādu vasariņu.

9773. (9870.)
Es tautiņu nebēdāju,
Ja bij lieli, ja bagāti;
Ja bij lieli, ja bagāti,
Lai bagātas taujājās.

9774. (9871.)
Es tev lūdzu, bālēliņ,
Šauj nāburga vanadziņu;
Tepat vien lidināja
Ik rītiņu, vakariņu.

9775. (9872.)
Es tev lūdzu, tautu dēl,
Ņem savāsi kamanās:
Dziļi sniegi sasniguši,
Tāļu mani bālēliņi.

9776. (9874.)
Es tev saku smuks puisīti,
Uz manim nedomā;
Man izauga maliņā,
Ne vārdiņa nezināju.

9777. (L. B.)
Es teceņus vien tecēju
Pie vaiņagu vezumiņa;
Tecēdama ieraudzīju
Sav' vaiņaga ņēmējiņu.

9778. (9875.)
Es tīšām šovasar
Baltas mutes nemazgāju,
Dzirdu tautas staigājot,
Baltu muti meklējot.

9779. (9876.)
Paldies saku Dieviņam,
Tautas mani aizmirsušas;
Nu gulēšu pie māmiņas,
Sagšā kājas ietinusi.

9780. (9878.)
Es uz tevi, bālēliņ,
Labu prātu neturēju:
Kam tu mani pēr nelaidi
Pie labā arājiņa.

9781. (L. B.)
Es uzaugu ar tautieti
Upīt vien starpiņā:
Es gosniņas dzierdīdama
Kaitin' savu arājiņu.

9782. (L. B.)
Es uzaugu pie māmiņas,
Kā sārkana brūklenīte;
Man pašuva tautu dēls
Zelta kurpes kājiņā.

9783. (9880.)
Es uzaugu tieva, gaŗa,
Tad es briedu resnumā;
Tas var mani bildināt,
Kam deviņi bālēliņi.

9784. (9881.)
Es uzaugu liela meit',
Uz akmen' stāvēdam';
Kuŗš puisītis gaŗām gāja,
Tas pacēla cepurīt'.

9785. (9882.)
Es uzaugu liela meita,
Uz akmeņa stāvēdama:
Kuŗš puisītis pakaļ kāp,
Nolauž savu deguntiņu.

9786. (9883.)
Es uzaugu slinka meita
Novadiņa maliņā;
Tāpat mani puiši ņēma,
Smuku meitu dēvēdami.

9787. (9884.)
Es uzaugu snīdra, gaŗa,
Dodat mani bajāram,
Bajārami piederēja,
Snīdra gaŗa līgaviņa.

9788. (9885.)
Es uzkāpu kalniņā
Kā lielā kriķu guba;
Kur ellē ciema puiši,
Kad tie manis neredzēja?

9789. (9886.)
Es uzkāpu kalniņā,
Pašā kalnu galiņā;
Ieraudzīju miežu lauku
Kā ūdeni līgojam.

9790. (9888.)
Es var' iet, kur man tika,
Ko var māte man darīt?
Es var' iet pārnovada,
Palikt pašu novadā.

9791. (9887.)
Es var' iet, kur man tīk,
Man divādas villānītes:
Pēc Ventiņas sīki raksti,
Pēc Kuldīgas dižā puse.

9792. (9889.)
Es vīzītes nenoliecu
Pēc savām kājiņām;
Arājiņu nolūkoju
Pēc savam prātiņam.

9793. (9890.)
Es vīzīti nodarīju,
To apāvu kājiņā;
Kur bij man tevi likt,
Nemīlēšu tēva dēlu?

9794. (9891.)
Es ciemā tecēdama,
Satikosi tautu dēlu.
Es tam devu dievpalīgu, —
— Paldievs, mana līgaviņa!

9795. (9892.)
Ezeriešu meita biju,
Putiņās mazgājos;
Laucenieki, dūņu vēži,
Nedrīkst mani bildināt.

9796. (9893.)
Esmu maizes paēdusi
Ij bez sava arājiņa;
Viena galva, viena bēda,
Lai es iemu, kur iedama.

9797. (9894.)
Esmu resna mātes meita,
Vai no māla viļināta;
Šmīdris, gaŗis tautu dēlis
Nāk pēc manis lūkoties.

9798. (9895.)
Gāju ošus šķirstīdama,
Ozoliņu meklēdama;
Gāju kalpus brāķēdama,
Saimenieku meklēdama.

9799. (9896.)
Gāju zemes gabaliņu,
Ar laimiņu runādama.
Gan jautāju, nesacīja,
Kur būs miežu arājiņš.

9800. (9897.)
Gāju zemes gabaliņu,
Ar Laimiņu runādama;
Gan vaicāju, nesacīja,
Tautu dēla padomiņu.

9801. (9898.)
Gāju ceļu runādama
Ar veco bālēliņu,
Vai būs iet, vai neiet
Šoruden tautiņās.

9802. (9899.)
Gaidu, gaidu, ko es gaidu?
Gaidu Krievu atnākam;
Atnāks Krievs šāi zemē,
Būs man miežu arājiņš.

9803. (9900.)
Gaļas gribu, gaļas gribu,
Par zupiņu nebēdāju;
Vīra gribu, vīra gribu,
Par māmiņu nebēdāju.

9804. (9901.)
Gan atminu to celiņu,
Kur staigāju brūtes laiku:
Sīki soļi, dziļas pēdas,
Pilnas gaužu asariņu.

9805. (9902.)
Gan brālīti mīļu turu,
Tautu dēlu vēl mīļāku;
Tas maizītes man neliedza,
Puško manu augumiņu.

9806. (9903.)
Gan būs darba tai mātei,
Kuŗai būšu vedekliņa:
Es uzaugu nemalusi,
Kunga rijas nekūlusi.

9807. (9905.)
Gana liela bērzu birze,
Nav neviena ozoliņa;
Gana liela Saukas tiesa,
Nava mana arājiņa.

9808. (9906.)
Vēl man žēl, vēl man žēl,
Ka kalpam atsacīju:
Redzēj' kalpa līgaviņu
Sidrabiņu valkājam.

9809. (9907.)
Gan pazinu sila priedi,
Ārisko ozoliņu;
Gan pazinu tautu dēlu
Gaŗ' augušu, netikušu.

9810. (9908.)
Gan zīlīte taisni dzied,
I melot pamelo;
Gan tautiņas taisni jāj,
I apmeta līkumiņu.

9811. (9909.)
Ganīdama es ielaidu
Kalpa vīra pļaviņē;
Ganīdama nedomē
Būt kalpiņa līgaviņa.

9812. (9910.)
Ganīdama nolūkoju,
Kur būs iet tautiņās.
Kur zemīte mella bija,
Tur maizīte balta auga.

9813. (9911.)
Ganīdama nolūkoju,
Kur puisīši linus sēja;
Kur puisīši linus sēja,
Es sēj' rozes maliņā;
Puiši linus ecēdami,
Manas rozes noecēja.

9814. (9913.)
Ganīdama novēros,
Kādi tautu tīrumiņi:
Kur ieleji, tur ūdeņi,
Kur kalniņi, tur akmiņi.

9815. (L. B.)
Ganos dzinu ar maisiņu,
Pieguļā ar maisiņu;
Kuŗš puišelis mani ķēra,
To iebāzu maišelī.

9816. (9916.)
Gauži man sirds sāpēja,
Kad es sava neredzēju;
Nu es savu ieraudzīju,
Kā saulīti uzlēcot.

9817. (9917.)
Gaŗa priede, gaŗa egle,
Vēl gaŗāka vasariņa;
Gaŗš mūžiņš pie māmiņas,
Vēl gaŗāks tautiņās.

9818. (9918.)
Gaŗa priede, gaŗa egle,
Vēl gaŗāka vasariņa,
Vēl gaŗāka vasariņa,
Tautietime lūkoties.

9819. (9920.)
Gaŗām krogu pa celiņu
Laidu savu kumeliņu,
Nelūkoju glāžu logu,
Ne stērķētu istabiņu.

9820. (9922.)
Gauži, gauži noraudāju,
To vietiņu daiedama,
Kur adīju raibus cimdus,
Uz akmiņa sēdēdama.

9821. (9923.)
Gluds, gluds oša galds,
Vēl gludāks ozoliņa;
Mīļš, mīļš man bāliņš,
Vēl mīļāks tautu dēls.

9822. (9924.)
Gludu galvu gludināju,
Baltu muti balināju,
Tam puišam žēl darīju,
Kam nav savas līgaviņas.

9823. (9925.)
Grib kalpiņš mani jemt,
Nedrīkst mani bildināt,
Bīstās manus dižus radus,
Manus lepnus bālēliņus.

9824. (L. B.)
Gribēj' mani tēva dēls
Kā ieraudzis, tā dabūt;
Es nebiju lauka irbe
Vanagam noķeŗama.

9825. (L. B.)
Gribēj' mani tēva dēls
Balstiņā nolūkot,
Savtrejādi es dziedāju,
Savtrejādi gavilēju,
Savtrejādi es nēsāju
Savu zīļu vaiņadziņu.

9826. (9926.)
Grib netiklis tēva dēls
Ar manim ceļu iet;
Cērtu pliķi netikļam,
Eim' projām dziedādama.

9827. (9927.)
Grib tautietis drīz ietam,
Grib ražani staigājam;
Kur būs man labu ņemt,
Kad nav vaļas darināt?

9828. (9928.)
Gribiet, puiši, ņemiet mani,
Gribiet, mani neņemiet:
Divi pāri jaunu kurpju,
Trešās vecas salāpītas.

9829. (9930.)
Gribiet, puiši, ņemiet mani,
Gribiet, manis neņemiet:
Šķidri mani lindraciņi,
Šauri gultas paladziņi.

9830. (9931.)
Gribat, puiši, ņemat mani,
Gribat, mani neņemat:
Tik bij mana sidrabiņa
Kā saktiņa krūtiņās.

9831. (9932.)

Gribat, puiši, ņemat mani,
Negribat, neņemat:
Man nevaida sidrabiņa
Ne zīlītes lielumiņa.

9832. (9933.)

Gribēj' māte man aizliegt
Ar puišiem nerunāt.
Es runāšu, man vajaga
Smalku linu arājiņa.

9833. (9934.)

Gribēj' mani šādi, tādi,
Bet es tādus negribēju;
Gribēj' mani Rīgas kungi,
Gribēj' Rīgas sulainīši.

9834. (9936.)

Gribēj' mani šādi, tādi,
Es to tādu negribēju,
Es to tādu negribēju,
Ne savam sirdēstam.

9835. (9937.)

Gribēj' mani šādi, tādi,
Es to tādu negribēju;
Gana man laika bija,
Vēl Dievam labu ļaužu.

9836. (9938.)

Gribēj' mani tautu dēls,
Nedrīkstēja bildināt:
Man sarkani vaigu gali,
Zelta lapu vaiņadziņš.

9837. (9939.)

Gribējās tautu dēlis,
Lai es viņu bildināju;
Saulīt' spoži netecētu,
Kad es tevi bildinātu.

9838. (9941.)

Grib', grib', vīriņ',
Negribu vecu,
Grib' jaunu puisēnu
Par kavēklīti.

9839. (L. B.)

Gudra, gudra es meitiņa,
Māku puišus kaitināt:
Sviedu baltu akmentiņu,
Lai šķiet siera gabaliņu.

9840. (9942.)

Gudrajam caunīt' dzīt,
Aķilam vāverīt';
Gudrai dēlu māmiņai
Auklēt manu arājiņ'.

9841. (L. B.)

Gudri bija ciema puiši,
Saldu dara alutiņu;
Gudra biju nepiedzēru,
Lai tie manis nedabūja.

9842. (9946.)

Guli miegu, māmuliņa,
Ko par mani bēdājies?
Viegla mēle, skaista piere, —
Drīz dabūšu arājiņu.

9843. (9947.)

Ik dieniņas es redzēju
Savu miežu arājiņu;
Ik dieniņas redzēdama
Ne ik dienas bildināju.

9844. (9948.)

Ik rītiņa lakstīgala
Krūmiņos trikšķināja;
Ik vakara tautu dēls
Manis gauži noraudāja.

9845. (9949.)

Ik svētdienas tautu dēlis
Manis dēļe pucējās;
Ik svētdienas pucējās
Ar melniem zābakiem.

9846. (9951.)

Ilgi sēdu, goda gaidu
No vecā brālēliņa;
Labak ilgi sēdējuse,
Ne kauniņa redzējuse.

9847. (9952.)
Ir šodien Laimiņai
Nosvīduši kumeliņi,
Man vietiņu taujājot
Cit' āriņu maliņā.

9848. (9953.)
Irbe svilpa siliņā,
Es ganīju maliņā;
Gaid' irbītes iztekot,
Iztek dēlu māmuliņa.

9849. (9954.)
Iz prātiņa neizgāja
Tā puisīša mīļi vārdi:
Glauž galviņu, dod mutīti,
Sauc par savu līgaviņu.

9850. (9955.)
Izlasīju bērzu birzi
Pa vienam žagaram;
Izprasīju tautiešam
Pa vienam mīļus vārdus.

9851. (9956.)
Izlocīju bērzu birzi,
Zaļozolu meklēdama;
Izbrāķēju puišu baru,
Sev arāju meklēdama.

9852. (L. B.)
Izmīstīju linu riju,
Nav man spaļu nesējiņa;
Nāc, ciemiņ, spaļu nest,
Došu raibu nezdaudziņ.

9853. (L. B.)
Izpraulējis ozoliņš
Gaida bišu ielienam;
Vecs, izkarsis tēva dēls
Gaida mani uzaugam.

9854. (9957.)
Itin daiļa es izaugu
Bandenieka līgaviņa:
Sīku seju, baltu muti,
Dzeltēniemi matiņiem.

9855. (9959.)
Jāj, tautieti, lustes dēļ,
Nejāj mani lūkoties,
Lai nav man šorudeni
Vēl nekāda domāšana.

9856. (L. B.)
Jāja tautas, atsagrieza
Ceļā mazu gabaliņu;
Sajutuši celiņā
Mani dzedru dzievājam.

9857. (9960.)
Jājat pieci, jājat seši,
Jājat visi tēva dēli;
Kalpu dēli nejājat,
Man kauniņu nedarat.

9858. (L. B.)
Jājat šādi, jājat tādi,
Kalpa dēli nejājat
Man kauniņ' nedarat
Diž bajāru meitiņai.

9859. (9961.)
Jājat šurpu, ciema puiši,
Kažak mani māte dos:
Vakar šuva treju brunču
No vecā ogļu maisa.

9860. (9962.)
Jau bij balti liepu galdi,
Vēl tos baltus balināju:
Jau man nāca labi ļaudis,
Vēl es labu lūkojos.

9861. (9963.)
Jau dažam, ne vienam,
Mīlēj' mans augumiņš,
Redz man' labu valkājot,
Ar godiņu dzīvojot.

9862. (9964.)
Jauna bija man dabiņa,
Daždažādi grozījās:
Prātiņš man pār novadu,
Prātiņš pašu novadā.

9863. (9966.)
Jauna būdam'i negāju
Ne pie šāda, ne pie tāda;
Dzīvodama noraudzīju,
Kur godīgs tēva dēls.

9864. (L. B.)
Jau es biju sinepīte,
Vēl bij man nātrai būt;
Lai varēju tautu dēlu
Kā nātrīte zeldināt.

9865. (9969.)
Kad es iešu, tad es iešu
Pār novadu novadiem,
Lai palieka pašu puiši,
Kā baloži guģējot.

9866. (9970.)
Kā niedrīte es uzaugu
Novadiņa maliņā;
Kā donītis tautu dēlis
Atjāj mani lūkoties.

9867. (9971.)
Kā ņemšu, tā iešu
Pie veca vīra,
Gulēšu bārdā
Kā spilvenā.

9868. (9972.)
Kā ņemšu, tā iešu
Pie veca vīra;
Jauniem puišiem
Žēl padarīšu.

9869. (9973.)
Kā, puisīti, šur veries,
Vai tu gribi mani ņemt?
Es uz tevi neatgriešu
Ne vainaka cekuliņu.

9870. (9974.)
Kā tu, puisi, šur veries,
Vai tu gribi manis ņemt?
Ne es gribu pati iet,
Ne man's deva māmuliņa.

9871. (9976.)
Kad bij man tas puisīts,
Kuŗš man krita prātiņā,
Ne es ēstu, ne es dzertu,
Ne uz cita lūkotos.

9872. (9978.)
Kad es biju jauna meita,
Es bij' liela nebēdniece:
Puis' ar kāju nospārdīju,
Sun' ar kaulu nomētāju.

9873. (9979.)
Kad es biju jauna meita,
Es bij' liela nebēdniece:
Puis' ar suni sarīdīju,
Tautām ceļu pārtecēju.

9874. (9981.)
Kad es biju jauna meita,
Es par puisi nebēdāju:
Liku puisi upītē,
Pāri gāju dziedādama.

9875. (L. B.)
Kad es biju jauna meita,
Es par puisi nebēdāju;
Es par puiša galvu lēcu
Kā pār purva čakārnīti.

9876. (9982.)
Kad es biju jauna meita,
Nederēta līgaviņa,
Es vienā vasarā
Triju tautu kairināju.

9877. (9983.)
Kad es biju jauna meita,
Par puišiem nebēdāju:
Gar puišiemi gaŗām gāju,
Knipī cirtu gar degunu.

9878. (9986.)
Jaunas meitas, ganīdamas,
Uz ecēšas nesēdiet:
Tā brākšķēs arājiņš
Kā ecēša tīrumā.

9879. (9988.)
Kaut es būtu zinājusi,
Kur aug mans arājiņš,
Es tam būtu nonesusi
Medū ceptu plācenīti.

9880. (9989.)
Kaut zinātu to sētiņu,
Kur gul manis arājiņš,
Ar gulbīti aizsūtītu
Pāri baltu paladziņu.

9881. (9990.)
Kad es gāju, zeme rīb,
Akmens šķīla uguntiņu;
Dažs uz mani raudzījās,
Nedrīkstēja bildināt.

9882. (9991.)
Kad es gribu es padaru
Zaļa virša villāniņu;
Kad es gribu es dabūju
Jauna puiša arājiņ'.

9883. (9992.)
Kad es jems, tad es ies
Pa novad' nov'dēm,
Kur jūs man' neredz's,
Man' bals' nedzird's.

9884. (9993.)
Kad es savu vainaciņu
Simtu gadu nēsājuse,
I tad vēl es neietu
Pie vedeklas brālēliņa.

9885. (9996.)
Kaut man būtu tāda vaļa,
Kā man bija mazajai,
Es būt liepas daiļumiņu,
Ābelītes kuplumiņu.

9886. (9998.)
Kaut man zelta pili dotu,
Es neietu N—ēi:
Sīvi kungi, veci puiši,
Ķēdēm zeme izmērota.

9887. (9999.)
Kad man tika, es iepūtu
No smildziņas uguntiņu;
Kad man tika, es dabūju
Visraženu tēva dēlu.

9888. (10000.)
Kad man' vestu, es neietu
Ozolnieku pagastā:
Tur tie puiši lieldzērāji
Un tie kungi sīv' un bargi.

9889. (10001.)
Kad nav laba, lai nekāda
Man maizītes arājiņa;
Labāk raudu vienu dienu,
Ne kā visu mūžu raudu.

9890. (10002.)
Kad nav laba, lai nekāda
Man maizītes arājiņa;
Lai stāv mani linu krekli
Visu mūžu pūriņā.

9891. (10003.)
Kad redzēju skaistu zēnu,
Tad no prieka noraudāju;
Kad tas mani bildināja,
Tad no prieka gavilēju.

9892. (10004.)
Kad, tautiet, mani ņemi,
Ņem papriekšu kalponīti:
Viena malt es neiešu,
Tev būs kauns palīdzēt.

9893. (10005.)
Kad tu biji ozoliņš,
Kam tu augi lejiņā?
Kad tu biji dižens puisis,
Kam uz mani raudzījies?

9894. (10006.)
Kad tur būtu skuju būda,
Žagariņu istabiņa,
Es būš' iet, es dzīvot,
Tīk manami prātiņam.

9895. (L. B.)
Kājām minu to dadzīti,
Kas aug ceļa maliņē
Kājām spēru to puisīti,
Kas aug pašā sētiņē.

9896. (10008.)
Kājām spēru kalpa puisi
No tēviņa nama durvu:
Kauns manam tēviņam
Kalpa puisi znotu saukt.

9897. (10009.)
Kārta, Kārta, Laime, Laime,
Ka tu līdzi nedarīji:
Citu prec, citu ved,
Es palieku liekamāj'.

9898. (10010.)
Kaimiņ' mani i gribēja
Kaimiņos paliekot;
Man' brāliņi i nedeva
Aiz vecā ienaidiņa.

9899. (10011.)
Kaimiņ' puiši izplukšķēši,
Ka es rupju dziju vērpu;
Vedīs mani šorudeni
Pie kaimiņu pastarīša.

9900. (10013.)
Kalab mani brūni svārki
Vilni meta pakaļāi?
Kā tie vilni nemetīs,
Par novadu arājiņš?

9901. (L. B.)
Kalējiņa meita biju,
Kučierīša līgaviņa;
Man uzjūgts, man apkalts,
Grožu vien kustināju.

9902. (10014.)
Kalpa dēļ lai sapūst
Mani krekli pūriņā,
Kamēr manus bālēliņus
Tēva dēli bildinās.

9903. (10015.)
Kalpa pirktu gredzentiņu
Laukā liku uz akmiņa.
Kuŗš putniņis dabonieti,
Atdodieti kalpiņam.

9904. (10016.)
Kalpa puisis riju cirta,
Redzēj' mani liel' augot.
Kalpiņ, koka netērē,
Nebūš' tava līgaviņa.

9905. (10017.)
Kalpam dod, māmuliņa,
Kalpam biji vēlējuse;
Kalpa laimiņ' i nebija
Ūdenī iekrituse.

9906. (10018.)
Kalpiem gāja tas puisīts,
Kalpa svārki mugurā.
Kaut māmiņa man' devusi,
Man uztīka prātiņam.

9907. (L. B.)
Kalpiņš ara melno zemi,
Grib saimnieka meitu ņemt;
Ar, kalpiņ, pura malu,
Ņem kalpiņa līgaviņu.

9908. (10019.)
Kalps neēde, kalps nedzēre,
Uz manim domādams.
Grauz akmini, dzer ūdeni,
Es jau tava vis nebūšu.

9909. (10020.)
Kam bij man kalnā kāpt,
Kam saulē raudzīties?
Kam bij man mīļi saukt
Nelaulātu tēva dēlu?

9910. (10021.)
Kam, māmiņa, mani vienu
Tik raženi audzināji?
Div' tautieši sakāvās,
Mani vienu gribēdami.

9911. (10022.)
Kam man iet tautiņās,
Kur būs slikta dzīvošana?
Manas pašas bāliņam
Zaļa druva, zelta vārpas.

9912. (10023.)
Kam man iet ceļa malu,
Vai celiņa man nebij?
Kam man iet pie atraikņa,
Vai nebija puisēniņu?

9913. (10024.)
Kam, puisīt, velt' domāji,
Tu jau manis nedabūsi,
Man jau sen saderēts
Diženais tēva dēls.

9914. (L. B.)
Kam, tautieti, auklas viji,
Es pastalas nenēsāju:
Es savos bāliņos
Korpītēs vien staigāju.

9915. (10025.)
Kam, tautieti, tu cerēji,
Ka tu man nesacīji?
Tu cerēji, nesacīji,
Es ar citu saderēju.

9916. (10027.)
Kāpēc manas skaistas rozes
Vairs tik sārti neziedēja?
Māmiņ', rožu ravēdama,
Atraikņam izsolījsi.

9917. (10028.)
Kāpēc mani māmuliņa
Prom nedeva tautiņās?
Sev taupīja malējiņu,
Brāļam rijas kūlējiņu.

9918. (10029.)
Kas man deva to ābolu,
Kas ābeles galiņā?
Kas man deva to puisīti,
Kas dienēja ķeizaram?

9919. (10030.)
Kas ziedēja zirņu ziedu,
Kas magones daiļumiņu?
Bāliņš zied zirņu ziedu,
Es magones daiļumiņu.

9920. (10031.)
Kas to manu tēva sētu
Pakaviem izkapāja?
Te sajāja svešas tautas
Man auguma lūkoties.

9921. (L. B.)
Kas uguni spīdināja
Niedaliņa krūminē:
Tautu dēla acis spīd
Uz manim lūkojot.

9922. (L. B.)
Kas to teica, tas meloja,
Kad es vīra nedabūšu;
Es dabūju to puišeli,
Kur meitiņas dalījās.

9923. (10034.)
Kas var zvaigznes izskaitīt,
Jūras zvirgzdus izlasīt,
Tas var mani bildināt,
Kuŗu dienu gribēdams.

9924. (L. B.)
Kas varēja priedi, egli
Ar ozolu šķetināt,
Kas varēja man aizliegt
Patīkamu tēva dēlu?

9925. (10035.)
Kas varēja priedi vērpt,
Kas ozolu šķeterēt?
Kas varēja mani šķirt
No tīkama tēva dēla?

9926. (L. B.)
Kaut zinātu to sētiņu,
Kur aug manis arājiņis,
Ar gulbīti aizsūtītu
Pāri baltu villainīšu.

9927. (10037.)

Klāt zināju arājiņu,
Tālu laidu valodiņas,
Lai ļautiņi nezināja,
Lai tie mani neaizliedza.

9928. (10038.)

Klusi, puisi, turi muti,
Tu ar mani nerunā;
Droša tēva meita biju,
Drīz es tev pliķi situ.

9929. (10039.)

Klus' tu, šķelmi, turi muti,
Tu ar mani nerunā!
Vai tu zini, kas es esmu,
Kas ir mani bālēliņi?

9930. (10040.)

Klusu, klusu parunāju
Ar to savu māmulīti,
Vai būs iet tautiņās,
Vai arāju sētā vest.

9931. (10041.)

Knipi situ, riņķi griezu
Rinkteriešu tiesiņā,
Zinajos, ka nebūšu
Rinkter' puiša līgaviņa.

9932. (10042.)

Ko bij man nu darīt?
Dieviņš teica, Laima liedza;
Dieviņš teica maizes vietu,
Laima gaužas asariņas.

9933. (10043.)

Ko es biju Dievam riebis,
Ko mīļai Māriņai?
Kam Dieviņis man nedeva
Šāi zemē arājiņa?

9934. (L. B.)

Ko es lūdzu, tas notika
Staltam tēva dēliņam:
Klibu jāja, aklu brauca,
Snaudulīti vizināja.

9935. (L. B.)

Ko, kundziņ, tu skaties
Uz manām kājiņām;
Vai tur tava zelta nauda
Manai auklas galiņāi.

9936. (10044.)

Ko līdz man balta mute,
Mans ražens augumiņš,
Dažam ciema puisītim
Sāp sirsniņa, birst asaras.

9937. (10045.)

Ko līdz mana zīda kleite,
Ko līdz zīda nēzdodziņš,
Veci puiši, zilzobīši
Gar manim knakstinās.

9938. (10046.)

Ko, māmiņa, raud' par mani,
Ko par mani bēdājies?
Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai par mani bēdājas.

9939. (10047.)

Ko, māsiņa, darīsam
Abas lielas bāliņos?
Aužam kuplus ielociņus,
Gaidām tautu atjājam!

9940. (10048.)

Ko, māsiņa, darīsim,
Abas lielas uzaugušas?
Iesim abas vienu dienu,
Lai māmiņa gauži raud.

9941. (10049.)

Ko, māsiņas, darīsim,
Bez arāju palikušas?
Pārdosim vilnainītes,
Pirksim jaunus kaŗa vīrus.

9942. (10050.)

Ko, puisīti, knakstījies?
Tu jau mani nemīlēji;
Kas man tika, kas mīlēja,
Tam es pate palīdzēju,
Tam es devu savu roku,
Savu zelta gredzentiņu.

9943. (10051.)

Ko, puisīti, lūkojies,
Ko uz mani cerējies?
Ej tu vēl, gani cūkas
Sava tēva tīrumā.

9944. (10052.)

Ko, puisīti, lustējies
Ap to manu augumiņu?
Tu n'es' manu brunču vērte,
Ne vēl mana augumiņa.

9945. (10053.)

Ko, puisīti, skatījies?
Tu jau mani nedabūsi.
Es meitiņa Rīgā augu,
Cēsīs gāju baznīcā.

9946. (10054.)

Ko, puisīti, tu domā,
To tu vis nerunā;
Ne man tīk, ne es iešu,
Ne ar' mani māte deva.

9947. (10055.)

Ko, puisīti, tu uz mani
Tik žēlīgi raudzījies?
Vai tev bija manis žēl,
Vai tā mana vaiņadziņa?

9948. (10056.)

Ko raugiesi, zemraudzīti,
Vai tu manis neredzēji?
Vai klētēji es uzaugu?
Vai negāju druviņā,
Vai negāju druviņāi,
Līdz ar savis bālēliņis?
Ik dieniņas druvāi gāju
Līdz ar savis bālēliņis.

9949. (10057.)

Ko skaties, tautu dēls?
Tu jau manis neprecēsi;
Man jau savs tēva dēls
Kā pelēkis vanadziņš.

9950. (10059.)

Ko, tautieti, tu domāji?
Es domāju gana labi:
Es domāju tev' atstāt,
Iet pie cita tēva dēla.

9951. (10060.)

Ko, tautieti, tu domāji,
Ļaudīm mani vaicādams?
Zinams bija mans darbiņš,
Redzams manis augumiņš.

9952. (10061.)

Ko var māte man darīt?
Kur es gribu, tur es eju;
Grib', es eju pie arāja,
Grib', pie doru dējējiņa.

9953. (10063.)

Krāj, tautieti, sīku naudu
Pa vienam vērdiņam:
Augšu liela, būšu tava,
Tavas naudas tērētāja.

9954. (10064.)

Krati, krati, krateklīti,
Tu jau manis nedabūsi;
Gana man labu ļaužu
Ij bez tevis, krateklīti.

9955. (10065.)

Krievos dodi, māmuliņa,
Krievos pūra nevajag;
Krievos pati izvalkāju
Savu roku darījumu.

9956. (10066.)

Krievos gāju, Leišos gāju
Arājiņa taujādama.
Ni Krievos, ni Leišos,
Atsarada Vidzemē.

9957. (L. B.)

Krīt sniedziņš rītā agri,
Vēl jo daudz vakarā;
Brauc tautiņas rītā agri,
Vēl jo daudz vakarā.

9958. (10067.)
Kritīs mans vaiņadziņš,
Šāi tiesā nekritīs;
Par robežu robežā,
Koseniešu tiesiņā.

9959. (10068.)
Krogā gāju alu dzert,
Jaunu puišu lūkoties;
Veči vien sanākuši,
Grieztēm bārzdas sagriezuši.

9960. (L. B.)
Krogāi gāju alu dzert,
Ķīlām liku vaiņadziņu;
Kuŗš puisītis mani grib,
Lai vadāja vaiņadziņu.

9961. (10069.)
Krogā gāju alus dzert,
Krogā puišus lūkoties;
Kroga alus gan patika,
Kroga puiši nepatika.

9962. (10070.)
Krogā gāju alus dzert,
Krogā puišu lūkoties.
Kur tu, jodu, nolūkosi,
Krogā puiši piedzēruši.

9963. (10071.)
Es meitiņa kā liepiņa,
Kā liepiņa līgojos;
Tu puisīts kā krupīts,
Kā krupīts krobējies.

9964. (10073.)
Krustēm sviedu raibus cimdus
Sava pūra dibenā;
Nedod Dievs man aiziet
Pie dzērāja tēva dēla.

9965. (L. B.)
Kūko, lauka dzegūzīte,
Cik gadiņu es dzievāšu;
Trīs gadiņi brālīšos,
Visu mūžu tautiņās.

9966. (10075.)
Kulstīdama, sukādama,
Pušu šķīru linu sauju;
Ar tautām runādama,
Pušu šķīru valodiņu.

9967. (L. B.)
Kupla liepa jūŗmalā,
Pilna baltu gaigalīšu;
Viena meita māmiņai,
Pilna sēta precenieku.

9968. (10076.)
Kur es dzimu, kur es augu,
Šāi vietā es nebūšu:
Es aizgāju uz Kurzemi,
Uz Kurzemes arājiem.

9969. (10077.)
Kur gubiņa pie gubiņas,
Tur ir labs tīrumiņš;
Kur sēnīte pie sēnītes,
Tur aug mans arājiņš.

9970. (10078.)
Kur, Laimīte, kavējies,
Kad pie manis neatnāc?
Vilks apēda brūtganiņus,
Lielu mežu staigājot.

9971. (10079.)
Kur, tautieti, acis liksi,
Kur piesēji kumeliņu?
Pirmis mani izvaicāji,
Pēc atjāji lūkoties.

9972. (10080.)
Kur, tautieti, kavējies,
Ka tu manis neredzēji?
Man jāgana kunga lopi,
Jāvērpj kunga pakuliņas.

9973. (10081.)
Kur, tautieti, tā valoda,
Ko mēs pērn runājām?
Tu solīji miežus sēt,
Noņemt manu vainadziņu.

9974. (10083.)

Kur, tautiņas, jūs bijāt,
Kad jūs mani redzējāt?
Man's nelaida māmuliņa
Ne ganiņu pavadīt.

9975. (10084.)

Kur, tautiņas, jūs bijāt,
Kur jūs manis redzējāt?
Ne es gāju krogā dzert,
Ne tirgū rādīties.

9976. (L. B.)

Kur tik saldas ogas auga,
Kā šī kalna galiņē?
Kur tik daiļas meitas auga,
Kā Gudnieku novadē?

9977. (10085.)

Kur tu augi, tautu dēli,
Ka es tevi neredzēju?
Kā zināju kreklu šūt,
Kā rakstīt nēzdodziņu?

9978. (L. B.)

Kuŗa smilga kupla aug,
Tai rasiņa galiņā;
Kuŗa meita daiļa aug,
Tai jāj daiļi precenieki.

9979. (10086.)

Kurpītēs vien staigāju,
Lai kalpiņis nelūko:
Kalpiņam maz naudiņas,
Nevar kurpes šūdināt.

9980. (10087.)

Kuŗš puisītis man mīlēja,
Tam es pate mutes devu;
Kuŗš jau mani nemīlēja,
Ne ar varu nedabūja.

9981. (10088.)

Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai šūn kaula kažociņu:
Guļ manā pūriņā
Dzelžiem kalta pātadziņa.

9982. (10089.)

Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai vij asu pātadziņu;
Es jau pate linus došu,
Pātadziņu vīdināt.

9983. (10091.)

Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai vij gaŗu pātadziņu:
Viena meita māmiņai,
Lētumā audzināta.

9984. (10092.)

Kuŗš putniņis tā dzied koši,
Kā dzied koši lakstīgala?
Kuŗš brālītis tā mīl māsu,
Kā mīl mani tautu dēls?

9985. (10093.)

Labais mani labināja,
Sola mani ziemu ņemt.
Atnāk ziema, nāk vasara,
Labais mani vairs neņēma.

9986. (10094.)

Labāk devu speltei mutes,
Ne vecam puisēnam:
Speltes kvēpus noslaucīšu,
Puiša smakas nevarēju.

9987. (L. B.)

Labāk gāju pieci gadi
Laba vīra kalponēm;
Nekā vienu gadakārtu
Netiklīša līgaviņa.

9988. (10095.)

Labāk devu suņam maizi,
Ne jaunam puisīšam:
Sunīts manus lopus rēja,
Puisīts mani kaitināja.

9989. (10097.)

Labāk eimu puķītēs,
Ne ar šķelmi valodās:
Man puķīšu pilna sauja,
Šķelmam šķelma valodiņa.

9990. (10098.)

Labāk eimu viena pate,
Ne ar puisi runādama:
Puisim bija viltus mēle,
Izvils manu padomiņu.

9991. (10099.)

Labāk gadu darbos gāju,
Ne par sliktu tautiņās;
Labāk raudu vienu dienu,
Ne visami mūžiņami.

9992. (10100.)

Labāk gāju dažu dienu
Lab' arāja kalponēm,
Ne visā mūžiņā
Sīva vīra līgaviņa.

9993. (10101.)

Labāk gāju pie arāja,
Ne pie liela amatnieka:
Amatnieka līgaviņa
Par pasauli vazājās.

9994. (10102.)

Labāk gāju pie atraitņa,
Ne pie zēna knēvelīša,
Atraitnītis gan zināja
Ko maksāja līgaviņa.

9995. (10103.)

Labāk gāju pie kalpiņa,
Ne pie slikta tēva dēla:
Kalpiņš mūža neslinkoja,
Kā sliktais tēva dēls.

9996. (10104.)

Labāk glaužu sav' galviņu
Pie pelēka akmentiņa,
Labāk glaužu pie akmeņa,
Ne pie slinka tēva dēla,
Akmentiņis tāi brīdī,
Mūžam slinkis tēva dēls.

9997. (10105.)

Labāk griezu alkšņa rīksti,
Ne kā bērza galoksiņu;
Labāk gāju pie atraitņa,
Ne kā puiša dzērājiņa.

9998. (10106.)

Labāk gulu pie priedītes,
Ne pie laiska tēva dēla;
No priedītes skali plīsa,
Kas no laiska tēva dēla?

9999. (10107.)

Labāk guļu virs akmiņa,
Ne atraitņa gultiņā:
Atraitņ' gulta izgulēta,
Mīļi vārdi izrunāti.

10000. (10109.)

Labāk kunga darbinieca,
Ne dzērēja līgaviņa;
Darbinieca liela slava,
Kas dzērēja līgaviņa?

10001. (10110.)

Labāk kunga darbeniece,
Ne neveikļa līgaviņa:
Kungam gāju, atdienēju,
Mūžam tautas neveikļam.

10002. (10111.)

Labāk kunga lopu meita,
Ne nelieša līgavin';
Ziņģē kunga lopu meita,
Raud nelieša līgavin'.

10003. (10112.)

Labāk malu rudzu sieku,
Ne kā auzu pasejani;
Labāk kalpa līgaviņa,
Ne kā laiska tēva dēla.

10004. (10113.)

Labāk man sausa malka,
Ne netiklis arājiņš:
Sakūrusi lielu guni,
Sildu savu augumiņu.

10005. (10114.)

Labāk man visai nav,
Ja navā labu ļaužu;
Labāk gāju māršai malt,
Bāliņam druviņā.

10006. (10115.)
Labāk mana vīze plīsa,
Ne kā mana aukla trūka;
Labāk viena nodzīvoju,
Ne ar laisku tēva dēlu.

10007. (10116.)
Labāk mani liet's nolija
Lielajā tīrumā,
Ne kā mans vainaciņš
Neveiklīša rociņā.

10008. (10117.)
Labāk mani sniegs apsniga
Lielajā tīrumā,
Ne kā gāju tāi ciemā,
Kur jau mani negribēja.

10009. (10118.)
Labāk mani līts nolija
Lielajā tīrumā,
Ne kā mani dūmi koda
Vāju ļaužu namiņā.

10010. (10119.)
Labāk mans vainadziņš
Iekrīt cūku silītē,
Ne kā mani tas paņēma,
Kas prātam nepatika.

10011. (10120.)
Labāk ņēmu tēva dēlu,
Ne kā resnu rudzu kaudzi:
Rudzu kaudze tam gadam,
Visu mūžu tēva dēls.

10012. (10122.)
Labāk pate mežā braucu,
Ne kā slinku vīru ņēmu:
Pārved' malku, sadedzinu,
Kur es slinku vīru likšu?

10013. (10123.)
Labāk pate mežā braucu,
Ne pie slinka vīra gāju:
Man galviņa gauži sāp,
Slinku vīru lamājot.

10014. (10124.)
Labāk savu galvu grūžu
Zem lielās puru ciņas,
Ne kā savu roku devu
Vecam tēva dēliņam.

10015. (10125.)
Labāk savu vaiņadziņu
Pret celmiņu sadauzīju,
Ne es ietu sav' mūžiņu
Pie nelieša vārdzenāt.

10016. (10126.)
Labāk savu vaiņaciņu
Pie celmiņa sadauzīšu,
Ne kā došu jānoņem
Kādam kroga dzērājam.

10017. (10129.)
Labāk sēdu beņķītī
Mīlestības paspārnē,
Ne tautieša naudas kuli
Raudādama apvaktēju.

10018. (L. B.)
Labāk teku kājiņām,
Kad nav laba kumeliņa;
Labāk viena nodzīvoju,
Kad nav laba arājiņa.

10019. (10131.)
Labāk upe ledu nesa,
Ne kā putu gabaliņu;
Labāk viena nodzīvoju,
Ne ar laisku arājiņu.

10020. (10132.)
Labāk viena sasatinu
Savā linu palagā,
Ne mūdiņa kārsināju
Ar bargo tēva dēlu.

10021. (10133.)
Labāk vellu es ieraugu,
Ne dzērāja tēva dēlu;
Krustu metu, vels atstāja, —
Ko darīšu dzērājam?

10022. (10134.)
Vilka, lāča tā nebēgu,
Kā dzērāja tēva dēla;
Vilkam kliedzu, tas aizbēga,—
Ko darīšu dzērājam?

10023. (10136.)
Labam dodi, māmuliņa,
Neiedodi nelabam!
Nava žēl vainadziņa,
Labajam noņemot.

10024. (10137.)
Labi būtu, aizpurieti,
Ja tu man atsacītu:
Es dabūtu daugavieti,
Tīru linu arājiņu.

10025. (10138.)
Labi, labi, dzērājiņ,
Kad tu man atsacīji;
Man pašai līdzi auga
Mīlīgais tēva dēls.

10026. (10139.)
Labi, labi tautu dēli,
Kad man reizi atsacīji:
Netaisīšu mīkstas vietas,
Neklāš' balta paladziņa.

10027. (10140.)
Labs mani neņēma,
Pie slikta negāju;
Pa tām starpām
Bez vīra paliku.

10028. (10141.)
Lai atraiknis, kas atraiknis,
Es atraikņa līgaviņa:
Māte, mazu auklēdama,
Atraikņam atvēlēja,
Cik likdama šūpolī:
Gul', atraikņa līgaviņa.

10029. (10142.)
Lai dieniņa, kād' dieniņa,
Kad saulīte spodri lēktu;
Lai mūdiņš, kāds mūdiņš,
Kad noņemtu vainadziņu!

10030. (10143.)
Lai es biju, ja es bijiu,
Līdz pusei izmirkuse,
I tad vēl es negāju
Pie neveikļa kaltēties.

10031. (10144.)
Še nevaidi mans prātiņis
Uz nevienu tēva dēlu;
Pārnovadus mans prātiņis,
Pārnovadu arājiņis.

10032. (10146.)
Lai es iet, kur iedam'
Še dzīvot es nevaru:
Olas manas kājas grauda,
Priežu zari vaiņadziņu.

10033. (10147.)
Lai es ietu, kur es ietu,
Stendeniekos vien neietu:
Stendenieki savas meitas
Jūdz arklā, ecēšās.

10034. (10148.)
Lai guļ mani linu krekli
Ozoliņa pūriņā,
Kamēr man gadīsies
Pa prātam arājiņš.

10035. (L. B.)
Lai ir maza, bet ir spoža
Pieguļnieka uguntiņa;
Tur es iešu šovakar,
Tur mans miežu arājiņš.

10036. (10149.)
Lai kaitinu, ko kaitinu,
Pats es savu kaitināju;
Žēl man savu kaitināt,
Slepen slauku asariņas.

10037. (10150.)
Lai līst lietus, ko līdams,
Es pie kupla ozoliņa;
Lai tautietis, kāds tautietis,
Māsai mīļi bālēliņi.

10038. (10151.)
Lai nobāla man vaidziņi,
Lai sakalta vainadziņš,
Šos puišos nav neviena,
Kam es būtu līgaviņa.

10039. (10152.)
Lai sapuva mani lini
Šorudeni žogmalā,
Man atgāja šī ziemiņa,
Ar tautieti spēlējot.

10040. (L. B.)
Lai stāv druva atmatā,
Kad nav laba arājiņa;
Lai stāv mans vainadziņš,
Kad nav laba noņēmēj'.

10041. (10153.)
Laikā man mātes brunči,
Laikā mātes villānīte,
Laiks man iet tautiņās,
Kad Dieviņš palīdzētu.

10042. (10154.)
Laikā man mātes kurpes,
Laikā mātes villānīte;
Tik vien laika vēl nebija
Sēsties tautu kamanās.

10043. (10155.)
Laikā man mātes kurpes,
Laikā mātes villainīte,
Laiks man bija tautās iet,
Atstāt tēvu, māmuliņu.

10044. (10156.)
Laiku, laiku tu, tautiet,
Vai tu laika nezināji?
Tev nebija zirgam seglu,
Man sagšai ielociņa.

10045. (10157.)
Laiku, laiku ceļu griežu
Staltam tēva dēliņam,
Lai tas mani nesamina
Zem kumeļa kājiņām.

10046. (10158.)
Laime gāja puišus sēt
Celmaiņā līdumā.
Man, Laimiņa, to puisīti,
Kuŗš sētuves dibinā!

10047. (10159.)
Laime gāja puišus sēt
Celmaiņāji līdumā.
Sēj, Laimiņa, manu tiesu
Jel celmiņa galiņā.

10048. (10160.)
Man, Dieviņ, liela laime,
Mājā auga arājiņš:
Ik naksniņas silta guļa,
Ik naksniņas mīļi vārdi.

10049. (10161.)
Laime, mana liela laime,
Tāļi auga arājiņš:
Neprasīja cimdu pāru,
Ne gulamu spilvenīti.

10050. (10162.)
Laime pina pineklīņu,
Kalniņā sēdēdama.
Piepin mani nebagātu
Pie bagāta tēva dēla.

10051. (10163.)
Laime pina pineklīņu,
Kalniņā sēdēdama.
Piepin mani tu, Laimīte,
Pie tīkama tēva dēla.

10052. (10164.)
Laime zina to dieniņu,
Kad es iešu tautiņās;
Laime zina to stundiņu,
Kad atstāšu māmuliņu.

10053. (10165.)
Laim' uz laimi man, māmiņa,
Nu es iešu tautiņās:
Es atradu šoruden
Piecu lapu āboliņu.

10054. (10166.)
Lakstīgala, vāverīte,
Auž man skuju paladziņu:
Būs manam tautiešam
Par apsegu dāvināt.

10055. (L. B.)
Ļaudīm lieli brīnumiņi,
Man jaunai tautas jāja:
Vai es biju jums, ļautiņi,
Šo celiņu aizliegusi.

10056. (10167.)
Ļaujat man pašai vaļas,
Ārājiņu lūkoties;
Tā nav balta villainīte,
Uzsedzama, nosedzama.

10057. (10168.)
Liekat man pašai varu,
Sev tautieti izlūkot;
Nebūs man viena diena,
Būs mūžiņis jādzīvo.

10058. (10169.)
Ļaujat man pašai vaļu,
Ārājiņu nolūkot,
Kas nedzēra brandavīna,
Kas brauc labu kumeliņu.

10059. (L. B.)
Launadzīte, mūs māsiņa
Launagāji piedzimusi:
Tai atjāja trejas tautas
Visas trejas launagāji.

10060. (10170.)
Lielas, gaŗas žāvas nāca,
Ne tās man miega žāvas;
Lielis, gaŗis tautu dēls,
Ne tas mans arājiņš.

10061. (10171.)
Neba man miega dēļ
Lielas gaŗas žāvas nāca:
Lieli gaŗi tautu dēli
Taisās mani arājiņi.

10062. (L. B.)
Lielās meitas dusmojās,
Kad pie manis puiši jāja;
Ko jūs, meitas, dusmojat,
Vai es puišus aicināju.

10063. (10172.)
Lielas meitas mani mazu
Nicināt nicināja;
Es paņēmu vēl lielāku,
Viņas gauži noraudāja.

10064. (10173.)
Lielas meitas, mazas meitas,
Visas puiši izprecē;
Manis pašas vidējās
Bildināt nebildē.

10065. (10174.)
Lieli puiši, mazi puiši,
Visi mani mīlēt mīl;
Kad es būtu balta maize,
Sen būt' mani apēduši.

10066. (10175.)
Liels krūmiņš, mazs krūmiņš,
Taču man pavēntiņš;
Liels puisēns, mazs puisēns,
Taču maizes devējiņš.

10067. (10176.)
Lielu, lielu riņķi metu
Ap atraikņa kamanām;
Atraiknīša kamaniņas
Pilnas gaužu asariņu.

10068. (10184.)
Lepnam tēva dēliņam
Vieni paši goda svārki;
Ar tiem viņš mežā brauca,
Ar tiem mani lūkojās.

10069. (L. B.)
Liepa auga Vidzemē,
Ozoliņš Kurzemē;
Pate liepa aizlīgoja
Pie ozola Kurzemē.

10070. (10195.)
Līgot man kā bitei
Taujāt sev arājiņu;
Es jau pate gan zināju,
Dārga maize bāliņam.

10071. (L. B.)
Liepa auga Liepājā,
Ozoliņš Klaipēdā.
Pati liepa nolīgoja
Pie ozola Klaipēdā.

10072. (L. B.)
Liepa auga ar ozolu
Vienā lazdas krūmiņā;
Es uzaugu ar tautieti
Vienā ciema gabalā.

10073. (L. B.)
Liepa auga ar ozolu
Vienā lazdu krūmiņā;
Es uzaugu ar tautieti
Viena ciema novadā.

10074. (10177.)
Liepu lapu tiltu taisa,
Mani vest šoruden.
Vējš nopūta liepu lapu,
Vells paņēma vedējiņu.

10075. (10178.)
Liepu lapu tiltu taisu,
Sav' sirsniņu gaidīdama.
Vējš nopūta liepu tiltu,
Nevar' savu sagaidīt.

10076. (10179.)
Liepu lapu ceļu klāja,
Lai es ietu šorudeni.
Sapūst' pate, liepu lapa,
Es neiešu šoruden.

10077. (10180.)
Liets nāce līdams,
Pērkons grauzdams;
Puiss nāce smiedams,
Man mutes dodams.

10078. (10181.)
Liec, tautieti, savu roku
Uz pelēka akmentiņa,
Ne uz mana augumiņa,
Kur redz mani bālēliņi.

10079. (10182.)
Lēni gāju, bet raženi,
Ienaidiņa neceldama;
Dažam žēl, ne vienam,
Mana lēna gājumiņa.

10080. (10183.)
Lem, Laimiņ, to dēliņu
Ar gudro padomiņu,
Kas dusmās netrakoja,
Nelocīja kumeliņu.

10081. (L. B.)
Lēni, lēni tautiets jāja,
Asariņas slaucīdams;
Dzirdēj' mani neietam,
Tēv' un māti nelaižam.

10082. (L. B.)
Lēni jāja lēnas tautas
Pār bāliņa tīrumiem:
Pagaidat, lēnas tautas,
Lai es lēni apdomāju.

10083. (10185.)
Lepni puiši, ne bagāti,
Tie ar mani nerunāja;
Aiz tā liela lepnumiņa
Suns saplēsa cepurīti.

10084. (10186.)
Līdzi dzimu, līdzi augu,
Ar tautieša tēva dēlu;
Liks Laimiņa, vēlēs Dievs,
Līdz ar' mūžu nodzīvošu.

10085. (10187.)
Līdzi mani tautas veda,
Sausu ceļu dāvādami;
Labāk staigu poru bridu
Pakaļ savam brāliņam.

10086. (10188.)
Līgo viens, ozoliņ,
Es ar tevi nelīgošu:
Man ar tevi līgojot,
Iet slavīte maliņā.

10087. (L. B.)
Līgojiesi, ozoliņi,
Es ar tevi nelīgošu;
Es līgošu kalniņā
Zelta vārpu druviņā.

10088. (10189.)
Līgot lieču āres liepu,
Līgot āres ozoliņu;
Brāļam lieču āres liepu,
Sev ārišku ozoliņu.

10089. (10190.)
Līgot mani kā bitīti
Par ūdeni Vāczemē,
Man Dieviņis nesarada
Šī zemē arājiņa.

10090. (10191.)
Līgot man kā bitei
Pār ūdeni Vāczemē:
Citas meitas atņēmušas
Man maizītes arājiņu.

10091. (10192.)
Es dūdoju kā bitīte,
Sava nama meklēdama:
Ne man brāļi nama deva,
Ne māršiņas istabiņas.

10092. (10193.)
Līgot man kā bitei,
Taujāt savu arājiņu;
Ja nebūs šāi tiesā,
Būs citā maliņā.

10093. (10194.)
Līgot man kā bitei,
Taujāt savu arājiņu.
Kas man deva arājiņu,
Kad es pate netaujāju.

10094. (10196.)
Līku loku upe tek,
Taisni tek ezerā;
Līku loku tautiets jāja,
Taisni jāj bālēliņi.

10095. (10197.)
Liku, liku, nenoliku
Savu zīļu vainadziņu;
Gāju, gāju, neaizgāju
Pie netikla tēva dēla.

10096. (L. B.)
Līks ozols, līka liepa
Viņāi lauku galiņāi;
Kad būs miežu vasariņa,
Līgos liepa pie ozola.

10097. (10198.)
Linu, linu, ne pakulu,
Man' deviņi paladziņi;
Saimenieki, ne kalpiņi,
Man' deviņi brūtganiņi.

10098. (10199.)
Liptin lipa liepu lapa
Pie manām villainēm;
Tā pielipa tautu dēlis
Pie tā mana augumiņa.

10099. (L. B.)
Lokātiesi koku gali,
Lai balstiņis pāri skan:
Lai dzird manis arājiņš,
Lai balsāju lūkojās.

10100. (10200.)
Lūdziet Dievu, nabadziņi,
Lai ved mani šoruden;
Jums ēšana, jums dzeršana,
Man tā mīļa gulēšana.

10101. (L. B.)
Lūgtin lūdzu bālēliņu,
Lai rok grāvjus olnīcā;
Lai nevara tautu dēli,
Pāri bēri lecināt.

10102. (10201.)
Lūko bites to ozolu,
Kam dzelteni skošu gali;
Es lūkoju to puisīti,
Kam dzelteni matu gali.

10103. (10203.)
Lūko, māte, citu ganu,
Es ganos vairs neiešu:
Ik dieniņas tautas jāja
Pa manām ganībām.

10104. (10204.)
Lūko mani, tautu dēls,
Ganos vien nelūko:
Ganiņam gana drēbe,
Vējš matiņus purināja.

10105. (10205.)
Lūko mani, tautu dēls,
Ganos vien nelūko;
Lūko mani druviņā
Rudzu spailes galiņā.

10106. (10206.)
Lūko mani, tautu dēli,
Lūko augstu, lūko zemu;
Lūko augstu darbu manu,
Zemu mīļu dzievāšanu.

10107. (10207.)
Lūko mani tautu dēls,
Šī devīta vasariņa,
Nedrīkstēja bildināt,
Ne saukt savu līgaviņu.

10108. (10208.)
Lūko mani tautu dēls,
Šī devīta vasariņa.
Tu nokalti lūkodams,
Es kā roze noziedēju.

10109. (10210.)
Lūko mani, tautu dēls,
Tu lūkoji, es lūkoju:
Tu lūkoji darbu manu,
Es tav' gudru padomiņu.

10110. (10211.)
Lūko mani, tautu dēls
Visu gaŗu vasariņu;
Darbu manu nolūkoja,
Padomiņa nevarēja,
Padomiņa nevarēja,
Visu mūžu dzīvodams.

10111. (10213.)
Lūko mani, tautu dēls
Caur spalvaiņu cepurīti;
Tīk, lūko caur pirkstiem,
Tu jau mani nedabūsi.

10112. (10214.)
Lūkojies nu, tautieti,
Nu tev vaļa lūkoties;
Kad paņēmi, neniecini,
Nesakies neredzējis.

10113. (10215.)
Lūkojies, tautu dēls,
Ne aklāmi actiņām,
Ka tu, jēmis, nenicini
Miegulīti, snaudulīti.

10114. (L. B.)
Lūki mani lūkoja
Caur zaļu birzi;
Ja gribi redzēt,
Nāc klajumāi,
Ja gribi dabot,
Nāc sētiņā.

10115. (10217.)
Luste, luste vanagam,
Zīle dzied kaņepēs;
Luste tautu dēliņam,
Kad es augu bāliņos.

10116. (10221.)
Māk vītolis grozīties,
Māk zariņi locīties;
Māku puišus kaitināt,
Māku pate vairīties.

10117. (10222.)
Māmiņ' mani audzināja,
Kā vālodzi ligzdiņā;
Dod, Dieviņ, lielai augt,
Būšu puišu valdiniece.

10118. (10223.)
Māmiņ' mani solījās
Tālu doti tautiņās.
Tu, māmiņa, gan nezini,
Man zināms arājiņš.

10119. (L. B.)
Māmulīte man vaicāja,
Ko ikdienas tautas jāj:
Tautu dēla cepurīte
Manā pūra dibenā.

10120. (L. B.)
Māsiņ, tavu muļķu prātu,
Es pie tāda nedzievātu,
Ne ar tādu nerunātu,
Ne vēl savu roku dotu.

10121. (10225.)
Māte mana Pabažniece,
Es meitiņa Bīreniete;
Pabažnieku bālēliņi,
Vedat mani atpakaļ.

10122. (10226.)
Māte mani auklēdama
Vāciešam apsolīja;
Es pakritu raudādama
Zem arāja kājiņām.

10123. (10227.)
Māte mani auklēdama
Vāciešam pasolīja,
Cik likdama šūpulī:
Gul', Vācieša līgaviņa!

10124. (10229.)
Māte mani mazināja,
Ciema puiši dižināja;
Māte sauca cūkganiņu,
Ciema puiši līgaviņu.

10125. (10230.)
Māte mani mazu meitu
Ciempuišiem piesolīja:
Kad uzaugu liela meita,
Tā kā cāli plucināja.

10126. (10231.)
Māte mani mīļi sauca:
Nāc, meitiņa, istabā!
Vai tā sauca mīlēdama,
Vai tautām rādīdama?

10127. (10232.)
Māte mani pasolīja
Kliņģermuižas junkuram;
Paldies Buļļu Pēteram,
Kas ieteica Sīmaņam.

10128. (10233.)
Māte mani bārtin bāra,
Ka es puišus nemīlēju.
Es jau puišus gan mīlēju,
Puiši mani nemīlēja.

10129. (10234.)
Māte mani rātin rāja,
Ka es puišus nemīlēju.
Vai, māmiņa, ko mīlēšu,
Puiši lieli viltinieki.

10130. (10235.)
Māte mani rātin rāja:
Meitiņ, puišu nemīlē!
Man mīlēja tautu dēls
Kā sirsniņa azotē.

10131. (10236.)
Vilšus māte mani vīla
Pie tautām istabā;
Paldies brāļa līgavai,
Aiz durvīm pasacīja.

10132. (10237.)
Māte cepa kukulīti,
Es raudāju aizkrāsnē;
Vīra, vīra, māmuliņ,
Es kukuļa negribēju.

10133. (L. B.)

Man atjāja tautu dēls
Pussedlotu kumeliņu;
Es tev, nelga, noadīšu
Bez īkšķiem pirkstainīšus.

10134. (L. B.)

Man atjāja tautu dēls
Sebu, sebu vakarāi;
Skuju, skuju kumeļam,
Driģenīšu jājējam.

10135. (L. B.)

Man apsmēja ciema puiši,
Ka man puiši neprecēs;
Šodien jāja precinieki,
Riņķotiem kažokiem.

10136. (10238.)

Man bij iet pērnruden,
Es paliku šoruden,
Es paliku šoruden,
Ciema puišus kaitināt.

10137. (10239.)

Man brāliņš skapi taisa
Ozoliņa dēlīšiem:
Sen tīkoja tautu dēls
Manu smuidru augumiņu.

10138. (10247.)

Man mammiņa piesacīja:
Meitiņ, puišu nemīlē!
Kam zirnīši neziedētu,
Es ar' puišu nemīlētu.

10139. (10249.)

Man māmiņa piesacīja,
Puišiem mutes nedakstīt.
— Puišiem mutes dakstīdama,
Savu godu paspēlēji.

10140. (10251.)

Man' māmiņa vienu reizi
Tautiņām parādīja,
Jau tautām iemīlēja
Mans daiļais augumiņš.

10141. (L. B.)

Manas puķes, manas rozes
Caur žogim cauri auga;
Vai būs man pašai iet
Par novadu tautiņās.

10142. (10252.)

Manis dēļē jauni puiši
Vai auguši, neauguši,
Es aiziešu pie atraiša,
Pie lielaja naudenieka.

10143. (10253.)

Manis dēļ jauni puiši
Vai auguši, neauguši,
Man Dieviņis pavēlēja
Atraitim roku dot.

10144. (10254.)

Manis dēļ jauni puiši
Vai auguši, neauguši,
Pate māku sienu pļaut,
Pate art druviņāi;
Linu sēt vien nemāku,
To palūgšu brālīšam.

10145. (10255.)

Manis dēļ jauni puiši
Vai bijuši, nebijuši,
Man Laimiņa vēlējuse
Pusmūžiņa tēva dēlu.

10146. (L. B.)

Manis dēļ tautu dēli
Vai auguši, neauguši:
Man Dieviņš novēlēja
Mirt jaunai vaiņagā.

10147. (10256.)

Manis dēļ, Gramzdas birze,
Vai zaļoji, nezaļoji;
Manis dēļi Gramzdas puiši
Vai auguši, neauguši.

10148. (10257.)

Manis dēļ Dzērves puiši
Lai aug pora līkumāje,
Par novadu mans prātiņš,
Visa mana dzīvošana.

10149. (10258.)
Manis dēļ, Aulenieši,
Zābaciņus nešujat,
Man pašai Dzērbenietis
Viksētiem zābakiem.

10150. (10259.)
Manis dēļ, Annenieši,
Savus āžus nejūdzat,
Man seglos Kosenieši
Savus bērus kumeliņus.

10151. (10260.)
Manis dēļe Dzērenieki,
Vai auguši, neauguši,
Atjās mani Cīravnieki
Dulumbērus kumeliņus.

10152. (10261.)
Manis dēļ Padurnieki
Vai auguši, neauguši,
Es iziešu par novadu,
Vainadziņu cilādama.

10153. (10262.)
Manis dēļi šitie puiši
Vai auguši, neauguši,
Es aizgāju dziedādama
Sveša kunga pagastā.

10154. (10263.)
Manis dēļ šitie puiši
Vai auguši, neauguši,
Es jau maza saderēju
Cita kunga pagastāi.

10155. (10266.)
Šitās meitas manis dēļ
Vai bijušas, nebijušas,
Cita kunga māmuliņa
Auklē manu līgaviņu.

10156. (10267.)
Manis dēļ tautu dēls
Nēsā cauņa cepurīti;
Man zināms arājiņš
No mazām dieniņām.

10157. (10268.)
Manis dēļ tu, puisīti,
Neaunies zābakos,
Es ar savu zelta kroni
Ne galviņu nepacēlu.

10158. (10269.)
Manis dēļ tu, tautieti,
Krogā naudu netērē;
Es nedzeru salda alus,
Ne vēl sūra brandaviņa.

10159. (10270.)
Manis dēļ tu, tautieti,
Zābakos neaunies;
Ja man tiks, tad es iešu,
Aunies kārkla vīzītēs.

10160. (10272.)
Manis dēļ tu, tautieti,
Valkā zemes mellumiņu,
Būs' manā rociņā,
Tad es tevi balsināšu,
Tad es tevi balsināšu
Linu šķiedru baltumiņu.

10161. (10273.)
Manis dēļ ciema puiši
Vai bijuši, nebijuši,
Man atbrauks no Valmieras
Rakstītām kamanām.

10162. (10274.)
Man's nedeva māmuliņa,
Labu ļaužu gaidīdama:
Dievis zina, māmuliņ,
Kuŗi labi, kuŗi slikti.

10163. (10275.)
Man's nelaida māmuliņa
Dzīpuriņu klētiņā,
Saka mani puškojot
Tautu dēla cepurīti.

10164. (10276.)
Man's nelaida māmuliņa
I ganiņu pavadīt,
Saka mani cerējam
Kaimiņos arājiņu.

10165. (10277.)

Man' nelaida māmuliņa
Ne gosniņu pavadīt:
Tautas dēli sasēduši
Kā pelēki vanadziņi.

10166. (10278.)

Man mīļais atrakstīja
Mazu, mazu grāmatiņu.
Tik vien bija ierakstījis:
Roku, kāju nesaldē,
Roku, kāju nesaldē,
Vair uz cita nedomā.

10167. (10280.)

Maza biju, balta gāju
Pa bāliņa pagalmiņu;
Vai tādēļ melna iešu,
Kad es kalpa līgaviņa?

10168. (10281.)

Maza biju, balta gāju
Par tiem lauku tīrumiem,
Tiem puišiem spītēdama,
Kam vajaga līgaviņas.

10169. (10282.)

Maza biju, bet aķila,
Mīl' tautām, mīl' mātei;
Kaut aķila nebijusi,
Ne mātei nemīlētu.

10170. (10283.)

Maza biju, bet ačīga,
Zīda kreklus šūdināju;
Zem karoga patecēju,
Lūkot tāda nēsātāja.

10171. (10285.)

Maza biju, bet jau gudra,
Māku puišus kaitināt:
Es uzkāpu uz akmini,
Lai domāja lielu meitu.

10172. (10286.)

Maza biju, bet jau gudra,
Māku puišus kaitināt:
Puiši gāja apkārt kalnu,
Es pār kalnu pārtecēju.

10173. (L. B.)

Maza biju, bet jau gudra,
Salmiem kaisu istabiņu;
Kam tautiņas jaunai jāja,
Kam māmiņu kaitināja.

10174. (10287.)

Maza biju, bet jo gudra,
Māku puišus kaitināt:
Kalnā vēlu cūku sili,
Puišus pāri lecināju.

10175. (10289.)

Maza biju, droša biju,
Par puišiem nebēdāju,
Krustim ceļa sieksti liecu,
Puišus pāri lecināju.

10176. (L. B.)

Maza, maza es meitiņa
Māku puišus kaitināt:
Ceļā liku cepļa slotu,
Puišus pāri lecināju.

10177. (L. B.)

Maza, maza es meitiņa
Lielu puisi pievīlusi;
Nokasītu rācenīti
Par sieriņu iedevusi.

10178. (10292.)

Maza, maza man galviņa,
Bet jau gudris padomiņis:
Ne es iešu pie bagāta,
Ne pie visu nabadziņa.

10179. (10293.)

Maza, zila bambālīte
Par Daugavu atpeldēja;
Tā nebija bambālīte,
Tie tautieša mīļi vārdi.

10180. (10294.)

Meža lauks, tas man tika,
Dzeltenām vārpiņām;
Kalpa puisis, tas man tika,
Dzelteniem matiņiem.

10181. (10296.)
Melna čūska diegu vilka
Caur pelēku akmentiņu;
Es izvilku puišiem prātu,
Vienu nakti gulēdama.

10182. (10297.)
Melna čūska diegu vilka
Caur pelēku akmentiņu;
Es izvilku puišiem prātu
Pa matiņu galiņiem.

10183. (10298.)
Mella čūska zīdu vilka
Gar akmini ūdenī;
Tā tautieša dusmas vilku
Pa vienam vārdiņam.

10184. (10299.)
Mežā dod, māmuliņa,
Mežā laba dzīvošana:
Kad vējiņš, aizvējiņš,
Kad saulīte, pakrēslīts.

10185. (10300.)
Meža, meža es meitiņa,
Atkal meža taujājos;
Es neietu uz Daugavas
Radžu kļaut gubiņā.

10186. (10301.)
Meža, meža es meitiņa,
Es pēc meža taujājos,
Es nebiju ieradusi
Klajumā gavilēt.

10187. (10302.)
Met, māmiņa ūdenī,
Nedod ļauna rociņā:
Reizi gauži noraudāju,
Ne visam mūžiņam.

10188. (10303.)
Mīksti mani žagi rāva,
Kas jel mani pieminēja?
Kas jel mani pieminēja
Tik sebā vakarā?
Piemin manis arājiņš,
Cietu beņķi gulēdams.

10189. (10304.)
Mīkši mani žagi rāva,
Tāļu mani pieminēja;
Tā māmiņa pieminēja,
Kam vajaga malējiņas.

10190. (10305.)
Mīkši mani žagi rāva,
Tāli mani pieminēja;
Tas puisītis pieminēja,
Kam nav savas līgaviņas.

10191. (10306.)
Mīkši mani žagi rāva,
Tāļu mani pieminēja;
Tautu dēlis pieminēja,
Gultai galdus zāģēdams.

10192. (10307.)
Mīl bitei ievas ziedi,
Pat' ieviņa nemīlēja;
Mīl tautām mans darbiņš,
Augumiņš nemīlēja.

10193. (10308.)
Mīļa Māra mani sauca:
Nāc, meitiņa, sieviņās!
Es neiešu, mīļa Māra,
Vairāk sievu, ne meitiņu.

10194. (10309.)
Mīlē man tas celiņš
Smalkajām smiltiņām;
Mīlē man tas puisītis
Smalkajām lūpiņām.

10195. (10310.)
Mīlē mani tas puisītis
Kā sirsniņa azotē;
To vien pate nezināju,
Vai es viņam tā mīlēju.

10196. (10312.)
Mīlē mani tautu dēls
Kā sirsniņa azotē;
Bet tikpat nesacīju
To īsto padomiņu.

10197. (10313.)

Mīļi lūdzu bālēliņu,
Kumeliņu glaudīdama,
Lai tas mani neiedeva
Kādam ceļa gājējam.

10198. (10314.)

Mīļi lūdzu Laimes mātes,
Dod man Jāni arājiņu,
Jānim vērši, Jānim govis,
Jānim bēri kumeliņi;
Kad atnāca Jāņa diena,
Visi Jāni daudzināja.

10199. (10316.)

Mīļi mani brāļ' audzēja
Baltāi rožu dārziņāi;
Ne brālīši nezināja,
Kas ar mani parunāja.

10200. (L. B.)

Mīli mani, tautu dēls,
Ai, es tevi gan mīlēšu;
Kā es tevi mīlēdama
Atstāj tēvu, māmulīti.

10201. (10317.)

Mīļi mani vilināja
Aiz zaļās bērzu birzes;
Vai šķiet man neesot
Šāi pusē arājiņa?

10202. (10318.)

Muižas puiši mutes prasa
No saimnieku meitiņām;
Lai stāv mana balta mute
Arājiņa dēliņam.

10203. (10319.)

Mutīt' baltu nomazgāju
Ar tām Rīgas ziepītēm;
Bij man tāda smuļa dēļ
Savu baltu muti dot?

10204. (10320.)

Maz-Saucieši, bālēliņi,
Pajemit manu pūru,
Jau man bija izaugot
Gulbenieši apnikuši.

10205. (10323.)

Jumpraviete, māmuliņa,
Auklē manu arājiņu;
Skrīveriete nomiruse,
Man' arāja auklētāja.

10206. (10324.)

Dobelnieku meita biju,
Aucē gāju baznīcā;
Auciešiem slaiki zēni,
Tos es gāju lūkoties.

10207. (10325.)

Anneniešu puišu dēļ
Es tik daiļi nenešos,
Man pašai Nītaurē
Vēl daiļāki puisēniņi,
Vēl daiļāki puisēniņi,
Kam ir bēri kumeliņi.

10208. (10326.)

Zādzeniešu puišu dēļ
Gludas galvas neglaudīju,
Tikai vien saglaudīju
Rudzu rogu birumiņu.

10209. (10327.)

Zādzeniešu puišus bēgu,
Sagšā galvu ietinusi;
Lauberiešu puisēniem
Pretī gāju dziedādama.

10210. (10328.)

Turaidiešu puisīšiem
Mūžam laba nevēlēju:
Svina acis, alvas kājas,
Mūžam sievas nedabūt.

10211. (10329.)

Jāņi vien, Jāņi vien
Uz manim raudzījās;
Es Jānīti negribēju,
Es gribēju Pēterīti.

10212. (10330.)

Koknesiešu cūku gani
Nebūs mani ņēmājiņi;
Man nāks pāri aizupiešu
Divi laivas bālēliņu.

10213. (10331.)
Nāburgos puiši aug,
Te aug mani bālēliņi;
Tālējās tautiņās,
Tur aug mans arājiņš.

10214. (10332.)
Nāci šurp, tautu dēls,
Še tev siera gabaliņš;
Īstajam bāliņam
Ar akmeni mugurā.

10215. (10333.)
Naudas dēļ zagt negāju,
Puišu dēļ diedelēt;
Man pašai sava nauda,
Savi puiši sētiņā.

10216. (10334.)
Nava laika sagšas segt,
Vēl godāja villainīte;
Nava laika tautās iet,
Vēl klausīju bālēliņu.

10217. (10335.)
Nava man, nava man
Šāi tiesā arājiņa;
Ne satiku ganīdama,
Ne no druvas pārnākdama.

10218. (10336.)
Nava man, nava man
Šos kungos arājiņa;
Cita kunga daļiņā
Kā vanags lidināja.

10219. (L. B.)
Nav neviena ozoliņa
Rūtainām lapiņām;
Nav neviena tēva dēla
Pa manam prātiņām.

10220. (L. B.)
Nāc nākdama, vasariņa,
Kur tik ilgi kavējies?
Tevis gaida atnākot,
Manis lielu uzaugot.

10221. (10338.)
Ne es auzu malējiņa,
Ne atraišu līgaviņa;
Tīru rudzu malējiņa,
Jaunu puišu līgaviņa.

10222. (10339.)
Ne es gaidu bajāriņa,
Ne pēc grezna lūkojos;
Es gaidīju, es lūkoju
Pa prātam arājiņa.

10223. (10340.)
Ne es pati še palikšu,
Ne še ņemšu brāliņam;
Pār robežu pati iešu,
Tur atvežu brāliņam.

10224. (10341.)
Ne lūdzama es neietu
Pilenieku novados:
Pilenieku novados
Nodaļām maizi deva.

10225. (10343.)
Ne, māmiņa, kalpam dodi,
Ne stārasta dēliņam:
I kalpiņis, stārastiņa
Drauga durvis virināja.

10226. (10344.)
Ne man arkla, ne arāja,
Ne man sava tīrumiņa,
Tāpat vien jādzīvo
Ar svešiem ļautiņiem.

10227. (10345.)
Ne man vīžu pinējiņa,
Ne man auklu vijējiņa;
Nūle māte kājas āva,
Manam vīžu pinējam,
Manam vīžu pinējam,
Manam auklu vijējam.

10228. (10346.)
Ne mūžam es nevaru
Tai ciemā kāzu dzert,
Zinu savu arājiņu
Tai ciemā neatrast.

10229. (10347.)

Ne no elkšņa lūku plēšu,
Ne no brāļa mīļu vārdu;
No liepiņas lūku plēšu,
No tautieša mīļu vārdu.

10230. (10348.)

Ne par ko es neietu
Ezernieku novadā:
Ezernieki savas meitas
Arklā jūdza, ecēšās.

10231. (10349.)

Ne pie viena es neiešu,
Kā pie bišu dravenieka:
Dravenieka līgaviņa
Siekiem krāja sudrabiņu.

10232. (10350.)

Ne pie viena es neiešu,
Kā pie miežu pļāvējiņa:
Miež' pļāvējs gudris vīrs,
Brūvē saldu alutiņu.

10233. (10352.)

Ne pie viena es neiešu,
Kā pie sila vogoliņa:
Tam siliņa vogolam
Auga rudzi griezdamies.

10234. (10353.)

Ne pie viena es neiešu,
Kamēr savu sagaidīšu;
Kad es savu sagaidīšu,
Pate lēkšu kamanās.

10235. (10354.)

Ne pie viena es neiešu,
Kamēr savu sagaidīšu,
Kamēr savu sagaidīšu,
Ražano tēva dēlu.

10236. (10357.)

Mans maizītes arājiņš
Vēl gulēja šūpulī,
Vēl gulēja šūpulī,
Vēl māmiņa kājas āva.
Ne pie viena es neiešu,
Līdz es savu sagaidīšu.

10237. (10358.)

Ne rītā tā dieniņa,
Kad es iešu tautiņās;
Vēl mežāi vējiņš loka
Braucamās kamaniņas.

10238. (10359.)

Ne runāt nerunāju,
Kad nav laba valodiņa,
Kad nebija mīļi vārdi,
Kad nav gudris padomiņš.

10239. (10360.)

Ne tas mans arājiņš,
Kas man' daiļi dancināja:
Tas būs mans arājiņš,
Kas dancot man neņēma.

10240. (10361.)

Ne tas mans arājiņš,
Kas man deva alu dzert:
Tas būs mans arājiņš,
Kas ūdeņa nevēlēja.

10241. (10362.)

Ne tas mans arājiņš,
Kas man klātu glaudījās:
Tas būs mans arājiņš,
Ko augdama neredzēju.

10242. (10363.)

Ne tie visi ozoliņi
Brūnajām lapiņām;
Ne tie visi tēva dēli
Tīk manam prātiņam.

10243. (10364.)

Nebēdā, māmulīte,
Kad es augu netiklīte:
Skaista piere, mīksta mēle,
Drīz dabūšu arājiņu.

10244. (L. B.)

Nebēdā, tautu dēls,
Ka man mazs augumiņš;
Gan mācēšu saimi rāt,
Maizi slēgti kambarī.

10245. (L. B.)
Nebēdāju linu krekla,
Kad man linu apkaklīts;
Nebēdāju smuku puišu,
Kad man labis arājiņis.

10246. (10365.)
Nebēdāju miglas rītu,
Ne ar' plušķa tēva dēlu;
Pēc migliņas saule spīd,
No plušķīša bajāriņš.

10247. (10366.)
Nedeg mana sausa malka,
Zaļa dega sprēgādama;
Neņem mani veci puiši,
Jauni ņēma smiedamies.

10248. (10367.)
Nedod Dievs atraitņam
Noņemt manu vainadziņu:
Jauni puiši vadzī kāra,
Atraits meta ūdenī.

10249. (10368.)
Nedod, Dievs, augstu kalnu,
Netikušu arājiņu:
Gŗūti kalnu kāpājoti,
Netiklīti cilājot.

10250. (10369.)
Nedod, Dievs, bez maizītes,
Ne bez sava arājiņa;
Bez maizītes gaŗa diena,
Bez arāja gŗūts mūžiņš.

10251. (10370.)
Nedod, Dievs, es negribu
Melnu galvu arājiņa;
Dod, Dieviņ, liec Laimiņa
Dzelteniemi matiņiem.

10252. (10371.)
Nedod, Dievs, es negribu,
Mellu galvu arājiņu:
Mellu galvu arājiņš
Lielu dusmu turētājs.

10253. (10372.)
Nedod, Dievs, es negribu
Slinka vīra arājiņa;
Ne puķīte neziedēja
Slinka vīra arumā.

10254. (10373.)
Nedod, Dievs, es negribu
Visai daila tēva dēla;
Visai dails tēva dēls
Kājām mina līgaviņu.

10255. (10374.)
Nedod, Dievs, liela vēja,
Smalki lini tīrumā;
Nedod, Dievs, bargu tautu,
Bargi mani bālēliņi.

10256. (10375.)
Nedod, Dievs, man aiziet
Pār robežu tautiņās:
Apkārt' manu rotu grieza,
Mēda manu valodiņu.

10257. (10376.)
Nedod, Dievs, man cerēt
Nāburgos arājiņa;
Kuŗu darbu es darīju,
To lūkoja arājiņš.

10258. (10377.)
Nedod, Dievs, mīļa Māra,
Zvejenieka sievai būt:
Tam jāauž linu tīkli,
Jāmet zvīnas kaudzītē.

10259. (10378.)
Nedod, Dievs, nedod, Laime,
Ar neveikli satikties;
Ar neveikli gŗūts mūžiņš,
Daža diena bez maizītes.

10260. (10379.)
Nedod, Dievs, nedod, Laime,
Nāburgos arājiņu,
Es nevaru ik dieniņas
Sevi daiļi iznesties.

10261. (10380.)
Nedod, Dievs, negribēju
Kaimiņos arājiņa;
Ne ik dienas balta gāju,
Ne visiemi laba biju.

10262. (10381.)
Nedod, Dievs, neliec Laime,
Atraišam sieva būt,
Atraišam sieva būt,
Pabērniem māmuliņa.

10263. (10382.)
Nedod, Dievs, neliec, Laime,
Kaimiņos arājiņa:
Ik dieniņas zemi dala
Ar maniem brāliņiem.

10264. (10384.)
Nedod, Dievs, nevēl', Laime,
Zābakos arājiņ';
Pieder tam baltas zeķes,
Pieder jaunas pastaliņas,

10265. (10385.)
Nedod Dievs tāda vīra,
Kas pīpēja tabaciņu:
Man micīte nokvēpuse
Tabaciņa dūmiņiem.

10266. (10386.)
Nedod, Dievs, tādu laimi,
Kaimiņos brūtgāniņu:
Kur es savu pliku muti
Ik vakara izglabāšu.

10267. (10387.)
Nedod, Dievs, tautu ežas
Brāļu ežu galiņā:
Kā būs man naidu celt
Ar saviem bāliņiem?

10268. (10388.)
Nedod, Dievs, tautu zemi
Ar bāliņa robežā:
Ne man iet pa tautām,
Ne pa savi bālēliņi?

10269. (10389.)
Nedod, Dievs, to redzēt,
Ko redzēju sapniņā:
Es redzēju par appurvi
Klibu vilku attecamu.

10270. (10390.)
Nedod Dievs vītolam
Baltus ziedus noziedēt;
Nedod Dievs atraitņam
Noņemt manu vainadziņu.

10271. (10391.)
Nedod manis māmuļiņa,
Āža raga pūtējam:
Āža raga pūtējam
Zila, melna dvēselīte.

10272. (L. B.)
Nedod mani, māmulīte,
Baltas ķēves jājējam;
Visi ļaudis tā sacīja:
Nelabs jāja baltu ķēvi.

10273. (10392.)
Nedod mani, māmulīte,
Diža ceļa maliņā:
Nakti gul ceļa vīri,
Nogul manus paladziņus.

10274. (10393.)
Nedod mani, māmuliņa,
Diženam dēliņam:
Diženam dēliņam
Drauguliņas maliņā.

10275. (10394.)
Nedod mani, māmuļīte,
Dzērējam, delveŗam:
Delverītis delverēja,
Dzērējs kūla kumeliņu.

10276. (10395.)
Nedod mani, māmuliņa,
Ezeriņa maliņā:
Tautas prasa villainītes
Ezeriņa platumiņu.

10277. (10396.)
Nedod manis, māmuliņ,
Kādam kroga dzērājam,
Kādam kroga dzērājam,
Kādam ceļa gājējam:
Dzērājam galva sāp,
Gājējam kājas sāp.

10278. (10397.)
Nedod mani, māmuļiņa,
Kājām nāca precinieki;
Tur dod mani, māmuļiņa,
Kur tek bēri kumeliņi.

10279. (10398.)
Nedod mani, māmulīte,
Kas atjāja baltu ķēvi:
Baltas ķēves jājējiņis
Melnas maizes ēdējiņis.

10280. (10399.)
Nedod mani, māmulīte,
Klausenieku novadā:
Es nemāku kules bāzt,
Ne sūtīt darbiniekus.

10281. (10400.)
Nedod mani, māmulīte,
Kur es pate negribēju;
Kur es pate negribēju,
Ir Laimiņa nevēlēja.

10282. (10401.)
Nedod mani, māmulīte,
Kur tautām tāļu lauki:
Gaiļi dzied aizejot,
Gaigalīši pārejot.

10283. (10402.)
Nedod mani, māmuliņa,
Kur tautāmi tāļu pļavas:
Saule leca aizejoti,
Mēnestiņis atejot.

10284. (10403.)
Nedod mani, māmuliņa
Pār robežu tautiņās:
Robežnieks dārgi pirka,
Grūti mani maldināja.

10285. (10404.)
Nedod mani, māmulīte,
Pār ūdeni tautiņāsi;
Vai es biju raudavīte,
Uz teviemi peldēdama?

10286. (10405.)
Nedod mani, māmuliņa,
Pret saulīti tautiņās;
Jau upīte gana strauja,
Pret saulīti netecēja.

10287. (10406.)
Nedod manis, māmuliņa,
Rāva purva maliņā,
Kur izlēca rāvas lāse,
Tur sarkana vilnainīte.

10288. (10407.)
Nedod manis, māmuliņa,
Sēņu rauga dēliņam;
Trīs vasaras sēnes rūga,
Mana goda gaidīdamas.

10289. (10408.)
Nedod manis, māmuliņa,
Liela sila maliņā:
Sila smiltis kājas grauza,
Skujas bira vaiņagā.

10290. (10410.)
Nedod mani, māmuļiņa,
Viendēlīša māmiņai:
Viendēlīša māmuliņa
Grūši mani maldināja.

10291. (10411.)
Nedod mani, māmuliņa,
Vēl es biju nedodama;
Vēl manā galviņā
Ziedēt zied vainadziņš.

10292. (10412.)
Nedod mani, māmuliņa,
Vītoliņa sētiņā:
Vītolam gaŗas lapas,
Neredz saules uzlecot.

10293. (10414.)

Nedodat, nemācat,
Kur es pate negribēju;
Kur es pate negribēju,
Tur es ilgi nedzīvošu.

10294. (10415.)

Nedodiet, nemāciet
Slimu ļaužu rociņā;
Gan pie Dieva laika bija,
Gana ļaužu maliņā.

10295. (L. B.)

Nedomāji, bajāriņi,
Kā uz tevi mans prātiņis;
Uz Dieviņu mans prātiņis,
Ne uz tavu bagātību.

10296. (10418.)

Nedomā tu, puisīti,
Ka uz tevi lūkojos;
Es uz tevi nepagriezu
I vaiņaga cekuliņa.

10297. (10419.)

Nieki būs, māmulīte,
Bez padoma dzīvojot;
Tautu dēls gultu taisa,
Gulta prasa paladziņu.

10298. (10420.)

Nieki, nieki tev, puisīti,
Ka es tava brūte biju;
Cita puiša brūte biju,
Tu pēc manis noraudāji.

10299. (10422.)

Nejājat, novadnieki,
Es neiešu pār novadu;
Te jau pašu novadā
Div' brammaņi dalījās.

10300. (10423.)

Nekāroju linu krekla,
Kad tik linu apkaklīte;
Nekāroju skaista vīra,
Kad tik maizes paēdusi.

10301. (10424.)

Nelaiž mani māmuļīte,
Pa novadu linot iet:
Pa novadu duj dēliņi,
Ne katram līgaviņas.

10302. (10425.)

Ņem, Jānīti, mani sievu,
Tu labākas nedabosi;
Es tev došu linu kreklu,
Līdz zemei norakstītu.

10303. (10426.)

Ņem ņemdamis, tautu dēlis,
Kam tik ilgi vilcināji?
Ne man miega, ne darbiņa,
Uz tevim domādamis.

10304. (L. B.)

Ņem ņemdams, tautas dēls,
Ko tik ilgi ķiņķelē:
Visas savas labas drānas
Tevis dēļ nonēsāju.

10305. (10429.)

Jem jemdamis tu, tautieti,
Neraug mana skarbumiņa;
Ekur groži vadzītī,
Tie rās manu skarbumiņu.

10306. (10430.)

Ņem, tautieti, ja tev tīk,
Darbā mani lūkodams;
Es neiešu tevis dēļ
Dreijāt savu augumiņu.

10307. (10431.)

Ņem tu mani, tautu dēlis,
Es bagāta mātes meita:
Bikses likšu pagalvī,
Ar lindraku apsegšos.

10308. (10433.)

Nemazgāju baltas mutes,
Nava mutes devējiņa;
Netaisīju mīkstas vietas,
Nava otra gulētāja.

10309. (10434.)

Nemazgāju baltas mutes,
Nav man mutes devējiņa;
Tad mazgāšu baltu muti,
Kad būs mutes devējiņš.

10310. (10435.)

Ņemiet mani, jauni puiši,
Ja gribiet, neņemiet, —
Ir manā pūriņā
Mazgiem vīta pātadziņa.

10311. (10436.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Ės bagāta mātes meita:
Divas aitas kūtiņā,
Vien' zeķīte vācelē.

10312. (10437.)

Ņemiet mani, ciema puiši,
Ės bagāta mātes meita:
Divi brunči mugurā,
Trešie pūra dibenā.

10313. (10438.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Ės bagāta mātes meita:
Viena zeķe pūriņā,
Otra aitas mugurā.

10314. (10439.)

Ņemiet mani, ciema puiši,
Ės bagāta mātes meita:
Man deviņu raibu brunču,
Desmit zīda lakatiņu.

10315. (10440.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Ės bagāta mātes meita:
Rumbā man cimdi, zeķes,
Siekā baltas villainītes.

10316. (10441.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Ės bagāta mātes meita:
Trīs cimdiņi pūriņā,
Gaŗa zeķe pusdarīta.

10317. (10442.)

Ņemiet mani, ciema puiši,
Ės bij' darba cilvēciņš:
Sešas dienas nedēļā,
Trīs kārtiņas spolītē.

10318. (10443.)

Ņemiet mani, ciema puiši,
Ės bij' laba darba meit':
Ar cimdiemi govis slaucu,
Ar dakšāmi vietu tais'.

10319. (10444.)

Ņemiet mani, ciema puiši,
Ės bij' laba darba meita:
Govis slaucu šluru šlur,
Riju kūlu bika bak.

10320. (10445.)

Ņemiet mani, ciema puiši,
Ės bij' laba darba meita:
Pāris cimdu, viena zeķe
Mana pūra dibinā.

10321. (10446.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Ės bij' laba saimeniece:
No pakaļas aitu cirpu,
Kunkuļiem putru viru.

10322. (L. B.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Ės tikusi mātes meita:
Uz trīs gadu vienas zeķes
Kā līgot nolīgoju,
Ceturtā gadiņā
Brālim zeķes kājiņās.

10323. (10448.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Ės bij' laba vērpējiņa:
Pa trīs gadu es savērpu
Vienu labu linu spoli.

10324. (10449.)

Ņemat mani, ciema puiši,
Ės bij' liela vērpējiņa:
Par trīs gadi es savērpu
Vienas zeķes adījumu.

10325. (10450.)
Ņemat mani, ciema puiši,
Ės būš' laba saimeniece:
Es puišiem bandu došu,
Ar cepuri mērodama.

10326. (10451.)
Ņemat mani, ciema puiši,
Ės tikuse mātes meita:
Nedēļiņu cimdus daru,
Mēnesīti kreklu šuvu.

10327. (10452.)
Ņems mani, kas ņems,
Bet mani ņems,
Neņemta, nevesta
Es nepalikšu.

10328. (10453.)
Nenāciet, nomalieši,
Es neiešu nomalē;
Es brāļiem viena māsa,
Nedos manis nomalē.

10329. (10454.)
Nepalīdz Dievu lūgt,
Ne zīlniekus dāvināt,
Nenāk puiši ne lūdzami
Uz manim raudzīties.

10330. (10455.)
Nepalikšu Bikserē
I pie piestas piesienama;
Iešu pāri pār robežu,
Lai iet piesta griezdamies.

10331. (10457.)
Nepametu Rudbāržos
Savu vecu pastaliņu,
Ne vēl savu vainadziņu
Rudbāržnieku puisēniem.

10332. (10458.)
Nepel mana augumiņa,
Ka es maza malējiņa
Neraudzīju kumeliņa,
Tikai dižu arājiņu.

10333. (10459.)
Nepļauš' miežu rasiņā,
Gan ir laika saulītē;
Neieš' jauna tautiņās,
Gan ir laika mūžiņā.

10334. (10459$_1$.)
Nepūšat, diži vēji,
Smalkāi linu kalniņā;
Nejājat, lepnas tautas,
Man pamāte māmulīte.

10335. (10460.)
Nerunāti, nerunāti!
Māte teica nerunāt.
Es runāšu, man vajaga
Sava linu arājiņa.

10336. (10461.)
Nešķir, Dievis, tu, Laimiņa,
No tīkama tēva dēla;
Šķir mežā sīkus putnus,
Jūrā baltus gaigalīšus.

10337. (10462.)
Nesēdos ap ozola,
Ne celiņa maliņā;
Ap ozola liela rasa,
Tautas ceļa maliņā.

10338. (10464.)
Neteic, puisi, nelielies,
Ka es tava līgaviņa;
Vēl mežāi vēji loka
Vedamās kamaniņas.

10339. (L. B.)
Neteic, māte, savu dēlu,
Es gan zinu tavu dēlu:
Rūmes gozne, lapu guļa,
Ne maizītes arājiņš.

10340. (10465.)
Neteiciet, es neiešu
Pie vedeklas bālēliņa:
Pēle mani vedekliņa,
Pels vedeklas bālēliņš.

10341. (L. B.)

Netīk man purvu brist,
Baltas zeķes kājiņā;
Netīk man atsacīt,
Patīkams tēva dēls.

10342. (10466.)

Neturēju, neturēju
Siltas maizes azotē;
Necerēju, necerēju
Nāburgos arājiņa.

10343. (10467.)

Nevar bite medu nest
No ozola lapiņām;
Nevar māte man aizliegt
Patīkamu tēva dēlu.

10344. (10468.)

Nevienam es neteicu,
Ka aiziešu šoruden
Brālīšam vien pateicu,
Lai baŗo kumeliņu.

10345. (10469.)

Nevienam nesacīju,
Kur aug mans arājīts;
Laimes mātei, tai sacīšu,
Lai citai nevēlēja.

10346. (10470.)

Neviens mani nezināja,
Kad es augu saderēta;
Dēkla, Laime vien zināja,
Tā nenieka nesacīja.

10347. (10471.)

Neviens man nezināja,
Kur man auga arājiņš;
Tepat auga kaimiņos
Diženais tēva dēls.

10348. (10472.)

Neviens mani tā nemīl,
Kā mīlēja tautu dēls:
Roku sniedza, mutes deva,
Sauc' man' krūšu dvēselīt'.

10349. (L. B.)

Nevijiesi, vītoliņi,
Ne pēc tevis tie zariņi;
Neraugiesi, zemraugīti,
Ne pēc tevis tā meitiņ.

10350. (10474.)

Necerēju, necerēju
Nāburgos arājiņu;
Uz robežas ganīdama
Ne lapiņas nenorāvu.

10351. (10475.)

Nīktin nīka tas kalniņš,
Kur mēs divi runājām;
Pušam lūzt dzelza sliegsnis,
Kur mēs divi šķīrāmies.

10352. (10477.)

No kājāmi nolūkoju
Sev dižanu arājiņu:
Kas gludenas kājas āva,
Tas mudīgi darbu dara.

10353. (10478.)

No kājām noraudzīju
Tautu dēla padomiņu:
Ja kājiņas gludas āva,
Tad būs gudris padomiņš.

10354. (10478$_1$.)

No laipiņas es nekāpu
Sausa koka laiviņā;
Nebagāta es neiešu
Pie bagāta tēva dēla.

10355. (10479.)

No rītiņa gan dziedātu,
Galva sāp, nevarēju;
Ar tautām gan runātu,
Kad neliegtu bālēliņi.

10356. (10480.)

No zemītes izziedēja
Div' sarkani āboliņi:
No prātiņa izdomāju
Sav' maizītes arājiņu.

10357. (10481.)

No stūrīša māmuliņa,
Loki manu vilnānīti:
No maliņas tie ļautiņi,
Kas ar mani bildināja.

10358. (10482.)

Noiet saule vakarāi,
Mežu galus pušķodama;
Dod, Dieviņi, man jaunai
Puškot tautu cepurīti.

10359. (10483.)

Nolūkoju tautu dēlu
Pie kājiņu āvumiņa:
Kuŗi gludas kājas āva,
Tie glauž savu līgaviņu.

10360. (10484.)

Nosaraugu tautu dēlu
Augumā, tikumā;
Ir augums, ir tikums,
Nava laba padomiņa.

10361. (10485.)

Nosaraugu vakarā,
Kur vakara zvaigzne lēca;
Kur vakara zvaigzne lēca,
Tur aug manis arājiņš.

10362. (10486.)

Novijos vainadziņu
No tām vēju kaņepēm;
Nolūkoju arājiņu
No leimaņa dēliņiem.

10363. (L. B.)

Nu es ietu, ja precētu
Jele kāds tēva dēls;
Sīvi kungi, vergu dzieva,
Nevar vairi izturēt.

10364. (10488.)

Nu es ietu tautiņās,
Kaut māmiņa mani dotu;
Nu es mītu vaska plānu,
Glāza durvis virinātu.

10365. (10489.)

Nu es varu, nu man vaļas
Šo vasaru lieverēt:
Tautiets man atvēlēja
Līdz citam rudeņam.

10366. (10490.)

Nu man vaļa, nu man vaļa
Kalna malu lieverēt;
Nu tautiņas vaļu lika,
Sīku, mazu dēvēdami.

10367. (L. B.)

Pa gabalu es pazinu
Sav' maizītes arājiņu;
Mīkstas rokas, balta mute,
Mīļu vārdu runātāju.

10368. (10492.)

Pa upīti atpeldēja
Jauna krieķa vācelīte;
Dievs dos man šoruden
Vācelītes pinējiņu,

10369. (10493.)

Pagaidām vien cerēju
Nāburgos arājiņu;
Kad atnāca no tālienes,
Nāburgam atsacīju.

10370. (10494.)

Pagalam, pagalam
Mans vecais brūtgāniņš!
Metiet, radi, pa grašam,
Pirciet jaunu brūtgāniņu.

10371. (10495.)

Dziļi bridu pa upīti,
Pa to pašu dziļumiņu,
Gribēdama skaidru vīru,
Skaidras maizes arājiņu.

10372. (10496.)

Pāri iešu par upīti, —
Nepalikšu šāi pusē, —
Pie maizītes arājiņa,
Pie galviņas glaudējiņa.

10373. (10497.)

Pāri laidu zelta zirni
Par sudraba ozoliņu;
Gaŗām laidu valodiņu
Gar greznaju tēva dēlu.

10374. (10498.)

Pāri, pāri par upīti
Par to pašu dziļumiņu;
Cauri, cauri caur tautām
Caur to pašu vairumiņu.

10375. (10499.)

Pāri, pāri par upīti,
Šāi pusē nepalikšu:
Šāi pusē bargi kungi,
Netikuši tēva dēli.

10376. (L. B.)

Nu zināms mans celiņš,
Nu ir vārtu vērējiņš;
Uz tautām mans celiņš,
Brālīts vārtu vērējiņš.

10377. (10491.)

Nula es meita biju,
Nula meitas vārdu nesu;
Nula gribu kairināt
Diženos tēva dēlus.

10378. (10500.)

Palaid mani, māmuliņ,
Šorudeni tautiņās:
Daudz ir tādu zeltenīšu,
Paņems manu arājiņu.

10379. (10501.)

Panes mani, bālēliņ,
Sava zirga pakaļā;
Nesīs mani tautu dēls,
Tev neiešu druviņā.

10380. (10502.)

Par pagalmu nepārgāju,
Ja neāvu baltas kājas:
Lūkās tautas no kājām
Līdz pašam augumam.

10381. (10504.)

Pār puriņu diegu stiepu,
Pār āriņu dzīpuriņu:
Pār puriņu tautas jāja,
Pār āriņu brālēliņi.

10382. (10505.)

Pār upīti sieru sviedu,
Kā akmiņa gabaliņu;
Aiz upītes kaitināju
Savu jaunu arājiņu.

10383. (10506.)

Pazīt man sila priedi,
Pazīt āra ozoliņu;
Pazīt man tautu dēlu,
Gar' augušu, netikušu.

10384. (10507.)

Pate jūdzu kumeliņu,
Pate braucu pārnovadu,
Meklēdama tīru maizi,
Sev dižanu arājiņu.

10385. (10508.)

Pate labi paredzēju
Dzērājiņa arājiņu:
Drīz samirku rasiņā,
Drīz drēbītes velējot.

10386. (10509.)

Mīlē mani miežu vārpa
Dzelteniem graudiņiem;
Tā mīl miežu arājiņš
Dzelteniem matiņiem.

10387. (10510.)

Patīk man rudzu lauki
Pelēkiem ziediņiem;
Patīk man tie puisīši
Pelēkiem svārciņiem.

10388. (10511.)

Patīk man rudzu lauks
Pelēkām vārpiņām;
Patīk man arājiņis
Zemajām kājiņām.

10389. (10512.)

Pavaicāju Laimiņai,
Kāda dzīve tautiņās.
— Dzīvā, māsa, klaus' bāliņu,
Slikta dzīve tautiņās.

10390. (10514.)

Pie atraitņa es neiešu,
Atraitns mani bildināja;
Atraitņam pulka bērnu
Ar basām kājiņām.

10391. (10515.)

Pie kadiķa nesēdēju,
Kadiķim asa bārzda;
Pie atraikņa es negāju,
Atraiknim smaga roka.

10392. (10516.)

Pie liepiņas piesēdos,
Kā pie mīļas māmuļītes;
Pie ozola nesēdos,
Ozols mani lūkojās.

10393. (10517.)

Pie maniem puiši nāca,
Kā pie ogu vācelītes;
Vai tie puiši stulbi bija,
Vai es viena meita biju?

10394. (10518.)

Pie ozola nesēdētu,
Ozolam liela rasa;
Pie atraiša es neietu,
Atraits gauži rūdināja.

10395. (10519.)

Pie tā puiša es neiešu,
Ko es labi nepazīstu;
To maizīti neēdīšu,
Ko nav aris bālēliņš.

10396. (10520.)

Pietrūks tev, kalpa vīrs,
Cik es tava līgaviņa,
Cik es iešu ar teviem
Drauga duru virināt.

10397. (10521.)

Pieci puiši, pus baznīcas
Uz maniem raudzījās;
Kad es būtu maizes klaips,
Tie būt' mani apēduši.

10398. (10523.)

Pieci, seši tēva dēli
Gaida mani uzaugam.
Ne pie viena es neiešu,
Līdz es savu sagaidīšu.

10399. (L. B.)

Pieci, seši tēva dēli
Gaida mani uzaugot;
Vienam būšu ne visiem,
Par to ilgu gaidījum.

10400. (L. B.)

Pērkonam nospeŗami
Tie liekaji brūtgāniņi;
Kam tie manu augumiņu
Pirmis teica, pēc vaināja.

10401. (10524.)

Pērn negāju pūra dēļ,
Aizpērn maza brāļa dēļ,
Šogad iešu, nepalikšu,
Lai kaļ dzelžu ķēdītēs;
Es ķēdītes pušu raušu,
Projām iešu dziedādama.

10402. (10525.)

Pērn man tautas ziņu laida,
Šogad raksta grāmatiņu,
Citu gadu atsūtīs
Pāri bēru kumeliņu,
Pāri bēru kumeliņu,
Vecākaju bālēliņu.

10403. (10526.)

Pērngad tautas ziņu deva,
Šogad raksta grāmatiņu,
Lai gatava tasījos
Līdz citam rudeņam.

10404. (L. B.)

Pēc leitīša es dziedāju,
Pēc leitīša gavilēju;
Pēc leitīša es nēsāju
Savu zīļa vaiņadziņu.

10405. (10527.)

Pelē mana ķēžu josta,
Pelē spangu vainadzinis:
Vai bij mani mīļa Māŗa
Tautiņām pavēlējsi?

10406. (10528.)

Pelēks tautu rudzu lauks
Viļņo ceļa maliņā;
Būs Dieviņis novēlējs,
Es ēdīšu to maizīti.

10407. (10530.)

Pin, māmiņa, man galviņu,
Lolo manu augumiņu,
Rītu jās trejas tautas
Man' augumu lūkoties.

10408. (10531.)

Pirku zirgu, pirku arklu,
Arājiņu vien nepirku;
Man Dieviņis nevēlēja
Arājiņu naudā pirkt.

10409. (L. B.)

Pļaujat sienu, kam vajaga,
Man sieniņu nevajaga;
Man piepļāva tautu dēls
Tīru, baltu āboltiņu.

10410. (10532.)

Poļos gāju, Leišos gāju,
Sev taujāju arājiņu:
Manu bēdu Vidzemē
Dēlu māte nomiruse.

10411. (10533.)

Prātiņš man šurpu, turpu,
Kad prātam vaļu ļāvu;
Prātiņš man pār novadu,
Prātiņš pašu novadā.

10412. (10534.)

Prātiņš manis šurpu, turpu,
Kas prātami vaļu deva?
Būt' prātami vaļu devis,
Sen būt' kalpa līgaviņa.

10413. (10535.)

Prāts man šur, prāts man tur,
Prātam vaļas es neļāvu;
Bij manam augumam
Prāta dēļ kaunu nest?

10414. (10536.)

Priede, egle smīdri auga,
Es tik smīdri neizaugu;
Priede, egle baļķiem auga,
Es ciemiņa puisīšiem.

10415. (10537.)

Pretī stāvu tautiņām,
Augumiņu rādīdama,
Lai tie manis neniecena,
Kad rokā dabūjuši.

10416. (10538.)

Precē mani pieci Poļi,
Moļus bogu, es neiešu;
Precēs miežu arājiņš,
Pie tā iešu dziedādama.

10417. (10539.)

Precēj' mani pieci, seši,
Vēl deviņi lūkojās.
Nu man vaļas lasīties,
Patīkama tēva dēla.

10418. (L. B.)

Precēj' mani pērn bagāts,
Šoruden jo bagāts:
Pērn precēja zirgu zaglis,
Šogad krampju lauzējiņš.

10419. (10540.)

Precēj' mani pieci, seši,
Vēl deviņi lūkojās.
Vienam būšu, ne visiem,
Tikušam dēliņam.

10420. (10542.)
Precēj' mani Rīgas kungi,
Pēterburgas sulainīši;
Ne pie viena es neiešu,
Kā pie mieža arājiņa.

10421. (10544.)
Precēj' mani Rīgas kungi,
Prec Jelgavas kaupmaņiem.
Es neiešu ne pie viena,
Līdz es savu sagaidīšu,
Līdz es savu sagaidīšu
Lielu vīru uzaugam,
Lielu vīru uzaugam,
Labu gudru padomiņu.

10422. (10545.)
Precēj' mani šādi, tādi,
Es tos tādus negribēju,
Es tos tādus negribēju
Ne gar sevi runājot.

10423. (10546.)
Protu, protu, redzu, redzu,
Kuŗš puisītis mani grib:
Cik uz mani acis meta,
Tik nosarka vaigu gali.

10424. (L. B.)
Prot, tautieti, neraudzīju
Tava skaidra augumiņa;
Tavu dabu vien raudzīju,
Tavu labu tikumiņu.

10425. (L. B.)
Prot, tautieti, neraudzīju
Tava skaidra augumiņa;
Stāvēdama matus plūcu,
Palēkdama pliķi ciertu.

10426. (10547.)
Pūt, vējiņi, dzen, vējiņi,
Tāļu manu vainadziņu;
Neiepūt, neiedzen
Tuvajos nāburgos.

10427. (10548.)
Pūt, vējiņi, nenes tālu
Manu zīļu vainadziņu,
Tepat vien pār kalniņu
Pie miezīša arājiņa.

10428. (10549.)
Pūt, vējiņi, pār kalniņu
Manu zīļu vainadziņu;
Es negribu šāi tiesā
Ne ziediņu birdināt.

10429. (10550.)
Puišam mutes es nedevu,
Vainadziņu valkādama,
Bij man savu baltu muti
Dot tādam smurguļam?

10430. (10551.)
Puišam mutes es nedevu,
Vainadziņu valkādama;
Tīra mana dvēselīte
Kā tērauda gabaliņš.

10431. (10552.)
Puišam mutes es nedevu,
Vainadziņu valkājot;
Lai stāv mana balta mute
Zem vizuļu vaiņadziņa.

10432. (L. B.)
Puiši gāja pār novadu,
Pakaļ teku raudādam';
Pakaļ teku raudādam',
Asariņas slaucīdam'.

10433. (10553.)
Puiši gāja meitu dēļ
Simtu jūdžu tālumā;
Es neietu puišu dēļ
Ne pār brāļa pagalmiņu.

10434. (10554.)
Puiši jāja meitu dēļ
Jūdzēm tāļu vakarā;
Es neietu puišu dēļ
Ne pa logu raudzīties.

10435. (L. B.)
Puiši gāja meitu dēļ
Simtu jūdzi naksniņē;
Es, meitiņa, puišu dēļ
Ne no krēsla necēlos.

10436. (10557.)
Jauni puiši meitu dēļ
Pār zarainu priedi lēca;
Es meitiņa puišu dēļ
Ne pār bērza žagariņu.

10437. (10558.)
Puiši mani aicināja
Pār upīti sienu grābt;
Es puišiem atbildēju:
Man pašai balts ābols.

10438. (10559.)
Puiši, mani ieraudzījši,
Ne actiņu nenometa;
Kad es būtu balta maize,
Tie būt' mani apēduši.

10439. (10560.)
Puiši mani neprecēja,
Vecu meitu domādami:
Man galviņa pieputēja,
Kviešu miltu sijājot.

10440. (10561.)
Puiši mani neredzēja,
Kad es rāpu rāpājos;
Nu tie mani ieraudzīja,
Kad ar māti maltu gāju.

10441. (L. B.)
Puiši mani puisēniņi
Es puišiemi saimeniece
Plānē liku cūku sili
Pāri puišus lecināju.

10442. (10562.)
Puiši ņēma mantas dēļ
Sevim vecu līgaviņu;
Es neņemtu mantas dēļ
Sevim vecu arājiņu.

10443. (10563.)
Puiši nese meitu dēļ
Trim stūriemi cepurīti;
Es nenestu puišu dēļ
Ne vītola vainaciņu.

10444. (10564.)
Puiši, puiši uz manim,
Man nav puiši prātiņā;
Linu lauks, aitu stallis,
Tie manā prātiņā.

10445. (10565.)
Puiši skrēja meitu dēļ
Dziļā upes dibenā;
Es nispertu puiša dēļ
Vienu soli ūdenī.

10446. (10566.)
Puišu, blēžu neticēšu,
Kamēr zīļu vaiņagā:
Dažu labu pievīluši,
Dažai kroni norāvuši.

10447. (10567.)
Puisi, puisi melkulīti,
Tevis dēļ mani veda,
Tevis dēļ mani veda
Caur deviņi pagastiņi.

10448. (10568.)
Puisi, puisi pundurīti,
Nesauc meitu vērpelīti;
Tu staigāji raudādams,
Vērpelīti lūgdamies.

10449. (10569.)
Puisi, puisi pundurīti,
Zirgi rudzu rugājā,
Es meitiņa kā liepiņa,
Man gosniņas ābulā.

10450. (10570.)
Puisītim mutes devu,
Celiņā satikusi:
Tam nav savas līgaviņas,
Kas dod mutes gulēdama.

10451. (10571.)
Pupu zieda kumeliņš,
Jūŗas putu iemauktiņi;
Lūdzinies izsalūdzu
No Laimiņas jājējiņa.

10452. (10573.)

Puriņā neganīšu,
Nej celiņa maliņā:
Puriņā irbes skrēja,
Pa celiņu tautas jāja.

10453. (10574.)

Puško mani, māmulīt,
Šī pēdīga vasariņa,
Šī pēdīga puškojama,
Šī tautām lūkojama.

10454. (L. B.)

Puško, māte, to liepiņu,
Kas tavāi sētiņāi;
Es redzēju tautiņās
Appuškotu ozoliņu.

10455. (10575.)

Puškojiesi, greznojiesi,
Jauna puiša līgaviņa;
Es ar' būtu puškojsēs,
Kad še būtu arājiņis,
Kad še būtu arājiņis,
Kas pēc manis lūkojas;
Man audzina dēlu māte
Pārnovada arājiņu.

10456. (10576.)

Puškojiesa, kalpa vīris,
Es būš' tava līgaviņa;
Patīk man ar tevim
Drauga durvis virināt.

10457. (10578.)

Rāmi eimu pa celiņu,
Gaŗus soļus mērīdama:
Dažs pulkāi gadījās,
Kas pēc rāma lūkojās.

10458. (10579.)

Rāmi eimu, rāmi teku,
Rāmi laidu valodiņu;
Dievs dod mana ielīgota
Rāmu ļaužu sētiņāi.

10459. (10580.)

Rāmi eimu, rāmi teku,
Rāmi laidu valodiņu;
Dievs dod mani rāmu rast
Sev maizītes arājiņu.

10460. (10581.)

Rācenīt, dūkurīt,
Iesim abi vienu vietu;
Tevi zagļi izzadzīs,
Mani puiši izvedīs.

10461. (10582.)

Raud māmiņa piekususe,
Maun gosniņas neēdušas:
Birstalā satikos
Patīkamu tēva dēlu.

10462. (10583.)

Raugies, puisi, kur raugies,
Mani vaira neraugies;
Jau manāi galviņā
Saraudzīts vainadziņis.

10463. (10584.)

Raugiet puiši, kur raugiet,
Uz maniem neraugiet:
Ne es māku vīžu pīt,
Ne tautieša kreklu šūt.

10464. (10586.)

Redz, kur sēd kalniņā
Mani pieci brūtgāniņi,
Zirņu druvu nominuši,
Rācenīšu līdumiņu.

10465. (10587.)

Riņķi, riņķi par istabu,
Bāliņos dzīvodama;
Kaut riņķīša negriezuse,
Arājiņa nedabūtu.

10466. (10588.)

Rītu, rītu, ne šodien,
Būšu tautu malējiņa;
Visas manas goda sagšas
Zied aitiņas mugurā.

10467. (L. B.)

Roku devu tautiešam,
Bet nedevu gredzentiņu;
Roku devis, rok' atjēmis,
Gredzentiņu nevarēju.

10468. (10589.)

Rudas bites, mellas bites
Krīt pie mana vainadziņa;
Sīvas tautas, lēnas tautas
Jāja mani lūkoties.
Sīvajāmi atsacīju,
Ar lēnāmi saderēju.

10469. (10590.)

Ruden iešu, ruden iešu,
Pavasari es neiešu:
Pavasari tautas dara
Viršu ziedu alutiņu.

10470. (10736.)

Tā vien man, tā vien man
Šo rudeni, to rudeni:
Citas meitas dabūj' vīrus,
Es nekāda nedabūju.

10471. (L. B.)

Tāda mēle tautietim
Kā tam purvu strazdiņam:
Dzied poliski, dzied dāriski,
Mūs māsiņu pievildams.

10472. (10737.)

Tādu sedzu villainīti,
Kas sēdēja mugurā;
Tādu ņēmu arājiņu,
Kas patika prātiņam.

10473. (10738.)

Tālu iešu aiz tāluma,
Nepalikšu tūlumā,
Nepalikšu tūlumā
Aiz māmiņas žēlabām.

10474. (10739.)

Tālu, tālu dūmi kūpa,
Man atnāca siltumiņa!
Tālu, tālu tautu dēls,
Man atnāca mīļi vārdi.

10475. (10740.)

Tālu, tālu es redzēju
Ezeriņu līgojam.
Dievs dod man nolīgot
Tāi ezera maliņā.

10476. (10744.)

Tāļu, tāļu es redzēju
Rudzu lauku līgojot.
Dod, Dieviņi, tur aiziet
To rudzīšu ritināt.

10477. (10735.)

Tā sacīja tis puisītis:
Tei meitiņa mani gaida!
Lai tev' gaida Veļa māte,
Es gan tevi negaidīju.

10478. (10745.)

Tāļu, tāļu es redzēju
Zaļu rudzu tīrumiņu.
Dod, Dieviņ, man noiet
Pie tā rudzu arājiņa!

10479. (10746.)

Tāļu, tāļu, nava tuvu,
Manis miežu arājiņš:
Ne dzird gaiļa es dziedam,
Ne redz paša staigājam.

10480. (10747.)

Tāļu, tāļu, necik tāļu
Mans maizītes arājiņš:
Te jau redzu rītā agri,
Te jau vēlu vakarā.

10481. (10748.)

Tāļu, tāļu noskanēja
Skaļa rīta saucieniņš;
Tāļu, tāļu nolīgoja
Mans vizuļu vainadziņš.

10482. (L. B.)

Tvīcin tvīkst oša lapa,
Uz ūdeņa gulēdama;
Tā tvīkst puiša dvēselīte
Uz jaunām meitiņām.

10483. (10750.)

Tāļu, tāļu suņi rēja,
Vēl tāļāku gaiļi dzied,
Vēl tāļāku zirgi zviedz
Mana miežu arājiņa.

10484. (10751.)

Tāļi, tāļi tā zemīte,
Kur aug mans arājiņš;
Ar bitīti vēsti laidu,
Ar kuģiem grāmatiņu.

10485. (10752.)

Tālu, tālu tā zemīte,
Kur aug manis arājiņš;
Tur aug rozes, dillu koki,
Kur aug manis arājiņš.

10486. (10753.)

Tāļu, tāļu tu, tautieti,
Tu no manis, es no tevis;
Ik rītiņa tev sūtīju
Ar vējiņu labas dienas.

10487. (L. B.)

Tāļi, tāļi, nosti, nosti
Tu no manis, es no tevis;
Ne tu manis arājiņis,
Ne es tava malējiņa.

10488. (10754.)

Tālu, tālu tu, tautieti,
Tu no manis, es no tevis:
Tev zābaki, zelta pieši,
Man nobare villainīte.

10489. (L. B.)

Tālu, tālu, tu tautieti,
Tu no manis, es no tevis;
Tālu druva, tālu pļava,
Tālu aka lejiņā.

10490. (10755.)

Tas man tika, alutinis
Rudajāmi actiņām;
Tas man tika, arājinis
Zemjotāmi kājiņām.

10491. (10756.)

Tas man tika kumeliņis,
Kam bij sedli, iemauktiņi;
Tas man tika arājiņis,
Kam bij namis, istabiņa.

10492. (10757.)

Tas netiklis tēva dēls
Lūko mani trīs vasaras;
Kas bij tiklis, kas raženis,
Līgst pirmā vasarā.

10493. (L. B.)

Tas pats, tas pats
Pērnais brūtgāns;
Tie paši putraimi
Deguna galā.

10494. (10758.)

Taujā, Dēkla, taujā, Laima,
Ja tu vari sataujāt,
Labu zirgu, lab' arāju,
Labus lielus tīrumiņus.

10495. (10759.)

Taupi, taupi, tautu dēls,
Savu bandas kumeliņu!
Gan es viņu lecināšu,
Sērst jādama brālīšos.

10496. (10760.)

Tautas jāja izgudrēm
Manis jaunas lūkoties;
Es tīšām izkaisīju
Salmiem manu istabiņu.

10497. (10761.)

Tautas mani viltin vīla,
Saka naudu mežmalē.
Vai bij nauda, vai ne nauda,
Vai es pate tautu nauda?

10498. (10762.)

Tautas manu balsu dzird,
Augumiņu neredzēja;
Brālītim zirgu sola,
Lai parāda augumiņu.

10499. (10763.)
Tautas taisa dēļu tiltu,
Grib man vesti šoruden.
Lai trūd jūsu dēļu tilts,
Es neiešu šoruden.

10500. (L. B.)
Tautiet's man laipu lika,
Laipu laipas galiņā;
Labāk tēva dubļus bridu
Ne tautieša laipu gāju.

10501. (10764.)
Tautu dēlis lielījāsi,
Alva tiltu liedināt;
Ja tev tīk, lej sudraba,
Neieš' pāri šoruden.

10502. (10765.)
Tautas tura lielu naidu
Ar maniem bāliņiem.
Laidiet mani ar tautām,
Es to naidu saderēju.

10503. (10766.)
Tautiešam acis dega,
Kā raibam vanagam,
Redzēj' mani bāliņos
Kā irbīti rotājam.

10504. (10767.)
Tautiešami acis dega,
Kā raibam vanagam,
Redzēj' mani staigājam,
Vainadziņu valkājam.

10505. (10768.)
Tautiešam acis dega,
Kā uguns dzirkstelītes,
Redzēj mani daiļ' augot,
Ar godiņu dzīvojot.

10506. (10769.)
Tautietam melns kumeļš,
Man bij melni lindraciņi;
Tautiets mani nolūkoja
Līdz ar savu kumeliņu.

10507. (10770.)
Tautiets Dievu nominēja,
Neļaut mana vainadziņa.
Tu neļāvi, es negāju,
Ko tu man padarīsi?

10508. (L. B.)
Tautiets liels, es bij maza,
Dzīrās mani sagaidīt;
Dzer ūdeni, grauz akmeni,
Tad tu mani sagaidīsi.
Ja tu to nedarīsi,
Tad tu mani nedabūsi,
Tad tu mani nedabūsi,
Ne par zelta gabaliņu.

10509. (10772.)
Gaŗām jāja lepnas tautas,
Ne galviņu nepagrieza;
Dievs dod jāt, nedabūt,
Pateikt mani nabadziņu.

10510. (10773.)
Tautiets man roku deva,
Skata manu augumiņu.
Kā, zēveļu, tu skaties?
Nebūš' tava līgaviņa.

10511. (L. B.)
Tautiets man cimdus prasa,
Āz upītes stāvēdams;
Āzsamiersu nelaiduse
Ar akmeni mugurāi,
Būt mūžam pieminējis
Manu cimdu devumiņu.

10512. (10775.)
Tautiets mani māsu sauca,
Kumeļā sēdēdams;
Daudz purvā baltu bērzu,
Daudz man tādu bālēliņu.

10513. (10776.)
Tautiets mani mīļi lūdza:
Nāc, puķīte, šoruden!
Nelūdz mīļi, neraud gauži,
Es neiešu šoruden.

10514. (10777.)
Tautiets, mani precēdams,
Vaŗa pīcku kaldināja.
Tu, tautieti, man kaldini,
Tev kaļ mani bālēliņi.

10515. (10778.)
Tautu dēla sirde dreb,
Kā sietā sijājot,
Redzēj' mani pie māmiņas
Kā cielavu tekājot.

10516. (10779.)
Tautu dēls bēdājās,
Kur būs ņemt līgaviņu.
Man bij žēl, es būt' gājse,
Kaut būt' mani bildinājis.

10517. (10780.)
Tautu dēls, dūņu vīrs,
Līdz manām kājiņām;
Ne tādam maldināt
Manu smuidru augumiņu.

10518. (10781.)
Tautu dēlis, dusmu pūķis,
Gaida man's lūdzamies.
Bitīt' vasku nešuvusi,
Ko nesīšu lūgdamās?

10519. (10782.)
Tautu dēls, dusmu pūķis,
Gaida manis lūdzoties;
Lūdzu Dieva, Laimes savas,
Lai lūdz tevi velna māte.

10520. (10783.)
Tautu dēls kā kurmīts
Zemajām kājiņām
Nedrīkst mani bildināt,
Baltu putu gabaliņu.

10521. (10784.)
Tautu dēls lielījās,
Es būš' viņa līgaviņa;
Tev bij mani vien redzēt,
Ne mūžam nedabūt.

10522. (10785.)
Tautu dēlis lielījāsi,
Ka es viņa līgaviņa.
Nelieliesi tu, tautieti,
Nebūš' tava līgaviņa.

10523. (10786.)
Tautu dēlis lielījāsi,
Ka šis mani dabūšot.
Nelieliesi tu, tautieti,
Es citam apsolīta.

10524. (10787.)
Tautu dēls lielījās,
Nelūgt manu māmuliņu.
Lūgs' māmiņu, dos' naudiņu,
Nedos mani māmuliņa.

10525. (10788.)
Tautu dēls lielījās,
Pievilt manu augumiņu.
Pievilļ tevi sila priede,
Tu gan manis nepievilsi.

10526. (10789.)
Tautu dēls lielījās:
Cerē mani tautu meita.
Cerē tevi veļa māte,
Es gan tevi necerēšu.

10527. (L. B.)
Tautu dēls man vaicāja,
Cik man baltu villainīšu;
Atver, šelmi, staļļa durvis,
Cik tev bēru kumeliņu?
Viena pate kumpa ķēve
Bubin staļļa dibenā.

10528. (10790.)
Tautu dēlis manis dēļi
Lintēm kāra cepurīt;
Es ar savu vainadziņu
Ne galviņu nepagriezu.

10529. (10791.)
Tautu dēlis manis dēļ
Simtu jūdžu naktī skrēja.
Ja tu gribi, skrej vēl simtu,
Šorudeni gan neiešu.

10530. (10792.)

Tautu dēls, mans brālītis
Viens uz otru švaini sauca;
Vai tie bija padomājši
Māsiņām mītoties?

10531. (L. B.)

Tautas dēls, mans brālīts
Abi vienu smukumiņu:
Abiem bēri kumeliņi,
Abiem caunu cepurītes,
Abiem dzieda lakstīgala
Zobentiņa galiņā.

10532. (10793.)

Tautu dēls stāvu pieri
Man mūžam nepatika;
Tas puisīts man patika
Dzelteniem matiņiem,
Tam sirmīti paturēju,
Kad segloja kumeliņu.

10533. (10794.)

Te man nav tāi mežā
Patīkama rīkšu zara;
Te man nav tāi sētā
Patīkama arājiņa.

10534. (10795.)

Liedz, māmiņa, vai neliedz,
Kalpa būšu līgaviņa:
Abas rokas pilli pirksti
Kalpa dotu gredzentiņu.

10535. (10796.)

Tiešām saku, citu gadu
Še es vaira nedziedāšu:
Vai nomiršu, vai noiešu
Cit' āriņu maliņā.

10536. (10797.)

Tieva, gaŗa es uzaugu
Novadiņa maliņē;
Kā smildziņa locījos
Citē kunga novadē.

10537. (10798.)

Tieva, gaŗa es izaugu
Treju kungu robežās;
Visu triju robežnieki
Uz manim lūkojās.
Vienam būšu, ne visiem,
Velti visi lūkojat.

10538. (10799.)

Tevs ar māti to nezin,
Ko es zinu ar tautieti:
Tautu dēla brūni svārki
Mana pūra dibinā.

10539. (10880.)

Tur dod mani, māmuliņa,
Kur pīšļota maltuvīte:
Kur pīšļota maltuvīte,
Tur maizītes dievsingan.

10540. (10801.)

Teic, brālīti, man, bagātu,
Vedīs mani šoruden;
Es tev došu cimdu pāri,
Botī pirktus apsējiņus.

10541. (10802.)

Teic man ļaudis, es neticu,
Ciemiņos arājinu.
Neba man vecas kājas,
Āztecēšu apraudzīt.

10542. (10803.)

Teic man ļaudis to dēliņu,
Es to šķelmi sen zināju:
Kroga žūpa, sievas bende,
Ne maizītes pelnītājs.

10543. (10804.)

Teic man ļaudis to puisīti,
Tā puišīša māmuliņu.
Sliņķis, gurķis tas puisītis,
Gaŗvalode māmuliņa.

10544. (10805.)

Ļaud's man teica aiz Daugavas
Smuidru, gaŗu ozoliņu;
Gāju pate apraudzīt,
Vai ir kupla virsunīte.

10545. (10806.)
Teic man tautas, liedz brālīši,
Vai būs ieta, vai neieta?
Iešu tautu teikumam,
Bālēliņu liegumam.

10546. (10807.)
Teic taisnību, tautu dēls,
Cik tev mazu bālēliņu,
Lai es zinu kreklu šūt,
Citu dižu, citu mazu.

10547. (10808.)
Tepat būtu, tepat būtu
Kaimiņos arājiņš,
Kam es pate neredzētu
Snaužam vagas galiņā.

10548. (10809.)
Tev, alksnīti, trausla miza,
Tu lūkam nederēji;
Tev, puisīti, ātra daba,
Tu ar mani nerunā.

10549. (10810.)
Tev, elksnīt, trausla miza,
Tu lūkiem nederēji;
Tev, puisīt, lēta daba,
Tu ar mani nedzīvosi.

10550. (10811.)
Tev, bērziņ, platas lapas,
Tu rasiņas turētājs;
Tev, puisīt, rudas acis,
Tu asaru dzērējiņš.

10551. (10812.)
Tev, liepiņ, plata lapa,
Apsedz mani migliņā;
Tev, tautieti, labs kumeļis.
Ieņem mani kamanās.

10552. (10813.)
Tev, liepiņa, platas lapas,
Apsedz mani migliņā;
Tev, māmiņa, daudz dēliņu,
Dod man vienu arājiņu.

10553. (10814.)
Tev, māsiņ, daudz bāliņu,
Dod man vienu arājiņu;
Es no tevis mīļi lūdzu
Vidējo bālēliņu.

10554. (10816.)
Tec gaŗām, dūņupīte,
Tevī roku nemazgāšu;
Priekšā nāca ziedupīte,
Tur rociņas nomazgāšu.

10555. (10817.)
Tec gaŗām, kumeliņi,
Neskaties tāi ciemā,
Tāi ciemā slinki puiši,
Nejāj zirgus pieguļā.

10556. (10818.)
Tec gaŗām, kumeliņ,
Neskaties tās mājās,
Tās mājās slinki puiši,
Nesukāti kumeliņi.

10557. (10819.)
Tec, putniņ, meža malu
Ar mazo grāmatiņu,
Nes manam mīļajam
Simtu labu vakariņu.

10558. (10820.)
Tec, putniņ, upes malu
Ar mazo grāmatiņu,
Aiznes vēsti brūtgānam,
Brūte ļoti nevesela.

10559. (10821.)
Tecēdama puķīt rāvu
Šo āriņu maliņā;
Ja tautām puķu žēl,
Lai nāk paši pakaļā.

10560. (10822.)
Tīru ļaužu bērniņš biju,
Tīru atkal taujājos,
Ne to buru, ne raganu,
Ne to gausa skrējējiņu.

10561. (10823.)
Tīrumēju, klajumēju
Tik aukstumu nenosalu;
Rocin' mani, mīļais Dievis
Mežu ļaužu ēniņēju.

10562. (10824.)
Tīšām, augu pie māmiņas,
Sav' gāliņu nesukāju,
Lai man vaļas pie māmiņas
Jale šādu vasariņu.

10563. (10825.)
Tīšām barga padzīvoju
Šovasaru bāliņos:
Dziržu tautas staigājot,
Lēnu ļaužu taujājot.

10564. (L. B.)
Tīšām diža es neaugu,
Gŗūt nedaru kumeļam:
Tāļu auga tautas dēls,
Tālu mani vizināja.

10565. (10827.)
Tīšām gāju melnu kreklu,
Sapelējšu vainadziņu,
Lai tie mani nelūkoja
Tāi nabaga novadā.

10566. (10828.)
Tīšām gāju melnu kreklu,
Tīšām mutes nemazgāju,
Lai tie mani neprecēja,
Vidzemnieku lieldzērāji.

10567. (10829.)
Tīšām gāju neražena,
Tīšām acis nemazgāju;
Zināj', tautu netiklītis
Pēc manim lūkojās.

10568. (10830.)
Tīšām gāju neraženi,
Tīšām acu nemazgāju,
Lai nemīl pašu puiši,
Lai es tiktu pārnovadis.

10569. (10831.)
Tīšām gāju neraženi,
Tīšām galvas nesukāju,
Lai šķiet mani netikušu,
Lai neveda kaimiņos.

10570. (10832.)
Tīšām gāju pa namiņu,
Pagalītes mētādama,
Lai šķit' mani barg' esam,
Lai vārdiņa bijājās.

10571. (10833.)
Tīšām gāju par namiņu,
Pagalītes spārdīdama,
Lai iet slava maliņā,
Ka es barga bāliņos.

10572. (10835.)
Tīšām tāda es uzaugu,
Ne par vienu nebēdāju:
Puišiem knipi parādīju,
Par plāniņu pāriedama.

10573. (10836.)
Tīšām tāda es uzaugu,
Ne par vienu nebēdāju;
Tīšām puišus kaitināju
Caur deviņi glāžu logi.

10574. (10837.)
Tīši daru tautiešam,
Gaŗām gāju dziedādama,
Kam viņš mani ķircināja,
Kumeliņus ganīdamis.

10575. (10838.)
Tīši, tīši tautiešam
Salauzīju zobeniņu,
Kam tas mani kaitināja,
Villainītes puškodam.

10576. (10839.)
Tīšu, tīšu, kā varēju,
Tautu dēlu kaitināju:
Tikām saucu arājiņu,
Līdz citam roku devu.

10577. (10840.)
Ciki es neiesēdu
Neveiklīša laiviņā:
Neveikļami skaista laiva,
Puķu ziedu piebiruse.

10578. (10841.)
Tik upē nenoslīku,
Pēc riekstiņa kacēdama;
Tik es veca nepaliku,
Pēc bajāra gaidīdama.

10579. (10842.)
Tik es tevi, tautu dēlis,
Kaitināti kaitināju;
Kad es kāpu kumeļāi,
Nāc tad šurpu, došu roku.

10580. (10843.)
Cik upē neiekritu,
Sejiņā vērdamās;
Cik tautās neizgāju,
Ļaužu mēles klausīdama.

10581. (10844.)
Tikt man tīk tīrumā,
Tīk mežiņa maliņā:
Tīrumā rudzi, mieži,
Mežā vaska ritenīts.

10582. (10845.)
Tirgū gāju alu dzert,
Arājiņu lūkoties.
Tirgū alu gan dabūju,
Arājiņu nedabūju.

10583. (10846.)
Tirgū gāju, aplokā,
Ne puišiem rādīties:
Gāju savu vilnātnīšu
Vējiņā vēcināt.

10584. (10847.)
Tirgā gāju, kazu vedu,
Atved' sev arājiņu.
Dod, Dieviņ, tādu laimi
Ar' citām meitiņām.

10585. (10848.)
Tic tautieti visi velni,
Es tautieti neticēju:
Tautiets, manis precēdamis,
Ciemā citu lūkojās.

10586. (10849.)
Ticat, brāļi, neticat,
Būšu kalpa līgaviņa:
Kalpi vien bildināja
Manu tēvu, māmuļīti.

10587. (L. B.)
Ticat, ļaudis, neticat,
Es āziešu pa novadu;
Pa novadu mans prātiņis,
Visa mana dzīvošana.

10588. (10850.)
To es daudzi nebēdāju,
Ka bajāris nebildēja;
Situ knipi bajāram,
Iem' pie laba kalpa puiša.

10589. (10851.)
Es to daudzi nebēdāju,
Kad precēja ciema puiši:
Man pašai sētiņāi
Vēl jo jaunis arājiņis.

10590. (10853.)
Trīs bantītes matos pinu,
Visas trīs sudrabotas;
Tai būs arī mātei būt,
Kas man savu dēlu dos.

10591. (10855.)
Trīs diženas samta puķes
Kalniņā noziedēja;
Trīs diženi tēva dēli
Gaida manis uzaugam.

10592. (10856.)
Trīs gadiņi savadāju
Puisi lūka galiņā,
Lūkodama, vaicādama,
Vai nav kroga dzērājiņš.

10593. (L. B.)

Trīs gadiņi ozoliņis,
Trūd upītes maliņāi,
Tā lai trūda tas puisītis,
Kas meitiņas nemīlēja.

10594. (10859.)

Trīs rītiņi saule lēca
Caur ozola lapiņām;
Trīs gadiņi tautu dēls
Mani jaunu bildināja.

10595. (10860.)

Trīs tautieši spēlējās
Uz to manu augumiņu.
Krīt', spēlīte, šurpu, turpu,
Lai netiku nevienam.

10596. (L. B.)

Trīs vasaras tautu dēls
Mani rāmi rāmināja;
Kad tu ņemtu, es gan ietu,
Atrast manu rāmumīnu.

10597. (10861.)

Triju kungu valstis jāja
Mani vienu lūkoties;
To man dara daiļa rota,
Iznesīga valodiņa.

10598. (10594.)

Saka mani bez maizītes,
Man maizīte arodā;
Saka mani bez arāja,
Mans arājs tīrumā.

10599. (10597.)

Sakās man tēvs ar māti
Sētā ņemt arājiņu.
Ved mežā, sien pie koka,
Ne pie mana augumiņa!

10600. (10598.)

Saki man, tautu dēlis,
Daudz tev bēru kumeliņu?
Vai varēšu lepni braukt,
Kad būš' tava līgaviņa?

10601. (L. B.)

Salda, salda zemenīte,
Vēl saldāka brūklenīte,
Mīļi, mīļi pašu puiši,
Vēl mīļāki ciema puiši.

10602. (10600.)

Saldāks alus krūziņāi,
Ne ozola kanniņāi;
Mīļi vārdi tautiešam,
Ne īstam brālīšam.

10603. (10601.)

Sargies, linu cielaviņa,
No pelēka vanadziņa,
Kā es zinu sargāties
No dzērāja tēva dēla.

10604. (L. B.)

Sargi mani, mīļš Dieviņis,
No divām nelaimēm:
Sargi, Dievs, no tā vella,
No dzērāja tēva dēla.

10605. (10603.)

Sarkanais dāboliņis
No saknītes izziedēja;
No sirsniņas iemīlēju
Sev slavenu tēva dēlu.

10606. (10604.)

Sarkanbalta roze zied
Manu vaigu galiņā;
Dievs to zin, kas tas būs,
Tās rozītes rāvējiņš.

10607. (L. B.)

Satikos tautu dēlu
Tai zaļā bierztalāi;
Viņš meklēja arkla balstu,
Es liepiņas pūra vāku,
Viņš man liepu parādīja,
Es viņam ozoliņu.

10608. (10607.)

Saulīt', sārta noiedama,
Meža galus balsināja ;
Es, meitiņa uzaugdama,
Puišiem sirdis kaitināju.

10609. (10876.)
Tumsiņā gaismas gaidu,
Gaismā saules uzlecot;
Māmiņ' gaida uzaugot,
Izaugušu tautas gaida;
Tautiņās nogājuse,
Gaidu savas māmuliņas.

10610. (10877.)
Tur dod mani, māmuliņa,
Kur deviņas ietaliņas:
Devitāja rītiņā
Ielīgoju maltuvē.

10611. (10878.)
Tur dod mani, māmuliņa ,
Kur deviņas ietaliņas:
Devitā rītiņā
Guni kūru namiņā.

10612. (10879.)
Tur dod mani, māmuliņa,
Kur dubļots pagalmiņš:
Kur dubļots pagalmiņš,
Tur telītes minējiņas.

10613. (10881.)
Tur dodat, bālēliņi,
Kur jūs labi zinājat,
Kur es savas villainītes
Par maizīti neizdevu.

10614. (10882.)
Tur dodati, bālēliņi,
Kur maizīte, kur darbiņis;
Es nebiju ieradusi
Bez maizītes, bez darbiņa.

10615. (10883.)
Tur es iešu vedekļās,
Kur viens dēls māmiņai,
Tur es būšu saiminiece,
Atslēdziņu nēsātāja.

10616. (10885.)
Tuvu, tuvu lidinās
Div' pelēki vanadziņi;
Tuvu, tuvu, necik tāļu
Manu pūru derinās.

10617. (10886.)
Tuvu, tuvu, nava tāļu
Mans maizītes arājiņš;
Tik neēda vienu maizi,
Runā vienu valodiņu.

10618. (10862.)
Trim kārtām rozes zied,
Manā rožu dārziņā;
Trim kārtām tautas jāja
Manu rožu lūkoties.

10619. (10863.)
Trim stariem upe tek,
Zelta zirni gūstīdama;
Trim ceļiem tautas jāja,
Man' augumu lūkoties.

10620. (10864.)
Čūru, čūru goves slaucu,
Buku, buku velējos;
Jau es pate gan zināju,
Nejems mani ciema puiši.

10621. (10865.)
Tu, bāliņi, darbos gāji,
Lūko man arājiņu,
Kas ar tevi vienu vēršu
Līgst vienāja darbiņā.

10622. (10866.)
Tu māsiņa, es māsiņa,
Vēl mēs abas bārsamies:
Tu domāji, es domāju
Uz tā viena tēva dēla.

10623. (10867.)
Tu, Jānīti, man patiki,
Es, Jānīti, tev patiku;
Lūgsim tēva, māmuliņas,
Lai mūs laiž vienu viet'.

10624. (10869.)
Tu, puisīti, gan domāji,
Ka es tava līgaviņa;
Tik tev laba zirga braukt,
Cik es tava līgaviņa.

10625. (10870.)
Tu, tautieti, mani gribi,
Kur tu mani ievedīsi?
Vēl mežāi vējiņš loka
Tavu namu, istabiņu.

10626. (10874.)
Tumsā redzu dziļūdeni,
Dvēselīšu ņēmājiņu;
Acīm redzu tautu dēlu,
Asariņu dzērājiņu.

10627. (10875.)
Tumša, tumša tā priedīte,
Kur saulīte mājas ņem;
Tālu, tālu tā māmiņa,
Kas sauks mani vedekliņu.

10628. (L. B.)
Tumsiņai ar pazinu
Sav' maizītes arājiņu:
Mīkstas rokas, salda mute,
Mīļus vārdus runājot.

10629. (10887.)
Tuvu, tuvu, nava tālu
Manis miežu arājiņš:
Dzirdu gailīt'i dziedam,
Redzu pašu staigājam.

10630. (10888.)
Tumu, tumu, ne tik tāļu,
Es aiziešu tautiņās;
Dzird' bāliņus ecējam,
Dzird' māsiņas runājam.

10631. (10889.)
Tuju, tuju, ne tik tālu,
Mans maizītes arājiņš;
Ar rociņu nekacēju,
Šautu sviest nevarēju.

10632. (10890.)
Tuvu, tuvu, ne tik tāļu,
Manis miežu arājiņš;
Klātu vien nedagāju,
Sev kauniņa nedarīju.

10633. (10891.)
Tuvu, tuvu, ne tik tuvu,
Aug mans miežu arājiņš;
Ik dieniņas gan redzēju,
Ne ik dienas bildināju.

10634. (10892.)
Tuvu, tuvu, necik tāļu,
Manis miežu arājiņš;
Ik rītiņa gaidīdama,
Brokastām ēdināju.

10635. (10591.)
Saduzējse saule lēca,
Lietus gaisa gaidīdama;
Saduzējis mans prātiņš:
Ieš' tautās, vai neiešu?

10636. (10592.)
Saiminieka dēlu gribu,
Lai raženis, neraženis:
Lai ēdusi, cik ēdusi,
Ēnā laba gulēšana.

10637. (10593.)
Saimenieka meita biju,
Gāju gurnus grozīdama;
Kur ellē ciema puiši,
Ka tie mani neredzēja?

10638. (10608.)
Šādas, tādas penčenīcas
Šoruden vizināja;
Es meitiņa kā puķīte
Pašā ceļa maliņā.

10639. (10609.)
Šādi, tādi mani grib,
Es šos tādus negribēju.
Vai tēvami maizes trūka,
Vai Dievami labu ļaužu?

10640. (10610.)
Šādi, tādi man' gribēja,
Es to tādu negribēju;
Es gribēju tādu ļaužu,
Kādi mani bālēliņi .

10641. (10611.)

Šādi, tādi man' gribēja,
Es to tādu negribēju;
Es gribēju viena laba
Smuidr' ozola dējējiņa.

10642. (10612.)

Šādi, tādi man's gribēja,
Es to tādu negribēju;
Labāk viena nodzīvoju,
Kā rozīte dārziņā.

10643. (10613.)

Šādi, tādi nejājat,
Man kauniņa nedarat,
Man kauniņa nedarat,
Saimenieka meitiņai.

10644. (10614.)

Šādi, tādi nejājat,
Neslavītes nelaižat;
Jājat tādi, kā es pate,
Tad jūs mani dabosit.

10645. (10615.)

Šādi, tādi nenākat,
Man kauniņu nedarat;
Nākat labi tēva dēli,
Ieš' pirmā nākumā.

10646. (10616.)

Šai priedei zemi zari,
Gaŗām gāju raudādams:
Mājas puiši, bālēliņ'
Noņems manu vainadziņ'.

10647. (10618.)

Šauras, šauras man actiņas,
Es puisīti cauri redzu,
Es puisīti cauri redzu,
Cauri puiša padomiņu.

10648. (10619.)

Šauras, šauras man actiņas,
Es puisīti cauri redzu;
Vai tu tici, vai netici,
Tu kuls' savu līgaviņu.

10649. (L. B.)

Še nav tāda ozoliņa
Rūtainām lapiņām;
Še nav tāda tēva dēla,
Kas tīk manam prātiņam.

10650. (10622.)

Še nebija tāda zeme,
Kur varēja pūrus sēti;
Še neauga tēva dēli
Pēc manam prātiņam.

10651. (10623.)

Še nebija tāda zeme,
Kur varēja pūrus sēt;
Še nebija tāds puisītis,
Kas drīkst mani bildināt.

10652. (10624.)

Še nevaidi mans prātiņis
Uz nevienu tēva dēlu;
Pār novadu mans prātiņrs,
Pār novadu arājiņis.

10653. (10625.)

Šī dieniņa, rītdieniņa
Līdz manam laiciņam;
Lai nāk cita mātes meita
Šo durtiņu virināt.

10654. (10626.)

Šī māmiņa, tā māmiņa
Sakās mani maldināt;
Tā māmiņa maldināja,
Kur' klusāmi klausījās.

10655. (10627.)

Šā novada es meitiņa,
Ne šo puišu līgaviņa;
Projām iešu dziedādama
Citu kungu novadā,
Lai paliek pašu puiši,
Kā baloži gūgodami.

10656. (10628.)

Šī novada es meitiņa,
Ne šo puišu līgaviņa;
Šiem redzot es izaugu,
Citam daiļa līgaviņa.

10657. (10629.)
Šī novada meita biju,
Ne šo puišu līgaviņa:
Es augdama saderēju
Pa novadu arājiņu.

10658. (10630.)
Šī novada meita biju,
Ne šo puišu līgaviņa:
Par novadu arājiņis
Kā ozolis līgojās.

10659. (L. B.)
Šī novada meita biju,
Ne šo puišu līgaviņa;
Par novadu tas puisītis,
Kam es būšu līgaviņa.

10660. (10633.)
Šī priedīte zemu dēta,
Tur pasēdu raudādama:
Šās priedītes dējējiņš
Noņems manu vaiņadziņu.

10661. (L. B.)
Žibu, žibu, uguntiņa,
Niedoliņa krūmiņā;
Tautu dēla acis žiba,
Uz to manu augumiņu.

10662. (10634.)
Šitie kalni nav tie kalni,
Kur saulīte nakti guļ;
Šitie puiši nav tie puiši,
Kas ņems manu vainadziņu.

10663. (10635.)
Šitie puiši gan domāja,
Ka es viņus lūkojos;
Uz viņiem nepagriezu
Ne vaiņaga cekuliņu.

10664. (10636.)
Šitie puiši manis dēļ
Vai auguši, neauguši:
Man citā maliņā
Kā pelēki vanadziņi.

10665. (10637.)
Manis dēļ šitie zēni,
Vai tie auga, vai neauga:
Man brāliņi saderēja
No Vāczemes arājiņu.

10666. (10638.)
Šitie puiši manis dēļ
Vai bijuši, nebijuši:
Man' precē Rīgas kungi,
Jaunjelgavas kaupmanīši.

10667. (10639.)
Šitie puiši nav tie puiši,
Kas ņems manu vaiņadziņu;
Man citā maliņā
Kā ozoli dārziņā.

10668. (10640.)
Šito ceļu ir aizgājis
Manis linu arājiņis.
Vai būs man to gaidīt,
Vai ar citu saderēt?

10669. (10641.)
Šito celiņ' ij aizgāja
Trīs dižani tēva dēli;
Divi bija man' bāliņi,
Tā trešā nepazinu,
Tā trešā nepazinu,
Sava miežu arājiņa.

10670. (10643.)
Šķībi, greizi tautu dēls
Uz maniem raudzījās;
Raugies šķībi, raugies greizi,
Nebūš' tava līgaviņa.

10671. (L. B.)
Šķitu lielu rudzu lauku
Maliņāi stāvēdama;
Šķitu gudru tēva dēlu,
Redzēj daiļu augumiņu.

10672. (10644.)
Šķūņa jumtu gan redzēju,
Paša šķūņa neredzēju;
Tautu dēlu gan redzēju,
Padomiņa nezināju.

10673. (10645.)
Šo āriņu meita biju,
Ne šo puišu līgaviņa;
Vainadziņu vien pakāru
Šo āriņu maliņā.

10674. (10646.)
Šo āriņu meita biju,
Ne šo puišu līgaviņa;
Cit' āriņu zeltenīte
Valkās manu vaiņadziņu.

10675. (10647.)
Šo novadu bērniņš biju,
Ne šo puišu līgaviņa;
Citu puišu līgaviņa,
Tik es tevi kaitināju.

10676. (10648.)
Šo rudeni es neiešu,
Citu vairs nepalikšu,
Citu vairs nepalikšu
Ne pie sola piesienama.

10677. (10649.)
Šo rudeni, to rudeni
Dzīrās mani tautas vest.
Tā aiziet daudz rudeņi, —
Vai būs tautas nomirušas?

10678.
Šo vasaru es nēsāju
Duju rindu vaiņadziņu;
Šo vasaru duj puišeļi
Gar man vienu dalījās.

10679.
Šo vasaru man staigāt
Pēc meitiņas, pēc sieviņas;
Pēc sieviņas gālu pinu,
Pēc meitiņas kājas āvu.

10680.
Šodien ziedi, āra liepa,
Šodien āra ozolītis;
Šodien manu augumiņu
Ar tautieti līdzināsi.

10681. (10651.)
Šogad brūte es nebūšu,
Vienu krumpu brunču liku:
Citu gadu brūte būšu,
Tad es krumpu krumpināšu.

10682. (10652.)
Šogad mani sārti vaigi
Zied, kā rozes dārziņā:
Citu gadu šādu laiku
Asarāmi nobāluši.

10683. (10653.)
Šogad mans vaiņadziņš
Līdz rozēm noziedēs;
Vējš nopūta rozēm ziedus,
Tautiets ņems vainadziņu.

10684. (10654.)
Šovasar spožas bēres
Manam zīļu vaiņagam;
Šī pēdēja vasariņa,
Vaiņadziņu valkājot.

10685. (10655.)
Šūn, bitīt, ver, bitīt,
Man vietiņu maliņā;
Tā tu šūn, tā tu ver,
Kā neraudu dzīvodama.

10686. (10656.)
Šūt, rakstīt, tas man tika,
Cits darbiņis man netika;
Es būt' laba, es būt' laba
Skrīverīša līgaviņa.

10687. (10657.)
Šurpu, turpu vēji loka
Purva bērza galotnīti;
Šurpu, turpu tautas groza
Manu gudru padomiņu.

10688. (10658.)
Šurpu, turpu vējiņš loka
Smalku linu tīrumiņu;
Šurpu, turpu mans prātiņš,
Kad prātam vaļu ļauju.

10689. (L. B.)

Zied puķītes trejis ziedis,
Deviņām lapiņām:
Devītā lapiņā
Tautu dēls naudu skaita;
Vai tu skaiti, vai neskaiti,
Tu jau mani nedabūsi.

10690. (L. B.)

Zied mani vaidziņi,
Zied citi ziedi.
Visi ciema puisēni
Cimdiņus mauca,
Manas pašas brālīši
Cepures cēla.

10691. (10659.)

Zied', rozīte, uz akmeņa,
Šogad tevis vajadzēs;
Citu gadu, tad neziedi
Ne bāliņu dārziņā.

10692. (10660.)

Sieri, sieri, balta maize,
Drīz tie mani audzināja;
Tautu dēla mīļi vārdi,
Drīz tie mani rūdināja.

10693. (L. B.)

Strauja tek tā upīte,
Jo tek strauji, jo raženi;
Ilgi sēž mūs māsiņa,
Jo sēž ilgi, jo bagāta.

10694. (L. B.)

Sīvajam tautietim
Tam ūdeņa nevajaga;
Tas ik rīta mazgājās
Līgaviņas asarās.

10695 (L. B.)

Silā priedi padzenēju,
Lai aug mana padzenāta;
Ciema meitu nolūkoju,
Lai aug mana nolūkota.

10696. (L. B.)

Sēj, brālīti, kaņepītes,
Sēj istabas galiņā;
Starp durvīm tautas nāca,
Es caur logu kaņepēs.

10697. (L. B.)

Sēj, brālīti, ko sēdams,
Sēj aiz loga kaņupītes:
Pa durvīm tautas nāca,
Es caur logu kaņepēs.

10698. (10661.)

Sēd', svainīti, kamanās,
Es tavā klēpītī.
Tu paņēmi mūs' māsiņu,
Dod man savu bālēliņu.

10699. (10662.)

Sēd', tautieti, kamanās,
Es tavāi klēpītēi;
Gan brālītis vizināja,
Līdz tu mani nolūkoji.

10700. (10663.)

Sēj, tautieti, lielu lauku
Dzeltenām auziņām,
Ja gribēji znotu saukt
Manu baltu bālēliņu.

10701. (10665.)

Pie ozola nesēdēju,
Ozolam liela rasa;
Ar puišiem nerunāju,
Puišiem viltus valodiņa.

10702. (10666.)

Zemu, zemu saule tek,
Tik ar roku neaizsniedzu;
Zemu tautas lūkojās
Manu daiļu augumiņu.

10703. (10667.)

Zemu, zemu saule tek,
Cik ar roku nepasniedžu;
Kaimiņos arājiņš,
Cik rociņas nepadevu.

10704. (10668.)

Sen lūko tautu dēls,
Nedrīkstēja bildināt:
Bīstās manus dižus radus,
Manus lepnus bālēliņus.

10705. (10669.)

Sen tautiņas manis dēļ
Vaŗa dzierņus liedināja;
Sadel tautu vaŗa dziernis,
Es vēl augu brālīšos.

10706. (10670.)

Ko, nelieti, līpījies
Tu gar manu augumiņu?
Ej mežā, līpījies
Gar tām vilka trīcenēm.

10707. (10671.)

Es zīlīti žīžināju:
Kur aug manis arājiņis?
— Sētā aug arājiņš
Dzeltēniem matiņiem.

10708. (10672.)

Sīva augu, pasīvāka,
Ne es pate neliedzos;
Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai vij gaŗu pātadziņu.

10709. (10673.)

Sīva biju, neliedzos,
Par visām meitiņām;
Kuŗš grib sīvu līgaviņu,
Lai nāk mani bildināt.

10710. (10674.)

Sīva, dzedra es uzaugu, —
Dod, māmiņa, bajāram,
Bajāram piederēja
Sīva, dzedra līgaviņa.

10711. (10675.)

Sīvi kungi, sīva salna,
Nevar vairs izturēt.
Nu es ietu, kaut atgājis,
Jeb pie kāda tēva dēla.

10712. (10676.)

Sīvi mani žagi rāva,
Tāļu mani pieminēja:
Tautas dēls pieminēja,
Pats gultiņu taisīdams.

10713. (10677.)

Sīvu teica tautas dēlu,
Es aiziešu vēl jo sīva;
Viens bij sīvs, otris sīvs,
Kur saimīte mieru ņems?

10714. (10678.)

Simts apaļu dālderīšu
Nav vērts manu augumiņu;
Viens godīgs tēva dēls,
Tas vērts manu augumiņu.

10715. (10679.)

Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Man galviņa gaužām sāp!
Vakar māte krogā bija,
Vai būs mani izdzērusi.

10716. (10680.)

Zināj' dienu no dieniņas,
Vienu dienu nezināju:
To dieniņu nezināju,
Kad tautām rokas devu.

10717. (10681.)

Ziņģēt māku, dancot māku,
Siena pļaut vien nemāku;
Tādēļ mani, bālēliņi,
It sliktam nedodat,
It sliktam nedodat,
Labam lēti nesolait.

10718. (10682.)

Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kur aug manis arājiņš:
Aiz upītes kalniņā,
Tāi mazāi sētiņā.

10719. (10683.)

Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kur aug manis arājiņis;
Muļķe būtu, kad es teiktu,
Kad es vārda neturētu.

10720. (10684.)
Zinu, zinu, bet neteicu,
Sav' maiziņas arājiņu:
Nu vēl māte kājas āva
Manam maizes arājam.

10721. (10685.)
Zinu, zinu, protu, protu,
Mieti būs šoruden:
Bālins ņems ļaudavīn',
Manis dos tāi vietā.

10722. (10686.)
Sirmi zirgi, baltas krētes
Sila smiltis putināja;
Aiz tā sila gabaliņa,
Tur aug mans arājiņš.

10723. (10687.)
Sirmi zirgi, balt' arāji
Viņā lauka galiņā.
Dod, Dieviņis, vēl', Laimiņa,
Man tur vienu arājiņu.

10724. (10688.)
Sirmi zirgi, bēri zirgi
Viņā lauka galiņā.
Būtu es to zinājuse
Kur' tie mana mīļākā,
Es būt viņus sapinuse
Zaļiem zīda pinekliem.

10725. (10689.)
Sirmi zirgi bāliņam,
Balta māsa ecētāj'.
Staigā tautu nelietīts
Ežmalā raudādams.

10726. (10690.)
Sirmi zirgi, daiļ' arāji
Viņā lauka galiņā.
Kad man būtu tie sirmīši,
Tie daiļie arājiņi!

10727. (10691.)
Sirms zirdziņis, daiļš arājš
Aŗ viņā kalniņā.
Tur vien bija mans prātiņis
Pie tā daiļa arājiņa.

10728. (10692.)
Sirms zirdziņš, daiļš arājs
Tēva lauka galiņā.
Vai es būšu dzīvodama
Tā arāja līgaviņa?

10729. (10693.)
Sirms zirdziņš, daiļš arājis
Viņā lauka galiņā.
Vai, Dieviņ, kad es kļūtu
Pie tā daiļa arājiņa!

10730. (10694.)
Sirsniņ' mana, dvēselīte
Tautu dēla rociņā;
Kauli vien vazājās
Pa bāliņa pagalmiņu.

10731. (10695.)
Sit man pliķi, bālēliņ,
Ja vārdiņa neklausīju,
Lai es jauna neielēcu
Neveiklīša kamanās.

10732. (10696.)
Sitat brāļi, vaŗa bungas,
Pūšat vaŗa trumpetēs,
Lai skan visas tautu sētas,
Lai jāj mani lūkoties.

10733. (L. B.)
Situ knipi uz knipīša
Uz tautieša deguniņa;
Ne tautiets maizi deva,
Ne man lielu audzināja,
Tēvs, māmiņa maizi deva,
Dieviņš lielu audzināja.

10734. (10697$_1$.)
Skaista biju, ganos gāju,
Siena pļaut nemācēju;
Būt' mācējse sienu pļaut,
Būtu puiša līgaviņa.

10735. (10698.)
Skaists bij manis vainadziņis,
Vēl skaistāku darināju;
Labs jau mani bildināja,
Vēl labāku lūkojos.

10736. (10699.)
Izziedēja tautas zeme
Dzelténiem ziediņiem;
Iesa mani mīlējās
Viena rīta ganījumu.

10737. (10700.)
Skaiti, skaiti, tautu dēls,
Cik zvaigznīšu debesīs;
Ja tu visas izskaitīsi,
Tad tu mani nolūkosi.

10738. (10701.)
Skaties, mana māmuliņa
Vai es liela pieauguse;
Ciema puiši bālēliņi
Aicin' mani saulītē.

10739. (10702.)
Skrien, bitīte, tāi malā,
Kur aug manis arājiņis,
Atnes man mīļu vārdu
Jel spārniņu galiņā.

10740. (10703.)
Slaucu kazu, sienu sieru,
Dodu Apses nabagim,
Lai tie man Dieva lūdza,
Drīz dabūt arājiņu.

10741. (10704.)
Slinka augu, bet jau balta
Upes taka maliņā;
Tikpat mani puiši ņēma,
Labu meitu dēvēdami.

10742. (10705.)
Slinki puiši tālu jāja,
Lēnu meitu lūkoties.
Gan atrasi dzīvodamis
Manu lielu lēnumiņu,
Manu lielu lēnumiņu,
Apinīša rūktumiņu.

10743. (10706.)
Smiekla lieta, kauna lieta,
Būs puišam mutes dot;
Es nedevu māmiņai,
Kas man' lielu audzināja.

10744. (10707.)
Smiekla lieta, kauna lieta,
Man pēc puiša daudz raudāt,
Kad neraudu tēv' ar māti,
Kas mazai maizi deva.

10745. (10708.)
Smuidra, daiļa es uzaugu
Novadiņa maliņā.
Novadnieki priecājās,
Še būs daiļa malējiņa.

10746. (10709.)
Smuidrajam ozolam
Cauri vilku zelta šņori;
Labajam tēv' dēlam
Cauri laidu valodiņu.

10747. (10710.)
Smuidris auga ozoliņš
Bālēliņa ganībās;
Es izaugu smuidra, gaŗa,
Tautu dēla līgaviņa.

10748. (10711.)
Smuidru griežu bērza rīksti,
Kupl' atstāju virsunīti,
Lai aug mans arājiņš
Sprogainiem matiņiem.

10749. (10712.)
Smuka augu, slinka augu
Novadiņa maliņāi;
Paņems mani novadnieki,
Smuku meitu dēvēdami.

10750. (10713.)
Smuks bērītis lauku pieri
Mans jājamis kumeliņis;
Smuks puisītis baltu muti
Mans maizītes arājiņš.

10751. (10714.)
Smuks puisītis, balts zirdziņš
Aŗ lielos tīrumos;
Par Laimiņas likumiņu
Tas būs mans arājiņš.

10752. (10715.)
Smuks puisīts, dails zirdziņš
Lielajā tīrumā.
Kau man tiktu tas zirdziņš,
Tā zirdziņa arājiņš!

10753. (10716.)
Smuks putniņis zelta spārni
Pret saulīti lidināja.
Tur aug mani mieži, rudzi,
Mans maizītes arājiņš.

10754. (10717.)
Smuku rīkšu nemeklēju,
Kad tik bērza žagariņš;
Smuka puiša nemeklēju,
Kad tik linu arājiņš.

10755. L. B.)
Sper, pērkonis, tautu dēlu
Caur ūdeņa pie akmeņa,
Kam tas manu augumiņu
Piermis teica, pēc vaināja.

10756. (10718.)
Spīdēj' mana krūšu sakta,
Kā uguns dzirkstelīte;
Tautiešam acis dega,
Kā aklam vanagam.

10757. (10719.)
Spīd', saulīte, rītā agri,
Spīd' pa logu istabā,
Nu vēl māte kājas āva
Manam miežu arājam.

10758. (10720.)
Spoža lēca rīta zvaigzne,
Tumša tapa tecēdama;
Ražans bija tēva dēls,
Nelga tapa dzīvojot.

10759. (10721.)
Spoža saule norietēja,
Lietus gaisu dēvēdama;
Sīvas tautas, nejājat,
Nedos mani tēvs māmiņa.

10760. (10722.)
Spoža saule uzlēcot,
Ne tik spoža tecēdama;
Mīļš tautietis precēdams,
Ne tik mīļš dzīvādams.

10761. (L. B.)
Spoža zvaigzne grozījās
Pa ziliem debešiem;
Tā grozās mans prātiņš
Ar tautieti runājot.

10762. (10723.)
Stāvēdama maizīt' šāvu,
Lai skrien cepļa dibenā;
Staigādama mutes devu,
Lai darbiņu nekavē.

10763. (10724.)
Staigāj' puišus vainodama,
Kā auziņas braucīdama;
Auziņai skaras bira,
Puišam gaužas asariņas.

10764. (10725.)
Staltukāja kalpu puisi,
Ko tik augsti uzpūties?
Es kalpone, tu kalpiņš,
Abi dubļu bridējiņi.

10765. (10726.)
Steidzu, beidzu dīķi rakt
Alotiņa maliņā,
Kā var kalpus slīcināt,
Saimeniekus audzināt.

10766. (L. B.)
Steidzies, mana māmuliņa,
Ar valodu istabā,
Jau tautiņas naudu skaita
Pāri manu augumiņu.

10767. (10727.)
Šūt', māmī, citus bērus,
Uz nāburgu ugunī;
Es neiemu, man kaunins,
Tur aug man arājins.

10768. (10728.)

Sukāju galviņu,
Nepinu matiņus,
Redzēju netikli
Lūkojam.

10769. (10729.)

Sukāj' galvu', nepiņ' matus
Nerežani iznesos:
Dzird' nāburgu laisku puisi
Līgaviņu meklējot.

10770. (10730.)

Sukāj' galvu, nepin' matu
Pagalam palaidos,
Kamēr redzu nelietīti
Ļaudavinu ieņemam.

10771. (L. B.)

Sukā, māte, man gāliņu,
Zīļo manu vaiņadziņu;
Jās ruden trejas tautas
Lūkot manu augumiņu.

10772. (10731.)

Sunīšam maizi devu
Labu lielu gabaliņu,
Lai sunītis Dievu lūdza,
Ka es ietu tautiņās.

10773. (10732.)

Sunīts man labu dara,
Vistiņ' laba nedarīja:
Sunīts saka, tautas nāk,
Vistiņ' mēslus izkasīja.

10774. (10893.)

Uz ežiņu kājas āvu,
Labu zemi raudzīdama ;
še būt' laba maizes zeme,
Kad būt' gudris arājiņš.

10775. (10894.)

Uz Laimiņu pavaicāju,
Kāda būs dzīvošana?
Laime lika visu mūžu
Valkāt zīļu vainadziņu.

10776. (10895.)

Uz manim oši līka,
Uz manim ozoliņi;
Uz manim jaunas meitas
Vainadziņus darināja.

10777. (10896.)

Uz manim oši līka,
Uz manim ozoliņi;
Uz manim Laime grieza
Dižanos tēva dēlus.

10778. (10897.)

Uz manim puiši krita,
Kā uz ogu vācelītes;
Vai es biju tik saldena,
Kā tā ogu vācelīte?

10779. (10898.)

Uz manim puiši krita,
Kā uz ogu vācelītes;
Vai māmiņa man mazai
Medū muti mazgājuse?

10780. (10900.)

Uz Palsmani es neiešu,
Rancenē nepalikšu;
Uz Rauseni ar' neiešu,
Vēžu kāju braukšenāt.

10781. (10901.)

Uz Kurzemi es neietu,
Vidzemē nepatīk;
Uz Vāczemi vizuļoja
Mans vizuļu vainadziņš.

10782. (10903.)

Uz robežu ganīdama,
Raibus cimdus noadīju:
šķitu savu arājiņu
Robežnieku puiškeniņu.

10783. (10904.)

Uz siliņu, uz siliņu,
Tīru rudzu ritināt;
Es neiešu uz Daugavu,
Laivas galu klaudzināt.

10784. (10905.)
Uzaugušu tautas veda,
Izmācītu darbiņā;
Kam tautiņas tad neņēma,
Kad gulēju šūpulī?

10785. (10906.)
Uzaugusi meita biju,
Gudru puisi lūkojos,
Kas negāja krogū dzerti,
Netramdīja kumeliņu.

10786. (10907.)
Uzzasedzu bāliņos
Trej' ieloku villātnīti.
Saka tautas, raudzīdamas:
Kas tai tādu darināja?

10787. (10908.)
Uztecēju kalniņā
Pašā kalna galiņā,
Raugos tautu tīrumos,
Iriek daudz arājiņu.

10788. (10910.)
Vārna birzi nosēdēja,
Tautas savu kumeliņu;
Vārna gaida silta laika,
Tautiets mani uzaugam.

10789. (10911.)
Vai ar zāli, vai bez zāles,
Kad nav zaļa āboliņa;
Vai ar vīru, vai bez vīra,
Kad nav laba tēva dēla.

10790. (10911$_1$.)
Vai dēļ kunga grūta darba
Es lustīga nedzīvošu?
Vai dēļ barga bālēliņa
Jauna iešu tautiņās?

10791. (10912.)
Vai nebija augumiņa,
Vai nebija uzskatiņa,
Ka man bija nosēdēt
Visu laiku bāliņos?

10792. (L. B.)
Vai tādēļ ne meitiņa,
Kad es kunga lopus ganu;
Kunga lopus ganīdama,
Top bajāra līgaviņa.

10793. (10914.)
Vai tie akli, ciema puiši,
Ka tie manis neredzēja:
Es sēdēju kalniņā
Kā lielā krikŭ guba.

10794. (10915.)
Vai tie puiši akli bija,
Ka tie manis neprecēja?
Sadren mani smalki palgi,
Sadren baltas villainītes.

10795. (10916.)
Vai tie puiši stulbi bija,
Ka tie mani neredzēja?
Es adīju raibus cimdus,
Kalniņā stāvēdama.

10796. (L. B.)
Vai tie puiši stulbi bija,
Kad tie mani neredzēja!
Gan dziedāju kalniņāi,
Gan kalniņa maliņā.

10797. (L. B.)
Vai tie puiši stulbi bija,
Ka tie manis neredzēja:
Ik dieniņas ganos gāju,
Ik svētdienas baznīcā.

10798. (10919.)
Vai tie puiši stulbi bija,
Ka tie manis neredzēja?
Jau paliku pērnruden,
Vēl palikšu šoruden.

10799. (10920.)
Vai tie puiši stulbi bija,
Ka tie mani neredzēja?
Visas savas goda drēbes
Šovasar novalkāju.

10800. (L. B.)

Vajag gudra tēva dēla,
Kas noņēma vainadziņu;
Zaļa zīda man matiņi,
Zila zīda dopenīte.

10801. (L. B.)

Vakar gaida, šodien gaida
Tautu dēlu atjājam;
Kas sliņķam kājas āva,
Kas sedlos kumeliņu?
Māte kājas gan apautu,
Tēvs kumeļu nesedloja.

10802. (10921$_1$.)

Vaļa man šovasar,
Vaļa citu vasariņu,
Tiekam tautu neveiklīts
Dara lielus tīrumiņus.

10803. (10922.)

Vaļa man šovasar,
Vaļa citu vasariņu;
Vēl ij manas vilnānītes
Zied aitiņas mugurā.

10804. (10923.)

Vedīs mani, vedīs mani,
Dievs to zina, kad vedīs;
Vējiņš loka vērītē
Vedamās kamaniņas.

10805. (10924.)

Vedīs mani, vedīs mani,
Es nevesta nepalikšu;
Ja tautās nevedīs,
Vedīs smilšu kalniņā.

10806. (10925.)

Vedīs mani, vedīs mani,
Tak nevesta nepalikšu;
Vai vedīs Maškas Jurka,
Vai Migužu Dāviditš.

10807. (10926.)

Viegli mani žagas rāva,
Mīļais mani pieminēja,
Mīļais mani pieminēja,
Tāļu ceļu staigājot.

10808. (10927.)

Viegli mani žegi rāva,
Tautās mani pieminēja;
Tas puisītis pieminēja,
Kas ar mani cerējās.

10809. (10928.)

Viena augu, gudra augu
Es savai māmiņai.
Kur būs gudris tēva dēls,
Kas nāks mani bildināt?

10810. (10929.)

Viena mārša, otra mārša
Teic man savus bālēliņus.
Vai, māršiņas, manis dēļ
Jums bagāti bālēliņi?

10811. (10931.)

Vēl man laika, vēl man laika,
Puškot baltas villainītes:
Vēl manami arājami
Māmulīte kājas āva.

10812. (10932.)

Vēli, vēli, māmulīte,
Vēl', kuŗami vēlēdama:
Ja nevēli tautiņām,
Vēl' zaļāmi velēnām.

10813. (10933.)

Velt', puisīti, lūkojies
Tu pēc mana vainadziņa;
Kur tu, tautu neveiklīti,
Tiks' pie mana vainadziņa?

10814. (10934.)

Velti, velti tu, puisīti,
Uz manim lūkojies,
Vai nāc' matus glaudīdams,
Vai cepuri grozīdams.

10815. (10935.)

Velti, velti tu, tautieti,
Uz manim lūkojies;
Es nemāku vīžu pīt,
Ne vēl tavu kreklu šūt.

10816. (10936.)

Veca mana Laimes māte,
Nespēj kāpt kalniņā;
Dod rociņu, izvedīšu,
Liec man' ļaužu kārtiņā.

10817. (10937.)

Vecainē ganīdama,
Es bērziņu nelocīju;
Bāliņos dzīvodama,
Es tautiņu nemieloju.

10818. (10938.)

Vecākaja man' māsiņa,
Ej papriekšu tautiņās;
Man vietiņa sen zināma,
Es aiz tevis nedrīkstēju.

10819. (10939.)

Veci vīri, jauni puiši,
Palīdziet Dievu lūgt!
šī devīta vasariņa,
Man nejāja precinieki.

10820. (L. B.)

Vecs, izpuvis ozoliņis
Gaida bites ielienam;
Vecs, paaudzis tēva dēls
Gaida mani uzaugam.

10821. (10940.)

Vīra, vīra, māmuliņa,
Es negribu veca vīra,
Gribu jauna knēvelīša,
Kas ar mani pameņģē.

10822. (10943.)

Vīzīgs auga ozoliņš,
Vīzīgām lapiņām;
Vīzīgs auga tēva dēls,
Pret manim locījās.

10823. (10944.)

Vīzīt' skaistu padarīju,
Nav auklīņu vijējiņa;
Atved, Dievs, labus ļaudis,
Lēkšu pati kamanās.

10824. (10945.)

Viju, viju, nenoviju
Lazdas ziedu vaiņadziņu;
Gāju, gāju, nedagāju,
Kalpa puiša precējama.

10825. (10946.)

Vilnānītes mani bāra,
Pūriņāi gulēdamas,
Kam es viņas nevalkāju,
Kam nesedzu mugurā,
Kam nedevu tautiņām
Ar kājām saspārdīt.

10826. (10947.)

Villainiņas mani bāra,
Pūriņāi gulēdamas,
Kam taupīju, nevalkāju, —
Vai taupīju netikļam?

10827. (10948.)

Villainītes mani rāja,
Pūriņāi gulēdamas:
Kam negāji tautiņās,
Kam nesedzi mugurāi?

10828. (10949.)

Viļņo tautu rudzu lauks
Kā pelēka vadmaliņa;
Ja būs man Dievs vēlējis,
Tur es tikšu saimeniece.

10829. (10950.)

Visapkārt tautas jāja,
Mani bārgu dēvēdamas;
Griez apkārt tu, tautieti,
N'esu bārga, n'esu spetna.

10830. (10951.)

Visas acis izraudāju,
Vērie lopus ganīdama;
Citas meitas dabūj' vīra,
Vai es viena nedabūju?

10831. (10952.)

Visas mazas meitenītes
Šorudeni izprecēja,
Tik es viena palikusi,
Kā lielā driķu druva.

10832. (10953.)

Visas meitas savu zin,
Es vien savu nezināju.
Kam adīšu raibus cimdus,
Kam rakstīšu nēzdaudziņu?
Laimei adu raibus cimdus,
Laimei rakstu nēzdaudziņu.

10833. (10954.)

Visas meitas vīru gaida,
Visas gaida saiminieku;
Audzē, Dievs, priekš manim
Vienu labu kalpa vīru.

10834. (10955.)

Visas meitas vīra grib,
Visas grib saimenieka
Es būš' ieti pie kalpiņa,
Ja man kalps gadījās.

10835. (10956.)

Visas meitas vīra, grib,
Visas grib tēva dēla;
Es būš' iet ij pie kalpa,
Pirkt par naudu tēva zemi.

10836. (10957.)

Visas meitas vīra raud,
Visas raud tēva dēla;
Es grib' ieti pie kalpiņa,
Lūgt Dieviņu palīgā.

10837. (10958.)

Vis' arāji tīrumā,
Man' arāja vien nebij;
Mans arājs birstiņā
Līgo bērza galiņā.

10838. (10959.)

Vis' arāji tīrumā,
Man' arāja vien nebija;
Vai Laimīte nojūgusi
Man' arāja kumeliņu?

10839. (10960.)

Vis' arāji tīrumā,
Man' arāja vien nebija:
Vēlu kāra māmuliņa
Man' arāja šūpoliņu.

10840. (10965.)

Visi lauza labas sēnes,
Kas tās lauza, baravikas?
Visi ņēma skaistas meitas,
Kas ņems mani neskaisto?

10841. (10966.)

Visi mani brūti sauca,
Kur tie mani brūtgāniņi?
Kur tās manas līgtas saktas,
Kur laulāti gredzentiņi?

10842. (10968.)

Visi mani brūti sauc,
Kur tie mani brūtgāniņi?
Visi mani brūtgāniņi
Pa siliņu izklīduši.

10843. (10969.)

Visi mani gredzentiņi
Kalpa puiša ročiņā:
Būšu kalpa līgaviņa,
Ne bargaja tēva dēla.

10844. (10970.)

Visi mani rožu koki
Caur žodziņu iztecējši;
Tā es pate iztecēšu
Sveša kunga novadā.

10845.

Visi mazi puisēniņi,
Visi meitu gribētāji;
Pīcka, pīcka par muguru,
Še tev meitu gribēšana.

10846. (10971.)

Visi prec bagātās,
Kas prec mani nabadziņu?
Skroderīši, vēverīši,
Tie prec mani nabadziņu.

10847. (10972.)

Visi saka, visi saka,
Ka es kalpa ļaudaviņa.
Krustu metu, Dievu liku,
Acīm kalpa neredzēju.

10848. (10973.)
Visi saka, visi saka,
Ka es vīra nedabūšu;
Es dabūšu tādu vīru
Kā Vāczemes ozoliņu.

10849. (10974.)
Visi saka, visi saka,
Ka es vīra nedabūšu;
Lai tad es ne meita būtu,
Ja es vīra nedabūtu.

10850. (10975.)
Visi saka, visi saka,
Ka es vīra nedabūšu;
Skaista piere, daiļa mēle,
Kādēļ vīra nedabūšu?

10851. (10976.)
Visi saka, visi saka,
Ne man zirga, ne arāja.
Pie Dieviņa zirgi mani,
Pie Laimiņas arājiņš.

10852. (10877.)
Visus darbus es mācēju,
Vīžu pīt nemācēju;
Atved man, māmuliņa
Jel vīzīšu pinējiņu.

10853. (10978.)
Visus kokus vējš locīja,
Vienu lieca līdz zemīti;
Visus puišus es mīlēju,
Vienu mīlu mūžiņam.

10854. (10979.)
Visus ceļus es zināju,
Ceļam galu nezināju;
Visus puišus es zināju,
Sava vien nezināju.

10855. (10980.)
Caur ābeļu birzi jāju,
Uz kumeļa ziedi bira;
Caur tautām cauri jāju,
Tautām bira asariņas.

10856. (10981.)
Cauri gāju bērzu birzi,
Ne lapiņas nenorāvu;
Būt' lapiņu norāvuse,
Visas birtu pakaļā.
Cauri gāju puišu pūli,
Ne vārdiņa nesacīju;
Būt' vārdiņu pasacījse,
Visi skrietu pakaļā.

10857. (10982.)
Cauri gāju bērzu birzi,
Sīkus zarus lasīdama;
Cauri gāju puišu rindu,
Sev arāja meklēdama.

10858. (10984.)
Ciema sieva, māmulīte,
Audzin' manu arājiņu;
Audzin' sīvu, audzin' dzedru,
Neaudzini netikušu.

10859. (10985.)
Cieši situ pūra vāku,
Apkārt griezu villeniņu,
Lai es tieku tai vietā,
Kur augdama domājuse.

10860. (10986.)
Ceļa mala, kroga vieta, —
Nedod manis, māmuliņa:
Ik dieniņas viesi nāca,
Vajag baltu biķerīšu.

10861. (10987.)
Ceļa pančka drīz pielija,
Drīz atkal izsusēja;
Tā jau man sen zināma
Kalpa puiša bagātība.

10862. (10988.)
Ceļat mani par Daugavu,
Atpakaļ vairs neiešu;
Vidzemēi melni koki
Dzeltenām lapiņām.

10863. (10989.)
Cerē mani, tautu dēls,
Es jau tevi sen cerēju;
Es jau tavu linu druvu
Ganīdama izravēju.

10864. (10990.)
Cerē mani, tautu dēls,
Tā ka citi nezināja:
Ne uz mani paraugies,
Ne uz mani vārdu saki.

10865. (10991.)
Cerēj' laimi izbēguse,
Es izbēgu nelaimiņu:
Es izbēgu pīpermani,
Brandevīna dzērējiņa.

10866. (10992.)
Cerēj' mani tautu dēls
No rudeņa, da rudeņa.
Jis sakalta cerēdams,
Es kā roze noziedēju.

10867. (10993.)
Cīruļam skaista dziesma
Līdz pašam rudeņam;
Tautiešam mīļi vārdi
Līdz pašam rudeņam.

10868. (10994.)
Cik pelēku akmentiņu
Nepacēlu ganīdama;
Cik neliešu tēva dēlu
Pa vienami novainoju.

10869. (10995.)
Cik, puisīti, tev prātiņa,
Uz manim domājot:
Es tev devu cimdus, zeķes,
Vēl tu mani pašu gribi.

10870. (L. B.)
Cik, māsiņa, tev prātiņa,
Iet pie tāda delverīša;
Dzēris, miega negulēja,
Sakāms, vārda neklausīja.

10871. (10996.)
Caunītē galvu bāžu,
Puišam mutes nedodama;
Lai es savu baltu muti
Dod' tādam smurguļam!

10872. (10998.)
Cita kunga māmuliņ,
Auklē manu arājiņu,
Munu dēļ Liezerē
Dēlu māte piekususi.

10873. (10999.)
Citas meitas goda gaida,
Kāda goda es gaidīju?
Es gaidīju Veļu mātes
Ar kurvīti atbraucot.

10874. (11000.)
Citas meitas lielījās,
Zināms maizes arājiņš;
Es ne vārda nesacīju,
Man papriekšu gadījās.

10875. (11001.)
Citas meitas paņēmušas
Manu maizes arājiņu.
Vai tādēļ bez maizītes,
Vai bez maizes arājiņa?

10876. (11002.)
Citas meitas ruden gāja,
Smulē savas villainītes;
Es iziešu pavasari,
Siltajāi saulītē.

10877. (11003.)
Citas meitas zēnu raud,
Es nevaru atsakaut,
Pie manim zēni iet,
Kā pie ogu vācelītes.

10878. (11004.)
Citas meitas vīrs aizveda,
Es paliku pakaļā;
Salasījse vecas vīzes,
Es par kalnu pakaļā.

10879. (11005.)

Cits man teica, cits vainoja
To nabaga kalpa puisi.
Tīk jums teikt, tīk vainot,
Man patika prātiņam.

10880. (11008.)

Citu gadu šī laikā
Es meitiņa vairs nebūšu, —
Saimenieka līgaviņa,
Pie gultiņas šūpulīts.

10881. (11009.)

Citur iešu, citur iešu,
Cita kunga rociņā,
Jau man bija šitie kungi
Izaugoti pabāduši.

10882. (11010.)

Citur iešu, citur iešu,
Citu puišu dīvelēt;
Lai palika Bērzoniešu
Vērtes puiši saauguši.

10883. (11012.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Nu kuls mani māmuliņa:
Man ielēca kumeliņš
Meitu rožu dārziņā.

10884. (11013.)

Vai, Dieviņu, ko darīšu,
Pati nāca tautu meita,
Pati deva raibus cimdus,
Pati zīda nēzdodziņu.

10885. (11016.)

Ai, Dieviņi, laba laime,
Sētā auga līgaviņa!
Neies mana māmuliņa
Ciema duru virināt,
Ciema duru virināt,
Ciema suņu labināt.

10886. (11017.)

Ai, kaimiņu zeltenīte,
Kam tu augi tik dižena!
Kad gulos, kad cēlos,
Tu manā prātiņā.

10887. (11018.)

Ai, kaimiņu zeltenīte,
Kam tu augi tik ražena!
Ne man darbs, ne man miegs,
Uz tevim domājot.

10888. (11020.)

Vai, māmiņa, vai, māmiņa,
Kā tu mani audzināji?
Meitas mani neieredz,
Buki bada kumeliņu.

10889. (11021.)

Vai, māmiņa, vai, māmiņa,
Kādas tavas meitenītes:
Cik es kāpu kumeļā,
Tik man rāva cepurīti,
Tik man rāva cepurīti,
Meta rožu dārziņā.
Vai man bija rozes raut,
Vai ņemt savu cepurīti?

10890. (11022.)

Ai, māsiņa, ai, māsiņa,
Kad tu būtu tautu meita,
Nebūt' savu kumeliņu
Par novadu lecinājis.

10891. (11023.)

Vai, māsiņa, vai, māsiņa,
Kad tu būtu tautu meita,
Tu būt' mana līgaviņa
Pa prātam uzaugusi.

10892. (11024.)

Ai, māsiņa, ai, māsiņa,
Kaut tu būtu tautu meita,
Es būt' tevi pats apjēmis,
Nebūt devis tautiņās.

10893. (11025.)

Vai, mazās meitenītes,
Kam jūs lielas neaugat?
Man jaunam puisēnam
Jāņem veca līgaviņa.

10894. (11026.)

Vai, meitiņa, vēja slota,
Kam ar mani nerunāji?
Vai tu tautu saderēta,
Vai aiz sava lepnumiņa?

10895. (11027.)

Ai, meitiņa, vīzdegune,
Necel augstu deguntiņu!
Es neraugu tava goda
Pie vīzīga deguntiņa,
Goda raugu darbiņā,
Gudrajā padomā.

10896. (11028.)

Ai, meitiņas, ai, māsiņas,
Kur jūs mani redzējāt?
Āboliņa kalniņā,
Kumeliņu seglojot.

10897. (11030.)

Vai, meitiņas, vai, māsiņas,
Kur jūs mani redzējāt?
Kad es savu kumeliņu
Birzī stāvu lecināju.

10898. (11031.)

Ei, naudiņa, naudas māte,
Es ar tevi vadāšos,
Tev bij man zirgu pirkt,
Man atvest līgaviņu.

10899. (11032.)

Ai, puķīte, ciema meita,
Tu būs' mana līgaviņa,
Tu manā sirsniņā,
Kā puķīte dārziņā.

10900. (L. B.)

Aijā-aijā, aijas meita,
Lec manā laiviņā.
Ja neleksi laiviņā,
Tec gar Ventu raudādama.

10901. (11033.)

Ak, tu skuķis, tautu meita,
Kam tu mani priecināji?
Pirms tu mani priecināji,
Pēc tu mani bēdināji.

10902. (11034.)

Ak, tu ciema dzeltainīte,
Cik tu man mīļa biji!
Tik es tev neizteicu
Visa sava padomiņa.

10903. (11034.)

Aiz kalniņa meitas dzied,
Aiz migliņas neredzēju;
Noņemdams cepurīti,
Nost migliņu vēcināju.

10904. (11035.)

Rozes zied kalniņā,
Upe tek lejiņā;
Tur aug mana ļaudaviņa
Kā puķīte dārziņā.

10905. (11036.)

Aiz lielā dūņu purva,
Tur vakara zvaigzne lēce;
Tur aug mana līgaviņa,
Dūņu purva bridējiņa.

10906. (11038.)

Aiz tā purva gaŗa meža,
Tur aug mana līgaviņa;
Cikreiz mani ieraudzīja,
Tikreiz mani bildināja.

10907. (11039.)

Aiz upītes kalniņā,
Tur sarkanas ogas aug,
Tur sarkanas ogas aug,
Tur aug mana līgaviņa.

10908. (11040.)

Aiz upītes līcišos
Skaistas meitas saaugušas.
Pāri brist — dziļš ūdens,
Apkārt liels līkumiņš.

10909. (11041.)

Aiz upītes zaļa zāle,
Tur es jāju pieguļā;
Nāburgos skaistas meitas,
Tur es ņēmu līgaviņu.

10910. (11042.)

Aiz upītes skaistas meitas
Smalkajosi kārkliņos;
Kaut varējis klātu tikt,
Būt' man skaista līgaviņa.

10911. (11044.)

Aisa, aisa, vica, vica,
Aug man skaista līgaviņa!
Kā tā skaista neizauga,
Upes malu ganīdama.

10912. (11045.)

Aizsamirsa ecēšiņa
Kā ecēta, neapgāzta;
Aizsamirsa tautu meita
Saderēta, neapņemta.

10913. (11046.)

Aizvakar es satiku
Vīzdeguni tautu meitu;
Es gribēju bildināt,
Slējās stāvu kumeliņš.

10914. (11048.)

Aktairīdi rallallā,
Prūšos ņemšu līgaviņu!
Prūšu meitas varen daiļas,
Zied kā rozes dārziņā.

10915. (11049.)

Ap kalniņu saule tek,
Gaŗas dienas gribēdama;
Tā es teku ar līkumu,
Labas sievas meklēdams.

10916. (11050.)

Apaļš puika es izaugu,
Apaļ' ņēmu līgaviņu,
Apaļ' mana tēva zeme,
Kā viens vasku ritenīts.

10917. (L. B.)

Apardams, ecēdams
Apkārt griezu velēniņu;
Mīlēdams, precēdams
Apkārt griezu tautu meitu.

10918. (11051.)

Ar puķīti laivu īru
Pretīm meitu māmuliņu;
Pretīm nāca meitu māte,
Kā ieviņa ziedēdama.

10919. (L. B.)

Ar meitām dziedāt gāju,
Man nevaid līgaviņas;
Ar meitām dziedādams
Nolūkoju līgaviņu.

10920. (11054.)

Ai, ai, tautu meita,
Tev skaroti lindreciņi;
Būs munami kumeļami
Tavas skaras vizināt?

10921. (11055.)

Audz, bērziņ, nelapo
Rīgas ceļa maliņā,
Lai nāk Rīgas zeltenītes
Uz Vidzemi slotu griezt.

10922. (11056.)

Ai, meitiņa, ai, māsiņa,
Būsi mana līgaviņa.
— Augšu liela, sarkanbalta,
Nebūš, tava līgaviņa.

10923. (11057.)

Audz, māsiņa, smuidra, gaŗa,
Ne tu mana līgaviņa;
Tautu meita zema, resna,
Tā būs mana līgaviņa.

10924. (11058.)

Audziet gaŗas, kaņepītes,
Vīšu pīcku trim starām;
Tikām kulšu meitu māti,
Kamēr meitu pavēlēs.

10925. (L. B.)

Balta puķe, zaļa niedre
Ielīgava ezerā:
Balta puķe — mana māsa,
Zaļa niedre — līgaviņa.
Balti puķi roku devu,
Zaļi niedri — gredzentiņu.

10926. (L. B.)

Baltu linu grožu viju,
Sudrabā mērcēdams:
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā saulīte mirdzēdama.

10927. (11060.)

Biezi aŗu līdumā,
Lai var smalki saecēt;
Maģu ņēmu līgaviņu,
Lai var grazni appuškot.

10928. (L. B.)

Bēris, mans kumeliņš,
Tukšu sili skandināja:
To man dara salds miedziņš,
Mana jauna līgaviņa.

10929. (11062.)

Bija man, bija man
Labas lietas cerējamas:
Miežu druva, griķu druva,
Ciemā skaista malējiņa.

10930. (11063.)

Bija man, bija man,
Vēl vajaga, vēl vajaga:
Bija man rudzi, mieži,
Vēl vajaga malējiņas.

10931. (11064.)

Bij man sniedze audzējama
Aiz Daugavas siliņā;
Es pabēru beŗamo
Dzelteno linsēkliņu.

10932. (11067.)

Bij man vaska dzirnaviņas
Sudrabiņa galdiņiem;
Atved man, māmuliņa,
Bites meitu malējiņu.

10933. (11068.)

Bij man viena rieksta dēļ
Tādu lielu lagzdu liekt?
Bij man vienas meitas dēļ
Turēt lielu sirdēstiņu?

10934. (11069.)

Bij odziņas, kad ziedēja,
Kad jālasa, tad nebija;
Bij meitiņas, kad mīlēju,
Kad precēju, tad nebija.

10935. (11070.)

Birzītēi tā naudiņa,
Kur' es pirku kumeliņu;
Šūpulī tā meitiņa,
Kur' es ņēmu līgaviņu.

10936. (11071.)

Bisenieki, medenieki,
Nošauniet sarmulīti:
Māte meitas man nedeva
Bez sarmuļa kažociņa.

10937. (L. B.)

Brāļi, cieti sprādzējat
Manu ceļa kumeliņu:
Daža laba strauja upe
Man priekšā bridināma,
Daža laba mātes meita
Man priekšā bildināma.

10938. (11072.)

Brīnums bija, brīnumiņš
Ar tām ciema meitiņām:
Kad es ņēmu, tad nenāca,
Kad neņēmu, gauži raud.

10939. (11074.)

Būt' man skaista līgaviņa,
Kaut māsiņa nebijuse;
No Dieviņa lieli grēki,
Sav' māsiņu maldināt.

10940. (11075.)

Būt' man tāda līgaviņa,
Kā māsiņa, dzeltanīte:
Izkūluse, maltu gāja,
Samaluse, druviņā.

10941. (11076.)

Būt' man tāda līgaviņa,
Kā tā lauka cielaviņa:
Jāšus jāju, nepanācu,
Viņa teka kājiņām.

10942. (11077.)

Daiļa auga tautu meita
Zem vizuļu vainadziņa;
Lai tā auga gana daiļa,
Būs man kāju āvējiņa.

10943. (11078.)

Daila, daila tā puķīte,
Kas aug kalna galiņā;
Laba, laba tā māmiņa,
Kas meitiņu audzināja.

10944. (11079.)

Darbeniece man' māsiņa,
Lūko manu līgaviņu,
Tu varēji nolūkot
Visādāi darbiņā,
Visādāi darbiņā,
Visādāi tikumā.

10945. (11080.)

Dar', Dieviņ, ko tu zini,
Tās meitiņas neatstāšu;
Vēl nebija puiša gadi,
Kad es viņu iemīlēju.

10946. (L. B.)

Dari durvis, meitu māte,
Man rociņas nosalušas.
Mana cimdu adītāja,
Sēd savā istabā.

10947. (11082.)

Dieviņš zina to dieniņu,
Kad es ņemšu līgaviņu!
Vējiņš loka kļavienā
Vedamās kamaniņas.

10948. (11085.)

Dēju priedi, dēju egli,
Nelūkoju ozoliņu;
Ņēmu labu mātes meitu,
Nelūkoju sudrabiņa.

10949. (11087.)

Divas puķes ezerāi,
Raunu vienu, raunu otru;
Divas meitas māmiņai,
Mīl man viena, mīl otara.

10950. (11088.)

Dod, Dieviņ, ko dodams,
Dodi gudru līgaviņu:
Atslēdziņa i guntiņa,
Abas cieti jāglabāj.

10951. (11089.)

Dod, Dieviņi, ko dodamis,
Dod man labas div' lietiņas:
Ceļā labu kumeliņu,
Mūžāi labu līgaviņu.

10952. (11093.)

Droši bridu to upīti,
Kur guļ oļi dibenā;
Droši ņēmu to meitiņu,
Ko redzēju uzaugot.

10953. (11094.)

Droši bridu to upīti,
Kuŗai oļi dibinā;
Droši ņēmu to meitiņu,
Kas aug viena māmiņai.

10954. (L. B.)

Droši bridu to upīti
Līdz oļiņu dibenam;
Droši ņēmu to meitiņu,
Kad zināju tikumiņu.

10955. (L. B.)

Dzied ar mani, tautu meita,
Ko no manis kaunējies?
Man pašam līgaviņa,
Es jau tevi nelūkošu.

10956. (L. B.)

Dziedātāju sievu jēmu,
Dancotāju kumeliņu;
Dzieda mana līgaviņa,
Dancā manis kumeliņis.

10957. (11097.)

Dziedi, dziedi tu, strazdiņ,
Jauka tava valodiņa;
Tādu ņemšu līgaviņu,
Kam strazdiņa valodiņa.

10958. (L. B.)

Dziedu dziesmu kādu māku
Nebij dziesmu rakstītājs;
Ņēmu meitu kāda nāca,
Ne es meitas audzināju.
Paldies saku māmiņai,
Kas meitiņu audzināja.

10959. (11098.)

Dziedu, dziedu, raudu, raudu,
Līgaviņas meklēdams:
Dabūš' jaunu, nebūs tāda,
Kā pirmā līgaviņa.

10960. (11099.)

Dzēris būtu alutiņu,
Kaut varējis aizmaksāt;
Ņēmis būtu līgaviņu,
Kaut varējis saderēt.

10961. (11100.)

Dzievā gudri, stigā daili,
Mana jauna līgaviņa,
Redzēs tevi ciema meitas,
Noņems tavu vainadziņu.

10962. (11102.)

Dzirkstelaiņa tautu meita
Sēd upītes maliņā;
Es gribēju klāt piejāt,
Baidās manis kumeliņš.

10963. (11103.)

Dzirkstelaiņa tautu meita
Sēž upītes maliņā;
Plata upe, šaura laipa,
Nevarēja pāri tikt.

10964. (L. B.)

Duls bērītis, lauku pieri
Mans jājams kumeliņš;
Smuka meita, baltu muti
Mana jauna līgaviņa.

10965. (11104.)

Dūmi kūp, maizi cep
Tāi mazā ciemiņā;
Patīk man silta maize,
Patīk pate cepējiņa.

10966. (11105.)

Redz, kur skaista zirņu druva,
Kaut tā man piederējse;
Redz, kur skaista līgaviņa,
Kaut māsiņa nebijuse.

10967. (11106.)

Iededzinu to svecīti,
Kas deg gaiši vakarā;
Noraudzīju to meitiņu,
Kas nes daiļi vainadziņu.

10969. (11107.)

Ieraudzījis vien, pazinu
Darbam labu zeltenīti:
Smalki balti linu krekli,
Tievas baltas vilnainītes.

10969. (11108.)

Ieraudzīju i pazinu,
Kuŗa daiļa mātes meita:
Līdz zemei zīda kleita,
Šķobās gurni staigājot.

10970. (11109.)

Ēdiet, mani sirmi zirgi,
Dumbra purva maliņā;
Aiz tā liela dumbra purva,
Tur aug mana līgaviņa.

10971. (11110.)

Eit' meitiņas, eit' māsiņas,
Kur jums tīk prātiņam;
I es ņēmu līgaviņu,
Kur man tika prātiņam.

10972. (L. B.)

Es aizgāju irbju šaut
Smalkā priežu siliņā;
Kuŗu šaut, kuŗ' atstāt,
Visām skaisti cekuliņi!

10973. (11112.)

Es appinu zelta sētu
Apkārt miežu līdumam;
Tur davīlu tautu meitu
Ar visām telītēm.

10974. (11113.)

Es apsedzu caunei pēdas,
Pavasari ganīdams;
Ruden braukšu pakaļā
Pirmajā sniedziņā.

10975. (L. B.)

Es apvilku smalku tīklu
Gar tautietes izstabiņu,
Lai te man neizbēg
Sen tīkota līgaviņa.

10976. (11114.)

Es ar savu sirdspuķīti
Uz ūdeņa satikos;
Cik gribēju roku dot,
Vilnīts laivu kustināja.

10977. (11116.)

Es ardams, ecēdams
Apkārt griezu velēniņu;
Mīlēdams, precēdams
Apkārt griezu tautu meitu.

10978. (11117.)

Es augu daiļš puisis
Dižajā ciemā.
Visas ciema meitiņas
Grib mani precam.
Velti, ciema meitiņas,
Es jūs neņemšu;
Laukā vībotne,
Tā mana līgava.

10979. (11118.)

Būt' tautietis sievu ņēmis,
Ja tam tāda gadītos,
Kas ar savu maizi nāca,
Ar savām pastalām.

10980. (11119.)

Es būt' gauži neraudājis
Dancotāja kumeliņa,
Kā raudāju tās meitiņas,
Kur' man tika prātiņam.

10981. (11120.)

Es būt' jēmis līgaviņu, —
Jauna mana māmuļīte;
Vai, Dieviņis, nepieder
Div' šūpuļi istabāi.

10982. (11121.)

Es būt' sirdi pušu šķīris,
Būt' es tevi atdabūjis;
Pussirsniņas tev iedotu,
Pusi pats paturētu.

10983. (11122.)

Es būt' cirtis to kociņu,
Būt' tam simtu atvasiņu;
Es grib' ņemti to meitiņu,
Būt' tai simtu liedzējiņu.

10984. (11123.)

Es iegāju meitiņās,
Kā liepiņu laipiņās;
Viena cēla, otra cēla
Manu cauņu cepurīti.

10985. (11124.)

Es gribēju gŗāvi rakt,
Akmens gŗāvja galiņā;
Es gribēju sievu ņemt,
Ļaudis man nevēlēja.
Vai tie liedza, sev taupīja
Man' diženu līgaviņu?

10986. (11125.)

Es gribēju māsiņām
Rādīt savu līgaviņu;
Kā irbīte ietecēja
Ciema meitu pulciņā.

10987. (11126.)

Es gribēju māsiņai
Rādīt savu līgaviņu;
Stāvēdama kājas āva,
Kā irbīte aiztecēja.

10988. (11127.)

Es gribēju šāi vietā
Nosavērti līgaviņu;
Ko man bija nosavērti,
Tādas vien snaudulītes.

10989. (11128.)

Es gribēju sievu ņemt,
Mute mella, nemazgāta;
Nule gāju mazgāties,
Vārna pelci sajaukusi.

10990. (L. B.)

Es gribēju tautu meitu,
Viņa mani negribēja.
Es Dievam tencināju,
Ka tu mani negribēji.

10991. (L. B.)

Es izvedu meitu māti
Uz slīdošu ledutiņu.
Tik ilgāmi slidināju
Līdz meitiņu pavēlēja;
Kad meitiņu pavēlēja
Tad ieņēmu kamanās.

10992. (L. B.)

Es māmiņas meitu jēmu
Māmiņā blenzdamies;
Kur meitiņa tā tikusi,
Kā tikusi māmuliņa?

10993. (11131.)

Es miezīti atravēju,
Būs man muca alutiņa;
Es meitiņu nolūkoju,
Būs man jauna līgaviņa.

10994. (11132.)

Es meitām apraudzīju,
Kas meitām vācelē:
Balta maize, raibi cimdi,
Jaunu puišu mīļi vārdi.

10995. (L. B.)

Es meitām labs puišelis,
Es pa priekšu dziedātājs;
Meitas man cimdus ada
Trejus rakstus rakstīdamas,
Trejus rakstus rakstīdamas,
Trejus pušķus pušķodamas.

10996. (L. B.)

Es, meitiņa, tevi ņemtu,
Tev nav gudra padomiņa:
Man jāvalda tēva zeme
Vajag gudras līgaviņas.

10997. (11135.)

Es neiešu ļaužu dēļ
Dreijāt savu augumiņu;
Es neiešu meitas dēļ
Sviedrēt savu kumeliņu.

10998. (11136.)

Es neietu meitu dēļ
Ciema durvis virināt,
Lai stāvēja ciema durvis
Ar sūnām aizaugušas,
Ar sūnām aizaugušas,
Ar zaļiem velēniem.

10999. (11137.)

Es negribu kūtra zierga,
Ne ar' slinkas līgaviņas.
Kūtru ziergu vilks norēja, —
Kur, sliņķīte, tevi likšu?

11000. (11138.)

Es nejāju gaŗu ceļu
Nekaustitu kumeliņu;
Es neņēmu no tālienes
Nezināmas līgaviņas.

11001. (11139.)

Es nekāptu kumeļāi
Pēc bajāra meitiņām:
Diža slave, mazs tikums
Bajāriņa meitiņām.

11002. (11140.)

Es neņemšu daiļu sievu
Ne savam sirdēstam:
Man pašam gods, slaviņa,
Citam viņas daiļumiņis.

11003. (11142.)

Es neņemtu ganu meitas,
Kad es sievas nedabūtu:
Ganu meita ieraduse
Pa zemīti vārtīties.

11004. (11143.)

Es neņemtu tās meitiņas
Gludu galvu, baltu muti:
Aiziet diena glaudoties,
Baltu muti mazgājot.

11005. (L .B.)

Es nejemtu tās meitiņas,
Kaut mūžiņu novecotu:
Kāpostiņus ravējoti
Snauda dobes galiņā.

11006. (11145.)

Es neņemtu tās meitiņas,
Ko māmiņa pate deva;
To es ņēmu, tā man tika,
Kur' māmiņa liedzin liedza.

11007. (11146.)

Es noplūktu to puķīti,
Kas aug viena ezerāi;
Es nejemtu to meitiņu,
Kas aug viena māmiņai:
Dūņu smaku tā puķīte,
Netikuse tā meitiņa.

11008. (11147.)

Es neplūču neziedoša
Sarkanā dāboliņa,
Vēl man laiks sagaidīt
Ziedošā dāboliņa.

11009. (11148.)

Es neplūcu tās puķītes,
Kas aug ceļa maliņā;
Es neņēmu tās meitiņas,
Kas aug viena māmiņai.

11010. (11149.)

Es nerautu to odziņu,
Kas aug viena mētarā;
Es neņemtu to meitiņu,
Kas aug viena māmiņai.

11011. (11150.)

Es nesētu driķu druvas,
Kaut tā balta neziedēse;
Es neņemtu līgaviņas,
Kaut man kreklu audējiņa.

11012. (11151.)

Es nesētu griķu druvas,
Kad tā balta neziedētu;
Es neņemtu līgaviņas,
Kad tā mīļi nedzīvotu.

11013. (11152.)

Es nezinu, kas par vainu,
Nenāk meitas precējot,
Gan jau glīši kājas āvu,
Gan glaudīju kumeliņu.

11014. (11154.)

Es necirtu to kociņu,
Kas aug ceļa maliņā;
Es neņēmu to meitiņu,
Kas man pate dāvājās:
Greizs aug ceļa maliņā,
Slinka pate dāvājās.

11015. (11155.)

Es panācu tautu meitu,
Kājām ceļu knopējot.
Sēd' pie manis, tautu meita,
Knopēs manis kumeliņis.

11016. (11156.)

Es pazinu to meitiņu,
Kas bij bārga mātes meita:
Melnas acis, sārti vaigi,
Šķiltin šķīla valodiņu.

11017. (11157.)

Es puisītis pusmūžiņa,
Man neņemta līgaviņa:
Man kaunīga māmuliņa,
Nedrīkst meitu bildināt.

11018. (11158.)

Es, puķīte, tevis dēļ
Dažu nakti negulēju;
Dažu nakti sastāvēji
Tu manāi prātiņāi.

11019. (11159.)

Es, puķīt, tevis dēļ
Dažu nakti negulēju;
Vai tu biji manis dēļ
Tik dižana izaugusi?

11020. (11161.)
Es redzēju irbju baru
Pa lejām rotājam;
Šķelmis biju es puisītis,
Kad nevienas nenoķēru.

11021. (11162.)
Es redzēju kaimiņos
Pāŗi jaunu malējiņu;
Dievs dod miežu vasariņu,
Ņemšu vienu maldināt.

11022. (11163.)
Es redzēju sav' sirsniņu
Sēžam galda galiņē;
Redz actiņas, sāp sirsniņa,
Nedrīkstēju bildināt.

11023. (11166.)
Es redzēju tāi ciemā
Palagiem jumtus juma;
Dod, Dieviņi, lielam augt,
Tur es ņemšu līgaviņu.

11024. (11167.)
Es redzēju tāi ciemā
Sagšām jumtu istabiņu.
Pārved man, māmulīte,
No tā ciema līgaviņu.

11025. (11168.)
Es redzēju tautu meitu,
Lēni basu staigājot.
Aun kājiņas, staigā drīzi,
Būsi mana līgaviņa.

11026. (11169.)
Es redzēju tautu meitu
Rāmi, rāmi dzīvojam.
Dzīvo rāmi, bet ražani,
Būsi mana līgaviņa.

11027. (L. B.)
Es redzēju tautu meitu,
Viņa mani neredzēja:
Es ozola galiņā,
Viņa rožu dārziņā.

11028. (11171.)
Es redzēju cieminā
Mazu, mazu māmulīti.
Kad tai viena meita būtu,
Tur es ņemtu līgaviņu.

11029. (11172.)
Es savu pazinu
Tumšā naktī:
Tik mīkstas rociņas
Kā liepu lapas,
Tik salda mutīte
Kā medutiņš.

11030. (11173.)
Es tai sila cielavai
Smalkas auklas vīdināju,
Jau tā man sen sarieba,
Sila malu tekādama.

11031. (11175.)
Es to savu cepurīti
Uz acīm pabīdīju;
Zemu raugu, tāļu redzu,
Ciema meitas rotājās.

11032. (11176.)
Es vakar apsagulu
Pie lielā lagzdu krūma;
Dadzen manim tautu meita,
Raibas govis ganīdama.

11033. (11177.)
Gāj' krogā, gāj' ciemā,
Gāj' ar savu vajadzību:
Krogā gāju alus dzert,
Ciemā meitu lūkoties.

11034. (11178.)
Gāju meitu lūkoties,
Viena bikse noplīsuse;
Otru biksi suņi plēsa,
Pa krūmiem valkādami.

11035. (L. B.)
Jāju sievas lūkoties,
Bēru riekstus kabatā;
Kad iegāju istabā,
Riekstus šļācu plāniņā.
Meitu māte riekstus lasa,
Es pie meitas kambarī.

11036. (11179.)

Gaiša, gaiša uguntiņa
Mazajā ciemiņā;
Kur tā gaiša uguntiņa,
Tur aug mana līgaviņa.

11037. (11180.)

Gan gribēju drīzi braukt,
Nav tik drīza kumeliņa;
Gan gribēju sievu ņemt,
Nedrīkst' meitu bildināt.

11038. (11181.)

Gan pazinu to sētiņu,
Kur rudeni sievu ņemšu:
Visapkārt rozes zied,
Vidū zelta magonīte.

11039. (11182.)

Gaŗām jāju to sētiņu,
Kur aug mana līgaviņa;
Cepurīti vien pacēlu:
Labrīt ciema dzeltenīte.

11040. (L. B.)

Glāziņa viena,
Glāziņa otra,
Tā trešā glāziņa
Gulēt veda.
Meitiņa viena,
Meitiņa otra,
Tā trešā meitiņa —
Tā līgaviņa.

11041. (11183.)

Gŗāvu gŗāvus cauri gāju,
Ne ziediņa nenorāvu;
Visas tautas cauri gāja,
Lāga meitas nedabūju.

11042. (11185.)

Gribu, gribu sievu jemt,
Vēl es gribu raudzīties,
Vēl es gribu raudzīties,
Ka es sliktas nepajemtu.

11043. (11186.)

Griķu mistra alu daru,
Kalpam vežu līgaviņu;
Griķu mistra saldens als,
Kalpam skaista līgaviņa.

11044. (11187.)

Gŗūti, gŗūti man gulēt
Uz cietām cisiņām;
Labāk ņemšu līgaviņu,
Kas man cisas purināja.

11045. (11189.)

Gulbis rauda ezerā,
Es ezera maliņā;
Gulbis rauda skaidr' ūdeņa,
Es tikušas mātes meitas.

11046. (11190.)

Guli, mana līgaviņa,
Šovasar lievenē;
Dreijāš' gultu, cirtīš' klēti,
Braukš' rudeni pakaļā.

11047. (11191.)

Guli, mana līgaviņa,
Vizulīšu šūplītī,
Es gulēšu jūŗinā
Baltā dēļu laiviņā.

11048. (11192.)

Guļu, guļu, miegs nenāk,
Ar vainagu līgaviņa;
Daudz vajaga sīkas naudas,
Koļš nojēme vainadziņu.

11049. (11193.)

Ik vakara lūkojos,
Kur vakara zvaigzne lēca;
Kur vakara zvaigzne lēca,
Tur aug mana līgaviņa.

11050. (11194.)

Irbe svilpa siliņā,
Traucē manu kumeliņu.
Tā nebija sila irbe,
Tā bij ciema zeltenīte.

11051. (L. B.)

Irbe svilpa eglienā,
Es atsvilpu ecēdams;
Gaidu irbes iztekam,
Iztek ciema zeltenīte.

11052. (11196.)

Irbītei slazdu taisu,
Iekrīt ciema zeltenīte.
Vai, māsiņa, tev taisīju,
Es taisīju irbītei.

11053. (11197.)

Irbītei valgu taisu,
Ietek ciema zeltenīte.
Vai nelaime tev' ienesa,
Mana paša līgaviņu?

11054. (11199.)

Jātenieku dēliņš biju,
Jāju dienu, jāju nakti,
Līdz sajāju, līdz sabraucu
Sevim jaunu līgaviņu.

11055. (11201.)

Jauns es biju, nezināju,
Kādu ņemt līgaviņu:
Vai veco bagāto,
Vai jauno smukāko?
Labāk ņēmu jaunāko,
Ne veco bagāto.
Bagātību Rīgā pirku,
Smukumiņu nevarēju.

11056. (11202.)

Jūdzi tek tautu meita
Pakaļ man raudādama.
Vai es vien puisīts biju,
Vai man vien kumeliņis?

11057. (11203.)

Jūŗā siens man papļauts,
Kasējiņa nederēta;
Rīgā nauda man paņemta,
Kaņepāji nemīstīti.

11058. (11204.)

Jūŗiņāi saliņāi
Jāju meitu lūkoties.
Jūŗas putni gaigalīši
Traucēj' manu kumeliņu.

11059. (11205.)

Kad dabūtu to meitiņu,
Ko redzēju sapinī!
Redzēj' galvu ķemmējot,
Zelta kroni uzliekot.

11060. (11206.)

Kad es ņemšu līgaviņu,
Žagatiņas meitu ņemšu:
Ekur koši piederēja
Gaŗa aste pakaļā.

11061. (11207.)

Kaut māmiņa mani kultu
Trīs reiziņas dieniņā,
To meitiņu, to es gribu,
Viņas skaistu vainadziņu.

11062. (11208.)

Kad man būtu tā meitiņa
Sapenī rādījsies,
Kur' velēja zīda diegus
Daugaviņas maliņā!

11063. (L. B.)

Kad man tiktu, es ieškiltu
No smildziņas uguntiņu;
Kad man tiktu, es dabūtu
No bajāra līgaviņu.

11064. (11212.)

Kaķam sieva, kaķam bērni,
Kaķam nauda maciņā;
Ne man sievas, ne man bērnu,
Ne man naudas maciņā.

11065. (11213.)

Kal, kalēj, ko kaldams,
Kal man dzelza pirkstaniekus,
Lai es varu spīdzināt
Treju kungu dzeltānītes.

11066. (11214.)

Kālabad ciema meitas
Linšo manu cepurīti?
Es, māsiņas, jums nebūšu
Visām maizes arājiņš.

11067. (11215.)

Kalps iedams es uzaugu,
Tīrumā art iedams;
Lielu radu brāļu māsas
Nāk man pašas solīties.

11068. (11216.)

Kam naudiņa maciņā,
Tam gadās līgaviņa;
Ne man naudas, ne man mantas,
Ne gadās līgaviņa.

11069. (11217.)

Kas bitei ziedus liedza,
Bitei zīģedi piederēja;
Kas puišam meitu liedza,
Puišam meita piederēja.

11070. (11218.)

Kas man deve āra zemi
Sila zemes arājam?
Kas man deve kalpiņam
Mātes meitu līgaviņu!

11071. (11219.)

Kas man deva labu zemi,
Kas bagātu mātes meitu!
Sila zeme man aŗama,
Kalponīte precējama.

11072. (11220.)

Kas man deva to ābolu,
Kas ābeles galiņā?
Kas man deva to meitiņu,
Kas aug viena māmiņai?

11073. (L. B.)

Klāt audzēju līgaviņu,
Tāļu laidu valodiņu;
Lai ļautiņi nezināja,
Lai tie mani neapsmēja.

11074. (L. B.)

Kliedzat, puiši, kam ir vaļa,
Vilks ēd manu kumeliņu:
Es būt kliedzis, man nav vaļas,
Ciema meita mutes prasa.

11075. (11223.)

Ko bij man nu darīt
Nu bij man div' prātiņi?
Viens prātiņš, sievu ņemt,
Otris, pirkt kumeliņu.

11076. (11225.)

Ko man iet tāļ' ūdeņa,
Ka ūdens alotā?
Ko man iet tāļi sievas,
Ka ir meitas kaimiņos.

11077. (11226.)

Ko, meitiņ, lepojies,
Ka uz mani neskaties?
Es pie tava deguniņa
Zelta trepu necilāšu.

11078. (11227.)

Ko strautiņš virināja,
Caur lejiņu tecēdams?
Tur tā mana līgaviņa
Ik rītiņus mazgājās.

11079. (11229.

Ko tu saki, vecais brāl,
Es grib ņemt muižas meitu?
Es grib' vest zelta naudu
Ar sudraba vāģīšiem.

11080. (11230.)

Kopā, kopā mēs, bāliņi,
Uz to vienu kumeliņu;
Nevaram kopā būt
Uz to vienu līgaviņu.

11081. (11231.)

Krievos gāju, Leišos gāju,
Līgaviņas lūkoties;
Manis dēļi Vidzemē
Meitu māte nomirusi.

11082. (11232.)
Kumeļā sēdēdams,
Meitu godu noraudzīju:
Balta kanna, balti krēsli,
Galdam kājas nemazgātas.

11083. (11233.)
Kumeļā sēdēdams,
Meitu godu nolūkoju:
Meitām galva nesukāta,
Nama priekša neslaucīta.

11084. (11234.)
Kumeļā sēdēdams,
Meitu godu nolūkoju:
Vis' istaba izslaucīta,
Pasolītes neslaucītas.

11085. (11235.)
Kupla, kupla tā eglīte,
Kur caunīte nakti guļ;
Mīļa, mīļa tā māmiņa,
Kur aug mana līgaviņa.

11086. (11236.)
Kuplis auga ozoliņš
Mana dārza maliņā;
Daiļa auga tautu meita
Mazajā ciemiņā.

11087. (11237.)
Kur bij man nu noiet,
Kur dieniņu pavadīt?
Viens pats biju bālēliņis,
Nav man savas līgaviņas.

11088. (11238.)
Kur es ņemšu līgaviņu,
Kad pie manis nedanāca?
— Ak, tu puika, dumju prātu,
Vai tu meitu nepazini?

11089. (11240.)
Kur meitiņas, kur māsiņas,
Tur es ar' gadījos,
Tur es ar' gadījos
Ar jauko valodiņu.

11090. (11241.)
Kur meitiņas, kur māsiņas,
Tur es ar', tur es ar',
Tur tā mana dvēselīte
Vidu meitu līgsmojās.

11091. (11242.)
Kur, puķīte, tu paliki?
Es ar citu saderēju.
— Ej ar Dievu, skrej ar vēju,
Man būs cita mātes meita.

11092. (11243.)
Kur, puķīt, tu paliki,
Es ar citu saderēju?
— Klus' tu, šķelmi, nerunā,
Lai nedzird bālēliņi.

11093. (11244.)
Kur tie lieli augsti kalni,
Tur tā dziļa Daugaviņa;
Kur tie daudzi lieli ciemi,
Tur aug brāļa līgaviņa.

11094. (11245.)
Kur tie lieli dūmi kūp,
Tur vird gardi kāpostiņi;
Kur tie naiki suņi rēja,
Tur aug mana līgaviņa.

11095. (11246.)
Kurzemniece man solīja
Sav' meitiņu malējiņu;
Solīt sola, bet nedeva,
Kairināti kairināja.

11096. (11247.)
Labāk dzeru miežu alu,
Ne kā rudzu brandavīnu;
Labāk ņemu kalponīti,
Ne kā laisku mātes meitu.

11097. (11249.)
Labāk man līka malka,
Ne kā laiska līgaviņa;
Līku malku guni kūru,
Kur likš' laisku līgaviņu?

11098. (11250.)

Labāk manu kumeliņu,
Sabaŗotu, vilks apēda,
Ne kā manu līgaviņu
Ciema puiši vizināja.

11099. (11251.)

Lai jostiņa, ko jostiņa,
Labāk zirgu pinekliņš;
Lai māsiņa, ko māsiņa,
Labāk sava līgaviņa.

11100. (11252.)

La labāk ko es cieš',
Ni kā meit's nimīlīb';
Ko meitiņ' nimīlē,
Tas bij zud's cilvēciš.

11101. (L. B.)

Lai man tika, kas man tika,
Tā meitiņa man patika;
Kur ceļā satikos
Roku sniedzu, muti devu,
Roku sniedzu, muti devu,
Saucu savu līgaviņu.

11102. (11253.)

Lai ņem pats, kas man teica,
Liela rada līgaviņu;
Miegam laba, ne darbam
Liela rada līgaviņa.

11103. (11254.)

Lai otram tāda laime,
Kāda man nelaimīte:
Irbītei spostas taisu,
Ietek ciema dzeltānīte.

11104. (11255.)

Lai palika, kur augušas,
Aiz ūdeņa dzeltenītes:
Ieradušas laivu irti,
Nemāk rudzu ritināt.

11105. (11256.)

Lai tā putra, ko tā putra,
Kur tie piena kunkulīši!
Lai tie puiši, ko tie puiši,
Kur tās ciema zeltenītes!

11106. (11258.)

Lei tas ņēme, kas man teica,
Kurzemnieka zeltenīti:
Plata galva, melnas kājas,
Kā munam kumeļam.

11107. (11259.)

Lai tur būtu, kas tur būtu,
Kam varētu klāti kļūt;
Lai tur būtu elkšņa tēvs,
Pabērzīša māmuliņa.

11108. (11260.)

Ļaujat man pašam vaļu,
Līgaviņu lūkoties.
Lai mūžiņš kāds būdams,
Ne uz viena neraudāšu.

11109. (11261.)

Laukā labi, laukā labi
Kumeliņu dancināt:
Ciemā labi, ciemā labi
Līgaviņu lūkoties.

11110. (11262.)

Liepas vien tāi mežā,
Kur cirtīšu vezumiņu?
Māsas vien tāi ciemā,
Kur es ņemšu līgaviņu?

11111. (11263.)

Lepna bija tā meitiņa,
Nedrīkstēju bildināt;
Tai meitai bālēliņš
Rīgā zelta kalējiņš.

11112. (11264.)

Lepna meita, ne bagāta,
Tā ar mani nerunāja.
Gan redzēs, lepna meita,
Kas tev' tādu bildinās?

11113. (11265.)

Lepna meita ceļu gāja,
Ar maniem nerunāja.
Ej ar Dievu vīzdegune,
Kad ar mani nerunā.

11114. (11266.)
Lepna meita ceļu gāja,
Tā ar mani nerunāja.
Dievs dod tev satikties
Tādu lepnu tēva dēlu.

11115. (11268.)
Lepna meita ceļu gāja
Vāver' šūtu kažociņu.
Es nebiju puiša kārta,
Es nedrīkstu bildināt.

11116. (11269.)
Līdz zemei lazdiņš zied
Dzeltāniem ziediņiem;
Līdz sirdij man mīlēja
Tautu meita zeltainīte.

11117. (L. B.)
Līdzat, meitas, man dziedāt,
Ievedīšu puķītēs.
Zied puķītes trejis ziedis,
Deviņām lapiņām.

11118. (L. B.)
Līgo, mana līgaviņa,
Šovasaru kājiņāmi;
Ruden pirkšu kumeliņu,
Tad es tevi vizināšu.

11119. (11271.)
Līku loču upe tek,
Uz krastiem ievas zied,
Līku loču tas celiņš,
Kur aug mana līgaviņa.

11120. (11272.)
Līču, līču upe tek,
Zaru, zaru Daugaviņa;
Aiz to līču, aiz to zaru,
Tur aug mana līgaviņa.

11121. (11273.)
Lūdz tu Dievu, tautu meita,
Lai aug mani mieži, rudzi,
Es neļaušu vējiņam
Tavu matu purināt.

11122. (11274.)
Lūdz tu Dievu, tautu meita,
Lai man auga rudzi, mieži,
Es nelikšu kundziņam
Tevi ilgi maldināt.

11123. (11276.)
Lūdza mani tēvs, māmiņa,
Nelaiž ņemt tās meitiņas.
Es grib' ņemti, nebēdāti,
Tīk manami prātiņam.

11124. (11277.)
Māku art, māk' ecēt,
Vīžu pīt nemācēju.
Atved man, māmuliņ,
Vīžpinīti līgaviņu.

11125. (11279.)
Māte, māte, grūti laiki,
Ved man otru gulētāju;
Mīksta vieta, balts palags,
Neva otra gulētāja.

11126. (11280.)
Māte savas meitas rāja,
Es āz loga klausījos.
Man, māmiņa, to meitiņu,
Kas pretīm nerājās.

11127. (11281.)
Man jaunam puisēnam
Trejas domas vasarā:
Vienas bija, sievu ņemt,
Otras, sievai maizi dot;
Tās trešās, tās man bija,
Sola kungi kaŗā dot.

11128. (11283.)
Man māsiņas teicin teica
No tālienes līgaviņu.
Teiciet, māsas, neteiciet,
Es neņemšu neredzējs.

11129. (L. B.)
Man pašami smiekli nāca,
Ka man līgsma līgaviņa:
Es tai prasu sviesta maizi,
Viņa tek mutes dot.

11130. (11284.)

Man zināma līgaviņa,
Tikai nav saderēta;
Apkārt laidu valodiņu,
Lai netika citajam.

11131. (11288.)

Man' div' bēri kumeliņi
Par Daugavu pārpeldēja,
Par Daugavu pārpeldēja,
Mātes meitu lūkoties.

11132. (11289.)

Man' neņēma ciema meitas,
Ka es arti nemācēju.
Sēšu cūku budukšņos,
Augs man mieži griezdamies.

11133. (L. B.)

Mana, mana tā meitiņa,
To nedošu nevienam;
Pāri celta man rociņa,
Pāri laista valodiņa.

11134. (11290.)

Manis dēļ, tautu meita,
Balta vien nestaigā,
Kad es jemšu, es pajemšu,
Būtu melna, kā vambole.

11135. (11291.)

Maza, maza man māsiņa,
Vēl mazāka līgaviņa.
Braukš' uz Rīgu, pirkšu kurpes
Augstajiem papēžiem.

11136. (11292.)

Maza, maza man' māsiņa,
Vēl mazāka līgaviņa;
Lūdzin lūdzu kalvīšam,
Lai kaļ mazas dzirnaviņas.

11137. (11293.)

Maza, maza meitēnīte
Mani līdzi aicināja.
Vai būs iet, vai neiet,
Kad tik maza aicināja.

11138. (11294.)

Maza, maza meitenīte
Puķes stāda dārziņā.
Kam lielāka izaugusi,
Būt' man skaista līgaviņa.

11139. (11295.)

Maza, maza meitenīte
Puķes stāda dārziņā.
Treju gadu negaidīju,
Tā būs mana līgaviņa.

11140. (11296.)

Maza, maza meitenīte
Solījās mana būt.
Audz lielāka, ņem prātiņu,
Tad solies mana būt.

11141. (11297.)

Maza, maza meitenīte
Tek par sila gabaliņu.
Steidzu, steidzu, jūdzu, jūdzu
Baltskarīti kumeliņu.
Dod, Dieviņ, to panākt,
Gabaliņu vizināt,
Gabaliņu vizināt, —
Būt' man skaista līgaviņa.

11142. (L. B.)

Mazi, mazi tautu meiti
Es nomaucu gredzentiņu;
Audz, meitiņa, loki pūru,
Nāc pie sava gredzentiņa;
Ja māmiņa neklausīs,
Parādīšu gredzentiņu.

11143. (11298.)

Miezīšam balti milti,
Balti bija, sēnalaiņi;
Es redzēju kaimiņos
Dailas meitas, netikušas.

11144. (11299.)

Meitas man tīš' darīja,
Dziļ' upīti bridināja;
Brien kumeļš, brienu pats,
Mirka mani zābaciņi.

11145. (11300.)
Meitas, manas meitenītes
Ne manam prātiņam;
Kumeliņis, lielnaudītis,
Tas manam prātiņam.

11146. (11301.)
Meitas, manas meitenītes
Ne manami prātiņam;
Tepat auga līgaviņa
Tuvējosi kaimiņos.

11147. (11302.)
Meitas mani aicināja
Pār upīti launagā;
Nāc, meitiņa, pate pāri,
Es maizītes arājiņš.

11148. (11303.)
Meitas mani audzināja
Kā pelēku vanadziņu;
Es uzaugu meitiņām
Lielais maizes devējiņš.

11149. (11304.)
Meitas mani audzināja
Kā pelēku vanadziņu;
Es izaugu meitiņām
Pats lielais ienaidnieks.

11150. (11305.)
Meitas mani mazu kūla,
Pa nātrēm viļādamas.
Ai, meitiņas, nekuliet,
Es būš jūsu brūtgāniņš.

11151. (11307.)
Meitas mani mazu puiku
Sol' vārnām, žagatām;
Es uzaugu pie kundziņa
Liels ābeļu potmanīts,
Es meitām iepotēju
Mīlestību sirsniņā.

11152. (11308.)
Meitas mani melni sauca,
Druķīt' manu kumeliņu.
Gan tu būsi melņa sieva,
Druķīts tevi vizinās.

11153. (11309.)
Meitas mani melli sauca,
Kad man mellis kumeliņš.
Labprāt ietu pie tā meļļa,
Kad tik mellis bildinātu.

11154. (11310.)
Meitas mani melli sauca,
Kad man mellis kumeliņš.
Laižat mani tīrumā
Ar mellīti grozīties!

11155. (11311.)
Meitas mani melli sauca,
Ka man melnis kumeliņš.
Vai tādēļ mellis biju,
Ka man melnis kumeliņš?

11156. (11312.)
Meitas mani nolamāja
Par pelēku vanadziņu;
Es meitām atsacīju:
Jūs tās lauku kuratiņas.

11157. (11313.)
Meitas sēd rindiņā,
Man sirsniņa augtin auga;
Lai tās citas, ko tās citas,
Bet tā viena man mīlēja.

11158. (11314.)
Meitiņ, mīļā dvēselīt,
Kam citam solījies?
— Tu, puisīti, neveiklīts,
Kam tik ilgi kavējies?

11159. (11315.)
Meitiņ mīļā, meitiņ daiļā,
Nes ūdeni kumeļam!
Kumeliņu dzirdinot,
Nolūkoju līgaviņu.

11160. (11317.)
Meitiņas māsiņas,
Es jūsu brūtgāns;
Ik svētu rītiņu
Bārdiņu pucēju.

11161. (11319.)

Meitu dēļ es izdevu
Ražano kumeliņu:
Citai pirku zelta jostu,
Citai zelta gredzentiņu.

11162. (11320.)

Mella gāja tautu meita,
Redzēj' mani lūkojam.
Ja tev tika, ej jo mella,
Tīk manam prātiņam.

11163. (11322.)

Mežā gāju liepas cirst,
Ciemā meitas lūkoties;
Mežā aug kuplas liepas,
Ciemā skaistas zeltainītes

11164. (11323.)

Mežā gāju irbu šaut,
Mežā irbu liela draudze.
Vienu šāvu, vien' atstāju
Jaunajam bāliņam.

11165. (11324.)

Metu labu siena kaudzi,
Tai atspaida nevajaga;
Ņēmu labu mātes meitu,
Tai kalpones nevajaga.

11166. (11325.)

Mīļa auga ar manim
Tā nāburga dzeltānīte;
Uzaugusi iet pie cita,
Atstāj mani bēdiņās.

11167. (11326.)

Mīļa man tautas meita,
Būt' mellāja krekliņā;
Savu māsu nemīlētu,
Būt' zeltā, sudrabā.

11168. (11327.)

Mīli, Dievis, man' māsiņu,
Es brālītis vais nemīlu;
Man pašam ciemiņos
Tautu meita mīlējama.

11169. (11328.)

Mīlē mani tas celiņš
Smalkajāmi smiltiņām;
Mīlē mani tā meitiņa
Smalko zīļu vainadziņu.

11170. (11329.)

Mīlēt mīl ievas zieds,
Ieviņ' pate vien nemīl;
Mīlēt mīl mātes meita,
Māmiņ' pate vien nemīl.

11171. (11330.)

Mīlēties mīlējās
Tai meitai mutes dot:
Tai meitai balta mute,
Rozes vaigu galiņos.

11172. (11331.)

Mīļi mani meitas tura,
Baļo manu kumeliņu,
Met ābolu lasīdamas,
Beļ auziņas sijādamas.

11173. (11333.)

Mīļi turu sav' māsiņu,
Vēl jo mīļi līgaviņu;
Sav' māsiņu rokā vedu,
Līgaviņu padusē.

11174. (11335.)

Muižā gāju sievas ņemt,
Purvā gāju rīkstes griezt;
Kuŗa darba nemācēja,
Gan rīkstīte pamācīja.

11175. (11337.)

Nav nenieka, nav nenieka,
Kur, māmiņa, tu domāji:
Snaudin snauda vakarā,
Rītā agri necēlās.

11176. (L. B.)

Nav vairs laba, nav vairs laba,
Klāt precēta līgaviņa;
Ik dieniņas pie māmiņas,
Kā kaziņa žagaros.

11177. (L. B.)

Nāc pie manis, tautu meita,
Tā tu badu neredzēsi;
Silnī malkā, rijā ceplis,
Rīgā rudzi spīķeri.

11178. (11338.)

Ni man labi mieži auga,
Apenīši neziedēja;
Ni es ņemšu līgaviņu,
Vēl nav man uzauguse.

11179. (11339.)

Ne seglot nesegloju
Netīkamu kumeliņu;
Ne runāt nerunāju
Netīkamu mātes meitu.

11180. (11340.)

Ne tā būs, kumeliņ,
Kā citiem rudeņiem;
Likšu seglus, iemauktiņus,
Jāšu meitu lūkoties.

11181. (11341.)

Ne tā mana līgaviņa,
Kas priekšā plandījās;
Tā būs mana līgaviņa,
Kas no manis bēgšus bēga.

11182. (11342.)

Neaiztiku, neaiztiku,
Ne rociņas nedadūru,
Ne tā mana, ne tā mana
Rīta māļu malējiņa.

11183. (11343.)

Neba mani māte māca
Meitiņām mutes dot,
Mana paša prātiņš māca,
Mans gudrais padomiņis.

11184. (11344.)

Nebūs man, nebūs man
Šāi ciemā līgaviņas:
Pate māte govis slauca,
Pate ganus pavadīja.

11185. (11345.)

Ņemam abi mēs, bāliņi,
Viena vārda līgaviņu,
Vienas sauču vārtu vērt,
Abas divi datecēja.

11186. (11350.)

Ņemt es ņemšu līgaviņu,
Ka man sliktas nepaņemt;
Ne vīzīte, man nomest,
Ne puķīte, pakaitēt.

11187. (11351.)

Ņemt es ņemšu līgaviņu,
Vai būs ziema, vai vasara;
Piekūst rokas man maļot,
Kumeliņu barojot.

11188. (11352.)

Ņemtin ņemšu līgaviņu,
Bet nezinu, kādu ņemšu.
Kas bij smuka, tā bij slinka,
Kas bagāta, tā nenāca;
Kas bij laba strādeniece,
Tā bij vīra valdeniece.

11189. (11353.)

Ņemtin ņemšu ļaudaviņu, —
Ka es bargas nepaņemtu,
Ka tā mana māmuliņ
Pie vecuma neraudātu!

11190. (11354.)

Ņemtin ņemšu to meitiņu,
Būt' man simtu liedzējiņu;
Cits pats liedza sevis dēļ,
Cits man laba nevēlēja.

11191. (11355.)

Jemtin jemšu to meitiņu,
Kaut būt' simtu liedzējiņu;
Mana paša acis redz,
Kāds krekliņis mugurā.

11192. (11357.)

Nepiedošu irbītei
Par kumeļa biedējumu;
Nepiedošu tautu meiti
Par rociņas devumiņu.

11193. (11358.)

Neteic' tēvam, neteic' mātei,
Neteic' meitas māmiņai,
Ka es turu līgaviņu
Zeltenīšu pulciņā.

11194. (11359.)

Nevaid labi, nevaid labi
Aiz Ventiņas līgaviņa:
Ventai krauļus nogulēju,
Ar līgavu runājot.

11195. (11360.)

Nevarēju tumšu nakti
Sīku zvaigžņu izskaitīt;
Nevarēju sadomāt,
Kur bij ņemt līgaviņ'.

11196. (11361.)

Nevienam nesacīju,
Kur aug mana līgaviņa;
Māsiņai gan sacīju,
Lai tā laiku draudzējās.

11197. (11362.)

Nevienam nesacīju,
Kur aug mana līgaviņa;
Mātei vien pasacīju,
Kumeliņu sedlojot.

11198. (11363.)

Nevienam nesacīju,
Kur aug mana līgaviņa:
Zem eglītes, zem liepiņas,
Zaļā rožu dārziņā.

11199. (11364.)

Neviens to nezināja,
Kur aug mana līgaviņa.
Kuŗu pusi saule leca,
Tur aug mana līgaviņa;
Smuka bija, skaista auga
Tuv' pie saules dzīvodama.

11200. (11365.)

Nīdei man' lauk's putn',
Nīdei lauk's cielave;
Mūs' pašei ciem's meit's
Vislabei nīdantai.

11201. (11366.)

No kurienes tu meitiņa,
Glabā manu cepurīti?
Gan es tavu vaiņadziņu
Uz rudeni paglabāšu.

11202. (11367.)

No zemītes izziedēja
Sarkanajis āboliņš;
No darbiņa nolūkoju
Raženo mātes meitu.

11203. (11368.)

No zīļotas, sudrabotas
Nosti griežu kumeliņu;
Ar snātnīti, vilnānīti
Ņēmu zirga pakaļā.

11204. (L. B.)

No tā tēva zirgu pirku,
No tā ņēmu līgaviņu:
Lai brauc mana līgaviņa
Ar ierastu kumeliņu.

11205. (11369.)

No tirdziņa tirgo gāju,
Līgaviņas raudzīties;
Gudra meitu māmuļiņa,
Nelaiž meitu tirdziņā.

11206. (11370.)

Nokārsušu ogu rāvu,
Izaugušu meitu ņēmu:
Garda oga nokārsusi,
Gudra meita izaugusi.

11207. (11371.)

Nu priecīgi, nu lustīgi,
Nu pēdīga vasariņa,
Nu pēdīga vasariņa,
Pie meitām staigājot.

11208. (11372.)

Nu pupinas ziedus rieta,
Nu ir laba ravēšana,
Nu meitina vainagā,
Nu ir laba lūkošana.

11209. (11373.)
Nulē gribu puisīts būt,
Nulē gribu sievu ņemt,
Nulē pirkšu kumeļami
Zvārgulainus iemauktiņus.

11210. (11374.)
Pa prātam man zirdziņš,
Pa rokai zobentiņš;
Dod, Dieviņi, sataujāt
Pa prātam līgaviņu.

11211. (11375.)
Paliek man šī vasara
Ar meitām ienaidā:
Miežus sēju, tie neauga,
Apinīši neziedēja.

11212. (11376.)
Pār upīti melli alkšņi
Sudrabiņa lapiņām;
Pār upīti man uzauga
Sudrabiņa valkātāja.

11213. (L. B.)
Pār upīti peldināju
Div' sudraba gredzentiņus;
Man uzauga aiz upītes
Div gredzenu nēsātāja.

11214. (11377.)
Pakaļ tek tā meitiņa,
Pakaļ mani raudādama,
Redz tā mani prāvu vīru
Iznesīgu valodiņu.

11215. (11378.)
Par māsiņu nebēdāju,
Lai aug daiļa netikusi,
Kad redzētu tautu meitu
Agr' ejot druviņā.

11216. (11379.)
Pašas tek kamaniņas,
No kalniņa lejiņā;
Pašas nāk tautu meitas,
Redz man' grezni dzīvojot.

11217. (11380.)
Pastāv', mans kumeliņ,
Uz tā ledus gabaliņa,
Lai es teku raudzīties,
Ko dar' ciema zeltenītes.

11218. (L. B.)
Pate meitu māmulīte
Man piedeva padomiņu:
Sien kumeļu birzmalē,
Nāc kājām sētiņā.
Lai šķiet tevi ceļa vīru,
Ne meitiņu lūkotāju.

11219. (11381.)
Patīk man sila zeme
Vienas reizes arumiņu;
Patīk man tautu meita,
Vienas reizes redzējumu.

11220. (11382.)
Patīk man tā meitiņa,
Bet nedrīkstu bildināt;
Lūdzu drauga, lai bildina,
Viņa drauga neklausīja.

11221. (11383.)
Patīk man tā meitiņa,
Patīk viņas valodiņa:
Kā niedrīte tā meitiņa,
Kā skujiņa valodiņa.

11222. (11384.)
Patīk man tā meitiņa,
Tās meitiņas vainadziņš.
Vai, Dieviņi, labi būtu,
Kad varētu sagaidīt.

11223. (11385.)
Patīk man tā meitiņa,
Tās meitiņas vainadziņš;
Tikai vien nezināju,
Kur tai tēvs, māmuliņa.

11224. (11386.)
Patīk man tā meitiņa,
Tās meitiņas vainadziņš;
Tikai vien nezināju,
Vai dod tēvs, māmuliņa.

11225. (11387.)

Patīk man tā meitiņa,
Tās meitiņas valodiņa;
Meklēt man kuŗu dien'
Tās meitiņas māmuliņu.

11226. (11388.)

Patīk man tā cepure,
Nav naudiņas pārāk dot;
Patīk man tā meitiņa,
Nedrīkstēju bildināt.

11227. (11389.)

Patīk man tas dārziņis,
Tā dārziņa puķi raut;
Patīk man tā māmiņa,
Tās māmiņas meitu ņemt.

11228. (11390.)

Patīk man tas ciemiņš,
Tā cieminā zeltenītes;
Tikai vien nepatika,
Galda malas nemazgātas.

11229. (11391.)

Patīk tev, tautu meita,
Mani bēri kumeliņi,
Kā man tika prātiņam
Tavs vizuļu vainadziņš?

11230. (11392.)

Pie sudraba avotiņa
Trīs meitiņas velējās.
Viena bija mana māsa,
Otra brāļa līgaviņa,
Tā trešā itin sveša,
Tā būs mana līgaviņa!

11231. (11393.)

Pie celmiņa es pieslēju
Nemergotu zobentiņu;
Pie māmiņas es atstāju
Netikušu līgaviņu.

11232. (11394.)

Pieci vilki stāvu lēca
Gar to manu kumeliņu;
Piecas meitas ķīvējās
Gar to manu augumiņu.

11233. (11395.)

Prātam ņēmu līgaviņu,
Ir bagāta, nav bagāta;
Būs prātam līgaviņa,
Rīgā pirkšu bagātību.

11234. (11396.)

Prātam tika tā meitiņa,
Sirdei vis nemīlēja;
Būt' sirdei mīlējusi,
Būtu mana līgaviņa.

11235. (11397.)

Prātiņ, tavu domājumu,
Tik dižanu līgaviņu!
Ko, prātiņ, tu domā,
Kad Laimiņa nelikuse.

11236. (11398.)

Prātiņ tavu, galviņ tavu,
Ņemt bagātu līgaviņu!
Tā prātiņa vien nebija,
Baŗot labu kumeliņu.

11237. (11399.)

Prātiņā man iekrita
Tautu meita zeltenīte;
No prātiņa neizkrita,
Tā būs mana līgaviņa.

11238. (11400.)

Prātiņš man šurpu, turpu,
Prātam vaļu nepalaidu;
Prātiņš man sievu ņemt,
Prātiņš pirkt kumeliņu.

11239. (11401.)

Projām iešu, nedzīvošu,
Še ir slinkas tautu meitas;
Tur es iešu, tur dzīvošu,
Kur tikušas darbinieces.

11240. (L. B.)

Proties, manu kumeliņu,
Kad es grožus kustināju;
Zinies, mana līgaviņa,
Kad es acis mirkšķināju.

11241. (11403.)

Pūtij' savu kumeliņu
Maltuvītes galiņā;
Noklausos, noraugos,
Ko dar' ciema dzelteinītes.

11242. (11404.)

Puišiem mutes, puišiem mutes
No meitām vajadzēja!
Dodi, dodi, nekavē,
Tu jau biji solījuse.

11243. (L. B.)

Puķe, puķe, roze, roze,
Kam tu mani kaitināji?
Kad es iešu, tad noraušu,
Aizpuškošu cepurīti.

11244. (11406.)

Puķe, puķe, roze, roze,
Kam tu mani kaitināji?
Lai es gāju, kur iedams,
Tu zied' ceļa maliņā.

11245. (11407.)

Puķīt auga dārziņā,
Tur puškoju cepurīti;
Meitiņ' auga kaimiņos,
Tur es ņēmu līgaviņu.

11246. (11409.)

Purā gāju ogas ēstu,
Purā ogas nedabūju;
Tautu meitu vien atradu
Kā sarkanu brūklenīti.

11247. (11410.)

Puško, māte, mani pašu,
Tēvs baroja kumeliņu;
Lūkos meitas mani pašu,
Lūkos manu kumeliņu.

11248. (11411.)

Puskociņa caunīt' dzinu,
Līdz galam vāverīti;
Pusceliņa māsiņ' vedu,
Līdz galam tautu meitu.

11249. (11412.)

Pusplaukuse tu, puķīte,
Kā būs man tevi raut?
Pusauguse tu, meitiņa,
Kā būs man tevi ņemt?

11250. (11413.)

Putniņam, tārpiņam,
Katram sava līgaviņa;
Man puišam diženam
Vien nav savas līgaviņas.

11251. (11415.)

Redzin redzu actiņām,
Nav pēc manis tā meitiņa:
Ne pēc manis kājas āva,
Ne nes vaŗa vainadziņu.

11252. (L. B.)

Rikšiem bēri es palaidu
Pa to zaļu atmatiņu;
Es atradu ciema meitas
Vēl guļoti, nemaļoti.
Mūs māsiņas samalušas,
Jau palika sijājoti.

11253. (11416.)

Saderam, Daugavieti,
Kuŗam māte meitu dos;
Tu sēdēji laiviņā,
Es labā kumeļā.

11254. (11418.)

Sāp sirsniņa, raud actiņa,
Pretī sēd līgaviņa;
Sēd' līdzās līgaviņa,
Lai sirsniņa nesāpēja.

11255. (11419.)

Zaļa niedre ezerā
Ūz ūdeni līgojās;
Tālu, tālu tā vietiņa,
Kur aug mana līgaviņa.

11256. (11421.)

Salda, salda brūklenīte,
Vēl saldāka zemenīte;
Mīļa, mīļa man māsiņa,
Vēl mīļāka tautu meita.

11257. (11422.)
Sarkanbalta mātes meita
Zied kā roze dārziņā;
Tai es došu sav' rociņu,
Savu zelta gredzentiņu.

11258. (11423.)
Saulīt' mana māmuliņa,
Puķīt' mana līgaviņa;
Saulītē sēdēdams,
Ar puķīti kavējos.

11259. (11424.)
Saucin sauca aiz upītes,
Vai sauc meitu māmuliņa?
Pāri brist dziļš ūdens,
Apkārt iet līkumiņš.

11260. (11425.)
Savu redzu līgaviņu,
Uz citāmi nelūkoju;
Lai gan liedza, lai gan pēla,
Tā būs mana līgaviņa.

11261. (11426.)
Šāi ciemā daiļas meitas,
Te jānāk sievas ņemt. —
Melns galdīts, melns stopīts,
Melnas pašas ciema meitas.

11262. (11427.)
Šauras, šauras man actiņas,
Es meitiņas cauri redzu,
Es meitiņas cauri redzu
Caur durvīm, caur logiem.

11263. (11428.)
Šauras, šauras man actiņas,
Kumeliņa neredzēj';
Tautu meitu gan redzēju
Tumšajā kaktiņā.

11264. (11428.)
Šaut, māmiņa, ja tev tīk,
Trīs reizītes dieniņā,
Mans prātiņš uz meitām,
Uz labo kumeliņu.

11265. (11429.)
Šautin šautu to irbīti
Kas eglītes galiņā;
Ņemtin ņemtu to meitiņu,
Kaut varētu saderēt.

11266. (11430.)
Šautu, šautu to putniņu,
Kas eglītes galotnē;
Ņemtu, ņemtu to meitiņu,
Šaulē vaigi nodeguši.

11267. (11432.)
Šī māsiņa, tā māsiņa,
Tautu meita man māsiņa,
Tā man deva baltu kreklu,
Un melno izvelēja.

11268. (11433.)
Šita pate tautu meita
Būtu mana līgaviņa,
Kaut tik ilgi negulējsi
Atvasīšu krūmiņā.

11269. (11434.)
Šitie kalni nav tie kalni,
Kur caunīte nakti guļ;
Šitie ciemi nav tie ciemi,
Kur aug mana līgaviņa.

11270. (11435.)
Šito gadu dažu nakti
Stundu miega negulēju:
Prātā nāca tautu meita,
Tautu meitas mīļi vārdi.

11271. (11436.)
Šķelmīts mans kumeliņš,
Ietek meitu pulciņā;
Iztek galvu grozīdams,
Lāga meitu neredzējs.

11272. (L. B.)
Šorīt jāju visu rītu,
Jāju ceļu vaicādams;
Vakarai tautu meita
Pate ceļa vedējiņa.

11273. (L. B.)
Šūpo, egle, to caunīti,
Tā būs mana cepurīte;
Šūpo, māte, to meitiņu,
Tā būs mana līgaviņa.

11274. (11437.)
Zied ieviņa, tā nezied,
Kā zied āra ābelīte;
Mīl māsiņa, tā nemīl,
Kā mīl sava līgaviņa.

11275. (11438.)
Zied rozītes, zied meitiņas,
Mazajā ciemiņā;
Nej puškot cepurītes,
Nej meitiņu lūkoties?

11276. (11439.)
Ziemu, ziemu, ne vasaru,
Līgaviņu lūkoties:
Kuŗa gāja ziemā balta,
Tā vasaru vēl baltāka.

11277. (L. B.)
Sieru, sieru, baltas maizes
Tām ciemiņu meitiņām:
Nāks rudens, aukstas naktis,
Lai neliedza villainītes.

11278. (11441.)
Sievu ņemšu, sievu ņemšu,
Es bez tās nedzīvošu;
Tā man dos baltu kreklu,
Tā mello izmazgās.

11279. (11442.)
Sēd' blakām, tautu meita,
Dod rociņu paslepeni:
Tuvu bija tie ļautiņi,
Kas man tevis nevēlēja.

11280. (11443.)
Sēdi, sēdi, tu meitiņa,
Ko tu viena sasēdēsi,
Ja negribi mani otru,
Ko valodas darināt?

11281. (11446.)
Zem priedītes negulēju,
Priedītei asas skujas;
To meitiņu neprecēju,
Kas bij nikna bāliņos.

11282. (11448.)
Siksniņām, sprādziņām
Sprādzēj' savu kumeliņu;
Bēdiņām, asarām
Audzan' savu līgaviņu.

11283. (11449.)
Silā bite ratus grieza,
Ne baltā ābulā;
Darbā meitu nolūkoju,
Ne zeltā, sudrabā.

11284. (11450.)
Zila, zaļa līdaciņa,
Nāc ar mani spēlēties:
Visgudraja mātes meita,
Nāc manā rociņā.

11285. (11451.)
Silta bija tā pusīte,
Kur saulīte agri lēca;
Mīļa bija tā sētiņa,
Kur aug mana līgaviņa.

11286. (11452.)
Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kur aug mana līgaviņa;
Aiz kalniņa vaŗa sēta,
Tur aug mana līgaviņa.

11287. (11453.)
Zinu, zinu, bet neteikšu,
Kur aug mana līgaviņa:
Aiz upītes kalniņā,
Bagātā sētiņā.

11288. (11454.)
Zinu, zinu, kā piekrāpšu,
Kā piekrāpšu tautu meitu:
Sēšu linu lielu lauku,
Lūgšu tevi noravēt.
Man liniņus ravēdama,
Būsi mana līgaviņa.

11289. (11455.)

Skaista auga tautu meita,
Nedzīrās mana būt;
Lai es šķelmis, ne puisītis,
Ja es tevi nedabūju.

11290. (11456.)

Skaista puķe kalniņā,
Vēl skaistāka lejiņā;
Skaista bija man' māsiņa,
Vēl skaistāka līgaviņa.

11291. (11457.)

Skaista, skaista zīļu rota,
Jo dižina nesējiņa;
Man tā rota tā nemīl,
Kā mīl pate nesējiņa.

11292. (11458.)

Skaista, skaista tā zemīte,
Kur dzīvoja man' māsiņa;
Kaut varējis tur nokļūt,
Tur meklētu līgaviņu.

11293. (11459.)

Skaista spīd rīta saule,
Vēl skaistāka vakarā;
Skaista auga man māsiņa,
Vēl skaistāka līgaviņa.

11294. (11461.)

Skaistu meitiņ' i redzēju,
Tēv' un mātes neredzēju;
Kad redzētu tēv' un māti,
Būt man skaista līgaviņa.

11295. (11462.)

Skaistu ņēmu līgaviņu,
Bagātības neraudzīju;
Rīgā pirku bagātību,
Skaistumiņa nevarēju.

11296. (11463.)

Skaņa, skaņa rīta rasa,
Vēl skaņāka vakarā;
Mīļa, mīļa man māsiņa,
Vēl mīļāka tautu meita.

11297. (11464.)

Skaņi irbe nosakliedza
Aiz upītes kalniņā.
Cirtu priedi, metu laipu,
Tā būs mana līgaviņa.

11298. (11465.)

Skrej, bitīt, pār par jūŗu,
Tāi zemē ziedus ņemt,
Tāi zemē ziedus ņemt,
Kur aug mana līgaviņa.

11299. (L. B.)

Slīkušas priedītes
Zariņu lauzu;
Tikušas māmiņas
Meitiņu jēmu.

11300. (11466.)

Smagi pūta liela vētra
Meitu rožu dārziņā;
Kad rozītes locījās,
Tad es vienas lūkojos.

11301. (11467.)

Smalku bērzu birzi līžu
Straujajāi kalniņā;
Laba tēva meitu ņēmu
Mazajāi ciemiņā.

11302. (L. B.)

Spīdi gaiši, mēnestiņi,
Naktī vedu līgaviņu,
Dienu vesti nevarēju,
Kungi stāda druviņā.

11303. (11469.)

Spodra dega uguntiņa
Mazajā ciemiņā;
Tur ir mana līgaviņa ,
Kas to spodru dedzināja.
Tai es pirkšu zīda kleitu
Līdz pašiem papēžiem.

11304. (11470.)

Stāvi stili, kumeliņu,
Līdz es tevi apsedlošu;
Stāvi stili, mātes meita,
Līdz es tevi nolūkošu.

11305. (L. B.)

Stāvi stalti, kumeliņ,
Līdz es tevi apsedlošu;
Staigā čakli, tautas meita,
Līdz es tevi nolūkošu.

11306. (11471.)

Stallī manis kumeliņis,
Pašā staļļa dibinā;
Ciemā mana līgaviņa,
Aiz ciemiņa ciemiņā.

11307. (11472.)

Stalti zirgi, stalti rati,
Stalts daiļais augumiņš, —
Nav man tēva, ne māmiņas,
Nav man savas līgaviņas.

11308. (11474.)

Sviesta piku zemē raku,
Meitas pāri lecināju.
Kuŗa meita pāri lēca,
Tā būs mana līgaviņa.

11309. (L. B.)

Svētdien gāju krodziņā,
Lūkot jaunu līgaviņu;
Nolūkoju itin daiļu,
Bet bij melna kā čigāns.

11310. (11475.)

Svētu rītu ganos gāju,
Līgaviņas lūkoties.
Gan bij skaista, gan bij balta,
Rasiņā nomirkusi.

11311. (11476.)

Tā būt laba skalu malka,
Būt' eglīte vien nebijsi;
Tā būt' laba līgaviņa,
Būt' māsiņa vien nebijsi.

11312. (11477.)

Tā eglīte man patika,
Kam sarkani skuju gali;
Tā meitiņa man patika,
Kam sarkani vaigu gali.

11313. (11479.)

Tā priedīte mana dēta,
Tai dzeltāni skuju gali;
Tā meitiņa mana brūte,
Tai dzeltāni matu gali.

11314. (11480.)

Tādu ņēmu līgaviņu,
Kas baŗoja kumeliņu,
Kas aizgāja rītā agri
Uz avotu ūdenī.

11315. (L. B.)

Tādu jemšu līgaviņu,
Kas audekla nemācēja;
Sētai jemšu vēverīti,
Lai šķiet mani bajāriņu.

11316. (L. B.)

Tāda priede siliņā,
Tāda sila maliņās;
Kāda meita ciemiņos,
Tāda tāļu tautiņās.

11317. (11481.)

Tāļu gāju sievas ņemtu,
Nāburgos laiskas meitas:
Pati māte govis slauca,
Pati ganus izvadīja.

11318. (11483.)

Tāļu, tāļu es redzēju,
Kur zied viena sārta roze.
Došu auzas kumeļam,
Tiks manā rociņā.

11319. (11484.)

Tāļu, tāļu es redzēju
Sārtu rozi, platu lapu;
Sārta roze meita bija,
Plata lapa māmuliņa.

11320. (11485.)

Tālu, tālu noskanēja
Sauseglīte dzenējot;
Tālu, tālu tas ciemiņš,
Kur aug mana līgaviņa.

11321. (11487.)

Tāļu, tāļu tā zemīte,
Kur aug mana līgaviņa,
Silu ziedu, liepu koku,
Sīk' akmeņu ciemiņē.

11322. (11488.)

Tāļu, tāļu tas ciemiņš,
Kur auga mana līgaviņa;
Ar zīlīti vēsti riešu,
Lai darina sedzeniņu.

11323. (11489.)

Tāļu, tāļu tas ciemiņš,
Kur aug mana līgaviņa:
Gludu galvu, baltu muti,
Dzeltēniemi matiņiem.

11324. (11490.)

Tāi kalnā rudzus sēju,
Tāi dēstīju ozoliņu;
Tāi ciemā zirgu pirku,
Tāi lūkoju līgaviņu.

11325. (11491.)

Tāi kalnā slaikas priedes,
Te būt' laba mājas vieta;
Tāi mātei daiļas meitas,
Tur būt' laba līgaviņa.

11326. (11492.)

Tai meitai piecas sagšas,
Deviņ' baltas villainītes;
Man bij kaili ceļa gali,
Es grib viņu bildināt.

11327. (11493.)

Tāi sētā zirgu pirku,
Tāi lūkoju līgaviņu;
Zirgam naudu skaitīdams,
Nolūkoju līgaviņu.

11328. (11494.)

Tā sētā zirgu pirku,
Tā lūkoju līgaviņu:
Tā sētā daiļas meitas,
Dancotāji kumeliņi.

11329. (11495.)

Tāi ciemā zirgu pirku,
Tāi es ņēmu līgaviņu,
Lai brauc mana līgaviņa
Ar ierastu kumeliņu.

11330. (L. B.)

Taisi gultu tautu meita,
Šauru vien nepataisi;
Kad tu šauru pataisīsi,
Viena pate pārgulēsi.

11331. (11496.)

Tas man tika alutiņš
Smalkajām putiņām;
Tā man tika tautu meita
Smalku zīdu vainadziņu.

11332. (11497.)

Tautu meita baltmutīte
Plānajāmi lūpiņāmi,
Luste mani mutes dot,
Kā saldami ābolimi.

11333. (11498.)

Tautu meita kājas āva,
Uz manim domādama;
Aun zemē savas kājas,
Es aiziešu gaŗu ceļu.

11334. (L. B.)

Tautu meita, lauku irbe
Sauca mani ragainīti,
Vēl tu būtu, ja es ņemtu,
Ragainīša līgaviņa.

11335. (11500.)

Tautu meita lielījās,
Nebūt mana līgaviņa.
Es negribu vīriņš būt,
Kad es tevi nedabonu.

11336. (11501.)

Tautu meita, mellacīte,
Gaida mani uzaugam.
Vai tu gaidi, vai negaidi,
Tu jau mani nedabūsi.

11337. (L. B.)

Tautu meita, melnacīte,
Glauda manu kumeliņu;
Vai tu glaudi, vai neglaudi
Tu nesēsi mugurā.

11338. (11503.)

Tautu meita, dzeltainīte,
Dzeltāniem matiņiem;
Tur stāvēja mans prātiņš
Tavā matu galiņā.

11339. (11504.)

Tautu meita, zeltenīte,
Kājām tek baznīcā.
Saki tiesu, būsi mana,
Ņemšu zirgu pakaļā.

11340. (11505.)

Tautu meita, zeltenīte,
Visai lepni nenesies,
Nemin manu mīļu vārdu
Zem savām kājiņām.

11341. (L. B.)

Tautu meita, zilacīte,
Mainīsim gredzentiņus:
Tev sudraba, man ir zelta,
Nāc tu pate piedevām.

11342. (11506.)

Tautu meita skaidas lasa
Apakš mana ozoliņa;
Es nebiju vīra vērts,
Nedrīkstēju bildināt.

11343. (11508.)

Tautu meita skaidas lasa,
Man dējot ozoliņu.
Paga, paga, drosaliņ,
Pasacīšu māmiņai.

11344. (11510.)

Tautu meita taisījās
Ar manim līdza nākt.
Man pašam līgaviņa,
Sētāi mazi bālēliņi.

11345. (11511.)

Tautu meita taisījās,
Grib ar mani līdza nākt.
Viens zirdzinis, mazi rati,
Kā es tevi vizināšu?

11346. (11512.)

Tautu meita, tautu meita,
Manu otru pusenieci!
Es sēj miežus līdumēju,
Tu rozītes maliņēju.

11347. (11513.)

Tautu meita velējās
Avotiņa lejiņā;
Viņa skaņi velējās,
Mans prātiņš cilājās.

11348. (11513.)

Te būt' dziesma, tur būt' dziesma,
Kaut bijuse otra puse;
Te būt' skaista līgaviņa,
Kaut māsiņa nebijuse.

11349. (11515.)

Tēvs, māmiņa man vēlēj'
Ņemt bagātu līgaviņ'.
Dievs man deve bagātību
Bez bagātas līgaviņas.

11350. (11516.)

Tēvs, māmiņa mani rāja,
Kam neņēmu līgaviņu.
Kam es ņemšu, kur es likšu?
Nav man miežu, nav man rudzu.
Dievs man deva miežus, rudzus,
Brāļi bēru kumeliņu.

11351. (11517.)

Tēvs, māmiņa nezināja,
Kam es viju pātadziņu:
Kumeliņu drīzināt,
Ļaudaviņu vizinot.

11352. (11518.)
Teic man ļaudis to meitiņu,
Es nejemšu neredzējis;
Pierms es jāšu lūkoties,
Pēc sedlošu kumeliņu.

11353. (11519.)
Tek upīte, tā netek,
Kā tecēja Daugaviņa;
Mīl māsiņa, tā nemīl,
Kā mīl tautu zeltainīte.

11354. (L. B.)
Tek upīte riņķu riņķis,
Daugaviņa zaru zaris;
Iekš to riņķis, uz to zaris,
Tur aug mana līgaviņa.

11355. (11520.)
Teču tek tautu meita,
Zināj' mani lūkojam;
Taps manēju rociņēju,
Būs jo veca, ne māmiņa.

11356. (11521.)
Tev, elksnīt, trusla miza,
Tu lūkam nederēji;
Tev, meitiņ, lētprātiņš,
Tu vis man nemīlēji.

11357. (L. B.)
Tev, liepiņa, platas lapas,
Apsedz mani migliņā;
Tev māmiņa, daudz meitiņu,
Dod man vienu malējiņu!

11358. (11522.)
Tev, māsiņ, sīks balsiņis,
Tev ar mani nesader;
Tev sader ar tautām,
Man ar ciema zeltenēm.

11359. (11523.)
Tec, meitiņa, tu papriekšu,
Lai es tavas kājas redzu:
Ja ražani kājas celsi,
Būsi mana līgaviņa.

11360. (11524.)
Tec, upīte, sīkus līčus,
Satec manu līgaviņu,
Lai tā balta mazgājās
Līdz citam rudenim.

11361. (L. B.)
Tecēj' manis kumelinis
Visu ceļu gana labi.
Ieraudzīja tautu sētu,
Tek gāliņu grozīdams.

11362. (11525.)
Tīk man tādis alutiņis
Sīkajāme putītēm;
Tīk man tāda tautu meita
Sprogainieme matiņiem.

11363. (11526.)
Tīkamo priedi dēju,
Tīkamo ozoliņu;
Tīkamā mātes meita
Man krekliņu audējiņa.

11364. (11527.)
Tikt' man ņemt tā meitiņa
To ražanu brāļu dēļ,
Lai es ar iekultos
Ražanos ļautiņos.

11365. (11528.)
Tikt' man šaut tas putniņis,
Tam dzeltēnis cekuliņis;
Tikt' man ņemt tā meitiņa,
Tai ražana māmulīte.

11366. (11529.)
To meitiņu, to es ņemšu,
Tā būs mana līgaviņa,
Zilajām actiņām,
Ar zaļāju vainadziņu.

11367. (11530.)
Trīs dieniņas, trīs naksniņas
Jaunu meitu ciemiņā,
Tur stāv mani sirmi zirgi
Rakstītām kamanām.

11368. (11531.)
Trīsas zaļas līdaciņas
Ezerāi spēlējās:
Divas bija man māsiņas,
Trešā mana līgaviņa.

11369. (11532.)
Trim kārtām liepas auga,
Vidū saule ritināja;
Trim kārtām rozes zied,
Vidū mana līgaviņa.

11370. (11533.)
Čīkstēt čīkst man dzeŗot
Ābels koka biķerīts;
Tā čīkstēja meitu kauli
Pa maniemi nadziņiem.

11371. (11534.)
Čuči guli, man galviņa,
Pie pelēka akmentiņa:
Cik gribēju sievu ņemt,
Zaķi miežus noēduši.

11372. (11535.)
Tu, bāliņ, es, bāliņ,
Uz to vienu mātes meitu;
Tev vajaga, man vajaga
Tīru rudzu malējiņas,
Tīru rudzu malējiņas,
Baltu kreklu velētājas.

11373. (11536.)
Tu bāliņš, es bāliņš,
Viena pati līgaviņa.
Pirc tu krelles, es gredzenu,
Būsim paši liecinieki.

11374. (11541.)
Tu nezini, tautu meita,
Kur es tevi nolūkē:
Smalkā lin' druviņē,
Pa priekš' bar' dzinējiņ'.

11375. (11542.)
Tu tautiets,, es tautiets,
Tev māsiņa, man māsiņa;
Samīsim māsiņām,
Būs abiem līgaviņas.

11376. (11543.)
Tumša, tumša tā eglīte,
Kur caunīte nakti guļ;
Tāļu, tāļu tas ciemiņš,
Kur aug mana līgaviņa.

11377. (11544.)
Tuvu, tuvu, necīk tālu
Zied rozīte dārziņā;
Tur es gribu auzas kārt
Bērajam kumeļam.

11378. (11545.)
Upīt' viena starpinā,
Kur aug mana līgavina;
Kumelinu dzirdīdams,
Līgavinu sveicināju.

11379. (11548.)
Uz meitām mans prātiņš,
Uz bēriem kumeļiem;
Ciemā man meitas auga,
Stallī bēri kumeliņi.

11380. (11549.)
Vārīs māte biezu putru,
Tad būs laba ķepēšana;
Vedīs jaunu līgaviņu,
Tad būs silta gulēšana.

11381. (11551.)
Vaiņakā tā meitiņa,
Kur' citkārt es precēju;
Ne tās ņēma kalpa puisis,
Ne dižans tēva dēls.

11382. (11552.)
Vai man vien tiltiņš rīb?
Rīb otram braucējam;
Vai man vien meitas mīl?
Mīl otram puisīšam.

11383. (11553.)
Vai ticat, neticat,
Man deviņas brūtes bija:
Trīs audējas, trīs šuvējas,
Trīs cimdiņu adītājas.

11384. (11554.)

Vai tu traka, tautu meita,
Mani gauži lamādama?
Vēl tu pate nezināji,
Kas ņems tavu vaiņadziņu.

11385. (11556.)

Vakar mani māte kūle,
Pa nātriem vārtīdam':
Kāpēc bērna putr' apēdu,
Kāpēc meitai mutes dev'.

11386. (L. B.)

Vienai puķei trīs zariņi,
Katrai savi ziedi zied;
Vienai mātei trīs dēliņi,
Katram savis padomiņš.

11387. (11557.)

Vēl aug mana līgaviņa
Pie māmiņas bāliņos;
Citu gadu, šādu laiku
Laidīš' māsu tautiņās.

11388. (11558.)

Ventenieku meitu dēļ
Slīka manis kumeliņis;
Pilli krūmi piesēduši
Ventenieku dzeltēnīšu.

11389. (11561.)

Vecajam tēviņam
Pāris skaistu dzeltanīšu;
Dievs dod miežu vasariņu,
Es būš' vienu bildināt.

11390. (11563.)

Viņu nakti gulēju
Aiz riņķu posma,
Gribēju redzēt,
Kas agri cēlās,
Vai meitas cēlās,
Vai māmulīte.
Še meitas slinkākas
Kā māmulīte,
Še māte meitām
Krēsliņu cēla.

11391. (11555.)

Vakar bija vakardiena,
Vakar mani kaitināja
Divas ciema zeltenītes,
Trešā sila vāverīte.

11392. (11565.)

Visi krūmi, žagariņi
Glauda manu kumeliņu;
Visas ciema zeltenītes
Sauca mani bālēliņu.

11393. (11566.)

Visi krūmi, žagariņi
Sukā manu kumeliņu;
Visas ciema zeltenītes
Puško manu cepurīti.

11394. (11567.)

Visi mani nāburdziņi
Šogad sievas saņēmuši;
Vai tādēļ man nebūs,
Kad tie visi saņēmuši?

11395. (11568.)

Visi ceļi i mīlēja,
Kad celiņa nezināja;
Visas mīl ciema meitas,
Kad neņemta līgaviņa.

11396. (11569.)

Viss par velti, tautu meita,
Ka es tevi gauži lūdzu;
Jo es tevi gauži lūdzu,
Jo tu liela lielījies.

11397. (L. B.)

Visus kokus vējš locīja,
Vienu loka līdz zemīti;
Visas meitas es mīlēju,
Vienu mīlu mūžiņam.

11398. (11570.)

Visus putnus šaut varēju,
Bites šaut nevarēju;
Visas meitas ņemt varēju,
Māsas ņemt nevarēju.

11399. (11571.)
Caur ūdeni, caur akmeni
Vilku Rīgas sudrabiņu;
Caur krūmiem nolūkoju
Sev diženu līgaviņu.

11400. (11572.)
Cauri gāju meitu ciemu,
Meitu godu raudzīdams,
Būsi gluds pagalmiņš,
Staigās glīti meitu māte.

11401. (11575.)
Ciema sieva, māmulīte,
Audzin' manu līgaviņu;
Ja tu labi audzināsi,
Visu mūžu tencināšu.

11402. (11576.)
Ciemā skaista līgaviņa
Dzeltēniemi matiņiem;
Stallī bēris kumeliņis
Lāsainām krēpītēm.

11403. (11577.)
Ciemiņam dūmi kūp,
Man atnāca siltumiņš;
Ciemiņam meitas auga,
Man uzauga līgaviņa.

11404. (11578.)
Cieminami meitas auga
Pelēkāmi vamzītēm.
Dievs dos labu rudentinu,
Ņemšu vienu pelēķīti.

11405. (L. B.)
Ciemiņos audzināju
Sev raženu līgaviņu;
Ik rītiņa, vakariņa
Notecēju apraudzīt.

11406. (11579.)
Ciemiņos meitas auga
Pelēkos vamzīšos;
Tur es jāju lūkoties
Ar pelēku kumeliņu.

11407. (L. B.)
Ciemiņu meitiņa,
Tu būsi mana:
Es tevi neļāvu
Tēvam kult,
Tēvam kult,
Mātei rāt.

11408. (11580.)
Cērtu koku, kāds mežā,
Nemeklēju ozoliņu;
Ņemšu meitu, kāda nāca,
Nemeklēju bajārīti.

11409. (11581.)
Cepur', mana cepurīte,
Meitas sviesta ievienā!
Par cepuri nebēdātu,
Kad dabūtu sviedējiņu.

11410. (11583.)
Cita māte teica meitu,
Cita pate nicināja.
Tās māmiņas meitu ņēmu,
Kuŗa pate nicināja.

11411. (11584.)
Citam teicu to meitiņu,
Pašam tika prātiņam;
Cikam citi kājas āva,
Es sedloju kumeliņu.

11412. (11586.)
Citi puiši rudzus sēja,
Man ciliņas neecētas;
Citi puiši sievas veda,
Kāda vēja es vedīšu,
Kāda vēja es vedīšu,
Man līgava nelūkota.

11413. (11666.)
Bite, bite tautu meita,
Ābulāi kājas āva.
Mans bāliņis dravenieks,
Neņems tevi bitenieci,
Neņems tevi bitenieci
Pūkainām kājiņām.

11414. (11667.)

Bitīt, šūnu nenicini,
Šūniņos gulēdama;
Māsiņ, tautu nenicini,
Bāliņos dzīvodama.

11415. (11668.)

Bitīt, tavu vieglumiņu,
Tev nelīka dābuliņš;
Māsiņ, tavu dailu rotu,
Tev nejāja sveši ļauds.

11416. (11669.)

Bitīt' liela, bitīt' maza,
Bitīt' šūnu šuvējiņa;
Meitiņ' liela, meitiņ' maza,
Meitiņ' puišu kavēklīts.

11417. (11670.)

Brāļam māsa nemīlēja,
Atdzen govis, ganījuse,
Kā mīlēja tautu meita,
Saulītē cēlusies.

11418. (11671.)

Ne es teicu, ne es pēlu
Bāliņam līgaviņas;
Ja tam kāda gadījās,
Lai uz mani neraudāja.

11419. (11672.)

Brāļam sievas es neteikšu,
Lai tas ņēma, kur tam tika;
Svainīšam, tam es teikšu,
Būs man laba ietaliņa.

11420. (11673.)

Bālēliņ, bālēliņ,
Kad tu ņemsi līgaviņu?
Kad tu mani vizināsi
Kamaniņu galiņā?

11421. (11674.)

Brālēliņi pureniņi,
Patīk tev tā meitiņa;
Patīk tev tā meitiņa,
Jūdz kumeļu kamanās.

11422. (11675.)

Bālēliņš bēdājās,
Šogad sievas nedabūs:
Šogad auga plāni mieži,
Apinīši neziedēja.

11423. (11676.)

Bālēliņis man vaicāja:
Kuŗa laba ciema meita?
Man, brālīti, visas labas,
Es nevienu nevainoju.

11424. (11677.)

Bāliņ, manu bālēliņu,
Nepērc jauna kumeliņa:
Jaunu pirksi kumeliņu,
Agri jāsi tautiņās.

11425. (11678.)

Bāliņam lieli prieki,
Ka māsiņas daiļas aug;
Tautiņām liela bēda:
Kā rokā dabūsim?

11426. (11679.)

Brālis brāli neredzēja,
Tautu meita vadājama;
Tautu meitas gan žēloja,
No gultiņas ceļoties.

11427. (11680.)

Brālīts man nenopirka
Vienu vaŗa gredzentiņu;
Tautu meita, ne māsiņa,
Tai nopirka sudrabiņa.

11428. (11681.)

Brālīts māsas nežēloja
Izmirkušas, sasalušas;
Tautu meitas gan žēloja,
No gultiņas ceļoties.

11429. (11682.)

Bāliņš man ņavaicāja,
Kur būs ņemt līgaviņu.
Ņem, bāliņ, irbes meitu,
Irbes meitas gan bagātas.

11430. (11683.)
Brālīts mani nevizina
No kalniņa lejiņā;
Kāda māsa tautu meita,
To vizina pret kalniņu?

11431. (11684.)
Bāliņš nesa tautu meitu
Sava zirga mugurā;
Es māsiņa bāliņam,
Es tecēju kājiņām.

11432. (11685.)
Brālīts saka māmiņai:
Meklē labu līgaviņu!
Lūko pats bālēliņ,
Kas tavam prātiņam.

11433. (11686.)
Bāliņš saka māsiņai:
Ņemšu skaistu līgaviņu.
Ņem, bāliņ, neņem skaistas,
Tā tev kaunu padarīs.

11434. (11688.)
Brālīts savu daiļu māsu
Kliedaros audzināja.
Puiši, rokas mazgājiet,
Ja gribieti sveicināt.

11435. (11689.)
Bāliņš savu daiļu māsu
Rokā veda, rādīdams:
Kuŗš puisīts sievas grib,
Mana māsa vīra grib.

11436. (11690.)
Brālīts sedza tautu meitu,
Mani cēla rijiņē;
Būt', brālīti, mani sedzis,
Mēs no vienas māmuļītes.

11437. (11691.)
Brīnumiem nevarēju,
Elkšņiem zied rožu ziedi;
Brīnumiem nevarēju,
Puišiem mīl meitu māte.

11438. (11692.)
Brūtgans brūtes raudzījās,
Mute melna, nemazgāta;
Ej uz namu, mazgā muti,
Tad nāc meitu kambarī.

11439. (11693.)
Buciņš grauza kārklu krūmu,
Abas kājas piemīdams;
Puisīts deva meitai mutes,
Abus vaigus glaudīdams.

11440. (11694.)
Daiļa meita ceļu gāja,
Daiļa rota mugurā;
Nav neviena daiļa puiša,
Kas noņēma vainadziņu.

11441. (11695.)
Daiļa pļava, kad nopļauta,
Vēl daiļāka, kad sagrābta;
Daiļa māsa bāliņam,
Vēl daiļāka tautu meita.

11442. (11696.)
Daiļa priede siliņā,
Gaida daiļa dējējiņa;
Daila meita māmiņai,
Gaida daila atjājot.

11443. (11698.)
Dari, dari, bālēliņ,
Gan es tev atdarīšu!
Tautu meitai laipu meta,
Mani grūda ūdenī.

11444. (11699.)
Dari muižu, bālēliņi,
Es dzīvot palīdzēšu.
— Jau, māsiņa, tava muiža
Sen gatava tautiņās.

11445. (11700.)
Daža laba kaņepīte
Paliek dārza maliņā;
Daža laba mātes meita
Paliek meitu kārtiņā.

11446. (11701.)

Dažs puisītis tā sacīja:
Ilgi stāv tā meitiņa!
Vairāk ilgi nestāvēja,
Kā Dēkliņai Dievs vēlēja.

11447. (11702.)

Dažu labu purva malu
Aiz ūdeņa neaŗam;
Dažu labu mātes meitu
Aiz bārguma neņemam.

11448. (11704.)

Daudz mežāje ogas, rieksti,
Neviens viņas nelasīja;
Māmiņaji daudz meitiņas,
Neviens viņas nelūkoja.

11449. (11705.)

Daudzi priežu siliņā,
Visas grib dzenājamas;
Daudzi meitu māmiņai,
Visas grib precējamas.

11450. (11706.)

Diezgan bija, diezgan bija,
Vēl diezgan vajadzēja:
Gan man bija pašam sieva,
Vēl brāļam vajadzēja.

11451. (11707.)

Diezgan ceļu, diezgan ceļu
Labajam kumeļam;
Diezgan ļaužu, diezgan ļaužu
Labam ļaužu bērniņam.

11452. (11708.)

Dieviņ, tavu likumiņu,
Katram savi rājējiņi;
Incis runcis peles ķēra,
Jauni puiši meitenītes.

11453. (11709.)

Dievs dod laimi, nedod laimi,
Puišam mirt bez laulības.
Pieci gadi velli gāja
Apkārt kapu svilpēdami,
Trīs gadiņi žurkas krimta
Spožajos zābaciņus.

11454. (11710.)

Dievs dod zivu zvejniekam
Tukšu laivu nobraukāt;
Dievs dod meitu brāķeram
Līgaviņas nedabūt.

11455. (11711.)

Dievs palīdz mudīgam
Mudīgos solīšos,
Braukāt bēru kumeliņu,
Dabūt skaistu līgaviņu.

11456. (11712.)

Dēlu māte precēdama
Sietu nesa rociņā.
Sijā sietu, niekā vāku,
Tu labākas nedabūsi.

11457. (11713.)

Diža meita ceļu gāja,
Diži gurnus grozīdama.
Nava mani bālēliņi
Tik dižani saauguši.

11458. (11714.)

Dižans auga, ražans auga
Man tas viens bālēliņš;
Tam es ņemšu līgaviņu,
No tautām lasīdama.

11459. (11715.)

Dižens puisis, daiļa rota,
Aiz ko meitas tam neiet?
Ik svētdienas pie krodziņa
Saldin' savu kumeliņu.

11460. (11716.)

Dižans puisis, daiļa rota,
Daudzi vīla zeltenītes;
Vīla vienu, vīla otru,
Smīdēj' savu augumiņu.

11461. (11717.)

Dižans puisis, daiļa rota,
Iznesīga valodiņa.
Tam es dotu sav' māsiņu,
Kaut tā liela uzaugusi.

11462. (11719.)
Dižans puisis, sārti vaigi,
Iedzeltāni matu gali,
Tas būs savas līgaviņas
Asariņu dzērājiņš.

11463. (11721.)
Dižans puisis lielījās,
Drīz dabūt līgaviņu.
Saka laime stāvēdama:
Dažas durvis virināsi!

11464. (11722.)
Dižans puisis lielījās,
Ņemt dižanu līgaviņu.
Ko, puisīti, tu lielies,
Tev nav lāga tikumiņa:
Visus krogus tu izdzēri,
Visus pelnus izložņāji.

11465. (11724.)
Dižans puisis lielījās,
Ņemt dižanu mātes meitu.
Tādu ņemsi, kā auguse,
Kā Laimiņa vēlējuse.

11466. (11725.)
Dižens puisis lielījās,
Šķērsām kraut vezumā.
Saka Laime stāvēdama:
I garām neiekrausi!

11467. (11726.)
Dižens puisis ceļu tek,
Cimdā naudu žvadzināja:
Ņemiet naudu, kas gribiet,
Līgaviņas neņemiet!

11468. (11727.)
Divas māsas strīdējās
Uz to vienu tēva dēlu.
Viena saka: es jaunāka,
Es jaunākā, es skaistāka.

11469. (11728.)
Div' pelēki vanadziņi
Tepat vien lidinās;
Div' diženi tēva dēli
Te ciemā lūkojās.

11470. (11729.)
Div' siliņi noziedēja
Zilganiem ziediņiem;
Div' māsiņas noraudāja
Pēc tā viena tautas dēla.

11471. (11730.)
Dod, Dieviņ, dod, Dieviņ,
Kā es biju domājuse,
Dod manam bāliņam
To puķīti maldināt.

11472. (11731.)
Domā tēvs, domā māte,
Domā pieci bālēliņi:
Kur dosam, nedosam
Šo puķīti maldenāt?

11473. (11732.)
Dziedi, dziedi, lakstīgala,
Manas mātes paģēdiņa
Citu gadu šādu laiku
Tevim vīru atvedīšu.

11474. (11733.)
Dziedi, dziedi, tautas meita,
Tu vairs ilgi nedziedāsi:
Jās rudeni tautu dēlis,
Noņems tavu vaiņadziņu.

11475. (11734.)
Dzērājam, žūpučam
Tāļu auga līgaviņa;
Lēnājam, gudrajam
Tepat auga nāburgos.

11476. (11736.)
Dzērves kliedza, meitas rauda
Staigā purva maliņā;
Dzērves kliedza, kājas salst,
Meitas tautu aizvedam.

11477. (11738.)
Dzeltanā cielaviņa
Vārtu virsu lidināja;
Lūkojiet, bālēliņi,
Kā rokā dabūjiet.

11478. (11739.)

Dzen ganos, ganu meita,
Negaid mana brālēliņa;
Atjās mans brālēliņš,
Kuŗu dienu gribēdams.

11479. (11740.)

Dzeriet, brāļi, rūktu alu,
Kamēr bite medu nes;
Gul uz sola, bālēniņ,
Ikam māte sievu ņēma.

11480. (11741.)

Dzīrās mūsu lielais puisis
Šoruden sievu ņemt,
Dzīrās mūs mazus bērnus
Kāziņās aicināt.

11481. (11742.)

Dzīvo droši, man' māsiņa,
Netaps tautas sētiņā:
Brālītim vaŗa vārti,
Sudrabiņa stādadziņi.

11482. (11743.)

Dzīvo labi, man' māsiņa,
Ar visiem kaimiņiem,
Tautiets gāja pie kaimiņa,
Vaicāt tavu padomiņu.

11483. (11744.)

Dzīvo labi, tautu meita,
Teikš' savam bāliņam;
Ja tu labi nedzīvosi,
I svešam nevēlēšu.

11484. (11745.)

Dzīvojam mēs, māsiņas,
Klausām tēva, māmuliņas;
Gan panāks sievas vārdu,
Gan tautieša rudzu klēti.

11485. (11746.)

Dziļ' ezera rauduvīte,
Nesameti paltiņā;
Lielu radu brāļu māsa,
Neej tautu vienatnē.

11486. (11747.)

Dzirdēsim, redzēsim,
Kad nāks jauna vasariņa,
Kur brāļam vedīsim,
Kur māsiņas aizdosim.

11487. (11748.)

Dzirnas rūc, milēns klaudz,
Tur dižena malējiņa;
Kumeļš tek, zeme rīb,
Tur dižens jājējiņš.

11488. (11749.)

Dūniņām tā puķīte,
Kas aug viena ezerā;
Bajāram tā meitiņa,
Kas aug viena māmiņai.

11489. (11750.)

Dusmu, meitas, neņemat,
Dusmas laba nedarīj',
Dusmas lika novalkāt
Višai vecu vaiņadzin'.

11490. (11751.)

Iesim prom mēs, māsiņas,
Mums nav laimes te dzīvot,
Ne te zied puķes, rozes,
Ne te daiļi puisēniņi.

11491. (11752.)

Iet tie puiši razbainieki,
Trīc zemīte trīcēdama;
Iet tās meitu dzeltainītes,
I lapiņa nečaukstēja.

11492. (11753.)

Ēdat, govis, zaļu zāli,
Ābuliņu nelasat;
Jem, bāliņ, nabadziņu,
Bajāriņu neskaties.

11493. (11754.)

Ēdat govis vecu zāli,
Neminat kājiņām;
Jemat, puiši, vecas meitas,
Lai jaunās greznojās.

11494. (11755.)
Ērmi, ērmi, brīnumiņi,
Div' bucīši krūmu bada;
Tie bij mani otri ērmi,
Div' puisīši meitu mīl.

11495. (11756.)
Eite, meitas, govu slaukt,
Eite, puiši, raudzīties;
Kuŗai piens putojās,
Tā būs laba saiminiece.

11496. (11757.)
Eit', meitiņas, eit', māsiņas,
Kur jums tīk prātiņam,
Es neiešu jūsu dēļ
Sav' bāliņu niecenāt.

11497. (11758.)
Eita, puiši, skatīties,
Kur sarkana apse zied;
Kur sarkana apse zied,
Tur būs brūte šoruden.

11498. (11759.)
Ej, brālīti, vagarēt
Jale šādu vasariņu,
Nolūko līgaviņu,
Gar lauciņu cierēdams.

11499. (11760.)
Ej, kaŗā, bālēliņ,
Kam neņēmi līgaviņas;
Sēd', meitiņ, vaiņagā,
Kam puisīti nicināji.

11500. (11761.)
Ej, māsiņa, drīz, iedama,
Runā lēni, runādama;
No drīzuma tautas rauga,
No lēnās valodiņas.

11501. (11762.)
Ej, māsiņa, ij pie kalpa,
Ja tev kalps gadījās:
Turpat krita velēniņa,
Kur ir tēva dēliņam.

11502. (11764.)
Ej, māsiņa, i pie kalpa,
Ja tev kalps gadījās;
Vēl nebija kalpa laime
Ūdenī noslīkusī.

11503. (11765.)
Ej, māsiņa, kad iedama,
Pavasari vien neej,
Pavasar tautu dēls
Viršu ziedu alu taisa.

11504. (11766.)
Ej, māsiņa, pie kalpiņa,
Ja kalpinis bildināja;
Kalpins sēja pieci pūri,
Tu ēdīsi sijādama.

11505. (11767.)
Ej, māsiņa, pie kalpiņa,
Ja kalpiņš gadījās;
I kalpiņš tēva dēls,
Tikai nava tēva zemes.

11506. (11770.)
Ej, māsiņa, pie kalpiņa,
Ja kalpiņš gadījās,
Kalpiņš savu līgaviņu
Kā puķīti darināja.

11507. (11771.)
Ej, māsiņa, pie kalpiņa,
Ja kalpiņš gadījās.
Vai neauga rudzi, mieži
Kalpa vīra tīrumā?

11508. (11773.)
Ej, māsiņ, tu pie kalpa,
Ja kalpiņš gadījās.
Ir kalpiņš maizīt' ēda,
Savu jūdza kumeliņu.

11509. (11776.)
Ej, māsi, tu pie kalpa,
Ja tev kalps gadījās;
Dieviņš pats kalpiem gāja,
Mīļa Māra kalponēm.

11510. (11778.)

Ej, māsiņa, tuvi, tāļi,
Neej mana nezināma;
Iesi mana nezināma,
Dzīvos' mana neraugāma.

11511. (11779.)

Ej, māsiņ, tivu, tāļu,
Neej munu nezināmu;
Iesi munu nezināmu,
Dzīvos' tautu nicināma.

11512. (11781.)

Ej, puisīt, neplēs meitas,
Ka māmiņa istabā;
Dos meitiņa, kā vajdzēs,
Kā māmiņa neredzēs.

11513. (11782.)

Es apvilku zelta stīgu
Raņķenieku novadam:
Gaŗām jāja Skrundenieki,
Kā sunīši smilkstēdami.

11514. (11783.)

Es apvilku vaŗa kēdes
Apkārt Dzērves novadiņu,
Lai nenāk Cīravnieki
Dzērves meitas lūkoties.

11515. (11784.)

Es atgriezu zosu baru
No dūnaiņa ezariņa;
Es atgriezu sav' māsiņu
No dzērāja tēva dēla.

11516. (11786.)

Es bāliņa kumeliņu
No priekšauta ēdināju;
Brālīts veda tautu meitu,
Es tecēju kājiņām.

11517. (11787.)

Es bāliņa līgaviņu
Caur ataugu nolūkoju:
Sīku seju, baltu muti,
Dzeltāniemi matiņiem.

11518. (11789.)

Es dzirdēju, bāleliņ,
Meitas tevi izlamāja
Par vainagu raustītāju,
Visu meitu brūtganiņu.

11519. (11790.)

Es dzirdēju no ļaudiem,
Ko runāja brālēliņi:
Nejemsam līgaviņas,
Māsas grib gabaliņu.

11520. (11792.)

Es jums lūdzu, bālēliņi,
Glabājiet zeltenītes,
Pienavnieka buļļapieres,
Teju vien vazājās.

11521. (11793.)

Es jums lūdzu, jaunas meitas,
Mūžam puižus neklausat;
Kuŗa meita puisi klausa,
Klausa vilku gaudojam.

11522. (11795.)

Es jums lūdzu, jauni zēni,
Atraitnītes neņemiet;
Gar atraites nama duru
Asarota upe tek.

11523. (11796.)

Es jums saku, jaunas meitas,
Uz celmiņa nesēdiet:
Sēdēsiet vecumāi
Kā celmiņi līdumā.

11524. (11797.)

Es nezinu, bālēliņ,
Kādu ļaužu tev vajaga?
Diezgan meitu pa malām,
Nav tavam prātiņam.

11525. (11798.)

Es nezinu, bālēliņ,
Kādu ļaužu tev vajag?
Še meitiņas kaimiņos
Kā liepiņas saaugušas.

11526. (11798 [1].)

Es pazinu to meitiņu,
Kas būs brūte šoruden:
Ni tā dziedi, ni runāja,
Domādama vien staigāja.

11527. (11799.)

Es pazinu to meitiņu,
Kas šogad brūte ir:
Uz acīm drānu vilka,
No puišiem kaunējās.

11528. (11800.)

Es pazinu to meitiņu,
Kuŗa tautu līgaviņa:
Adīdama vien staigāja,
Vaiņag' pina raudādama.

11529. (11801.)

Es pazinu to meitiņu,
Tā būs brūte šoruden:
Līdz zemei raibi kleiti,
Uz acīm lakatiņš.

11530. (11802.)

Es pacēlu ganīdama
Skudru austu nēzdodziņu;
To iedevu brālītim,
Tautu meitu kaitināt.

11531. (11803.)

Es piesaku tev, māsiņ,
Pie kalpiņa tu neej;
Pie kalpiņa gŗūta dzīve,
Tam nav savu kumeliņu,
Cīrulīši, zvirbulīši,
Tie būs tavi kumeliņi.

11532. (11804.)

Es piesaku tev, māsiņa,
Uz akmiņa nesēdēt:
Akmiņam dziļas saknes,
Sēdēs' ilgi bāliņos.

11533. (11805.)

Es piesaku tev, māsiņa,
Uz akmiņa nesēdēt:
Akmiņam dziļas saknes,
Vedīs tāļu tautiņās.

11534. (11807.)

Es redzēju aiz Daugavas
Dižen daiļu jumpraviņu;
Tai vajag jaunu kungu
Šnorētāmi cepurēm.

11535. (11808.)

Es redzēju irbju pulku
Aiz kalniņa rotājot.
Dod, Dieviņi, miglas rītu,
Uzlaidīšu vanadziņu.

11536. (11809.)

Es redzēju svētu rītu,
Ozols liepu suminā ja;
Ozolam zīda svārki,
Liepai mēļu vilnainīte.

11537. (11810.)

Es redzēju tautiņās
Kā ūdeni rudzu lauku;
Tur es došu, tur neliegšu,
Sav' māsiņu malējiņu.

11538. (11811.)

Kam tie tādi miežu lauki
Kā ūdeņi līgojās?
Būtu liela man māsiņa,
Es to dotu pļāvējiņu.

11539. (11812.)

Es satiku, bālēliņ,
Ceļā, tavu līgaviņ';
Viņa man roku deva,
Bet es viņu nepazinu.

11540. (11813.)

Es savam bāliņam
Pa prātam padarīju;
Kuŗa meita man patika,
Tā patika bāliņam.

11541. (11815.)

Es savam bāliņam
Pat' audzēju līgaviņu;
Ik rītiņus apraudzīju
Ar maizītes gabaliņu.

11542. (11817.)

Es savam brālītim
Pats lūkošu līgaviņu,
Ne tik lepnu, ne bagātu,
Ne visai sudrabotu.

11543. (11818.)

Es savam bāliņam
Teiktin teicu līgaviņu.
Ņem, bāliņ, manu teiktu,
Piemin' mani dzīvodams.

11544. (11819.)

Es savam dēliņam
Ņemšu ciema turētāju.
Ôternīce, darbenīce,
Kungu riju kūlējiņa,
Tā ir darba darītāja,
Ei ciemata turētāja.

11545. (11820.)

Es sacīju māsiņai
Svētdien daiļi nestaigāt:
Svētdien daiļi staigādama,
Nebūs' ilgi pie bāliņa.

11546. (11821.)

Es tev lūdzu, bālēliņ,
N'ej muižā sievas ņemt,
Muižas meitas ieradušas
No kambara kambarī.

11547. (11822.)

Es tev saku, bālēliņ,
Grinu sievu tu neņem;
Abi divi grini būs,
Kur māsiņa sērsti ies?

11548. (11823.)

Es tev teicu, mans bāliņ,
Neniecini ciema meitas;
Ne tu iesi Vāczemē
Līgaviņas lūkoties.

11549. (11825.)

Gailīts saka uz vistiņas:
Nelīd dziļi kaņepēs!
Brālīts saka uz māsiņas:
Ne-ej tāļu tautiņās!

11550. (11826.)

Gaisma nāca pār jūriņu,
Kā puķīte ziedēdama.
Ka redzētu bāliņami
Tā nākoti līgaviņu.

11551. (11827.)

Gana laika, gana laika,
Padēļam sievu vest,
Lai saauga brieži, lāči,
Meža cūkas sivēniņi.

11552. (11829.)

Gana balta ieviņ' zied,
Bitīt' zieda nedabūja;
Gana skaista māsiņ' aug,
Brālīts ņemti nevarēja.

11553. (11830.)

Gana vārna mazgājās,
Tikpat zila muguriņa;
Gana puiši lielījās,
Tikpat meitas jālūdzās.

11554. (11831.)

Gaŗa priede, gaŗa egle,
Gaŗa visa vasariņa;
Gaŗš mūžiņš brālītim,
Bez līgavas dzīvojot.

11555. (11832.)

Gaŗ' ozoli, augsti zari,
Augsti zarus vīvināja;
Gaŗi vīri, baltas pieres,
Gauži sievas raudināja.

11556. (11833.)

Gauži raud tā meitiņa,
Kuŗa brūte šoruden.
Vai tā jau paredzēja,
Kā tai ies dzīvojot?

11557. (11834.)

Gauži raud ciema puisis,
Dzeltanēs vērdamies:
Kaut man būtu tā meitiņa,
Es tik gauži neraudātu!

11558. (11835.)
Gauži raud ciema puisis
Gaudajām asarām:
Noslīkusi līgaviņa
Straujajā pakrastē.

11559. (11836.)
Grezni auga, grezi auga
Man tas viens brālēliņš;
Kur es ņemšu, kur dabūšu
Tam brāļam līgaviņu?

11560. (11837.)
Grib bitīte saldu medu,
Silā ziedu neņēmusi;
Grib māmiņa daiļa znota,
Meitai rudas villainītes.

11561. (11838.)
Grib kaķītis zivis ēst,
Negrib kāju slapināt;
Grib puisītis sievu ņemt,
Nedrīkst meitu bildināt.

11562. (11839.)
Grib tie puiši graznus svārkus,
Grib ražanas līgaviņas;
Māmiņai mazas meitas,
Rīgā dārga vadmaliņa.

11563. (11840.)
Grib zemīte smalk aļama,
Grib i smalki ecējama;
Grib māsiņa tautās iet,
Grib brāļos padzīvot.

11564. (11841.)
Griķīšam platas lapas,
Drīz izplauka, drīz ziedēja;
Puisīšam lēta daba,
Drīz meitām mutes deva.

11565. (11842.)
Kriķīšam platas lapas,
Drīz salniņas bijājās;
Māmiņai daudz meitiņu,
Drīz tautiņas kaitināja.

11566. (11843.)
Gudra, gudra ābelīte,
Nelaiž ziedu migliņā;
Gudra meitu māmuliņa,
Nelaiž meitu cieminā.

11567. (11845.)
Gul' brālīti, virs ežiņas,
Nemeklē tautu meitu;
Aties pati tautu meita,
Lauku puķes lasīdama.

11568. (11846.)
Guli, guli, tautu dēlis,
Izgudrāme tu gulēji:
Ar acēme tu gulēji,
Ar ausēme klausījies,
Ar ausēme klausījies,
Kur māmiņa meitas rāja.

11569. (11847.)
Ik rīta „labrīt",
Kur meitas auga;
Neviena „labrīt",
Kur puiši auga.

11570. (11848.)
Ik rudeņus lielījāsi
Ciema puiši sievas ņemt;
Kad atnāca rudentiņis
Nebij graša kabatā.

11571. (11849.)
Ikkuŗai dieniņai
Sagaidīju vakariņu;
Ikkuŗai meitiņai
Laime šķīra arājiņu.

11572. (11850.)
Ir kalpiņš klēti cirta,
Dzīrās ņemt līgaviņu.
Kaza klēti izdancoja,
Ne kalpiņa līgaviņa.

11573. (11851.)
Irbe, irbe tautu meita,
Ir vanagi bālēliņi;
Māk irbīte rotāties,
Māk vanagi lidināt.

11574. (11853.)
Irbe, irbe tautu meita,
Vanadziņi bālēliņi.
Iet irbīte tautiņās,
Sāk vanagi lidināt.

11575. (11854.)
Irbe švelpa siliņā,
Linu ziedus meklēdama.
Tā raugiet, brālēliņi,
Ka rokā dabūjiet.

11576. (11855.)
Irbe tek pa celiņu,
Cekuliņu grozīdama;
Tam puišam žēl darīja,
Kam nav savas līgaviņas.

11577. (11857.)
Irbe tek pa celiņu,
Cekuliņu grozīdama.
Vai tu teci, vai neteici,
Nošaus mani bālēliņi.

11578. (11859.)
Izsijāju, izniekāju
Visas ciema zeltenītes,
Tad i vēl nedabūju
Bāliņam līgaviņas.

11579. (11860.)
Jau manami bāliņam
Vairāk mīl tautu meita:
Man nopirka vaŗa saktu,
Viņai tīra sudrabiņa.

11580. (11861.)
Jau manam bāliņam
Vairāk mīl tautu meita:
Viņai kurpes šūdināja,
Man aukliņu nenovija.

11581. (11862.)
Jauna meita Dieva lūdze,
Rītā kājas audamās:
Dod, Dieviņ, man satikt
Jaunu puisi celiņā.

11582. (11863.)
Jauna meita gauži raud,
Baltas galvas gribēdama.
Ja gribēja baltas galvas,
Iebāz piena spainītī.

11583. (11864.)
Jauna meitiņ' i būdama,
Nelauz bērza virsaunītes:
Lauzīs' bērza virsaunīti,
Būs' atraitņa līgaviņa.

11584. (11865.)
Jaunākaja mūs' māsiņa
Ietek zēnu puiciņā;
Iztek rokas lauzīdama,
Asariņas slaucīdama.

11585. (11867.)
Jauni puiši, bandenieki,
Pirciet bandu kumeliņu;
Ik svētdienas pajāsam,
Jaunu meitu lūkoties.

11586. (11868.)
Jauni puiši, brūtgāniņi
Stāvu dīda kumeliņus;
Kad paņēma līgaviņu,
Ved rokā raudādami.

11587. (11870.)
Jauni puiši, jaunas meitas,
Pār pabērzi neminiet:
Tur gulēja svēta Māŗa
Zaļā zīda kučiņā.

11588. (11871.)
Jauni puiši, jaunas meitas,
Pār pagalvi nekāpiet:
Zem pagalvja Laime guļi
Zaļa zīda palagā.

11589. (11874.)
Ka, māsiņa, tirgo gāji,
Ka tirgo vajadzēja?
Dzīpariņu vajadzēja, —
Tos nopirka bālēliņš.

11590. (11875.)
Ka, māsiņa, tirgā gāji,
Ka tirgā vajadzēja?
— Gāju sevis rādīties,
Otra laba lūkoties.

11591. (11876.)
Ko tu gāji, ķeņķerīte,
Jaunu meitu istabā?
Jaunu meitu istabiņa
Kā austriņa vizuļoja.

11592. (11878.)
Ka Dievs dot', vilks nokostu
Mana brāļa kumeliņu!
Citas meitas vizinē,
Man jātek kājiņām.

11593. (11879.)
Kāda rada tautu meita
Ar to manu bālēliņu?
Pie baznīcas roku deva,
Ganos siera gabaliņu.

11594. (11880.)
Kāds tu biji, bālēliņi,
Tādu ņemi līgaviņu;
Ja tu biji kalpa puisis,
Ņem kalponi līgaviņu.

11595. (11881.)
Kādu, brāli, māsu redzi,
Tādu ņemi līgaviņu;
Ja māsiņa sudrabota,
Ņem zīļotu līgaviņu.

11596. (11883.)
Kājām gāju, rokā vedu
Nosvīdušu kumeliņu,
Brālītim meklēdama
Pa prātam līgaviņu.

11597. (11884.)
Kaimiņam meitas auga
Pelēkāmi vamzītēm;
Audziet, mani jaunbrālīši,
Pēc to ciema pelēķīšu.

11598. (11887.)
Kālab man sniedziņš sniga,
Kālabad putināja?
Kālabad jaunais brālis
Ņem papriekšu līgaviņu?

11599. (11888.)
Kālabad man' māsiņa
Ilgi zīļu vaiņagā?
Nav bajāra meitas vestas,
Tās māsiņu niecināja.

11600. (11889.)
Kālabad, mīļa Māŗa,
Vairāk sievas, ne meitiņas?
— Meitas vērstas sieviņās,
Ne sieviņas meitiņās.

11601. (11890.)
Kalpiem auga, atraišiem
Lazdoniešu dzeltanītes;
Tur jāj mūsu tēvu dēli
Uz Ļaudonas izlasām.

11602. (11891.)
Kalpiņš ara, kalpiņš sēja,
Kas kalpam miežus pļāva?
Pat' labaja mātes meita
Kalpa miežu pļāvējiņa.

11603. (11892.)
Kalpiņš aŗa melnu zemi,
Grib saimnieka meitu ņemt.
Ar, kalpiņ, pura malu,
Ņem kalpiņa līgaviņu.

11604. (11893.)
Kalpiņš aŗa tīrumā,
Irbīt' svilpa siliņā.
Tā nebija sila irbe,
Tā bij kalpa līgaviņa.

11605. (11894.)
Kalpiņš ņēma kalponīti,
Audzēknītis audzēknīti,
Tēva dēli mātes meitas, —
I derēt piederēja.

11606. (11895.)
Kalpiņš savu līgaviņu
Pie darbiņa lūkojās;
Saimnieks savu līgaviņu
Sudrabā lūkojās.

11607. (11896.)
Kalps neēda vakariņas,
Uz kalponi vērdamies.
Ēd, kalpiņi, manu maizi,
Ņemi mani kalponīti.

11608. (11897.)
Kam bērziem slotas lauzt?
Lai lauž slotas ozolī;
Kam nav meitu Vidzemē,
Lai ņem sievu Vāczemē.

11609. (11898.)
Kam, bērziņi, kuplis augi,
Kam lapiņas darināji?
Kam, māsiņa, daiļa augi,
Kam tautiņas kairināji?

11610. (11899.)
Kam der meitas, kam der rozes,
Kam der bēri kumeliņi?
Mātei meitas, meitām rozes,
Puišiem bēri kumeliņi.

11611. (11901.)
Kam, māsiņa, tāda augi,
Zema, resna, platu galvu?
Būt' auguse smuidra, gaŗa,
Būt' vēvera līgaviņa.

11612. (11902.)
Kam pietrūka, man atlika,
Es būš' dot, kam vajaga;
Tautām trūka malējiņas,
Es būš' dot sav' māsiņu.

11613. (11903.)
Kam, pīlīte, tu pļekāji,
Kam sajauci ūdentiņu?
Kam, meitiņa, tu atstāji
Tādu daiļu tēva dēlu?

11614. (11904.)
Kam tā auga, kam neauga,
Tik vēlīga dzeltainīte?
Viegli durvis virināja,
Mīļi sauca māmuliņu.

11615. (11905.)
Kam tā tāda ziedu pļava
Stāv tik ilgi nenopļauta?
Kam tā tāda mātes meita
Stāv tik ilgi neizvesta?

11616. (11906.)
Kam tie bēri kumeliņi
Priedienā apsegloti?
— Tie, māsiņa, manu brāļu,
Tevi jāja lūkoties.

11617. (11908.)
Kāpēc iet jaunas meitas
Pie veciem atraitņiem?
Vieglas dienas gribēdamas,
No pabērna mātes vārdu.

11618. (11909.)
Kas auziņas gaŗumiņ',
Kad nav laba briedumiņa?
Kas bajāra meitiņām,
Kad nav laba tikumiņ'?

11619. (11910.)
Kas grib ēsti kviešu maizi,
Lai līž elkšņu līdumiņu;
Kas grib skaistas līgaviņas,
Lai maksā dreimaņam.

11620. (11911.)
Kas grib jaunu līgaviņu,
Lai ņem bērnu šupulē;
Nav meitiņa uzaugusi,
Jau tā veca nodēvēta.

11621. (11912.)
Kas grib labu lūkoties,
Lai iet labu lūkoties:
Nu izlīde saulītē
Teicamā mātes meita.

11622. (11913.)
Kas grib skaidru ūdentiņu,
Lai smeļ akas dibenā;
Kas grib daiļu līgaviņu,
Lai ņem pašu novadā.

11623. (11914.)
Kas gribiet gaŗu kārklu,
Aiz Daugavas gaŗi kārkli;
Kas gribiet skaistas sievas,
Jājiet jūŗas maliņā.

11624. (11916.)
Kas no liepas kuplumiņa,
Kupla liepa neziedēja;
Kas no meitas skaistumiņa,
Skaista meita netikuse.

11625. (11917.)
Kas no rudzu gaŗ' auguma,
Kad nav laba briedumiņa?
Kas no daiļa tēva dēla,
Kad nav gudra padomiņa?

11626. (11919.)
Kas no smalka linu krekla,
Kad tā balta nevelēja?
Kas no smuidra augumiņa,
Kad ar godu nedzīvoja?

11627. (11920.)
Kas nu būs, kas nebūs,
NN. sievu nedabūs,
Ne par naudu, ne par maksu,
Ne par joku valodiņu.

11628. (11921.)
Kas pa priekšu izlaidās,
Tas palika pakaļā;
Kas papriekšu cerējās,
Mūžam labi nedzīvoja.

11629. (11922.)
Kas redzēja elkšņam ziedus,
Eglei zaļas atvasītes?
Kas dzird gudru valodiņu
Staltam tēva dēliņam?

11630. (11923.)
Kas tev kaiš, biksainīti,
Gar manām māsiņām?
Jem, māsiņa, gaŗju šķinu,
Cērt pa vidu biksainīti.

11631. (11924.)
Kas tic vellu lelojam,
Kas puisīti runājam?
Vellam tika tumša nakte,
Puišam blēņu valodiņa.

11632. (11925.)
Kas to manu bālēliņu
Kļavienā karināja?
Tautu meita karināja,
Kļava lapas lasīdama.

11633. (11926.)
Kas to manu ganu ceļu
Pakaviem norakstīja?
Morēnieši norakstīja,
Še jāj meitu lūkoties.

11634. (11928.)
Kas var visas rīta zvaigznes
Vakarā izskaitīt?
Kas var meitu nolūkot,
Kumeļā sēdēdams?

11635. (11929.)
Kaza grauza žagariņu,
Ar kājiņu pieminuse;
Jauni zēni galvu kasa,
Kur būs jemti līgaviņu.

11636. (11930.)
Kaza ragus šķībi nesa,
Mazus ganus biedināja;
Meita galvu augstu cēla,
Jaunus puišus kaitināja.

11637. (11934.)
Ķizi, ķizi vanagam,
Zīle dzied kaņupēs;
Ķizi, ķizi, tautietīti,
Māsa dzieda brālīšos.

11638. (11935.)

Klausies, manu bālēliņu,
Es tev teikšu līgaviņu:
Ciemā viena zeltenīte
Lētu naudu nopērkama.

11639. (11936.)

Klausies, manu bālēliņu,
Kur es teikšu līgaviņu:
Nebūs nikna, nebūs barga,
Ne māmiņas rūdinās.

11640. (11937.)

Klausies, manu bālēliņu,
Kur es teicu laudaviņu,
Ne snaudule, ne miegule,
Ne māmiņas rājējiņa.

11641. (11938.)

Klaus', māsiņa, manu vārdu,
Ej manā druviņā;
Neklaus' ļaužu valodiņas,
Neej jauna tautiņās.

11642. (11939.)

Knipu, knapu, sievas gribu, —
Nav ne graša kabatā.
Knipu, knapu pa muguru,
še tev sievas gribošam!

11643. (11940.)

Ko, auziņa, locījies
Pretī rudzu tīrumam?
Ko, meitiņa, lielījies
Pretī puiša augumam?

11644. (11941.)

Ko, bitīte, tu darīsi,
Silā ziedu negājuse?
Ko, māsiņa, tu darīsi,
Tautiņās negājuse?

11645. (11942.)

Ko, brālīti, bēdājies,
Kad Trīniņa tev nenāk?
Parauj jupis, sasper vels!
Vai tu citu nedabūsi?
Tev ir cauna cepurīte,
Tu drīkst meitu bildināt.

11646. (11943.)

Ko, ļautiņi, jūs teicat,
Lai ņem mans bālēliņš,
Tās nevēlu kalpam ņemt,
Ne savam bāliņam.

11647. (11944.)

Ko, māsiņas, darīsim,
Ģeķīts mūsu bālēliņš?
Vedīsim ģeķīšam
Dižan gudru līgaviņu.

11648. (11945.)

Ko, māsiņas, domājat,
Kā liepiņas sastājušas?
— Mēs, brālīši, domājam
Atstāt tēva novadiņu.

11649. (11946.)

Ko, puisēni, bēdājties
Naudas pēc, sievas pēc?
Vai ar sievu Rīgā brauksi,
Vai ar naudu krāsni kursi?
Ar kumeļu Rīgā brauksi,
Ar malciņu krāsni kursi.

11650. (11947.)

Ko, puisīti, lūkojies?
še nav tavas līgaviņas;
Rīgā tava līgaviņa
Pa ielām vazājās.

11651. (11948.)

Ko, puisīti, tu gaidīji,
Ka neņēmi līgaviņu?
Vai gaidīji uzlecam
Mēnestiņu galviņā?

11652. (11949.)

Ko skaties šurp, meitiņa?
Šogad vīra nedabūsi;
Citu gadu gan dabūsi
Teļa putras strēbējiņu.

11653. (11950.)

Ko tie kraukļi kraucināja,
Ko žagatas zvadzināja?
Mūs' māsiņu aizvedīs
Pār deviņi dūņu purvi.

11654. (11951.)
Ko tie mūsu suņi rēja
Viņā priežu cekulā?
Pēters puisis ratus sita,
Līžu meitu vizināt.

11655. (11952.)
Ko tie puiši ziemu auga,
To vasaru sapelēja;
Ko tās meitas ziemu auga,
To vasaru noziedēja.

11656. (11953).
Ko tie tēva suņi rēja
Aiz māmiņas rožu dārza?
Div' nelieši lūkojāsi,
Kādas rošu ravētājas.

11657. (11954.)
Ko tu, driķi, driķojies
Ap manām māsiņām?
Vairāk man sīkas naudas,
Kā tev driķu sēnaliņu.

11658. (11955.)
Krauklis brēca vīnu, medu,
Kalpiņš daiļu muižu meitu.
Dzer, krauklīti, purviņā,
Ņem, kalpiņi, kalponīti!
Ņem, kalpiņi, kalponīti,
Būs laimiņa dzīvojot.

11659. (11956.)
Krauklis skrēja Rīgā:
Cik puisis maksā?
— Puspīpes tabakas,
Vecu vīžu pāri.
Krauklis skrēja Rīgā:
Cik meita maksā?
— Divi simtu dālderi,
Dukats virsū.

11660. (11957.)
Krauklīts tupi zariņā,
Uz draviņu lūkodams.
Kas kraukļam medu dos,
Kas kalpam mātes meitu?

11661. (11958.)
Krogā gāja jaunas meitas,
Ne tās gāja alu dzert,
Gāja puišus lūkoties,
Ko tie dara dzērumā,
Vai dzēruši neģeķēja,
Vai zem galda negulēja,
Vai nespēra vecas sievas,
Citu puišu cepurīti.

11662. (11959.)
Krustījās suņam aste,
Pa celīti tekājot;
Šaubījās puišam prāts,
Uz meitām domājot.

11663. (11960.)
Kupla liepa eglienā
Aiz skujami nelapoja;
Skaista meita nāburgos, —
Aiz barguma neprecēja.

11664. (11961.)
Kupla liepa lejiņā
Pina balta sudrabiņa;
Tai vajaga pretinieka
Dižan daila ozoliņa.

11665. (11962.)
Kupla liepa, platas lapas,
Liela ceļa maliņā;
Tai vajaga asa cirva,
Gudra puiša cirtējiņa.

11666. (11963.)
Kupla liepa ceļu gāje,
Savus zarus locīdama;
Griez tu ceļu, ozoliņ,
Ar visām zīlītēm.

11667. (11964.)
Kuplajai liepiņai
Zari līka Daugavā;
Dailajai meitiņai
Iet slavīte tautiņās.

11668. (11965.)

Kupli auga vītoliņi
Glumajām lapiņām;
Zemu rauga tie puisīši,
Tie asaru dzērājiņi.

11669. (11966.)

Kupli auga, neziedēja
Ceļa malas dāboliņš;
Daiļas auga, netikušas
Liela ciema zeltainītes.

11670. (11968.)

Kur iedama, tautu meita,
Kam nesdama launadziņu?
Nes manam bāliņam,
Tam nevaid nesējiņas.

11671. (11969.)

Kur gubiņa no gubiņas,
Tur bij lieli tīrumiņi;
Kur cieminš pie cieminā,
Tur bij daudzi zeltanīšu.

11672. (11970.)

Kur jāsat, jauni puiši?
Nava meitu krodziņā;
Vakar bija svēta diena,
Tad bij meitas krodziņā.

11673. (11971.)

Kur jau laba papuvīte,
Tur jau labi rudzi būs;
Kur jau laba meita bija,
Tur būs laba līgaviņa.

11674. (11972.)

Kur meitiņas, kur māsiņas,
Tur lustīga dzīvošana;
Kur tie puikas, bendes kalpi,
Tur gaudajas asariņas.

11675. (11973.)

Kur meitiņas, kur māsiņas,
Tur priecīga dzīvošana;
Kur tie puiku diedelnieki,
I zīlīte nedziedāja,
I zīlīte nedziedāja,
Čiečināt čiečināja.

11676. (11974.)

Kur ošam zari līka,
Tur nolīka galotnīte;
Kur puišam prātam tika,
Tur paņēma līgaviņu.

11677. (11975.)

Kur, puisīti, tavas acis?
Vai apdzēri padomiņu?
Neredz meitu daiļumiņu,
Ne darbiņa čaklumiņu.

11678. (11976.)

Kur skudriņa teku taisa,
Tur zālīte vairs neaug;
Kur meita puisi klausa,
Tai vaidziņi vairs nezied.

11679. (11977.)

Kur tie lieli dūmi kūp,
Tur tā maza siltumiņa;
Kur tā liela slava nāk,
Tur tā maza bagātība.

11680. (11978.)

Kur tu liksi, kad tu ņēmi,
Kalpa puisi, līgaviņu?
Pārvedīsi, iegāzīsi
Saimenieka aizkrāsnī.

11681. (11981.)

Kur vasaru saule tek,
Tur rudeni mēnesītis;
Kur vasaru brāļi jāj,
Tur rudeni tautu dēli.

11682. (11982.)

Kura meita taisni gāja,
Tai būs vīrs zābakiem;
Kura gāja salīkuse,
Tai ar kārklu vīzītēm.

11683. (11983.)

Kura smilga kupla auga,
Tāi rasiņa ilgi stāv;
Kura meita grezna auga,
Tā sēd ilgi bāliņos.

11684. (11984.)
Kura smilga kupla auga,
Tai rasiņa ilgi stāv;
Kura meita grezna gāja,
Tā atraitņa līgaviņa.

11685. (11985.)
Kuŗš kociņis ziemu zied,
Tas vasaru nelapoja;
Kuŗš puisītis meitas lenca,
Tas darbiņu nemācēja.

11686. (11986.)
Kuŗš puisīts, jauns būdams,
Daudzi tur' līgaviņu,
Tas ar savu līgaviņu
Mūžam labi nedzīvoja.

(11687. (11987.)
Kurs puisītis zirgu kūla,
Tas kuļ savu līgaviņu;
Kurs puisītis zirgu glauda,
Tas glaud' savu līgaviņu.

11688. (11989.)
Labi, labi tam puikam,
Kam līgava ceļmalā:
Aiziedamis, atnākdamis,
Pie līgavas sērsti gāja.

11689. (11990.)
Labi ļaudis maliņā,
Labi lieli tīrumiņi;
Tur es dotu sav' māsiņu.
Kaut tā liela uzaugusi.

11690. (11991.)
Labrītiņ, Dievs palīdz!
Tā pirmā valodiņa;
Apķerties, mutes doti,
Tā pirmā mīlestība.

11691. (11992.)
Lai ir rozes, kur ir rozes,
Jaunu meitu dārziņā;
Lai iet puiši, kur iet puiši,
Iet pie meitu māmuliņas.

11692. (11993.)
Lai ņem katris, ko ņem katris,
Arājam kūlējiņa,
Arājam kūlējiņa,
Rīta rasas bridējiņa.

11693. (11994.)
Kad nav laba arājiņa;
Lai stāv zeme atmatā;
Kad nav laba ņēmējiņa,
Lai stāv meita vaiņagā.

11694. (11995.)
Lai tie rati kādi bija,
Kad tik labi kumeliņi;
Lai tā meita kāda bija,
Ja tik laba malējiņa.

11695. (11996.)
Lai upīte gana strauja,
Pret saulīti netecēja;
Lai māsiņa gana mīļa,
Mūžam brāļus nekalpoja.

11696. (11997.)
Laiks jau bija gaigalam
Skriet no sila ezerā;
Laiks jau bija tev, māsiņa,
Atstāt savus bāleliņus.

11697. (11998.)
Laiku, laiku piesacīju
Jaunākai māsiņai
Ar tautām nelaisties
Garajās valodās.

11698. (11999.)
Laime, laime tai mātei,
Kam meitiņas ātri aug:
Piektdien dzimst, sestdien aug,
Svētdien ved tautiņās.

11699. (11590.)
Aija, aija, vasariņa,
Daudz tu vīli dzeltanīšu!
Citu vīli ir zināmu,
Citu vīli nezināmu.

11700. (11591.)

Aija, aija, vasariņa,
Šogad vīra nedabūsi.
Ja dabūsi, tad dabūsi
Uz citam rudeņam
Vecu Krievu, vecu Krievu
Ar vecām tupelēm.

11701. (11592.)

Ai, bāliņi, ai, bāliņi,
Kur tu ņemsi līgaviņu?
— Ciemā ņemšu līgaviņu
Ar sudraba vaiņadziņu.

11702. (11593.)

Vai, brālīti, vai, brālīti,
Tev' piekrāps tautu meita!
Kur tu jēmi, tev nebija,
Smalka linu nēzdodziņa?

11703. (11594.)

Ai, brālīti, mīļu, baltu,
Neņem dzedru līgaviņu:
Dzedra sieva cauru mūžu
Tev asaras ritinās.

11704. (11595.)

Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Jau dzeltanas bērza lapas;
Vēl manami bāliņam
Nederēta līgaviņa.

11705. (11596.)

Vai, Dieviņ, nepieder
Bez sudraba līgaviņa;
Ņem, brālīti, sudrabotu,
Lai tikuse, netikuse.

11706. (11597.)

Ei, kaimiņ, ei, kaimiņ,
Kam mēs divi baramies?
Tavs dēliņš, mana meita
Viens otram mutes deva.

11707. (11598.)

Ai, kaimiņi, nāburdziņi,
Kā mēs mīļi dzīvojam:
Mani dēli, tavas meitas
Kopā guļ dienavidu.

11708. (11599.)

Ai, sarkanu āboliņu,
Pāraugs tevi grīsla zāle;
Ai, mazā mūs' māsiņa,
Piekrāps tevi tautu dēls.

11709. (11600.)

Ai, māsiņ, ai, māsiņ,
Dzīrās tautas uz tevim.
Grūžo savu pagalmiņu,
Lai nejāja šoruden.

11710. (12013.)

Lejā auga ozoliņš
Rūtaiņām lapiņām;
Kalniņā liepa auga
Mastītiem ziediņiem.

11711. (12014.)

Lidi, lidi, vanadziņu,
Uz baltām vistiņām;
Ja baltās nedabūji,
Gūj to pašu pelēko.

11712. (12015.)

Lidaciņa, platastīte,
Sajauc dūņas ezerā;
Tautu meita, garmatīte,
Pieviļ manu bālēliņu.

11713. (12016.)

Līdzās sēdu ar bāliņu,
Viņš ar mani nerunā;
Dasēdāsi tautu meita,
Brāļam jauka valodiņa.

11714. (12017.)

Līgo bite, līgo meita
Šo ariņu maliņā,
Bite ziedus lasīdama,
Meita vietas taujādama.

11715. (12018.)

Līgo liepa, līgo zari,
Līgo visas pazarītes;
Gan tā liepa atlīgos
Pie kuplā ozoliņa.

11716. (12019.)
Līgo saule launagā,
No launaga vakarā;
Taujā māsa labas vietas,
Bāliņos dzīvodama.

11717. (12020.)
Līgojies, āra liepa,
Pretim āra ozoliņu;
Darinies, tautu meita,
Pretim manu bālēliņu.

11718 (.12021.)
Līgot lieču āra liepu
Pret to āra ozoliņu;
Tur tā liekta, tur palika
Jaunajām māsiņām.

11719. (12022.)
Līki koki, taisni koki
Aug celiņa maliņā;
Lieli puiši, mazi puiši,
Uz meitām kājas aun.

11720. (12023.)
Lokies liepa, nelokies,
Lauzīs tavu galotnīti;
Raud', māsiņ, vai neraudi,
Vedīs tevi šoruden.

11721. (12026.)
Jem, brālīti, līgaviņu,
Es līdzēšu nolūkot;
Tu lūkosi prātinam,
Es visama darbinam.

11722. (12027.)
Lūko, manu bālēliņ,
No kājāmi līgaviņu:
Kas dižani kājas āva,
Tā dižani darbu dara.

11723. (12028.)
Lūko, priede, to eglīti,
Kam sarkani skuju gali;
Lūko, puisi, to meitiņu,
Kam sarkani vaigu gali.

11724. (12029.)
Lūkojies, bālēliņ,
Še ir laba lūkošana,
Še dzelteni Ventes kārkli,
Še ražanas dzeltainītes.

11725. (12030.)
Lūkojies, viendēlīti,
Vienmeitiņas ļaudaviņas;
Mēs bijām trīs māsiņas,
Triju pūriņ' 'i' vajaga.

11726. (12031.)
Luste, luste vanagam,
Zīle dzied kaņepēs;
Luste, luste bāliņam,
Ka māsiņa skaisti auga;
Bēda tautu dēliņam,
Ka rokā nedabūs.

11727. (12032.)
Māmulīte bēdājās,
Ka tai bija daudz meitiņu;
Pate Laima atbildēja:
Gan es pate izgodēšu.

11728. (12033.)
Māmuliņa bēdājās,
Kur meitiņa rādīsies.
Laiž tirgū, laiž kāzās,
Tur meitiņa rādīsies.

11729. (12034.)
Māsa, māsa tautu meita,
Kamēr mazi bāleliņi;
Kad uzauga bāleliņi:
Māršiņ, brāļa līgaviņ!

11730. (12035.)
Māsiņ diža, māsiņ maza,
Nevaināji arājiņu!
Kad tu būtu jo ražana,
Tu nevērti arājiņu,
Arājiņa kājas, rokas
Maksā zelta gabaliņu.

11731. (12037.)

Māsiņ, tavu baltu muti,
Tavu daiļu augumiņu!
Kam tu kāpi kalniņāi
Nelietim rādīties?

11732. (12038.)

Māte meitu audzināja
Kā lielo Rīgas pili.
Nāks rudens, aizvedīs,
Paliks pati dūdojot.

11733. (12039.)

Māte meitu mazināja
Priekš kungiem, stārastiem;
Priekš puišiem nemazina:
Ņemat, puiši, nu ir laiks!

11734. (12040.)

Māte meitu rājin rāja,
Kam sēžot kambarī;
Kambarī sēdēdama,
Kādu vīru dabūšot?

11735. (12041.)

Māte meitu tirgū veda,
Kaut kāds kupcis gadītos.
Ne pārdeva, ne izmija,
Ved uz māju raudādama.

11736. (12042.)

Māte raud, meita raud,
Abas divas gauži raud:
Māte raud mīkstas maizes,
Meita skaista brūtganiņa.

11737. (12043.)

Maksājat, ciema puiši,
Es jums sievu pārvedīšu;
Daudz man labas nolūkotas,
Man pašam nevajaga.

11738. (12044.)

Man māsina kā smildzina,
Kā rasina villainīte;
Nevienami to nedošu,
Kā bajāra dēlinam.

11739. (12045.)

Man pieteice bālēliņis:
Māsiņ, meitu lūkojies;
Kura meita tev patika,
Tā būs mana līgaviņa.

11740. (12046.)

Man' māsiņ, es priekš tevis,
Aizjūgš' savu kumeliņu.
— Jūdz bāliņ, pats priekš sevis,
Vizin' savu līgaviņu.

11741. (12047.)

Manas rozes magonītes
Caur žodziņu izaugušas;
Mani brāļi nogājuši
Pārnovadu lūkoties.

11742. (12048.)

Mans brālītis baltu muti
Sēd mellā kumeļā;
Dažai tautu meitiņai
Sāp sirsniņa, birst asara.

11743. (12049.)

Mans brālītis bēdājās,
Kur būs ņemti līgaviņas.
Paies ziema, nāks vasara,
Atnāks pate dziedādama,
Atnāks pate dziedādama,
Puķu ziedu lasīdama.

11744. (12050.)

Mans brāliņš man gribēja
Liel-Zalviešu meitu ņemt;
Mēs māsiņas negribam
Pieriestiem lindrakiem.

11745. (12052.)

Mans bāliņis klēti taisa
Viņā lauka tīrumā,
Pārvedīs līgaviņu
Zeltītām atslēgām.

11746. (12053.)

Mans bāliņis lielījās,
Puķīt' ņemt līgaviņu.
Ņem, bāliņ, ļaužu bērnu,
Lai zied puķe dārziņā.

11747. (12054.)
Mans, brāliņš, lētdabiņš,
Piekrāps tevi tautu meita:
Pie baznīcas roku deva,
Ganos siera gabaliņu.

11748. (12055.)
Mans brālītis sievu ņēma,
Caur sietiņu sijādams;
Tai bij arī meitai būt,
Kas var sietu iztecēt.

11749. (12055.)
Mans mazais bālēliņis,
Lūkās tevi ciema meitas:
Ik svētdienas naņķa biksas,
Viksētie zābaciņi.

11750. (12056.)
Maza, maza lakstīgala
Lielu mežu skandināja;
Maza, maza mūs' māsiņa
Lielas tautas rūdināja.

11751. (12057.)
Maza, maza līdaciņa
Daudz niedriņu kustināja;
Maza, maza mūs' māsiņa
Daudz tautiņu kaitināja.

11752. (12058.)
Maza, maza meitenīte,
Bet jau liela gudriniece:
Trencē tautu kumeliņus
Par ābola līdumiņu.

11753. (12059.)
Maza, maza meitenīte
Pieviļ puisi arājiņu:
Nolaupījsi rācenīti,
Dod par siera gabaliņu.

11754. (12061.)
Maza, maza meitenīte
Tek pa silu raudādama.
Ņem, bāliņ, kamanās,
Tā būs tava līgaviņa.

11755. (12062.)
Mazas manas dzeltainītes,
Kam jūs lielas neaudziet?
Spieši mani sarūsēja,
Iemauktiņi sapelēja.

11756. (12063.)
Maģis, maģis zvirbulītis
Kaņepīti kustināja;
Mans bāliņš kā ozols,
Nedrīkst meitu bildināt.

11757. (12064.)
Mēs bijām trīs meitiņas,
Visas trīs Annužiņas;
Visām trim gadījās
Pieterīši arājiņi.

11758. (12067.)
Mēs puisēni, jaun' būdami,
Kā mums tika, tā darām:
Ejam meitas brāķēdami,
Kā auziņas braucīdami.

11759. (12068.)
Mēs varam lielīties,
Ka mēs puiši piedzimuši;
Mēs varam tāli jāt,
Katru meitu bildināt.

11760. (12069.)
Meitas mani mīļi tur',
Nav brāļiem līgaviņu;
Paņem brāļi līgaviņas,
Es meitāmi ienaidnieks.

11761. (12070.)
Meitas mani nemīlēja,
Šķiet, man meitu nevajaga;
Man vajaga brāļam sievas,
Jaunajame dieveram.

11762. (12071.)
Šie būs puikas, tie būs puikas,
Kad tie lieli izaudzīs,
Dažu labu mātes meitu
Asarāmi raudinās.

11763. (12072.)
Meitas, puišu neticat,
Puiši lieli viltinieki;
Puiši savus matus grieza,
Runā viltus valodiņu .

11764. (12T73.)
Meitas sēd rindiņā,
Puiši tup kaktiņā.
Kur tā meitu rinda sēd,
Tur puisīšu dvēselītes.

11765. (12074.)
Meitas vien, meitas vien
Dod Dieviņš dodamo;
Jau to puišu gana maz,
Ved karā vedamo.

11766. (12075.)
Meitiņ' liela, meitiņ' maza
Maksā zelta gabaliņu;
Puiši šķelmi nemaksāja
Vienas auzu sēnaliņas.

11767. (12076.)
Meitu dēļ rozes zied,
Meitu dēļ magonītes;
Puišu dēļ neziedēja
Ne nātrītes sētmalā.

11768. (12077.)
Meitu māte gauži raud,
Brunčos kājas satinuse:
Nav neviena tautu dēla,
Kas nāk meitu bildināt.

11769. (12078.)
Meitu māte meitiņās
Sēd kā rožu dārziņā;
Tautu dēls gaŗām gāja,
Cepurīti nojēmies.

11770. (12079.)
Meitu māte savas meitas
Pliederos audzināja.
Velkiet, puiši, baltus cimdus,
Kad ejiet lūkoties.

11771. (12080.)
Melna odze pārtecēja
Pa bāliņa pagalmiņu;
Tā nebija melna odze,
Tā bāliņa līgaviņa.

11772. (12081.)
Melni elkšņi, balti bērzi
Cits pret citu locījās;
Jauni puiši, jaunas meitas
Cits uz citu raudzījās.

11773. (12082.)
Mīl brālim tautu meita,
Es māsiņa nemīlēju,
Es māsiņa nemīlēju,
Viena tēva, māmuliņas.

11774. (12083.)
Mīl kungam zelta nauda,
Mīl akmeņu istabiņa;
Mīl manam bāliņam
Ciemā skaistas dzeltainītes.

11775. (12083.)
Mūžam sila papardīte
Zelta zieda neziedēja;
Mūžam kalpa līgaviņa
Laba vārda nedzirdēja.

11776. (12085.)
Mūs' māsiņa žēli raud,
Rasā mirka villainīte;
Brālīts cēla tautas meitu
Uz bērāju kumeliņu.

11777. (12086.)
Mūsu meitas vīra gaida,
Ne ad' cimdu, ne ad' zeķu;
Adiet cimdus, grēcenieces,
Ko zin, vīrs gadīsies.

11778. (12087.)
Mūs' nāburga lepni puiši
Vaska kurpes šūdināja;
Dievs dod tām sapelēt,
Valkātājas nedabūt.

11779. (12090.)

Līze meita zaķi nesa
Baznīckunga dēliņam,
Raudādama, sūdzēdama,
Puiši viņu nemīlot.

11780. (12091.)

Nīcas meitas lielījas,
Visi viņu vien gribot.
Nava tiesa, nava tiesa,
Pašas vien lielījās.

11781. (12093.)

Rūjenieši Rūju brida,
Skaistu meitu meklēdam'.
Citur skaistu neatrada,
Kā Salacas baznīcā.

11782. (12094.)

Raņķenieku novadā
Pūļiem auga baltas rozes;
Sūtu vēsti pārnovadu,
Lai nāk rozes izravēt.

11783. (12095.)

Kalnmuižnieki, novadnieki,
Tie bij īsti bālēliņi:
Novadnieki vizināja
Kalnamuižas dzeltenītes.

11784. (12098.)

Apšupnieki, resnvēderi
Še jāj meitas lūkoties;
Paši savus sarkanvamžus
Pabāzuši patiltē.

11785. (13099.)

Rudbāržnieku zeltenītes,
Iesim visas pārnovadu,
Lai rūsēja, lai pelēja,
Rudbāržnieku veci puiši.

11786. (12100.)

Kurzemnieku zirgu zagļi
Še nāk meitu lūkoties.
Nedabūja zirgu zagt,
Ne meitiņu lūkoties.

11787. (12101.)

Bormaniešu smurgulīši
Ēvelētu sievu grib;
Bormaniešu pagastā
Nav nevienas ēvelētas.

11788. (12102.)

Nāca, nāca, neienāca,
Duris vien virināja.
Tas ciemiņu klundurkājis
Nāca meitu lūkoties.

11789. (12104.)

Ne es teicu, ne es pēlu
Bāliņam līgaviņas;
Ja tam kāda gadījās,
Lai uz manis neraudāja.

11790. (12106.)

Ne labā priede auga
Degošā siliņā;
Ne labais tāļu jāja
Līgaviņas meklēties.

11791. (12108.)

Ne rīkstītes nenolauzu,
Ja bērziņa netaujāju;
Neņem, manu bālēliņ,
Netaujātas līgaviņas.

11792. (12109.)

Ne tas tiesa, ne tas bij,
Ka puišiem sirds drebēja;
Tā drebēja meitām sirds,
Kad tās puišus ieraudzīja.

11793. (12110.)

Ne te vien tīri rudzī,
Ne te vien skaist' arāji,
Jo tālāk, jo tīrāki,
Jo skaistāki arājiņi.

11794. (12111.)

Nebēdai, māmuliņa,
Avēniņu turēdama,
Pat' aitiņa attecēs
Pie tā tava avēniņa.

11795. (12112.)
Neder auzu sēnāliņa
Kviešu maizes pabariem;
Tā nedera kalpa bērns
Saimenieka dēliņam.

11796. (12113.)
Nedod Dievs bērziņam
Elkšņa lapiņ' i lapot;
Nedod Dievs māsiņai
Dzīt telīšu bāliņos.

11797. (12114.)
Nedod, Dievs, neliec, Laime,
Ģeķam jaunas līgaviņas!
Ģeķīts savu līgaviņu
Kā putniņu vārdzināja.

11798. (12115.)
Nelietnīti, bālēliņi,
Baļo labu kumeliņu:
Pie tevim meitas nāks,
Kumeļā raudzīdamas.

11799. (12116.)
Nelūkoji, bālēliņi,
Baltu muti līgaviņu;
Baltu muti līgaviņa
Istabēju sēdētāja.

11800. (12117.)
Nelūko, bālēliņi,
Baznīcāi līgaviņu:
Baznīcā daiļi gāja
Visas tautu nelietītes.

11801. (12122.)
Nelūkoji, bālēliņi,
Dižu ļaužu līgaviņu;
Nāks līgavas diži radi,
Maz tavā rociņā.

11802. (12123.)
Nelūko, man' māsiņa,
Augstcepures tēva dēlu:
Tur tam rudzi, tur tam mieži
Tāi augstā cepurē.

11803. (12124.)
Nelūko to puisīti
Ar baltām rociņām:
Tas bij kāršu spēlmanītis,
Ne maizītes devējiņš.

11804. (12125.)
Ņem, bāliņ(i), astru sietu,
Šijā ciema zeltenītes;
Kuŗa grieza sieta vidu,
Tā būs tava līgaviņa.

11805. (12126.)
Ņem, bāliņ, astru sietu,
Šijā ciema zeltenītes;
Kuŗa cauri iztecēja,
Tā būs tava līgaviņa.

11806. (12127.)
Ņem, bāliņ Ievu sievu,
Ieva sieva liela rada:
Kad atnāca pavasaris,
Visi līči balti zied.

11807. (12128.)
Ņem, brālīti, es tev vēlu,
Paša ciema zeltenīti;
Tā zināma, tā redzama,
Tā darbiņu ieradusi.

11808. (12129.)
Ņem, bāliņ, ja tev tīk,
Muižas meitu līgaviņu;
Ik rītiņa ar maniem
Pie lielo dzirnaviņu.

11809. (12130.)
Ņem, brālīti, ko es teicu,
Maza rada līgaviņu:
Ne tā tevi pašu rās,
Ne rās tavu māmulīti.

11810. (12131.)
Ņem, brālīti, ko es teicu,
Tā būs laba līgaviņa;
Tā ies tev, kur sūtama,
Klausīs tavu māmulīti.

11811. (12132.)

Es jums saku, jauni zēni,
Muižas meitas nepreciet:
Muižas meitas pieradušas
Slinkumos, kārumos.

11812. (12133.)

Ņem, bāliņi, kroga meitu,
Kroga meita gan bagāta:
Stopiņš cimdu, stopiņš zeķu,
Zara kanna villainīšu.

11813. (12134.)

Ņem, brālīti, kur es teicu,
Dižu radu līgaviņu;
Orēm kŗausi linu baķus,
Ratiem kŗausi sudrabiņu;
Ratiem kŗausi sudrabiņu,
Lastiem kŗausi slinkumiņu.

11814. (12135.)

Jem, bāliņ, kur jemdam,
Jem jūrēi niedr's meit',
Jem jūrēi niedr's meit',
Tā neēd', tā nedzer'.

11815. (12136.)

Ņem, bāliņ, laba būs
Mana teikta līgaviņa:
Ni snaudule, ni miegule,
Ni māmiņas rājējiņa.

11816. (12137.)

Ņem, bāliņi, liela rada,
Vai ir liela, vai ir maza;
Jele slavīt' i slaviņa:
Liela rada līgaviņa.

11817. (12139.)

Ņem, brāliņ, Leišu meitu,
Leišu meita jo bagāta:
Leišu meita plāni vērpa,
Gaŗus auda audekliņus.

11818. (12140.)

Ņem, bālī, līgaviņu,
Ņem darbā lūkodams;
Ņelūko skaistas pieres,
Ne daiļā augumiņa.

11819. (12146.)

Ņem, bāliņi, līgaviņu,
No ļaudīm vaicādams;
Ne puķīte noraujama,
Ne zemē nometama.

11820. (12147.)

Jem, brālīti, līgaviņu,
Jem sev jaunu meitenīti:
Ziedēj' tava līgaviņa
Kā ieviņa vasarā.

11821. (12148.)

Ņem, bāliņi, līgaviņu,
Ņem tikušu tautas meitu,
Šmalku kreklu audējiņu,
Skaistu cimdu adītāju.

11822. (12149.)

Ņem, bāliņi, līgaviņu,
Tīru rudzu malējiņu,
Tev pašam div' māsiņas,
Putraimiņu braucējiņas.

11823. (12150.)

Ņem, brālīti, muižas meitu,
Iekulsiese lupatos:
Muižas meitas pūriņāje
Kunga vecas šlāpmicītes.

11824. (12151.)

Ņem, bāliņ, muižas meitu,
Ej mežā rungas cirst:
Runga veda rijas kult,
Runga māļu ritināt.

11825. (12154.)

Ņem, bāliņ, niknu, bargu,
Ņenoņem netikušas;
Niknu, bargu norāsim,
Kur liksim netikušu?

11826. (12155.)

Ņem, brālīti, pats māsiņu,
Kad ražena uzauguse:
Ņems tautiņas, tev būs žēl,
Kad raženu niecinās.

11827. (12156.)

Ņem, bāliņ, šogad sievu,
Negaid manis uzaugam;
Es uzaugšu, tu neņemsi,
Paliks veca māmuliņa.

11828. (12157.)

Ņem, bāliņ, skaistu sievu,
Nelūko bagātības;
Bagātību Rīgā pirka,
Skaistumiņa nevarēja.

11829. (12158.)

Ņem, bāliņi, stimpu stampu,
Neņem kādu vīzdeguni;
Stimpu stampa dubļus brida,
Vīzdegune laipu meta.

11830. (12159.)

Ņem, bāliņi, tādu sievu,
Kas māmiņas bijājas,
Kas māmiņas kājas āva,
Ik vakara vietu taisa.

11831. (12160.)

Ņem, bāliņ, to meitiņu,
Kam sarkani vaigu gali.
— Sīva, dzedra tā meitiņa,
Kam sarkani vaigu gali.

11832. (12161.)

Ņem, brālīti, to meitiņu,
Tai ražens vainadziņš.
— Vai, māsiņa, kā es ņemšu,
Tev patika, man netika:
Tev patika vainadziņš,
Man meitiņa nepatika.

11833. (12162.)

Ņemiet, puiši, kalponītes,
Neņemiet mātes meitas:
Mātes meitas laiskas bija,
Nava darba darītājas.

11834. (12163.)

Ņemat, puiši, ko ņemdami,
Laiskas meitas atstājiet,
Lai paliek laiskajās
Vagarītes dēliņiem.

11835. (12164.)

Ņemiet, puiši, manu meitu,
Mana meita lielbagāta:
Trīsdesmit linu kreklu
Ar tiem Poļu lēstaugim.

11836. (12165.)

Ņemat, puiši, manu meitu,
Manu godu neraugat.
Nebūs tā dzērājiņa,
Ne ar tāda dziedātāja.

11837. (12166.)

Ņemiet, tautas, raudzeknīti
Vecajā māsiņā:
Kā darīja vecā māsa,
Tā jaunās pakaļā.

11838. (12167.)

Neņem, manu bālēliņu,
Melnu galvu līgaviņu:
Melnu galvu līgaviņa
Ienaidiņa cēlājiņa.

11839. (12168.)

Neņem sievas, bālēliņ,
Kamēr mani tautas veda;
Ja būs laba māsaciņa,
Tā būs tava līgaviņa.

11840. (12169.)

Neņemiet tās meitiņas,
Tās nav darba darītājas:
Baltas rokas, baltas kājas,
Melna govu slaucenīte.

11841. (12170.)

Nenoraugi, bālēliņ,
Meitai daiļa augumiņa;
Raug' meitai glīta darba,
Laba gudra padomiņa.

11842. (12171.)

Neraud', meita, uz citiem,
Ne uz savu māmuliņu;
Raud' uz savu slinkumiņu,
Uz netiklu valodiņu.

11843. (12172.)
Neraugat šāda plunča,
Rasiņā izmirkuša:
Plunčam bija labs zirdziņš,
Skaista cauņu cepurīte.

11844. (12173.)
Neskrej tāļu, vanadziņi,
Baltas vistas upmalā;
Nejāj tāļu, bālēliņi,
Smukas meitas ciemiņā.

11845. (12174.)
Netur sūnu tas akmens,
Kas guļ upes dibenā;
Netur prāta tas puisītis,
Ko daudz meitu zadināj'.

11846. (12175.)
Nevijies, vītoliņi,
Ne pēc tevis tie zariņi;
Nelūko tu, puisīti,
Ne pēc tevis tā meitiņa.

11847. (12176.)
Necērtat duj dravītes
No tā viena ozoliņa;
Neņemat, duj' brālīši,
Vienas mātes lolojumu.

11848. (12177.)
No pulciņa nosaraugu
Brāliņam līgaviņu,
Kuŗa daudzi nerunāja,
Nebārstīja valodiņu.

11849. (12179.)
Nokulstam man snātnīte,
Pakājīšu villainīte,
Kas būs ļaužu neredzējis,
Tas nāks mani bildināt.

11850. (12180.)
Nu es redzu, nu es redzu,
Brāliņš mīl tautu meitu:
Sieru svieda pār upīti,
Akmentiņu daudzināja.

11851. (12181.)
Nu ir laiks, nu ir laiks,
Laiskajam sievu ņemt:
Nu uzauga divas vārpas
Viena salma galiņā.

11852. (12182.)
Nu ir laiks, nu ir laiks,
Jānīšam sievu ņemt:
Nu zied viss eņģuvers,
Eņģuvera pazarītes.

11853. (12183.)
Nu pietrūka, vairs nevaid
Silā sīkas vāverītes;
Nu pietrūka, vairs nevaid
Šī ciemā dzeltainītes.

11854. (12184.)
Nu zied ievas, ābelītes,
Nu meitiņas līdza zied;
Nu puišiemi gana nav,
Uz meitāmi raugoties.

11855. (12186.)
Odi koda tautu dēlu,
Bizenāt bizenāja.
Bizen', šķelmi, ar velniem,
Kam neņēmi līgaviņas.

11856. (12187.)
Ogu, ogu siliņā,
Nav odziņu lasītāju;
Meitu, meitu māmiņai,
Nava tautu vedējiņu.

11857. (12188.)
Ogu, ogu siliņā,
Nava ogu lasītāju;
Ņem, bāliņi, līgaviņu,
Būs odziņu lasītāja.

11858. (12189.)
Ogu, ogu tāi mežā,
Nevaid ogu mātariņu;
Meitu, meitu tāi ciemā,
Nevaid meitu māmuliņu.

11859. (12190.)
Oši, kļavi, ozoliņi
Glaumajām lapiņām;
Skaisti puiši, šauracīši,
Asariņu dzērājiņi.

11860. (12191.)
Oši vien, kļavi vien,
Nav neviena ozoliņa;
Kalpi vien nāburgos,
Nav neviena tēva dēla.

11861. (12192.)
Ozolam bieza miza,
Lēni lapas darināja;
Kas godīga mātes meita,
Lēni laida valodiņu.

11862. (12194.)
Ozoliņi, ozoliņi,
Te jau tava liepa auga,
Te jau tava liepa auga
Pa tavāmi pazarēm.

11863. (12195.)
Ozols auga ar liepiņu,
Eža vien vidiņā.
Dod, Dieviņ, labus gadus,
Ozols liepu bildināja.

11864. (12196.)
Ozols auga kalniņā,
Liepa auga lejiņā.
Ozols auga kalniņā,
Uz liepiņu raudzīdams.

11865. (12197.)
Ozols auga kalniņā,
Liepa auga lejiņā.
Pate liepa attecēja,
Ozoliņa lūkoties.

11866. (12198.)
Ozols auga, liepa auga,
Viens otrā vērdamies.
Kā jūs paši redzējat,
Ozols liepu bildināja.

11867. (12199.)
Pa vējam, pa vējam
Sagriežam kumeliņus;
Pa kārtai, brālēliņi,
Jājam meitu raudzīties.

11868. (12200.)
Pa celiņu irbe tek,
Cekuliņu grozīdama;
Pa tautām māsa gāja,
Tautām bira asariņas.

11869. (11602.)
Vai, puisīti, puisēniņi,
Valdi savu traku prātu!
— Vai, māsaņa, zelta roze,
Es nevaru novaldīt.
Tāda mana valdīšana,
Kā lielā zobu sāpe.

11870. (11603.)
Ai, smīdra sila priede,
Aug' manām bitiņām;
Ai, greznā tautas meita,
Aug' manam bāliņam.

11871. (11604.)
Ai, puisīti, aumulīti,
Tavu smalku atslēdziņu:
Tu atslēdzi meitiņām
Mīlestības kambarīti.

11872. (11605.)
Ak, tu zēna knēverīti,
Pievilj jaunu meitenīti;
Vēl tai bija bērza rīkstes,
Vēl klausīt māmiņai!

11873. (11608.)
Aiz asuma ābelīte
Viena zied kalniņā;
Aiz barguma brāļa māsa
Ilgi sēd bāliņos.

11874. (11609.)
Aiz kalniņa dūmi kūp,
Kas tur kūra uguntiņu?
Jauni puiši dedzināja
Savas vecas cepurītes.

11875. (11610.)

Aiz kalniņa ielejā
Visai skaista rožu leja;
Ej, brālīti, tāi mājā,
Tur būs tava līgaviņa.

11876. (11611.)

Aiz kalniņa lejiņā
Driķu druva nokaltusi;
Tā lai kalst tie pusīši,
Kas meitiņas neprecē.

11877. (11612.)

Aiz kalniņa līcīšos
Puiss ar meitu spēlējās.
Dievs to zin, velns to zin,
Kas tēvam pasacījis.
Tēvs sagrāba rīkšu sauju,
Sukā dēla muguriņu.

11878. (11613.)

Aiz ко rozes šovasar
Vairāk vīta, ne ziedēja?
Protu, protu, redzu, redzu,
Māsiņ' ilgi nedzīvos.

11879. (11614.)

Aiz skujām kupla liepa
Eglainā nelapoja;
Aiz laiskuma nāburg' meitas
Mūžam sēd neprecētas.

11880. (11615.)

Aiz straujuma kumeliņš
Nesa laužņu iemauktiņus;
Aiz barguma brāļa māsa
Ilgi sēd bāliņos.

11881. (11616.)

Aiz upītes balti bērzi
Sudrabiņa lapiņām;
Tur es dotu sav' māsiņu,
Kad būt' liela izauguse.

11882. (11618.)

Aiz upītes melni alkšņi,
Pilni baltu gaigaliņu.
Celiet laivu, jauni puiši,
Tad jūs kādu dabūsiet.

11883. (11619.)

Aiz upītes daiļas meitas
Platas auda villainītes.
Kaut varētu pāri tikt
Vienu vestu brālītim.

11884. (11620.)

Aiz upītes tautu meita
Kā dzeltāna cielaviņa;
Tā raugiet brālēliņi,
Ka rokā dabūjiet.

11885. (11622.)

Aizpurviešu meitiņām
Vizulīšu vainidziņi;
Gan gribēja lauka zēni,
Nedrīkstēja zadināt.

11886. (11623.)

Elkšņi vien alksnājā,
Nav neviena ozoliņa;
Kalpi vien Gulbenē,
Nav neviena tēva dēla.

11887. (11624.)

Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗu dienu meklēdama;
Tāļu jāja slinki puiši
Daiļu meitu lūkoties.

11888. (11625.)

Ar kruķīti izkruķēju
Sav' māsiņu tautiņās;
Ar kāsīti kabināju
Brālītim līgaviņu.

11889. (11626.)

Atraitnīti, bālēliņ,
Ņem atraitni līgaviņu,
Lai uz tevi neraudāja
Divi zīļu vainadziņi.

11890. (11627.)

Atskrien krauklis sarkanbārzdis
Mūs' meitiņas lūkoties.
Skrej projām, sarkanbārzdi,
Mūs' meitām smuki puiši.

11891. (11628.)
Audzi, audzi, ozoliņu,
Rūtaiņām lapiņām,
Tepat tava liepa auga
Vaskotiem zariņiem.

11892. (11629.)
Audzi, audzi, ozoliņi,
Še ir tava liepa aug,
Še ir tava liepa aug
Zem tavām pazarēm.

11893. (11630.)
Audz jel, magone,
Aiz dadža krūma,
Lai tevi nepūta
Ziemeļa vēji;
Audz jel, māsiņa,
Aiz bālēliņa,
Lai tevi neredz
Sīvajas tautas.

11894. (11631.)
Audz, liepiņa, žuburaina,
Lai necirta lūcenieki;
Audz, māsiņa, nikna, barga,
Lai neveda kaimiņos.

11895. (11632.)
Audz, liepiņa, žuburaina,
Lai necirta lūcenieki;
Audz, māsiņa, nikna, barga,
Lai tev' jaunas neizved.

11896. (11633.)
Audz, māsiņa, žigli liela,
Es tev jāšu panāčos:
Sarūs' mana sīka nauda,
Nopel balti dālderīši.

11897. (11634.)
Audz purvā, purva bērzs,
Purvā tev nelīgot;
Ai, bargā brāļu māsa,
Tev brāļos nedzīvot.

11898. (11635.)
Auga man balti zirņi,
Auga balti bālēliņi;
Auga man skaistas mārša
Pa visiem ciemiņiem.

11899. (11636.)
Augat, meitas, līdzat Dievu,
Taps Kalnmuižas novadā.
Kalnamuižai smuki puiši,
Baltas maizes arājiņi.

11900. (11637.)
Augsti kalni, dziļas lejas,
Tāļu balsis noskanēja;
Kas tikusi mātes meita,
Tāļu jāja precinieki.

11901. (11638.)
Augstu skrēja vanadziņis,
Zemu spārnus plivināja;
Tepat vieni lidināja
Uz manāmi māsiņām.

11902. (11639.)
Auzu, auzu kumeļam,
Smalku linu pātadziņas;
Rīkšu, rīkšu dēliņam,
Ne jaunam līgaviņas?

11903. (11640.)
Bagāts ņēma bagāto,
Naudas, mantas gribēdams.
Ne tam naudas, ne mantiņas,
Ne mīlīgas dzīvošanas.

11904. (11641.)
Bagāts puisis lielījās
Ņemt bagātu līgaviņu.
Kur tie ies, kur neies,
Abi tādi tikušies?

11905. (11642.)
Bagāts tēvs laisku meitu
Sudrabā kaldināja,
Lai ņem mani bālēliņi,
Sudrabā raudzīdami.

11906. (11643.)
Bargas tautas nenāciet
Pastarītes bildināt:
Tai bāliņi saauguši,
Sakaluši zobintiņus.

11907. (11644.)
Bargs būdams, bālēliņ,
Neņem bargas līgaviņas:
Bargs jūs viens, bargs otars,
Jums saimīte nedzīvos.

11908. (11645.)
Bajāriņa slinkas meitas
Tāļu vien taisījās.
Lai iet tāļu, lai iet tuvu,
Nāk slavīte atpakaļ.

11909. (11646.)
Bajārs ņēma līgaviņu,
Caur sietavu sijādams.
Tai ar' bija meitai būt,
Kas caur sietu iztecēja!

11910. (11647.)
Bajārs savas slinkas meitas
Sudrabā kaldināja.
Tur bij lieta lūkoties
Dzērājiņa dēliņam.

11911. (11648.)
Bajārs sola savu meitu,
Sola bēru kumeliņu.
Tava meita varen slinka,
Āznaglotis kumeliņis.

11912. (11649.)
Balta, balta tā meitiņa,
Tā nav bijse saulītē;
Tā bij laba kalpam ņemt,
Pirtenieka dēliņam.

11913. (11650.)
Balta, balta tautu meita
Pa jūriņu laivu dzina,
Sajutusi man' brālīti,
Sav' maizītes arājiņu.

11914. (11651.)
Balta, balta cielaviņa
Zem tiltiņa mazgājās;
Div' pelēki vanadziņi
Uz tās vienas lidinēja.

11915. (11652.)
Balta kaza piena prasa,
Pate piena devējiņa;
Jauni puiši mutes prasa,
Paši mutes ņēmējiņi.

11916. (11653.)
Balta mute tai meitai,
Tā nav gājsi vējiņā.
Dievs žēlo to māmiņu,
Kur tā tapa jaunieviņa.

11917. (11654.)
Skaista puķe locījās
Zem kumeļa kājiņam.
Tā nebija skaista puķe,
Tā bij brāļa līgaviņa.

11918. (11655.)
Balta zied ābelīte
Uz kaimiņu robežām,
Šurpu zari nolīkuši
Uz maniem brālīšiem.

11919. (11656.)
Baltas auga tās meitiņas,
Kas Ventiņas maliņā.
Ziepēs puiši mazgājās,
Tad tik gāja lūkoties.

11920. (11657.)
Baltas kājas, baltas krēpes
Bandenieka kumeļam.
Tam es došu sav' māsiņu,
Būt' tā liela uzauguse.

11921. (11658.)
Baru bariem i pārgāju
Par bāliņa tīrumiņu,
Ar bāliņu runādama,
Kam neņēma līgaviņas.

11922. (11659.)
Baru pļāvu, bar' atstāju
Bālēliņa tīrumā,
Bāliņam spītēdama,
Kam neņēma līgaviņas.

11923. (11660.)
Bēdz, māsiņ, ja tu vari,
No dzērāja tēva dēla;
Nes rokā vaska kurpes,
Galvā zīļu vainaciņu.

11924. (11661.)
Bēdz, meitiņa, sīvus kungus,
Nebēdz labu kalpa puisi;
Kalpa puiša laime nāca
Par deviņi ezeriņi.

11925. (11662.)
Bērni, bērni, lasat vārpas,
Vārpas gul tīrumā;
Puiši, puiši, ņemat meitas,
Meitas sēd vaiņagā.

11926. (11663.)
Bez padoma tēva dēls,
Kur tu ņemsi padomiņu?
Lūdzies gudru mātes meitu
Padomiņa devējiņu.

11927. (16664.)
Bij man mieži, nav man alus,
Būs man alus, kad darīšu;
Bij man brāļi, nava māršu, —
Būs man māršas, kad vedīšu.

11928. (12000.)
Laime, laime tam puišam,
Sētā auga līgaviņa;
Ne tās āva baltu kāju,
Ne segloja kumeliņu.

11929. (12201.)
Paga, paga, tautu meita,
Pasacīšu bāliņam,
Kam tu savas kājas āvi
Zem bāliņa ozoliņa.

11930. (12202.)
Papriekš bira ošam lapas,
No pakaļas salapoja;
Papriekš brālis māsu dod,
Pēc ņem tautu zeltenīti.

11931. (12203.)
Par tiltiņu nebrauciet
Negrožota kumeliņa;
No tālienes neņemiet
Nezināmas līgaviņas.

11932. (12205.)
Parādi, bāliņi,
Kād' tava māsa.
— Gludenu galviņu,
Dzeltāniem matiem,
Sudraba ķemmīte
Galviņāi.

11933. (12206.)
Parād' man, tautu meita,
Visus savus sīkus rakstus;
Ja būs' labi rakstījuse,
Tad vedīšu bāliņam.

11934. (12207.)
Paraugiesi uz meitiņas,
Uz meitiņas kājiņām;
Kuŗa gluži kājas āva,
Tai gudrāks padomiņš.

11935. (12208.)
Pašas tek kamaniņas
No kalniņa lejiņā;
Pate nāca tautu meita,
Redz man skaistu bālēliņu.

11936. (12209.)
Pašas tek kamaniņas
No kalniņa lejiņā;
Pašas tek meitenītes
Puišķēniem mutes dot.

11937. (12210.)
Pate bite laipu meta
Pie kuplā ozoliņa;
Pate meita ziņu sūta
Pie tīkama tēva dēla.

11938. (12211.)

Pat' lielā miežu vārpa
Pie akmeņa palikusi;
Pat' daiļā mātes meita
Sēd pie mātes bāliņos.

11939. (12212.)

Pate viena tautu meita
Brālīšam taisījās.
Nejem, manu bālēliņi,
Ne labā pate nāca:
Sliņķe, gorķe, pate nāca,
Kas darbiņu nemācēja.

11940. (12213.)

Pie krūmiņa, pie birstiņas,
Tur ir odu pulka;
Pie daiļās mātes meitas,
Tur ir puišu pulka.

11941. (12214.)

Pie Liepājas liepas auga,
Pie Kuldīgas ābelīte,
Ventspilēi balti bērzi,
Kas liepiņas lūkojās.

11942. (12215.)

Pie cimdiņa muti slauku,
Nedod māsa nēzdaudziņa;
Māsa savu nēzdaudziņu
Glabā tautu dēliņam.

11943. (12216.)

Pieder pieši pie zābaka,
Pie labā kumeliņa;
Pieder laba mātes meita
Pie dižena tēva dēla.

11944. (12217.)

Pieci brāļi, viena māsa,
Kur dosim, nedosim?
Dosim jūŗas zvejniekam
Tīkla diegu šķeterētu.

11945. (12220.)

Pelēks bija mans brālītis,
Mellu jāja kumeliņu,
Šķiet meitiņas migliņāi
Vanadziņu lidinām.

11946. (12221.)

Pelēks nāce, pelēks nāce
Uz manām meitiņām;
Dievs man deve platas acis,
Es pelēku ieraudzīju.

11947. (12222.)

Pilla zaļa birstaliņa
Jaunu puišu piejājuse.
Eita, meitas, skatāties,
Kuŗš puisītis zirgu pēra:
Kuŗš puisītis zirgu pēra,
Tas pērs savu līgaviņu.

11948. (12223.)

Pried' ar egli lielījās
Izaugt vienu gaŗumiņu;
Mans bāliņš lielījās
Rīgā ņemt līgaviņu.

11949. (12224.)

Priede, egle meitu koki,
Zaļi ziemu, zaļ' vasaru;
Pura kārkļi puišu koki,
Ne vasaru nelapoja.

11950. (12225.)

Priede loka, egle loka,
Bērzs lok' savu galotnīti;
Dod, Dieviņi, brālīšami
Atrast tādu līgaviņu.

11951. (12226.)

Priecaities, jaunas meitas,
Dabūs mutes šovakar:
Divi laivi puišu brauc
Par slidenu ezeriņu.

11952. (12227.)

Protat kaunu, jauni puiši,
Ko vajaga meitiņām:
Saldu pūru, baltu maizi,
Pamrantiņa brandavīnu.

11953. (12228.)

Protaities, jaunas meitas,
Eit' pie maza arājiņa:
Tie smuidrie, tie garie,
Tie būs kunga kaŗa vīri.

11954. (12229.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Še māsiņa nedzīvos;
Nesēj rožu, ne magoņu
Brāļa dārza maliņā.

11955. (12230.)

Pūš, bāliņ, vaŗa tauri,
Kalniņā stāvēdams,
Lai klausās tautu meita,
Aizkrāsnē gulēdama.

11956. (12231.)

Pūt, puisīti, āža ragu,
Ellē tava dvēselīte
Ellē tava dvēselīte
Āža raga galiņā.

11957. (12232.)

Pūt, vējiņ, magoniņu,
Lai ziediņi platījās;
Sēd', māsiņa, bāliņos,
Lai vietiņa taisījās.

11958. (12233.)

Puiši, bungas, gauži auga,
Gauži ņēma padomiņu;
Meita, liepa, drīz uzauga,
Drīz tautām malējiņa.

11959. (12234.)

Puiši iet pie tā velna,
Kā vardītes kurkstēdami;
Meitas iet pie Dieviņa,
Kā ieviņas ziedēdamas.

11960. (12235.)

Puiši gul sētmalā
Dubļainiem zābakiem;
Meitas guļ klētiņā
Smalkos linu palagos.

11961. (12237.)

Puiši labi, puiši labi,
Visi kunga darbos gāja;
Meitas laiskas, meitas laiskas,
Tās gulēja aizkrāsnē.

11962. (12238.)

Puiši, meitu neviliet,
Meitām kaunu nedariet,
Trīsēs jūsu dvēselīte,
Dieva durvu daiedama.

11963. (12239.)

Puiši, puiši, kas nu puiši,
Nava puišu tikumiņa;
Edz, kur meitas, edz, kur meitas
Kā tās vienas āru liepas.

11964. (12240.)

Puiši, puiši, kas tie puiši,
Spaļi vien, pelaviņas;
Redz, kur meitu dzeltānītes
Kā šķiedriņas laistījās.

11965. (12242.)

Puiši sēd cepurēs,
Kā barvikas mežmalē;
Meitas sēd kroniņos,
Kā puķiņas dārziņā.

11966. (12243.)

Puiši svārkus atmetat,
Lai redz meitas kamzolīšus;
Meitas svārku tā nerauga,
Kā raudzīja kamzolīšus.

11967. (12244.)

Puišķēniņ, puišķēniņ,
Sudrabota meitenīte!
— Viņa bija sudrabota,
Viņa manis negribēja.

11968. (12246.)

Puisi, puisi, mazgā muti,
Paskatiesi liepienā;
Meita sēž liepienā
Kā sarkana brūklenīte.

11969. (12247.)

Puiss puišam godu deva,
Noņemdams cepurīti;
Meitas godu paslēpušas
Zem baltām vilnānēm.

11970. (12248.)

Puisīšam īksi mati,
Trīsdeviņi padomiņ';
Meitiņām gari mati,
Īksākais padomins.

11971. (12249.)

Puisīšam tāda daba,
Kā rudeni āzīšam,
Kuŗu meitu ieraudzīja:
Šī ir mana, tā ir mana!

11972. (12250.)

Puisīts raud visu gadu,
Grib bagātu līgaviņu.
Ja tev trūkst padomiņa,
Es tev došu padomiņu,
Es tev došu padomiņu,
Kas bagāta līgaviņa:
Balta roze, tā bagāta,
Simtiem svārku mugurā.

11973. (12251.)

Puķes dēļ, bālēliņ,
Nedzen laivas ezerā;
Puķīt' auga mātes meita
I citā maliņā.

11974. (12253.)

Pulku, pulku irbju tek
No kalniņa lejiņā.
Kur pie joda vanadziņi,
Kad irbītes neredzēja.

11975. (12254.)

Purvā auga zaļa zāle,
Tās neēda kumeliņi;
Muižā auga skaistas meitas,
Tām nejāja precenieki.

11976. (12255.)

Purvā auga tautu meita,
Niedres malku dedzināja.
Augat mani bālēliņi,
Vedat viņu tīrumā.

11977. (12256.)

Pura grīslis lielījās,
Ābuliņa meitu ņemt.
Ņem labāk pura ņiedru,
Tā tev līdzi locīsies.

11978. (12257.)

Puško, māte, savas meitas,
Tīrumā vadīdama;
Puškots auga ozoliņis
Tīruminja galiņā.

11979. (12258.)

Puškojies, tautu meita,
Neraug' manu bālēliņu,
Gan es savus bālēliņus
Ganīdama appuškoju.

11980. (12261.)

Putriņ, balta izvārīta,
Kas nu tevi izēdīs?
Meitiņ, skaista izaugusi,
Kas nu tevi izprecēs?

11981. (12263.)

Raugies, puisi, kur raugies,
Dancī meitas neraugies:
Kuŗa viegli danci veda,
Tā velk gŗūši dzirnaviņas.

11982. (12264.)

Redz, kā koši piederēja,
Ievas zied, strazdi dzied;
Redz, kā koši piederēja,
Puiši lūdza meitu māti.

11983. (12265.)

Redz, kur meitas riņķi grieza
Uz tā vaska rituliņa;
Redz, kur puiši raudzījās
Svilošāmi cepurēm.

11984. (12267.)

Reta, reta tā sētiņa,
Pie vārtiem ozoliņš;
Reta, reta tā meitiņa,
Kam deviņi brūtganiņi.

11985. (12268.)

Retas, retas tās puķītes,
Kam rudiņ balti ziedi;
Retas, retas tās meitiņas,
Kas mīlē māju puišus.

11986. (12269.)

Reti, reti tie liniņi,
Kas baltiem ziediem zied;
Retas, retas tās meitiņas,
Kas puišiem mutes dod.

11987. (12272.)

Reti, reti tie puisīši,
Kas meitiņas nepiekrāpa,
Abas rokas bučodami:
Sirsniņ, mana dvēselīte.

11988. (12274.)

Rībēj' zeme atjājot,
Činkstēj' pieši nolecot:
Nu atjāja Kliģenieki
Lestenieces lūkoties.
Atpakaļi, atpakaļi
Pie savāmi mellenēm.

11989. (12275.)

Rikšus, rikšus bāliņš jāja
Par to ciema notariņu,
Lai nedzird ciema meita,
Lai tik gauži neraudāja.

11990. (12276.)

Ruden' puiši, ruden' puiši
Kā pelēki vanadziņi;
Pavasari jaunas meitas
Kā irbītes pulciņā.

11991. (12277.)

Sabārās ciema meitas,
Raibus cimdus adīdamas:
Viena grib, otra grib
Pie tā mana brālēliņa.

11992. (12278.)

Sārtas rozes, baltas rozes,
Tās meitiņu kavēklīts;
Jaunas meitas, skaistas meitas
Tās puisīšus kairināja.

11993. (12280.)

Saka meitas grūt esot,
Rudzu sieku samalušas;
Atradīsi vēl grūtāki,
Kad aiziesi tautiņās.

11994. (12281.)

Saldāks alus krūziņē,
Ne ozola kanniņē;
Labāk's meitas pārnovadu,
Ne kā pašu novadā.

11995. (12282.)

Sargies meitu māmulīte,
Lūgsies tevi šoruden
Vilcenieki, ūzenieki,
Mūrmuižnieku darbenieki.

11996. (12283.)

Sarkanais āboliņ,
Tārpiņš tavu saknīt' grauze;
Ai, skaistais tēva dēls,
Tev bij slikta dzīvošana.

11997. (12287.)

Sarkanais āboliņ,
Tārpiņš tavu sakni grauž;
Slavenais tēva dēls,
Gauži raud līgaviņa.

11998. (12291.)

Sarkanais āboliņš,
Tārpiņš tavu vidu ēd;
Dižanā mātes meita,
Netikusi bāliņos.

11999. (12292.)

Aram, brāļi, aram, brāļi,
Aparuši ecējam!
Sāksam, brāļi, ņemsam sievas,
Saņēmuši dzīvosim.

12000. (12294.)

Savu laiku roze ziedi,
Savu laiku magonīte,
Savu laiku meita gaida
Laimes krēslu paceļot.

12001. (12295.)
Šādi, tādi vēršu kupči
Mūsu meitu lūkojās.
Eit' uz Rīgu, vēršu kupči,
Tur telītes pārdodamas.

12002. (12296.)
Šitā pati tautu meita
Būs manam bāliņam:
Ne tā stalta, ne tā lepna,
Ne tai daudzi sudrabiņa.

12003. (12297.)
Šito meitu, šito meitu,
To vedīšu bāliņam:
Tai galviņa gluda bija,
Tai mutīte nomazgāta.

12004. (12298.)
Šķelmīts mans bālēliņš,
Mana vārda neklausīja;
Es dzīvoju, es redzēju,
Kāda kuŗa zeltenīte.

12005. (12299.)
Šo dieniņu balta diena,
Meitām puiši jālūdzās,
Vīna glāze rociņā,
Raibi cimdi padusē.

12006. (12300.)
Šogad skaistas rozes auga
Jaunu meitu dārziņā:
Šogad stalti tēva dēli
Pulkiem jās precībās.

12007. (12301.)
Sēd', brālīti, pie galdiņa,
Lūkojies līgaviņu:
Kuŗa knaši, žigli ēda,
Tā ir čakla darbiņā;
Kuŗa ēda tērzēdama,
Tā ir kūtra darbiņā.

12008. (12302.)
Sēdi, sēdi, krellainīte,
Zābakaiņa gaidīdama.
Mans bāliņš zābakains
Neņems tevis krellainītes.

12009. (12303.)
Sēdi, sēdi, tautu meita,
Neviens tevi nelūkos:
Jau saulīte launagā,
Vēl gosniņas laidarā.

12010. (12304.)
Zems ozols, platas lapas,
Ilgi stāv rīta rasa;
Jauni puiši, šauras acis,
Tie asaru dzērājiņi.

12011. (12307.)
Sīkas, mazas man māsiņas,
Kā auziņas saaugušas;
Lai tās sīkas, lai tās mazas,
Tāpat tautas izvadāja.

12012. (12310.)
Sīkas, mazas man māsiņas,
Kā auziņas tīrumā;
Ir tad vēl es nedotu
No tīruma tautiņās.

12013. (12311.)
Sīkas nātres apaugušas
Laukē kuplu ozoliņu;
Vecas meitas apstājušas
Man' jaunē bālēliņu.

12014. (12312.)
Sīku sėju, baltu seju,
To vedīšu bāliņam;
Tai pieder zīdautiņš,
Skaista cauņu cepurīte.

12015. (12314.)
Es meitiņa pusauguse,
Man sarkani vaigu gali;
Dievs žēlo to māmiņu,
Kam es tapšu jauņuvīte.

12016. (12316.)
Sīva, dzedra tā meitiņa,
Lādēdama vien staigā;
To, brālīši, neņemat,
Tā rās manu māmulīti.

12017. (12317.)
Zila, zaļa cielaviņa,
Sarkans santa cekuliņš;
To vedīšu bāliņam
Uz nākamu rudenīti.

12018. (12318.)
Sinepīte, sīva sēkla,
Sēsim purva maliņā;
Sīva, dzedra mūs' māsiņa,
Dosim tālu tautiņās.

12019. (12319.)
Zinu, zinu, kā vajaga
Jaunajām meitiņām:
Baltu zeķu, melnu kurpu
Sudrabiņa sprādzītēm.

12020. (12320.)
Zinu, zinu labu meitu,
Nesacīšu bāliņam;
Nesacīšu bāliņam,
Dieveram taupīdama,
Dievers mani mīļi cēla,
Pie gultiņas stāvēdams.

12021. (12322.)
Zinu, zinu skaistu meitu,
Bet nesaku nevienam:
To neļautu kalpam ņemt,
Ne vēl vest bāliņos.

12022. (12323.)
Sirmi zirgi, daiļ' arāji
Viņā lauka galiņā.
Tur es dotu sav' māsiņu,
Būt' tā liela uzauguse.

12023. (12324.)
Sirmi zirgi, baltskarīši,
Tie teicami kumeliņi;
Tā teicama mātes meita,
Ko ved tautas pārnovadi.

12024. (12325.)
Skāba maize nerūgusi,
Uz ķīseļa vērdamās;
Kalps neēda vakariņu,
Uz kalpones vērdamies.

12025. (12326.)
Skaidrūdeņa rauduvīte,
Nelaidies rāvienā;
Dail' augusi mātes meita,
Neej pati sirdēstā.

12026. (12327.)
Skaista meita uz acīm,
Dižens puisis lūkojās.
Vēl tā būs māmiņai
Gŗūt' akmeņa vēlējiņa.

12027. (12329.)
Skaista puķe, slikta smaka,
To nevīšu vaiņagā;
Skaista meita, slikta slava,
To neņemšu bāliņam.

12028. (12332.)
Skaistu puķi es norāvu
Otra kunga tiesiņā;
To, bāliņi, es tev došu,
Spraud aiz savas cepurītes.

12029. (12333.)
Skrej, bitīte. sasit spārnus,
Gar greiznāju ozoliņu;
Ej, māsiņa, gar netikli,
Saņem savas villainītes.

12030. (12334.)
Skrej, bitīte, tai priedē,
Kam sarkani skuju gali;
Ņem, bāliņi, to meitiņu,
Kam sarkani vaigu gali.

12031. (12335.)
Skroderam, vēveram,
Tam es devu sav' māsiņu:
Skroders man svārkus šuva,
Vēvers auda villainīti.

12032. (12336.)
Skuju dēļ lakstīgala
Eglāja nedziedāja;
Mūsu dēļ bālēliņi
Ar tautām nerunāja.

12033. (12337.)
Skuju dēļ lakstīgala
Eglienā nedziedāja;
Bargu, bargu tautu dēļ
Neiet māsa tautiņās.

12034. (12340.)
Slinki, laiski tēva dēli
Sila malu vazājās;
Tā būs traka meitu māte,
Kas tiem savu meitu dos.

12035. (12341.)
Slinks puisītis tālu jāja
Lūkoties līgaviņu.
Tālu jāja, nedabūja,
Pārjāj pašu novadā.

12036. (12342.)
Smagi kŗāca sila priede,
Smalku lietus pielijuse;
Gauži raud tautu meita,
Bez arāja palikuse.

12037. (12343.)
Smuidri bērzi locījās
Pret saulīti vakarā;
Tā lokās puišu sirdis
Pret jaunām meitiņām.

12038. (12344.)
Smuidri, gaŗi vītuliņi
Garanāmi lapiņām;
Smuidri, gaŗi tēva dēli,
Tie asaru dzērājiņi.

12039. (12345.)
Smuka, daiļa tā meitiņa,
Par ko puiši neprecēja?
Vai tādēļi neprecēja
Aiz tā liela daiļumiņa?

12040. (12346.)
Smuka meita, skaista meita,
Tā puisīšu vīlējiņa;
Dūmaļiņa, kvēpaļiņa,
Tā darbiņa darītāja.

12041. (12347.)
Smuks puisītis, daiļa rota,
Kad precēja līgaviņu;
Kad paņēma līgaviņu,
Vējš nopūta daiļumiņu.

12042. (12348.)
Sniegi, vēji gaisu jauca,
Jauni puiši ķīvējās;
Ne saulīte gaisu jauca,
Ne meitiņas ķīvējās.

12043. (12349.)
Znoti, draugi saucamies,
Būsam znoti, nebūsam?
Mēs, bāliņi, nezinām,
Ies māsiņa, vai neies.

12044. (12350.)
Zosis bēga klaigādamas
No dūnaiņa ezeriņa;
Meitas bēga raudādamas
No dzērāja tēva dēla.

12045. (12351.)
Spiež, bāliņ, uz acīm
Savu cauņu cepurīti,
Raugies zem', raugies tāļ'
Sev raženu līgaviņu.

12046. (12352.)
Spoži spīd mēnestiņis,
Vēl jo spoži saule spīd;
Diži bija tautu dēli,
Vēl jo dižas tautu meitas.

12047. (12353.)
Stāvi, stāvi, siena kaudze,
Gaidi labu ceļa laiku;
Stāvi, stāvi, mātes meita,
Gaid' raženu tēva dēlu.

12048. (12354.)
Staltajiem puisēniem
Elles vārti jau atvērti;
Vecajām meitiņām
Debess durvis vaļā stāv.

12049. (12355.)
Stalts puisītis Gauju kāpa,
Staltas meitas lūkoties.
Pārkāpj Gauju, atkāpj Gauju,
Staltas meitas nedabūja.

12050. (13356.)
Stalts rubenis rubināja
Stalta bērza galiņā;
Stalts bij mūsu bālēliņš,
Staltas māršas mums vajaga.

12051. (12357.)
Steidziet, puiši, sievas ņemt,
Nesteidziet rudzu sēt;
Kuŗš tālāk pajāsiet,
Tas laiskāku dabūsiet.

12052. (12358.)
Strauja, strauja upe tek,
Jo tā strauja, jo olaiņa;
Ilgi meita vaiņagā,
Jo tā ilgi, jo bagāta.

12053. (12359.)
Suņam ēsti to zālīti,
Kuŗ' aug ceļa maliņā;
Kalpam jemt to meitiņi,
Kuŗa viena māmiņai.

12054. (12360.)
Svētu rītu, man' māsiņa,
Negul' ceļa maliņāi:
Ceļa malu tautas jāja,
Lieku veda kumeliņu.

12055. (12361.)
Zvejniekam tā naudiņa,
Kas guļ jūŗas dibinā;
Netikļam tā meitiņa,
Kuŗ' aug viena māmiņai.

12056. (12362.)
Tā dziedāja jauni puiši,
Kā tie mūsu suņi rēja;
Jaunas meitas gavilēja
Kā eņģeļi debesīs.

12057. (12363.)
Tā mēs, brāļi, dzīvosam,
Bez laulības nomiŗsam,
Lai mēs savus zābaciņus
Ap meitāmi neplēšam.

12058. (12364.)
Tā meitiņa lielījās:
Man bij triju precenieku!
Ej tu, mele, nemelo,
Pate lūdzi tautas dēlu.

12059. (12365.)
Tā vilkam laba aita,
Kuŗa tāļu krūmiņos;
Tā puišam laba meita,
Kuŗa tāļu ciemiņā.

12060. (12366.)
Tāda priede siliņā,
Kāda sila maliņā:
Tāda meita kaimiņos,
Kāda tāļu tautiņās.

12061. (12367.)
Tādi jauni knēvelīši,
Visi sievu precētāji;
Kad sieviņa maizi prasa,
Brucu, brucu kārklienā.

12062. (12370.)
Taisi, manu bālēliņ,
Lielas, platas kamaniņas:
Auga rumba kaimiņos
Brūnajām actiņām.

12063. (12371.)
Tāpat būs tev, māsiņa,
Kā citām māsiņām:
Atnāks tautas, aizvedīs,
Atpakaļi nevedīs.

12064. (12372.)
Tas Jēcīts klēti taisa,
Grib rudeni sievu ņemt.
Ni jumtiņa, ni spārīšu,
Jav gultiņa apakšā.

12065. (12373.)
Taujā, māte, gudru vīru,
Netaujā rudzu klēts;
Daža laba rudzu klēts
Gudra vīra galviņā.

12066. (12374.)
Taujājies, brālēliņi,
Sev taujā, man taujā:
Sev taujā kuplu liepu,
Man ārisku ozoliņu.

12067. (12375.)
Tautas gaida man's māsiņas,
Kā saulītes uzlecot.
Jauna, jauna man' māsiņa,
Laižu tālu tautiņās.

12068. (12376.)
Tautas jāja naktes guļu,
Meitu godu nelūkot;
Es redzēju puišu godu,
Par plāniņu pāriedam.

12069. (12377.)
Tautu dēli bēdājās,
Līgaviņas meklēdami;
Brauciet pāri Daugavai,
Tur rasiet līgaviņas.

12070. (12379.)
Tautu dēlis gauži raud,
Cietu beņķi gulēdams:
Kaut man būtu tā meitiņa,
Cietu beņķi negulētu.

12071. (12380.)
Tautas meita attecēja
Pie manimi raudādam.
Vēl nevaida mans bāliņis
Šogad sievas ņēmējiņš.

12072. (12381.)
Tautu meita balvu sola,
Lai es teicu brālītim.
Teicies pati, tautu meita,
Es nevaru tevi teikt;
Teicies rāmi staigājot,
Drīz darbiņu padarot.

12073. (12382.)
Tautu meita lielījās
Daudz par puisi nebēdāt.
Ja par puisi nebēdāsi,
Mūžam vīra nedabūsi.

12074. (12383.)
Tautas meita lielījāsi,
Ka viņaji linu dvieļi.
Sapūst tavi linu dvieļi,
Neņems mani bālēliņi.

12075. (12384.)
Tautas meita mani lūdza,
Lai ieteicu bāliņam.
Ko teikdamis es ieteikšu,
Kad netīka prātiņam.

12076. (12385.)
Tautu meita zeltānīte
Dzeltēniem matiņiem,
Tā manam brāliņam
Sirdi vien ēdināja.

12077. (12386.)
Tautu meita skaidas lasa
Apakš brāļa ozoliņa.
Es pateikšu brāliņam,
Noņems tavu villainiņu.

12078. (12387.)
Te jāja ciempuiši
Līgavu lūkot.
Te meitas jo vecas
Ne māmuļītes.

12079. (12388.)
Tie ciemina klundarkāji
Nāk meitiņu lūkoties;
Nāca, nāca, neienāca,
Dores vien virināja.

12080. (12389.)
Tiesa, tiesa, kungs to teic,
Puišiem meitas jālūdzās;
Meitu mute, balta mute,
Puišu sirdis priecināja.

12081. (12390.)

Tiesa, tiesa, māmuliņ,
Es meliņu nerunāju:
Jau manam bāliņam
Vairāk mīl tautu meita.

12082. (12393.)

Tēvs dēlam naudu deva:
Pirc, dēliņ, līgaviņu!
Dēls nopirka kumeliņu,
Sukā tēva tīrumiņu.

12083. (12394.)

Teic man arī, bālēliņi,
Kur tu ņemsi līgaviņu,
Es tev arī palīdzēšu
To meitiņu nolūkot.

12084. (12395.)

Tev, brālīti, div' māsiņas,
Kuŗa tev jo mīļāka?
Mīļ' man viena, mīļ' man otra,
Tautu meita jo mīļāka.

12085. (12396.)

Tev, driķīti, plāna lapa,
Tevi drīzi salna raus;
Tu, meitiņa, skaista augi,
Tevi drīzi tautas vezs.

12086. (12397.)

Tov, puisīti, sarkan' vaigi,
Tov ir viltus valodiņa;
Kuŗ' meitiņu tu satiec,
To runā, to precē,
To runā, to precē,
To sauc sov' līgaviņu.

12087. (12398.)

Tev, puisīti, caurs prātiņš,
Caura tava cepurīte,
Kuŗu meitu ieraudzīji:
Šī būs mana, tā būs mana!

12088. (12399.)

Tev, puisīti, caurs prātiņis,
Caura tava cepurīte:
Tu domāji to meitiņu,
Kas uz tevi nedomāja.

12089. (12400.)

Tev, vērsīti, melna mute,
Tev vajaga āboliņa;
Tev, puisīti, melns krekliņis,
Tev vajaga velētājas.

12090. (12401.)

Tec, māsiņa, kalniņā,
Plūc sarkanu dābuliņu;
Tecēdama nosaskati,
Kā vītuša nenoplūc.

12091. (12402.)

Tec, putniņi, upes malu
Ar mazo grāmatiņu,
Aiznes vēsti Jānīšam,
Nu Līzīte drīzi nāks.

12092. (12403.)

Tīrūdeņa raudevīte,
Nelaidies rāvienā,
Visi tavi spārnu gali
Tīru zeltu vizināja.

12093. (12404.)

Tīrumā, klajumā
Visskaistā ieva zied;
Mazajā cieminā,
Visskaistā zeltenīte.

12094. (12405.)

Tīrumnieka bālēliņ,
Jem tīruma zeltenīti;
Meža meita nosalīka,
Atvasītes ravēdama.

12095. (12406.)

Tīšām daru bāliņami,
Kam neņēma līgaviņu:
Kažociņu izvelēju,
Linu kreklu domādama.

12096. (12407.)

Tīšu, tīšu vanagam
Sīle dzied kaņupēs;
Tīšu, tīšu mūs' māsiņa
Pret tautām grežojās.

12097. (12408.)
Tik tāds lūž' tout' dēls
Lūke lepn' līgaviņ'.
Ko vezs lepn' līgaviņ'
Tapenēt' kumeliņ'!

12098. (12409.)
Tikušam dēliņam
Ciemā auga līgaviņa;
Kaut kādam netiklim
Pār novadu vizināja.

12099. (12410.)
Tici mani, māmulīte,
Es tev melu nemelošu,
Bāliņš ņēma tautu meitu
Sava bēŗa pakaļā.

12100. (12411.)
To priedīti sviķim cirtu,
Tai sarkana galotnīte;
To meitiņu brālim ņēmu,
Tai sarkani vaigu gali.

12101. (12412.)
Traka meita piedzēruse,
Vēl trakāka nedzēruse:
Piedzēruse vīra raud,
Nedzēruse vilnānīšu.

12102. (12413.)
Traka meita vīra raud,
Neraud baltu villainīšu.
Ko tu, traka, apsegsies,
Ar to vīru gulēdama?

12103. (12415.)
Traka, traka tā meitiņa,
Kas puisīša vārdu klausa;
Puisīšam īsi mati,
Trejdeviņi padomiņi.

12104. (12417.)
Trīs eglītes lielījās,
Izaugt vienu gaŗumiņu;
Trīs bāliņi lielījās,
Rīgā ņemt līgaviņas.

12105. (12418.)
Trīs gadiņi ozols puva
Gaujas krasta maliņā;
Tā lai pūst puišu kauli,
Kas meitiņas neprecēja.

12106. (12420.)
Trīs māsiņas, trīs lāsītes,
Trīs jaukās valodiņas;
Būs tautāmi jāsedloj
Trejdeviņi kumeliņi.

12107. (12421.)
Trīs meitiņas iecerējšas
Vienu pašu tēva dēlu;
Visas grib tēva druvas,
Visas tēva kumeliņus.

12108. (12422.)
Trīs pari ļautiņu
Mūs' sētā:
Tomam Lužiņa,
Man Madaļiņa,
Mazā Ģiezīte
Valtiņam.

12109. (12423.)
Trim kārtām zelta miza
Ap resnaju ozoliņu;
Trim kārtām jauni puiši
Ap to meitu māmuliņu.

12110. (12424.)
Čaražiņu, vaŗažiņu
Bāliņš veda kamanās;
Es bāliņa māsa biju,
Es tecēju kājiņām.

12111. (12425.)
Tu, māmiņa, nezināji,
Kādas bēdas dēliņam:
Tam patika tā meitiņa,
Nedrīkstēja bildināt,
Zilas acis, melli mati,
Sarkans rožu vainadziņš.

12112. (12426.)

Tu, puisīti, nebēdnieks,
Tu pievīli man' māsiņu;
Tev' pievils meitas māte,
Sav' meitiņu solīdama.

12113. (12427.)

Tu, puisīti, nezināji,
Kā meitiņas jāgodē;
Tec uz pirkstu galiņiem,
Nes cepuri rociņā.

12114. (12428.)

Tu, puisīti, pliks paliksi,
Daudz meitiņu lūkodams:
Noplēs savus brūnus svārkus,
Nojāj bēru kumeliņu.

12115. (12429.)

Tu, puisīti, velna sēkla,
Nekrāp meitas augumiņu,
Velns krāps tavu dvēselīti
Dziļā elles dubenā.

12116. (12430.)

Tupēt tup teterīš,
Strēlenieku gaidēdams;
Tā tupē taut's meit'
Mūs' bāliņ' gaidēdam'.

12117. (12431.)

Tur es došu sav' māsiņu,
Kur upīte lejiņā:
Man' māsiņa raudulīte
Tur actiņas nomazgās.

12118. (12432.)

Tur sienati raibu govi,
Kur tā pati nosastāja;
Tur dodati, brāļi, māsu,
Kur tai tika prātiņam.

12119. (12433.)

Ūdris savu smuku spalvu
Ūdenī slapināja;
Puisīts savu līgaviņu
Sudrabā kaldināja.

12120. (12434.)

Ūziķītis ūzu prasa,
Ozolā tupēdams.
Kuŗa meita vīra grib,
Lai dod ūzas ūziķam.

12121. (12436.)

Uica, man viens dēliņš,
Būs man viena vedekliņa.
Vedekliņa gultu taisa,
Dēliņš kurpes šūdināja.

12122. (12437.)

Vai liedena priede auga
Degošā siliņā?
Vai liedens tēva dēls
Tāļam gāja sievas ņemt?
Sliņķis, laiskis tāļam gāja,
Tas tūlama nedabūja.

12123. (12438.)

Vai no elles tas iznāca,
Tik dižens tēva dēls!
Tas iet meitas brāķēdams,
Kā lācs auzas braucīdams.

12124. (12439.)

Vai, ozol, liepas dēļ
Tu neaugi kalniņā?
Vai, brāliņ, māsas dēļ
Tu neņēmi līgaviņu?

12125. (12440.)

Vai tu, puisi, neredzēji,
Ekur nāca sidrabota?
Tā nebija manas kārtas,
Tā bij lepna, tā bagāta.

12126. (12441.)

Viena pate kupla liepa
Kurzemnieku tīrumā,
Tai pašai zari līka
Uz Vidzemes ozoliem.

12127. (12443.)

Viena pati man māsiņa,
Kam to došu, kam nedošu?
Došu sila Jānelima,
Vieglas zemes arājam.

12128. (12444.)
Viena pate man māsiņa,
Kam to došu, kam nedošu?
Kalpam dote negribēju,
Saimenieka neradās.

12129. (12448.)
Viena pate man māsiņa,
To nedošu nevienam,
To es pats paturēšu
Par cimdiņu rakstītāju.

12130. (12449.)
Viendēlīts, viendēlīts, —
Kas viendēla nezināja?
Viendēlīša līgaviņa
Ik vakara gauži raud.

12131. (12450.)
Viens pats bija labs ozols
Pūņenieku novadā;
Tam pašam zīles bira
Sasmadznieku novadā.

12132. (12451.)
Vēja, vēja vītolam,
Saulē zari novītuši;
Tautu, tautu māsiņai,
Neklaus' vairi bāliņam.

12133. (12452.)
Vējam lauzti tā puķīte,
Kas aug viena ezerā;
Bajārami tā meitiņa,
Kas aug viena māmiņai.

12134. (12453.)
Vējiņam nopūšami
Tie liekaji ievas ziedi;
Vilciņam norejami
Tie liekaji brūtganiņi.

12135. (12454.)
Vēl bij agris sniegam snigt,
Zaļa zāle tīrumāi;
Vēl bij agri māsiņai
Tautu duru virināt.

12136. (12455.)
Veldē rudzi, veldē mieži,
Veldē visa labībiņa.
Ņem, bāliņ, ļaudaviņu,
Kas veldiņu kustināja.

12137. (12456.)
Velns puišu dvēseles
Tīkāt tīkā;
Meitiņu dvēseles
Eņģeļi vada.

12138. (12457.)
Velti, velti tas bāliņis
To māsiņu rūdināja:
Sakās iet pār Daugavu,
Leišos ņemt līgaviņu.

12139. (12458.)
Vecais brālis uz jauno
Ducināt ducināja.
Ducin', brāli, neducin',
Man nāk meitas, tev nenāk.

12140. (12459.)
Viņpus upes kupla liepa,
šaipus dailis ozoliņš.
Griezies šurpu, kupla liepa,
Uz to daiļu ozoliņu.

12141. (12463.)
Visapkārti lietus lija,
Vidē saule ritināja;
Visapkārti mātes meitas,
Vidē puika lūkojās.

12142. (12464.)
Visas meitas vīru grib,
Visas grib tēva dēlu.
Visi bija tēvu dēli,
Ne visiem tēvu zeme.

12143. (12465.)
Visi kalpu puisēniņi
Zilus svārkus šūdināja;
Vai tie visi nodomājši
Saimenieku meitas ņemt?

12144. (12466.)
Visi mazi avotiņi
Ik vakarus miglu laiž;
Visi mazi puisēniņi
Ruden sievu ņēmējiņi.

12145. (12468.)
Visi mazi puisenīši,
Visi meitu gribētāji;
Pīcka, pīcka par muguru,
Še tev meitu gribēšana!

12146. (12470.)
Visi suņi sīvi rej,
Kukšu suņi vien nerej;
Visas meitas puiši prec,
Kukšu meitas vien neprec.

12147. (12471.)
Visi trauki nomazgāti,
Pavārnīca nemazgāta;
Visas meitas izprecētas,
Lielmež' meitas neprecētas.

12148. (12472.)
Caur ošiemi saule lēca,
Caur bērziemi norietēja;
Caur ataugu nolūkoju
Brāliņami līgaviņu.

12149. (12473.)
Cīruls dzied skraidīdams,
Lakstīgala tupēdama;
Puiši jāja pieguļā,
Meitas guļi sētiņā.

12150. (12474.)
Cirvi, cirvi, redz kur priede
Liela ceļa maliņā;
Puisī, puisi, redz kur meita
Smalkā zīļu vaiņagā.

12151. (12477.)
Circens dzied aizkrāsnē,
Meitiņ' lauk' galiņē;
Circen' drīz vist' apēd',
Meitiņ' drīz taut's paņēm',

12152. (12478.)
Ciema puisis lielījāsi,
Mūšām meitu nemīlēt;
Nāk meitiņa kā saulīte,
Sāk puišam patikties.

Bildināšana.

12153. (13305.)
Ik dieniņas Dievs palīdz,
Šo dieniņu nepalīdz:
Tautas māsiņ' i aizveda,
Man pārlūza zobeniņš.

12154. (13306.)
Irbi šāva, mednis krita,
Visa zeme norībēja;
Tautas jāja, kalni plīsa
Deviņos gabalos.

12155. (13307.)
Māsiņ manu maģāko,
Turi manu kumeliņu!
Tautas veda lielāko,
Lai es rauju zobentiņu.

12156. (13313.)
Ai, Dieviņi, man bij laime,
Šī birzēi iejājot:
Līdz iegāju, līdz nošāvu
Sarkankrūti vāverīti.

12157. (13315.)
Ai, liepiņa, platlapīte,
Apslēp manu vaiņadziņu!
Tautas loka zaļas birzes,
Meklē manu vaiņadziņu.

12158. (13318.)
Ai, zaļā bērzu birze,
Tu ar mani ienaidā:
Es būt' tautas izbēguse,
Tu norāvi vainadziņu.

12159. (13319.)
Ai, svainīti, dar' man labu,
Padod ziņu brāliņam,
Apstāj, mani trejas tautas
Dābuliņa kalniņā.

12160. (13325.)
Apkārt kalnu aptecēju
Ar vizuļu vainadziņu;
Pakaļ tautas pa sliedīti,
Pa vizuļu birumiņu.

12161. (13326.)
Apkārt kalnu tautiets jāja,
Es no kalna lejiņā.
Tautiets jāja rožu dārzu,
Es iebēgu kaņepēs.

12162. (13342.)
Bēdz, māsiņa, dzenas tautas,
Nes vaiņagu rociņāi;
Ja redz' tautas panākam,
Svied vaiņagu brālītim.

12163. (13343.)
Bēdz, māsiņa, suņi rēja,
Bēdz avota lejiņā!
Ne visām tautiņām
Rādīt savu augumiņu.

12164. (13348.)
Bēgtin bēga tautu meita,
Dzirdēj' mani runājam.
Ja tu manu balsu bēgi,
Mani pašu neizbēgsi.

12165. (13357.)
Birzi bridu, ne ābolu,
Rasa bira, ne sidrabs;
Tautu bēdzu, ne bāliņu,
Asariņas slaucīdama.

12166. (13359.)
Brāļi māsu aizslēguši
Pētersīles dārziņāi.
Slēdzat, brāļi, neslēdzat,
Man vajaga, es dabūšu.

12167. (13367.)
Bāliņ, tavas dzirnutiņas
Liela ceļa maliņā.
Vakar tautas lielījās
Nozagt vienu malējiņu.

12168. (13370.)
Ai, Vidzemes māmuliņ,
Sargi savas zeltenītes!
Zviedzin zviedza Prūšu zirgi,
Caur siliņu tecēdami.

12169. (13379.)
Divas māsas lapās gāja,
Trešā māsa pakaļ tek.
To mazo es paņemšu,
Tur būs man līgaviņa.

12170. (13381.)
Dui pelēki vanadziņi
Teju vien lidināja,
Līdz nospēra mūs' māsiņu
Baltāi linu lauciņāi.

12171. (13384.)
Dzīrās tautas zagšus zagt, —
Kur jūs mani dabūsiet?
Vidū māršu maltu gāju,
Vidū brāļu druviņā.

12172. (13386.)
Mežā eimu, mežā teku,
Ko mežāi nedabūju?
Dabon' sēnes, dabon' ogas,
Dabon' pašu lasītāju.

12173. (L. B.)
Smalku linu tīklu vilku
Apkārt tautu istabiņu:
Lai tā man neizmuka
Sen redzēta līgaviņa.

12174. (13392.)
Es iegrūžu tautu dēlu
Vībotnīšu krūmiņā,
Kamēr pate pazaslēpu
Magonīšu krūmiņā.

12175. (13393.)
Es izaugu pie māmiņas
Kā gaŗā kaņepīte;
Tautas gāja istabā,
Es pa logu kaņepēs.

12176. (13394.)
Es izbēgu no tautām
Biezāi priežu siliņāi;
Lai pazina bālēniņis
No vāveres lēkumiņa.

12177. (13395.)
Es izbēgu no tautiņu
Pa pīpeņu tīrumiņu;
Baltas manas villnanītes,
Balts pīpeņu tīrumiņš.

12178. (13396.)
Es meitiņa kā smildziņa,
Smildziņās paslēpos;
Dzinās mani, nedabūja,
Divi jauni tēva dēli.

12179. (13398.)
Es norāvu zelta rozi
Tautu dēla pļaviņā.
Dzinās mani, nepanāca,
Divi daiļi tēva dēli.

12180. (13399.)
Es pieteicu māsiņai,
Tāli ganu nevadīt:
Aiz kalniņa aizalaida
Div' pelēki vanadziņi.

12181. (13400.)
Es pievīlu meitu māti
Dūmotā istabā:
Viņa man krēslu cēla,
Es ar meitu kamanās.

12182. (13402.)
Es tev lūdzu, bālēliņi,
Sēj aiz loga kaņepītes:
Nāks rudens, jās tautietis,
Es pa logu kaņepēs.

12183. (13405.)
Gaida mani celiņā,
Gaida ceļa maliņā.
Gan zināju zaļu birzi,
Kur aplieču līkumiņu.

12184. (13406.)
Gaid', māmiņa, i negaidi
Ūdentiņa nesējiņas;
Vainaciņu vien atradu
Avotiņa maliņā.

12185. (13407.)
Gana agri es cēlos,
Gana lielu rasu bridu,
Līdz panācu, līdz noķēru
Tautu meitas vaiņandziņu.

12186. (13410.)
Ganos ņēmu to meitiņu,
Liepā kāru vainadziņu.
No liepiņas ziedi bira,
No vaiņaga vizulīši.

12187. (13411.)
Grūž māti kaktā,
Ved meitu projām,
To dara tas vīrs,
Kam sievu vajag.

12188. (13412.)
Gudra, gudra mātes meita,
Birzē sedza vilnanīti;
Vēl gudrāka bārenīte,
Aiz upītes kājas āva.

12189. (13415.)
Gulbi, gulbi, glabā bērnus,
Lielūdeņa viļņi nāk;
Māte, māte, glabā meitas,
Neražanas tautas jāj.

12190. (13419.)
Jājam, brāļi, vienu vietu,
Lai nezviedza kumeliņi,
Lai neslēpa meitu māte
Lielākās malējiņas.

12191. (13423.)
Kam audzēji, bālēliņ,
Smalku birzi sētmalāi?
Vanadziņi lidināja,
Irbītēmi rotājot.

12192. (13421.)
Kā smildziņa man māsiņa,
Kā rasiņa villainīte;
Dzinās puiši, nepanāca,
Šī pazuda smildziņās.

12193. (13428.)
Kas tur skan, kas tur skan
Viņā meža galiņā?
Steidzies, māsa, istabā,
Tautas nāk tuvumā.

12194. (13429.)
Kaut man būtu tādas acis,
Kā tai meža zīlītei,
Es noķertu mātes meitu
Dūmainā istabā.

12195. (13430.)
Ķēru irbi, ķēru medni,
Ķēru raibu teterīti;
Es noķēru tautu meitu,
Tīrumāi ravējot.

12196. (13431.)
Klusu, klusu pār istabu
Dzeltēnām kurpītēm,
Lai nedzird meitu māte,
Lai neslēpj malējiņas.

12197. (13433.)
Ko tie tēva suņi rēja
Aiz māmiņas rožu dārza?
Vai tie blēži, vai tie zagļi,
Vai meitiņu lūrmanīši?

12198. (13439.)
Liedzies, māte, neliedzies,
Tev ir divas malējiņas:
Es redzēju maltuvē
Div' pušķīšu vaiņadziņus.

12199. (13440.)
Liekat vaktes, bālēliņi,
Uz visiem celiņiem:
Tautas zags mūs' māsiņu
Guļamā laiciņā.

12200. (13442.)
Liepiņāi sēdēdama
Liepu lapu kājas āvu,
Lai zemīte nerībēja,
No tautāmi izbēgot.

12201. (13445.)
Līgojošu laipu metu
Tekošai upītei;
Kad ieraugu svešus ļaudis,
Līgodama pārtecēju.

12202. (13448.)
Loki zirgi tautiešam,
Vēl jo loki bāliņam:
Aplocīja tautu meitu,
Auziņās ravējot.

12203. (13449.)
Māk tautietis mani gūt,
Māk' es pate vairēties:
Tautas jāja pa kalniņu,
Es pa leju bāliņos.

12204. (13451.)
Mārša, brāļa līgaviņa,
Palīdz tautu iztecēt,
Panes manu vaiņadziņu
Zem baltās villainītes.

12205. (13456.)
Maza biju, bet manīga
Meža lauka cielaviņa,
Astīt' vien parādīju
Medenieka sunīšam.

12206. (13458.)
Migla man labu dara,
Rasa laba nedarīj':
Migla laba tautu bēgt,
Rasa pēdu dzinējiņa.

12207. (13464.)

Mīlē mani tu, brālīti,
Jem savās kamanās:
Priekšā man dziļš ūdens,
Pakaļāi sīvas tautas.

12208. (13465.)

Mūžam vairs es neiešu
Meitu zagt madarās:
Šaubās kāja, krīt' pie zemes
Meit' ar kapli mugurā.

12209. (13467.)

Slīpenieši Dievu lūdza,
Lai aizsalst dūņu purvs,
Lai varētu zagšus zagt
Nītauriešu dzeltanītes.

12210. (13472.)

Nāc ārā, nāc ārā,
Kas mežā brikšķināja!
Vai tu biji zirgu zaglis,
Vai meitiņu lūrmanīts?

12211. (13475.)

Palaidiet, bālēliņi,
Bez palaidas es neiešu,
Tautas ceļu noguluši,
Kā pelēki vanadziņi.

12212. (13478.)

Ogas, ogas, rieksti, rieksti
Mana ceļa maliņā.
Lasu ogas, šķinu riekstus,
Panāk tautas celiņā.

12213. (13479.)

Paldies saku brālītim
Par kaņupju sējumiņu:
Es tautām atsacīju,
Kaņupēs stāvēdama.

12214. (13480.)

Palīdziet, vedekliņas,
No tautām iztecēt:
Klājat baltus paladziņus,
Lai pēdiņu nepazina.

12215. (13482.)

Pate meitu māmulīte
Man piedeva padomiņu:
Sien birzēi kumeliņu,
Nāc kājām sētiņā,
Lai šķiet tevi ceļa vīru,
Ne meitiņu lūkotāju.

12216. (13483.)

Pats biju vanags,
I vanadzene,
Noķēru vistiņu
NN laktā.

12217. (13486.)

Pirc man, tēvs, sirmu zirgu,
Pirc pelēku mētelīt',
Ka varēju miglas rītu
Līdz vanagu lidināt.

12218. (13488.)

Pircin tautas rudzus pirka,
Zadzin zaga malējiņu;
Bāliņam rudzi auga,
Aug māsiņa malējiņa.

12219. (13490.)

Pūt, vējiņi, magonēs,
Lai lapiņas plandījās,
Lai tautiņas neredzēja
Manu smuidru augumiņu.

12220. (13492.)

Puķīt' rāvu tecēdama
Tautu ežas maliņā;
Es būt' tautas izbēguse,
Kaut puķīti nerāvuse.

12221. (13493.)

Purva malu govis ganu
Ar brāliņa līgaviņu.
Ieraudzīju ganīdama,
Tautas loka kumeliņus.

12222. (13496.)

Pucu, pucu, kuceniņ,
Meitu zaglis krūmiņos;
Man nozaga pērnrudeni
Vislabo dziedātāju.

12223. (13500.)
Rikšiem bēri es palaidu
Par to smilgas atmatiņu,
Līdz panācu, līdz noķēru
Tautas meitas vaiņadziņu.

12224. (13504.)
Zagšus, tautas, nezodziet,
Ar varīti nevediet;
Zagšus zagta, varēm vesta
Ilga mūža nedzīvoja.

12225. (13505.)
Sargājies, vairojies,
Lauku ļaužu zeltenīt,
Te arvienu lidinās
Meža ļaužu vanadziņi.

12226. (13507.)
Sargāties, sargāties,
Vidzemnieku dzeltenītes,
Jau tie Rīgas tāšu bikses
Pa pāŗam vazājās.

12227. (13508.)
Sargāties, vairāties,
Rumbenieku cielaviņas,
Teju pat lidinās
Kliģenieku vanadziņi.

12228. (13512.)
Sargies, meita, vairies, meita,
Gaigals egles galiņē;
Kā tas skries, tā noraus
Tavu zīļu vainadziņu.

12229. (13513.)
Sargies, tautu melnacīte,
Nu jāj tev precinieki:
Aiz kalniņa taures pūta.
Birzī zviedza kumeliņš.

12230. (13514.)
Satiek irbes div' pulciņi
Apaļāi kalniņā.
Es noķēru savu irbi,
Lai tek citas priedienē.

12231. (13515.)
Sasatrūku, izsabiju,
Vilnanītes noķēram;
Nej redzēju pašu tautu,
Nej tautieša kumeliņa.

12232. (13516.)
Šāvu irbi, šāvu zaķi,
Šāvu raibu žagatiņu;
Es nošāvu tautu meitu,
Pupiņās ravējam.

12233. (13517.)
Šautu metu vanagam,
Kas pa gaisu lidināja,
Tas nospēra mūs' māsiņu,
Saulītei uzlecot.

12234. (13518.)
Šķietu vilku lūrējot
Caur biezāju priedulāju;
Manas pašas bālēliņi
Pelēkiem mēteļiem.

12235. (13519.)
Šķindi, šķindi, bērzu birze,
Kas jel tevi šķindināja?
Tautu dēli šķindināja,
Mani mazu meklēdami.

12236. (13520.)
Šķir, Dievs, celiņu,
Dod labu laimi,
Nu mūs' brālītis
Medīt gāja.

12237. (13525.)
Sedz, māmiņa, rožu dārzu
Baltajiem palagiem,
Lai tautiņas neredzēja
Mazas rožu šķinējiņas.

12238. (13527.)
Kalniņā rozes sēju,
Lejiņā magonītes.
Tautas jāja pie rozēm,
Es iebēgu magonēs.

12239. (13528.)

Zeltēs gāja mūs' māsiņa,
Tur tā gāja, tur palika.
Vai bitīte aizvedusi
Dravinieka dēliņam?

12240. (13529.)

Zem bāliņa pastāvēju
Kā zem resna ozoliņa;
Kā bāliņš pasagrieza,
Tiku tautu rociņā.

12241. (13531.)

Zīle dzied, zīle dzied
Asa mieta galiņā;
Citu rītu, māmuļiņa,
Sargā savas malējiņas.

12242. (13532.)

Simtiņš gāja manis gūt,
Tūkstošs manis nesaguva;
Es sēdēju ceļmalā,
Veca bērza pakrēslī.

12243. (13533.)

Sit uguni, pūt uguni,
Nava labi istabā:
Tautas zaga mūs' māsiņu,
Logi vieni nograbēja.

12244. (13536.)

Skrēju lielu skrējumiņu,
Kampu lielu kampumiņu:
Pirmāk kampu šķietu, nītis,
Pēdis pašu audējiņu.

12245. (13537.)

Slauktuvīte, vainadziņš
Avotiņa maliņā.
Kur izbija, kur palika
Ūdentiņa nesējiņa?

12246. (13539.)

Slēdz, māmiņa, maltuvīti
Ar sudraba atslēdziņu,
Vakar tautas lielījās
Izzagt vienu malējiņu.

12247. (13543.)

Sodi, Dievs, vizulīšus,
Ij vizuļu kalējiņus!
Es būt' tautas izbēgusi,
Kaut vizuļi neskanējši.

12248. (13544.)

Stāvu lēcu laiviņā,
Redz' tautieti atjājam;
Labāk mani vilnīts nesa,
Ne nelieša kumelins.

12249. (13547.)

Sudrabiņa gailis dzied
Baltāi bērza galiņāi;
Pūš vējiņis, dzenas tautas,
Nav man vaļas klausīties.

12250. (13551.)

Svētu rītu ganos dzinu,
Miglu tinu kamolē;
Kad ieraugu svešus ļaudis,
Tad ar miglu aplaidos.

12251. (13553.)

Tautas jāja pār pagalmu,
Kur nu bēgšu, bālēliņ?
Bēdz, māsiņa, caur istabu
Ozoliņa kambarī.

12252. (13555.)

Tautas nāca, tautas gāja,
Mani mazu līdza ņēma;
Es uzaugu tautiņām
Cimdu, zeķu adītāja.

12253. (13556.)

Tautu meita bierzi brida
Basajām kājiņām;
Gudris bija mans bāliņis,
Gaida bierzes galiņāi.

12254. (13560.)

Teci, teci, tautu meita,
Basajām kājiņām;
Tevis dēļ tautas jāja
Visčaklaju kumeliņu.

12255. (13563.)

Čaukstenāja, čaukstenāja,
Kas tur, vējš, čaukstenāja?
Pūš vējiņš, čaukst lapiņa,
Ķersta mani sveši ļaudis.

12256. (13565.)

Tumsā malu, neredzēju,
Kad sabrauca sveši ļaudis;
Kā lapiņa nodrebēju,
Kamanās iemetam.

12257. (13566.)

Tumšu nakti tautu bēgu,
Kalnā kūru uguntiņu,
Pie vārtiemi vien pasaucu
Mīļākaju bālēliņu.

12258. (13569.)

Vakars nāca, vāverīte,
Steidzies egles galiņā;
Tautas nāca, bēdz, māsiņa,
Bālēliņu vidiņā.

12259. (13570.)

Viena paša tautu meita
Siliņā ogas lasa;
Ne tai bail vilku, lāču,
Nei vanaga nospeŗam.

12260. (13571.)

Vecam prasu padomiņu,
Vecs mācīja trakumā:
Vecs mācīja meitas zagt
Madariņu kalniņā,
Madariņu kalniņā,
Miglainā rītiņā.

12261. (13572.)

Paliek man šī dieniņa
I neieta druviņā:
Vilciņš asti kustenāja
Uz tā mana druvas ceļa.

12262. (13573.)

Vilciņš glūn silmalā,
Tautiets lauka galiņā;
Vilciņš glūn manu jēru,
Tautiets manas rāvējiņas.

12263. (13575.)

Visi taki man zināmi
Par brālīša bierstaliņu;
Līdz tautiņas bierzi loka,
Es brālīša sētiņā.

12264. (13577.)

Visu nakti suņi rēja,
Zviedza bēri kumeliņi;
Tautas vīla mūs' māsiņu
Rožu plūkti dārziņā.

12265. (13580.)

Dodiet ēst, dodiet dzert,
Gulēt vien nevediet,
Man gailītis pakaļā
Ar diviem cālīšiem.

12266. (13581.)

Mātę mala, māte grūda
Ar jauno vedekliņu;
Tik vien māte nezināja,
Kas jaunā vedekliņa.

12267. (13583.)

Projām iešu, nepalikšu,
Še nav mana palikšana,
Še nav mani rudzi sēti,
Še nav manis arājiņis.

12268. (13584.)

Vediet, tautas, nevediet,
Es aizvesta nedzīvošu:
Man gailīts pakaļā
Ar diviem cālīšiem.

12269. (13586.)

Bargas tautas mani grib,
Brāliņš mani nevēlēja.
Kad, brāliņ, nevēlēji,
Bēdzin bēgšu tautiņās.

12270. (13588.)

Es apstiepu zaļu zīdu
Visapkārti novadam,
Lai nebēdza mūs' māsiņa
Triju kungu novadā.

12271. (13589.)
Māsiņ mana jaunākā,
Tec ūdeņa lejiņā,
Tur stāv tavi sirmi zirgi,
Sabruņoti jājējiņi.

12272. (13597.)
Aunieties, bālēliņi,
Vanadziņa nadziņos,
Tautas veda jūs māsiņu
Par slidenu ezeriņu.

12273. (13598.)
Brāļi, brāļi, pēc māsiņas!
Neraugiet gaŗa ceļa,
Neraugiet gaŗa ceļa,
Nesaudziet kumeliņa.

12274. (13601.)
Iet es iešu pēc māsiņas,
Pazīs manu gājumiņu:
Līgos tautu istabiņa,
Kā vējiņa vēcināma.

12275. (13603.)
Jājat, mani bālēliņi,
Ne celiņa vaicādami:
Kalnā tautu liela sēta,
Lejā zaļa birstelīte.

12276. (13504.)
Kaŗu māt, kaŗu māt,
Cel kaŗu kājās,
Apmeti lēģeri
Tautiņu lejā!

12277. (13618.)
Minama, minama
Māsiņas pēdas;
Te viņa gājuse,
Te tecējuse.

12278. (13619.)
No celiņa es pazinu,
Kur aizvesta mūs' māsiņa:
Kur kumeļi stāvējuši,
Tur ziediņi nobiruši.

12279. (13622.)
Oši, kļavi, kur bijāt?
Citi koki salapoja;
Brāļi, brāļi, kur bijāt?
Māsa tautu rociņā.

12280. (13623.)
Pār kalnu aizveda
Putu gabaliņu;
Gulbīši brālīši,
Skrieņat pakaļ!

12281. (13624.)
Šurp slīkstate, kārklu gali,
Šurp upīte strauji tek;
Šurp jājate, bālēliņi,
Šurp tautiņas meitu ved.

12282. (13626.)
Tautas veda mūs' māsiņu
Apkārt pora līkumiņu;
Kaļam, brāļi, kumeliņus,
Tiešām poru klapējam!

12283. (13628.)
Tautas veda mūs' māsiņu,
Skuju nesa rociņā;
Dzenaties, bālēliņi,
Pa skujiņu birumiņu.

12284. (13629.)
Tur aizveda mūs' māsiņu
Par kalniem, par lejām,
Par kalniem, par lejām,
Par slidenu ledutiņu.

12285. (13630.)
Upītē vien pazinu
Bargu tautu jājumiņu:
Trīs dieniņas zvirgzdupīte
Dūniņām sajukuse.

12286. (13632.)
Vaļā durvis, vaļā logi,
Tautas ņēma mūs' māsiņu.
Lūgšus lūdzu bālēliņu:
Seglo bēru kumeliņu.

12287. (13633.)
Cep māmiņa, gaŗu klaipu,
Gaŗš celiņš jāstaigā:
Nu aizveda mūs' māsiņu
Simtu jūdzu tāļumā.

12288. (13634.)
Divi reizes sakarmenči,
Kas to tiltu izārdīja?
Man iekrita kumeliņš,
Pēc māsiņas dzenoties.

12289. (13635.)
Dzītin dzinu sav' māsiņu
Caur ūdeni, caur akmeni,
Caur ūdeni laistīdams,
Caur akmeni skaldīdams.

12290. (13636.)
Dubļi lēca pakausī
Straujas upes maliņā;
Gana grūši dzināmies
Pēc māsiņas zeltainītes.

12291. (13637.)
Jāj, bāliņi, to tiltiņu
Briedspalvīti kumeliņu:
Ņiedru sijas, stiebru klūgas,
Auzu spilvu tilta koki.

12292. (13639.)
Šķērsu stīgas pa ceļiem,
Šķērsu zvaigznes debesīs,
Es būš' visas cauri jāt
Ar Dieviņa palīdziņu.

12293. (136640.)
Tautas taisa krāpšu tiltu
No apeņu sprodzītēm.
Nejājat, bālēliņi,
Dziļa upe apakšā.

12294. (12650.)
Vakar māte krogā dzēra,
Padzeŗ mani zvejniekam.
Šodien jāja div' bāliņi
Upes malu raudādami.

12295. (13651.)
Ai, vecie bālēliņi,
Man naudiņas aizdodiet:
Rīgā mana līgaviņa
Dārgu naudu saderēta.

12296. (13652.)
Ar Dieviņ, bālēliņi,
Nu bijāt vīlušies:
Saņēmuši vaŗa naudu
Pretī rudzu malējiņu.

12297. (13654.)
Brāļi sauca līkaupiņus,
Ko tie pirka, ko izdeva?
Izdevuši sav' māsiņu,
Nopirkuši tautu meitu.

12298. (13656.)
Devu naudu, nežēloju,
I par mazu malējiņu:
Ne naudiņa dzirnas velk,
Velk mazā malējiņa.

12299. (13657.)
Kā, māsiņa, tevi pirka
Šķiliņiem, vērdiņiem!
Mani pirka pērruden
Veseliem dālderiem.

12300. (13663.)
Mazs bērziņis, sīki zari,
Būs man kuplu slotu griezt?
Maza tautu zeltainīte,
Būs man lielu naudu dot?

12301. (13664.)
Met, tautieti, pagalmā
Divi zelta gabaliņi,
Lai netrūka māmiņai
Mūžam jaunas malējiņas.

12302. (13665.)
Nāca, nāca tautu meita,
Bet nenāca nevedama;
Lika nesta rupju naudu,
Sviedrēt savu kumeliņu.

12303. (13668.)
Pate nāca gaisumiņa,
Ne pirkama, ne vedama;
Bāliņam līgaviņa,
Tā pirkama, tā vedama.

12304. (13670.)
Šļāc, brāliņ, tautu naudu
Pāri galda galiņam;
Lai iet māsa druviņēi
Jale šādu vasariņu.

12305. (13671.)
Šovakaru meitu māte
Šņukstēdama vien staigāja.
Vai tu šņuksti, vai nešņuksti,
Tu meitiņu pārdevuse.

12306. (13673.)
Spēlē gudri, še būs nauda,
Pierksim vienu dzeltenīti,
Pierksim vienu dzeltenīti,
No tautām lasīdami.

12307. (13676.)
Steidzies, mana māmuliņa,
Ar valodu istabā,
Jau tautiņas naudu skaita
Pāri manu augumiņu.

12308. (13677.)
Tautas šķelmis naudu skaita
Par māsiņas augumiņu;
Ka tas šķelmis neieskaita
Kādu alvas gabaliņu!

12309. (13678.)
Tautiets deva simtu mārku
Par vaiņaga redzēšanu.
Dod, tautieti, otru simtu,
Rādīš' pašu valkātāju.

12310. (13679.)
Tautiets lūdza raudādams,
Viltus nauda saujiņā.
Dod par vellu savu naudu,
Ne par manu augumiņu.

12311. (13680.)
Tautiets, mani precēdams,
Liepu laipu ceļu klāja;
Klāj, tautieti, mātei galdu
Ar baltiem dālderiem.

12312. (13682.)
Tautu dēls māmiņai
Trīs grašiņus vien iedeva.
Tas nebija aizmaksāts
Vienas naktes šūpojums.

12313. (13683.)
Trīs gadiņi kalpu gāju,
Trīs vērdiņi nopelnīju.
Par diviem zirgu pirku,
Par trešo līgaviņu.

12314. (13684.)
Turies cieti, māmuliņa,
Zinies grūti auklējusi,
Nedod sava auklējuma
Par kapara gabaliņu.

12315. (13690.)
Ai, svainīt, miglacīti,
Ko tā mana māsa raud?
Vai tu pats raudināji,
Vai tā tava māmuliņa?

12316. (13691.)
Ai, tautieti, dūņu vēzi,
Bīsties mana bālēliņa,
Kur satieci celiņā,
Griezies ceļa maliņā.

12317. (13692.)
Aiz krūmiņa aizstājos,
Krūmiņš mans paēniņš;
Aiz brālīša aizstājos,
Brālīts tautu rājējiņš.

12318. (13693.)
Asarot asaroja
Bālēliņa zobentiņš:
Uz tautām asaroja,
Kam māsiņu rūdināja.

12319. (13695.)

Audz, cērpiņi, pret cērpiņu,
Rozes cērpu stārpiņāi;
Audz, brālīti, pret brālīti,
Māsas brāļu stārpiņāi.

12320. (13698.)

Bij man viena rieksta dēļ
Tādu lielu lazdu liekt?
Bij man vienas māsas dēļ
Tādu pulku tautu rāt.

12321. (13699.)

Bāliņ, putu gabaliņ,
Nāc, palīdzi tautas rāt!
— Māsiņ, zelta drostaliņa,
Es nevaru to darīt:
Man pašam līgaviņa
Kā uguns dzirkstelīte.

12322. (13700.)

Brāļu dēļ es māsiņa
Sen pazustu taũtiņās,
Būt' Dieviņš man nedevis
Pašai gudra padomiņa.

12323. (13702.)

Dot es devu sav' māsiņu,
Bet nedevu nicināt;
Vienu roku māsu devu,
Otru zaļu zobeniņu.

12324. (13703.)

Drīkst' tu, nelga, mani rāt,
Drīkst' tu mani rūdināt?
Vai tu zini, kas es esmu,
Kas ir mani bālēliņi?

12325. (13705.)

Ieblakām bēŗi tek,
Dusmām jāja bālēliņi;
Lai sargās tās tautiņas,
Kas māsiņu niecināja.

12326. (13706.)

Ieva līka, lazdu lieca,
Liec lazdiņa ozoliņu;
Tautas rāja, māsa raud,
Sak' māsiņa bāliņam.

12327. (13710.)

Es atradu sav' māsiņu
Rāvijā velējot.
Sviežu vāli pančkiņā,
Jemu zirga mugurā.

12328. (13713.)

Es māsiņas neraudātu,
Kaut tā maza nomiruse;
Nu es raudu, nu man žēl,
Dzirdu tautas nicinam.

12329. (13714.)

Es piesaku tev, tautiet,
Tu māsiņas nenicini!
Aizskries tava galvas poga
Līdz vārtiem žvinšķēdama.

12330. (13716.)

Gaņa man miedziņš nāca,
Ja miegam pasaļāvu;
Gana mani tautas rātu,
Ja bāliņi vaļu ļautu.

12331. (13718.)

Kriķīšam plata lapa,
Drīz salniņu bijājās;
Tautiešam mīksta daba,
Bīstās manu bālēliņ'.

12332. (13721.)

Īstu brāļu man nebija,
Bet man daiļi nozarieši.
Nozarieši vārdu saka,
Maliņā stāvēdami.

12333. (13722.)

Kam, bāliņi, jostu jozi,
Kam nejozi zobentiņu,
Ko tautāmi parādīti,
Ja māsiņu nicināja?

12334. (13726.)

Klusi cirtu lagzda krūmu,
Lai nedzird lakstīgala;
Klusi rāju līgaviņu,
Lai nedzird bālēliņi.

12335. (13728.)
Kur tie mani diže rad'
Kur bagāte bālēliņ',
Kad tie mani neredzēj'
Tautiņās pavārgušu?

12336. (13734.)
Maza, maza aizvējiņa
No tā viena žagariņa;
Maza, maza aizbildiņa
No tā viena bālēliņa.

12337. (13737.)
Nakti alkšņi pumpuroja,
Dienu bērzi vizuļoja;
Nakti tautas māsu rāja,
Dienu nāca bālēliņi.

12338. (13738.)
Osi cirtu, kļava lūza,
Kļava lauza ozoliņu;
Tautas rāja, māsa raud,
Brāļi cēla ienaidiņu.

12339. (13739.)
Palocīja, palocīja
Tautas manu valodiņu.
Tad, tautiņas, nelokat,
Kad dzirdēja bālēliņi.

12340. (13740.)
Pie vārtiem es pieslēju
Savu dzelžu zobentiņu,
Lai tautiņas zirgus sēja,
Kad māsai pakaļ brauca.

12341. (13741.)
Pieci simti svešu ļaužu,
Simtu vien bālēliņu;
Pieci simti nebēdāju,
Simtiņā stāvēdama.

12342. (13743.)
Sak' māsiņa, sacīdama,
Ne tik gauži raudādama,
Vai tautiets tevi rāja,
Vai tautieša māmuliņa?

12343. (13744.)
Sok' ozolu cietu koku, —
Vētra lauza galotnīti;
Sak' tautieti drošu vīru, —
Bīstās manu bālēliņu.

12344. (13745.)
Sakās mani tautas rāt,
Zina vienu bālēliņu.
Lai ir viens, bet dižans,
Sukās jūsu muguriņu.

12345. (13746.)
Žēlojiet, bālēliņi!
Nāk māsiņa raudādama.
— Ko māsiņas žēlosam,
Mums pašiem tautu meita.

12346. (13747.)
Sirdēstiem, žēlabiem
Salauzīju zobentiņu:
Vien' atradu sav' māsiņu
Pie grūtām dzirnavām.

12347. (13748.)
Sit, tautieti, ja tu drīksti,
Es sacīšu bāliņam.
Tavi mati, brāļa nagi
Kroga galda galiņā!

12348. (13749.)
Smalku skuju tā eglīte,
Tā bij laba dedzināt;
Bez bāliņu tā māsiņa,
Tā bij labi rūdināt.

12349. (13752.)
Suņi, ūdru nedzenat,
Ūdram dziļa istabiņa;
Tautas, māsu nerājat,
Māsai sīvi bālēliņi.

12350. (13756.)
Tautiets, mani precēdams,
Vaļa pīcku kaldināja.
Tu, tautieti, man kaldini,
Tev kaļ mani bālēliņi.

12351. (13758.)

Teic, māsiņ, neizteic
Visus ļaunus tautas vārdus:
Bāliņam ātra sirds,
Drīz izrauj zobentiņu.

12352. (13759.)

Tev, bērziņi, platas lapas,
Apsedz mani migliņā;
Tev, brālīti, liela vara,
Redzi mani tautiņās!

12353. (13762.)

Vaļa, vaļa tev, tautiet,
Ne visai tava vaļa:
Vaļa tev malti celt,
Nava vaļas niecināt.

12354. (13764.)

Viens pats man bālēliņš
Pērkonīša bargumiņu;
Lūdzaties, sveši ļaudis,
Ja varat pielūgties.

12355. (13766.)

Ailu, ailu, mans brālītis
Jems rudeni līgaviņu;
Ailu, ailu, tautu meita,
Vairi savu vaiņadziņu!

12356. (13767.)

Audz, miezīti, ņem krūmiņu,
Šo rudeni vajadzēs:
Ies māsiņa tautiņās,
Ņems brālītis līgaviņu.

12357. (13768.)

Eita, puiši, raudzīties,
Vai dzeltēja purva bērzi;
Ja dzeltēja purva bērzi;
Laiks meitiņas bildināt.

12358. (13769.)

Es pazinu to meitiņu,
Kuŗai kāzas šoruden:
Domādama vien staigāja,
Vai ir visi gabaliņi.

12359. (13772.)

Nāk rudenis, nāk rudenis
Meitiņai, lapiņai:
Pūš vējiņis, dzen lapiņas,
Nāk puisīši, ņem meitiņas.

12360. (13774.)

No priedītes uz priedīti
Krauklīts skrēja krauklēdams;
No rudens rudenī
Es dzīros sievu ņemt.

12361. (13778.)

Pavasari ievas zied
Pa visiem krūmiņiem;
Rudeņos tautas jāj
Pa visiem celiņiem.

12362. (13783.)

Rudens nāca, bālēliņi,
Nāc uz mani ciemoties;
Man bij daiļa māsiciņa,
Es pie laika pierunāju.

12363. (13785.)

Rudens nāk, bālēliņ,
Baŗo labi kumeliņu!
Šoruden noņemsim
Tautu meitas vainadziņu.

12364. (13789.)

Rudens nāk, rudens nāk,
Rudens labu nedarīja:
Daža laba mātes meita
Noraud savu vaiņadziņu.

12365. (13792.)

Rudens nāk, rudens nāk,
Rudens darbi nedarīti:
Kviešu rija neizkulta,
Līgaviņa neprecēta.

12366. (13793.)

Vakars nāca, vāverīte,
Laidies egles galiņā;
Rudens nāca, jauni puiši,
Steidzat ņemt līgaviņas.

12367. (13797.)
Auzu, auzu kumeļam,
Smalku linu pātadziņu!
Rīkstes, rīkstes brālītim,
Ne jaunam līgaviņu.

12368. (13798.)
Es izkūlu rudzu riju,
Nava salmu nesējiņas.
Ej, māmiņa, ciemiņā,
Atved salmu nesējiņu.

12369. (13800.)
Gaŗa priede, gaŗa egle,
Gaŗa visa vasariņa;
Gaŗš mūžiņš brālītim,
Bez līgavas dzīvojot.

12370. (13801.)
Jau es pats, ganīdams,
Ar meitiņu parunāju,
Tēv' ar māti iestellēju
Gatavā valodā.

12371. (13802.)
Kā, māmiņa, tev patīk,
Man patīk abējādi:
Ja tu vari viena malt,
Es neņemšu līgaviņas.

12372. (13803.)
Kam, brālīti, zirgu pirki,
Kam kamanas kaldināji?
Vai tu biji nodomājis
Tautu meitu vizināt?

12373. (13804.)
Kam tā sēta kalniņā,
Sagšām jumta istabiņa?
No tās sētas, māmuliņa,
Pārved man līgaviņu.

12374. (13806.)
Luste, mana laba luste
šoruden sievu jemt,
Nu man treju brūni svārki,
Duj' dzeltāni kumeliņi.

12375. (13807.)
Maksājat, ciema puiši,
Es jums sievas pārvedīšu;
Daudz man labu nolūkotu,
Man pašam nevajaga.

12376. (13808.)
Nē, bāliņi, tas nav tiesa,
Ka vedīsi līgaviņu:
Ne tev arkla, ne kumeļa,
Ne pats esi arājiņš.

12377. (13809.)
Nebūs nieka, neejot,
Kumeliņa nejūdzot,
Nenāks klātu tautu meita,
Man sēdoti istabā.

12378. (13810.)
Palīdziet, labi ļaudis,
Līgaviņu sataujāt,
Dodiet man savus svārkus,
Savu cauna cepurīti.

12379. (13813.)
Pieci sirmi auzas ēda,
Stallī grīdu kasīdami;
Jau tie pieci šoruden
Dažu labu raudinās.

12380. (13814.)
Prātiņ manu, kā tu tiksi?
Aiz ūdeņa līgaviņa.
Pirku zirgu, daru laivu,
Ikam tika rociņā.

12381. (13815.)
Pusmūžiņa puisis biju,
Vēl nebija līgaviņas;
Man kaunīga māmuļīte,
Nedrīkst meitas bildināt.

12382. (13817.)
Sniegi snieg sniegamo,
Ceļu dara darāmo,
Vēl tam mūsu bāliņam
Nederēta līgaviņa.

12383. (13819.)
Taisies, mans kumeliņ,
Pupu ziedu spalviņā,
Nu es gribu meitu māti
Šorudeni bildināt.

12384. (13820.)
Tēvs jautāja, ko es daru;
Es dar' jaunas kamaniņas,
Es dar' jaunas kamaniņas,
Līgaviņu vizināt.

12385. (13823.)
Čukstēt čukst tēvs ar māti,
Ko tie čukst, ko nečukst?
Čukstēj', kaut sivēniņu,
Vest dēlam līgaviņu.

12386. (13824.)
Veldē rudzi, veldē mieži
Bālēliņa tīrumā.
Ņem, bāliņ, ļauduviņu,
Kas veldīti kustināja.

12387. (13827.)
Alva klēts, vaŗa grīda,
Kur māmiņa meitas glauda;
Es segloju kumeliņu
Sudrabiņa stallītī.

12388. (13828.)
Apkaustīju kumeliņu
Tēraudiņa pakaviem,
Lai tas man guni šķīla
Meitu nātes pagalmā.

12389. (13831.)
Aug man bēris kumeliņis
Vidū staļļa apseglots;
Aug man skaista līgaviņa
Vidū ciema saderēta.

12390. (13832.)
Augstu pirku kumeliņu,
Lai kājiņas nedubļo,
Lai nesauca meitu māte
Mani ģeķa dzērājiņu.

12391. (13833.)
Aunies kājas, māmuliņa,
Es aizjūgšu kumeliņu:
Es redzēju ciemiņā
Vakar skaistu dzeltainīti.

12392. (13834.)
Aut es āvu sav' kājiņu,
Sedloj' savu kumeliņu;
Būs dažam ielokam
Pūriņā negulēt.

12393. (13835.)
Brālīts jāja tautiņās
Ābolainu kumeliņu,
Pašam bija melni svārki,
Zaļa zīda cepurīte.

12394. (13838.)
Brūnītim auzas devu,
Pelēcim pelaviņas.
Brūnīts galvu daiļi nesa
Pretim meitu māmuliņu.

12395. (13840.)
Dienavidu, brālēliņ,
Segloj savu kumeliņu:
Saulītē ielīgoja
Tautu meita maltuvē.

12396. (13841.)
Divi bēri auzas ēda,
Muguriņas sagriezuši,
Tās meitiņas precenieku,
Ko ļautiņi niecināja.

12397. (13842.)
Dod, Dieviņ, miglas rītu,
Miglā jāšu lūkoties:
Ne man piešu zābakiem,
Ne iemauktu kumeļam.

12398. (13843.)
Es mutīti nomazgāju
Tekošā ūdenī:
Līdzi, Dievs, nu es ņemšu
Novainotu mātes meitu.

12399. (13844.)
Es neautu baltas kājas,
Neseglotu kumeliņu,
Kad manam brālītim
Nevajdzētu līgaviņas.

12400. (13846.)
Es pilno kannu dzēru,
I pilno biķerīti;
Uz pilno mātes meitu
Griežu savu kumeliņu.

12401. (13847.)
Es redzēju ciemiņā
Augam skaistu zeltenīti.
Tīšām jāšu mēģināt,
Vai tā nāks, vai nenāks.

12402. (13848.)
Gaisma, gaisma, bālēliņ,
Seglo savu kumeliņu!
Daža laba mātes meita
Gaida tevi aizejam.

12403. (13852.)
Gudreniece tautu meita,
Klētie loka vilnainītes;
Gudri mani bālēliņi,
Stallie kausta kumeliņus.

12404. (13854.)
I nelietis Dievu lūdza,
Pa vārtiem izjādams:
Dievs, palīdzi, mīļa Laima,
Pievilt labu mātes meitu.

12405. (13856.)
Jāj, bāliņi, jājamo,
Godē savu augumiņu,
Lai pratāsi tautu meita,
Lai darina sedzeniņu.

12406. (13857.)
Jāsim, brāļi, laime būs,
Zirgi zviedz, nebubina,
Atrazsim tautu meitu
Pašā ceļa maliņā.

12407. (13858.)
Jāsim, brāļi, vienu ceļu,
Lai nezviedz kumeliņi;
Ņemsim, brāļi, vienas māsas,
Lai neraud māmuliņa.

12408. (13860.)
Kumeliņi, baltsarīti,
Ko tik gauži bubināji?
Vai bubini tīras auzas,
Adar daiļu braucējiņu?

12409. (13864.)
Kur tu iesi, bālēliņ,
Baltas kājas audamies?
— Iešu ļaužu lūkoties,
Kā dzīvoja pasaulē.

12410. (13872.)
Lakstīgala, trejvalode,
Nāc man līdz tautiņās,
Palīdz' man parunāt
Ar to meitu māmuliņu.

12411. (13875.)
Man bij treju kameniņu
Ar ozola mietnītēm;
Tur iejūdzu sirmus zirgus,
Ar ko braukti precībās.

12412. (13877.)
Nestundāi es izjāju
Līgaviņas lūkoties:
Man gailītis padziedāja,
Kumeliņu seglojot.

12413. (13878.)
Neveiklītis kājas āva
Straujupītes maliņā;
Tekam abi mēs māsiņas,
Iegrūžam upītē.

12414. (13879.)
Pa pāram oši auga,
Pa pārami ozoliņi,
Pa pārami jauni puiši
Seglo savus kumeliņus.

12415. (13880.)

Pa vējam, pa vējam
Pagriežami kumeliņus;
Pret vējiņu, pret vējiņu
Pagriežami cepurīti.

12416. (13881.)

Pate iešu, pate iešu
Bāliņam sievu ņemt,
Liecenieka nesūtīju,
Lai bāliņa nepaļāja.

12417. (13882.)

Pavaicāju tēviņam,
Kādu jūgšu kumeliņu?
— Jūdz, dēliņi, to kumeļu,
Kas iet stāvu dancodams.

12418. (13885.)

Puško, māte, mani pašu,
Tēvs baro kumeliņu;
Mīlēs meitas mani pašu,
Mīlēs manu kumeliņu.

12419. (13887.)

Puškojies, bālēliņ,
Ar ozola lapiņām,
Kam neteici māsiņai,
Kur tu jāsi lūkoties.

12420. (13888.)

Puškojies tautu meita,
Es puškoju kumeliņu,
Es puškoju kumeliņu
Sudrabiņa ķēdītēm.

12421. (13892.)

Radi vien šāi zemē,
Kur būs ņemt līgaviņu?
Cep, māmiņa, kviešu maizi,
Smītēsam par Daugavu.

12422. (13893.)

Rāmi, rāmi jūŗa šņāca
Miglaiņā rītiņā;
Rāmi, rāmi tautiets jāja
Pēc netiklas mātes meitas.

12423. (13894.)

Raudādams apāvos
Baltus piešus kājiņā;
Vai man bija tik jaunam
Meitu māti bildināt!

12424. (13895.)

Raudas nāca tam puišam,
Kumeliņu seglojot:
Šī devīta mātes meita
Šo rudeni bildināma.

12425. (13896.)

Rīgā pirku pāva spalvu,
Cēsīs cauņu cepurīti,
Tā bij viegli klanīties
Pretim meitu māmuļiņu.

12426. (13897.)

Rītā agri, rītā agri
Jaunu meitu lūkoties,
Vai galviņa izsukāta,
Vai istaba izslaucīta.

12427. (13898.)

Ripaiņš, pangaiņš
Mans kumeliņis;
No rīta ripošu
Lielā ciemā,
Lielā ciemā
Pie meitu mātes.

12428. (13900.)

Sasegloju, sasprādzēju
Savu sirmu kumeliņu,
Jāj' pret meitu māmuliņu,
Kā saulīte vizēdams.

12429. (13902.)

Šo ruden', to ruden'
Maza mana līgaviņa.
Vai nu liela, vai nu maza,
Nu seglošu kumeliņu.

12430. (13904.)

Šorīt agri vilciņš līda
Gar kuplaju ozoliņu;
Šorīt agri mūs' brālītis
Segloj' savu kumeliņu.

12431. (13906.)
Ziedi, ziedi, tautu meita,
Kā ābele kalniņā,
Nu jās mani bālēliņi
Tavus ziedus birdināt.

12432. (13907.)
Sievas dēļ, bālēliņi,
Neseglo kumeliņu:
Nāks rudenis, riekstu laiks,
Atnāks pate riekstodama.

12433. (13911.)
Zinu ceļu, māku mēli,
Turu labu kumeliņu;
Viena meita māmiņai,
Maksā zelta gabaliņu.

12434. (13912.)
Smuidra priede siliņā,
Skaista meita māmiņai;
Uz priedītes cirvi trinu,
Uz meitiņas kājas āvu.

12435. (13913.)
Znoti, draugi, sanāciet,
Padomiņu piedodiet,
Kuŗu ceļu man bij laist
Ar labo kumeliņu?

12436. (13914.)
Sūtiet mani meitu vilt,
Es mācēju meitas vilt:
Sviežu riekstu pa istabu,
Satek meitas kā irbītes.

12437. (13918.)
Tautu dēls jostu joza,
Mirdz mirdzamu ziediņiem;
Aiz jostiņas cimdus bāza,
Zobentiņu vicināja.

12438. (13908.)
Sedlo, brāli, puķu sedlus
Sava rauda mugurā;
Sen dziedāja ciema meitas
Sīku rožu dārziņā.

12439. (13919.)
Tievu, gaŗu grožu viju,
Slaidi laidu kumeliņu
Pret to meitu māmuliņu,
Kas audzēja līgaviņu.

12440. (13924.)
Trim kārtām gaiļi dzied,
Trīsreiz bēri pabaŗoju;
Trim kārtām zelta šņore
Ap to manu cepurīti.

12441. (13926.)
Čīkstēt čīkst liepu sedli,
Kumeliņu sedlojot;
Lai nočīkst jauni puiši,
Kas bez laika apsedloja.

12442. (13931.)
Viena pāra ošu auga,
Otra pāra ozoliņu;
Trešā pāra jaunu puišu
Seglo savus kumeliņus.

12443. (13934.)
Ceļos agri rītiņā,
Lai redz' sauli uzlecot;
Stalti jāju kumeliņu,
Lai dabotu līgaviņu.

12444. (13935.)
Celies, māte, cel dēliņu,
Lai baŗoja kumeliņu,
Lai varēja līdz dieniņu
Meitu māti bildināt.

12445. (13940.)
Labi mana zīle dzied
Labajā rociņā:
Kā es iešu, tā pārvezšu
Brālīšam līgaviņu.

12446. (13941.)
Lēni, lēni zīle dzied,
Kumeliņu seglojot;
Dievs, dod meitu māmiņai
Lēņi laist valodiņu.

12447. (13945.)
Skaisti man zīle dzied,
Kumeliņu sedlojot.
Dos Dieviņš, liks Laimiņa,
Būs pirmā jājumā.

12448. (13946.)
Sudrabiņa zīle dzied,
Kumeliņu seglojot.
Ja man Dievis palīdzēs,
Raudās viena meitu māte.

12449. (13947.)
Sudrabiņa zīle dzied
Mana staļļa galiņā;
Sudrabiņa tautu meita
Būs man kāju āvējiņa.

12450. (13950.)
Sudrabota zīle dzied
Staļļa spāres galiņā;
Stallie bēri kumeliņi
Sudrabiņa krēpītēm.

12451. (13951.)
Sidrabota zīle tek
Pa kumeļa kājiņām;
Voi būs laime kumeļam,
Voi kumeļa jājējam?

12452. (13952.)
Balta bija gatuvīte,
Ievu ziedu piebiruse.
Vai tādēļ es nevaru
Cauri laist kumeliņu?

12453. (13953.)
Bērīts mans kumeliņš
Dālderiem norakstīts;
Ne pie vārtu nepiejāju,
Māte meitu pasolīja.

12454. (13954.)
Bij man viena rieksta dēļ
Tādu lielu lazdu liekt?
Bij man vienas meitas dēļ
Tādu tāļu ceļu jāt?

12455. (13955.)
Braucin braucu, vai važoju
Uz to meitu māmuliņu,
Dos meitiņu, vai nedos,
Vai lamāt izlamās.

12456. (13957.)
Divi melni suņi rēja,
Aiz upītes tupēdami;
Nedrīkstēja droši jāt,
Ne iemauktu zvadzināt.

12457. (13958.)
Droši gāju pa celiņu,
Pa lielo, pa mazo;
Droši jāju tautiņās
Līgaviņas bildināt.

12458. (13959.)
Iet iekšā, vai neiet,
Tāi graznā ciemiņā?
Riņķiem griezts pagalmiņš,
Dēļiem jumta istabiņa.

12459. (13962.)
Es bij' puika, droši jāju
Pie to meitu māmuliņu;
Stundu pieši noskanēja
No kumeļa nolecot.

12460. (13965.)
Gana agri es cēlos
Seglot savu kumeliņu,
Jau atradu tautu meitu
Samalušu sijājam.

12461. (13966.)
Gana gudri es dabē
No māmiņ' to meitiņ':
Birzē sēj kumeliņ',
Kājām gāj' sētiņē.

12462. (13970.)
Griez apkārt, griez apkārt,
Bāliņ, savu kumeliņu,
Es atradu tautu meitu
Ar māmiņu baŗamies.

12463. (13971.)
Jāju, jāju visu dienu,
Jāju ceļu vaicādams;
Uz vakaru tautu meita
Pate ceļa vedējiņa.

12464. (13972.)
Kad manam kumeļam
Iemauktiņi neskanētu,
Es atrastu tautu meitu
Basajām kājiņām.

12465. (13973.)
Kājām gāju, rokā vedu
Nosvīdušu kumeliņu,
Lai tās mani nepazina,
Liela ciema dzeltainītes.

12466. (13975.)
Kaimiņos meitas auga
Pelēkos vamzīšos;
Es aizjāju lūkoties
Ar pelēku kumeliņu.

12467. (13976.)
Kālab manis kumeliņis
Ceļu tek bez iemauktu?
Vai būs mana līgaviņa
Bez māmiņas uzaugusi.

12468. (13977.)
Kas manam kumeļam
Garu ceļu padarīja?
Tautu meita padarīja,
Daiļ' augusi brālīšos.

12469. (13978.)
Kumeliņa galvu glaudu
Tīrumiņa galiņā,
Lai tas mani daiļi nesa
Pret to meitu māmuliņu.

12470. (13979.)
Lai man tika, kas man tika,
Tā meitiņa, tā man tika,
Tā meitiņa, tā man tika,
Ko ceļā satikos.

12471. (13980.)
Loki balsi, tautu meita,
Kalniņā stāvēdama;
Mans brālītis lejiņā
Loka bēru kumeliņu.

12472. (13983.)
Paceļ kāju, kumeliņ,
Izpurini cekuliņu,
Priekšā nāca meitu māte
Ar meitāmi dziedādama.

12473. (13984.)
Piešiem dūru kumeliņu,
Kad tas stalti netecēja,
Kad tas stalti netecēja
Pret to meitu māmuliņu.

12474. (13985.)
Peldus laidu kumeliņu
Caur sudraba ezeriņu:
Tur aug viena mātes meita
Zaļā niedŗu kambarī.

12475. (13986.)
Redzu, redzu pār upīti,
Tās mājās slinkas meitas:
Logi, beņķi nemazgāti,
Istabiņa neslaucīta.

12476. (13992.)
Šķelmīts mans kumeliņš
Ietek meitu ciemiņā.
Kumeliņa vainu saku,
Mana paša gribēšana.

12477. (13993.)
Sniegi, vēji putināja
Ap to manu kumeliņu:
Tam manam bāliņam
Līgaviņa neatvesta.

12478. (13994.)
Tad būt' labi, itin labi,
Kad man suņi nepajustu:
Atrod' meitas baŗoties,
Istabiņu neslaucītu.

12479. (13995.)
Tāi ciemiņa sētmalē,
Daiļ' ābele, skaist' āboļi;
Tur būs vērte iekšā iet,
Tur būs daiļas mātes meitas.

12480. (13999.)
Tec gaŗām, kumeliņi,
Negriez galvas tāi ciemā,
Tāi ciemā laiskas meitas,
Vēli slauka istabiņu.

12481. (14006.)
Teci, manu kumeliņu,
Auzas došu ciemiņā;
Ņemšu daiļu vedekliņu,
Dos auziņas sijādama.

12482. (14011.)
Tīšām jāju, nebēdāju,
Pie bajāra meitiņām.
Pušām cirtu vaŗa vārtus,
Pāri bēru lecināju.

12483. (14012.)
Visapkārt sētu jāju,
Pagalmā vērdamies,
Būsu gludis pagalmiņš
Slavenām meitiņām.

12484. (14014.)
Apsēdos raudādama
Pie vecaja bālēliņa,
Padomiņu vaicādama,
Vai būs iet tautiņās.

12485. (14015.)
Darat muižu, bālēliņi,
Es neiešu tautiņās.
—Ej, māsiņ, tautiņās,
Tautas muižu padarīja.

12486. (14016.)
Dod, Dieviņ, labu godu,
Labu prātu māmiņai,
Citu gadu vairs neiešu
Brālītim druviņā.

12487. (14017.)
Domājiet, bālēliņi,
Ko ar mani darīsiet;
Vai gribiet šoruden
Vainagā paturēt?

12488. (14018.)
Iešu, iešu, māmuliņa,
Ko darīšu negājuse?
Tētītim maizes trūka,
Brālītim linu zemes.

12489. (14019.)
Ietin iešu, māmulīte,
Es rudeni negaidīšu;
Es rudeni gan gaidītu,
Tautu dēls negaidīja.

12490. (14021.)
Ietin iešu tautiņās,
Neieš' tālu no māmiņas,
Kur es savu māmuļīti
Ganīdama apraudzīju.

12491. (14022.)
Ieva, ziedus izkāruse,
Gaida pilnu mēnestiņu;
Māsa, pūru pielocījse,
Gaida tautas atjājam.

12492. (14023.)
Es redzēju jaunus puišus
Kumeliņu seglujot;
Man prātiņu sagrozīja,
Cerēj' savu arājiņu.

12493. (14024.)
Es tā nieka nebēdāju,
Kā klātēji niecināja;
Kad klātēji niecināja,
Jau tālēji kājas āva.

12494. (14026.)
Ko, tautieti, dusmas turi,
Ka ar mani nerunāji?
Vai turēji pērnās dusmas,
Ka ar mani nederēji?

12495. (14027.)

Laidi, laidi, laidainīte,
Laidi miežus, laidi rudzus,
Laidi miežus, laidi rudzus,
Atlaid manu arājiņu.

12496. (14028.)

Līs lietiņš, kad līdams,
Mākuļot mākuļoja;
Nāks tautiņas, kad nākdamas,
Daudzenāt daudzināja.

12497. (14030.)

Luste, mana laba luste,
Šī pēdēja vasariņa,
Šī pēdēja vasariņa,
Valkāt meitas vainadziņu.

12498. (14033.)

Māte, māte, raugi ganu,
Es ganos vairs neiešu:
Ik dieniņas tautas jāja
Pa manām ganīklām.

12499. (14034.)

Mana balta māmuļiņa,
Laiks man iet tautiņās:
Klētī grīda ielīkuse
Mana pūra vietiņā.

12500. (14035.)

Mēs bijām div' māsiņas,
Abas vienu lielumiņu;
Jājat, tautas, vienu dienu,
Darat vienu žēlumiņu.

12501. (14036.)

Mēs bijāmi trīs māsiņas,
Visas lielas uzaugušas;
Jājiet, tautas, kad jādamas,
Kuŗu dienu gribēdamas.

12502. (14037.)

Nāc, tautiet, došu roku,
Bet neiešu šoruden
Vēl es gribu šoruden
Dažu labu kaitināt.

12503. (14039.)

Nāc, tautiet, došu roku,
Nebēdāju bālēliņa;
Bāliņš mani nevēlēja,
Gājējiņas gribēdams.

12504. (14042.)

Nāciet, tautas, es būš' iet
Pašā darba laiciņā,
Atstāt striķi vērienā,
Izkaptiņu cirtienā.

12505. (14044.)

Peldojies, raudaviņ,
Pa dziļo ezeriņu!
Bij māsiņa gājējiņa,
Ja bāliņi devējiņi.

12506. (14045.)

Precat mani, ciema puiši,
Man deviņi rinduciņi:
Trīs paklāju, trīs apsedzu,
Trīs paliku pagalvī.

12507. (14047.)

Rudzi, rudzi, mieži, mieži
Nu pašā pļaušanā;
Tautu meita zeltenīte
Nu pašā vešanā.

12508. (14053.)

Šogad, tautas, nejājat,
Manim slavas nedarat:
Mazi mani bālēliņi,
Pate valdu tēva zemi.

12509. (14055.)

Augstu kaķe laizījās,
No tālienes viesi būs:
Būs manai māsiņai
No tālienes precinieki.

12510. (14056.)

Kur, gailīti, tu tecēji
Rītā agri rasiņā?
Es tecēju meitu celt,
Meitām jāja precinieki.

12511. (14057.)
Ko, ieviņa, tu redzēji,
Ceļmalā ziedēdama?
— Skaistu puisīt' i redzēju
Cepurīti pušķojam.

12512. (14058.)
Lūpa niez', lūpa niez,
Kas kukuļus atnesīs?
Dēlu māte atnesīs
Mīkstu kriķu karāšiņu.

12513. (14060.)
Būt manimi to dieniņu
Ar' zīlīte dziedājuse,
Kad tautiņas kājas āva,
Kad segloja kumeliņu!

12514. (14061.)
Eita, meitas, klausīties,
Kādu dziesmu zīle dzied.
— Zīle dzied tādu dziesmu:
Laiks meitām rozes šķīt.

12515. (14065.)
Sudrabota saule lēca
Purva bērza galiņā:
Mūs' māsiņi tautas jāja,
Sudraboti jājējiņi.

12516. (14066.)
Tā sacīja cielaviņa,
Pa pagalmu tecēdama:
Būs tai mūsu netiklei
Šoruden precinieki.

12517. (14068.)
Tāļu, tāļu es redzēju
Žibam gaišu uguntiņu:
Tautu dēlis kājas āva,
Sedlo savu kumeliņu.

12518. (14069.)
Tupi, runci, uz akmeni,
Vedīs mani šoruden?
Es tev došu cimdu pāru,
Bodē pirktu prievetiņu.

12519. (14071.)
Agri, agri pelēķīte
Gar kuplaju ozoliņu;
Vēl jo agri mūs' māsiņa
Sedzās baltas villainītes.

12520. (14072.)
Apāvos kurpītēs,
Baltajās zeķītēs,
Lai tie nāca ciema puiši,
Kuŗu dienu gribēdami.

12521. (14073.)
Ar puškiem namu slauku,
Ielokiem istabiņu:
Namā gāja tautu dēli,
Istabā bālēliņi.

12522. (14074.)
Baltu muti balināju,
Gludu galvu gludināju,
Lai tie nāca sveši ļaudis,
Kuŗu dienu gribēdami.

12523. (14077.)
Darin' daiļi, māmuliņa,
Savas divas zeltenītes;
Tepat vien lidināja
Div' pelēki vanadziņi.

12524. (14078.)
Drīzi, mudri, tautu meit',
Slauki savu pagalmiņ',
Es redzēju tautu dēlu
Kumeliņu seglojot.

12525. (14079.)
Dzīrās tautas agri jāt,
Dzīrās mani bas' atrast;
Es bij' gudra, es apāvu
Savas kājas vakarā.

12526. (14080.)
Ej, māsiņ, man' māsiņ,
Mazgā savus liepas beņķus,
Rītu nāks tautu dēli
Tavu godu lūkoties.

12527. (14081.)
Es apsedzu raudādama
Maģu baltu villainīti,
Es redzēju aiz vārtiem
Stāvam bēru kumeliņu.

12528. (14082.)
Es jums teicu, jaunas meitas,
Slaukat namu, istabiņu,
Rītu nāks jauni kungi
Slīpētiem zābakiem.

12529. (14083.)
Es mutīti nomazgāju
Rakstītāi glāzītēi,
Lai tek tautu kumeliņi
Deviņiemi celiņiem.

12530. (14085.)
Es neraugu gludas galvas,
Bij man gluda istabiņa:
Es galviņu saglaudīju,
Tautiņām sajājot.

12531. (14086.)
Glīti, meitas, dzīvojiet
Liela ceļa maliņā,
Gludu galvu, baltu muti,
Tīru namu, istabiņu.

12532. (14089.)
Jājat, tautas, pastāviet
Augstajā kalniņā,
Tikām brāļi māsu kala
Sīkajā sudrabā.

12533. (14090.)
Kas, māsiņa, tev mācīja
Pret ziemeli kājas aut?
— Es, brālīti, tautas gaidu
No ziemeļa atjājam.

12534. (14092.)
Kaut es būtu zinājusi,
Kuŗu dienu tautas jāj,
Es būt' savu pagalmiņu
Ziediņiem kaisījusi.

12535. (14096.)
Koši savas kājas āvu,
Košu sedzu villainīti,
Koši gaidu tautu dēlu
Pa celiņu atjājam.

12536. (14097.)
Labāk dziedu kāj' audama,
Ne kā galvu sukājot;
Labāk tautas piektdien jāja,
Ne bez saules vakarā.

12537. (14098.)
Liec, meitiņ, zīļu rotu,
Nu jāj tavi precinieki:
Viņpus Rīgas zirgi zviedza,
Še skanēja iemauktiņi.

12538. (14100.)
Mazajam bāliņam
Baltu kreklu izvelēju;
Lai jāj tautas, kad jādamas,
To atrada istabāi.

12539. (14101.)
Ventas meitas, Ventas meitas,
Slaukat skaidru istabiņu,
Rītu jās mežu puiši
Ventas meitas lūkoties.

12540. (14102.)
Nāc, saglaudi man galviņu,
Vecā brāļa līgaviņa;
Jaunā brāļa līgaviņa,
Lai slaucīja istabiņu.

12541. (14103.)
No Miķeļa uz Mārtiņu
Uz lodziņu vien lūkoju,
Vai redz tautu atjājam,
Bāliņ' zirgu saņemam.

12542. (14105.)
Pār upīti diegu vilku,
Pār ezeru dzīpariņu:
Pār upīti tautas jāja,
Pār ezeru bālēliņi.

12543. (14106.)
Piektdien drēbes nevelē,
Piektdien galvas nesukā:
Piektdien tautas nenāciet,
Nedos mani bālēliņi.

12544. (14111.)
Piecel mani, māmuliņa,
Svētu rītu cēlusies:
Svētu rītu lidināja
Trīs pelēki vanadziņi.

12545. (14112.)
Puško, māte, to liepiņu,
Kas tavā sētiņā;
Sen redzēju tautiņās
Appuškotu ozoliņu.

12546. (14113.)
Sadarini, māmuliņa,
Savas divi zeltenītes:
Še dzīrās tautas jāt,
Še naksniņu pārgulēt.

12547. (14114.)
Saģērbām sila priedi,
Uzliekam vainaciņu;
Saka tautas, pajādamas:
Redz, kur šmuidra malējiņa.

12548. (14115.)
Šorīt agri saule lēca,
Lietus gaisu gaidīdama;
Šorīt agri māte cēla,
Dižus viesus gaidīdama.

12549. (14116.)
Ziediem kaisu pagalmiņu,
Labu ļaužu gaidīdama;
Ieraudzīju neveiklīti,
Saslaucīju sētmalī.

12550. (14117.)
Ziedi, ziedi, āra pļava,
Ne ik dienas gani gana;
Puškojies, brāļu māsa,
Ne ik dienas tautas jāj.

12551. (14119.)
Skaidri slauku brāļa namu,
Skaidri brāļa istabiņu:
Nāk māršām lieli radi,
Man tie visi sveši ļaudis.

12552. (14120.)
Slaukat, māršas, istabiņu,
Es slaucīšu pagalmiņu;
Jums nāks brāļi istabā,
Man tautiņas pagalmā.

12553. (14122.)
Slauk', māmiņa, istabiņu,
Met mēsliņus ugunī;
Aiz Daugavas suņi rej,
Jāj no Rīgas precinieki.

12554. (14124.)
Slauk', māsiņa, istabiņu,
Izslauk' tīru pasolīti:
Tautas gāja istabā,
Pasavēra pasolē.

12555. (14127.)
Staigā balta, meitu māte,
Šodien jāja precinieki;
Ja tu balta nestaigāsi,
Mūžam meitas neizdosi.

12556. (14128.)
Sukāj galvu, platgalvīte,
Licies zīļu vainadziņu,
Tevi brauce raudzīties
Slavenie tēvu dēli.

12557. (14130.)
Sukā, māte, man galviņu,
Liec kronīti galviņā;
Aiz Daugavas suņi rēja,
Jāj no Rīgas precinieki.

12558. (14132.)
Suņi rēja, viesi nāca,
Bēdz māsiņa kambarī,
Sukā savus daiļus matus,
Liec kronīti galviņā.

12559. (14135.)
Celies agri, meitu māte,
Tev meitiņas puškojamas;
Kas kait dēla māmiņai
Drīz ozolu appuškot.

12560. (14136.)
Div' vistiņas nobaŗoju
Baltābolu kalniņā;
Vienu cepu, otru vāru,
Tautu dēlu gaidīdama.

12561. (14137.)
Kādēļ tēvs alu dara,
Kādēļ māte maizi cepa?
Kādu viesu tie gaidīja,
Kad tie man nesacīja?

12562. (14138.)
Vai, lielā siena kaudze,
Tev gaŗā upe tek;
Vai, lielā mātes meita,
Tev gaŗā tautas jāj.

12563. (14140.)
Es, pupiņas ravēdama,
Apravēju magonīti;
Es, tautiņas gaidīdama,
Sagaidīju brālēliņus.

12564. (14142.)
Gaŗām jāja, šķērsām jāja,
Iekšā jāti nedrīkstēja,
Iekšā jāti nedrīkstēja,
Man vārdiņu pavaicāt.

12565. (14144.)
Gauži raud muižas meitas,
Pa pagalmu staigādamas:
Gaŗām jāja precinieki
Uz zemnieku meitiņām.

12566. (14148.)
Izdobējis ozoliņis
Gaida bites atskrejamas;
Izvecējse mātes meita
Gaid' tautiešus atjājam.

12567. (14149.)
Jāja tautas, atsagrieza,
Mani sīvu dēvēdami;
Apkusuši kumeliņi,
Sīvumam vainu deva.

12568. (14154.)
Liepu lapu ceļu kaisu,
Dēlu māti gaidīdama.
Vējš nopūta liepu lapas,
Velns parāva dēlu māti.

12569. (14155.)
Lija lietus, nenolija,
Vai ielija jūŗiņā?
Nāca tautas atgriezās,
Vai aizliedza bālēliņi?

12570. (14157.)
Mun jāiet Dieva lūgt
Madalienas baznīcā,
Par ko puiši mun nenāk,
Kā citām meitiņām.

12571 .(14160.)
Šodien gaidu, vakar gaidu,
Tautu dēlu atjājam.
Kas sliņķim kājas āva,
Kas sedloja kumeliņu?

12572. (14161.)
Šodien gaidu, vakar gaidu,
Tautu dēlu atjājam.
Ne šodien, ne vakar, —
Jāj nu elles dibenā.

12573. (14163.)
Zemu, zemu saule tek,
Tik ar roku nekacēju;
Teju, teju tautas jāja,
Tik iekšā neiejāja.

12574. (14166.)
Sudraboti gaiļi dzied
Zeltupītes maliņā,
Nedrikstēja tautas jāt,
Ne kumeļa peldināt.

12575. (14171.)
Visu ceļu tautas jāja,
No durviem atsagrieza:
Vis' istaba izslaucīta,
Pasolītes neslaucītas.

12576. (14172.)
Caur ievām upe tek,
Ievas ziedus braucīdama;
Caur tautām tautas jāj,
Mani mazu paļādami.

12577. (14175.)
Agri sāka lidināt
Pelēkie vanadziņi;
Vēl nebija irbītei
Spārnu gali darināti.

12578. (14176.)
Ai, Dieviņi, ko darīt,
Pulkiem jāja precinieki?
Līdz vienam roku sniedzu,
Solās citi pakārties.

12579. (14177.)
Vai, Dieviņ, lietus nāk,
Man nav lietus villainiņa!
Vai, Dieviņ, tautas jāj,
Man nevaid māmuliņa!

12580. (14179.)
Vai, māsiņa jaunākā,
Kam tu augi tik ražana?
Ik dieniņas tautas jāja,
Kā pie naudas kalējiņa.

12581. (14180.)
Ai, tai mūsu māsiņai
Tāli jāja precinieki;
Rīgā zviedza kumeliņi,
Šurp atgāja atskaniņas.

12582. (14181.)
Alderspriši tautas jāja
Pa lielo tīrumiņu;
Alderspriši mūs' māsiņa
Pa lodziņu raudzījās.

12583. (14183.)
Atjāj šādi, atjāj tādi,
Mana paša neatjāja.
Redz, kur jāja mana paša
Ābolaiņu kumeliņu.

12584. (14185.)
Aug liepiņa kalniņā,
Platas lapas galiņā,
Tai atjāja tāļu tautas,
Pārrobežu tēva dēls.

12585. (14186.)
Avotiņa lejiņā
Iemauktiņus šķindināja;
Tie nebija iemauktiņi,
Tā bij puiša dvēselīte.

12586. (14187.)
Bij tām tautu meitiņām
Ik dieniņas jauna laime:
Ik dieniņas tautas jāj
Sirmajiem kumeļiem.

12587. (14188.)
Bālēlinis dusmas tura,
Manis dēļ tautas jāj.
Netur' dusmas, bālēliņ,
Neb' es tautas aicināj'.

12588. (14189.)
Brāļi mani tik diženi,
Es māsiņa nedižena;
Man diženas tautas jāja,
Brāliņosi vērdamās.

12589. (14190.)
Bāliņ, putu gabaliņi,
Kam tu tautas aicināji?
Māsiņ zelta drostaliņa,
Vai es tautas aicināju?

12590. (14191.)
Bāliņ, tavu pagalminu
Min rudeni, pavasari:
Pavasari pieguļnieki,
Ruden māsas precinieki.

12591. (14192.)

Briedis nāce par ezeru,
Ragi vieni slaistījās:
Lielu laivu tautas brauca
Uz maniemi bāliņiem.

12592. (14193.)

Brīnumiem es izaugu
Viena meita māmiņai;
Brīnumiem man sajāja
Trejdeviņi precinieki.

12593. (14194.)

Daudzi jāja tautu dēlu
Visu cauru vasariņu,
Visu cauru vasariņu,
Manis vienas lūkoties.

12594. (14195.)

Diezgan būs, gana būs
Mūs' meitām precinieku:
Ruden jāja zirgu zagļi,
Pavasari strūdzenieki.

12595. (14196.)

Dižans jāj tautu dēls
Pa lielo tīrumiņu;
Tas būs mans, tas būs mans,
Šurpu grieza kumeliņu!

12596. (14197.)

Dienu bērzi vizuļoja,
Nakti alkšņi pumpuroja;
Dienu jāja bālēliņi,
Nakti man tautas jāja.

12597. (14200.)

Div' ražani vanadziņi
Teju vien lidināja,
Aplenkuši māmiņai
Div' ražanas zeltenītes.

12598. (14204.)

Domājati, bālēliņi,
Kas jums ies druviņāi:
Nāk tautiņas nākamo,
Es jums vairs nedzīvošu.

12599. (14205.)

Dzīrās agri tautiets jāt,
Rasā muti nomazgāt; —
Tur šķelmam saule lēca,
Kumeliņu seglojot.

12600. (14206.)

Iebaviešu bērniņš biju,
Dižen' daiļa zeltānīte;
Slavenie tēvu dēli
Bariem grieza kumeliņus.

12601. (14209.)

Es izaugu kā niedrīte
Novadiņa maliņā,
Tautu dēlis, kā donītis,
Atnāk manis lūkoties.

12602. (14214.)

Es mātei viena meita,
Kā sirsniņa azotē;
Pie manim tautas jāja,
Kā pie naudas kalējiņa.

12603. (14216.)

Es meitiņa kā puķīte,
Kā Vāczemes magonīte;
Man atjāja no Kandavas
Englenderu precinieki.

12604. (14218.)

Es nebiju uzaugusi,
Nei prātā ņēmusies,
Jau tautiņas rokas sniedz
Tēva durvis virināt.

12605. (14219.)

Es nokulstu vērpājiņa,
Es pelavu ēdājiņa,
Man papriekšu precinieki
Kā citām meitiņām.

12606. (14220.)

Es rakstīju pūra vāku,
Redz' atraikni atjājam;
Sviedu pūru liepiņās,
Bēgu pati bāliņos.

12607. (14222.)
Es staigāju visu dienu
Sabrukusi, sajukusi,
Nu dabūju vakarā
Visskaisto tēva dēlu.

12608. (14224.)
Es uzaugu netikuse
Par visām meitiņām;
Man atjāja bajāriņš
Dancotāju kumeliņu.

12609. (14225.)
Ganīdama izganīju
Treju līču āboliņu;
Gaidīdama sagaidīju
Treju tautu sajājam.

12610. (14227.)
Driķu, driķu šī vasara,
Kalpi vien precējās;
Būt' auguši rudzi, mieži,
Precētosi tēva dēli.

12611. (14229.)
Gṛūt' kuplai liepiņai
Liela ceļa maliņā:
Sirmi zirgi saknes mina,
Jauni puiši zarus lauza.

12612. (14231.)
Ik rītiņa saule lēca
Purva bērza galiņā;
Ik rītiņa tautas jāja
Mani jaunu lūkoties.

12613. (14232.)
Ik rudeni mani prec
Trīsdeviņi precinieki;
Ne pie vienu es negāju,
Kamēr savu sagaidīju.

12614. (14233.)
Irbes ceļu norakstīja,
Upmalā dzert iedami;
Tautas zirgu nojādīja
Pēc manām māsiņām.

12615. (14234.)
Izgudrēm tautas jāja
Mana darba lūkoties;
Izgudrēm es pametu
Pusistabas neslaucītas.

12616. (14235.)
Jājiet, tautas, kad jādami,
Sētā mani nerassiet:
Svētu rītu ganos gāju,
Darbu dienu druviņā.

12617. (14236.)
Jātin jāja novadnieki,
Zviegtin zviedza kumeliņi,
Šķirat ceļu, pašu puiši,
Kam jus daiļi neaugat.

12618. (14238.)
Kalnā kāpu raudzīties,
Kā jāj mani precinieki:
Brūni zirgi, zelta segli,
Sudrabiņa iemauktiņi.

12619. (14240.)
Kam tā muiža kalniņā,
Saule durvis virināja?
Kam tā māsa bāliņos?
Tai jau treji precinieki.

12620. (14241.)
Kam tu pūti, ziemelīti,
Vai nav vēju pūtējiņu?
Kam tu jāji, netiklīti,
Vai nav ļaužu jājējiņu?

12621. (14242.)
Kas nobrauca rīta rasu
Miglainā rītiņā?
Tie ražani kalpa puiši
Meklē labas kalponītes.

12622. (14243.)
Kas to ceļu te iebrauca
Tādē zāļu vietiņē?
Kas to teica tautiešam,
Ka es augu bāliņēs?

12623. (14244.)
Klausies, tautas zeltenīte,
Kur jāj tavi precenieki,
Aiz kalniņa zirgi zviedza,
Lieknā pūta stabulīti.

12624. (14245.)
Ko runā sveši ļaudis,
Caur sētiņu pajādami?
„Gluds ir sētas pagalmiņš,
Balta meitu māmulīte".

12625. (14246.)
Krūmiem auga baltas puķes
Bālēliņa pagalmā;
Pulkiem jāja sveši ļaudis
Baltu puķu lūkoties.

12626. (14247.)
Krūmiem auga melni alkšņi,
Retam vien ozoliņi;
Pulkiem jāja kalpa puiši,
Retam vien tēva dēli.

12627. (14248.)
Kupla liepa jūrmalā,
Pilna baltu gaigalīšu;
Viena meita māmiņai,
Pilna sēta precinieku.

12628. (14250.)
Kur jādami, ciema puiši?
Iejājat mūs' sētā;
I es pate nezināju,
Kaszin māte mani dos.

12629. (14251.)
Kuŗa smilga kupla auga,
Tai rasiņa galiņā;
Kuŗa meita daiļa auga,
Tai jāj daiļi precenieki.

12630. (14252.)
Kuŗi vēji nepūtuši,
Tie pūš manas vilnānītes;
Kuŗu tautu negaidīju,
Tās atloka kumeliņu.

12631. (14253.)
Kuŗu malu vēji pūta,
Tur kokiem lapas bira;
Kuŗu malu tautas jāja,
Tur māmiņu rūdināja.

12632. (14254.)
Kuŗu rītu saule lēca,
Ja papriekšu nezināja?
Kuŗu reizi tautas jāja,
Ja papriekšu nezināja?

12633. (14255.)
Ļaudīm liels brīnumiņš,
Man jaunai tautas jāja.
Vai es biju jums, ļautiņi,
Šo celiņu aizlieguse?

12634. (14257.)
Lietiņam nolīstot,
Sedzu baltu villainīti;
Tautiņām sajājot,
Liku pūra dibinā.

12635. (14268.)
Lēni jāja lēnas tautas
Par bāliņa tīrumiņu;
Pagaidiet, lēnas tautas,
Lai es lēni apdomāju.

12636. (14262.)
Lūgtin lūdzu brālītim,
Lai rok gŗāvjus olnīcā,
Lai nevar tautu dēli
Pāri bēri lēcināt.

12637. (14263.)
Māmulīte man vaicāja,
Ko ik dienas tautas jāj?
Tautu dēla cepurīte
Manā pūra dibinā.

12638. (14264.)
Mārša Dievu nominēja,
Māsic' vīra nedabūs.
Par Laimiņas likumiņu
Atjāj māršas bālēliņš.

12639. (14265.)
Man apsmēja ciema puiši,
Ka man's puiši neprecēs;
Šodien jāja precenieki
Riņķētiem kažokiem.

12640. (14266.)
Man atbrauca no Jelgavas
Zaļa zīda precenieki;
Sedzu zaļu vīkaliņu,
Braukšu līdzi dziedādama.

12641. (14267.)
Man atjāja tautas dēls
Auzas skaru mētelīti;
Vai, Dieviņ, kur nu ņemšu
Zirņu ziedu villainīti?

12642. (14268.)
Man nebija uzaugot
Zaļas zīda matpaniņas;
Man sanāce precenieki
Zaļa zīda mēteļiem.

12643. (14271.)
Man sajāja trejas tautas
Tāi vienāi vakarāi.
Tām dujām atsacīju,
Tām trešām nevarēju.

12644. (14272.)
Maza biju, bet jau gudra,
Salmiem kaisu istabiņu,
Kam tautiņas jaunai jāja,
Kam māmiņu kaitināja.

12645. (14274.)
Mazs putniņš, skaļš balsiņš,
Mežā tāļu atskanēja;
Laba meita, labs tikums,
Tāļu jāja precenieki.

12646. (14276.)
Miegs man naca saulītēi,
Ko darīšu vakarāi?
Pavasari tautas jāja,
Kā rudeni vairīšos?

12647. (14277.)
Mūs' māsiņas krūmi zied
Baltajām rozītēm;
Tur atjāja ravētāji
Par deviņi novadiņi.

12648. (14279.)
No rītiņa lini zied,
Pie vakara tautas jāj.
Tāds bij tautu kumeliņš,
Kāds šā rīta lina zieds.

12649. (14280.)
Nu gailīši bieži dzied,
Nu jau drīz gaisma ausa;
Nu tautiņas pulkiem jāja,
Nu man's še neatstās.

12650. (14281.)
Nu nāk lietus, nu nāk lietus,
Nu tas mani slapinās;
Nu jāj tautas, nu jāj tautas,
Nu tās mani bildinās.

12651. (14282.)
Pie bāliņa vaŗa vārtu
Kuplis auga ozoliņš,
Tur tautiņas dancināja
Ik vakara kumeliņus.

12652. (14283.)
Piesacīju māsiņām,
Lai nesnauž vakarā,
Tautas sauca pie vārtiem:
Stāvi stili, kumeliņ!

12653. (14287.)
Roze zied, roze zied,
Magoniņa platējās;
Tautas jāj, tautas jāj,
Brāļu māsa lielējās.

12654. (14288.)
Sajāj daiļi, tautu dēls,
Kozin māte mani dos;
Ja māmiņa man's nedos,
Pateic' daiļu jājumiņu.

12655. (14291.)

Saka lietu nenākam,
Lietus nāca šļakādams;
Saka tautu nejājam,
Teju zviedza kumeliņi.

12656. (14293.)

Sak', saulīte aizgājuse,
Vēl saulīte gabalā;
Sak', tautiņas atjājušas,
Vēl tautiņas gabalā.

12657. (14294.)

Sasatrūka irbu pulka,
Vanagam pārskrejot;
Sasatrūka meit' ar māti,
Tautiņām sajājoti.

12658. (14295.)

Šo vasaru ievas zied
Pa krūmiņu krūmiņiem;
Šo vasaru tautas jāja
Pa celiņu celiņiem.

12659. (14296.)

Šorīt agri saule lēca
Par visiem rītiņiem;
Šorīt agri tautas jāja
Par visāmi dieniņām.

12660. (14297.)

Sebu, sebu vakarā
Man atjāja precinieki;
Nedrīkstēju roku dot,
Ne no zirga kāpināt.

12661. (14299.)

Si, gosniņas, laidarē,
Man atjāja precenieki;
Te paliks bērza rīkste,
Te gosniņas laidarē.

12662. (14300.)

Sīku seju man māsiņa,
Smalku rakstu vilnainītes,
Tai atjāja precinieki
Smukām cauņu cepurēm.

12663. (14301.)

Zīļu, zīļu pabirušu
Pie bāliņa namdurvīm;
Saka tautas, garjādamas:
Te ir zīļu valkātāja.

12664. (14302.)

Skanēj' puri, skanēj' meži
Uz sausiemi laiciņiem;
Danco tautu kumeliņi
Uz manāmi māsiņām.

12665. (14305.)

Sudraboti, zābakoti
Pie manim nenākat;
Nākat vīžu valkātāji, —
Tur man tika, tur es iešu.

12666. (14311.)

Tāi zaļā birztiņā
Zviedz kumeļi, runā ļaudis;
Es drošā mātes meita
Gāju klāt runādama.

12667. (14312.)

Tam bērzami kuplas lapas,
Te būs labi slotas zari;
Tai mātei smukas meitas,
Te gan jās precinieki.

12668. (14315.)

Tautas jāja aurēdami,
Vai šķiet mani eglienā?
Es pie tēva, māmuļītes
Jaunā priežu klētiņā.

12669. (14316.)

Tautas jāja dubļu ceļu
Pakaļ mani vainādami.
Jājat, tautas, sausu ceļu,
Ņemat savu teicamāju.

12670. (14318.)

Tautas jāja ziedu raut
Pie manām māsiņām;
Vēl manām māsiņām
Ziedu cimdi neadīti.

12671. (14320.)
Tiešām tautas ceļu dara
Pār tēviņa rudzu lauku.
Vai tie dara manis dēļ,
Vai to manu bālēliņu?

12672. (14324.)
Tīk, tautieti, jāj iekšā,
Ja netika, jāj gaŗām;
Tādēļ mans vaiņadziņš
Nerūsēja, nepelēja.

12673. (14325.)
To celiņu rītā gāju,
To pārteku vakarā;
To celiņu tautiets jāja,
To Laimīte ritināja.

12674. (14326.)
Treju kungu zeme rīb,
Atraišam atjājot.
Rīb', zemīt, i nerībi,
Nedos mani māmuliņa.

12675. (14327.)
Trīs bantītes matos pinu,
Visas trīs sudrabiņa;
Sajāj man treju tautu,
Visas trīs zābakotas.

12676. (14328.)
Trīs dieniņas saule lēca
Zeltītiemi stariņiem;
Trīs dieniņas tautas jāja
Uz maniemi precībās.

12677. (14332.)
Trim kārtām rozes zied
Ap dziļo ezeriņu;
Trim kārtām tautas gāja
Ap to manu bālēliņu.

12678. (14336.)
Tumša nakte, lietus lija,
Tautiets jāja gaŗu ceļu.
Kādi velli trejdeviņi
Tavu sirdi mudināja!

12679. (14337.)
Tupi, tupi, tēva suni,
Gaidi manu precinieku,
Dabūs' cimdu, dabūs' zeķu,
Dabūs' vīna biķerīti.

12680. (14338.)
Tuvu, tāļu tautu dēli,
Jāj uz mani precībās;
Durvīm malas nodilušas,
Precniekiem virinot.

12681. (14340.)
Vaicājiet, bālēliņi,
Kā jāj tautas ik dieniņas,
Kam tie mūsu mauru min,
Dūksti dara pagalmā?

12682. (14341.)
Vakar mani māte kūla,
Pa nātrāmi vazādama;
Šodien jāja precinieki, —
Raud galviņu saņēmusi.

12683. (14344.)
Vakar šuvu brūtes kreklu
No veciem maisiņiem;
Šodien jāja precinieki
Zaļa zīda mēteļos.

12684. (14345.)
Viena pate roze zied
Bālēliņa dārziņā;
Katru gadu tautiets jāja,
I to vienu, purināja.

12685. (14346.)
Viena roze, piecas lapas,
Trejdeviņi ziedi zied;
Viena māsa, pieci brāļi,
Trejdeviņas tautas jāj.

12686. (14347.)
Visapkārt tautas jāja
Ap to manu rožu dārzu,
Es, vidū stāvēdama,
Viju rožu vainadziņu.

12687. (14348.)
Visi ciema suņi rēja,
Kas tos suņus rīdināja?
Meitām nāca precinieki,
Stalti, gaŗi kā ozoli.

12688. (14350.)
Aiztais' durvis bālēliņ,
Nelaid viesu istabā,
Man galviņa nesukāta,
Istabiņa neslaucīta.

12689. (14356.)
Krancīts rēja, Ancīts nāca,
Man istaba neslaucīta.
Nerej Kranci, nenāc Anci,
Kamēr slauku istabiņu.

12690. (14358.)
Kuplis auga ozoliņš
Bālēliņa pagalmā;
Aiz ozola lapiņām
Neredz tautu iejājot.

12691. (14360.)
Nedzirdēju, neredzēju
Arājiņu izaugot,
Sasatrūku, piejājot:
Labrītiņ, malējiņa!

12692. (14361.)
Nemanāmi, nezināmi
Man atnāca precinieki.
Būt' māmiņa zinājuse,
Būt' kukuli izcepuse.

12693. (14362.)
Pati guļu krāsniņā,
Matpīnīte pār mūriņu.
Rūcējās, rībējās
Tautu dēli pie vārtiem.

12694. (14372.)
Situ zelta pulkstenīti
Pie tautiņu namdurvīm;
Satrūkās tautu meita,
Pavārdā gulēdama.

12695. (14373.)
Slēp, māmiņa, manu kaunu,
Tautas nāca istabā;
Es cēlos, gulējuse,
Sak, ielokus locījuse.

12696. (14376.)
Tupu, rāpu namu slauku,
Uz pagales sēdēdama;
Uz reiz stāvu uztrūkos,
Tautiets saka: Dievs palīdz!

12697. (14380.)
Ak, tu tautu nelietīti,
Tavu daiļu kumeliņu!
Es tecēju vārtu celti,
Domāj' savu bālēliņu.

12698. (14381.)
Aiz istabas rozes sēju,
Tauta dēlu gaidīdama;
Aiz vārtiem tautu dēls
Sēd bērā kumeļā.

12699. (14383.)
Atjāj viens baltu zirgu,
Aprūgušu cepurīti.
Saka meitu māmuliņa:
Tas ar savu raugu nāk.

12700. (14387.)
Danco mans kumeliņš,
Margo mans augumiņš;
Nāc ārā, tautu meita,
Tevi jāju raudzīties.

12701. (14388.)
Dancot laižu kumeliņu
Meitu mātes pagalmā.
Paša māte meitu deva,
Kumeļā vērdamās.

12702. (14390.)
Ej, māmiņa, atcel vārtus
Lepnam tēva dēliņam,
Stangas viņa rokas grauž,
Pieši dīda kumeliņu.

12703. (14391.)
Es redzēju sapinā
Klibu vilku atlēcam:
Pats pirmais precinieks
Atjāj klibu kumeliņu.

12704. (14392.)
Es caur logu raudzījos,
Atjāj tautu netiklītis:
Kausas piere, zveiras acis
Kā manam kumeļam.

12705. (14393.)
Grib puisītis sievu jemt,
Nemāk ragus pataisīt:
Savu ceļu ragus tek,
Savu tek kumeliņš.

12706. (14396.)
Jāj gaŗāme, jāj gaŗāme,
Tu nebiji mana vērte;
Nu tik jāja mana vērte
Ābolainu kumeliņu.

12707. (14398.)
Jāj, puisīti, pamazām,
Ja tev labis kumeliņš;
Vai tu mani ieraudzījis,
Drīzen' savu kumeliņu?

12708. (14399.)
Jāj tiešām, tautu dēls,
Nelauz savu kumeliņu,
Es jau tevi sen pazinu
Tādu kroga dzērājiņu.

12709. (14407.)
Kam, brālīti, tu salaidi
Pillu sētu svešu ļaužu?
— Es, māsiņa, neredzēju,
Smēdē kalu zobeniņu.

12710. (14409.)
Kam, sunīti, sīvi rēji,
Pie vārtiem nostājies?
Redz, kur jāja netiklītis
Mūs' māsiņu bildināt.

12711. (14411.)
Kam tie pieši, kam tie segli
Pie bāliņa staļļa durvu?
Tautu pieši, tautu segli,
Bāliņš man nesacīja.

12712. (14418.)
Ko, tautieti, tu domāji,
Uz dāldera dancodams?
Vai tu gribi man' māsiņu,
Vai smalkaju mātes meitu?

12713. (14420.)
Ko tie tēva suņi rēja
Aiz māsiņas rožu dārza?
Tie rej māsas preciniekus,
Skaistu rožu rāvējiņus.

12714. (14423.)
Kur jādamas, lēnas tautas,
Lēni tek kumeliņi?
— Lēnas meitas taujājam
Lēnajam dēliņam.

12715. (14428.)
Kur jājat, novadnieki,
Zīda pušķi zemi slauka?
— Mēs jājam pa novadu
Līgaviņas lūkoties.

12716. (14433.)
Kur tu jāji, tautu dēls,
Nesukātu kumeliņu?
Griez jel ceļa maliņā,
Lai sukāja žagariņi.

12717. (14437.)
Kur tu jāsi, tautu dēls,
Zirgam aste neuzsieta?
Kāp zemē, uzsien asti,
Jāj ellē skanēdams.

12718. (14440.)
Kur tu ņēmi, tautu dēls,
Mana brāļa kumeliņu?
Es tecēju vārtu vērt,
Šķitu savu bālēliņu.

12719. (14441.)

Laime sveci dedzināja
Vārtu stabu galiņā:
Jaunajai māsiņai
Tumsā jāja precinieki.

12720. (14442.)

Lepni jāja tautu dēlis,
Šķietās muižu pakaļā;
Visa muiža kumeļā,
Banšotā cepurē.

12721. (14443.)

Līdz zemei zelta puški
Bērajam kumeļam;
I tad vēl meitu māte
Ne galviņas neatgrieza.

12722. (14445.)

Lok, tautieti, vai neloki
Nebaļotu kumeliņu;
Liec stallī, baļo labu,
Loki citu vasariņu.

12723. (14449.)

Man atjāja precinieki
Sirmu, sirmu kumeliņu;
Nedod mani, māmuliņ,
Līdz atjās ābolainu.

12724. (14451.)

Man sajāja treju tautu
Vienā vārtu vērumā.
Atsakiet, brālēliņi,
Nevienam nedodiet.

12725. (14454.)

Nakti jāja tautu dēls,
Nedrīkstēja dienu jāt,
Nedrīkstēja dienu jāt
Tapinātu kumeliņu.

12726. (14455.)

Nejāj lepni, tautu dēlis,
Ne tas tavis kumeliņis;
Arī labi, arī labi,
Kad tā tava cepurīte.

12727. (14459.)

Pilna sēta pietecēja
Leišu bēru kumeliņu;
Es piekampju pilnu sauju
Leišu ķēžu pavadiņu.

12728. (14460.)

Rej, sunīt, gana gauži,
Netecēšu vārtu vērt;
Jājiet, tautas, gana daiļi,
Nedos mani bālēliņi.

12729. (14464.)

Rej sunīts rejamo,
Es parīdu rīdamo;
Gan zināju rīdīdama,
Tautas nāca, ne bāliņi.

12730. (14466.)

Rej sunītis smiedamies,
Patīkami viesi nāk:
Jaunajai māsiņai
No tālienes precinieki.

12731. (14469.)

Še, sunīti, balta maize,
Nerej manu precinieku;
Kad es būšu saimeniece,
Došu siera gabaliņu.

12732. (14473.)

Šķietu miglu miglojam
Bālēliņu sētiņā:
Miglo tautu kumeliņis,
Gaļu ceļu attecēj's.

12733. (14474.)

Šķietu miglu miglojam
Bajāriņa sētiņā:
Bajāram duj meitiņas,
Jāj tautiņas lūkoties.

12734. (14476.)

Šķitu lāci gūrnājam
Viņā lauka galiņā:
Tas tautieša kumeliņš,
Pērnā spalva mugurā.

12735. (14478.)
Šorīt man Dievs līdzēja,
Kumeliņu seglojot:
Pate meitu māmulīte
Iztecēja vārtu vērt.

12736. (14480.)
Sen dzirdēju, nu redzēju
To lepno tēva dēlu:
Liepu segli, lūku kāpšļi,
Vecu striķu iemauktiņi.

12737. (14481.)
Sīku olu tas celiņš
Uz maniem bāliņiem,
Tautu dēla kumeliņš
Šķeļ uguni tecēdams.

12738. (14482.)
Zirgi zviedz, važi skan
Smalkajā birstiņā;
Tec, māsiņa, pasaveri,
Nu nāk tavi precinieki.

12739. (14485.)
Smejat, meitas, man pašam,
Ne manam kumeļam;
Vai manam kumeļam
Smieklu segli mugurā?

12740. (14488.)
Stāvi stili, kumeliņi,
Uz to ledus gabaliņu,
Laid man vaļas parunāt
Ar to meitu māmuliņu.

12741. (14490.)
Steidzi, steidzi, māsiņa,
Steidzama lieta,
Jau saka pie vārtiem:
Stoi, kumeliņi!

12742. (14491.)
Steidzu, steidzu vārtus vērt,
Metos pate kaņepēs;
Vecais puisis uz maniemi
Zobus vieni klabināja.

12743. (14492.)
Suņi rēja, zirgi zviedza,
Sēta vien norībēja.
Eit', bāliņi, radzīties,
Kādi viesi sabraukuši.

12744. (14498.)
Suņi rēja, vārti čīkst,
Nu sajāja tēva dēli,
Nu sajāja tēva dēli
Mātes meitas lūkoties.

12745. (14500.)
Sunīts rēja tupēdams,
Pazīstami viesi jāja:
Veci vīri, sirmi zirgi,
Jaunu meitu precinieki.

12746. (14501.)
Sunīts rēja vakarā,
Sūta mani raudzīties;
Es bij' gudra, es negāju,
Sūtu savu brālēliņu.

12747. (14507.)
Tautas jāja olas tiltu
Ābolaiņu kumeliņu,
Rīb tiltiņis, zviedz kumelis,
Skan sudraba iemauktiņi.

12748. (14508.)
Tautiets jāja bēru zirgu,
Noļukušu cepurīti;
Nidod mani, māmuliņa, —
Noļukuse cepurīte!

12749. (14512.)
Tautu dēlis jāj pa ceļu
Nesukātu kumeliņu;
Cielaviņa tek pa ceļu
Nosukātu cekuliņu.

12750. (14513.)
Tautas dēls lepni jāja
Ar tap'natu kumeliņu;
Ne šķiliņš, ne vērdiņš,
Abas rokas kabatā.

12751. (14514.)

Tautu meitas istabiņa
Ar zīlēm izrotāta;
Tautu dēla kumeliņis
Liepu mizu apseglots.

12752. (14516.)

Tprrš, gosniņa, laidarāi,
Man atjāja precenieki,
Lai man vaļas klausīties,
Vai dod māte, vai nedod.

12753. (14519.)

Turiet mani, ciema meitas,
Laižat manu kumeliņ',
Laižat manu kumeliņ'
Savā rožu dārziņā.

12754. (14522.)

Vai es biju sav' prātiņu
Maizītē apēdusi:
Tautas jāja par āriņu,
Es tecēju vārtu vērt.

12755. (14524.)

Viņpusē stalti jāja,
Še skanēja iemauktiņi;
Tec, māsiņa, vārtu vērt,
Tev atjāja precinieki.

12756. (14526.)

Visi velli ellē brauca
Pašā siena laiciņā;
Viens iebrauca mūs' mājā
Spalvainām kājiņām.

12757. (14527.)

Cielaviņa ceļu tek
Nosukātu cekuliņu;
Tautu dēlis jāj pa ceļu
Nesukātu kumeliņu.

12758. (14528.)

Ciema meitas, man' māsiņas,
Veriet vārtus vakarā,
Pieši manas kājas spiede,
Iemauktiņi rokas žņaudze.

12759. (14529.)

Cimdam rakstus izadīju,
Pie vārtiemi stāvēdama,
Kamēr tautas lēni jāja
Par bāliņa tīruminu.

12760. (15532.)

Ai, meitiņas, ai, māsiņas,
Kam jūs man tā darat,
Kam jūs manu kumeliņu
Ērkšķu birzi vadājat?

12761. (14533.)

Ar sagšiņu tautu meita
Apsedz manu kumeliņu;
Ja es pats nemīlēju,
Mīl tai mans kumeliņš.

12762. (14535.)

Delverīts delverē
Pa lielo pagalmiņu;
Sajemit, brālēliņi,
Delverīša kumeliņu.

12763. (14536.)

Drīkst māsiņa to darīt,
Bāliņam nezinot:
Sijāt auzas, bērt aiz vārtu,
Barot tautu kumeliņu?

12764. (14539.)

Es nedevu tīru auzu
Tautu dēla kumeļam:
Pus' auziņu, pus' skujiņu,
Lai nesaka cerējot.

12765. (14541.)

Kad bij mans kumeliņš
Šāi ciemā auzas ēdis?
Nule gribu auzas dot,
Pats dzert saldu alutiņu.

12766. (14542.)

Kādēļ auzu nedodat
Tautu dēla kumeļam?
Vai es biju šovakar
Druviņā negājuse?

12767. (14543.)

Kam, brālīši, saņēmāt
Svešu ļaužu kumeliņus?
Sien pie sētas, lai stāvēja
Ar segliem, iemauktiem.

12768. (14544.)

Ko es došu kumeļam,
Ko kumeļa jājējam?
Kumeļam auzu sili,
Jājējam driģenītes.

12769. (14546.)

Ne uz viena tā neraudu,
Kā uz sava bālēliņa:
Tas saņēma vispirmais
Tautu dēla kumeliņu.

12770. (14549.)

Pasak' man, māmuliņ,
Kādi viesi ustabā;
Stalie bēri kumeliņi,
Vadzie zelta iemaviņi.

12771. (14551.)

Pļaujat sienu, bālēliņi,
Vietējat āboliņu,
Neēd tautu kumeliņi
Nevietētu āboliņu.

12772. (14553.)

Sīku kārklu žogu pinu
Baltābola kalniņā,
Tur ielaidu, kad atjāja,
Tautu dēla kumeliņu.

12773. (14565.)

Sijādama auzas bēru
Tautu dēla kumeļam;
Niekādama vien nebēru,
Lai nesaka cerējot.

12774. (14568.)

Skuju, skuju kuemļam,
Driģenīšu jājējam,
Lai tas ceļa nezināja
Uz manām māsiņām.

12775. (14572.)

Stalti jāja stalts brūtgāns,
Stalti grib mielojams.
Kumeļam priežu mizas,
Pašam zilas zēvelītes!

12776. (14573.)

Stalts atjāja tēva dēlis
Pie bāliņa namdurvīm.
Nē, bāliņi, ārēi eita,
Ne zemēi kāpināt.

12777. (14575.)

Tautu meita, melnacīte,
Baņo manu kumeliņu,
Beŗ auzītes silītē,
Met ābolu redelēs.

12778. (14577.)

Tautu meita viltiniece,
Pieviļ manu kumeliņu:
Sakās auzu iebērusi,
Iebeŗ skuju silītē.

12779. (14578.)

Tec, brālīti aizcel vārtus,
Es tecēšu klētītē,
Lai netikļa tēva dēls
Nenāk manis bildināt.

12780. (14579.)

Tec, upīte, citu taku,
Pilni krauļi ievu ziedu;
Jājat, tautas, citu ceļu,
Mūs' māsiņa saderēta.

12781. (14580.)

Tīrumā, klajumā
Laižu tautu kumeliņu,
Lai auziņu nemaitā
Baltajam bāliņam.

12782. (14581.)

Uz vecaja bālēliņa
Visas manas asariņas:
Tas sajēma, kad atjāja,
Bargu tautu kumeliņus.

12783. (14583.)
Cimdu, cimdu, rokas salst,
Auzu, auzu kumeļam!
— Maza cimdu adītāja,
Zaļas auzas tīrumā.

12784. (14586.)
Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Sveši ļaudis istabā!
Pilni staļļi melnu zirgu,
Pilni vadži iemauktiņu.

12785. (14587.)
Vai, māmiņ, tavas meitas
Vakarēju gulumiņu:
Krēsli vien istabā,
Uz krēsliem vaiņadziņi.

12786. (14588.)
Ak, tu meitu māmuliņa,
Tavu siltu istabiņu!
Es novilku savus svārkus,
Savus brūnus kamzolīšus.

12787. (14589.)
Aust gaismiņa, lec saulīte,
Ceļa vīri māju prasa;
Vai, māmiņa, nesaprati
Viltenieka valodiņu?

12788. (14590.)
Dēlu māte minstināja,
Vai ir silta istabiņa;
Meitu māte atsacīja:
Pērn Jāņos kurināta!

12789. (14591.)
Dodat man, dodat man,
Es atnācu tapināt:
Dodat man nītes, šķietes,
Dodat pašu audējiņu.

12790. (14594.)
Es pievīlu meitu māti
Dūmainā istabā:
Viņa man krēslu cēla,
Es pasteidzu roku dot.

12791. (14599.)
Kājām spēru zelta krēslu
Pār istabu kambarī,
Lei māmiņa nipacēla
Bergajami tautiešam.

12792. (14602.)
Kas tautām vēsti rieta,
Kas celiņu parādīja?
Dievs tautām vēsti rieta,
Laime ceļu parādīja.

12793. (14603.)
Kas tev kait, vanadziņ,
Ar vistiņas cālīšiem?
Kas tev kait, tautu dēls,
Ar manām māsiņām?

12794. (14604.)
Kupla liepa, līki zari,
Tur man tika šūpoties;
Mīļa māte, smuka meita,
Tur man tika līgaviņa.

12795. (14607.)
Labrītiņ, Bauskas meita!
Vai samali iesaliņu?
Cep maizīti, dari alu,
Gaidi mana bālēliņa.

12796. (14608.)
Labvakar istabā
Līdz pašam dibenam,
Līdz pašam dibenam,
Līdz tai meitu māmiņai.

12797. (14609.)
Labvakar, meitu māte!
Dosi mājas, vai nedosi?
Kumeļam nama kaktu,
Man istabas gājumiņu.

12798. (14612.)
Labvakaru, meitu māte,
Kuŗu meitu manim dosi?
— Ej, puisīti, kamburē,
Jem no pulka, kuŗu gribi.

12799. (14613.)
Labvakar, meitu māte!
Man rociņas nosalušas;
Mana cimdu adītāja
Sēd tavā istabā.

12800. (14615.)
Labvakar, meitu māte,
Uz pusīti dalīsim:
Tev palika rožu dārzs,
Man tā rožu ravētāja.

12801. (14620.)
Meitiņ' lēti pasakāma,
Ne tik lēti dabūjama:
Lūza rati, svīda bēris,
Meitu māti meklējot.

12802. (14622.)
Meitu mātes istabiņa
Dālderiem kaldināta;
Man tērauda zābaciņi,
Šķiļ uguni staigājot.

12803. (14624.)
Meitu mātes istabiņa
Vizuļota, meduļota;
Līp kājiņas dancojot,
Rauj vizuļi cepurīti.

12804. (14629.)
Pill' upīte sīku putnu,
Jūriņ, baltu gaigaliņu;
Pill' istaba svešu ļaužu,
Viena pate mūs' māsiņa.

12805. (14630.)
Prasat man, kā es nācu,
Dodiet man, kā vajaga:
Dodiet auzas kumeļam,
Pašam cimdu adītāju.

12806. (14634.)
Pret kungiem es neņēmu
Savas caunu cepurītes;
Pretī meitu māmuliņu
Saujiņā salocīju.

12807. (14637.)
Runā, māte, to valodu,
Tā valoda runājama:
Man miezīši pļaušanā,
Tiem navaida pļāvājiņas.

12808. (14638.)
Saskanēja, sarībēja
Zābakaiņi istabā;
Kur, māsiņ, mēs bēgsim
Ar tām kārklu vīzītēm?

12809. (14639.)
Šovakar viltenieku
Pilna brāļa istabiņa,
Cits uz citu skatījās,
Acis vien mirkšķināja.

12810. (14640.)
Sveši ļaudis māju prasa,
Nedodiet, bālēliņi!
Māju, māju, kādu māju,
Nāk māsiņas lūkoties.

12811. (14642.)
Vakar sniga balti sniegi,
Šodien laba medīšana;
Kur pazinu caunes pēdas,
Tur pagriežu kumeliņu.

12812. (14647.)
Vizuļota, pakaļota
Tautu mātes istabiņa;
Tie vizuļi, tie pakari
Pievils manu bālēliņu.

12813. (14648.)
Ciema puiši sajājuši
Silā ķert vāverīti;
Ieraudzījši mūs' māsiņu,
Ķeŗ par sila vāverīti.

12814. (14653.)
Dzeŗ, bāliņi, alu, medu,
Ja tev deva sveši ļaudis,
Dzeŗ par savu sīku naudu,
Ne par manu augumiņu.

12815. (14656.)
Meitu māte sēž aiz galda,
Vīna glāzi rociņā.
— Dzer, memmiņa, nepiedzer,
Ne tu dosi, ne es iešu.

12816. (14661.)
Pirku alu, pirku medu,
Pirku spranču brandeviņu,
Dzirdu savu sievas māti,
Lai nāk meita, vai nenāk.

12817. (14665.)
Sola man dēlu māte,
Sola sieru, sola dēlu.
Sieru ņēmu, to apēdu,
Kur lai tavu dēlu lieku?

12818. (14670.)
Tautiets manu māmuliņu
Vīnu medu vien dzirdīja.
Dzer, māmiņa, cik tu gribi,
Es jau pate atsacīšu.

12819. (14673.)
Vakar mani māte kūla,
Pa nātrēm viļādama;
šodien jāja precinieki,
še, māmiņa, brandaviņš.

12820. (14674.)
Izgudriem tautas jāj
Manis jaunas lūkoties;
Izgudriem es uzklāju
Sīku rakstu galda drānu.

12821. (14676.)
Dod, māmiņ tautietim
Apiņotu alutiņu,
Lai es varu lūkoties,
Kāds padoms dzērušam.

12822. (14679.)
Mielo, māte, to viestiņu,
Tas atnāca no tālienes;
Ne tas mūsu maiz' apēda,
Slavīt' nesa maliņā.

12823. (14680.)
Proties, meitu māmulīte,
Ko vajaga tautietim:
Apklāj savu liepu galdu,
Uzliec saldu mielastiņu.

12824. (14681.)
Sarkanbalta ābelīte,
Tā sētiņas puškotāja;
Viena meita māmiņai,
Tā viesīšu mielotāja.

12825. (14682.)
šim kanniņa, tam kanniņa
No tā viena alutiņa;
šim meitiņa, tam meitiņa
No tās vienas māmulītes.

12826. (14683.)
šodien viesus, vakar viesus
Mielo mana māmuliņa;
Mielodama izmieloja
Sav' meitiņu malējiņu.

12827. (14684.)
Te manim saule lēca,
Te saulīte norietēja
Pie tās meitas māmuliņas,
Pie tā salda alutiņa.

12828. (14685.)
Cēla man kviešu maizi,
Cēla man rudzu maizi;
Ne es ēšu, ne es dzeršu,
Kamēr rāda cepējiņu.

12829. (14686.)
Bāliņiem māsas auga
Kā rozītes dārziņā;
Grib tautiņas lasīties,
Brāļi vaļas i nedeva.

12830. (14687.)
Griez muguru, tautas meita,
Vai būs kupli jostas gali;
Ja būs kupli jostas gali,
Būsi mana līgaviņa.

12831. (14690.)

Lied ārā, tautu skuķe,
Tevi jāja lūkoties;
Līdz zemīti zīda deķi
Bērajiem kumeļiem.

12832. (14694.)

Māte mani mīļi sauca:
Nāc, meitiņa, istabā!
Vai tā sauca mīlēdama,
Vai tautām rādīdama?

12833. (14695.)

Māte savas meitas teica:
Pūru mala rītiņā!
Parād' man, māmulīte,
Kuŗa pūra malējiņa?

12834. (14698.)

Sazaproti, neprašiņa,
Ka es tevi lūkojos:
Līdz zemei zīda deķis
Bērajam kumeļam.

12835. (14699.)

Sauc, māmiņ, savas meitas
Pa vienai istabā!
Nāca lielas, nāca mazas,
Nenāk mana saderēta.

12836. (14702.)

Ar laiviņu iesaīru
Baltu gulbu saliņā;
Ar valodu piesaglaudu
Pie tās meitu māmuliņas.

12837. (14703.)

Ausā, māmiņ, redz, kur dēliņš
Ir tev tāda zeltenīte?
Zīdes svārki, vikszābaki,
Melna caunes cepurīte.

12838. (14704.)

Baltu seju tautu meita,
Sīku zīļu vainadziņu;
Izsakrita zadināt
Mani balti brālēliņi.

12839. (14706.)

Bij man viena rieksta dēļ
Locīt visu lazdu krūmu?
Bij man vienas māsas dēļ
Lūgties visus bālēliņus?

12840. (14707.)

Brīžam jūŗa ledu lauza,
Brīžam sita sudrabiņu;
Brīžam māte meitu sola,
Brīžam savu kalponīti.

12841. (14710.)

Dod, dodama, māte, meitu,
Ko tik ilgi diņģējies?
Apkalts mans kumeliņš,
Dīžā tavu pagalmiņu.

12842. (14711.)

Dod, māmiņa, man meitiņu,
Dod lielo, dod mazo:
Dod mazaju lielai līdzi,
Ūdentiņa nesējiņu.

12843. (14713.)

Dod, māmiņa, man meitiņu,
Kur tu liksi, nedevusi?
Atnāks Krievi, aizvedīs,
Nebūs tev, nebūs man.

12844. (14716.)

Dod, māmiņa, to meitiņu
Zilajām actiņām;
Es tai pirkšu zīda kleitu
Sudrabiņa šnorītēm.

12845. (14717.)

Dodiet man brandavīnu,
Es nevaru al's piedzert;
Dodiet man mātes meitu,
Lai dzīvīte neizput.

12846. (14718.)

Droši jāju, droši braucu
Lielas naudas kumeliņu;
Droši varu bildināt
Liela rada brāļa māsu.

12847. (14720.)
Es atradu tautu meitu
Rožu dārzu ravējot.
Saki tiesu, tautu meita,
Būsi mana, vai nebūsi?

12848. (14722.)
Es atradu tautu meitu
Strautāi sagšas velējot.
Velē baltas, puško greznas,
Segs' manai māmiņai.

12849. (14724.)
Es neiešu no šīs sētas,
Līdz tā rīta zvaigzne lēca,
Līdz tā rīta zvaigzne lēca,
Līdz māmiņa meitu deva.

12850. (14725.)
Es nezinu, kā dziedāt,
Es nezinu, kā runāt,
Es nezinu, kā bildinu
Jaunu meitu māmaļiņu.

12851. (14726.)
Es precēju tautu meitu,
Viņa saka: dvieļu nav!
Nāc pie manis, došu linus,
Audīs' dvieļus pavasar.

12852. (14729.)
Es tai meitu māmiņai
Ķīlām devu kumeliņu,
Lai meitiņas neizdeva
Līdz citam rudeņam.

12853. (14732.)
Gudri bija gulbi šaut
Lielā dūņu ezerā;
Grūti man tautu meitu
No brāļiem izprecēt.

12854. (14734.)
Jauns es biju, nezināju,
Kā lūgt meitu māmuliņu:
Vai papriekšu roku sniegti,
Vai dot vaska ritenīti?

12855. (14735.)
Jo minama dadžu lapa,
Jo tā plati plātījās;
Jo lūdzama meitu māte,
Jo tā liela lielījās.

12856. (14737.)
Kad es gribu, es apkaļu
Četras kājas kumeļam;
Kad es gribu, es izviļu
Visas meitas māmiņai.

12857. (14740.)
Kas tāi kazu kažokā,
Ka tik dārgi jāmaksā?
Kas tāi meitu māmiņā,
Ka tik ilgi jālūdzās?

12858. (14742.)
Kas var liegti vējiņam
Rožu krūmu vēdināt?
Kas var liegti puisēnam
Daiļu meitu bildināt?

12859. (14743.)
Krīt', priedīt, kad es cirtu,
Krīt' manāi laipiņā;
Nāc, meitiņ, kad es ņēmu,
Nāc manami mūžiņam.

12860. (14744.)
Kūru labu lielu guni,
Tur man labi sildīties;
Ņēmu labu drošu sirdi
Pret to meitu māmuliņu.

12861. (14745.)
Kur tu iesi, tautu meita,
Nevienam nevajaga?
Nāc pie mana bālēliņa,
Tam vajaga līgaviņas.

12862. (14746.)
Labvakar, daila meita,
Sniedz rociņu, dod mutīti,
Sniedz rociņu, dod mutīti,
Būsi mana līgaviņa!

12863. (14747.)
Laiku, laiku audzināju
Lielas naudas kumeliņ';
Laiku, laiku bildināju
Diženo mātes meitu.

12864. (14748.)
Lēni liecu to lazdiņu,
Kam riekstiņi galotnī;
Mīļi lūdzu to māmiņu,
Kam meitiņas daiļas aug.

12865. (14750.)
Loc', Dievi, man mēlīti
Uz visām valodām,
Kā locīja lakstīgala
Uz visām dziesmiņām.

12866. (14751.)
Lūdzu māti raudādams,
Lai tā deva šorudeni,
Lai tā deva šorudeni
Man gultiņas taisītāju.

12867. (14752.)
Māte, māte, tava meita,
Tā būs mana līgaviņa!
Tai es pierkšu brūnus svārkus,
Līdz pusei norakstītus.

12868. (14754.)
Mana, mana tā meitiņa,
Tās nedošu nevienam;
Man māmiņa pavēlēja,
Kāju aut nemācēja.

12869. (14756.)
Meitiņ, puiša nenicini,
Vai iedama, neiedama;
Puisīts kāps kumeļā,
Jās citā maliņā.

12870. (14764.)
Pabažnieki, Bīrenieši,
Turat mietu šoruden:
Dodat vienu liepas zaru
Pretīm zaļu ozoliņu.

12871. (14765.)
Nāc, daiļā tautu meita,
Paliec mana līgaviņa!
Tu jau mani aizdziedāji,
Tīc' manam prātiņam.

12872. (14766.)
Nāc, meitiņa, tu pie manis,
Tu labāka nedabūsi;
Man dreijāti gultas stabi,
Pāvu spalvu spilvenīši.

12873. (14769.)
Nāc mežos, lauceniece,
Mežos laba dzīvošana:
Kad saulīte, tad pakrēslis,
Kad vējiņš, tad aizvēja.

12874. (14770.)
Nāc, nākdama, tautu meita,
Dod, dodama, vaiņadziņu!
Kāpēc manu bālēliņu
Jau tik ilgi kaitināji?

12875. (14776.)
Nāc pie mani, tautu meita,
Es tev' viegli maldanāšu:
Ūdens dzirnas, rudzus malti,
Vēja dzirnas, iesaliņu.

12876. (14777.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Grūta darba nedarīsi:
Tu staigāsi vaļa grīdu,
Glāžu durvis vārstīdama.

12877. (14779.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Nāc, rociņas nomazgājse,
Maza mana dzīvošana,
Grib ražani dzīvojam.

12878. (14783.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Tu labāka nedabūsi;
Dēļiem cirsta mana gulta,
Irbu spalvas spilveniņi.

12879. (14786.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Tu labāka nedabūsi;
Neņems tevi kungu dēli,
Nesauks tevi gaspažiņu.

12880. (14788.)
Nenāk meitas pie manim,
Sak', man sīva māmuliņa.
Nāc, meitiņa, nebēdā,
Mana daļa, ne māmiņas.

12881. (14790.)
Palīdziet, labi ļaudis,
Meitu mātes pierunāt;
Pasolati, es grib' dot
Lūsādiņas kažociņu.

12882. (14791.)
Patīk man tā meitiņa,
Ko darīšu, ka nenāk?
Ai, Dieviņ, labi būtu,
Kad varētu pierunāt.

12883. (14795.)
Puķīt mana, rozīt mana,
Kam tu mani kairināji
Pērno gadu, šo gadiņu,
Līdz citam rudeņam?

12884. (14796.)
Purvā auga tautu meita,
Niedres skalus dedzināja;
Nāc pie mana bālēliņa
Vasku sveces dedzināt.

12885. (14798.)
Raibu cimdu adītāja,
Nāc pie mana bālēliņa;
Es adīju gana raibus,
Bāliņam nepatika.

12886. (14800.)
Sak' tiešām, tautu meita,
Būsi mana, vai nebūsi?
Ja tiešām mana būsi,
Valkā manu gredzeniņu.

12887. (14801.)
Sak' tiešām, tautu meita,
Būsi mana, vai nebūsi,
Lai es savu sīku naudu
Ar citām netērēju.

12888. (14802.)
Sasalst jūŗa, Daugaviņa,
Vēl zālīte nesasala;
Tēv' ar māti pierunāju,
Vēl meitiņas nevarēju.

12889. (14803.)
Sarkanā brūklenīt'
Istabā ietecēja.
Es nebiju puiša vērte,
Nedrīkstēju bildināt.

12890. (14806.)
Šilkiem šūta tautu meita,
Nāc pie mana bālēliņa!
Bij manami bāliņami
Sudrabiņa zābaciņi.

12891. (14808.)
Šoruden, šoruden
Maza mana līgaviņa.
Liku vaļu, lai tā auga
Līdz citam rudeņam.

12892. (14811.)
Sīkstis bija vīkšņu celms,
Lepna meitu māmuļīte;
Es nociertu vīkšņu celmu,
Pielūdz' meitu māmuļīti.

12893. (14812.)
Sniedziņš sniga, putināja,
Laukā manis kumeliņis.
To man dara meitu māte,
Ne dod meitu, ne atsaka.

12894. (14815.)
Strauja, strauja upe teki,
Nedrīkstēju pāri jāt;
Strauja, strauja mātes meita,
Nedrīkstēju bildināt.

12895. (14816.)
Sudrabota tautu meita,
Nāc pie mana bālēliņa!
Ja tu biji sudrabota,
Caunots manis bālēlinis.

12896. (14818.)
Tādu daru vezumiņu,
Kādu zinu vilcējiņu;
Tādu meitu bildināju,
Kādu zinu nācējiņu.

12897. (14819.)
Tautu meita, dzeltānīte,
Griez galviņu pa manim:
Es būs tavs arājiņš,
Tev maizītes devējiņš.

12898. (14823.)
Tev, bērziņi, daudzi zaru,
Met vecos noriešam;
Tev, māmiņa, daudzi meitu,
Dod lielajas tautiešam.

12899. (14824.)
Tec ar mani, ej ar mani,
Ej ar mani parunāt;
Ja tev tika prātiņam,
Ej pie mana brālēliņa.

12900. (14825.)
Tīru rudzu malējiņa,
Nāc pie mana bālēliņa;
Stāv manam bāliņam
Tīri rudzi nemaļami.

12901. (14826.)
Tik ilgs situ tautu galdu,
Kamēr lēca skabardziņa;
Tik ilgs lūdzu tautu māti,
Kamēr meitu atvēlēja.

12902. (14827.)
Tikam dzēru rūktu alu,
Ikam bites medu nesa;
Tikam kūlu meitu māti,
Ikam meitu pavēlēja.

12903. (14830.)
Trīs dieniņas sasēdēju,
Meitu mātes lūgdamies;
Kad meitiņa rociņā,
Knip' ar knipi mugurā.

12904. (14833.)
Tu meitiņa, es puisītis,
Abi ļaužu valodā;
Iesim abi baznīcā,
Šķirsim ļaužu valodiņu.

12905. (14834.)
Tupu, tupu, rāpu, rāpu
Apkārt meitu māmuliņu;
Tikām tupu, tikām rāpu,
Kamēr meitu apsolīja.

12906. (14835.)
Uguntiņ, dzirkstelīte,
Palīdz' alu padarīt;
Līgaviņa, mātes meita,
Palīdz mūžu nodzīvot.

12907. (14836.)
Vēl tiešām nezināju,
Kuŗa mana līgaviņa;
Tādēļ lūdzu meitu māti,
Lei man meitu apsolīja.

12908. (14839.)
Ai, baltie bālēliņi,
Mātes vaļas nevēlat,
Māmiņai lētprātiņš,
Drīz tautām atvēlēs.

12909. (14840.)
A, Dieviņu, a, Dieviņu,
Bajārs mani bildināja!
Nu es mīšu vaska plānu,
Glāžu durvis virināšu.

12910. (14841.)
Vai, Dieviņi, vai, Dieviņi,
Netiklītis mani prec.
Kur es iešu, kur palikšu,
Kur mūžiņu nodzīvošu?

12911. (14843.)

Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Atraikns mani bildināja?
— Tā, meitiņa, pašas vaina,
Kam lauz' bērza gaiotnīti.

12912. (14844.)

Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Bagāts mani bildināja!
Man nav tādu villainīšu,
Kā bagāta zirgu deķi.

12913. (14846.)

Ai, lielā rudzu rija,
Kas nu tevi kuldinās?
Ai, lielā brāļu māsa,
Kas nu tevi bildinās?

12914. (14847.)

Ai, neveikli, neveiklīti,
Kam papriekšu bildināji!
Tevis dēļi labi ļaudis
Nedrīkst vaira bildināt.

12915. (14849.)

Ai, ozol, līdzen' zarus,
Ja gribēji dēdināms;
Ai, tautiet, lūdz māmiņas,
Ja gribēji malējiņas.

12916. (14850.)

Ai, tautieti, ai, tautieti,
Kam tu manis bildināji?
Nikna tava māmulīte,
Lepni tavi bālēliņi.

12917. (14851.)

Ai, tautu dēliņi,
Tev nava kauna:
Ik rītus, vakarus
Pie manas mātes.
Turies, mana māmulīte,
Ar uguņa pagalīti!

12918. (14852.)

Ak, tu zelta lakstīgala,
Nelaidiesi rāvienā,
Vis tavi spārnu gali
Zeltītami lāsītēm.

12919. (14853.)

Ai, tu tautu neveiklīti,
Būt' es tevi zinājuse,
Tev bij mani neredzēt,
Ne vēl mani bildināt.

12920. (14854.)

Ai, vecais tēvainīt,
Drīkst' tu mani bildināt?
Tu salīcis kā āzītis,
Es kā siena gabaniņa.

12921. (14855.)

Alkšņi vien saauguši
Mana tēva lejiņā;
Kalpi vien, vaļenieki,
Tie nāk mani bildināt.

12922. (14856.)

Apšu lapa nodrebēja,
Maza vēja purināma;
Ne no krēsla necēlos,
Mazu tautu bildināma.

12923. (14858.)

Atraikns manus bālēliņus
Visupirms bildināja.
Situ pliķi bāliņam:
Vai atraikņa līgaviņa?

12924. (14860.)

Augsti mani vaiņadziņi,
Zemi ļaudis zadināj'.
Lai stāv mani vaiņadziņi,
Kamēr augstus sagaidīj'.

12925. (14861.)

Augstu ļaužu es bērniņš,
Augstu nesu vaiņadziņu;
Kam bij augstas nama durvis,
Lai nāk mani bildināt.

12926. (14863.)

Bij gudram prātiņam
Pastarīti bildināt:
Pastarei liels pūriņš,
Saauguši bālēliņi.

12927. (14864.)
Bij manā vaiņagā
Simtiņš puķu trīsdesmit;
Kas uz reizes atminēja,
Tas lai mani bildināja.

12928. (14865.)
Bildin' mani sveši ļaudis,
Šķiet man' lielu runātāju:
Manas pašas bālēliņi
Pircin pirka valodiņu.

12929. (14866.)
Bildin' tautas brāļus manus,
Bildin' manu māmuliņu.
Jāj gaŗām dažu dienu,
Ja man' pašu nebildina.

12930. (14867.)
Bildināti jūs, tautiņas,
Neraugat vaiņadziņu;
To es pate panesāju,
Man bagāti bālēliņi.

12931. (14868.)
Birst bērzam zelta rasa,
Strazdiņam uzlecot;
Birst māsai asariņas,
Tautiņām bildinot.

12932. (14871.)
Būt' es tāda gājējiņa,
Kā māmiņa devējiņa,
Sen' būt' mani sārti vaigi
Asarām nobālējši.

12933. (14873.)
Buciņš krimta vītoliņu,
Abas kājas locīdams;
Tautiets lūdza meitu māti,
Abas rokas bučodams.

12934. (14874.)
Da zemīti brūni brunči,
Līdz pusīti sudrabiņ'.
Saka tautas, raudzīdamas:
Gudram tādu bildināt.

12935. (14875.)
Daudz man tādu vīlējiņu,
Kad es būtu gājējiņa,
Es būt' savus brālēliņus
I bez laika atstājuse.

12936. (14876.)
Dievs, dod algas tautiešam,
Pavasari bildināja:
Man jānes brūtes vārds
Šo gaŗo vasariņu.

12937. (14878.)
Dievs to zina, ko tautietis
Lūdz no manas māmuliņas:
Nosaņēmies cepurīti,
Līdz zemei klanījās.

12938. (14879.)
Dižs godins tiem brāļiem,
Kam raženas māsas aug:
Ik rudeņus tautas jāj,
Lūdz bāliņus lūgdamies.

12939. (14880.)
Dižu radu mūs' māsiņa,
Neej tautu mazumā:
Kur tu savu dižu pūru
Mazumā izdalīsi?

12940. (12881.)
Dižūdeņa līdaciņa,
Nelaidies pelcītē:
Kur tu savus dižus spārnus
Pelcītē peldināsi?

12941. (14882.)
Div' sudraba ozoliņi
Bierzenēi līgojās;
Tā līgoja jauni puiši
Pret to meitu māmuliņu.

12942. (14883.)
Dod, dodama, māmulīt,
Ja nedodi, tad atsaki;
Ko tie tautu kumeliņi
Mauru mina sētiņā?

12943. (14885.)

Dod, māmiņa, kam dodama,
Nedod mani atraitim:
Atraitim smaga roka,
Div' laulāti gredzentiņi.

12944. (14886.)

Drebi, drebi, apses lapa,
Lēna vēja drebināma;
Tā drebēja mūs' māsiņa,
Tālas tautas bildināja.

12945. (14888[1].)

Dziežu dziesmu, kāda bija,
Neb' es dziesmu rakstītāja;
Eim' pie puiša, kas precēja,
Neb es puisi audzināju.

12946. (14888.)

Droši iemu, droši teku,
Droši vēru nama duris;
Saka tautas aizjādamas:
Drošam tādu bildināt.

12947. (14889.)

Dzen sētā, dzen sētā,
Raibu govu ganītāja!
Tautas tavu māmuliņu
Visu dienu raudināja.

12948. (14890.)

Ej, māsiņa, atraujies,
Visai graznis tautu dēlis;
Visai graznis tautu dēlis,
Tas asaru dzērējiņis.

12949. (14891.)

Ej, māsiņa, kas bildina,
Negaidīji bajāriņu,
Bajāriņu gaidīdama,
Kļūsi ļaužu valodās.

12950. (14894.)

Ekur vīri, ekur zirgi,
Ekur gaŗi kažociņi;
Ekur nelgas nedrīkstēja
Mūs' māsiņas bildināt.

12951. (14895.)

Es bij lepna mātes meita,
Tautiets lūdza raudādams.
Lūdz, tautieti, tēvu, māti,
Lūdzi mani vēl mīļāki.

12952. (14896.)

Es nedošu sav' māsiņu
Sliktajami tautietim,
Lai segloja labākajis
Trīsreiz savu kumeliņu.

12953. (14897.)

Es nesedzu daudz saktiņu,
Daudz nemaucu gredzentiņu,
Tautu dēlis nezināja,
Kā iesākt bildināt.

12954. (14898.)

Es pievīlu tautu dēlu
No rudens rudenī:
Pērn sacīju, pūra nav;
Šogad, brālis sievu ņēma.

12955. (14900.)

Es redzēju sav' māsiņu
Ar atraitni runājot.
Sētu lēcu, kārti lauzu,
Ārā šķīru valodiņu.

12956. (14901.)

Gaidi, gaidi, tautas dēlis,
Kā gaidīji, gaidi vēl;
Kā gaidīji uzaugam,
Gaidi pūru pielokam.

12957. (14902.)

Gatav' ir sveši ļaud's,
Man nevaida gatavības:
Man snātnītes, zīlaviņas,
Villainītes kamolos.

12958. (14903.)

Grib bitīte medu kāst
Caur ozola lapiņām;
Grib bāliņi mani liegt
No tīkama tēva dēla.

12959. (14904.)
Gribēj' mani tautu dēlis,
Kā redzējis, tā dabūt;
Es nebiju putna bērns,
No zariņa noņemams.

12960. (14907.)
Gŗūti pūta kumeliņis,
Iejāj tautu pagalmos;
Vēl gŗūtāki tautiets pūta,
Ar mamiņu runādams.

12961. (14908.)
Gŗūti pūta sila priede,
Smalka lietus pielijuse;
Žēli raud mūs' māsiņa,
Netiklīša bildināta.

12962. (14909.)
Gudram bija laivu dzīt
Baltu puķu ezerā;
Bagātam bildināt
Skaistu meitu māmuliņu.

12963. (14910.)
I vītin es neviju
Sliktu rožu vainadziņu;
I no krēsla necēlos,
Sliktas tautas bildināja.

12964. (14911.)
Jauni puiši nezināja,
Kā lūdz meitu māmuliņu:
Alus kanna rociņā,
Cepurīte padusē.

12965. (14912.)
Kā bij man ceļu iet,
Melnas kurpes, baltas zeķes?
Kā bij man to mīlēt,
Svešas mātes auklējumu.

12966. (14913.)
Kā niedrīte līgojāsi
Bandinieka druviņā,
Tā locās bandinieks
Meitu mātes istabā.

12967. (14914.)
Kā liepiņa es izaugu
Pašā sila vidiņā;
Pats dižanis tēva dēls
Nāca manis bildināt.

12968. (14916.)
Kā smildziņa mūs' māsiņa,
Kā rasiņa villainīte;
Tā no krēsla necēlās,
Vāju ļaužu bildināma.

12969. (14917.)
Kā tu redzi, tā tu dari,
Mana balta māmulīte;
Ja tu vari viena malti,
Raidi mani tautiņās.

12970. (14918.)
Kāda note, vajadzība
Bij tam tautu dēliņam?
Zirgs ar arklu tīrumā,
Pats pie manas māmuliņas.

12971. (14919.)
Kādu laiku redzēdama,
Tādu sedzu villainīti:
Kādus ļaudis redzēdama,
Tādu laidu valodiņu.

12972. (14922.)
Kalnā leju iestāvēju
Ar tautieti runādama.
Viņš teic savu goba zemi,
Man žēl tēva, māmulinas.

12973. (14923.)
Kalpi vien, vergi vien
Bildan' manu māmuliņu.
Vai es kalpa, verga dēļ
Tik ražena uzauguse?

12974. (14927.)
Kam, atraitni, kalnā kāpi,
Mani jaunu zadināji?
Bij tev ieti lejiņā
Pie vecām atraitnēm.

12975. (14928.)
Kam, tautieti, tad nenāci,
Kad ravēju kaŗepītes?
Es ar tevi parunātu
Kā ar savu bālēliņu.

12976. (14930.)
Kam tu liji, lietutiņ,
Kam rasiņu rasināji?
Kam, tautieti, slavu laidi,
Kad nedrīksti bildināt?

12977. (14931.)
Kam tu pūti, ziemelīti,
Vai nav vēju pūtējiņu?
Kam runāji pats, tautieti,
Vai nav ļaužu runātāju?

12978. (14932.)
Kas godīgs tēva dēls,
Ļauj man ilgi puškoties;
Citu gadu, tad āziešu
Kā sārkana magonīte.

12979. (14935.)
Ko, tautieti, man's lūdzies,
Lūdzies manas māmuliņas;
Ja māmiņa mani deva,
Es lētina gājējiņa.

12980. (14936.)
Ko tu nāci, vērtīgs puisi,
Pie nelieša meitiņām?
Sen tu bij sadomājis
Vērtīgākas bildināt.

12981. (14938.)
Kur bitīte ziedos gāja,
Ne smildziņa nekustēja;
Kur runāju ar tautieti,
Tur zemīte līgojās.

12982. (14939.)
Kur, tautieti tad tu biji,
Kad es maza vāļājos?
Nu tu mani gan redzēji,
Kad es rožu dārziņā.

12983. (14940.)
Kur tev kauns, tautu dēls,
Pats precēji līgaviņu?
Kur tev tēvs, kur māmiņa,
Kur vecie bālēliņi?

12984. (14941.)
Kuŗas tautas mani grib,
Lai bildina bālēliņu;
Aiz bāliņa aizstājos,
Kā aiz kupla ozoliņa.

12985. (14942.)
Lai tie vēji kādi pūta,
Visi salti pavasaŗ;
Lai tie tautas kādi vergi,
Visi mani bildināja.

12986. (14943.)
Ļaujat man pašai vaļu
Ārājiņa lūkoties;
Kād' es pate nolūkošu,
Ne uz viena neraudāšu.

12987. (14944.)
Lietiņš līt nedrīkstēja,
Mirdzināt mirdzināja;
Tautas jāt nedrīkstēja,
Bildināt bildināja.

12988. (14945.)
Lēni gāju, gaŗi spēru
Pār bāliņa pagalmiņu;
Saka tautas, raudzīdamas:
Gudram tādu bildināt.

12989. (14946.)
Līgojati ezariņi,
Kav upīte tecētāja;
Devējiņi bālēliņi,
Kav māsiņa gājējiņa.

12990. (14947.)
Lūdzies manis, tautu dēlis,
Manas vecas māmuliņas,
Lūdz galviņu glaudīdams,
Rokā ņēmis cepurīti.

12991. (14948.)
Māmiņa mīļā,
Nevēli mani,
Kad tautu netiklis
Bildināt sāk.

12992. (14949.)
Māsiņ, mana jaunākā,
Stāv' manā ēniņā;
Kuŗas tautas tevi grib,
Lai nāk mani bildināt.

12993. (14953.)
Man meitiņa pie meitiņas,
Man kanniņa pie kanniņas,
Man znotiņi kā ozoli
Klanīties klanījās.

12994. (14956.)
Maza, maza ābelīte,
Trejus ziedus birdināja;
Maģa, maģa mūs' māsiņa,
Trejas tautas bildināja.

12995. (14957.)
Mīļais mani mīļi lūdza,
Lai es ietu šo rudeni.
Es neiešu šo rudeni,
Ne nākošu pavasaru.

12996. (14958.)
Mūsa gāja pār galdiņu,
Degontiņu slaucīdama;
Tautiets lūdza tautu meitu,
Asariņas raudādams.

12997. (14960.)
Mūs' ciemiņa bajāram
Seši logi istabā;
Tāpat nelga nedrīkstēja
Mūs' māsiņu bildināt.

12998. (14961.)
Mucā audzis tautu dēls,
Pa spundiņu ēdināts:
Nesaprata locītiese
Pret to meitu māmuļīti.

12999. (14962.)
Ierē aug daiļ's, meit's
Ierupītes maliņā,
Trīskārt taut' mazgājās,
Tad vēl nāk bildināt.

13000. (14963.)
Nāc, meitiņ, nāc' māsiņ,
Smuks puisīts bildināja.
Tikai viena vaine bija,
Ilgi dzēra krodziņā.

13001. (14964.)
Nav saulīte uzlēkuse,
Atsarkuši mežu gali;
Tā nosarka mūs' māsiņa,
Svešu ļaužu bildināma.

13002. (14965.)
Nedod mani, māmulīte,
Pirmā tautu jājumā,
Lai jāj tautas simtu reizu,
Lai sviedrē kumeliņus.

13003. (14966.)
Nedod, māte, sav' meitiņu
Pirmā tautas jājumā,
Lai segloja tautas dēlis
Trīsreiz savu kumeliņu.

13004. (14971.)
Ņemiet, tautas, kas bij skaista,
Kam bagāti bālēliņi;
Es nebiju pate skaista,
Ne bagāti bālēliņi.

13005. (14972.)
Netīk man purvu brist,
Jaunas kurpes kājiņā;
Netīk man atsacīt,
Patīkamis tēva dēls.

13006. (14973.)
Nevijiesi, vītoliņi,
Ja nav laba vijējiņa;
Neej vis, man' māsiņa,
Ja nav laba ņēmējiņa.

13007. (14974.)
No rudeņa da rudeņa
Es pievīlu tautu dēlu.
Es ziedēju kā puķīte,
Viņš mūžiņu karsināja.

13008. (14975.)
Odiņš nāca džinkstēdams,
Asentiņu gribēdams;
Tautiets nāca raudādams,
Mani jaunu gribēdams.

13009. (14976.)
Osi, osi, kļava, kļava,
Ko jūs divi runājāt?
— Runājām liepas meitu
Ozoliņa dēliņam.

13010. (14977.)
Ozols tēvs, liepa māte,
Kā vītoli bālēliņi;
Bij prātiņš, bij galviņa
Dzērājam bildināt.

13011. (14978.)
Ozolam vaŗa miza
Trīs kārtām apauguse;
Ap to manu māmuliņu
Trīs rindiņas svešu ļaužu.

13012. (14979.)
Pa pāŗiem diegu vilku,
Pa pāŗiem dzīpariņu;
Pa pāŗiem tautas jāja
Mani jaunu bildināt.

13013. (14981.)
Pieci smuidri ozoliņi
Pret saulīti locījās;
Pieci smuidri tēva dēli
Lūdzās meitu māmulītes.

13014. (14982.)
Pirmo reizi tautas jāja,
Tūliņ prasa gala vārdu.
Jāj tu, šķelmi, simtu reižu,
Gala vārda nedabūsi.

13015. (14983.)
Priedes vien, egles vien
Mana ceļa maliņā;
Kas skujiņas izskaitīja,
Tas lai mani bildināja.

13016. (14984.)
Precē mani precinieki,
Es brūtgāna neredzēju;
Būt' brūtgānu redzējuse,
Vai tad ietu, vai neietu.

13017. (14985.)
Precē mani precinieki
No rudeņa rudenī.
Brāļi, laiku noliciet,
Līdz kuŗam rudeņam.

13018. (14986.)
Pūš vējiņis rozītēs,
Ne lapiņas nečabēja;
Jāja tautas piecas reizes,
Ne no krēsla necēlos.

13019. (14987.)
Pūt, ziemeli, nelaid sala,
Laid ābeli noziedēt;
Precat, tautas, nevedati,
Lai māsiņa puškojās.

13020. (14989.)
Puisīts saka uz puisīša:
Pie man nāks visas meitas!
Sāk meitiņas bildināt,
Iet ciemiņu no ciemiņa.

13020. (14990.)
Pukšķi, vaidi, māmulīte,
Kavē tautas, kā varēji;
Es tecēšu, bāliņam
Prasīt gudru padomiņu.

13021. (14990.)
Pusrītiņa saule lēca
Purē bērzu galiņā;
Pusvasaras tautas jāja
Mani mazu bildināt.

13023. (14993.)
Rasiņā es negāju,
Kamēr svārkus uzlocīju;
Pie tautiet' es negāju,
Kamēr labi apdomāju.

13024. (14994.)
Riet', saulīt, rietēdama,
Nelidini meža virsu;
Dod, māmiņa, ja dodama,
Nekarini svešu ļaužu.

13025. (14995.)
Rej, sunīti, vakarā,
Nelādini tukša meža;
Nebildini, tautu dēlis,
Tukšu roku mātes meitu.

13026. (14997.)
Runā tēvs, runā māte,
Runā pieci bālēliņi,
Manis vienas nevarēja
Tautiņāmi pierunāt.

13027. (14998.)
Saka gudru tautu dēlu,
Jam pašam to gudrumu:
Visu dienu kumeliņu
Iemavos ēdināja.

13028. (14999.)
Saka jaunu tautu dēlu,
Kas velns vairs jaunu deva:
Pieci gadi bārzdu dzina,
Tad vēl mani bildenāja.

13029. (15000.)
Sakās tautas šurpu jāti,
Sakās mani zadināt,
Zadin' manu tēvu, māti,
Vecākaju brālēliņu.

13030. (15001.)
Sak', māsiņa, sacīdama,
Ne tik gauži raudādama,
Ja tu iesi, tad es došu,
Ja neiesi, tad nedošu.

13031. (15002.)
Saskrien pieci vanadziņi,
Sestā raiba žagatiņa;
Tie grib manu māmuliņu
Ar varīti pievarēt.

13032. (15003.)
Sasukāju gludu galvu,
Sēdu brāļu vidiņā;
Saka tautas lūkodamas:
Gudram tādu bildināt!

13033. (15004.)
Satiek tautas celiņā,
Satur' manu kumeliņu.
Laižat, tautas, ceļ' ar vaļu,
Bilden't tēvu, māmuliņu.

13034. (15005.)
Saturies, māmuliņa,
Pie gudrā padomiņa,
Nedod mani tautiņām
Pirmās reizes runājumu.

13035. (15006.)
Škārsu zvaigznes debesīs,
Škārsu saknes pār celiņu;
Kas tās visas izskaitīs,
Tas lai mani bildināja.

13036. (15007.)
Šķit' ozolu lokāmies
Bālēliņa pagalmā:
Tautu dēls locījās,
Māmuliņas lūgdamies.

13037. (15008.)
Šo rudeni stalti puiši
Nevar sievas saprecēt:
Jau devītu mātes meitu
Šo rudeni bildināja.

13038. (15009.)
Šogad man rozes zied,
Vairāk baltas, ne sarkanas;
Vairāk kalpi bildināja,
Ne īstie tēva dēli.

13039. (15012.)
Šorīt agri saule lēca
Par visiem rītiņiem;
Šorīt manu māmuliņu
Trejas tautas bildināja.

13040. (15013.)
Šurpu, turpu vējš locīja
Lejā sīkas priedelītes;
Šurpu, turpu tautas loka
Manu rāmu valodiņu.

13041. (15014.)
Sēd', māmiņa, meitiņās,
Kā rozīšu dārziņā,
Lai nāk tauta nākamo,
Lai lūdz tevi lūdzamo.

13042. (15016.)
Sēju miežus līdumā,
Rozes sēju malinā;
Kas rozītes kustināja,
Lai māsiņu bildināja.

13043. (15017.)
Sīku seju man' māsiņa,
Smalku ratu villainīte;
Jau bij dažs padomājs,
Nedrīkstēja bildināt.

13044. (15019.)
Zīle žubi gan pievīla
Ar ozola kodoliņ':
Mani tautas nepievīla
Ne ar zelta gabaliņ'.

13045. (15020.)
Sīvulīti, ātrulīti,
Kam tu mani bildināji?
Tur ar savu sīvu dabu
Mani rāmu kaitināji.

13046. (15022.)
Simtu gadu tautu dēlis,
Nulei ņēma līgaviņu!
Tam māsiņas nedrīkstēja
Jaunu meitu bildināt.

13047. (15023.)
Skaista puķīt' i ziedēja
Uz māsiņas pūra vāka;
Kas puķei zaru rāva,
Tas māsiņu bildināja.

13048. (15025.)
Sliktam, brāļi, nedodiet,
Drīz labam nevēliet,
Gan Dievam laika bija,
Gana ļaužu maliņā.

13049. (15027.)
Sliktas tautas, nenāciet
Mūs' māsiņas bildināt:
Tai ir svaiņi, bālēliņi
Zobentiņus sakaluši.

13050. (15030.)
Spodru guntiņ' i iededžu
Nomalīša skaliņā:
Nomalīši tie ļautiņi,
Kuŗi mani zadināja.

13051. (15031.)
Spoža saule uzlēkdama,
Ne tik spoža tecēdama;
Mīļš tautiets precēdams,
Ne tik mīļš dzīvodams.

13052. (15032.)
Spoža zvaigzne grozījās
Pa ziliem debešiem;
Tā grozās mans prātiņš,
Ar tautieti runājot.

13053. (15036.)
Tautiets man atrakstīja
Mazu, mazu grāmatiņu;
Puslapiņas izlasīju,
Trīs dieniņas saraudāju.

13054. (15039.)
Tautas man vēsti laida
Par deviņi pagastiņi.
Paldies, tautas, par laidumu,
Lai iet mana ļauna diena.

13055. (15040.)
Tautiets man ziņu sūta
Pa trejiem novadiem;
Es neiešu, tautu dēlis,
Līdz es tevi pats redzēju.

13056. (15041.)
Tautiets mani bildināja,
Bet nezinu, ko darīt,
Vai būs iet, vai neiet,
Tautās gŗūta dzīvošana.

13057. (15042.)
Tautiets mani mīļi lūdza:
Gaid', meitiņ, cita gad'!
Es gaidīšu cita gada,
Gaidīš' cita tēva dēla.

13058. (15043.)
Tautiets mani mīļi lūdza,
Lai es lūdzu māmiņai.
Lūdz, tautieti, pats tu mīļi,
Tev vajaga malējiņas.

13059. (15051.)
Tautiets mani mīļi lūdza:
Nāc, puķīte, šoruden!
Es tautieša vēl mīļāki:
Kā gaidīji, tā pagaidi.

13060. (15060.)
Tautiets manu māmuliņu
Pērn par cūku nolamāja;
Šogad lūdza raudādamis:
Dod meitiņu malējiņu!

13061. (15062.)
Tautiets manu tēvu lūdza,
Cepurīti noņēmies;
Vēl ceļos nometās,
Līdz pielūdza māmulīti.

13062. (15063.)
Tautiets prasa bālēlinu,
Vai der māsu bildināt;
Bālins gudri atbildēja:
Kājas aut vēl nemāk.

13063. (15064.)
Tautu dēls māmiņai
Bez cepures klanījās,
Lai tā mani neizdotu
Līdz citam rudeņam.

13064. (15067.)
Tēvs, māmiņa, trešs tautietis,
Ko runāja klētiņā?
Tēvs vēlēja, māte liedza,
Tautiets lūdza raudādams.

13065. (15068.)
Teic ozolu cietu koku,
Vējš locīja galotnīti;
Teic tautieti drošu vīru,
Nedrīkst meitu bildināt.

13066. (15069.)
Tīrūdeņa raudaviņa,
Nemeties rāvājā;
Ai, skaistā mātes meita,
Neej kalpa precējama.

13067. (15071.)
Tik bērzami jaukumiņa,
Pavasari uzplaukstot;
Tik tautām mīļu vārdu,
Kā māsiņu bildinot.

13068. (15072.)
Tikušam priedi cirst,
Gudram zarus nodzenāt;
Tikušam mani ņemt,
Gudram nākt bildināt.

13069. (15073.)
Trīs gadini jūŗa kŗāca,
Ventas ledu lauzīdama;
Trīs gadini tautu dēlis
Lūdza manu māmulīti.

13070. (15075.)
Trīs māsiņas, trīs bāliņi,
Trīs tērauda zobeniņi;
Jau bij dažs padomāj's.
Nedrīkstēja bildināt.

13071. (15077.)
Turaties, bālēliņi,
Jau māmiņa devējiņa;
Ja māmiņa sagšu sedza,
Noraunāti vaiņadziņu.

13072. (15078.)
Turies, māte, nedod meitu,
Meita grūti audzējama:
Kalnā kāpi, dubļus bridi,
Meitu nesi padusē.

13073. (15082.)
Turies cieši, māmuliņa,
Zinies grūti auklējuse,
Neatvēli tautiņām
Vienas reizes jājumiņa.

13074. (15083.)
Vai celiņa man nebija,
Ceļa malu staigājot?
Vai brālīšu man nebija,
Ar tautām runājot?

13075. (15084.)
Vīla mani treju tautu
Ar trejādu valodiņu.
I vildami nepievīla,
Gudra augu bāliņos.

13076. (15085.)
Vīla, vīla, krāpa, krāpa
Visu gaŗu vasariņu;
Nu pievīla, nu piekrāpa
It rudens galiņā.

13077. (15086.)
Visapkārti bērzu birze,
Vidū saule riņķi griež;
Visapkārti tautu dēli,
Vidū meitu māmuļīte.

13078. (15087.)
Visapkārt lietus lija,
Vidū silta saule spīd;
Visapkārt tautas dēli
Tautas meitu bildināja.

13079. (15088.)
Visupirms nomalīti
Iesadedžu vakarā;
Visupirms nozarieši
Bildin' manus brālēliņus.

13080. (15090.)
A, Dieviņu, a, Dieviņu,
Nu tautām atsacīju!
Nu gulēšu tēva beņķi,
Sagšā kājas ietinuse.

13081. (15092.)
Vai, tu tautu neveiklīti,
Ne tev auga tā meitiņa:
Diženami, veiklajami,
Kas mācēja maldināt.

13082. (15093.)
Aiz ko mani māte liedza,
Aiz ko liedza bālēliņi?
Zina bargu tautu dēlu,
Asariņu dzērājiņu.

13083. (15094.)
Ar kājiņu pabīdīju
Koku ceļa maliņā;
Ar vārdiem atsacīju
Laiskam tēva dēliņam.

13084. (15097.)
Ar kājām saspārdīju
Sapraulējšu ozoliņu;
Ar valodu izbaidīju
Netikušu tēva dēlu.

13085. (15098.)
Atsakat, bālēliņi,
Es nevaru atsacīt,
Man mīlēja tautu dēls
Kā sirsniņa azotē.

13086. (15099.)
Atsakiet, bālēliņi,
Jau māsiņa atsacīja,
Jau māsiņa atsacīja
Vienu vārdu, raudādama.

13087. (15100.)
Atsakāt, brālēliņi,
Pirmajām tautiņām;
Jau otrām, jau trešām
Pavelciet valodiņu.

13088. (15102.)
Berga biju, neliedzos,
Par visām māsiņām:
Es tautām atsacīju,
Pagalmā stāvēdam'.

13089. (15103.)
Bagātam dēliņam
Neiet meitas precējamas,
Ik vakarus nosegloja
Raudādamis kumeliņu.

13090. (15105.)
Brauc ar Dievu, staltavieti,
Man jau tevis nevajaga;
Pate braukšu miežu sēti,
Pate jūgšu kumeliņu.

13091. (15106.)
Brauc gaŗām, brauc gaŗām,
Es pie tevis vairs neiešu;
Man' vedīs citu gadu
Ābolaiņu kumeliņu.

13092. (15107.)
Brauc projām, dēlu māte,
Griez apkārti kumeliņu;
Man noaustas, nepuškotas
Tev sedzamas vilnainītes.

13093. (15108.)
Brauc projām, ciemu sieva,
Tev nav labis kumeliņis,
Tev nav labis kumeliņis,
Ne tev jauka valodiņa.

13094. (15109.)
Dēlu māte mani sauca:
Meitiņ, mana jaunavīte!
Ne tu sauc, ne es būšu
Tava dēla līgaviņa.

13095. (15110.)
Dižans puisis sēd pie galda,
Aicin' manis klāt sēdēt.
Sēd tu pats, dižans puisi,
Es pie tevis nesēdēšu.

13096. (15111.)
Domājat, bālēliņi,
Ko tautām atsakāt;
Sakāt sīku, sakāt mazu,
Sak' darbinu nemākam.

13097. (15112.)
Dziedādama pārtecēju
Par bāliņa pagalmiņu:
Nu bāliņš atsacīja
Neveiklīša dēliņam.

13098. (15114.)
Es, māsiņa, tevis dēļ
Ar tautām ienaidā;
Tevis grib, tu negāji,
Saka mani nelaižam.

13099. (15115.)
Es mātei viena meit',
Es lielā, es mazā;
Es tautām atsacīju,
Uz durvīm stāvēdama.

13100. (15117.)
Es neiešu, man netika
Tās upītes maliņā;
Lai iet mana jaunā māsa,
Ja tai tika prātiņam.

13101. (15121.)
Es tiem ciema puisīšiem
Ik rudeņa žēl darīju:
Sūtu ziņu, lai atjāja,
Kad atjāja, tad negāju.

13102. (15123.)
Gribēj' mani šādi tādi,
Es tos tādus negribēju,
Es tos tādus negribēju
Ne savam sirdēstam.

13103. (15124.)
Gribēj' mani ciemiņos,
Brāļi liedza, nevēlēja:
Grib brālīši tālu jāt,
Tramdīt savus kumeliņus.

13104. (15126.)
Gribēj' tautas man's dabūt,
Gribēj' mana drīzumiņa;
Nij māmiņa mani deva,
Nij dos mana drīzumiņa.

13105. (15127.)
Gribulītis mani grib,
Es gribuli negribēju:
Gribuļam kliba ķēve,
Salmu jumta istabiņa.

13106. (15129.)
Izlocīju bērzu birzi
Pa vienam zariņam;
Atsacīju tautiešam
Pa vienam vārdiņam.

13107. (15130.)
Jājat, tautas, kur diženas,
Kur bagāti bālēliņi;
Es nebiju tik dižena,
Ne bagāti bālēliņi.

13108. (15131.)
Jājat, tautas, nejājat,
Nedos mani māmuliņa;
Nedos mani māmuliņa,
Sīku, mazu dāvādama.

13109. (15132.)
Jājat, tautas, to celiņu,
Ko vakar atjājat;
Sīvi kungi, vergu dzieva,
Mēs māsiņu nedosim.

13110. (15135.)
Kaut man būtu tik māsiņu
Kā auziņu tīrumā,
Ir tad vēl nevēlētu
Pirmajām tautiņām.

13111. (15140.)
Kājām spēru kalpa puisi
No tētiņa nama duru:
Kauns manam tētiņam
Kalpa puisi znotu saukt.

13112. (15141.)
Kalabad tā sētiņa
Ievu ziedu piebirusi?
Kalabad tam puišam
Daudz meitiņu atsacīja?

13113. (15143.)
Kas, grīslīt, tev vēlēja
Āboliņa meitu ņemt?
Ņem, grīslīt, purva ņiedru,
Redz, kur skaišķi piederēja!

13114. (15144.)
Kas kraukļam medu deva,
Kas kalpam mātes meitu?
Ēd, krauklīti, purva sūnas,
Ņem, kalpiņ, kalponīti.

13115. (15145.)
Kas par vainu kumeļam,
Neēd auzu nesijātu?
Kas par vainu puisīšam,
Neiet meitas precējamas?

13116. (15146.)
Ķizu, ķizu, tautu dēls,
Tu raudē, es dziedē:
Tu raud', mani nedabes,
Es dzied', tevi tītēdams.

13117. (15147.)
Ķizu, ķizu, to vajaga
Lepnam tēva dēliņam:
Trīskārt jāt novadāi,
Līgaviņas nedabot.

13118. (15148.)
Klusu, tautas, paliekat,
Ko tik daudz runājat?
Vēl manai māmiņai
Govu gana vajadzēja.

13119. (15149.)
Ko līdz puiša brūni svārki,
Ko daiļais augumiņš,
Šī devīta vasariņa,
Līgaviņu meklējot.

13120. (15150.)
Ko, meitiņa, tu domāji,
Ka tu man atsacīji?
— Man, puisīti, nepatika
Tava dzedra valodiņa.

13121. (15153.)
Ko, Vācieti, tu domāji
Mani ņemt līgaviņu!
Es tev saku, pelu maiss,
Tu jau manis nedabūsi.

13122. (15154.)
Kupla liepa āriņā
Ne ar nazi nogriežama;
Viena meita māmiņai,
Ne kalpam zadināma.

13123. (15156.)
Kur, tautieti, vakar biji,
Kur tu biji aizvakar?
Šodien mani māmulīte
Jau citami apsolīja.

13124. (15159.)
Liela gaŗa dēlu māte
Iekomsoja istabā;
Iekomsoja, izkomsoja,
Malējiņas nedaboja.

13125. (15160.)
Liec mierā, sveša māte,
Manu mazu augumiņu;
Gan Dievam laika būs,
Gan ļautiņu maliņā.

13126. (15161.)
Lieciet, tautas, man vaļiņas,
Dod, Dieviņ, veselību,
Nu es gribu padzīvot
Ar māršām bāliņos.

13127. (15163.)
Līst lietiņi gana biezi,
Biezas manas villāniņas;
Jāj tautiņas gana bieži,
Man's nedeva bālēliņi.

13128. (15167.)
Man tautiņas, cerēdamas,
Uzliek savu kabilausku;
Nē, tautiet, tu man mīli,
Ne tā tava kabilauska.

13129. (15168.)
Manu dēļ tu, puisīti,
Tinies zīda mētelī,
I tad vēl es ieiešu
Dēļ pērnaja pēlumiņa.

13130. (15169.)
Maza, maza man galviņa,
Pilna gudru padomiņu:
Es tautām atsacīju
Pa vienami vārdiņam.

13131. (15170.)
Meitiņ, puiša nenicini,
Vai gājuse, negājuse,
To vārdiņu vien atsaki:
Man netika prātiņam.

13132. (15173.)
Bieķu Jancis, Jakstu Jancis,
Tie gribēja mani ņemt.
Es Bieķam, es Jakstam
Gana mīļi atsacīju.

13133. (15174.)
Indriķītis, pelnu ruška,
Gribēj manu māsu ņemt.
Gani cūkas, rušin' pelnus,
Manu māsu nedabūsi.

13134. (15175.)
Ne tādam mani ņemt,
Ne es tāda bijājos;
Citādam mani ņemt,
Es citāda bijājos.

13135. (15176.)
Ne tādam vējiņam
Magonīti vēcināt;
Ne tādām tautiņām
Noņemt manu vainadziņu.

13136. (15177.)
Ne, tautieti, kājas auni,
Ne seglo kumeliņa,
Ne tu sev ceļa dari,
Ne man dari valodiņu.

13137. (15178.)
Ne, tautieti, ņems' tu mani,
Ne tu velti tērējies!
Es nemāku vīžu pīt,
Ne vēl tavu kreklu šūt.

13138. (15179.)
Nedomā, tautu dēls,
Es pie tevis gan neiešu;
Man atnāks Rīgas kungi,
Jaunjelgavas kopmanīši.

13139. (15181.)
Nedomā tu, puisīti,
Ka es tava līgaviņa.
Tav redzama es uzaugu,
Citam daiļa līgaviņa.

13140. (15183.)
Nieki būs, tautu dēli,
Mēs kopām netapsim;
Tav nevaid zili svārki,
Nedos mani māmulīte.

13141. (15184.)
Nieki, nieki, tautas dēli,
No manim šo rudeni;
Nāc citā rudenī,
Laiki, laiki vasarā.

13142. (15185.)
Nekūko, dzeguzīte,
Pliki meži neskanēja;
Nerunā, dēlu māte,
Pavasars, ne rudens.

13143. (15186.)
Nelūkoji tu, tautieti,
Es jau biju nolūkota;
Derināmas saktas gaidu,
Laulājamu gredzeniņu.

13144. (15187.)
Nenāc šurpu tu, puisīti,
Šo durvtiņu virināt;
Ja labāks neatnāca,
Lai stāvēja vis' nevērtas.

13145. (15188.)
Neveiklīts kājas āva
Uz tā mana augumiņa.
Neaun kāju, neveiklīti,
Nebūš' tava līgaviņa.

13146. (15189.)
Neveiklītis mani grib,
Manu vītu vainadziņu.
Kur, neveikli, mani liksi,
Manu vītu vainadziņu?

13147. (15191.)
Nostu, nostu, tāļu, tāļu,
Ne tu manas vērtes biji!
Nu vēl nāca mana vērte
Par kalniņu līgodama.

13148. (15193.)
Pats mazais bālēliņš
Tautām gudri atsacīj':
Vēl māsiņas pūra vāku
Vējiņš loka kļaviņā.

13149. (15194.)
Pliks precēja mūs' māsiņu,
Mēs plikam nedevām.
Nac, plikais, pavasari,
Dabūs' plika sivēniņa.

13150. (15195.)
Precēj' mani, es negāju,
Teicās mani ēdināt.
Tev pašam lieli grēki,
Dievs ņems manu dvēselīti.

13151. (15196.)
Precēj' mani kaimiņos
Gan dižans arājiņš;
Bālēliņi man's nedeva
Dēļ veciem parādiem.

13152. (15197.)
Precēj' mani trij' tautieši,
Ne pie viena es negāju;
Man pašai līdzi auga
Gobas zemes arājiņš.

13153. (15197.)
Proties, tautu neprašiņa,
Ka es tevi negribēju:
Ar vārdiem bārtin bāru,
Ar valodu aprunāju.

13154. (15201.)
Sakās tautas šoruden
Rauti vienu magoniņu;
I ziediņu nenorāva,
Ni vēl visu magoniņu.

13155. (15202.)
Šādi, tādi nenāciet,
Neslaviņu izlaizdami;
Nāciet tādi, kād' es esmu,
Tad jūs mani dabūsiet.

13156. (15203.)
Žāvas nāca, žāvas nāca,
Kas žāvām miegu dos?
Tautas jāja, tautas jāja,
Kas tautām māsu dos?

13157. (15204.)
Šis gribēja, tas gribēja
Māsas zīļu vainadziņu;
Es tev došu kaķa asti,
Ne māsiņas vainadziņu.

13158. (15206.)
Situ knipi, uzsizdama,
Uz knēvera deguniņu.
Kauns manam tēviņam
Knēverīti znotu saukt.

13159. (15210.)
Skuju, skuju man svārciņi,
Skuju sedzu villainīti;
Es tautām atsacīju,
Skujienāi stāvēdama.

13160. (15212.)
Stalts teteris rubināja
Staltāi birzes maliņā!
Staltas tautas māsu grib,
Stalti brāļi, nedodat!

13161. (15214.)
Strazdiņš lēca lagzdiņā,
Lagzdam bira zelta rasa;
Tā birst puiša asariņas,
Mani jaunu nedabūja.

13162. (15216.)
Tās kurpītes nav uzšūtas
Pēc manām kājiņām;
Tas tautietis nav uzaudzis
Pēc manam prātiņam.

13163. (15218.)
Tautiets loka zaļu zīdu
Ap to savu cepurīti.
Lok' jel zeltu, ne vēl zīdu,
Vēl neiešu šoruden.

13164. (15222.)
Tautiets, mani precēdams,
Liepu lapu ceļu klāja.
Ja tev tika, klāj ar naudu,
Es pie tevis gan neiešu.

13165. (15224.)
Tautiets, mani precēdams,
Solīj' dzelzu dzirnaviņas.
Pie tām dzelzu dzirnavām
Ved tērauda malējiņu.

13166. (15225.)
Tautiets, man' precēdams,
Solei siek' sudrabīt';
Es nevar kaun' slēpt
Apakš siek' sudrabīt'.

13167. (15226.)
Tautu dēls lielījās,
Lintēm kārta cepurīte;
Es ar savu lakatiņu
Ne galviņas nepagriezu.

13168. (15228.)
Tautu dēlis raudādamis
Sedlo savu kumeliņu.
Velti jāji, nedabūji
To skaisto mātes meitu.

13169. (15229.)
Tautu dēls stalti gāja,
Cepurīti grozīdams.
Taisni saku, nemeloju,
Tu jau manis nedabūsi.

13170. (15230.)
Tautu dēlu odi ēde,
Bizenēt bizenēja.
Vai bizeni, nebizeni,
Mans nedeve māmaliņa.

13171. (15233.)
Vai, nelieti, tevis dēļ
Māte mani audzināja,
Tina linu palagā,
Liepā kāra šūpulīti?

13172. (15236.)
Velti, puisi, tavas domas,
Ka es tava līgaviņa.
Domā, puisi, citas domas,
Ņem citur līgaviņu.

13173. (15240.)
Velti, puisi, tavi domi,
Caura tava cepurīte:
Tu gribēji man' ievest
Otra vīra istabā.

13174. (15241.)
Velt', puisīti, tavas domas,
Velt' kumeļa sedlojums!
Izjādīsi kumeliņu,
Izlaidīsi valodiņas.

13175. (15242.)
Velti tavs nākumiņš,
Velti dubļu bridumiņš,
Citam tēva dēliņam
Roku devu, solījos.

13176. (15243.)
Velti, velti tu, puisīti,
Uz manim lūkojies:
Citam tēva dēliņam
Roku devu, solījos.

13177. (15244.)
Velc, tautieti, zīda cimdus,
Jūdz deviņi kumeliņi,
Ka neiešu, tā neiešu
Par pērnaju pēlumiņu.

13178. (15245.)
Vilks precēja mūs' māsiņu,
Mēs vilkam nedosim;
Vilkam kūla mugurā,
Māsai baltas villānītes.

13179. (15246.)
Viss par velti, tautu dēls,
Ka tu mani zadināji:
Tavi radi mani pēla,
Man's nelaida māmuliņa.

13180. (15247.)
Visu dienu tautas sēž,
Gauži raud māmuliņa.
Jemu pate gudru prātu,
Iegājuse, atsacīju.

13181. (15250.)
Vai, Dieviņi, ko darīt,
Vai ielēkti ūdenēi?
Nu atnāca tāda ziņa,
Ka līgava atsacījse.

13182. (15253.)
Ar Dieviņu, tas ciemiņš,
Tā ciemiņa zeltenītes!
Nu iet mani citu ciemu,
Lūkot citu zeltenīti.

13183. (15255.)
Dievs dod meitu māmiņai
Tupu rāpu vazāties,
Kad nedeva sav' meitiņu
Pirmajā jājumā.

13184. (15256.)
Dižen' bēri kumeliņi,
Zelta kalti pakaviņi;
Gauži rauda tā meitiņa,
Kas papriekšu atsacīja.

13185. (15257.)
Es domāju, kad es augu,
Ka man pašas meitas nāks;
Sedloj' zirgu, stellēj' tēvu,
Ir tad vēl nedabūju.

13186. (15258.)
Es paklāju melnu segu
Pa kumeļa kājiņām,
Lai sēroja kumeliņis
Šās vasaras jājumiņu.

13187. (15259.)
Es precēju, man nenāca
Baltu galvu līgaviņa.
Gan redzēsi, baltgalvīte,
Kādi kungi tevi ņems.

13188. (15261.)
Kādu vainu māte saka,
Man meitiņas nedodama?
Man pašami savi staļļi,
Savi bēri kumeliņi.

13189. (15262.)
Kliedzien kliedza melnais mednis
Sausas egles virsaunē;
Tāpat kliedza meitu māte,
Man meitiņas nedodama.

13190. (15263.)
Ko domāj', meitu māte,
Man meitiņu nedodama?
Jau citai māmiņai
Vēl daiļākas meitas aug.

13191. (15264.)
Ko ģeld man balti pieši,
Ko mellie zābaciņi?
Šī devīta kunga valsts, —
Līgaviņu nedabūju.

13192. (15265.)
Krīt' zemē, gul' zemē,
Mana cauņu cepurīte,
Kad nenāca tā meitiņa,
Kuŗa tika prātiņam.

13193. (15266.)
Labi, labi, tautu meita,
Ka tu man atsacīji:
Nejāš' vaira tumšu nakti,
Nesviedrēšu kumeliņa.

13194. (15267.)
Liela prieka, maza bēda,
Kad nenāca tautu meita;
Nu man vaļa diedelēt,
Barot savus kumeliņus.

13195. (15268.)
Lieli prieki, maza bēda,
Ka nenāca tautu meita;
Sēšu rudzus, sēšu miežus,
Aties pati dziedādama.

13196. (15269.)
Māte būtu, māte būtu,
Kaut meitiņu man devusi;
Būs tā māte, kas man dos,
Tev būs žēl nedodot.

13197. (15270.)
Māte meitu man nedeva,
Maz zemītes dēvēdama.
Tu, māmiņ, nezināji,
Vēl aiz kalna trīs gabali.

13198. (15271.)
Māte meitas man nedeva,
Muižas manas taujādama.
Silā, māte, muiža mana,
Pie kundziņa tēva zeme.

13199. (15272.)

Māte, meitas man nedeva,
Saka katlu kalējiņu.
Kam, māmiņa, otru devi
Dzirnaviņu kalējam?

13200. (15276.)

Netik' man, netik' man
Šāi ciemā līgaviņa;
Segloš' savu kumeliņu,
Jāš' citā maliņā.

13201. (15278.)

Pret saulīti zirgu jāju,
Uz akmeņa pīcku situ:
Lei nosēd tautu meita
Kā pelēks akmentiņš.

13202. (15279.)

Puspasaules es izjāju,
Līgaviņas meklēdams.
Kuŗu meitu bildināju,
Tā atsaka: projām krāms!

13203. (15280.)

Šitā pati trešā reize
Kumeliņu seglojot;
Tautu meita zeltenīte
Ne galviņas nepagrieza.

13204. (15281.)

Sēdi, sēdi, krellainīte,
Zābacaiņa gaidīdama,
Nāks ar kārklu vīzītēm,
Ir tas tevi neprecēs.

13205. (15282.)

Situ piešus aiz zābaku,
Lec' zirgam mugurā.
Lai samell tā meitiņa,
Kā tie mani zābaciņi!

13206. (15285.)

Slienies stāvu, nozviedzies,
Mans bērais kumeliņ,
Lai raud meitu māmuliņa,
Kas meitiņas man nedeva!

13207. (15286.)

Stāvu lēču no kumeļa,
Stundu pieši noskanēja,
Lai klausās tā māmiņa,
Kas meitiņas man nedeve.

13208. (15288.)

Tecēj' manis kumeliņis,
Kā lācītis šņaukādams,
Jutis ciema zeltainīti
Atsakām, nenākam.

13209. (15289.)

Čīkstēt čīkst liepas segli,
Kumeliņu seglojot;
Lai nočīkst pēlējiņš,
Māte meitas man nedeva.

13210. (15293.)

Vai domā, tautu meita,
Ka labāku tu dabūsi?
Gan tu pēc nožēlosi,
Ka pie manis nedanāci.

13211. (15295.)

Cielaviņa gaisā skrēja,
Čīkstēdama, vaidēdama;
Tā lai čīkst meitu māte,
Kam meitiņas man nedeva.

13212. (15296.)

Ai jel manu muļķa dabu,
Manu gudru neapdomu:
Tāi pirmā vakarā
Tautiņām apsolīju.

13213. (15297.)

Dod, māmiņa, neliedz mani
Pirmajām tautiņām;
Pirmajāmi tautiņām,
Tām Laimiņa līdzi gāja.

13214. (15299.)

Iešu, iešu, kā neiešu,
Daugavieša precējama:
Ziemu braucu kamanās,
Vasar' ziedu laiviņā.

13215. (15300.)
Iešu, iešu, kā neiešu,
Ij pie maza arājiņa;
Pate arklu ienesīšu
Lielajā tīrumā.

13216. (15301.)
Iešu, iešu, kā neiešu,
Pie tā sila švāgarīša;
Jau tam sila švāgaram
Auga rudzi griezdamies.

13217. (15303.)
Ietin iešu, neliegšos,
Pie mazā, arājiņa:
Mazajam arājam
Tīri rudzi klētiņā.

13218. (15304.)
Ej, brālīt, pielūdz māsu,
Lai neieti šoruden.
— Ietin iešu, nepalikšu,
Brālītim spītēdama.

13219. (15307.)
Kā būs man purvu brist,
Jaunas kurpes kājiņā?
Kā būs manim atsacīt
Patīkamu tēva dēlu?

13220. (15308.)
Nedomāju, negādāju
Šogad iet tautiņās;
Kuŗi vēji atpūtuši
Pa prātam arājiņu?

13221. (15309.)
Patīk man balts zirdziņš,
Balta zirga jājējiņš;
Balta zirga jājējami
Šķind naudiņa kabatā.

13222. (15311.)
Precēj' mani, kas precēja,
Brāļi liedza, nevēlēja.
Ko brālīši, nu sakiete,
Nu prec mani bajāriņis?

13223. (15313.)
Ai, arāja māmuliņa,
Kam vakar neatnāci!
Šodien māte pavēlēja
Dravenieka dēliņam.

13224. (15315.)
Ai, māmiņa, ai, māmiņa,
Vai es tevi nemīlēju!
Kam tu mani pavēlēji
Tādam kroga dzērājam?

13225. (15316.)
Ar varīti māte deva,
Ar varīti bālēliņi.
Dzīvoš' ilgi, nedzīvošu
Šās varītes devumiņu?

13226. (15317.)
Bērziņami plāna lapa,
Drīz salniņas bijājās;
Māmiņai lēts prātiņš,
Drīz tautāmi pavēlēja.

13227. (15318.)
Dodi, dodi, māmuliņa,
Gan tu mani nožēlosi:
Ne tev tāda meit' izauga,
Ne atvedi vedekliņas.

13228. (15319.)
Dzeŗ, bāliņi, biķeŗiem
Manas gaužas asariņas:
Tu nestāji, tu nerimi,
Cikam mani pavēlēji.

13229. (15320.)
Es ar savu bālēliņu
Ne runāt nerunāju,
Kam tas mani pavēlēja
Vecam tautu dēliņam.

13230. (15321.)
Es savai māmiņai
Pilla prāta neturēju:
Pirmo reizi tautas jāja,
Tūdaļ mani atvēlēja.

13231. (15326.)
Kam, māmiņ, man' audzēji,
Kam tik daiļu darināji,
Ka tu mani atvēlēji
Tādam kroga dzērājam?

13232. (15327.)
Ko, brālīši, domājat,
Kalpam mani vēlēdami?
Vai es kalpa, verga dēļ
Sav' pūriņu darināju?

13233. (15331.)
Ko es biju aizriebuse
Tai savai māmiņai,
Ka tā mani pavēlēja
Pirmajām tautiņām!

13234. (15335.)
Krita, krita kļava lapa,
Līdz iekrita ūdenī;
Deva, deva māte meitu,
Līdz atdeva dzērājam.

13235. (15336.)
Kuŗi vēji agri pūte,
Tie nopūte rīta rasu;
Kuŗas tautas agri jāja,
Tās dabūja māmuliņas.

13236. (15337.)
Laba stunda gadījās,
Kumeliņu seglojot:
Pate māte meitu deva,
Pate siera gabaliņu.

13237. (15338.)
Māte, meitu audzinot,
Solīj' Dieva dēliņam;
Kad nu bija izaugusi,
Iedev' krogu dzērējam.

13238. (15339.)
Māte vien, māte vien
Mani mazu audzināja;
Kad atnāca tautu dēls,
Tēvs pirmais devējiņis.

13239. (15340.)
Mana balta māmulīte,
Vai es tevi apnikusi?
Vēl nebiju pieaugusi,
Jau tautām atvēlēji.

13240. (15341.)
Man' māmiņa mietā laida
Ar bāliņa līgaviņu.
Mij, māmiņa, govis, vēršus,
Nemij manu augumiņu.

13241. (15342.)
Mīksta man mēlīte
Kā liepu lapiņa,
Izkrāpu mātei
Mīļo meitiņu.

13242. (15343.)
Raud meitiņa viena pati,
Raud, ar otru runādama:
Šogad māte apsolīja
Niknajam, bargajam.

13243. (15344.)
Sak' ozolu cietu koku,
Vējiņš loka virsotnīti;
Sak' mātei cietu prātu, —
Drīz tautām pavēlēja.

13244. (15345.)
Zobens kakla nenocirstu,
Ja nebūtu cirtējiņa;
Tautas māsas nenovestu,
Kam bāliņi nedevuši.

13245. (15346.)
Vai jūs traki, bālēliņi,
Kalpam mani vēlēdami!
Vai jums žēl tad nebūs,
Kad es iešu raudādama?

13246. (15347.)
Visi mazi ezeriņi
Vakarāi miglu meta;
Visi mani brālēliņi
Tautiņām vēlētāji.

13247. (15348.)
Ai, Dieviņi, ko darīšu,
Dzer svainītis, dzer brālītis!
Ko raidīšu tautiņās
Sav' vietiņu apraudzīt?

13248. (15349.)
Aitiņai kūti cirtu,
Lai tā ziemu nenosala;
Māsiņai vietu raugu,
Lai neraud dzīvodama.

13249. (15350.)
Ej, svainīti, raugi vietu,
Es nelaižu bālēliņu:
Bāliņš alus dzērējiņš,
Drīz tautām pavēlēja.

13250. (15354.)
Kas godīga mātes meita,
Puiša mantas nemeklēja;
Puišam mantas Dievs un gan
Zem baltiem lemešiem.

13251. (15355.)
Lai man tika, kas man tika,
Tā pļaviņa, tā man tika:
Baltābula tā pļaviņa,
Zābakoti pļāvējiņi.

13252. (15387.)
Briedu purvu, vai nebriedu?
Baltas zeķes kājiņā;
Dodu roku, vai nedodu
Bargajam tautiešam?

13253. (15388.)
Brist man purvu, vai nebrist?
Baltas zeķes kājiņā;
Dot man roku, vai nedot
Šoruden tautiņām?

13254. (15394.)
Bristi purvu, vai nebristi?
Baltas zeķes kājiņāi;
Doti roku, vai nedoti?
Nezināms tautu dēls.

13255. (15397.)
Dižens puisis, daila rota,
Iznesīga valodiņa.
Ko tu saki, brālēliņi,
Es tam gribu roku dot?

13256. (15398.)
Div' upītes cauri bridu,
Trešā muti nomazgāju,
Div' tautāmi atsacīju,
Trešām gāju roku dot.

13257. (15399.)
Dodiet man dadžu cimdus,
Asu dadžu pirkstainiekus,
Nu es iešu istabā
Naidniekam rokas dot.

13258. (15400.)
Drebi, drebi, apšu lapa,
Vējiņš tevi drebināja;
Tā drebēja mūs' māsiņa,
Kad tautām roku deva.

13259. (15403.)
Es nekurtu uguntiņu,
Būt' māmiņa nekūrusi;
Es nedotu tautām roku,
Būt' māmiņa nedevusi.

13260. (15405.)
Es savam brālītim
Mūžam laba nevēlēšu,
Kam tas mani stumšus stūma
Nelietim roku dot.

13261. (15406.)
Esi gudra, man' māsiņa,
Nedod rokas tautiņām;
Tautiets bija ne bāliņš,
Necieš rokas devumiņu.

13262. (15407.)
Gan pazinu to puisīti,
Kam draugaļa maliņā:
Trīs tam roka saderot,
Smok valoda runājot.

13263. (15409.)
Kad es būtu jauna meita,
Nederēta līgaviņa,
Vēl es būtu šoruden
Dažas tautas karinājse.

13264. (15410.)
Kad man būtu dadžu cimdi,
Dotu roku tautiņām;
Kad man būtu nātru sagša,
Segtu dēla māmiņai.

13265. (15411.)
Kal, kalējs, ko kaldamis,
Kal man dzelza pirkstaniekus,
Lai es varu ar tautieti
Caur uguni saderēt.

13266. (15412.)
Kalna virsu vien staigāju,
Bāliņosi dzīvodama,
Nij gribēju lejā iet,
Nij tautām rokas dot.

13267. (15413.)
Kam, māsiņa, roku devi,
Kam dev' zelta gredzentiņu?
Roku devi, rok' atņēmi,
Kas atdos gredzentiņu?

13268. (15414.)
Kam tie pieši, kam tie sedli
Pie bāliņa rij's durvīm?
Tautu pieši, tautu sedli, —
Vakar māsu saderēja.

13269. (15416.)
Ko, bāliņi, jūs sakieta?
Es ar Leiti saderēju.
— Dzīšu Leiti, kad panākšu,
Kāršu egles galiņā.

13270. (15417.)
Ko sakāt, bālēliņi?
Es ar kalpu saderēju,
Jau manā rociņā
Kalpa vīra gredzeniņš.

13271. (15422.)
Labāk būtu to dieniņu
Zem eglītes gulējuse,
Ne kā gāju istabā
Tautietimi roku dot.

13272. (15356.)
Pāri lēcu par galdiņu,
Par deviņi zobentiņi,
Svainīšam roku dot
Par vietiņas raudzīšanu.

13273. (15357.)
Raugiet, brāļi, tīrumiņu,
Tīrumāi maize aug;
Neraugiet stiklu logu,
Ne margotas istabiņas.

13274. (15358.)
Raug', bāliņi, man vietiņu,
Raugi vieglas dzirnaviņas,
Ka es varu viegli malt
Ar tām tautu šķaudaļām.

13275. (15359.)
Sliktam, brāļi, nedodiet,
Labam drīzi nevēliet,
Labam drīzi nevēliet,
Kamēr vietu raudzījāt.

13276. (15360.)
Svainīt, manu mīlamo,
Tevi turu ticamo,
Tevi sūtu vietraudžos,
Ne īsto bālēliņu.

13277. (15362.)
Viena pati man māsiņa,
Kā zīlīte zariņā,
Tās nedošu nevienam,
Tīrumiņu neredzējis.

13278. (15363.)
Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Ko es pate padarīju!
Labajam atsacīju,
Ar neveikli saderēju.

13279. (15364.)
Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Man pēdēja vasariņa!
Ar tautieti saderēju,
Kunga lopus ganīdama.

13280. (15366.)
Ai, liepiņa zeltlapīte,
Kam tik ātri noziedēji?
Ai, māsiņa zeltenīte,
Kam tik ātri saderēji?

13281. (15367.)
Vai, māsiņa mīļa, balta,
Kam ar tādu saderēji?
Es ar tādu nerunātu,
Ne vēl savu roku dotu.

13282. (15369.)
Aizašveļpa raiba irba,
Bērza birzi iztecējse;
Aizakliedza man' māsiņa,
Kalpam roku iedevuse.

13283. (15370.)
Elkšņa rīkstīt' i nolauzu,
Šķitos bērza nedabūt;
Neveikļami roku devu,
Šķitos laba neredzēt.

13284. (15371.)
Apsītei lapas dreb
Lēna vēja vēsmiņā;
Tā drebēja man rociņa,
Ar tautām saderot.

13285. (15374.)
Ar tautieti saderēju,
Gredzeniņi saskanēja.
Tur bij mani pieci znoti,
Tur deviņi bālēliņi.

13286. (15376.)
Ar tautieti saderēju
Tīrumāi, klajumāi,
Lai mūžiņis kāds būdamis,
Ne vārdiņu nerunāt.

13287. (15377.)
Ar tautieti saderēju,
Vidū brāļu stāvēdama;
Tautietim plika roka,
Man bij pilna gredzeniņu.

13288. (15378.)
Atraiknim roku devu,
Asariņas slaucīdama;
Atraiknim smaga roka,
Div' laulības gredzentiņi.

13289. (15379.)
Atraitņam roku devu,
Gredzeniņa vien nedevu:
Roku devu un atņēmu,
Gredzeniņa neatņēmu.

13290. (15383.)
Atraitņam roku devu,
Uz akmeņa stāvēdama;
Atraitņam smaga roka,
Divreiz mīti gredzeniņi.

13291. (15386.)
Bāliņ, dedzi vaska sveci,
Svainīt, zelta lukturīt',
Nu es līdu istabā
Tautiešami rokas dot.

13292. (15425.)
Lietiņš lija man dzimstot,
Lietiņš vārda meklējot;
I to dienu lietiņš lija,
Kad tautām roku devu.

13293. (15426.)
Līdz', Dieviņ, man mazai,
Līdz' dižai uzaugot,
To dieniņu ar palīdz',
Kad tautām roku devu.

13294. (15429.)
Luste man alu dzert,
Luste skaisti padziedāt,
Tā lustīte vien nebija,
Atraikņam roku dot.

13295. (15430.)

Māsiņ', mana vecākaja,
Aiz vārtiem saderēja;
Es jaunāka, bet gudrāka,
Aicin' tautas sētiņā.

13296. (15431.)

Māsiņ, zelta drostalīte,
Kam tu man tā darīji?
Kam tu man nesacīji,
Kad tautām roku devi?

13297. (15434.)

Ne uz vienu neraudāju,
Kā uz savu bālēliņu,
Kam tas mani stumšus stūma
Nelietim roku dot.

13298. (15435.)

Nebēdā, brālēliņ,
Ka es augu saderēta;
Vēl es iešu saderēta
Trīs vasaras druviņā.

13299. (15436.)

Nebīsties tu, tautieti,
Mani jaunu saderot;
Pate iešu druviņā,
Māku darbu skubināt.

13300. (15437.)

Nebij man to darīt,
Ko es esmu padarījse:
Nebij man tik jaunai
Ar nelieti saderēt.

13301. (15438.)

Neraudat jūs, māsiņas,
Jau es pati gan raudāju,
Jau es pati gan raudāju,
Ar neveikli saderējse.

13302. (15440.)

No tālienes es pazinu,
Ka māsiņa saderēta:
Spīd kā zvaigzne rociņāi
Tautu dotis gredzeniņis.

13303. (15441.)

Paldies manu labu dabu,
Es ar sliktu nederēju.
Dravniekam div' dēliņi, —
Es ar vienu saderēju.

13304. (15442.)

Par trīs gadi es papriekšu
Ar tautieti saderēju;
Nu projām gājējiņa,
Nu vēl saku māmiņai.

13305. (15444.)

Plata upe, šaura laipa,
Nedrīkstēju pāri iet,
Nedrīkstēju roku sniegt
Bajāriņa dēliņam.

13306. (15446.)

Plata upe, šaura laipa,
Pāri gāju drebēdama;
Sīvs tautietis, patīkamis,
Dod' rociņu drebēdama.

13307. (15448.)

Projām iešu, māmulīt,
Ne rudeni negaidīšu:
Pavasari ganīdama
Ar tautieti saderēju.

13308. (15449.)

Purva bērza rīksti griezu
Āra bērzu krūmiņā;
Atraišam roku devu
Jaunu puišu pulciņā.

13309. (15450.)

Pušām cērtu ledus kalnu
Ar tērauda zobentiņu;
Pušām laužu sav' sirsniņu,
Ar tautieti derēdama.

13310. (15451.)

Redz, kur jauns ozoliņš
Ar ieviņu savijies;
Redz, kur jauna mūs' māsiņa
Ar tautieti saderēja.

13311. (15452.)
Roku devu tautiešam,
Gredzeniņu vien nedevu;
Roku devu, rok' atņēmu,
Gredzeniņu nevarēju.

13312. (15453.)
Sader miezis ar apini,
Sa zālīte ar ābolu;
Saderēja mātes meita
Ar tautieti tēva dēlu.

13313. (15454.)
Saderēju ar tautieti,
Bet neiešu šorudeni;
Iešu kunga laidarā
Citus puišus kaitināt.

13314. (15456.)
Saderēju, atderēju
Ar saviemi bāliņiem;
Ar tautieti saderēju,
Nevar vaira atderēt.

13315. (15457.)
Sakāt, brāļi, ko sakāt,
Es ar kalpu saderēju.
— Dar', māsī, kā tu zini,
Tev nenāca tēva dēli.

13316. (15458.)
Sasalusi upe tek,
Savijusi Daugaviņa;
Sasalušu sirdi gāju
Neveikļam roku dot.

13317. (15459.)
Sauc Laimiņa, met ar roku,
Kalniņā stāvēdama,
Redzēj' mani lejiņā
Ar neveikli saderot.

13318. (15460.)
Žēlu manu žēlumiņu,
Kalpam rokas devumiņu!
Vai, Dieviņ, nu es būšu
Kalpa vīra līgaviņa!

13319. (15461.)
Sīvi, sīvi zīle brēc
Uz vārtiem laidarā;
Šorīt jāja sīvs tautiets
Māsiņai roku dot.

13320. (15462.)
Sīvu nātru cimdus adu,
Tautu dēlu sveicināt,
Lai pazina sīvumiņu
No rociņas devumiņa.

13321. (15463.)
Spēru kāju dābolā,
Iespērusi rāvājā;
Roku devu bāliņam,
Iedevusi tautiešam.

13322. (15464.)
Tautas saka, lai es deru;
Nederēšu, nederēšu!
Nederēšu bez māmiņas,
Bez vecā bālēliņa.

13323. (15465.)
Tautietimi roku devu,
Aiz durvīmi stāvēdama;
Kreiso devu, ne labo,
Ka varēju atsacīt.

13324. (15466.)
Tautietim roku devu,
Kreiso devu, ne labaju,
Kreïso devu, ne labaju,
Labā pilna gredzentiņu.

13325. (15470.)
Tautiešam roku devu,
Uz ūdeņa stāvēdama;
Cik gribēju roku dot,
Vilnīts laivu kustināja.

13326. (15471.)
Tautiešam roku devu,
Savu zelta gredzentiņu;
Tautu dēla kumeliņš
Mani stalti vizināja.

13327. (15474.)
Tautu dēlis rokas prasa,
Aiz durvīm stāvēdams.
Nāc iekšā, došu roku,
Kur redz mani bālēliņi.

13328. (15476.)
Tīši, tīši salauzīju
Brālītime zobentiņu,
Kam tas mani stumšus stūma
Vācietim roku dot.

13329. (15477.)
Tik es kāju neiespēru
Dziļā dubļu avotā;
Tik es roku neiedevu
Lielam krogus dzērājam!

13330. (15478.)
Tik rociņas neiedevu
Sīvajam tautiešam,
Kad brālītis nepieķēris
Pie baltajas villainītes.

13331. (15479.)
To dieniņu lietus lija,
Kad tautām roku sniedzu:
Vai man bija visu mūžu
Asarāsi nodzīvot!

13332. (15480.)
Trīs gadiņi tautu dēlis
Jāja manis bildināt;
Cetortāj gadiņāj
Gāj' pretim roku sniegt.

13333. (15481.)
Trīs reizītes saderēju
Ar to tautu neveiklīti.
Divi reizes atsacīju,
Trešo vairs nevarēju.

13334. (15482.)
Trīs reizītes vien aizgāju
Ar māmiņu baznīcā:
Ziedu dienu, lapu dienu, —
Māras dienu saderēju.

13335. (15483.)
Tūdaļ tautas roku deva,
Tūdaļ līdza aicināja.
Mani balti bālēliņi,
Tūdaļ līdzi nedodiet!

13336. (15485.)
Vai līst cauri, vai lēkt pāri
Smalkam lazdu krūmiņam?
Vai dot roku, vai nedot
Staltam tēva dēliņam?

13337. (15486.)
Vaļa, vaļa tev, māsiņ,
Sētu lēkt, kārti lauzt,
Tik vien vaļas tev nebija
Atraikņam roku sniegt.

13338. (15487.)
Viena pate es māsiņa,
Man deviņi brālēliņi.
Caur visiemi brāliņiem
Tautiešam roku sniedzu.

13339. (15488.)
Vēl nav auzas uzaugušas,
Tautiets pirka kumeliņu;
Vēl meitiņa maza auga,
Jau tautietis roku sniedza.

13340. (15489.)
Vēl nav cimdu adītāja,
Jau tautietis saderēja;
Nav vēl dvieļu audējiņa,
Jau stellēja bālēliņus.

13341. (15490.)
Vēlējos, nerāvuse
Sarkano ābuliņu;
Vēlējos šoruden
Tautām rokas nedevuse.

13342. (15491.)
Vecs bij mans tautu dēls,
Kas ar mani saderēja;
Vai bij man tēvu saukt,
Vai veco bālēliņu?

13343. (15494.)
Viju, viju, nenoviju
Rasenīšu vainadziņa;
Gāju, gāju, nenogāju
Atraitņam rokas dot.

13344. (15495.)
Viss par velti, ciema puiši,
Ka jūs mani viziniet,
Man' māmiņa saderēja
Aiz Daugavas arājam.

13345. (15496.)
Ciema meitas gauži raud,
Dzirdēj' mani saderētu.
Dar', bāliņi, saldu alu,
Lai nāk mani pavadītu.

13346. (15497.)
Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā
Tās meitiņas derībās,
Ko ļautiņi niecināja.

13347. (15498.)
Aiz upītes kalniņā
Sudraboti gaiļi dzied;
Pār upīti saderēju
Sudrabotu malējiņu.

13348. (15499.)
Apsa gauži raudājos,
Līgaviņu saderējs:
Vai būs dzīves kopējiņa,
Vai saimītes šķīrējiņa?

13349. (15500.)
Apsegloju kumeliņu,
Lai stāv staļļa dibenā;
Saderēju līgaviņu,
Lai stāv meitu pulciņā.

13350. (15501.)
Gauži raud tā meitiņa,
Kas ar mani saderēja.
Kaut zinājis to raudot,
Es rociņas tai nedotu.

13351. (15502.)
Kas drīkst manu kumeliņu,
Apsedlotu, jādināt?
Kas drīkst manu līgaviņu,
Saderētu, bildināt?

13352. (15503.)
Lai man tika, kas man tika,
Tā meitiņa, tā man tika;
Tai es sniedzu sav' rociņu,
Devu zelta gredzeniņu.

13353. (15504.)
Lai stāv manis kumeliņis
Vidū staļļa apseglots;
Lai aug mana līgaviņa
Ciemiņos saderēta.

13354. (15505.)
Mana, mana tā meitiņa,
To nedošu nevienam:
Mana roka pāri gājse,
Mana jauka valodiņa.

13355. (15509.)
Saderēta vien nomira
Bāliņam līgaviņa;
Vecs palika, nejem citas
Tām lielām žēlabām.

13356. (15510.)
Skaista bija ti puķīte,
Kuŗ' zied kalna galiņā;
Jo skaistāka ti meitiņa,
Kuŗ' ar mani saderēja.

13357. (15511.)
Sniedzu roku, devu mutes,
Saucu savu līgaviņu,
Saucu savu līgaviņu,
Devu zelta gredzentiņu.

13358. (15512.)
Ar varīti priedi cirta,
Ar varīti ozoliņu;
Ar varīti tautu dēls
Beŗ man naudu saujiņē.

13359. (15513.)
Es pie tevi, bālēliņ,
Ilgi vairs nedzīvošu:
Jau manā rociņā
Tautu dēla zelta nauda.

13360. (15514.)
Kam Dieviņis mani vienu
Tik raženu audzināja?
Tauta dēla balta nauda
Šķind manāi rociņā.

13361. (15515.)
Kas spīdēja, kas vizēja
Dzirnav' galda galiņā?
Tautiets meta zelta naudu
Pret to rudzu malējiņu.

13362. (15516.)
Līdzat, brāļi, man ar naudu,
Nu es ņemšu līgaviņu:
Ciemāi viena dzeltenīte,
Tā ar naudu saderēta.

13363. (15518.)
Neviens mani nezināja,
Ka es augu saderēta:
Gul tautieša balta nauda
Manāi pūra dibenē.

13364. (15519.)
Sakās gudris tautu dēlis, —
Suņam tāds gudruminš!
Es, naudiņu izvīluse,
Ietecēju bāliņos.

13365. (15520.)
Solij' man tautu dēls
Sieku sīka sudrabiņa,
Kad pievīle, neiedeve
Ne vērdiņa lielumiņu.

13366. (15521.)
Tu, māmiņa, nezināji,
Kas manā pūriņā:
Tautu dēla zelta nauda
Gul manā pūriņā.

13367. (15523.)
Brāļi māsu pārdevuši
Par ābolu vācelīti;
Es māsiņas nepārdotu
Ne par zelta gabaliņu.

13368. (15525.)
Bāliņ, vaska ritulīt,
Kam tu mani pasolīji?
Kam tu mani pasolīji
Par saldanu vīna glāzi?

13369. (15526.)
Dzērājiņa māmuliņa
Mani mazu padzēruse.
Kad tu biji dzērājiņa,
Kam nedzēri villainīšu?

13370. (15529.)
Es piekrāpu meitu māti
Ar sarkanu āboliņu;
Dev' sarkanu āboliņu,
Ņēm' meitiņu tīkamo.

13371. (15531.)
Labāk būtu sav' māsiņu
Čigānami iedevuši,
Ne kā tautu dēliņam
Par to sūru brendaviņu.

13372. (15532.)
Māmiņa, māmiņa,
Sieriņa, sieriņa!
Es tavu pastaru
Meitiņu ņemšu.

13373. (15534.)
Māte meitu izdevusi,
Kreima rausi gribēdama;
Kreima rausi apēdusi,
Grib meitiņu atpakaļ.

13374. (15535.)
Māte meitu izdevuse
Par putraimu dvālektīti.
Vai, māmiņa, tev pietrūka
Kāpostiem putraimiņu?

13375. (15541.)
Pārdod mani bālēliņi
Par to alus biķerīti.
Es nebiju Rīgas pils,
Par naudiņu līdzināma.

13376. (15542.)
Pieminēsi, bālēliņ,
Šā biķeŗa dzērumiņu:
Trūks tev māļu malējiņas,
Trūks druvā gājējiņas.

13377. (15543.)
Tautu dēls, tautu dēls,
Sīrupota brendeviņa!
Es nedošu sav' māsiņu
Par to zirgu brendeviņu.

13378. (15544.)
Vai tā mūsu māmuļīte
Vis maizītes neēduse?
Izdod mani tautiņāsi
Par maizītes gabaliņu.

13379. (15546.)
Bij auguse tautu meita
Pa manam prātiņam,
Bij cimdiņus adījuse
Pa manai rociņai.

13380. (15548.)
Dusmām sviedu raibus cimdus
Pašā pūra dibenā,
Ka netika tam dēlam,
Kam domāju darīdama.

13381. (15549.)
Dusmām sviedu linu kreklu
Pašā pūra dibinā,
Kam Dieviņš man nedeva
Pēc prātiņa arājiņu.

13382. (15551.)
Es savam tautiešam
Rakstiņiem cimdus devu;
Tautiets man par cimdiem
Pirka zelta gredzentiņu.

13383. (15554.)
Liedzies, māte, neliedzies,
Tu būs' mani padzērusi:
Man' adīti raibi cimdi
Tautu dēla rociņā.

13384. (15555.)
Man' adāmi raibi cimdi
Zied tautieša rociņā;
Tautu dēla dārga nauda
Spīd manā galviņā.

13385. (15557.)
Raibi cimdi kā dzenīši
Tautu dēla rociņā;
Tie no mana pūra ņemti,
Būs māmiņa iedevuse.

13386. (15559.)
šādi nāca, tādi nāca,
Es nedevu savu cimdu;
Tam es došu savus cimdus,
Kas būs mans arājiņš.

13387. (15560.)
še, tautieti, tie cimdiņi,
Mans pirmais adījums;
Manis dēļi tu segloji
Pirmo reizi kumeliņu.

13388. (15563.)
Tautas mani izgudriemi
Atraidīja preciniekus;
Es tautām izgudriemi
Sīvu nātru cimdus adu.

13389. (15564.)
Tautiets man cimdu prasa,
Vēlējos iedevusi;
Vēlējos iedevusi
Ar akmini mugurā.

13390. (15565.)
Tie cimdiņi pa manim,
Pa manai rociņai;
To cimdiņu adītāja
Tīk manam prātiņam.

13391. (15567.)
Es izaugu pie māmiņas
Kā sarkana brūklenīte;
Man pašuva tautu dēls
Zelta kurpes kājiņā.

13392. (15568.)
Es redzēju tautietim
Šūtas kurpes klētiņā;
Par Laimiņas lēmumiņu
Tās es pate novalkāju.

13393. (15569.)
Mana, mana tā meitiņa,
Tās nedošu nevienam:
Manas kurpes kājiņā,
Mani pirkti gredzentiņi.

13394. (15570.)
Šūtas bija tās kurpītes
Pēc manām kājiņām;
Audzis bija tas puisītis
Pēc manam prātiņam.

13395. (15571.)
Tautiets man jostu pirka,
Vēl es augu bāliņos.
Nes mežā, sien ap koku,
Ne ap manu augumiņu.

13396. (15572.)
Tautīts man zīdu pirke,
Orti deve olektī.
Tev, tautieti, liels godiņš,
Man ir kauns valkājot.

13397. (15573.)
Tautiets man zīdīt' pirka,
Pus bij zelta, pus sudraba.
Griez' galviņu, kur griezdama,
No zīdītes padzīkstēja.

13398. (15574.)
Tautu dēls man vaicāja,
Kādu šūti cepurīti.
Vai tu, aklis, neredzēji,
Kādas manas uzactiņas.

13399. (15580.)
Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Vecs atjāja tautu dēls;
Nedrīkstēju rokas dot,
Ne aiz galda sēdināt.

13400. (15583.)
Aiji, manu brūtgāniņu,
Salāpītu kažociņu!
Ej, bēduli, sila malu,
Lai ļautiņi neredzēja.

13401. (15586.)
Deviņ' gadi precējās
Bagātais tēva dēls;
Sirmi zirgi balti kļuva,
Pats tas gāja vecumā.

13402. (15588.)
Dziedāj' viena, nerunāju
Tāi lielāi sirdēstāi:
Tautiešam izkrituši
Div' sudraba gredzeniņi,

13403. (15589.)
Es gan redzu, tautu dēlis,
Tu nav maizes devējiņis;
Visas tavas rokas trīca
Ar manimi runājot.

13404. (15590.)
Es negāju tevis dēļ
Ciemāi baltu villainīšu,
Kā teic, mani precēdams,
Rīgāi gultu liedinājis.

13405. (15591.)
Es redzēju tautu dēlu
Birzī zirgu seglojam:
Tāša segli, iemauktiņi,
Vecu strikļu pavadiņa.

13406. (15594.)
Klundurkāja, tautas dēls,
Kuŗš vels tevi šeit atspēra?
Es meitiņa kā liepiņa,
Kā Vāczemes magonīte.

13407. (15595.)
Kā tu nāci, kas tev' lūdza,
Ar šņorētu cepurīti?
Tev bij tādas taujāties
Ar vizuļu vainadziņu.

13408. (15596.)
Ko vērts manis daiļš pūriņis,
Ko raženis augumiņis,
Veci vīri savas kājas
Uz manim apāvuši.

13409. (15597.)
Laba vārda nevēlēju
Pirmajam brūtgānam:
Ne augšāja, ne zemēja,
Pusdebešu karāties!

13410. (15598.)
Laiku, laiku, tautu dēls,
Vai tu laika nezināja?
Tevi māte artu cēla,
Es gulēju šūpolī.

13411. (15599.)
Laiku sāka precēties
Diženie tēva dēli,
Kā varēja izpaļāt
Treju kungu dzeltānītes.

13412. (15601.)
Māte savu dēlu teica,
Kas to dēlu nezināja?
Visu krogu dzērājiņš,
Visu meitu brūtgāniņš.

13413. (15604.)
Māte savu meitu teica;
Kas to meitu nezināja?
Uz mūriņa gulēdama,
Bedrē brunčus svilināja.

13414. (15605.)
Maza, maza es būdama
Redzēj, puisi arājiņu;
Tie bij lieli brīnumiņi,
Ka tas mani sagaidīja.

13415. (15606.)
Nāburg' māte dēlus liela;
Vai tie bija nezināmi?
Pērnie lini nekulstīti,
Aizpērnie kaņepāji.

13416. (15607.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Es bagāts tēva dēls:
Divpār' vīžu kulītē,
Vēl sloksnītes aiz jostiņas.

13417. (15611.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Man deviņi kažociņi;
Trīs paklāju, trīs apsedzu,
Trīs paliku pagalvī.

13418. (15612.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Man nev linu, pakuliņu;
Gulēsim abi divi
Maišelī salīduši.

13519. (15613.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Mūžam badu neredzēsi;
Man bij viena ratu rumba
Vāržu kāju piesālīta.

13420. (15616.)
Nāc pie manis, tautu meita,
Tu jau bada neredzēsi:
Ciemā ceplis, mežā malka,
Rīgā rudzi spīķerī.

13421. (15618.)
Nebūs labi, nebūs labi,
Kur tij šļampa vazājās;
Tij izvīle māmiņai
Dižano malējiņu.

13422. (15620.)
Novadnieki, novadnieki,
Saimenieki, bandenieki!
Visi kalpa puisēniņi
Saimenieku meitas prec.

13423. (15621.)
Nu es būšu, nu es būšu
Tā puisīšu līgaviņa,
Kam nav zirga, kam nav saku,
Kam nav sava tīrumiņa.

13424. (15622.)
Pavasari, ne rudeni,
Kalpam ņemt līgaviņu:
Pavasari sulas tek
No visiem stumbeņiem.

13425. (15627.)
Pieci gadi kalpiem gāju,
Pieci kazu kažociņi.
Gāju sievas lūkoties,
Visus vilku mugurā.

13426. (15629.)
Pluškatains, kankarains
Mans pirmais brūtgāniņis.
Nobirs tavi kankariņi,
Uz meitām raugoties.

13427. (15630.)
Precē mani aiz upītes
Pie bagāta tēva dēla:
Viena kāja pastalā,
Otra kārklu vīzītē.

13428. (15631.)
Precēj' mani pērn bagāts,
Šogad vēl bagātāks:
Pērn precēja zirgu zaglis,
Šogad krampju lauzējiņš.

13429. (15634.)
Precēj' mani precinieki,
Kādi vella precinieki!
Sēņu bikses, skuju svārki,
Baraviku cepurītes.

13430. (15636.)
Precē manis stikanam,
Precē slokas dēliņam.
Gana labi puiši būtu,
Kam ne gaŗu deguniņu.

13431. (15637.)
Precē mani trīs gadiņi
Viens nelieša tēva dēls.
Viņš nokalta precēdams,
Es kā roze noziedēju.

13432. (15638.)
Preci mani, preci mani,
Četri mani prec:
Rullenieki, Dullenieki
Ratenieku Pēčus,
Cīruļu Intiņš, lai, lai, lai.

13433. (15632.)
Vaicāj' tautas bāliņam:
Ir māsiņa malējiņa?
Atsakiet, bālēliņi:
Nav vēl krietna cūku gana.

13434. (15639.)
Precinieka dvēselīte
Ni pie Dieva, ni pie velna,
Vidū gaisa plātījās
Sausas egles galiņā.

13435. (15640.)
Precenieks, zilzobis,
Skalgana mēli;
Izvīla māmiņai
Daiļo meitiņu.

13436. (15642.)
Ringu, ringu balta ķēve
Pa atmatu vazājās;
Tā ringāja Blintenieces
Gudenieku novadā.

13437. (15643.)
Ruda, ruda, puspelēka
Tautu dēla cepurīte;
Rasiņā nomirkuse,
Ganu meitu lūkojot.

13438. (15644.)
Sasirmējis tēva dēls
Pie kumeļa trepes liku;
Es meitiņa kā puķīte,
Jāj pie manis precībās.

13439. (15646.)
Šādi, tādi tautu dēli,
Sila peku lauzējiņi;
Šādi, tādi kaulu pieres
Man' māsiņas ņēmājiņi.

13440. (15647.)
Žēlojit, jaunas meitas,
Nācit, manis precējamas!
Kungi mani kaŗā sūta,
Jaunu puisi dēvēdami.

13441. (15648.)
Sen dzirdēju, nu redzēju
To slavenu tēva dēlu:
Gar zemīti kājas vilka,
Uz acīm cepurīte.

13442. (15650.)
Sen kaujamis tas bullītis,
Nodiluši ragu gali;
Sen vedama tā meitiņa,
Nobālējši vaigu gali.

13443. (15651.)
Zināms bija tautu dēls,
Zinām' tautu māmuliņa:
Dzērējs, žūpis tautu dēls,
Gaŗvalodu māmuliņa.

13444. (15652.)
Slavenais tēva dēls
Trīs pagastus izjādīja,
Ceturtā iejādams,
Sauca lielu saukumiņu.

13445. (15653.)
Svēta, svēta šī dieniņa
Par visām dieniņām:
Zirgu zagļi, govu zagļi,
Pie man jāja precniekos.

13446. (15654.)
Tāds ar tādu precējās,
Tāds tādam gadījās:
Ni tam zirga vagas dzīt,
Ni tai naža maizes griezt.

13447. (15655.)
Tāi mājā trīs meitiņas,
Visas cepļa gulētājas;
Kuŗa cepļa dibinā,
To vedīšu bāliņos.

13448. (15656.)
Tas pats, tas pats
Pērnais brūtgāns,
Tie paši putraimi
Deguna galāi.

13449. (15657.)
Tautiets jauns jaunējās,
Manis jaunas gribēdams.
Kam, tautieti, bārdu dzini
Piecas reizes nedēļā.

13450. (15658.)
Tautu meita lielījās
Sen gatava, sen vedama;
Kad atjāja precinieki,
Citas meitas sagšas auda.

13451. (15659.)
Tie pirmie ievu ziedi
Salniņāji nokožami;
Tie pirmie brūtgāniņi
Pērkonami nospeŗami.

13452. (15660.)
Tēvs man teica savu dēlu,
Teica lielu dravinieku.
Gar meitāmi celpus meta,
Ne gar smīdru ozoliņu.

13453. (15661.)
Teic māmiņa savu meitu,
Līdz saulīti gulējušu;
Es teic' savu kumeliņu,
Līdz saulīti nosvīdušu.

13454. (15662.)
Teica māte dēlu savu,
Vīla manu augumiņu.
Neteic, māte, es gan zinu
Tava dēla padomiņu.

13455. (15663.)
Trīs rītiņi saule lēca
Caur ozola lapiņām;
Trīs gadiņi precējās
Bagātais tēva dēls.

13456. (15665.)
Čura, čura, ligzdas mēle,
Tā pievīla mūs' māsiņu.
Redzēs, čura, ligzdas mēle,
Kā mācēsi maldināt.

13457. (15666.)
Tu, puisīti, putras bārda,
Tu meitiņu nepazīsti:
Ieraudzīji meitu māti,
Sauc par savu līgaviņu.

13458. (15667.)
Tupēt tup teterīš,
Strēlenieku gaidēdams;
Tā tupē tautu meita,
Mūs' bāliņu gaidēdama.

13459. (15668.)
Ūjo, vilciņ, pelēcīt,
Pie manām aitiņām!
Ūjo, tautu nevēklīt,
Pie manām meitiņām!

13460. (15669.)
Uz Vāczemi, uz Vāczemi,
Lejsgaliešu jauni puiši!
Te jums nav uzaugušas
Tik staltiemi līgaviņas.

13461. (15670.)
Vakar māte izvēlēja
Dēliņam paladziņu;
Šodien māte aizskrējuse
Dēliņam sievas ņemt.

13462. (15671.)
Visi mazi kadiģīši
Zelta ziedus noziedēja;
Visi kalpi, tēva dēli
Uz bajāru meitiņām.

13463. (15672.)
Atskrien skaists vanadziņš
No tautām šāi ciemā;
Izkūko dzeguzīte
Mātes meitu tautiņās.

13464. (15673.)
Es pacēlu augstu krēslu
Mazajam brālīšam,
Lai šķiet tautas lielu vīru,
Lai vārdiņa bijājās.

13465. (15676.)
Drebi, drebi, apšu lapa,
Vējiņš tevi drebināja;
Tā dreb mana valodiņa,
Ar tautām runājot.

13466. (15679$_1$.)
Dziedātāja tā meitiņa,
Runātāja māmulīte:
Būs manam bāliņam
Labu ļaužu līgaviņa.

13467. (15680.)
Es piesarku kā brūklene,
Tautu dēlu uzskatot:
Tas būs mans arājiņš,
Man maizītes devējiņš.

13468. (15681.)
Es redzēju tautu dēlu
Birzē zirgu seglojam.
Seglo zelta, vai sudraba,
Nedos mani tēvs, māmiņa.

13469. (15686.)
Kad es būtu zinājuse,
Kuŗu dienu tautas jāja,
Es būt' savus gaŗus matus
Izpinuse, neķemmējse.

13470. (15690.)
Kājām, tautas, nenāciet,
Drauga zirga neņemiet,
Man' auguma neviliet
No baltā bālēliņa.

13471. (15693.)
Kāps kalnā, vai nekāps
Lielas naudas kumeliņis?
Nāks pie manis, vai nenāks
Liela rada brāļa māsa?

13472. (15696.)
Krūmiem auga zaļa zāle
Ap resno ozoliņu:
Krūmiem stāv sveši ļaudis
Ap to manu augumiņu.

13473. (15697.)
Līgo vilnis baltu puķi
Ezariņa maliņā;
Tā līgoja sveši ļaudis
Ap to manu augumiņu.

13474. (15698.)
Man bāliņis pliķi sita,
Šķita mani piedzērušu:
Man vaidziņi satvīkuši,
Ar tautām runājot.

13475. (15700.)
Ne uz viena es neraudu,
Kā uz sava bālēliņa,
Ka tas mani izsolījis
Caur deviņi pagastiņi.

13476. (15701.)
Ņemiet, tautas, neņemiet,
Div' darbiņu nedarīju:
Kuŗu rītu maltu gāju,
To brokaška nesildīju.

13477. (15702.)
Nenāc vis, tautu meita,
Ja dzīvot nemācēji,
Ja zinies neklausīt
Manas vecas māmuliņas.

13478. (15703.)
Neraud gauži, sirdspuķīte,
Tūdaļ līdzi nevedīšu;
Jāšu otru, trešu reiz,
Tad es tevi līdzi ņemšu.

13479. (15707.)
Rozes auga, magonītes
Pie bāliņa namdurvīm.
Sveši ļaudis taisījās
Raut mums vienu magonīti.

13480. (15708.)
Sacīt saku māsiņai,
Nevarēju piesacīt:
Nerunāt ar tautām
Smukajām valodām.

13481. (15709.)
Šautru sviedu vanagam,
Kas pa kalnu lidināja,
Kam tautām vēsti nesa,
Ka es liela brālīšos.

13482. (15710.)
Še i mana diena ausa,
Še i tumsa vakariņš,
Še i man gadījās
Kaimiņos līgaviņa.

13483. (15712.)
Solīj' man meitu māte,
Solīj' sieru, solīj' meitu.
Glabā sieru, audzē meitu
Līdz citam rudeņam.

13484. (15714.)
Svainīts mani svaini sauca,
Vēl māsiņa bāliņos;
Tad, svainīt, svaines sauci,
Kad māsiņu maldināji.

13485. (15716.)
Taisat spostu, bālēliņi,
Pelēkam vanagam:
Iznes manu rožu dārzu
Pa vienam ziediņam.

13486. (15717.)
Tautiets kala kumeliņu,
Solījās mani vest.
Nedrāz iesmu tu, tautieti,
Vēl zīlīte zariņā.

13487. (15718.)
Tautu meita, tautu meita,
Slauki tīru istabiņu!
Apakš galdu pagaldēju
Trīs sudraba drostalīši.

13488. (15719.)
Teica māte savu meitu,
Es teic' savu kumeliņu;
Tas man teki no pat rīta
Līdz pašami vakaram.

13489. (15720.)
Tec, upīte, dziļa, strauja,
Par bāliņa pagalmiņu,
Lai nenāk sveša māte
Ar māmiņu runāties.

13490. (15721.)
Tīk, tautieti, ņem tu mani,
Ja netīk, tad neņem.
Sudrabiņa, tā man nav
Ne lapiņas lielumā.

13491. (15722.)
Tīšām tautas man darīja,
Es tīšām atdarīju:
Tautas lauza liepai zarus,
Es ozola galotnīti.

13492. (15725.)
Uzlec saule, noiet saule,
Ar tautām runājot.
Kam patīk, lai smejās,
Man ar savu jārunā.

13493. (15726.)
Vai sēdēšu, vai stāvēšu
Pie tā lepna tēva dēla?
Labāk sēdu, ne kā stāvu,
Viņš papriekšu bildināja.

13494. (15729.)
Vaļa bites, dravas koku
Vai līduse, nelīduse;
Vaļa mātes, sav' bērniņu
Vai devuse, nedevuse.

13495. (15730.)
Viena pati kupla liepa
Kalnamuižas novadā.
Sagājuši ciema puiši,
Visus zarus nolauzuši.

13496. (15731.)
Viena pate laba meita,
To vedīšu bāliņam;
Ja tā pate ir nenāce,
Lai tā bez nodzīvoja!

13497. (15732.)
Viena pati magoniņa
Māmuļiņas dārziņā.
Tai pašai sveši ļaudis
Dzīrās lapas plucināt.

13498. (15733.)
Vēl nav griķi izauguši,
Jau ziediņi izplaukuši;
Nav māsiņa uzauguse,
Jau tautietis kājas āva.

13499. (15734.)
Vai, Dieviņ, ilgi sēd
Tās māsiņas precinieki!
Tā, māsī, tava vaina,
Kam galdiņu neatcēli.

13500. (15736.)
Aizsamirsa, aizsamirsa,
Kas jau mani aizsamirsa?
Aizsamirsa brūtgānam
Labas dienas nestellētas.

13501. (15739.)
Eit' projām, sveši ļaudis,
Ziedu vien dabūjuši;
Nāksiet otru, trešu reizi,
Dabūsiet malējiņu.

13502. (15740.)
Es redzēju savu mīļu
Pa vārtiem izjājot;
Viņš noņēma cepurīti,
Man nobira asariņas.

13503. (15741.)

Ķiš, ķiš sētā,
Bundiņu āzis!
Tu mūsu liepiņu
Apskrubināji;
Tu mūsu liepiņu
Apskrubināji,
Tu mūsu māmiņu
Ierūdināji.

13504. (15742.)

Nosazviedza kumeliņš,
Pie durvīm stāvēdams;
Noraudāja tautas meita,
Ar Dieviņu atdodama.

13505. (15743.)

Pār kalniņu, pār kalniņu
Mana jauka valodiņa;
Par gadiņu, par otāru
Tur i paša aizlīgošu.

13506. (15744.)

Pavad mani, tautu meita,
Līdz viņam kalniņam,
Tur stāv mani sirmi zirgi
Rakstītām kamanām.

13507. (15745.)

Saka lietu aizgājušu,
Nāk lietiņš kūpēdams;
Saka tautas aizjājušas,
Birzē zviedz kumeliņš.

13508. (15746.)

Sak', saulīte noejot,
Vēl saulīte gabalā;
Sak', tautiņas aizejot,
Vēl segloja kumeliņu.

13509. (15747.)

Salda, salda zemenīte,
Tikko mēles nenoriju;
Mīļis, mīļis tautu dēlis,
Tikko līdzi neaizgāju.

13510. (15749.)

Skrej ar Dievu, skrej ar vellu,
Dižanais tēva dēls!
Ne es tevis lūgtin lūdzu,
Ne pēc tevis gauži raudu.

13511. (15750.)

Tautu dēla kumeliņi
Velti zviedza nepuškoti.
Tautiets kūla kumeliņu,
Mani rāja tēvs, māmiņa.

13512. (15751.)

Ai, Dieviņ, jā, Dieviņ,
Man rociņa labi gāja:
Kā es gājis, tā pārvedu
Brālīšam līgaviņu.

13513. (15752.)

Vai, manu kumeļu,
Baskājīti!
Vakar pelcēi
Saslapināju,
Pa prāta līgavu
Meklēdamis.

13514. (15753.)

Ar varītes priedīt' dēju,
Ar varītes ozoliņu;
Ar varītes pievārēju
Brāliņam līgaviņu.

13515. (15754.)

Jauna mana līgaviņa,
Šim gadam nederēja;
Klētī kāru brūnus svārkus,
Stallī laidu kumeliņu.

13516. (15755.)

Kur tu biji, bālēliņi,
Raibi cimdi rociņā?
— Es dabūju raibus cimdus,
Raibu cimdu adītāju.

13517. (15756.)

Māsa brāli nepazina,
No tautām pārnākam:
Tautu meita, zeltenīte,
Appuškojse cepurīti.

13518. (15757.)

Rītā bēri apsedloju,
Vakarā nosedloju;
Ir tad vēl nedabūju
Pa prātam līgaviņas.

13519. (15758.)

Šorīt jāja mans bāliņš,
Kā migliņa miglodams;
Nu atjāja sētiņā,
Kā saulīte mirdzēdams.

13520. (15759.)

Aiz upītes, aiz upītes
Mana jauna līgaviņa;
Ik rītiņu, ik vakaru
Peldus laidu kumeliņu.

13521. (15760.)

Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗas dienas gribēdama;
Apkārt sētu tautiets jāja,
Vakariņa gaidīdams.

13522. (15761.)

Aust gaismiņa, lec saulīte,
Birst man žēlas asariņas:
Īsa bija man naksniņa,
Ar meitiņu runājot.

13523. (15764.)

Es gaidīju tautu dēlu
Šovakar atjājam;
Nieki būs šovakar,
Gaidu citu vakariņu.

13524. (15765.)

Es, puķīt, tevis dēļ
Dažu nakti negulēju,
Nokavēju savu miegu,
Noskraidīju kumeliņu.

13525. (15766.)

Gana ilgi es, tautieti,
Gaidīj' tevis atjājam,
Man kājiņas nosalušas,
Aukstu rasu bradājot.

13526. (15767.)

Gaŗa mana šī naksniņa
Par visām naksniņām:
Gaida mani līgaviņa
Šo naksniņu noejam.

13527. (15769.)

Jāj, tautieti, vakarā,
Lai neredz tēvs, māmiņa;
Dod, Dieviņu, rītā miglu,
Lai neredz aizjājot.

13528. (15770.)

Jau saulīte zemu, zemu,
Kad vēl jūgšu kumeliņu,
Kad es tikšu tāi vietā,
Kur aug mana līgaviņa!

13529. (15771.)

Kaut man būtu putna spārni,
Vāverītes vieglumiņš,
Tad es savu līgaviņu
Ik vakara apmeklētu.

13530. (15772.)

Kur tu iesi, bālēliņi,
Vakarāi kājas avi?
Tumšs laiciņis, gaŗš celiņis,
Tālu tava līgaviņa.

13531. (15773.)

Man atsūta tautas dēls
Pār ūdeni labas dienas.
Patur' savas labas dienas,
Pats nāc mani apraudzīt.

13532. (15774.)

Nāc pie manis, tautu dēls,
Nāc tumšāi vakarāi:
Skauģis tavu ceļu liedza,
Ļaudis mani nevēlēja.

13533. (15775.)

Nāc, tautieti, ne ik dienas,
Darba mana nekavē!
Vai darbiņu man darīt,
Vai no tevis vairīties?

13534. (15776.)
Nāc, tautieti, tu pie manis,
Es pie tevis vis neiešu;
Es pie tevis staigādama
Kļūšu ļaužu valodās.

13535. (15777.)
Pie durvīm vietu taisu,
Tautu dēla gaidīdama;
Klāju baltu paladziņu,
Liku mīkstu spilveniņu.

13536. (15781.)
Teku, teku aiz upītes,
Aiz upītes gaiļi dzied.
Tur aug mana līgaviņa,
Man vietiņas taisītāja.

13537. (15782.)
To celiņu rītā gāju,
To celiņu vakarā;
Tāi celiņa galiņāi,
Tur aug mana ļauduviņa.

13538. (15784.)
Trim kārtām to celiņu
Ik dieniņas ritināju:
Tur man auga mieži, rudzi,
Tur aug jauna līgaviņa.

13539. (15785.)
Tumsā, sebu vakarā,
Segloj' savu kumeliņu;
Zināms bija mans celiņš,
Zināms vārtu vērājiņš.

13540. (15787.)
Ar Dieviņu atsacīju
Meitiņāmi, māsiņām;
Nejāš' vairs tumšu nakti,
Nesvīdēšu kumeliņa.

13541. (15792.)
Atmijami nu, tautieti,
Ko ziedosi izmijām:
Atdod manus ziedu cimdus,
Še tavs krusta dālderīts.

13542. (15794.)
Deru, deru ar tautām,
Atkal deru atpakaļ;
Tādēļ manis vainadziņš
Ne rūsēja, ne pelēja.

13543. (15797.)
Es tam tautu dēliņam
Ik rudeni žēl darīju:
Pavasari saderēju,
Nāk rudenis, atsacīju.

13544. (15798.)
Es tam tautu dēliņam
Žēlumiņu padarīju:
Piesolīju, atsacīju,
Lai staigā raudādams.

13545. (15801.)
Kur, puķīte, tu paliki,
Es ar citu saderēju,
Es ar citu saderēju,
Samitoju gredzeniņus.

13546. (15802.)
Lakstīgala sēri dzied
Pa smalkiem kārkliņiem;
Tautu meita gauži raud,
To atstāja tautu dēls.

13547. (15803.)
Lielu kaunu padarīja
Tautiets, mani atstādams.
Lai labākas nedabūja,
Visu mūžu meklēdams!

13548. (15804.)
Meitiņ mana, puķīt mana,
Kam atmiji gredzeniņu?
Kad tu biji saderēta,
Vajdzēj' mūžu nodzīvot.

13549. (15805.)
Mīļais mani saderēja:
Nāks rudenis, tad es ņemšu.
Griežas saule uz vasaru,
Mīļais mani vairs neņēma.

13550. (15806.)
Pirmāk nāca tautu meita,
Pēc nenāca, raudādama:
Izdzirdusi gṛūtas dzirnas,
Lielu koku līdumiņu.

13551. (15807.)
Puisīti, puisīti,
Muižā, muižā!
Kam mani nejēmi,
Kam solījies.

13552. (15808.)
Saderēju, atderēju
Ar nelieti tēva dēlu.
Kur es ģeķi saderēšu,
Kam nav gudra padomiņa!

13553. (15812.)
Še, tautieti, tava nauda,
Nes saujā raudādams!
Tavi radi mani pēla,
Es pie tevis vairs neiešu.

13554. (15813.)
Šķiŗamies mēs, tautieti,
Abi divi raudādami.
Tu klausīji, es klausīju
Lieku ļaužu valodiņas.

13555. (15814.)
Šķiŗamies nu, tautieti,
Lai gan mīļi dzīvojam:
Tavi radi mani pēla,
Man's nelaida bālēliņi.

13556. (15815.)
Šķiries, mana dvēselīte,
No nelietes mātes meitas!
Krustu metu, ļauns atstāja,
No nelietes nevarēju.

13557. (15816.)
Tas ir labi, tautu meita,
Ka tu man atsacīji;
Nejāš' vairs tumšu nakti,
Nesvīdēšu kumeliņu.

13558. (15818.)
Tu, pīlīte, platkājīte,
Kam sajauci ezariņu?
Ak, tu muļķe, mātes meita,
Atstāj' gudru tēva dēlu.

13559. (15819.)
Vēl man žēl, vēl man žēl,
Saimniekam atsacīju!
Saimnieks brauc bēru zirgu, zirgu,
Rakstītām kamanām.

13560. (15824.)
Dziesmiņ', mana iedziedāta,
Meitiņ', mana ieprecēta;
Tā bij mana paša vaina,
Ka es ilgi audzināju.

13561. (15825.)
Iezakožu rutk' astē
Aiz lielām žēlabām:
Mana paša cerējama
Jau ar citu saderēja.

13562. (15827.)
Ej ar Dievu maliņā,
Man' audzēta līgaviņa!
Mana paša vaina bij,
Kam tik ilgi audzināj'.

13563. (15828.)
Ej ar Dievu tu pie cita,
Man' audzēta līgaviņa!
Dod rociņu šķirdamies,
Piemin' mani dzīvojot.

13564. (15829.)
Ej ar Dievu tu pie cita,
Sen cerēta līgaviņa!
Es jau tevis nežēlošu,
Neraudāšu pakaļā.

13565. (15832.)
Es otram žēl nedaru,
Kā var otris man darīt?
Kā var otris man atņemt
Sen cerētu līgaviņu?

13566. (15833.)
Es tik gauži neraudātu
Dancotāja kumeliņa,
Kā es gauži noraudāju
Sen cerētas ļaudeviņas.

13567. (15834.)
Es cerēju tautu meitu,
Viņa mani necerēja;
Es cerēju, nesacīju,
Viņ' ar citu saderēja.

13568. (15836.)
Gana žēli tam puišam,
Kas jau mani nicināja,
Redzēj' mani kā puķīti
Otra vīra rociņā.

13569. (15839.)
Gaŗām sētu, gaŗām sētu,
Gaŗām sētu ritināja,
Gaŗām sētu ritināja
Sen cerētu līgaviņu!

13570. (15840.)
Gauži raud, raudzījās
Mans pirmais brūtgāniņš.
Neraud' gauži, nesraugies,
Ņemšu līdz panākstos.

13571. (15844.)
Kādu prātu tu, tautieti,
Citur ņēmi līgaviņu?
Tava cauņu cepurīte
Mana pūra dibinā.

13572. (15845.)
Kam, tautieti, mani ņēmi
Kad tev cita cerējama?
Jau tā tava cerējama
Uz manim gauži raud.

13573. (15846.)
Kas bij drošs, tas paņēma,
Neaudzējis, necerējis;
Es audzēju, nesacīju,
Es paliku žēlabās.

13574. (15848.)
Ko bij man nu darīt,
Vai ielekt ūdenī?
Kur domāju, kur cerēju,
Dzirdu citu saderēt'.

13575. (15850.)
Labāk man vilks apēda
Lielas naudas kumeliņu,
Ne kā man draugs paņēma
Sen cerētu līgaviņu.

13576. (15852.)
Man bij sniedze audzējama
Aiz ezara kalniņā;
Draugs atnāca, to aizveda
Prom ar visu midzenīti.

13577. (15854.)
Meitiņ, mana pirmā brūte,
Cik man tevis gauži žēl!
Tu ar mani saderēji,
Ej pie cita tēva dēla.

13578. (15855.)
Mīļa auga ar manim
Tā nāburga zelenīte.
Uzaugusi, iet pie cita,
Atstāj mani bēdiņās.

13579. (15859.)
Pats es mīļi pavadīju
Sen cerētu tautu meitu,
Pats nolaidu tautu zirgus
No kalniņa lejiņā.

13580. (15860.)
Pieci gadi es cerēju
Sevim skaistu tautu meitu;
Sestajā gadiņā
Ieraug' cita rociņā.

13581. (15861.)
Pinu vīzes, viju auklas,
Līgaviņu cerēdams.
Dievojam līgaviņa,
Man tik vīžu pinumiņš.

13582. (15862.)
Puķe, puķe, roze, roze,
Kam tu augi ceļmalā!
Es gaidīju izplaukstot,
Cits norāva neplaukušu.

13583. (15863.)
Puķīt mana līgaviņa,
Kam ar citu saderēji?
— Tā bij tava paša vaina,
Kam tik ilgi audzināji.

13584. (15866.)
Šitā pate meitenīte
Būtu mana līgaviņa,
Kad tik ilgi netaupītu —
Svešajam tautiešam.

13585. (15867.)
Sen cerēju tautu meitu,
Sen kurpītes šūdināju,
Nu nevaru žēlabiņu,
Dzird' ar citu saderot.

13586. (15870.)
Tālu, tālu suņi rēja,
Tālu pūta medinieki;
Tālu, tālu gauži raud
Mans pērnais brūtgāniņš.

13587. (15871.)
Tautu meita, tautu meita,
Tu man žēli padarīji:
Es gribēju tevi ņemt,
Tu lūdz mani panākstos.

13588. (15872.)
Tautu meita, tautu meita,
Tu tik tāda vilteniece:
Tu ar mani saderēji,
Sēd' citam kamanās.

13589. (15873.)
Te cerēju, te audzēju,
Te redzēju aizvedam!
Tikai roku vien padevu
Aiz lielām žēlabām.

13590. (15875.)
To priedīti dzenāt gāju,
To atradu nodzenātu;
To meitiņu lūkot gāju,
To satiku aizvedam.

13591. (15876.)
Tu, meitiņa sarkanvaidze,
Tu bij' liela viltiniece:
Tu ar mani saderēji,
Ej pie cita tēva dēla.

13592. (15878.)
Vai tu zini, bālēliņ,
Kāda mana dzīvošana?
Vilks nokoda kumeliņu,
Draugs paņēma līgaviņu.

13593. (15879.)
Visi mani prieciņi
Pa danču kalnu:
Tautietis paņēma
Citu līgaviņu.

13594. (15880.)
Cerēj' mani, tautu dēls,
Pagalam necerēji:
Uz manim gulēt gāji,
Citur jēmi līgaviņu.

Satura rādītājs.

	Lapp.
Bultas (ievadam)	3
Maltuvē	5
Dzīves ēnas	25
Meitu dziesmas	84
Puišu dziesmas	183

LATVJU DAINAS

PAMATDZIESMAS DOC. L. BĒRZIŅA SAKOPOJUMĀ

IV.

Svešā sētā

N. STRUNKES VĀKS UN VINJETES
ANŠA CĪRUĻA KRĀSAINAIS PIELIKUMS

RĪGĀ, 1930
VALTERA UN RAPAS AKC. SAB. IZDEVUMS

Valtera un Rapas
akc. sab. grāmatspiestuve
Rīgā, Brīvības ielā 129/133

Ardievas.

Ar Dievu, mātes šūpuli,
Ar tēva cirstu kārti!
Ar Dievu, sētas vītoli
Un nosūnojši vārti!

Ar Dievu, tēvs un māmiņa,
Ar Dievu, brālīt, bērīt:
Laiks man no tēva pagalma
Uz tautām ceļu mērīt.

Nāc, māmiņ, vēl man tuvumā,
Kad ceļam kājas aunu;
Nāc, tēvs, kad tautas kumeļā
Jau celt grib mani jaunu.

Nāc, manas gaužas asaras
Lai tev uz rokām kristu,
Kā visas mūža vasaras
Es tevi tuvu šķistu.

Ak, duju lietu bij man žēl,
Kad es nu tautās eju:
Žēl jauno draugalēnu, žēl
Ir rožu dārza teju.

Būs draugalēnas tautās ar,
Bet vai tik mīļas kļūtu?
Plūkt rozes arī tautās var,
Bet vai tik skaistas būtu?

Kā mana baltā villāne
Kaut zeme viegla mestos,
Kas mīļi bij man dzimtenē,
Līdz tautās vestu es tos!

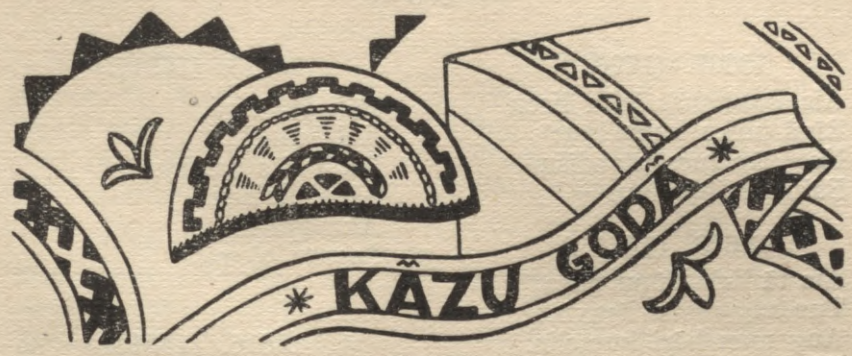

13595. (15884.)

Uz tautieša grēki mani,
Pie Dieviņa dvēselīte,
Kam tas manu augumiņu
Trīs svētdienas saucināja.

13596. (15886.)

Vai, Dievini, ko darīšu,
Krusttēvs ņēma krusta māti!
Krusttēvs lūdza vedējos,
Krusta māte panākstos.

13597. (15889.)

Dedz, skaliņi nomalīti,
Kad es tevi dedzināju;
Nāc, bāliņi nozarīti,
Kad es tevi aicināju.

13598. (15890.)

Es tautieti mīļi lūdzu,
Pie rociņas turēdama,
Lai nelūdza dižus radus,
Maz manā pūriņā.

13599. (15892.)

Kāzās, kāzās!
Ne visi kāzās,
Citiem mājās
Sivēni jāgana.

13600. (15895.)

Kas kāzās man neiet,
Kad kāzās aicināja?
Ir Dieviņš kāzās gāja,
Mīļa Māre aicināja.

13601. (15896.)

Ļaudis teica, es neticu,
Ka māsiņa saderēta;
Nu es redzu, nu es ticu,
Nu lūdz mani panāksnos.

13602. (15899.)

Nāc, māsiņ, parādos,
Es tev iešu vakaros.
Tu man dosi linu kreklu,
Es tev baltu vilnainīti.

13603. (15900.)

Riešu vēsti māsiņām,
Pa visāmi maliņām,
Lai nāk manis daudzenāt,
Kad es ņemšu līgaviņu.

13604. (15901.)

Svaiņa lūdzu dziedādama,
Bālēliņa raudādama:
Māsiņ' svaiņa sūtītāja,
Mārša brāļa nelaidēja.

13605. (15902.)

To brālīti aicināju,
Kuŗu zinu nenākam,
Kuŗu zinu nenākam,
Kuŗu alus nedzeŗam.

13606. (15903.)

Ailu, ailu, kumeliņu
Sudrabiņa iemauktiem!
Tu dabosi šo rudeni
Man pārvesti līgaviņu.

13607. (15904.)

Aiz Daugavas loku liecu,
Rīgā pirku kumeliņu;
No Vāczemes atvedīšu
Bāliņam līgaviņu.

13608. (15905.)

Aiz tā liela dūņu pura,
Tur aug mana līgaviņa;
Aug man bēri kumeliņi,
Dūņu pura bridējiņi.

13609. (15906.)

Akmeņaina tā zemīte,
Kur aug mana līgaviņa,
Tur vajaga dzelzu vāģu,
Aši kalta kumeliņa.

13610. (15907.)

Audz, māsiņ, dari pūru,
Es baņošu kumeliņu.
Es to tautu pagalmiņu
Smiltiņāmi putināšu.

13611. (15909.)

Baltu linu grožu viju
Melnajam kumeļam;
Pirmāk rokas nomazgāju,
Tad grožoju kumeliņu.

13612. (15911.)

Bērīts manis kumeliņis
Zemajāmi kājiņām,
To glabāšu māsiņai
Pūru vesti tautiņās.

13613. (15913.)

Bērīts mans kumeliņš
Trīs gadiņi vešanā:
Pērni vedu, šogad vedu,
Cit' rudeni sev vedīšu.

13614. (15916.)

Bij man sniedze audzējama
Staigņa pura maliņā;
Bij man bēri kumeliņi,
Staigņa pura bridējiņi.

13615. (15917.)

Bāliņi, bāliņi,
Kal kumeļu,
Rīt vedīs māsiņu
Akmeņu zemē,
Akmeņu zemē,
Žagaru ciemā.

13616. (15918.)

Brauc, brālīti, kad brauk-
dams,
Brauc ar kaltu kumeliņu:
Tautiņām vaŗa vārti,
Lediem kalti pagalmiņi.

13617. (15919.)

Divi sirmi auzas ēda,
Muguriņas sagriezuši;
Gan tie sirmi šorudeni
Dažu labu raudinās.

13618. (15921.)

Ieblakām vien tecē
Mani bēri kumaliņi,
Gribēdami tautu meitu
Šorudiņ vizināt.

13619. (15922.)

Es apkalu kumeliņu
Sudrabiņa pakaviem;
To es došu māsiņām
Pūru vest tautiņās.

13620. (15924.)

Es tev lūdzu, kalējiņ,
Kal man zelta kamaniņas,
Tāļu mana līgaviņa
Dārgu naudu saderēta.

13621. (15927.)

Kal, bāliņu, kumeliņu
Tēraudiņa pakaviem:
Tautu meitas istabiņa
Ledus kalna galiņā.

13622. (15928.)
Kal, kalēji, ko kaldams,
Apkal manu kumeliņu,
Man jājāj pār Daugavu,
Prūšos ņemti līgaviņu.

13623. (15930.)
Kal, kalvīt, debesies,
Apkal manu kumeliņu,
Man jābrauc māršas vest
Pār slaido ezeriņu.

13624. (15935.)
Kal, kalvīt, ko kaldams,
Apkal manu kumeliņu,
Zvirgzdu zeme, oļu zeme,
Kur māsiņu ievedam.

13625. (15936.)
Kaļam, brāļi, kumeliņus,
Pumpajām iemauktiņus,
Mūs' māsiņa saderējse
Sīk' akmeņu zemītē.

13626. (15938.)
Kaļam brāļa kumeliņus,
Zvaižojam iemauktiņus,
Mūs' māsiņa saderēta
Zvaižnotāju zemītē.

13627. (15941.)
Kalnu kalnu tautu zeme,
Akmiņiem saauguse.
Jājiet, mani bālēliņi,
Kaustītiem kumeļiem.

13628. (15942.)
Kam, brālīti, zirgu pirki,
Kam kamanas kaldināji?
Vai domāji šorudeni
Tautu meitu vizināt?

13629. (15943.)
Līdz ceļim es apkalu
Savu bēru kumeliņu:
Akmeņotu ceļu jāju
Māsiņai panākstos.

13630. (15944.)
Lūdzin lūdzu māsiņai,
Lai neiet šoruden:
Ne man segļu, ne iemauktu,
Ne jājama kumeliņa.

13631. (15945.)
Māsai braucu panākstīs,
Caunīt' jūdzu kamanās;
Sagrožoju zelta grožu,
Lai nelēca eglājā.

13632. (15947.)
Man bij sirmis kumeliņis,
Zvaigžņu sega mugurā.
To es došu māsiņai,
Kad vedīs tautiņās.

13633. (15948.)
Melni mani kumeliņi
Kā ūdeņa vaguliņi;
Tie bij labi māršas vest,
Tie māsiņas pavadīt.

13634. (15949.)
Melnīts mans kumeliņš
Kā ūdens vabulīts.
To es došu māsiņai
Svētdien braukt baznīcā.

13635. (15951.)
Nebaroji, bālēliņi,
Manis dēļ kumeliņu:
Man atjāja tautu dēlis
Nobaŗotu, nosukātu.

13636. (15952.)
Rīgā pirku kumelinu,
Rīgā slieces liedināj',
Lai es varu vizināt
Savu jaunu ļaudavin'.

13637. (15955.)
Sīkstu linu grožu viju,
Sudrabā mērcēdams,
Ar to brauču sievas vest,
To māsiņas pavadīt.

13638. (15956.)
Sirmi zirgi, brūni zirgi,
Tie bij brūtes vedamie;
Tie mellie, pelēkie
Smiltinās orētāji.

13639. (15957.)
Sirmi zirgi man aṛot,
Pelēkie ecējot;
Lai stāv bēri kumeliņi
Māsai braukt panāksnos.

13640. (15959.)
Sudrabiņa grožu viju,
Zelta kalu kumeliņu,
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā saulīte vizēdama.

13641. (15964.)
Trīs gadiņi audzināju
Stallī bēru kumeliņu;
To es došu māsiņai,
Ko vest pūra tautiņās.

13642. (15965.)
Trīs gadiņi audzināju
Stallī bēru kumeliņu;
Ceturtāi gadiņā
Līgaviņu vizināju.

13643. (15968.)
Ūdens lāse nestāvēja
Uz bērāja kumeliņa.
To es devu māsiņai
Pūru vesti tautiņās.

13644. (15970.)
Ai, caunīte, vāverīte,
Dod man savu kažociņu:
Es vakar saderēju
Pret ziemeli līgaviņu.

13645. (15971.)
Bij man ciems cerējams,
Ceplī rota kaltējama.
Vai, Dieviņ, kur palikšu,
Ja man's līdzi nevedīs!

13646. (15972.)
Bāliņš man kurpes pirka
Ar tērauda zolītēm;
Tautām sēta akminaiņa,
Šķils uguni staigājot.

13647. (15973.)
Es savām māsiņām
Glāžu kurpes šūdināju;
Tautiņām vaṛa grīda,
Slīd kājiņa dancojot.

13648. (15974.)
Kāzās prātiņš
Domāt domā;
Krekliņš speltē
Žāvējās.

13649. (15976.)
Šuj man kurpes, kurpniecin,
Deviņiem dibiniem,
Būs rudeni brāļam kāzas,
Būs deviņi lēcieniņi.

13650. (15977.)
Brud, kaķīti peļu ķert!
Apēd's medus karašiņu.
Es gribēju rītā braukt
Ar Sīmani baznīcā.

13651. (15978.)
Brūvē alu, cep maizīti,
Pirka kāzu brandaviņu.
Dzersim kāzas trīs dieniņas,
Dziedādami, dancodami.

13652. (15979.)
Grūžam, māsas, stelķējam,
Atjās brāļi lielvēderi:
Klaipu ēda ēdienā,
Mucu dzēra dzērienā.

13653. (15980.)
Izcep man, māmuļiņa,
Balta piena plācenīti,
Rītā iešu tautiņās
Ar puisīti laulāties.

13654. (15981.)

Meitu māte ziņu deve,
Nevar meitu savaldīt.
Gaidi, māte, kā tu vari,
Kamēr alu izdarīšu.

13655. (15982.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Rītā mani šķirinās:
Tēvs darīja alutiņu,
Māte cepa plācenīšus.

13656. (15983.)

Simtiem cepu kukulīšus,
Lastiem daru alutiņu:
Nāks lielā brāļa māsa,
Daudz ēdēju, daudz dzērēju.

13657. (15984.)

Trīs darbi darāmi
Šāi vakarā:
Putriņa vārāma,
Kaziņa kaujama,
Meitiņa vedama
Tautieša sētā.

13658. (15985.)

Cep, māmiņa, man maizīti
Uz tās vienas kļavu lapas:
Rītu iešu laulāties
Ar tām Cēsu mamzelēm.

13659. (15986.)

Izkaisīju nama plānu
Zaļajām zīlītēm;
Sper kājiņu, kur sperdami,
Rit zīlītes ritēdamas.

13660. (15987.)

Istabiņa goda māte,
Gaida goda gaidīdama:
Gaida manis izvadot,
Bāliņam ievedot.

13661. (15988.)

Kādus viesus māte gaida,
Ziediem kaisa istabiņu?
Meitu gaida izvedam,
Dēlam sievu pārvedam.

13662. (15989.)

Kas še būs, kas nebūs,
Izpuškota istabiņa?
Vai še būs brāļam kāzas,
Vai māsiņu izvedīs?

13663. (15990.)

No istabas vien pazinu,
Kur meitiņas izvedamas:
Četri kakti istabā,
Visi četri izpuškoti.

13664. (15991.)

Ai, skaudrais zobentiņ,
Kur es tevi mēģināšu?
Ruden jāšu pēc māsiņas,
Tur es tevi mēģināšu.

13665. (15992.)

Bij man viena rieksta dēļ
Tādu lielu lagzdu liekt!
Bij man vienas māsas dēļ
Kaldīt jaunu zobentiņu.

13666. (15993.)

Es nokalu zobentiņu
Abu puses cērtamo.
Līdzi jāšu māsiņai,
Priedēm zarus darināt.

13667. (15994.)

Es izkalu zobentiņu
No bitītes dzenuliņa.
Māsai gāju panākstos
Sila viršus kapādams.

13668. (15995.)

Jaunajam bāliņam
Jaunu kalu zobentiņu;
Jaunajam jaunu kalu,
Sev veco balināju.

13669. (15996.)

Kam, brālīti, kaldināji
Sešu zaru zobeniņu?
— Man māsiņas neizvestas,
Tautu zeme nedalīta.

13670. (15997.)

Mazajam bāliņam
Mazu kalu zobeniņu,
Ka varēja vēdināt
Tautu galda galiņā.

13671. (15998.)

Zobentiņ čakāniņ,
Iesim abi tautiņās.
Man būs ēsti, man būs dzerti,
Tev galdiņu trīcināt.

13672. (16000.)

Griežam dēļus, zāģējam,
Taisām tiltu pār Daugavu,
Lai varēja pāri vest
Daugavieša zeltenīti.

13673. (16002.)

Es bāliņu balsināju
Kā balto linu sauju;
Gan redzēšu, tautu meita,
Vai tik baltu balsināsi.

13674. (16005.)

Kur tu iesi, bālēliņ,
Kad tik daiļi apģērbies?
— Nu es iešu uz baznīcu
Snaudaļai roku dot.

13675. (16007.)

Met zemē, bālēliņ,
Mātes dotu lina kreklu,
Apvelcies tautu meitas,
Vai bij lina, vai pakula.

13676. (16008.)

Ņem, māmiņa, raudādama
Veco rotu dēliņam;
Dēliņam jauna rota,
Jauna rotas devējiņa.

13677. (16009.)

Puškojies, bālēliņ,
Ar ozola lapiņām,
Ka nedevi māsiņām
Rožu sēt dārziņā.

13678. (16012.)

Puškojies bālēliņi,
Ar ozola lapiņām;
Tie ziediņi nobiruši,
Ko māmiņa nopuškoja.

13679. (16013.)

Seglo, tēvs, man zirdziņu,
Puško, māte, cepurīti,
Lai es jāju kā kundziņis
Līgavai rokas dotu.

13680. (16014.)

Velc, bāliņ, baltu kreklu,
Met melno aizkrāsnē,
Lai meklē tautu meita
Ar uguni, raudādama.

13681. (16015.)

Celies agri, meitu māte,
Tev liepiņa jāpuško;
Es ozolu appuškoju,
Gaismiņā cēlusēs.

13682. (16017.)

Kur tu iesi, man' māsiņa,
Tik diženi ģērbdamies?
Es gan zinu, kur tu iesi:
Neveikļam rokas dot.

13683. (16018.)

Puškojies nu, māsiņ,
Ar ozola lapiņām,
Kam baries ganīdama
Ar kaimiņa meitiņām.

13684. (16020.)

Tautu dēls, mūs' māsiņa
Rociņās vadājās.
Vai tie bija tuvu rada,
Vai ar tādi vēlējās?

13685. (16021.)

Brālēliņa kumeliņu
Priekšautā ēdināju;
Tautu dēla kumeļam
I zemē nenobēru.

13686. (16022.)
Es brālīša kumeliņu
Raibītē ēdināju;
Par raibīti nebēdāju,
Ražens brāļa kumeliņš.

13687. (16023.)
Es brālīša kumeliņu
Cimdiņā ēdināju;
Mans brālītis daili jāja
Par visām tautiņām.

13688. (16025.)
Aizjūdz man, brālēliņ,
Astoņdaci kumeliņu;
Es apsegšu kamaniņu
Astoņnīšu paladziņu.

13689. (16026.)
Dieva dēļ tev, māsiņ,
Es aizjūdzu kumeliņu,
Ka tu mani maz, atstāji,
Jauna gāji tautiņās.

13690. (16027.)
Ekur koši piederēja,
Brālīts māsu vizināja;
Brālim zīle uz kumeļa,
Māsai roze rociņā.

13691. (16028.)
Es aizjūdzu māsiņai
Itin dailu kumeliņu,
Siksniņām, sprādzītēm,
Smalkajām ķēdītēm.

13692. (16030.)
Maza biju, bet acīga,
Pate jūdzu kumeliņu,
Negaid' brāļa aizjūdzam,
Ne dieveŗa nojūdzam.

13693. (16031.)
Neviens daiļi tā nebrauca,
Kā brauc brālis ar māsiņu:
Seši sirmi vērzeļoti,
Trīs kamanu turētāji.

13694. (16032.)
Šī dieniņa, rītdieniņa,
Līdz manami mūžiņam;
Šī dieniņa jājamā,
Rītdieniņa vedamā.

12695. (16033.)
Stāvu, stāvu pastāvēju
Kā niedrīte ezarā,
Līdz brālītis apsegloja
Man jājamu kumeliņu.

13696. (16034.)
Tev, ozoli, biezas lapas,
Apsedz mani migliņā;
Tev, brāliņ, labs zirdziņš,
Ņem māsiņu kamanās.

13697. (16035.)
Kam tā muiža kalniņā,
Saule vārtus virināja?
Kam tie ļaudis baznīcā,
Zīžu drēbes mugurā.

13698. (16036.)
Ai, lūdzams baznīckungs,
Laulā mani jo cietāk;
Vecā māsa maz laulāta,
Tā dzen vīru eglienā.

13699. (16038.)
Es tev lūdzu, baznīckungs,
Laulāj mani stipri, cieši!
Kā tu manu veco brāli
Slubiniski salaulāji.

13700. (16041.)
Gauži mana Laime raud,
Zem altāŗa stāvēdama,
Redzēj' manu augumiņu
Ar nelieti laulājot.

13701.
Neba dižas vainas dēļ
Noņem manu vaiņadziņu:
Mazu brīdi pastāvēju
Ar tautieti baznīcā.

13702. (16043.)

Rītā braukšu, rītā braukšu
Iz Subatu laulāties:
Subatā lēti kungi,
Tur par mārku salaulāja.

13703. (16044.)

Šī dieniņa jo dārgāka
Aiz visām dieniņām:
Šodien manu augumiņu
Ar tautieti līdzināja.

13704. (16045.)

Šodien diena apduguse,
Šodien saules neredzēja;
Šodien manu augumiņu
Ar nelieti līdzināja.

13705. (16046.)

Šodien ziedi āra liepa,
Šodien āra ozolīts;
Šodien manu augumiņu
Ar tautieti līdzinās.

13706. (16047.)

Šodien Dievis baznīcā
Ar visām jumpravām;
Šodien mans brālēliņš
Tautas meitu sveicināja.

13707. (16048.)

Sen dzirdēju, nu redzēju,
Kā māsiņu salaulāja:
Ar māliem samālēja,
Ar saitēm sasaistīja.

13708. (16050.)

Vakar Dievis baznīcā,
Šodien mani brālēliņi;
Vakar mija zelta krustus,
Šodien zelta gredzeniņus.

13709. (16051.)

Gaidīt mums to brālīti,
Ko šorīt vadījām
Ar bēriem kumeļiem,
Ar baltiem pirkstainiem.

13710. (16052.)

Ko, bāliņi, tu darīji
Visu dienu baznīcā?
— Grēcenīca tautu meita
Nevarēja saderēt.

13711. (16053.)

Ko tu gaidi, māmuliņa,
Pie vārtiem stāvēdama?
— Gaidu savu lolojumu
No baznīcas pārbraucot.

13712. (16057.)

Kur, bāliņi, šodien biji,
Raibi cimdi rociņā?
Šodien tavu augumiņu
Ar snauduli līdzināja.

13713. (16058.)

Kur tautas dabūja
Mūs' māsiņu?
Gan laba slēpām,
Gan glabājām,
Tik vien laidām
Kā baznīcāi.

13714. (16059.)

Mēs savu brālīti
Sagaidījām;
Dievs zin, tautumeita,
Kas tevi gaidīs.

13715. (16060.)

Neies vairs mūs' māsiņa
Ar vaiņagu baznīcā
Ar vaiņagu baznīcā
Ar šās dienas bijumiņu,
Ar gredzena mijumiņu.

13716. (16061.)

Nu es braucis, vairs nebraukšu
Ar brālīti baznīcāi;
Nu pašai arājiņis,
Baznīcāje vedējiņis.

13717. (16063.)
Pārjāja brālītis
No Dieva nama,
Ar tautu meitiņu
Saderināts.

13718. (16064.)
Pirmo reizi bālēliņi
Māsu veda baznīcā;
Pirmās reizes vedumiņu
Atdod tautu rociņā.

13719. (16066.)
Taisās kāzas, taisās kāzas,
Še būs kāzas šovakar:
Visa brāļa sēta viza
Spožiem vaŗa vaiņagiem.

13720. (16067.)
Kur jaunais bālēliņš?
Noņem manu villainīti.
Tam es došu cimdu pāru
Par villaines noņēmumu.

13721. (16068.)
Nāc ārēja, man' māsiņa,
Es neiešu tāi klētī,
Tāi klētī skuju jumtis,
Apbirst manas villainītes.

13722. (16070.)
Nāc, mūsu māsiņa,
Pasmaidīdama;
Lai tava Laimiņa
Līgot līgo.

13723. (16071.)
Neprašas, neprašas
Tie sveši ļaudis!
Kur mūsu māsiņa
Pie launadziņa?

13724. (16072.)
Boŗi, boŗi, zavatnieki
Mūs' māsiņas vedējiņi:
Durvīs krustu ieskaldīja,
Sāli meta ugunī.

13725. (16073.)
Dzelžiem vesta mūs' māsiņa
Ar tērauda zobeniņu;
Priekšā dzelži, pakaļā,
Vidū tavis augumiņis.

13726. (16076.)
Es savu māsiņu
Gaidīte gaidīju,
Pret sauli pacēlu
Zīļotus krēslus.

13727. (16078.)
Sasēda liepiņa
Ar ozoliņu;
Mūžam sasēda,
Ne vienu dienu.

13728. (16079.)
Sēdies, māsiņa,
Saulītes pusē,
Apslēpj tautīša
Mellos svārkus.

13729. (16083.)
Sēd', bāliņi, tu pie galda
Tev galdiņis piederēja;
Lai kaunās tautu meita,
Kas par lauku pārtecēja.

13730. (16084.)
Sēdi droši, man' māsiņa,
Acis savas nenolaiž;
Lai nolaiž tautu dēls
Apakš cauņu cepurītes.

13731. (16086.)
Sēdi droši, mans brālīti,
Sava tēva istabā;
Lai kaunās tautu meita,
Kas par lauku pārtecēja.

13732. (16088.)
Sēdi gudri, man' māsiņa,
Piesēd' viņa svārku stūri,
Tad tu viņu uzvaļāsi
Visu mūžu dzīvodama.

13733. (16090.)

Sēd' māsiņa, kur tev tika,
Sava tēva istabā;
Kad aiziesi tautiņās,
Sēd', kur tautas sēdinās.

13734.

Velc, Laimiņa zaļu zīdu
Cauri visu istabiņu.
Nu māmiņa galdu klāja
Pirmajai meitiņai.

13735. (16095.)

Dancodama Laime dzēra
Ar sudraba biķerīti
Tās meitiņas godiņāi,
Ko ļautiņi nicināja.

13736. (16096.)

Kur iesi, māsiņa,
Ar gabalinu?
Vai ganu vadīsi,
Vai darbinieku?

13737. (16098.)

Ai, tautieti, tēva dēlis,
Parād' savu stipruminu!
Pārgriez šo maizes klaipu
Ar vienīgu griezuminu.

13738. (16099.)

Gan ar' eimu, gan ar teku,
Gan ar klausu bālēliņu,
Man bāliņš nesarada
Tautām vienu launadziņu.

13739. (16101.)

Līdz ceļiem dubļus bridu,
Brāļa darbus darīdama,
Ij tādēļ bāliņam
Žēl godiņa darījuma.

13740. (16103.)

Tieva augu, smuidra augu,
Brāļu maizi taupīdama;
Taupīdama sataupīju
Tam vienam vakaram.

13741. (16104.)

Bērzi vien, bērzi vien,
Nav niviena ozoliņa;
Brāļi vien, brāļi vien,
Nav niviena dieverīša.

13742. (16105.)

Es domāju šāi vietā
Nieka laba neatrast;
Pilnu galdu es atrašu,
Pilnu ļaužu istabiņu.

13743. (16106.)

Gaiša, gaiša uguntiņa
Mūs' māsenas istubā:
Seši zari svece dega,
Sudrabiņa lukturīši.

13744. (16108.)

Pinu simtu niedru krēslu,
Gaidu simtu bālēliņu;
Aija, manu sūru dienu,
Viens atjāja nozarītis.

13745. (16111.)

Slavīte sludēja
Pa novadiņu:
Bagāta brālīša
Kāziņas dzēra.

13746. (16113.)

Jāj projāmi, bālēliņi,
Kurin' siltu istabiņu,
Pārvezs tevim vakarāi
Nosalušu līgaviņu.

13747. (16114.)

Ej, māmiņa, atcel vārtus
Mīļajam dēliņam;
Iemauktiņi rokas grauza,
Pieši dīda kumeliņu.

13748. (16117.)

Ai, bāliņi, ai, bāliņi,
Kam rudeņa negaidīji?
Tad bērīti dancanātu
Lielāi auzu tīrumāi.

13749. (16118.)

Vai, Dieviņi, vai, Dieviņi,
Kas nu brauks vedībās?
Cūkai bija lielas ausis,
Aunam ragi nolūzuši.

13750. (16123.)

Aiz tā sila gabaliņa,
Tur aug mana līgaviņa.
Būs manam kumeļam
Sila smiltis putināt.

13751. (16124.)

Aizjūdzat vēja zirgus
Zosu kaulu kamanās;
Brauc, māsiņa, riņķu riņķus,
Atved man līgaviņu.

13752. (16125.)

Aizsūtam netiklei
Dižanos vedējiņus:
Kā ūdriņi kumeliņi,
Kā vanagi vedējiņi.

13753. (16126.)

Bērīt, manu kumeliņ,
Ik rudens vedējos!
Labāk gāju māršu vest,
Ne māsiņas pavados:
Mārša deva linu kreklu,
Māsa prasa sudrabiņa.

13754. (16128.)

Brāļam braucu vedējos,
Ciri liku kamanās.
Cirtu zarus, līdzināju,
Lai neplēsa villainīšu.

13755. (16129.)

Brāļam gāju sievas vest,
Laimi lūdzu vedējos;
Tev, Laimiņa, sirmi zirgi,
Tev rakstītas kamaniņas.

13756. (16131.)

Brāļam gāju sievas vesti
Pār deviņas Daugaviņas;
Briežu ragi skrituļos,
Tatārīši vedējiņi.

13757. (16132.)

Brāļam gāju sievas vest,
Skudra ceļu pārtecēja.
Atvedīšu bāliņam
Kā skudriņu līgaviņu.

13758. (16136.)

Donco mans kumeliņš
Ar visām ķēdītēm;
Atvedīšu tautu meitu
Ar visiem vizuļiem.

13759. (16138.)

Dievers man zirgu jūdza,
Grožot vien negrožoja.
Atvedīšu dieveram
Nepuškotu līgaviņu.

13760. (16140.)

Divi sirmi auzas ēda,
Muguriņas sagriezuši.
Būs vietiņa, kur tecēs,
Raudās meitu māmuliņa.

13761. (16141.)

Ievu ziedi, liepu lapas
Puško manu kumeliņu,
Lai es varu ražens jāt
Bāliņam vedībās.

13762. (16145.)

Es nebiju zinājuse,
Ka man mārša jāvizina,
Tad es būtu aizjūguse
Rakstītās kamanās.

13763. (16146.)

Gaŗum gaŗus grožus viju,
Slaiku jūdzu kumeliņu,
Lai ceļā nepanāktu
Tautu meitas brālēliņi.

13764. (16147.)

Ģērbies, manis kumeliņis,
Akotiņa spalviņā,
Lai ģērbjas tautu meitu
Sīkajā sudrabā.

13765. (16148.)
Ģērbies, manu kumeliņ,
Pupu ziedu rotiņā:
Brāļam braucu vedībās,
Sev atkal lūkoties.

13766. (16149.)
Jūdz, bāliņ, divi zirgi,
Liec kažoku vezumā,
Veca tava vedamā,
Lai tin kājas kažokā.

13767. (16150.)
Jūdz, bāliņ, vecu ķēvi,
Veca meita vedama;
Vecs lopiņš lēni tek,
Lai kauliņu nesakrata.

13768. (16151.)
Jūdziet man sirmus zirgus,
Brauksim Zviedru zemītē;
Atvedam Zviedru meitu
Ar sudraba ielokiem.

13769. (16152.)
Kad es jāju vedībās,
Buks par ceļu pārtecēja.
Būs manam brālītim
Tik bagāta līgaviņa.

13770. (16153.)
Kam es jaunu loku lieču,
Nav man jauna kumeliņa;
Kam es jaunu māršu vezšu
Nav man jauna bālēliņa.

13771. (16154.)
Kas manam kumeļam
Garu ceļu padarīja?
Tautu meita padarīja,
Daiļ' augdama bāliņos.

13772. (16155.)
Ķēvīt' mans kumeliņš,
Meitiņ' mana līgaviņa;
Jūdz' ķēvīti kamanās,
Brauc pēc savas līgaviņas.

13773. (16156.)
Klausies, tautu dzeltainīte,
Kur jāj mani brālēliņi,
Kur tiem pieši noskanēja,
Kur nozviedza kumeliņi.

13774. (16157.)
Kur tu brauksi, bālēliņ,
Ar tik skaistu kumeliņu?
— Braukšu tāļu tautiņās,
Saules meitas vedībās.

13775. (16158.)
Man aizjūdza bālēliņš
Div' cekulu kumeliņu;
Atvedīšu bāliņam
Div' pūriem līgaviņu.

13776. (16159.)
Man aizjūdza bālēliņis
Dzērves spalvas kumeliņu:
Tautu meita samukuse
Dzērvenīšu purviņā.

13777. (16162.)
Man aizjūdza bālēniņš
Zemu, resnu kumeliņu;
Atvedīšu bāliņam
Zemu, resnu līgaviņu.

13778. (16163.)
Man aizjūdza bālēliņis
Slinku, laisku kumeliņu;
Atvedīšu bāliņam
Slinku, laisku līgaviņu.

13779. (16164.)
Man uzauga līgaviņa
Dziļu dubļu sētiņā;
Netīk man pašam brist,
Ne manam kumeļam.

13780. (16165.)
Meties, manis kumelītis,
Akotiņa spalviņā,
Man jājāj tāi ciemā,
Kur aug mana līgaviņa.

13781. (16167.)
Nāc, sniedziņ, nākamo,
Dari ceļu darāmo,
Ka var viegli vizināt
Nāburdzieša zeltenīti.

13782. (16168.)
Nāca, nāca tautu meita,
Bet nenāca nevedama;
Domu savus kumeliņus,
Sūtu savus bālēliņus.

13783. (16169.)
Palīdziet jūs, māsiņas,
Palīdzieti, skritulīši,
Kumeļami dubļu brist;
Bāliņam sievas vest.

13784. (16170.)
Pate gāju, pate gāju
Bāliņam vešanās;
Svešu ļaužu nesūtīju,
Lai snaudules neatveda.

13785. (16171.)
Sakuļam jaunu guni!
Man nevaida kūrējiņa;
Atvedam jaunu māršu!
Man nevaida vedējiņa.

13786. (16172.)
Šoruden, citruden
Mans bērītis vedējos;
Šoruden māršu vedu,
Citruden līgaviņu.

13787. (16173.)
Sniegi, vēji putināja
Ap to manu kumeliņu;
Tam manami bāliņami
Līgaviņa neatvesta.

13788. (16175.)
Sudrabota zīle dzied
Vārtu stabu galiņā:
Pārvedīs bāliņam
Sudrabotu līgaviņu.

13789. (16177.)
Sūtiet mani vedējos,
Es būš' laba vedējīša,
Lūša nagi man rāvāji,
Lapsas mēle vīlējiņa.

13790. (16178.)
Sūtiet ūdri, sūtiet bebri
Daugavā ledu lauzt;
Sūtiet mani vismēlīti
Bāliņam sievas vest.

13791. (16179.)
Sūtīj' tēvu vedējos,
Lai ved labu vedamo;
Lai neved rīta krēslu,
Ne vakara snaudaliņu.

13792. (16180.)
Tādām sievām
Vedējos jāti,
Kas var apeni
Galvā nest,
Apeni galvā,
Uguni saujā.

13793. (16181.)
Tautu meita iestigusi
Dzērvenīšu puriņā.
Velc ārā, bālēliņ,
Būs tev māļa malējiņa.

13794. (16182.)
Tautu meita samukuse
Dzērvenīšu puriņā.
Jūdzu savu resno bēri,
Izbriņģēju maliņā.

13795. (16183.)
Tec, bērīt, brauc, māsiņ,
Atved man līgaviņu.
Kas tev kait neatvest,
Mana paša saderēta.

13796. (16184.)
To celiņu rītā gāju,
To celiņu vakarā;
Pa to pašu atvedīšu
Bāliņam līgaviņu.

13797. (16185.)

Vecajam bāliņam
Smiltenē ļauduviņ';
Sirmīts mans kumeliņs
Smilšu kalnus putināj'.

13798. (16186.)

Cieši, brāļi, seglojam
Medinieka kumeliņu,
Ka varēja siekstas lēkt,
Caunei dzīt pakaļā.

13799. (16187.)

Apstriguši vedējiņi
Kalnā mālu dumberē;
Bālēnini, staigādami,
Uzveļat akmentiņu.

13800. (16188.)

Braucat nu braukdami,
Gausajie vedēji!
Sasaluši gaidīdami
Panāstnieki šo naksniņu.

13801.

Divi leišu ormanīši,
Seši bēri kumeliņi,
Seši bēri kumeliņi
Nāk gāliņas grozīdami,
Nāk gāliņas grozīdami,
Baltas smiltis kapādami.

13802. (16190.)

Es cimdiņu norakstīju,
Pie vārtiem stāvēdama;
Vēl būt' otru norakstījse,
Kaut rociņas nisalušas

13803. (16191.)

Gan agri šorīte
Saulīte lēca;
Šorīte redzēšu
Vedējus jājam.

13804. (16192.)

Jājat jādami,
Tamdatu ļaudis,
Mēļoti vīri,
Strīpaiņas sievas.

13805. (16193.)

Kas tie tādi kaŗa pulki
Iet pa mūsu gaŗu dūksti?
Tie nebija kaŗa pulki,
Tie māsiņas vedējiņi.

13806. (16194.)

Kas tur rušina
Pār viņu kalnu?
Vedēju suveni
Atrušināja.

13807. (16195.)

Ko dara vedēji
Tik ilgi mājās?
Zobenus, zābakus
Pa ciemu meklē.

13808. (16197.)

Kur vedēji kavējāsi,
Ka tie laiku nesabrauca?
Vīzes pina, kājas āva
Pērnajā griķējā.

13809. (16199.)

Nāc, raugies, man' māsiņa,
Kā jāj tavi vedējiņi:
Rāmi tek bēri zirgi,
Grezni dzied vedējiņi.

13810. (16200.)

No tālienes sen dzirdēju,
Kur brauc māsas precinieki:
Zirgi zviedz, rati skan,
Paši dzied vedējiņi.

13811. (16201.)

Priekšā tek sirmi zirgi,
Diegiem šūtas kamaniņas.
Vai, māsiņa, nepazini,
Tie bij tavi vedējiņi.

13812. (16203.)

Šņākdami, kŗākdami
Vedēji nāca;
Mūs' māsa lēkdama
Klētī bēga.

13813. (16205.)

Seši bēri kumeliņi
Ēd bāliņa birzītē.
Lai tie ēd, tie ir visi
Pēc manim atskrējuši.

13814. (16206.)

Tautas jāja aurēdamas,
Vai šķiet mani eglienē?
Es brālīša sētiņā,
Jaunā priežu klētiņā.

13815. (16208.)

Tumsā nāca, vakarā
Veca puiša vedējiņi;
Kad tie būtu jauna puiša,
Tad tie nāktu saulītē.

13816. (16209.)

Tumsinā vakarā
Man atjāja vedējini:
Vecs bij tautu lolojumis,
Dienu jāti nedrīkstēja.

13817. (16212.)

Mēs deviņi bālēliņi,
Viena pate mūs' māsiņa;
Mēs vārtiņus aizcelsim,
Tautām māsu nedosim.

13818. (16213.)

Ver, brālīti, vārtus cieti,
Nu nāk vēja liela vētra;
Tā nebija vēja vētra,
Tie tautiņu kumeliņi.

13819. (16214.)

Attaisiet man vārtiņus,
Ielaidiet sētiņā;
Ne es jūsu zemīt' ņēmu,
Ja naksniņu pārgulēju.

13820. (16216.)

Laid iekšā, laid iekšā!
Mēs jums skādi nedarīs;
Mēs paņems to meitiņ',
Kas jums bija niecināma.

13821. (16217.)

Nebīsties, liel' ciem',
Ka šeitan kaŗš atjās:
Tie nebij kaŗa vīr',
Tie bij brāļa vedējiņ'.

13822. (16218.)

Tec teciņus vārtu vērt,
Mana jauna ļauduviņa;
Man rociņas nosalušas
Līdz ar leda gabaliņu.

13823. (16220.)

Ar Dieviņu, ar Dieviņu,
Mūs' māsiņas vedējiņi!
Cauri, cauri, sveši ļaudis,
Nav māsiņas sētiņā.

13824. (16221.)

Atnāk pieci vedējiņi,
Tā kā pieci nabadziņi:
Nūjas vien klabināja,
Pie vārtiemi stāvēdami.

13825. (16223.)

Gaŗām, gaŗām,
Sakārņu vedēji!
Gaŗām aizveda
Sakārņu kaudzi.

13826. (16224.)

Kam veda tautiņas
Liekāju ziergu?
Vai veda vārnām,
Vai žagatām?

13827. (16225.)

Kur braucāti, vedējiņi,
Vai braucāti žagaros?
Ja braucāti žagaros,
Kam sieviņas līdz ņēmāt?

13828. (16226.)

Kur braucat, vedējiņi,
Ar tiem ķīļu deguniem?
Atpakaļi, atpakaļi
Pie savām melnacēm!

13829. (16227.)

Kur, ļautiņi, jūs brauksiet,
Sapuškoti kumeliņi?
— Ozolmuižas mēs ļautiņi,
Liepas muižas meklējam.

13830. (16228.)

Kur palika, kur palika
Mūsu kunga bisenieki?
Melni kraukļi saskrējuši
Pie bāliņa vaŗa vārtu.

13831. (16229.)

Nāca viens, nāca divi,
Nu atnāca liela pulka,
Nu atnāca liela pulka,
Nu vedīs mūs' māsiņu.

13832. (16231.)

Oši, kļavas, ozoliņi,
Ko jūs laba meklējat?
— Meklējam liepas meitu
Ozoliņa dēliņam.

13833. (16233.)

Parādiet, sveši ļaudis,
Kāda jūsu grāmatiņa?
Tāda jūsu grāmatiņa;
Gaŗām ciemu jāvažo.

13834. (16235.)

Piesameta sīku putnu
Pilni vātu stuburiņi;
Tie nebija sīki putni,
Tie bij māsas vedējiņi.

13835. (16236.)

Vedējiņi atjājuši
Bez liekaja kumeliņa:
Tie gribēja mūs' māsiņu
Kājām vesti sētiņā.

13836. (16240.)

Neba visi vedēji
Pa vārtis sagāja:
Kā suvēni salīduši
Pa riķiemi rāceņos.

13837. (16241.)

Vedēji saskrēja
Pa cūku tekām,
Pa cūku tekām,
Pa rijas vārtiem.
Ņemat kruķus, bīstaklīšus,
Dzenat viņus atpakaļ.

13838. (16243.)

Jājat, vedēji,
Glužiņi sētā;
Mēs meža ļautiņi,
Ērcēšu žogi.

13839. (16244.)

Kam, bāliņ, tu pielaidi
Pilnu sētu svešu ļaužu?
— Es, māsiņ, neredzēju,
Smēdē kalu zobentiņu.

13840. (16245.)

Ak, tu krupa tautu dēls,
Tavu daiļu vedējiņu!
Puiši, vīri zābakos,
Kumeliņi iemauktos.

13841. (16246.)

Vai, māmiņa, vai, māmiņa,
Nu sabrauca vedējiņi,
Baltu ķēvi klibu kāju,
Vienu slieci kamaniņas.

13842. (16247.)

Dižajam vedējam
Pinkuļains kumeliņš;
Vārtos kūru uguntiņu,
Lai nosvila pinkulīši.

13843. (16250.)

Es šķitu debesi
Apmākušos:
Tie to vedēju
Melnie ļaudis.

13844. (16252.)

Gaidīju māsiņai
Vāciešu vedējus;
Sigani, slepsvārki
Mūs' māsas vedēji.

13845. (16253.)

Kāds Dievs bija to redzējis,
Viens pats nāca vedējos!
Mūs' pusē tāda mode:
Pa pieciem, pa sešiem.

13846. (16255.)

Kājām vien, kājām vien
Sveši ļaudis sanākuši.
Vai māsiņa kājām ies?
Vai pūriņu veltin vels?

13847. (16256.)

Kam tāi mūsu pagalmā
Liela pulka ūdens pančku?
Vedējiņi, šurp braukdami,
Ūdens žurkas aizjūguši.

13848. (16257.)

Ko tie vedēji
Cik daudz vedīs?
Maza mūsu māsiņa
Kā cielaviņa.

13849. (16259.)

Kūdarā, kūdarā
Vedējiņu kumeliņi!
Kā nebiju kūdarā,
Auzu pelu oderēti.

13850. (16260.)

Kuŗas zemes, kādi ļauži,
Māsiņ, tavi precinieki?
Viena sliece kamanām,
Triju kāju kumeliņš.

13851. (16261.)

Zeltenieši, Zeltenieši,
Kur jūsu lielība,
Kur jūsu trīsdesmit
Vedējiņi?

13852. (16262.)

Ne tie visi lūgti viesi,
Kas sanāca vešanā;
Citam kūja klaudzējās,
Sētmalē nosviežam.

13853. (16263.)

Ne tie visi vedējiņi
Ar zirgiem sajājuši:
Cits ar kruķi, cits ar lizi,
Cits ar pirtes bikstaklīti;
Pats brūtgāna īstais brālis
Ar vecām mīstīklām.

13854. (16264.)

Parādat, sveši ļaudis,
Kuŗš brūtgāna kumeliņš?
Tas brūtgāna kumeliņš
Ar to lūka pavadiņu.

13855. (16265.)

Sabrauc vedēji
Kā lieli kungi,
Sagriež cepures
Kā suņu astes.

13856. (16266.)

Sabrauca vedēji
Akliem zirgiem,
Sakrita mūsu
Tupeņu bedrē.

13857. (16267.)

Sajājuši vedējiņi,
Nedīdīti kumeliņi.
Ne tie visi īstenieki,
Kas bāliņa vedībās.

13858. (16269.)

Šķita lāci gumbājam
Aiz kalnina lejināi:
Tautu dēla kumeļam
Pērnā spalva apakšāi.

13859. (16271.)

Šķitu miglu miglojam
Bālēliņa sētiņā:
Miglo tautu kumeliņis,
Tāļu ceļu atteçējis.

13860. (16272.)

Sen gaidīju māsiņai
Lielu pulku vedējiņu;
Pieci vien attecēja,
Kā kaimiņu kuceniņi.

13861. (16273.)

Sen māsai gaidīju
Deviņu vedēju:
Astoņi ķenkari
Atķenkarāja.

13862. (16274.)

Simtu cēlu zīļu krēslu,
Simtu gaidu vedējiņu;
Aili, manu lielu kaunu,
Viens atjāja nozarīts.

13863. (16275.)

Stāvat, tautas, pagalmā,
Nava rūmes istabā:
Brāļu māsa dzeini velk
Deviņiemi kamoļiem.

13864. (16276.)

Stulbi vien, akli vien
Svešu ļaužu kumeliņi:
Dasagrieza salmu kaudzi,
Istabiņu dēvēdami.

13865. (16277.)

Zvanēja Rīgā,
Zvanēja Bauskā:
Vedēji noslīka
Ūdena peļķē.

13866. (16279.)

Trīs vien, trīs vien
Vedēju sievas;
Tās pašas atdzina
Pusriteņiem.

13867.

Vedējiņa tēvinam
Pinkulainis kumelinis:
Vārtos kūra uguntiņu,
Pinkulinas svilināja.

13868. (16281.)

Vedējiņi sabraukuši, —
Ko, vedēji, vedīsiet?
Ievelsimi bērza kluci,
Lai tie veda raudādami.

13869. (16282.)

Vedējiņi sabraukuši, —
Ko, vedēji, vedīsiet?
Vēl tā jūsu vedamā
Uz Daugavas gavilē.

13870. (16284.)

Vedējiņi sanākuši, —
Ko vedīs, nevedīs?
Ni bāliņš māsas deva,
Ni māsiņa kalponītes.

13871. (16286).

Vestu nāca vedējiņi, —
Ko tie vestu, ko nevestu?
Vai tie vezs namam baļķus,
Vai rijai pavāliņu?

13872. (16287.)

Visi purvi aizsaluši,
Visas dzērves aizgājušas,
Nu tai mūsu māsiņai
Pie durvīm vedējiņi.

13873. (16288.)

Ekur daiļi vedējiņi,
Daiļi tek kumeliņi,
Pilla mute sīku dzelžu,
Tek galviņu grozīdami.

13874. (16289.)

Es atbraucu vedībās
Ar rozainu kumeliņu;
Redzēs rītu saulītē,
Vai būs roze vedamā.

13875. (16290.)

Mūs, brālīši vedējiņi
Kā mēreni muiženieki;
Citam bija Vācu svārki,
Citam Vācu valodiņa;
Kam nebija Vācu svārki,
Tam bij Vācu valodiņa.

13876. (16291.)

Ja ir māte vedējos,
Tad lai iet istabā;
Ja ir kāda lieceniece,
Lai sēd vārtu stuburā.

13877. (16292.)
Nākat, tautas, raugaties,
Kāda māsas istabiņa:
Šūtin šūta, pītin pīta,
Vidū liepas līgojās.

13878. (16293.)
Pūtiet guni, pūtiet guni,
Laidiet tautas istabā!
Tautas stāv aiz durvīm
Nosvīdušu kumeliņu.

13879. (16294.)
Skaitāties, vedējiņi,
Vai jūs visi istabā.
Bija Juzis, bij Petrauškis,
Mikalauška vien nebija;
Mikalauškis aiztecēja
Mūs' birzē sēnes lauzt.

13880. (16296.)
Sveši ļaudis sanākuši,
Sveša smaka istabā.
Atdarat durvis, logus,
Lai iet smaka klajumā.

13881. (16297.)
Nesat, mani bālēliņi,
Bērza kārti istabā,
Lai sakaŗ sveši ļaudis
Savas vēja lupatiņas.

13882. (16300.)
Kur tā mana vedekliņa,
Ka pie mani nedanāca?
Man rociņas piekusušas,
Kukulīti glabājot.

13883. (16302.)
Pārved' jel, man' māsiņ,
Ko tev deve sveši ļaud's?
Vai sieriņu tev iedeve,
Vai sīko sudrabiņu?

13884. (16303.)
Nākat, tautas, istabāi,
Baudat manu barībiņu?
Tēvs pacēlis liepu krēslus,
Māte galdu apklājuse.

13885. (16305.)
Es šķietu ratiņus
No kalna tekot:
Svešļaudis, ubagi,
Pātarus skaitīja.

13886. (16306.)
Gan labi, gan labi
Tie sveši ļaudis,
Gan labi Dieviņam
Godiņa deva.

13887. (16307.)
Nemāk svešļaudis
Pātarus skaitīt,
Kā veci nabagi
Notenterēja.

13888. (16308.)
Skaitīja pātarus,
Nebija visi:
Deviņi vārdi,
Desmitā trūka.

13889. (16309.)
Kas vedēji, kas vedēji,
Spaļi vien, spaļi vien!
Kad izlaidu vējiņā,
Kā spalīši izputēja.

13890. (16310.)
Ko nākat, sveši ļaudis,
Mūs' zemē ziedu raut?
Vai jūs pašu zemītē
Tādi ziedi neziedēja?

13891. (16311.)
Ko nāciet, sveši ļaudis,
Kas bij jūsu aicinātu?
Vai māsiņa pati gāja,
Vai māsiņas bālēliņi?

13892. (16344.)
Ušu, ušu, vedējiņa,
Nešķīrās, nevedās;
Sūtat mani vedībās,
Man šķīrās, man vedās.

13893. (16346.)
Nesēdi, māsiņa,
Svešu ļaužu pulkā,
Ej, raugi namā,
Ko māte dara.

13894. (16348.)
Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Man rociņa labi gāja:
Es atradu meitas māti
Ar visām atslēgām.

13895. (16349.)
Danco manis kumeliņis,
Līdz zemīti liekdamies,
Lai tam kŗāva meitu māte
Smalku dvieļu vezumiņu.

13896. (16351.)
Dancoj' manis kumeliņis,
Vezumiņu gaidīdams;
Raudāj' meita, raudāj' māte,
Vezumiņu taisīdamas.

13897. (16352.)
Dar' man labu, dar' man labu,
Dar' manam kumeļam:
Dar' manam kumeļam
Gaŗu, slaidu vezumiņu.

13898. (16353.)
Domā, māte, ko domā,
Domā pilnus vezumiņus;
Mēs vakar atbraucām
Treju tukšu kamaniņu.

13899. (16354.)
Eit' kūtē, eit' kūtē,
Liekat mums vezumā;
Neņemsim jūs māsiņas
Bez pūriņa tautiņās.

13900. (16355.)
Kas tur rīb, kas tur klaudz
Galējāi kambarī?
Meitu māte dvieļus auda,
Dzird vedējus sanākot.

13901. (16356.)
Ko domā, meitu māte,
Pa pagalmu staigādama?
Ej klētī, kambarī,
Dar' man pilnu vezumiņu.

13902. (16357.)
Ko nu šnuksti, meitu māte,
Tais' jel man vedumiņu!
Ne par velti attecēja
Mani bēri kumeliņi.

13903. (16358.)
Kur palika meitu māte,
Neredz vaira rotājam?
Vai izgāja ciemiņos
Cimdu, zeķu tapināt?

13904. (16359.)
Man meitiņas apsasmēja,
Nava laba kumeliņa.
Es redzēšu, jūs meitiņas,
Vai ir krekli pūriņā.

13905. (16360.)
Mani puiši, mani puiši,
Baŗojat kumeliņus!
Māt' ar meitu, tusnodamas,
Darīs smagus vezumiņus.

13906. (16361.)
Mēs vakar atbraucām
Seši tukši kamaniņ';
Tās tai meitu māmiņai
Visas pillas jāpiedara.

13907. (16362.)
Nāc nākdama, tautu meita,
Ar sagšām, palagiem;
Gan es biju vīkstījies
Ar kažoku ielāpiem.

13908. (16363.)
Nāc nākdama, tautu meita,
Nāc ar cirvi, nāc ar kapli:
Visi mana tēva lauki
Purva puķu pieauguši.

13909. (16364.)

Nu šo rītu meitas māte
Šņukstēdama vien staigāja.
Vai tu šņuksti, vai nešņuksti,
Taisi manim vedumiņu.

13910. (16365.)

Rauda māte, rauda meita,
Katra galvu saņēmuse:
Tukš pūriņš, plikas cisas,
Sētā jāja precinieki.

13911. (16366.)

Sasalasi, tautu meita,
Visas savas grabažiņas:
Jau tu pate gana zini,
Ne ciemā tevi veda.

13912. (16367.)

Sauca mani vedējiņu,
Ko es vedu, ko nevedu?
Kŗauj man pillu vezumiņu,
Sauc patiesi vedējiņu.

13913. (16368.)

Stieņiem kalu ritentiņu,
Spāriem jūdzu kumeliņu;
Gan zināju, tautu meita
Nāks ar pilnu vezumiņu.

13914. (16369.)

Zviegtin zviedza kumeliņis
Par ābolu bradādams;
Kŗauj vezumu meitu māte,
Asariņas slaucīdama.

13915. (16370.)

Taisies, manis kumeliņš,
Nu tev taisa vezumiņu,
Nu tev taisa māt' ar meitu
Sīku raibu vezumiņu.

13916. (16371.)

Vai būs tiesa, meitu māte,
Ko vakare runājām:
Būs manāme kumeļam
Vezums baltu villainīšu?

13917. (16372.)

Vai es vien puisīts biju,
Vai man vien kumeliņš?
Vai es vien meitiņām
Velšu pūra vedējiņš?

13918. (16373.)

Es uzaugu mežmalāi,
Lapu pūru pielocīju;
Jūdziet, tautas, vēja zirgus,
Lapu pūra vizināt.

13919. (16375.)

Nevaid kauna tautiešam,
Man pūriņu vaicājot;
Kuŗu dienu es sēdēju,
Adīdama, rakstīdama?
Līdz ar tevi darbos gāju,
Līdza kungu rijiņā.

13920. (16376.)

Pūra dēļ zagt neiešu,
Naudas dēļ ubagot;
Es tautiņas jūsu dēļ
Nepostīšu bālēliņu.

13921. (16380.)

Pūra dēļi, sveši ļaudis,
Kumeliņa nejūdzat:
Man pūriņa tik nebija,
Peņģerota lielumā.

13922. (16385.)

Pūra dēļ tu, tautieti,
Nejūdz savu kumeliņu:
Divi baltas villainītes,
Tās es segšu mugurā.

13923. (16387.)

Vai tautiets neredzēja,
Kādu pūru es darīju?
Sestdien nācu, svētdien gāju,
Asariņas slaucīdama.

13924. (16388.)

Kā skalgani ritentiņi,
Kā kaķītes kumeliņi;
Es neļautu sev, pūriņu
Ne no vietas kustināt.

13925. (16389.)
Mūs' brālītis mežāi brauca,
Bij vienādi kumeliņi;
Tautu dēlis pūru veda,
Nav vienādi kumeliņi.

13926. (16390.)
Ne tie rati pūru veste,
Tie nabagu vizināt:
Viena pate ratu ule
Deviņāme vicītēme.

13927. (16391.)
Pūrvedi, pūrvedi,
Kur jumta rati?
Lai māsas pūriņu
Nerasināja.

13928. (16393.)
Pūrvedi, pūrvedi,
Kur tava taure?
Ja nava taures,
Pūt ratu rumbā.

13929. (16394.)
Tauta sūta klibu ķēvi,
Sak', man pūra neesot;
Māte kŗāva kŗāvumiņu
Klibas ķēves vezumiņu.

13930. (16395.)
Tautu dēls lielījās
Pūra ratus kaldināt;
Kad vajaga pūra vest,
Atbrauc bērna šūpulīti.

13931. (16396.)
Vai, puisīt, vai puisīt,
Tavu gŗūtu amatiņu:
Kuŗš puisītis sievu ņēma,
Tu pūriņa vadātājs.

13932. (16397.)
Es neļaušu sav' pūriņu
Pa naksniņu vizināt;
Es neesmu sav' pūriņu
Pa naksninu pielocījse.

13933. (16400.)
Atdod, māte, manu tiesu,
Kad es tevi nemīlēju:
Atdod pāru raibu govu,
Pāru raibu vilnainīšu.

13934. (16402.)
Dal', māmiņ, manu tiesu,
Es vairāk negribēšu:
Duj' gosniņ', piec' aitiņ',
Deviņ' balti villainiņ'.

13935. (16404.)
Domājat, bālēliņi,
Ko ar mani darīsat;
Domājat pilnu pūru,
Apsedlotu kumeliņu.

13936. (16405.)
Es mātei viena meita,
Es lielaja, es mazaja;
Liec, māmiņa, pūriņā
Lielus, mazus gabaliņus.

13937. (16408.)
Šķir, māmiņ, manu tiesu,
Es vairs tiesu neprasīs.
Jūs nomirs, jūs gulēs,
Brāļi tiesu man nedos.

13938. (16409.)
Tēvs dēlam muižu vēl,
Ko māmiņa man vēlēja?
Man vēlēja māmuliņa
Pilnu pūru, gaŗu ceļu.

13939. (16410.)
Dod, māmiņa, cik dodama,
Dod ar Dieva palīdziņu;
Ne dodama nepiedosi,
Kad Dieviņš nepalīdz.

13940. (16411.)
Nāc, Laimiņa, dalībās,
Brāls ar māsu dalījās:
Pušu griezu kukulīti
Tīrumiņa galiņā.

13941. (16412.)

Nāc, Laimiņ, dalībās,
Māt' ar meitu dalījās:
Dala govis, dala vēršus,
Dala baltas vilnānītes.

13942. (16415.)

Ai, Dieviņ, laba laime,
Sētā auga arājiņš;
Nevedīšu sav' telīšu
Par tīrumu tautiņās.

13943. (16416.)

Ar bāliņu sarājos
Tēva zirgu laidarā:
Tēvs man deva dancojamu,
Brāļi deva ecējamu.

13944. (16419.)

Dod, māmiņa, ko dodama,
Dod balto avēniņu,
Avēniņa ļipiņā
Piecas baltas villainītes.

13945. (16420.)

Dod, māmiņa, man gosniņu,
Dod kaziņu, avitiņu;
Tāpat tautas man rēķina
Savu tiesu ganos iet.

13946.

Dod, māmiņa, to gotiņu,
Kas vairāk piena dod;
Es dzirdēju dēla māti
Kausiem pienu mērījot.

13947. (16423.)

Dod, māmiņa, to gosniņu,
Kas vairāk pienu dod,
Nu dabūju tautu dēlu,
Siera, piena ēdējiņu.

13948. (16424.)

Dod, māmiņ, to gotiņu
Zāģētiem radziņiem,
Es redzēju tautiņās
Zāģa kūti būvējam.

13949. (16425.)

Dot man deva māmuliņa,
Bet nedeva, kā vajdzēja:
Man' audzētu raibu govi
Patur' staļļa dibinā.

13950. (16426.)

Iet es iešu tautiņās,
Dot man dos māmuliņa:
Dos aitiņu, dos telīti,
Dos māsiņu ganiņiem.

13951. (16427.)

Iet es iešu tautiņās,
Minēs manu gājumiņu:
Mātei ņemšu div' telītes,
Tēvam trešu kumeliņu.

13952. (16429.)

Eita nu, gotiņas,
Grīslīša ēst,
Gan bijat ēdušas
Dāboliņa.

13953. (16433.)

Gotiņ, mana raibaliņa,
Iesim abi tautiņās,
Tu papriekšu maurodama,
Es pakaļ raudādama.

13954. (16435.)

Gotiņ, mana raibulīte,
Nāc man līdzi tautiņās!
Tev, gotiņ, purva zāle,
Man bargais tēva dēls.

13955. (16437.)

Kā aizgāju, tā ieraugu,
Brāļi māsu izdevuši:
Pušam šķirts avju stallis,
Pušam govju laidariņš.

13956. (16438.)

Kad es būtu zinājuse
Ruden iet tautiņās,
Es būt' savas raibas govis
Pa pļavām ganījuse.

13957. (16439.)

Kājām spēru staļļa durvis,
Ņēmu brāļa kumeliņu.
Tas, brāliņ, man pieder
Par kundziņa klausījumu.

13958. (16441.)

Kājām speŗu staļļa dur's,
Ņemu tēva kumeliņu,
Žinos tēvu klausījuse,
Ne pūriņu darījuse.

13959. (16442.)

Kam vajag telītes,
Lai dod valdziņu;
Mums ir telīte,
Mums nav valdziņa.

13960. (16444.)

Klausi mani, tu māsiņa,
Klausi manu līgaviņu,
Es tev došu kaltus ratus,
Divi bērus kumeliņus.

13961. (16445.)

Ko es biju noriebuse
Sav' mīļai māmiņai?
Sien gosniņas pie ratiem,
Rāda ceļu uz tautām.

13962. (16446.)

Ko, māsiņa, tu darīsi,
Kājenieku dabūjuse?
Lūdzies tēva, bālēliņa,
Lai dod līdza kumeliņu.

13963. (16447.)

Ko man līdz lieli radi,
Ko bagāti brālēliņi?
Vienu telīt' es aizvešu
Par tīrumu raudādama.

13964. (16448.)

Ko tu māte man iedeva,
Ka man' tautas rūdināja?
Ni iedeva raibu govu,
Ni ar' baltu villainīšu.

13965. (16449.)

Ko tētiņš man dos,
Kad precēšos?
Div' raibas govis,
Vien' melnu zirgu.

13966. (16450.)

Māte man govi deva,
Iedevusi dūmaliņu;
Man pašam ganiņam
Piederētu raibaliņa.

13967. (16452.)

Man iedeva māmuļiņa
Strupastīti telēniņu.
Dod, Dieviņ, no tās vienas
Pilnu tautu tīrumiņu!

13968. (16453.)

Man māmiņa govi deva,
Lielu, lielu, platu, platu,
Kūtī ragi tai nelīda,
Dārzā rūmes tai nebija.

13969. (16454.)

Man māmiņa govi deva,
Lūciņā piesējuse.
Dod, māmiņa, lūciņā,
Dod ar Dieva palīdziņu.

13970. (16456.)

Man māmiņa govi deva,
Saites vien neiedeva;
Tā sacīja, nedodama:
Tautās saites vijējiņš.

13971. (16458.)

Man pieder, bālēliņ,
Pats labais kumeliņš:
Es paliku bez pūriņa,
Tavus darbus dienēdama.

13972. (16461.)

Man vaicāja māmuliņa,
Ka tie viesi līdzi nāk.
Pēc aitiņas, pēc telītes,
Dod, māmiņa, neliedzies.

13973. (16462.)

Manu govi, bālēliņi,
Ar miltiem padzirdiet;
Dievs zin, dos sveša māte
Ar salmiem pabaŗot.

13974.

Palīdzat, bālēliņi,
Man aiziet tautiņās:
Dodiet man govis, vēršus,
Dodiet bērus kumeliņus.

13975. (16464.)

Parādi, māmiņa,
Kur manas gotiņas:
Zīmaļa, raibaļa,
Baltmugurīte?

13976. (16465.)

Pirmaliņa, otraliņa,
Tās, māmiņa, manas govis;
Kad aiziešu tautiņās,
Dabūš' trešu, trešaliņu.

13977. (16466.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Nu tētiņš mani šķirs:
Ieved zirgu stallītī,
Parād' lauku kumeliņu.

13978. (16467.)

Raibas vien mun telītes,
Sidrabiņa radziņiem;
Diezgan darba tautiešam,
Zīda valgu pievijot.

13979. (16468.)

Sakās mani māmuliņa
Maz' esot atšķīrusi;
Nu atšķīri, māmuliņ,
Nu telītes līdze devi.

13980. (16471.)

Šķir, māmiņa, man gosniņu,
Šķir ar baltu muguriņu;
Tautām melnas, tautām raibas,
Man ar baltu muguriņu.

13981. (16473.)

Tā māsiņa ganos dzina,
Tā aizgāja pieguļā,
Tai, brālīši, neliedzat
Ar iemauktis kumeliņu.

13982. (16475.)

Mātes dotu zīmaliņu
Sēju ratu pakaļā;
Mana paša raibuliņa
Tek pakaļ īdēdama.

13983. (16476.)

Tētiņš pirka sudrabiņu,
Tētiņš lādi kaldināja;
Tēvs nedos tautiņās
Bez bēraju kumeliņu.

13984. (16477.)

Tētīt, manu tēvainīti,
Cik dos' mane pūru līdz?
— Sešas aitas, trīs gotiņas,
Lielu lauku kumeliņu.

13985. (16479.)

Tēvam biju pieguļniece,
Mātei govu ganītāja;
Tēvs man deva sirmu zirgu,
Māte govi raibaliņu.

13986. (16481.)

Telītēs mērķi ņēmu,
Kad iedama tautiņās:
Ja telītes labi gāja,
Tad būs laba dzīvošana.

13987. (16484.)

Tprr, telīte, še maizīte,
Nāc ar mani tautiņās;
Ja būs bārga vīra māte,
Nāksim abas atpakaļ.

13988. (16486.)

Vadāt mani, vadādami,
Stādāt mani, stādīdami,
Vadādami, stādīdami,
Dodiet līdzi kumeliņu.

13989. (16488.)
Dod nu, tēvi, kumeliņu
Ar visāmi ecēšām,
Jau māmiņa meitu deve
Ar visāmi telītēm.

13990. (16489.)
Meitu māte man solīja
Dzedzelaiņu kumeliņu.
Es negribu dzedzelaiņu,
Man pašam sirms zirdziņš.

13991. (16492.)
Tprr, tprr, kumeliņ,
Gani gana ceļmalā!
Man iedeva raibu govi,
Pats paņēmu gana meitu.

13992. (16493.)
Ej, māsiņ, šoruden,
Es tev iešu lopušos;
Vedīs mani citu gadu,
Lūgšu tevi panāksņos.

13993. (16498.)
Gan brāļi piešiem,
Gan zābakiem;
Vien' pate telīte
Līkām kājām.

13994. (16499.)
Kic, pa ceļu, kic, pa ceļu,
Tautu meitas kazlēniņi!
Nograuzuši bāliņam
Visus smalkus žagariņus.

13995. (16500.)
Ko tur veda vedējiņi,
Ko tur dzina dzinējiņi?
Viena pate meln' aitiņa,
To ved pati tautu meita.

13996. (16501.)
Pāradu meitai
Caurums sānos:
Telīte pārdura,
No kalna vedot.

13997. (16502.)
Pušmuce, vērpele
Lopvešanāji,
Vai vairs nebij
Šmuidrāku meitu?

13998. (16503.)
Dibinā, dibinā,
Pie durviem es nesiešu;
Ja Dieviņš palīdzēs,
Tad atsiešu da durviem.

13999. (16505.)
Kas manām telītēm
Šovakaru vadzi dzīs?
Tautu dēls vadzi dzīs,
Raibu cimdu gribēdams.

14000. (16506.)
Ko tās manas govis māva,
Pa tautām staigādamas?
Ne tautām zīļu staļļi,
Ne sudraba laidariņi.

14001. (16507.)
Lopus pierka, lopus pierka,
Kur liks lopus, atveduši?
Kas slinkam stalli cierta,
Visu krogu dzārājam.

14002. (16509.)
Sien pie durvu, sveša māt,
Lai es sienu dibenā.
Ja Dieviņš palīdzēs,
Es atsiešu līdz durviem.

14003. (16510.)
Sit, tautiet, zelta vadzi
Pašā kūts dibinā,
Lai es sienu māsas govi
Sudrabiņa radziņiem.

14004. (16511.)
Vienu telīt' ī ievešu
Svešu ļaužu laidarī;
Dod, Dieviņi, no tās vienas
Pilnus tautu tīrumiņus!

14005. (16512.)
Es piesaku tautiņām,
Pļauniet sienu atāliņu:
Jaunas vien man telītes,
Atāliņa ēdājiņas.

14006. (16513.)
Gosniņ' mana žēli raud,
Svešu zemi staigādama:
Ieradusi ābolāi,
Neēd tautu rāvu zāli.

14007. (16514.)
Kas manām gosniņām
Šo vasaru sienu pļaus?
Tautu dēlis nemācēja,
Bālēliņis vairs nepļāva.

14008. (16515.)
Mauj gosniņa, raudu pate,
Svešu zemi staigādama:
Gosniņai sveša zāle,
Man tā sveša māmuliņa.

14009. (16518.)
Rindāj' manas raibelītes
No tautām bāliņos;
Neēd tautu grīsla zāli,
Ieradušas āboliņu.

14010. (16519.)
Telīt, manu raibuliņu,
Kam tu māvi vakarā?
Vai tu māvi brāļa kūtes,
Vai māsiņas ganītājas?

14011. (16520.)
Ai, baltā māmuliņa,
Ielej pienu bļodiņā,
Es iekritu upītē,
Raibas govis ganīdama.

14012. (16522.)
Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Dod jel drīzi vakariņu!
Māt' ar meitu klētiņā
Kamoļiem svaidījās.

14013. (16525.)
Dod, māmiņa, precniekam,
Ko tu biji solījuse:
Linu snātni galdu klāt,
Daglaino suveniņu.

14014. (16526.)
Dod, māmiņa, uzdodama,
Ne tu man vaira dosi;
Ne dos māršas, ne bāliņi,
Pateikš' tavu devumiņu.

14015. (16527.)
Es ar savu māmulīti
Kopā audu audekliņu;
Nu atnāca tā dieniņa,
Kad mēs pušu dalījām.

14016. (16528.)
Es savai māmiņai
Nedoš' pūra dalderīti:
Nav māmiņa ielikuse
Guļamās villainītes.

14017.
Gribu, grabu tautumeita
Pa pūriņa dibeniņu.
Ko tur viņa grabināja,
Kad nebija ielikusi?

14018. (16529.)
Gudra māte, gudra meita,
Gudri pūru piedarīja:
Piebraucīja ievas ziedus,
Uzklāj' baltu villainīti.

14019. (16531.)
Kalniņāi stāvēdama,
Lejā laižu pūra vāku,
Ar māmiņu bārdamās,
Kam dev' jaunu tautiņās.

14020. (16532.)
Kas manam arājam
Šovakar gultu taisa?
Došu deķi, paladziņu,
Lai tais' veca māmuliņa.

14021. (16533.)
Kŗauj', māmiņa, uzkŗaudama,
Triju zirgu vezumiņu,
Lai dabūja tautu dēlis
Ceļā zirgus tapināt.

14022. (16534.)
Kur palika meit' ar māti,
Neredz vairs staigājot?
Meit' ar māti klētiņā
Kamoliemi svaidījās.

14023. (16535.)
Liec, māmiņ, baltus cimdus
Mana pūra dibinā;
Es redzēju tautu dēlu
Baltas rokas mazgājam.

14024. (16536.)
Liec, māmiņa, man pūrā
Baltas villas ērkulīti,
Ko dzīvāšu tautiņās,
Vakariņu kavēdama.

14025. (16537.)
Liec, māmiņa, mīļus vārdus
Mana pūra dibinā,
Ik pacēlu pūra vāku,
Ik birzt gaužas asariņas.

14026. (16538.)
Liec, māmiņa, pūriņā
Lielus, mazus gabaliņus:
Gana būs tautiņās
Lieli, mazi gribētāji.

14027. (16539.)
Liec, māmiņa, pūriņā
Nemazgātas vaillainītes,
Sen slavēja tautiešam
Ziedupīti lejiņā.

14028. (16541.)
Liec, māmiņa, pūriņā
Nebalotus linu kreklus;
Liksi baltus izbalotus,
Sacīs vecus iznēsātus.

14029. (16542.)
Liec, māmiņa, raibus cimdus
Mana pūra dibenā:
Dižens puisis tautu dēls,
Tas būs mans arājiņš.

14030. (16543.)
Liec, māsiņa, pūriņā
Smalku, resnu gabaliņu,
Diezgan bija tautiņās
Smalka, resna nēsātāji.

14031. (16546.)
Liecu vīzes, viju auklas,
Lieku pūra dibinā;
Kad noiešu tautiņās,
Dzīvodama atradīšu.

14032. (16547.)
Lika māte, lika meita,
Abas lika pūriņā;
Kad pūriņu pielikušas,
Uzsedz baltu villainīti.

14033. (16548.)
Loki, loki, māmuļiņa,
Lok' manā pūriņā;
Šurpu loka nomalieši
Diženajus kumeliņus.

14034. (16549.)
Loki, māte, man pūriņu,
Loki pilnu līdz malām:
Pilna tautu istabiņa
Lielu, mazu gaidītāju.

14035. (16550.)
Locīdama es dziedāju,
Locīdama gavilēju,
Locīdama, māmuļiņa,
Lok' manā pūriņā.

14036. (16551.)
Māt' ar meitu dalījās,
Kamoļiem mētājās;
Māte svieda, meita ķēra,
Lik' savā pūriņā.

14037. (16555.)
Māt' ar meitu klētiņā
Kamoļiem mētājās;
Viena saka, nedevuse,
Otra saka, nedarījse.

14038. (16556.)
Man māmiņa piebēruse
Linu ziedu pūriņā;
Kad attaisu pūra vāku,
Linu ziedi izputēja.

14039. (16557.)
Ni domavu, ni gādavu
Ar māmiņu dalīties;
Atjāj tautas vienu dienu,
Jau oteru izdalīju.

14040. (16558.)
Nevil manis, māmulīte,
Neber ziedu pūriņā;
Vilsi mani, trūks tautām,
Dos tev dažu ļaunu vārdu.

14041. (16559.)
Nu jāiet, nu jāiet,
Nu māmiņa pate raida,
Krauj man pilnu vezumiņu,
Sien gosniņas pakaļā.

14042. (16560.)
Protu, protu, redzu, redzu,
Nu šķirs mani māmuliņa:
Kūtī govi atsējuse,
Klētī pūru atcēluse.

14043. (16562.)
Protu, protu, redzu, redzu,
Nu šķirs mani māmuliņa:
Pušu šķīra aitu kūti,
Pušu raibas villainiņas.

14044. (16564.)
Pušu kodu riekstu čaulu,
Pušu riekstu kodoliņu;
Pušu dalu mātes pūru
Ar citām māsiņām.

14045. (16566.)
Saulīte, māmiņa,
Ko dari klētī?
Sudrabus sijāju,
Pūrā beŗu.

14046. (16567.)
Šķitās mana māmuliņa
Mani mazu atšķīrusi,
Nule māte mani šķīra
Tautu galda galiņā.

14047. (16568.)
Skaitīdama, māmuliņa
Pūrā lika vilnainītes.
Kam, māmiņa, neskaitīji,
Cik rītiņu malti gāju ?

14048. (16569.)
Tā maliņa dūcēt dūc,
Kur māmiņa meitu deva:
Dala aitas, dala govis,
Dala baltas vilnainītes.

14049. (16570.)
Tautas brauca vienu zirgu,
Cerēj' mani bez pūriņa.
Kŗauj, māmiņa, uzkŗaudama,
Pāri zirgu vezumiņu.

14050. (16573.)
Vienu reizi, otru reizi,
Reizi reizes galiņā;
Liec, māmiņa, pūriņā
Reizē baltas villainītes.

14051. (16574.)
Vista cālīt' i atšķīra,
Man' atšķīra māmuliņa;
Cāļi tek pulciņā,
Kur, māmiņ, es tecēšu?

14052. (16575.)
Ar gailīti pūru vedu,
Lai zemīte nerībēja;
Lai nesaka bālēliņi,
Rudzus, miežus aizvedot.

14053. (16576.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kas manā pūriņā?
Brāls ielika linu podu,
Māte baltu vuceniņu.

14054. (16577.)
Auču, auču! nosasaucu,
Redzu Dieva nelīdzību:
Redzu savu gājumiņu
Pakaļāi paliekot.

14055. (16578.)
Bagātie brālēliņi,
Ko jūs man iedevāt?
Tēva kaltu tīnīt' vežu,
Mātes austas vilnānītes.

14056. (16579.)
Brāļi lieli lielījās
Tautu galda galiņā;
Kad māsiņa linu prasa,
Brāļi grieza muguriņu.

14057. (16581.)
Brāļi mana pūra raud,
Saka lielu aizvedam.
Turiet, brāļi, pūru manu,
Es turēšu tēva zemi.

14058. (16583.)
Bāliņš greizi raudzījās,
Kad cilāja mātes pūru.
še, brālīti, mātes pūrs,
Dod man tēva novadiņu!

14059. (16584.)
Brālis linus man nesēja,
Lai bagāta es netopu.
Tīšām vedu div' pūriņus,
No brālīša atstādama.

14060. (16587.)
Darīj' pūru, cik varēju,
Gāju jauna tautiņās,
Darīj' kaunu māmiņai,
Vecākai māsiņai.

14061. (16588.)
Kad māsiņa linu prasa,
Brāļi grieza muguriņu;
Iet māsiņa tautiņās,
Aunās brāļi zābakos.

14062. (16589.)
Kam, bāliņi, linus sēji
Mālainā kalniņā?
Māsa gāja raudādama
Tukšu pūru tautiņās.

14063. (16590.)
Ko, bitīte, tu dabūji
Degušā siliņā?
Ko, māsiņa, nopelnīji,
Pie brālīša dzīvodama?

14064. (16591.)
Ko, bāliņi, dzenaties,
Ko māsai iedevāt?
Podu linu iedevāt,
Ūdenī mērcēdami.

14065. (16593.)
Ko, bāliņ, naidojies,
Vai es tava naideniece?
Vai es tavu tēva zemi
Līdzi vedu tautiņās?

14066. (16594.)
Ko, bāliņi, tu raudāji,
Svārkos slauki asariņas?
Vai es tavu tēva zemi
Līdza vedu tautiņās?

14067. (16595.)
Kur, bāliņ, tev kauniņš
Pašam linu arājam ?
Māsiņ' gāje tautiņās
Tukšu pūru, raudādama.

14068. (16596.)
Lai iet līdzi, kas iet līdzi,
Mārša līdzi tautiņās!
Tā redzēja, ko valkāju,
Ko ieliku pūriņā.

14069. (16598.)
Lec, bāliņ, pūriņā
Ar visiem zābakiem!
Es paliku tukšu pūru,
Tavus darbus darīdama.

14070. (16603.)
Maz rasiņas tai zālei,
Kas ozola ēniņā;
Mazs pūriņis tai māsai,
Kas bāliņu darbeniece.

14071. (16604.)
Paldies saku, aitu kūte,
Ne bāliņa linu lauks:
Pilns pūriņš cimdu, zeķu,
Nav neviena paladziņa.

14072. (16605.)
Plata upe, šaura laipa,
Kā būs man pāri tapt!
Dižas tautas, mazs pūriņis,
Kā būs man cauri tapt!

14073. (16606.)
Rībēt rīb, neskanēja,
Tēva vaina, ne māmiņas:
Māte pūru piedarīja,
Tēvs nepirka sudrabiņa.

14074. (16607.)
Smagu vežu vezumiņu,
Ne bāliņa zemīt' vežu:
Svētdieniņas darbu vežu,
Darba dienas diendusiņu.

14075. (16608.)
Tālu mani māte deva,
Lielu slavu gribēdama.
Ko darīja liela slava,
Maz manā pūriņā.

14076. (16609.)
Tīši brāļi linus sēja
Mālajā kalniņā,
Lai māsiņa nenoveda
Liela pūra tautiņās.

14077. (16610.)
Tu, tautieti, nezināji,
Kas manā pūriņā:
Tēvs ielika linu podu,
Māte dzīvu avēniņu.

14078. (16611.)
Vakar brāļi māsas pūru
Ar zobenu saskaldīja;
Šodien kala raudādami
Ar sudraba nagliņām.

14079. (16612.)
Viena pate es māsiņa,
Man deviņi bālēliņi;
I tie manu pūru šūva
No tiem kriju gabaliem.

14080. (16615.)
Bāliņos dzīvodama,
Visus cepļus izgulēju;
Kad es gāju tautiņāsi:
Dodiet man pilnu pūru!

14081. (16617.)
Liniem sēju to druviņu,
Magonām noziedēja;
Iet māsiņa raudādama
Tukšu pūru tautiņās.

14082. (16618.)
Pieguļniece man' māsiņa,
Tai puriņa nevajaga:
Puiši pūru pielocīja
Ar veciem pinekļiem.

14083. (16619.)
Celies stāvu, bālēliņ,
Lec māsiņas pūriņā,
Kam tu ļāvi māsiņai
Gulēt lielu launadziņu.

14084. (16621.)
Es kalēja meita biju,
Nevediet pa purviem:
Man pūriņis vaļa kalts,
Iegrims purva dibinā.

14085. (16622.)
Kā, māsiņa, vaira gaidi
No baltā bālēliņa?
Dzelziem tavu pūru kala,
Vizuļiem vainaciņu.

14086. (16628.)
Raksť, māmiņ, pūra vāku,
Raksti pūra dibeniņu,
Daudzi ciemu ceļmalā,
Visi tek raudzīties.

14087. (16632.)
Ražans manis pūra vāks,
Ražans pūra dibeniņš;
Ražanam puisīšam
Doš' pūriņu vizināt.

14088. (16633.)
Brāļam laiva izpuškota
Ar magonu lapiņām;
Māsai pūrs vēl košāks
Ar dzīparu galiņiem.

14089. (16634.)
Krustiem auga zelta roze
Uz māsiņas pūra vāka.
Kas to rozi kustinās,
Tam māsiņa piederēs.

14090. (16635.)
Mazajam bāliņam,
Tam māsiņas vairāk žēl,
Tas uzlika zelta rozi
Uz māsiņas pūra vāka.

14091. (16636.)
Zied rozītes, zied magones
Uz māsiņas pūra vāka;
Kad pacēla pūra vāku,
Tad ziedēja villainītes.

14092. (16639.)
Sit, brālīti, zelta rozi
Uz māsiņas pūrautiņa,
Lai nevar sveši ļaudis
Uz celiņa maderēt.

14093. (16640.)
Slēdz, māsiņa, savu pūru
Deviņām atslēgām:
Tautiešam viena māsa,
Abi roki zagt mācēja.

14094. (16641.)
Es nabagu māsa bij',
Man nabagu bālēliņ':
Bez jostiņ' man pūriņ',
Bez zābaku bālēliņ'.

14095. (16642.)
Gauži rauda mans pūriņis,
Kad jaunami jostu joza;
Neraud' gauži mans pūriņis,
Vēl jo jauna jozējiņa.

14096. (16645.)
Slēdz, māmiņa, ošu klēti
Ar tērauda atslēdziņu:
Manas baltas villainītes
Ar tautām ienaidā.

14097. (16646.)
Kumeļam četras kājas,
Četri balti pakaviņi;
Māmiņai četras meitas,
Četri pūri klētiņā.

14098. (16647.)
Māmiņai piecas meitas,
Piecas mucas kāpostiņu:
Ikkatraji meitiņai
Pa muciņu kāpostiņu.

14099. (16649.)
Deri, kupči, vezumiņu,
Ko tik ilgi ķiņķelē?
Met apaļu dālderīti,
Krauj tad pillu vezumiņu.

14100. (16650.)
Es nedošu māsas pūra
Ne no vietas kustināt,
Iekam liks tautu dēls
Divi zelta gabaliņi.

14101. (16651.)

Krupītis uzlēca
Uz māsas pūru.
Lec, krupi, zemē,
Dabūsi tiesu.

14102. (16652.)

Maksājiet, maksājiet,
Sveši ļaudis, tīnes naudu!
Gana mūsu meitas tēvs
Meitas dēļi pūlējies.

14103. (16654.)

Nedošu pūriņa
Bez sudrabiņa:
Zelta kalts pūriņš,
Sudraba pildīts.

14104. (16655.)

Neiešu zemē
No meitas pūra,
Līdz meta tautietis
Apaļu dālderi.

14105. (16657.)

Pūriņa nedošu
Bez simtu mārku;
Māsiņu izdevu
Par labu vārdu.

14106. (16659.)

Par pūriņu, bālēliņ',
Daudz naudiņas neņemat:
Maz manā pūriņā
Jūsu pirkta sidrabiņ'.

14107. (16662.)

Agri mani māte cēla,
Agri mani maldināja;
Smagu pūru i iecēla
Svešu ļaužu kamanās.

14108. (16663.)

Bēdā, māte, par citām,
Par man' vairs nebēdā:
Likšu pūru vezumā,
Sieš' telītes pakaļā.

14109. (16664.)

Es mātei viena meita,
Tā lielā, tā mazā:
Mana pūra nevarēja
I deviņi kustināt.

14110. (16665.)

Es pūriņu pielocīju
Šķeterētu villainīšu;
Pieci brāļi nevarēja
Vienu stūri kustināt.

14111. (16667.)

Neraugati mani mazu,
Rasiņāi nomirkušu,
Vēl tautietis manu pūru
Velšus vēla vezumā.

14112. (16668.)

Nes, tautieti, viens pūriņu,
Nesauc otru palīgā,
Kā māsiņa piedarīja,
Nesauc' otru palīgā.

14113. (16669.)

Nesiet, tautas, māsas pūru,
Tik uz sliegšņa nelieciet:
Māsiņai dārgs pūriņš,
Ar dimantu izrakstīts.

14114. (16670.)

Nu cēla tautiņas
Rakstītu pūru;
Div' brālīši sveci rāda,
Pati sēž rakstīdama.

14115. (16671.)

Pūru cēla, pūru cēla,
Pūru manu nevedīs;
Kusīs zirgi, plīsīs rati,
Ceļā zirgus tapinās.

14116. (16672.)

Sāk lītiņš mirdzināt,
Man' pūriņu cilājot;
Pataisīju lietenīti
No baltās villainītes.

14117. (16673.)
Tiražas taražas
Tie sveši ļaudis:
Tik ilgi taržāja
Gar māsas pūru.

14118. (16674.)
Trīs deviņas sagšas audu,
Trīs deviņus paladziņus;
Trīs deviņi nevarēja
Manu pūru kustināt.

14119. (16675.)
Vēli mani māte cēle,
Viegli mani audzināja;
Vieglu pūru ij iecēle
Svešu ļaužu kamanās.

14120. (16676.)
Cieti tinu linu kreklu,
Smagi laidu pūriņā;
Div' bāliņi, trešs tautietis
Nevar pūra kustināt.

14121. (16679.)
Ceļat, tautas manu pūru,
Ceļat viegli, neraustat!
Bij manāi pūriņāi
Trīs asaru biķerīši.

14122. (16683.)
Tautu meita lielījāsi:
Seši pūra nenesīs!
Mūs' bāliņis viens panesa
Kā kausiņu padusē.

14123. (16684.)
Uzliekam liekamo
Lielajam kumeļam,
Lai palika liekamie
Gaŗi ceļi pakaļā.

14124. (16685.)
Cel, bāliņi, viegli pūru,
Lai pūriņš negrabēja:
Tautu meitas pūriņā
Pieci veci kažociņi.

14125. (16686.)
Es par pūru nebēdāju,
Pate resna baŗojos;
Kad tautiņas aizvedīs,
Atpakaļ nevedīs.

14126. (16689.)
Brālēn mana mīlimāja,
Tevi turu ticimāju,
Tevi sūtu vietraugos,
Tevi pūra panākstos.

14127. (16690.)
Kas, māsiņa, tev sēdēs
Uz rakstīta pūra vāka?
— Mans jaunais bālēliņis
Ar māŗotu zobentiņu.

14128. (16692.)
Šķiet' saulīti uzlēcot
Uz māsiņas pūra vāku:
Sēd jaunais bālēliņis,
Spīd tērauda zobentiņis.

14129. (16693.)
Sēd' uz mana pūra vāka,
Sargā manu vaiņedziņu;
Tautu dēls pūru ved,
Ar meitām runādams.

14130. (16694.)
Bij auguse mūs' māsiņa,
Bij pūriņu darījuse:
Div' bērīši pašu veda,
Pieci pūru ritināja.

14131. (16695.)
Būs meitu māmiņai
Bagātai tapt,
Ik gada izveda
Pa vezumiņu!

14132. (16696.)
Diezgan biju es bagāta,
Kad man veda tautiņās:
Divas tīnes labu drēbu,
Trešā labu lupatiņu.

14133. (16697.)

Kad es gāju tautiņās,
Visa zeme līgojās:
Veda pūru, veda govis,
Dzina bērus kumeliņus.

14134. (16698.)

Man nebij auna žēl,
Kā man auna ragu žēl,
Man nebij māsas žēl,
Kā būs māsas pūra žēl.

14135. (16699.)

Man nebij māsas žēl,
Kā man māsas pūra žēl;
Es māsiņu gan redzēšu,
Māsas pūru neredzēšu.

14136. (16700.)

Labi, labi tai mātei,
Trīs meitiņas, trīs dēliņi:
Trīs pūriņi ārā veda,
Trīs iekšā ritināja.

14137. (16701.)

Mūs' jaunajai māsiņai
Ar lācīti pūru veda;
Lācis sak': dardauziņ!
Smags dzīparu vezuminis.

14138. (16702.)

Ne bagāti tie bāliņi,
Kur māsiņu daudzi bija:
Ved pūriņu vedamo,
Dzen telītes dzenamo.

14139. (16703.)

Par kalniņu notecēja
Div' dzeltāni kumeliņi;
Tiem māmiņa sakŗāvusi
Baltu dvieļu vezumiņu.

14140. (16704.)

Pieci zirgi, seši vīri
Nevar pūru kustināt;
Es aizjūdzu sav' bērīti,
Nu ved' pūru tautiņās.

14141. (16705.)

Pillu pūru pielocīju
Šķeterētu villainīšu;
Stāvu lēca, nepavilka
Tautu dēla kumeliņi.

14142. (16707.)

Stājies, tautu kumeliņš,
Pret kalniņu tecēdams,
Man' pūriņu i vezdams,
Dažas dienas darījumu.

14143. (16708.)

Tā bij māte, tai bij meita,
Tā māk pūru darināt:
Pieci vīri, seši zirgi
Nevar pūra kustināt.

14144. (16709.)

Taut' dēl' lielījās
Vien' zirg' pūr' vest;
Jūdz, tautīt, piec's zirg's,
Stāv' lēks, nepavilks.

14145. (16710.)

Vediet, tautas, manu pūru,
Pār upīti nevedat:
Sīki raksti pūriņā,
Straume grieza lejiņā.

14146. (16712.)

Locīj' pūru pa malāmi,
Pār novadu ritinēju,
Lai stīpiņas nenobira
Paša kunga novadā.

14147. (16713.)

Es domāju sav' pūriņu
Ne pār sliegsni nepārcelt;
Dieviņ, tavu likumiņu!
Par novadu vizināja.

14148. (16716.)

Žēli rauda mans pūriņis,
Pa novadu vizināts;
Visi ratu ritentiņi
Asarām nomierkuši.

14149. (16717.)
Vaiņadziņu valkādama,
Bārgu kungu nebēdāju;
Pilnu pūru i darīju,
Nolīgoju maliņā.

14150. (16718.)
Es tai meitu māmiņai
Trīs žēlumi padarīju:
No klēts pūru, no kūts govi,
No dzirnām malējiņu.

14151. (16719.)
Kas mums bēdas par meitinu,
Kad pūrīts vezumā?
Būs meitini pūra žēl,
Nācīs pate pakaļā.

14152. (16720.)
Linus ņēma tautas meita,
Pūra lādi pildīdama;
Es paņēmu tautas meitu
Pats par savu vēlējumu.

14153. (16721.)
Pūra zirgi attecēja,
Bez pūriņa aiztecēja.
Gulējuse tautu meita,
Ne pūriņu darījuse.

14154. (16722.)
Ritu, ritu pār kalniņu
Man' adīkļu vācelīte;
Par mazami brītiņam
Ritēs pate adītāja.

14155. (16723.)
Dimd, dimd pūriņš,
Pa silu vedot;
To dara māršai
Lielie launagi.

14156. (16725.)
Es jums lūdzu, bālēliņi,
Manu pūru pavediet:
Tautu dēlu lielmaņiem
Nespēj vairs kumeliņi.

14157. (16727.)
Ko tie mani kumeliņi
Visu ceļu baidījās?
Tautu meitas pūriņā
Grabēj' veci kažociņi.

14158. (16728.)
Ko tie ciema suņi rēja,
Pie vārtiem sasēduši?
Tautu meitas tukšu pūru
Pār atmatu klabināja.

14159. (16730.)
Pūru ved, pūru ved,
Kuņa tek pakaļā.
Kā kuņiņa netecēs
Kucens pūra dibenā?

14160. (16732.)
Ripu tek mātes pūrs
No kaliņa lejiņā.
Kā tas ripu netecēja,
Viena zeķe pūriņā.

14161. (16733.)
Sala man rokas, kājas
Pašam pūra vedējam.
Kā nesala rokas, kājas,
Akmens pūra dibenā.

14162. (16735.)
Ai, netikla mātes meita,
Tukšu pūru tautās veda!
Citu sprogu vējš paņēma,
Cita peļu midzenī.

14163. (16736.)
Atgriezies, tautu meita,
Ko es tev pasacīšu:
Tava māsa atveduse
Pillu pūru pakuliņu.

14164. (16739.)
Es dzīros sievu ņemt,
Pieci zirgi pūru vest;
Nu man tāda gadījās,
Pat' atnesa nastiņā.

14165. (16740.)
Es gan zinu, tautu meita,
Kas tavāi pūriņā:
Pieci cimdi, piecas zeķes,
Veci zirgu pinekliņi.

14166. (16741.)
Es labi zināju,
Kas māršas pūrā:
Zilas bante, zaļas bantes,
Maģa bērna cepurīte.

14167. (16743.)
Gausi brauca vedējiņi,
Ko tie veda, ko neveda?
Vai tie veda miežus, rudzus,
Vai sīkaju sudrabiņu?

14168. (16745.)
Gulējse māte,
Gulējse meita,
Skalgani grabēja
Pūriņā.

14169. (16746.)
Ko, dzenīti, klikšķināji?
Prauli vien vēderā;
Ko, bāliņi, lielījiesi?
Tukšis pūrs māsiņai.

14170. (16747.)
Ko te veda, ko te veda?
Ķērnu veda, ķērnu veda!
Taisat, bērni, kaŗotītes,
Dabosit ķērnas pienu.

14171. (16748.)
Liela, gaŗa tautu meita
Bez darbiņa ganos gāja;
Bez darbiņa ganos gāja,
Bez pūriņa tautiņās.

14172. (16749.)
Liela pļava, reta zāle
Liela ceļa maliņā;
Liela slava, mazs pūriņš
Lielmanīšu meitiņām.

14173. (16751.)
Lielis, kuplis ozoliņš,
Viena zīle galiņā;
Gan bagāta tautu meita,
Viena sagša pūriņā.

14174. (16752.)
Liel' pūr' es gribēju,
Liel' pūr' es dabūju:
Ne lielu, ne mazu,
Kā ratu rumbu.

14175. (16754.)
Miega pelīt' izgrauzuse
Pūriņam dibeniņu,
Izkrituši gabaliņi,
Gaŗu ceļu vazājot.

14176. (16755.)
Mūs' brālēnis klēti taisa, —
Kādus jodus tu dzievavi?
Kādus jodus tu dzievavi
Ka tu pūra nelocīji?

14177. (16757.)
Lavīzīte vīzdegune,
Kas tavā pūriņā?
Garoziņas, saskaliņas
Tava pūra dibinā.

14178. (16758.)
Piecu brāļu māsa auga,
Piecas ripas pūriņā;
Kad atnāca svēta diena,
Ar brāļiem ripājās.

14179. (16759.)
Pele, draņķe, sagrauzuse
Pūriņam dibeniņu;
Tur izkrita tēva bikses,
Mātes veci lindraciņi.

14180. (16760.)
Pūru ved, pūru ved,
Kas tāi pūra dibenā?
Tēva bikses, ratu rumba,
Mātes veci lindraciņi.

14181. (16764.)
Rijnieciņa meitu ņēmu,
Liela pūra gribēdams;
Kad pacēlu pūra vāku,
Pelaviņas izputēja.

14182. (16766.)
Sēti lini, neecēti
Bandenieka līdumā;
Melni krekli, nevelēti
Tautu meitas pūriņā.

14183. (16767.)
Sen bij vedama
Tā tautu meita:
Tīnei stīpas nokritušas,
Nopuvušas ķimenītes.

14184. (16768.)
Sen slavēja to meitiņu,
Lielu pūru atvešot;
Lēl manai māmiņai
Bij lielāka sviesta ķērne.

14185. (16769.)
Sen to dižu dižināja,
Sen bagātu daudzināja, —
Iesviež pūru istabē
Kā apeņu vācelīti.

14186. (16771.)
Sen to lielu lielināja,
Sen bagātu daudzināja;
Tikai tāda pūra lāde,
Kā man govu slaucenīte.

14187. (16772.)
Sīki, mazi skalganiņi
Tautu meitas pūriņāi;
Svētu rītu sadrāstījse,
Ar māmiņu rādamās.

14188. (16773.)
Sila malas meitiņām
Zaķīts pūra dibenā;
Cik pacēla pūra vāku,
Zaķīts ļipu škurināja.

14189. (16774.)
Skāde liela notikuse,
Kauns otram pasacīt:
Pele galvu nolauzuse
Tukša pūra dibinā.

14190, (16775.)
Spīdēt spīdēja
Tautietes pūrā;
Cūkas astes spīdēja,
Ne sudrabiņš.

14191. (16776.)
Tautu meita ganos gāja,
Gana pūru darināja:
Liepu lapu kreklu šuva,
Apšu lapu paladziņu.

14192. (16777.)
Tautu meita lielījās,
Pilnu pūru pielocījse;
Kad atvēra pūra vāku,
Pelus vien paputēja.

14193. (16780.)
Tēvs, māmiņa bēdājāsi,
Kur meitai pūru ņemt.
Pelēkiem akmiņiem
Pilnu pūru pieslodzīja.

14194. (16782.)
Tikusi māte,
Tikusi meita:
Pele lēca pūrā,
Nolauza kaklu.

14195. (16784.)
Veca, veca tā meitiņa,
No pūriņa vien pazinu:
Appelējis pūra vāks,
Norūsējsi atslēdziņa.

14196. (16785.)
Veca, veca tautu meit,
Vecu veda meitas pūru,
Ar klūgāmi saklūgātu,
Ar ķīļiemi saķīlētu.

14197. (16787.)

Cerēju māršai
Div' graznas lādes, —
Pipuru tīniņa
Klētiņas dangā.

14198. (16788.)

Eima, māsas, skatīties,
Kur māsiņas pūru veda!
Rāmi tek sirmi zirgi,
Koši dzied vedējiņi.

14199. (16789.)

Kas tie tādi sirmi zirgi
Kalnā kāpa dusēdami?
Mūs' māsiņas pūru veda
No bagāta bālēliņa.

14200. (16792.)

No tālienes jau redzēju,
Kur māsiņas pūru ved:
Zelta rasa noritēja
No māsiņas pūra vāka.

14201. (16793.)

Pār kalniņu atlīgoja
Meldiem šūta vācelīte.
Vai būs rītu, vai parītu
Pakaļ pate šuvējiņa.

14202. (16794.)

Tautiets vēra plati vārtus,
Gaidīj' manu dižu pūru.
Brāļos augu, darbos gāju,
Kas to dižu darināja?

14203. (16795.)

Alga būs, alga būs
Māsas pūra vedējam:
Zelta puķe nokrituse
No māsiņas pūra vāka.

14204. (16797.)

Samaksā, tautu dēls,
Divus zelta gabaliņus,
Kam nolauzi zelta rozi
No tā mana pūra vāka.

14205. (16798.)

Tautu meita lielījās,
Zelta rozi uzlīkuse:
Uzlikuse apentiņu,
Vējš nopūta pārvedot.

14206. (16799.)

Vai, manu lielu kaunu,
Otru lielu žēlabiņu:
Manu pūriņ' i iecēla
Neveiklīša klētiņā.

14207. (16800.)

Aiju, manu lielu pūru,
Ne tev bija ielīgot
Te jau bija ielīgot
Kādam skalu grezeļam.

14208. (16801.)

Darait, tautas, jaunas klētes,
Kaldait jaunas atslēdziņas,
Es nelikšu sav' pūriņu
Aiz veām atslēgām.

14209. (16802.)

Dēļiem griezta tā klētiņa,
Kur māsiņas pūru ņēma;
Nu ieliks tautiņās
Kā tāi mūsu cūkkūtē.

14210. (16806.)

Kur liksim māsas pūru?
Liksim salmu gubenī.
Kas sliņķim klēti cirta,
Visu krogu dzērējam!

14211. (16808.)

Labāk būtu tās dieniņas
Sav' miedziņu gulējusi,
Ne pūriņu darījusi
Neveiklīša dēliņam.

14212. (16810.)

Sacījās jaunais svainis
Jaunu klēti būvējot:
Ienesām māsas pūru
Kā cūkkūtes dibanāi.

14213. (16811.)
Tautu dēla klētes durves
Zaļajāma piepītēm;
Mūs' māsiņas pūra vāks
Zaļajām zīlītēm.

14214. (16812.)
Tēvam klēte, mātei klēte,
Tautiešam vien nebij;
Liec, tautiet, māsas pūru
Jele salmu gubenē.

14215. (16813.)
Mūs' brālīša klētes durvis
Sudrabiņa eņģītēm;
Tautu meitas pūra lāde
Ar vicām savicota.

14216. (16814.)
Mūs' bāliņa klētiņā
Vairāk zelta, ne sudraba;
Tautu meitas pūriņā
Vecas vīzes, pastaliņas.

14217. (16815.)
Nicel smagi, nicel smagi,
Nava smaga, nava smaga!
Paņēmuši ienesiet
Kā putraimu vācelīti.

14218. (16816.)
Tautu meita lielījās
Dižu pūru atveduse;
Mūsu pašu bālēliņi
Uz galviņas iznēsāja.

14219. (16817.)
Tautu meita, tautu meita,
Tavu mellu rīka pūru!
Mūs' bāliņa balti cimdi
Melli tapa cilājot.

14220. (16818.)
Tautu meitas pūriņāi
Tēva veci kažociņi.
Cel, brālīti, viegli pūru,
Lai kažoki negrabēja.

14221. (16821.)
Ūja, velni, ūja, velni,
Tavu melnu rīka pūru!
Ved upēi, mazgā baltu,
Tad ved tautu klētiņā.

14222. (16822.)
Veca, veca tā meitiņa,
Vecu krija pūru šuva;
Pelukšņot pelukšņoja,
Dieveŗiem cilājot.

14223. (16824.)
Dzelzēm brāļi pūru kala,
Šķiet man tālu ritināt;
Dzelzes vien noskanēja
Tēv' āriņas maliņā.

14224. (16827.)
Es dzīros tālu iet,
Dzelzīm pūru kaldināju.
Vējš iepūta, velns iegrūda
Tulējos nāburgos.

14225. (16830.)
Ķizu, ķizu vanadziņi,
Balta vista kaņepēs;
Ķizu, ķizu tev, tautieti,
Māsa brāļa klētiņā.

14226. (16831.)
Lec, caunīte, midziņā,
Nu nāk tavi vedējiņi,
Nu nāk tavi vedējiņi,
Tavu pēdu sedzējini.

14227. (16833.)
Paslēpies, man' māsiņ,
Lielā rudzu apcirknī,
Lai neredz tautu dēls,
Kur spīd tavs vaiņadziņš.

14228. (16834.)
Paslēpies, mūs' māsiņa,
Baltajāi roklainē,
Lai slēpjas tautu dēls
Tīru rudzu apcirknī.

14229. (16836.)

Slēpies, māsiņa,
Dzīporu klētī!
Nu nāk vedēji,
Nu tevi meklēs.

14230. (16838.)

Slēpies, māsiņa,
Tīr' rudzu klētī,
Lai tautiets meklē
Līdz gaiļu laikam.

14231. (16839.)

Slēpies, vairies,
Mūs' māsiņa,
Tautas rudači
Nāk tevi meklēt.

14232. (16840.)

Vedēji, vedēji,
Ko jūs un vezsiet?
Vedamā aizbēga
Pār Gauju silā.

14233. (16841.)

Liec, svainīti, zelta naudu
Uz mammiņas klēts sliegsnīti,
Lai palika mammiņai
Pa miedziņa kavējumu.

14234. (16842.)

Nāc, tautiet, pasaveri,
Ka gribēja šitij vieta:
Šitij vieta gan gribēja
Divu zelta gabaliņu.

14235. (16846.)

Neslēdz, māmiņa,
Vēl savu klēti,
Līdz lika tautiņas
Sliegsnīša naudu,
Ikviens vedējs
Par dālderim.

14236. (16849.)

Slēdz, māmiņa, klētē meitu
Deviņām atslēgām,
Lai met tautas simtu mārku
Ik uz klēts atslēdziņu.

14237. (16852.)

Zīmējat, sveši ļaudis,
Kuŗa īksta ņemamā,
Abjām raibas villainītes,
Alus kannas rociņā.

14238. (16854.)

Vežu, vežu vedeklu,
Palaižu ceļā:
Atradu bez pūra,
Bez vainadziņa.

14239. (16855.)

Es izvilk' zīd' tīkl'
Gar tautīts klēts dur';
Cerē irb' ieskrienam,
Ieskrien taut' zeltenīt'.

14240. (16856.)

Es pārcirtu zelta siekstu
Ar sudraba zobeniņu;
Es dabūju to caunīti,
Kas guļ zelta midziņā.

14241. (16858.)

Šo rudeni, to rudeni
No tautieša vairījos;
Šo rudeni nepatvēru
Ne telīšu dārziņā.

14242.

Auj kājiņas, tautu meita,
Ka netapsi basa vesta;
Vakar veda citu sliņķi
Ar basām kājiņām.

14243. (16963.)

Aunies kājas, tautu meita,
Ka netieci basa vesta;
Jau manam bāliņam
Sen sajūgti kumeliņi.

14244. (16967.)

Aunies kājas, tautu meita,
Ka netopi basa vesta,
Ka netopi basa vesta
Caur ābeļu līdumiņu.

14245. (16870.)
Es tev saku, tautu meita,
Savāķ savus lupatiņus;
Kad gailītis padziedās,
Tad es tevi līdza vezšu.

14246. (16871.)
Ģērbies, man' vedekliņa,
Dižanā rotiņā,
Lei kauniņ' mun nebij,
Ne manam brāliņam

14247. (16873.)
Ģērbiesi, taisiesi,
Man' vedamiņa;
Gaŗš mūsu celiņis,
Knaps kumeliņis.

14248. (16874.)
Izgaisusi tautu meita,
Nāc pie mana bālēniņa;
Ja tu biji izgaisusi,
Nu tu vairs negaisīsi.

14249. (16875.)
Kas godīga mātes meita,
To ved dienu saulītē;
Kas jau lieti nederēja,
To ved nakti mēnesī.

14250. (16878.)
Kur tā mūsu vedamā,
Ka neredz staigājam?
Pār pūrīti tiesājās
Ar veciem brūtgāniem.

14251. (16879.)
Kur tā mūsu vedamā,
Kad neredz staigājot?
Vedamā aizkrāsnēi
Vedamos brunčus lāpa.

14252. (16880.)
Laidiet, brāļi, sav' māsiņu
Ar saulīti tautiņās:
Žagarainas ceļa malas,
Kupli māsas ielociņi.

14253. (16881.)
Man brāliņis piesacīja,
Nebūs ilgi kavēties;
Es atradu vedamo
Ceplī kreklus kaltējot.

14254. (16882.)
Nākat, meitas, nākamo,
Es jūs vedu vedamo
Sīkajās madarās,
Lielajos dieveŗos.

14255. (16883.)
Nāc ārā, knipu knapu,
Ko tik ilgi toņājies?
Ko tas mans kumeliņš
Danco tavas nama durvis?

14256. (16886.)
Nāc ar mani, tautu meita,
Sēd manās kamanās,
Lai es tevi aizvažoju
Savā tēva zemītē.

14257. (16888.)
Nāc kalnāji, lejas meita,
Kalnā laba dzīvošana:
Kalnā treji vaŗa vārti
Veŗas paši neveŗami.

14258. (16890.)
Nāc lejāi, kalna meita,
Lejā laba dzīvošana:
Lejā tek vīnupīte,
Medutiņu laistīdama.

14259. (16891.)
Ne tukšā atnācām,
Ne tukšā aiziesim:
Sāl, ar maizi atvedam,
Malējiņu aizvezsim.

14260. (16892.)
Šorītiņu meitu māte
Šņukstēdama vien staigāja.
Vai tu šņuksti, vai nešņuksti,
Pucē manu vedamo.

14261. (16893.)

Spodrējies, tautu meita,
Es spodrēju kumeliņu,
Es spodrēju kumeliņu
Ar sudraba sprādzītēm.

14262. (16894.)

Steidz, māte, steidz, māte,
Steidzami darbi!
Jau tautas sētā:
Tprr, kumeliņi!

14263. (16895.)

Steidzies, meitu māmuliņa,
Es nevaru izgaidīt:
Pieši manas kājas grauza,
Iemauktiņi rokas žņaudza.

14264. (16896.)

Sukājiet, pucējiet,
Vediet drīzi istabā;
Nesukātas, nepucētas
Nevediet istabā.

14265. (16898.)

Tā dara, tā dara,
Tā ietu labi:
Grūž māti stūrēi,
Ved meitu projām.

14266. (16899.)

Taisies drīzi, tautu meita,
Kam tik ilgi tužājies!
Man apkaltis kumeliņis
Tava brāļa pagalmā.

14267.

Taisies, mana līgaviņa,
Nu es tevi vizināšu;
Velcies trejus brūnus svārkus,
Sedzies zaļu villainīti.

14268. (16904.)

Tautas mani drīzināja,
Drīz sajūdza kumeliņus;
Es tik drīz nesteidzos
No mīļās māmuļiņas.

14269. (16905.)

Vaļa man dienu braukt,
Vaļa braukt vakarā:
Zināms man celiņš bij,
Zināms vārtu vērējiņš.

14270.

Dod, Dieviņi, lietum līta,
Kad es gāju tautiņās,
Lai nolija ļaunas dienas
Lielai ceļa maliņā.

14271. (16907.)

Bizīt manu dzeltānīt,
Spīdi tautu pulciņā;
Kas godīgs tēva dēls,
Spīd manā rociņā.

14272. (16908.)

Galvu manu sukājat,
Matu manu nepinat,
Lai pin mana māmuliņa,
Kam matiņi piederēja.

14273. (16909.)

Gluda, gluda man' galviņa
Māmuliņas glaudījum';
Kad glaudīja sveša māt',
Vējiņš matus purināja.

14274. (16912.)

Gludu galvu gludināju,
Baltu muti balināju,
Vai redzēti paredzēju
Nāburgos arājiņu?

14275. (16913.)

Irbīt' savu cekuliņu
No skujiņas darināja;
Man darina māmuliņa
No sarkana dzīpariņa.

14276. (16915.)

Krustu māte, mātes māsa,
Man galviņu saglaudat;
Manas pašas māmuliņa
Asarām nivarēja.

14277. (16916.)
Labi, labi šim brīžam,
Ja visam mūžiņam:
Māršiņ' man galvu pina,
Bāliņš jūdza kumeliņu.

14278. (16918.)
Man māmiņa galvu glauda,
Sav' bērniņu dēvēdama.
Ko, māmiņa, vaira glaudi,
Tautas jauca jaucamo.

14279. (16919.)
Meita, meita, sukā galvu,
Uzliec zīļu vainadziņu,
Jau tautietis kumeliņu
Ar pātagu dancināja.

14280. (16920.)
Piecu brāļu māsa biju,
Lūku pinu matiņos;
Tā bij mana zīda bante
Par bāliņa klausījumu.

14281. (16922.)
Plata, plata man galviņa,
Kā sprodziņa apiņam;
Apiņam aiz stipruma,
Man aiz liela bārgumiņa.

14282. (16923.)
Sajukusi man galviņa,
Samisusi valodiņ';
Šķir, māmiņ, matus manus,
Dievs šķirs manu valodiņ'.

14283. (16924.)
Sukā galvu, man' māsiņa,
Ar to zelta suseklīti;
Laba būs tautiņās
I kad kāda suņa kāja.

14284. (16926.)
Sukā, māte, man galviņu,
Pin līdzenus man matiņus,
Lai mūžiņš līdzināts
Pie tautieša tēva dēla.

14285. (16927.)
Sukodama sav' galviņu,
Sēdēj' brāļu vidiņā.
Grib man' tautas bildināti,
Lai bildina bālēliņus.

14286. (16929.)
Tā sacīja māmuliņa,
Man gāliņu glaudīdam':
A, meitiņ mīļa, balta,
Neliešam niecinām'.

14287. (16931.)
Viena pati mātes māsa,
Tā māmiņa, tā māsiņa:
Ķemmē matus glaudīdama,
Šedz villaini raudādama.

14288. (16932.)
Vecākaja mātes māsa,
Nāc, saglaudi galvu manu,
Man nav savas māmulītes,
Kas galviņu saglaudīja.

14289. (16933.)
Celies agri, man' māsiņ,
Saglaud' savus gaŗus matus,
Saglaud' savus gaŗus matus,
Liec kronīti galviņā.

14290. (16934.)
Celies agri, man' māsiņa,
Sukā savus gaŗus matus;
Trim rītiem rasa stāv
Tavu matu galiņā.

14291. (16935.)
Ekur muļķe tautu meita,
Nemāk pati galvu ģērbt!
Gan mācēja māmiņai
Maizi slēgt kambarī.

14292. (16936.)
Es tev saku, tautu meita,
Sapin tavus daiļus matus;
Piemīs mani bālēliņi,
Tu raudāsi, man būs žēl.

14293. (16937.)
Sukā galvu, platgalvīte,
Liecies zīļu vainadziņu,
Cielaviņa pērkli taisa
Tavu matu galiņā.

14294. (16938.)
Tautu meita, cērpa galva,
Gaida košu vedējiņu;
Sajāj koši vedējiņi,
Cērpa galva nesukāta.

14295. (16939.)
Tuntuļo, tuntuļo,
Vakara māsa!
Divas stundas dzīvoja
Gar vienu galvu.

14296. (16942.)
Apakš liepas kājas āvu
No liepiņu lapiņām;
Lai kaunāsi bālēliņš,
Kas kurpītes nenopirka.

14297. (16943.)
Aun, māsiņa, baltas kājas,
Daren' daiļu vainadziņu,
No kājām tautas rauga
Līdz vainaga cekulam.

14298. (16945.)
Aun, māsiņa, glīši kājas,
Joz jostiņu vēl glīšāk:
Lūkos tautas uz kājām,
Pēc uz visu augumiņu.

14299. (16947.)
Aunies kājas, man māsiņ'
Ej citā maliņā;
Tu jau pate gana zini,
Še jau tev's neatstās.

14300. (16949.)
Aunies, māsa, kurpītēs,
Rakstītās zeķītēs;
Bāliņš jūdza kumeliņu
Rakstītās kamanās.

14301. (16951.)
Bagātie bālēliņi,
Ko māsai iedevat?
Apāvuši vīzītēm,
Tautiņāmi iedevat.

14302. (16952.)
Bite, bite, mūs' māsiņa,
Ābolāi kājas āva,
Ābolāi kājas āva,
Ziedu pina vainadziņu.

14303. (16953.)
Brāļi mani brukulaiņi,
Zābakos sienu pļāva;
Sav māsiņu izdodami,
Izdod kārkla vīzītēs.

14304. (16954.)
Es apāvu baltas kājas,
Melnas tapa staigājot;
Jauna gāju tautiņās,
Veca tapu dzīvojot.

14305. (16957.)
Jau kājiņas man apautas,
Jau pie durvu kumeliņi;
Jau tautieši lidināja,
Kā pelēki vanadziņi.

14306. (16958.)
Knipu knapu man kurpītes
Sarkaniem dibeniem;
Ne tās man brāļa pirktas,
Tautiets pirka mīlēdams.

14307. (16959.)
Kur, tautieti, mēru ņēmi,
Kad kurpītes šūdināji?
Smalku priežu siliņā
Sarkanās smiltiņās.

14308. (16961.)
Labi, labi šim brīžam,
Kaut visam mūžiņam:
Brālīts manas kājas āva,
Tautiets jūdza kumeliņu.

14309. (16963.)
Liepu lapu kājas āvu,
Pie liepiņas sēdēdama,
Lai zemīte nerībēja,
No tautām pārbēgot.

14310. (16960.)
Lēni māsa kājas āva
Brāļ' ustabas kaktiņā.
Aun, māsiņ, vēl lēnāk,
Te jau vairs nepaliksi.

14311. (16968.)
Maza bija man kājiņa,
Mazu pirku zābaciņu;
Nevajdzēja tautiešam
Daudz naudiņas kaldināt.

14312. (16969.)
Neaun kāju, man' māsiņ,
Bez sīkā sudrabiņa,
Ikam meta tautu dēls,
Div' sudraba gabaliņi.

14313. (16970.)
Netīšām es apāvu
Mātes kurpes kājiņās;
Slidas bija mātes kurpes,
Ieslīdēja tautiņās.

14314. (16971.)
Pagaid', manu bālēliņ,
Kamēr kājas es apaunu,
Kā es tevi sagaidīju
Tādu vīru uzaugot.

14315. (16972.)
Piecu brāļu māsa bija,
Vīzīt āvu kājiņā;
Skatietiesi visi pieci,
Kā dižani pieklājās.

14316. (16973.)
Pinu vīzes, aunu kājas,
Lecu tautu kamanās;
Daru kaunu bāliņam,
Kam kurpīšu nenopirka.

14317. (16975.)
Puķe, roze kājas āva,
Ābelēi sēdēdama;
Tā nebija puķe, roze,
Tā brālīša līgaviņa.

14318. (16976.)
Rakstītāja man māsiņa,
Nerakstīta nevalkāja;
Kājautiņu neapāva,
Ja rakstiņu nerakstīja.

14319. (16977.)
Raudādama es apāvu
Baltas zeķes kājiņā:
Kam bij man tik jaunai
Sēsties tautu kamanās?

14320. (16978.)
Apsaāvu baltas kājas,
Apsa gauži raudājos:
Dievis zina, kur noiešu,
Kur noaušu vakarā.

14321. (16979.)
Šūdin' kurpes, tautu dēls,
Es nemāku vīžu pīt,
Es kurpīšu nēsātāja,
Dēļu grīdas staigātāja.

14322. (16980.)
Šuj, bāliņi, man kurpītes
Tēraudiņa zolītēm;
Tautu sēta akmenaiņa,
Šķiļ uguni staigājot.

14323. (16981.)
Silti kājas apāvos,
No māmiņas šķirdamies:
Auksta tautu istabiņa,
Piecas dienas nekurēta.

14324. (16982.)
Silti kājas apāvos,
Tautiņās aiziedama:
Bārga tautu māmuļīte,
Maz iekšā sildījos.

14325. (16983.)

Zināms bija mans celiņš,
Zināms kāju āvējiņš:
Bāliņš man kājas āva,
Tautiets jūdza kumeliņu.

14326. (16984.)

Tautiets, mani mīlēdams,
Laša kurpes šūdināja;
Man pašuva mīlēdams,
Pats apēda laizīdams.

14327. (16985.)

Čigu, čagu man kurpītes
Sidrabiņa sprādzītēm;
Tās tautietis šūdināja,
Mani mīļi mīlēdams.

14328. (16986.)

Vēl kājiņas teju āvu,
Jau māmiņa gauži raud.
Neraud' gauži tu, māmiņa,
Nebūš' vairs tavs bērniņš.

14329. (16987.)

Visu dienu kājas āvu
Brāļ' istabas viducī,
Ka varētu šo naksniņu
Pie māmiņas pārgulēt.

14330. (16988.)

Cieti savas kājas āvu,
No māmiņas atstājot,
Lai nerisa visu mūžu,
Tautiņās staigājot.

14331. (16993.)

Tēva pierkti brūni svārki
Slauka tautu nama plānu;
Mātes austas villainītes
Kā viens putu gabalinis.

14332. (16994.)

Uzvilkuse triju brunču,
Apgriezos ritenī;
Visi triji mātes austi,
Pate aust nemācēju.

14333. (16995.)

Velc, māsiņ, piecus svārkus,
Sedz deviņas villāniņas,
Lai nosvīda tautiešam
Dižas naudas kumeliņš.

14334. (16996.)

Ai, mūsu māsiņa,
Dārgumu vien!
Viens sagšas stūrītis
Dālderi maksā.

14335. (16997.)

Apkalu ozolu
Ar baltu dzelzi,
Skanēja, uitēm
Ložņājot;
Apkalu māsiņu
Ar sudrabiņu,
Skanēja, bitēm
Vadājot.

14336. (16998.)

Brāļi māsas nepazina
Sīkajā sudrabā.
Ko, brāliņi, pazīsiet,
Nepirkuši, nedevuši?

14337. (16999.)

Irbe tek pa siliņu
Cekuliņu grozīdama;
Māsa gāja ar tautām
Sīkajā sudrabā.

14338. (17000.)

Kas, bērziņ, tev' apkala
Sīkajām lapiņām?
Man apkala bālēliņi
Sīkajā sudrabā.

14339. (17001.)

Ko līdz mani lieli radi,
Ko bagāti bālēniņi?
Tāpat mani tautas veda
Bez sudraba gabaliņa.

14340. (17002.)
Koši zied atmiņa
Sīkajās puķītēs;
Tā ziedēs mūs' māsiņa
Sīkajāi sudrabā.

14341. (17003.)
Piecu brāļu māsa biju,
Brūklenāju vainadziņš.
Skatātiesi visi pieci,
Vai man skaisti piederēja.

14342. (17004.)
Pirc, tautiet, ko vajaga,
Man saktītes nevajaga:
Man pašai mātes sakte,
Mātes kakla dālderīši.

14343. (17006.)
Spīdēj' mana zelta sakta
Caur deviņi glāžu logi;
Tautiets mani pašu veda
Caur deviņas kunga valstis.

14344. (17007.)
Kupli, kupli jostas gali
Manai zīžu jostiņai;
Kuplas, kuplas tās druviņas,
Kur es būšu saimeniece.

14345. (17008.)
Ņem, māsiņa, ceļu jostu,
Šajoz cieti vēderiņu:
Tautiņās auzu maize
Aiz deviņas atslēdziņas.

14346. (17009.)
Piejožos zelt' atslēgu
Ceļa jostas galiņā;
Tā atslēdzu tautiešam
Mīļamo valodiņu.

14347. (17012.)
Sen gribēju, nu dabūju
Sudrabiņa kalējiņu;
Tas nokala zelta jostu
Div' sudraba atslēgām.

14348. (17013.)
Trim kārtām jostu jožu
Ap to manu augumiņu;
Trim kārtām tautas jāja
Ap to brāļa pagalmiņu.

14349. (17014.)
Trim kārtām jostu jožu
Ar tautām noiedama,
Lai jaunai padzīvot
Trīs gadiņi tautiņās.

14350. (17015.)
Trim kārtām jostu jožu,
Kad iedama tautiņās:
Trim kārtām kūti sēju
Raibajām telītēm.

14351. (17018.)
Cieši savu jostu jozu,
Viegli lēcu kumeļā,
Lai nesaka sveši ļaudis,
Lēt' augusi bāliņos.

14352. (17020.)
Āboliņš kalniņā
Deviņām lapiņām;
Man uzsedze māmuliņa
Bez ieloka vilnānīti.

14353. (17021.)
Ai, aitiņ, vilniņ' tavu,
Māmiņ, tavu darījumu!
Kā ieviņu sagšu sedžu,
Kā magoni vilnānīti.

14354. (17022.)
Ai, lūdzama mātes māsa,
Sasedz manas villainītes
Man māmiņas vairs nebija,
Kas sasedza villainītes.

14355. (17024.)
Aizsien man, māmuliņa,
Ar diedziņu villainīti,
Lai birst manas asariņas
Uz tavām rociņām.

14356. (17025.)
Ar diedziņu māmuliņa,
Sasedz manas villainītes:
Arājiņi bālēliņi,
Ne sudraba kalējiņi.

14357. (17026.)
Ar lūciņu es sasēju
Savas baltas vilnānītes;
Tā bij mana zīda bante
Par bāliņa klausījumu.

14358. (17027.)
Ieviņai balti ziedi,
Man baltāka vilnainīte;
Kas, ieviņ(a), tev apsedza?
Man apsedza māmuliņa.

14359. (17028.)
Ej, māsiņa, tautiņās,
Saver savas villainītes:
Žagarotas ceļa malas,
Kuplas tavas vallainītes.

14360. (17029.)
Es apģērbu sav 'māsiņu
Meža putnu drēbītēs:
Gulbja sagša, dzeņa raiba,
Žagatiņas mēlenīca.

14361. (17030.)
Es nogāju to celiņu
Ar pakulu sedzenīti,
Kur nogāja zīlotāji,
I sidraba nesējiņi.

14362. (17031.)
Es stāvu stāvēju,
Lai mani puškoja
Ar ievu ziediem,
Magoņu lapām.

14363. (17032.)
Griķu druva, brāļu māsa
Divējādu rotu nesa:
Pirmāk sedza baltu sagšu,
Pēc pelēku vilnānīti.

14364. (17034.)
Kādu vēju māmuliņa
Villainītes velējusi?
Visapkārt ziedi zied,
Vidū saule vizināja.

14365. (17035.)
Liela bija liela diena,
Maza mana villainīte;
Es apsedzu lielu dienu
Ar to mazu villainīti.

14366. (17036.)
Loki kuplas, velē baltas,
Māmiņ, manas villainītes;
Ielaid mani tautiņās
Kā gulbīti ezerā.

14367. (17037.)
Māmiņ' mani vadīdama,
Diegiem sēja vilnainīti;
Kad māmiņa nu redzētu, —
Pilnas krūtis sudrabiņa.

14368. (17038.)
Man ar', man ar'
Ejamas dienas;
Māte man uzsedza
Ejamu sagšu.

14369. (17039.)
Man māmiņa noauduse
Zilu zaļu villainīti;
Man atsūta tautu dēlis
Dulumbēru kumeliņu.

14370. (17040.)
Manas baltas vilnainītes,
Mans smuidrais augumiņš
Tautu dēla rociņā,
Visu mūžu maldināt.

14371. (17041.)
Nij man znots siera deva,
Nij man deva pudelītes;
Es nedošu meitiņai
Paš' skaistās vilnainītes.

14372. (17042.)

Nu jāiet, nu jāiet,
Nu māmiņa pate raida;
Nu māmiņa pat' uzsedza
Vedamāju villainīti.

14373. (17043.)

Pāri māmiņ' i uzsedza,
Ne ar pāri atstāvēja;
Sedz, māmiņ, otru pāri,
Liec deviņas pūriņā.

14374. (17045.)

Pēdēj' reiz man māmiņa
Uzsedz baltu villainīti;
Birst man gaužas asariņas
Uz māmiņas rociņām.

14375. (17046.)

Pelēk' ir man sagšiņa,
Pelēks tautu kumeliņis;
Kā migliņu nomigloja
Pa lielo tīrumiņu.

14376. (17047.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Nu šķirs mani māmuliņa:
Pie pūriņa davedusi,
Sedz man baltu villainīti.

14377.

Saveŗ, mana māmulīte,
Ar diedziņu villainīti;
Būs bagātis tautu dēls,
Lai nopirka sudrabiņu.

14378. (17051.)

Sedz, māmiņa, baltus sagšus,
Nesedz gauži raudādam;
Segsi gauži raudādama,
Būs man sēra dzīvošana.

14379. (17052.)

Sedz, māmiņa, vai nesedzi
Ar balto vilnainīti,
Ne es tava govu gane,
Ne mālīša mālējiņa.

14380. (17053.)

Sedz, māmiņa, man sagšiņu,
Sedz to visu ražanāju:
Gar sētām mani veda,
Daudz ļautiņu redzētāju.

14381. (17055.)

Sedz, māmiņa, piecas baltas,
Sedz sesto pelēko;
Ielaid mani tautiņās
Kā gulbīti ezerā.

14382. (17057.)

Sedz, māmiņa, piecas sagšas,
Lauka ļaudis mani veda:
Lauka ļaužu istabiņa
Piecas dienas nekurējse.

14383. (17061.)

Sedz, māmiņa, piecas sagšas,
Sedz deviņas vaillainītes,
Lai tam tautu kumeļam
No manim vezumiņš.

14384. (17063.)

Zināda ma māmuliņa
Biezas auda villainītes:
Aiz Daugavas augsti kalni,
Salti vēji vēdināja.

14385. (17064.)

Stāvu lēca, nozviedzās
Tautu dēla kumeliņš,
Redzēj' mani sasedzot
Piecas baltas villānītes.

14386. (17065.)

Steidz, māmiņa, sagšu segt,
Lai nebirst asariņas,
Lai nebirst asariņas
Uz tavām rociņām.

14387. (17066.)

Tāļu vējiņš i nopūta
Diegieloku villainīti;
Kam dzīparu locījusi,
Te iepūstu kaimiņos.

14388. (17067.)

Vakar mani māte kūla,
Ūdenī mērcēdama;
Šodien sedza villainīti,
Asariņas slaucīdama.

14389. (17068.)

Velc, tautiet, trejus svārkus,
Es segš' piecas villānītes;
Līcin līks tā vietiņa,
Kur mēs abi stāvēsam.

14390.

Vecā brāļa līgaviņa,
Tā man mārša, ne māmiņa;
Tāpat sedza villainīti
Kā māmiņa raudādama.

14391. (17070.)

Vilnainīt' uzasedzu,
Vilnainīt' uzamāvu;
Manas pašas māmuliņa
Vilnainīšu audējiņa.

14392.

Celies, Dēkla, traucies, Laima,
Celies, mana māmulīte!
Traucies, Dēkla, vārtus vērt,
Laima, celti kumeļa,
Steidzies, mana māmuļīte,
Savērt manas villainītes.

14393. (17071.)

Cekulaina sila priede,
Ielokaina brāļa māsa.
Kas, priedīte, tevi loka?
Mani loka māmuliņa.

14394. (17072.)

Met, māsiņ, aizkrāsnī
Rakstāmo adatiņu;
Gan iedos dēlu māte
Lielo maisu lāpāmo.

14395. (17076.)

Balta ziedi ābelīte
Papuvītes maliņā;
Balti māsa apģērbās
Tautiņās aiziedama.

14396. (17077.)

Bērziņ, tavu kuplumiņu,
Līdz zemei žagariņi;
Māsiņ, tavu daiļu rotu
Līdz pat kāju galiņam!

14397. (17078.)

Ej, mana māsiņa,
Nu raudādama!
Vai es tev neteicu,
Kam lepni staigāji?
Ik dienas balts kreklis,
Melli lindrucini,
Rakstītas zeķītes,
Kurpītes kājā.

14398. (17079.)

Ej pa priekšu, priekšas puse,
Savu rotu rādīdama,
Lai es eimu no pakaļas
Ar pakulu snātenīti.

14399. (17080.)

Guba, guba mūs' māsiņa,
Kas to gubu kustinās?
Tautu dēla sirmi zirgi,
Tie to gubu kustinās.

14400. (17081.)

Kam, māmiņa, rotu manu
Tiki skaistu darināji?
Kam riet manu augumiņu
Cit' āriņu maliņā?

14401. (17082.)

Ko līdz mani lieli radi,
Bagātie bālēliņi?
Tautas mani laukē jēma
Basajām kājiņām.

14402. (17083.)

Ko raugies, zemraudzīt,
Uz manām kājiņām?
Man kājiņas kā apautas,
Kā apsegtas villainītes.

14403. (17084.)
Māsiņ, mana rotaļiņa,
Nolīgoji maliņā!
Redzēj' rotu i taisām,
Neredzēju valkājam.

14404. (17085.)
Man bāliņi nenopirka
Viena balta gabaliņa;
Es pavēru tautu durvis
Kā melna vabolīte.

14405. (17086.)
Mūs' māsiņa puškojās
Kviešu, rudzu klētiņā;
Sveši ļaudis puškojās
Manā cūku pavārtē.

14406. (17087.)
Noiet saule vakarā,
Meža galus puškodama;
Tā puškoja māte meitu,
Tautiņās vadīdama.

14407. (17089.)
Pret kalniņu grūti kāpu,
Dailu rāvu āboliņu;
Grūti augu brālīšos,
Daila gāju tautiņās.

14408. (17090.)
Puško, māte, to liepiņu,
Kas tavā sētiņā;
Es redzēju tautiņās
Appuškotu ozoliņu.

14409. (17091.)
Puško mani, māmuliņa,
Ne div' reizes jauna būšu;
Ne ieviņa neziedēja
Otru reizi vasarā.

14410. (17092.)
Puškojies, greznojies,
Jauna vīra līgaviņa;
Es būt 'arī puškojies, —
Mani veda atraišam.

14411. (17094.)
Saģērbam sav' māsiņu
Trijādā rotiņā;
Izvelkam tautu dēlu
No drabiņu kubuliņ'.

14412. (17095.)
Zaļa zīda banti loku,
Zem ozola stāvēdama,
Kamēr tautas apsegloja
Lielas naudas kumeliņu.

14413. (17096.)
Ziediņiem, zariņiem
Es puškoju sav' māsiņu;
Kad aizies tautiņās,
Lai puško tautu dēls.

14414. (17097.)
Skatietās, pēlājiņi,
Kā ģērbās peļamā!
Nu ģērbās peļamā
Zīdainā rotiņā.

14415. (17098.)
Tīšām tautas sajājušas
Melnus vien kumeliņus;
Ģērb, māmiņa, tr ar' mani
Melnā vien rotiņā.

14416. (17099.)
Vedējiņi, vedējiņi,
Kur tā jūsu vedamā?
Vedamā klētiņā
Loka kuplas villānītes.

14417. (17100.)
Kungam ņemt to meitiņu,
Ne manam bāliņam:
Saulītē cēlusēs,
Uz palaga kājas āva.

14418. (17101.)
Kur tā mūsu vedējīša
Kā lielā siena kaudze!
Kur tā mūsu vedamā
Kā pakulu kodaļiņa!

14419. (17102.)

Precinieki, precinieki,
Dīrājiet kumeliņu:
Brūte sēž klētiņā
Basajām kājiņām.

14420. (17104.)

Puškojies, darinies,
Jauna puiša līgaviņa;
Atvediet man vecam
I bez pušku, ielociņu.

14421. (17105.)

Šito meitu, šito meitu,
To vedīšu bāliņam:
Tai galviņa gluda bija,
Tai mutīte nomazgāta.

14422. (17107.)

Tā taisies, vedekliņa,
Kā es pati vedējīša:
Ne brūnās, ne melnās,
Baltās vien vilnainēs.

14423. (17108.)

Taisies, mana vedamā,
Netapini villainīti,
Kā brālīts netapina
Kumeļam iemauktiņus.

14424. (17109.)

Vai tā bij tev, bāliņ,
Teicamā mātes meita?
Divas stundas kājas āva,
Trešo sedza villainīti.

14425. (17110.)

Ai, tu tautu dzeltainīte,
Tavus daiļus vedejiņus:
Līdz zemei zelta pušķi,
Kā gailīši kumeliņi.

14426. (17111.)

Bērīts manis kumeliņš
Kājas vien vēcināja;
Jau tā mana vedamā
Pieri vien balināja.

14427. (17112.)

Bērīts manis kumeliņš
Ūdens lāsi nepanesa;
Kā panesi tautu meitu
Ar baltāmi villainēm?

14428. (17113.)

Bērīts manis kumeliņis,
Puķīt' mana līgaviņa;
Es bērīti apsegloju,
Sēd', puķīte, mugurā!

14429. (17116.)

Danco muns kumeliņš,
Margo mans augumiņš;
Nu ir laiks, tautu meita,
Ar maniem līdzi iet!

14430. (17118.)

Dancoj' manis kumeliņis
Skrundas tilta galiņā;
Dancodams izdancoja
Skrundā vienu dzeltainīti.

14431. (17120.)

Dziediet, meitas, dziediet, meitas,
Vakarā raudāsiet:
Es ar jūsu malējiņu
Vakarā nolīgoju.

14432. (17122.)

Es iejūdzu kumeliņu
Zeltītās kamanās,
Lai brauc mana līgaviņa,
Kā saulīte vizēdama.

14433. (17126.)

Ģērbies, manis kumeliņis,
Ākotaiņu spalviņā,
Lai ģērbāsi tautas meita
Sīkajā sudrabā.

14434. (17128.)

Ko līdz mani kalti rati,
Ko baļotis kumeliņis,
Es nevaru lepni braukt,
Vecu sievu vizinot.

14435. (17131.)
Līdz zemei zīda pušķi
Bērajam kumeļam;
Nu lustīga tautu meita,
Grib ar mani līdzi iet.

14436. (17132.)
Lustēm bēri' auzas devu,
Lustēm jūdzu kumeliņu,
Lustītiem vizināju
Savu jaunu līgaviņu.

14437. (17134.)
Man pašami labs zirdziņis,
Pašam kaltas kamaniņas;
Tik vien ņēmu tautu meitu,
Vezumiņu gribēdams.

14438. (17135.)
Mēs deviņi vedējiņi,
Mums desmiti kumeliņi;
Šei ņemsimi jājējiņu
Desmitam kumeļam.

14439. (17136.)
Mūs' bāliņ' lustes dēļ
Dīdē sav' kumeliņ';
Taut' meit', lētdabiņ',
Līdze vien taisījās.

14440. (17137.)
Kandavā zirgu pirku,
Aucē ņēmu līgaviņu;
Auces meitu vizināju
Ar Kandavas kumeliņu.

14441. (17138.)
Nāc tu, mūsu vedamā,
Ko tik ilgi kavējies?
Mans bērais kumeliņš
Kapā tavu sētsvidiņu.

14442. (17139.)
Nebēdā, tautu meita,
Netecēsi kājiņām,
Tev Jānīts atstellēja
Pieci bēri kumeliņi.

14443. (17140.)
Nedancinu kumeliņa,
Man zināma līgaviņa;
Lai dancina tas puisītis,
Kam aug tāļu nezināma.

14444. (17141.)
Nedomāji, tautu meita,
Ka es nācu tevis dēļ:
Sidrabiņa, zelta dēļi
Jāj' tavā sētiņā.

14445. (17143.)
Pieci, seši sirmi zirgi,
Četri vaska skritulīši;
Tie bij labi māršas vest,
Tie māsiņas pavadīt.

14446. (17144.)
Raugaties, labi ļaudis,
Kādi mūsu vedējiņi:
Vēja zirgi, Laimes rati,
Jauni puiši ormanīši.

14447. (17145.)
Sprēdzē, māte savu meitu
Sīkajām saktiņām;
Es sprēdzēju kumeliņu
Sudrabiņa sprēdzītēm.

14448. (17146.)
Stāvi stingri, kumeliņi,
Uz tā ledus gabaliņa,
Kamēr māte meitu tina
Pērnājās pakulās.

14449. (17147.)
Tautu meita lielījās,
Sen gatava, sen vedama;
Kad sajāja vedējiņi,
Citas māsas dvieļus auda.

14450. (17149.)
Tin, māmiņa, savas meitas
Pērnājāsi pakulās:
Sajājuši pie vārtiemi,
Aptur' tautas kumeliņus.

14451. (17151.)

Trīs meitiņas māmiņai,
Visas trīs krāsnī guļ;
Mana paša vedamā
Pašā krāsnes dibenā.

14452. (17153.)

Tumša nakte, balts celiņš,
Melnu jūdzu kumeliņu,
Lai neredz bālēliņi,
Kur aizveda viņ' māsiņu.

14453. (17154.)

Visi teica: gaisma, gaisma!
Es par gaismu nebēdāju;
Sirmi zirgi, rimti vīri,
Drīz mēs jūdzes mērīsim.

14454. (17156.)

Vai, māsiņa mīļa, balta,
Mellu ļaužu aizvedama!
Jo tie ļaudis gana melli,
Vēl jo melli kumeliņi.

14455. (17159.)

Balta zirga nejūdziet,
Man' vezdami tautiņās!
Balti zirgi tāli spīd,
Gauži raud māmuliņa.

14456. (17160.)

Bumbulaiņi, grumbulaiņi
Tautu dēla kumeliņi;
Kā nebija grumbulaiņi,
Auzu pelus ēdināja?

14457. (17161.)

Eita, brāļi, izjājat
Man' jājamu kumeliņu,
Vai varēs mani nest,
Manas baltas villainītes.

14458. (17162.)

Gribēj' arī vedējiņi
Kumeliņus dancināt;
Līdz gribēja stāvu lēkt,
Satupāsi mēslienā.

14459. (17163.)

Ira, ira mūs' māsiņa
Ormanīti dabūjuse:
Spīdēj' zelta gredzentiņš
Caur raibiem cimdiņiem.

14460. (17164.)

Jūdz, tautieti, kamanās
Drīz tekošu kumeliņu:
Tīri lauki, klajumiņi,
Plānas manas villainītes.

14461. (17165.)

Jūdziet, tautas, nejūdziet
Treša gada kumeliņu:
Pušk' ieloku neapvilka,
Ne vēl manu augumiņu.

14462. (17166.)

Kā krupītis tautu dēlis,
Kā sisenis kumeliņis.
Grib krupītis mani celte
Siseņame mugurā;
Nē, krupīti, tu uzcelsi,
Ne sisenis panesīs.

14463. (17167.)

Kas tur klaudz, kas tur rīb,
Ko tie sili nodērdēja?
Vedējiņi projām brauks,
Odiem kala pakaviņas.

14464. (17168.)

Ko tu, nerra, nerrojies
Gar to labu kumeliņu?
Ne tu brauci, ne tu jāji,
Stāvu vien lecināji.

14465. (17169.)

Kur ošam tādi zari,
Kā resnam ozolam!
Kur tautām tādi zirgi,
Kā manam brāliņam!

14466. (17170.)

Lai bij lepni, kas bij lepni,
Lepni mūsu precinieki:
Viena ilkse kamanām,
Trīskājainis kumelins.

14467. (17173.)
Man aizjūdza tautu dēls
Kā gailīti kumeliņu;
Zviegdams ceļu aiztecēja,
Kā gailītis dziedādams.

14468. (17174.)
Man atjāja tautu dēls
Kā gailīti kumeliņu.
Kur sēdēšu, kur sitīšu,
Kur likš' savas villainītes?

14469. (17176.)
Man atsūta tautu dēlis
Mazu, mazu kumeliņu,
Te galviņa, te astīte,
Kur sitīšu pātadziņu?

14470. (17177.)
Manis dēļ, bālēliņ,
Ne segloji, ne baļoji;
Man atveda tautu dēlis
Nobaļotu, apseglotu.

14471. (17178.)
Manis dēļ, sveši ļaudis,
Sirmus zirgus nejūdziet,
Man aizjūdza bālēliņis
Ābolainus kumeliņus.

14472. (17179.)
Mazs bērziņš, loki zari,
Nenes manu vainadziņu;
Jauns tautieša kumeliņš,
Nenes manu augumiņu.

14473. (17180.)
Melni vien, bēri vien
Tautu dēla kumeliņi:
Aiz to manas villainītes
Velējamas nespērās.

14474. (17181.)
Muļķis bija tautu dēls,
Nemāk ragus uztaisīt:
Savu ceļu ragus tek,
Savu ceļu kumelinis.

14475. (17184.)
Ne tie nelgas aizvedīs
Mūs' māsiņu dzeltainīti:
Paši klibi, zirgi akli,
Viena sliece kamanām.

14476. (17185.)
Nejāj lepni, tautu dēlis,
Ne tas tavis kumeliņis;
Arī, labi, arī labi,
Ja tā tava pātadziņa.

14477. (17186.)
Pašam brūtes vedējam
Zirgam aste neuzsieta;
Visu manu sētas vidu
Kā ar slotu noslaucīja.

14478. (17187.)
Pašam brūtes vedējam
Strupu ļipu kumeliņš;
Cik gribēja lielīties,
Atsatupa ļipiņā.

14479. (17189.)
Zem ozola stāvēdama,
Zaļa zīda banti loku,
Kamēr tautas apsegloja
Dārgas naudas kumeliņu.

14480. (17190.)
Zili sari, basas kājas
Tauta dēla kumeļam;
Tas ražani piederēja
Tēva bēru pulciņā.

14481. (17191.)
Sen slavēja N—os
Kā līnīšus kumeliņus;
Es atradu puškodama
Kā āzīša muguriņu.

14482. (17192.)
Sirmi zirgi, melni kungi,
Konterbanta kučēriņi,
Tie, māsiņa, tevi ņems,
Tev' vedīs tautiņās.

14483. (17193.)
Spīdēt spīd, vizēt viz
Vedējiņa kamaniņas;
Tā spīdēs māsiņai
Sīki raksti pūriņā.

14484. (17194.)
Stāvat, tautas, aiz vārtiem,
Maura mana neminiet,
Kamēr brāļi māsu ģērba
Smalkajā sidrabā.

14485. (17195.)
Tautiets jūdza divi zirgi
Priekš tā mana augumiņa.
Jūdz, bāliņ, vienu labu,
Padar' kaunu tautiešam.

14486. (17197.)
Tautu dēlis man atjāj
Kā āzīti kumeliņu;
Riņķi grieza sētvidēja,
Aptupēs skaidiņēs.

14487. (17198.)
Tautu dēls man atsūta
Bez pavadas kumeliņu;
Es tev došu baltus cimdus,
Bez īkšķiem nodarītus.

14488. (17200.)
Tautu dēlis man atsūta
Mazu, mazu kumeliņu;
Pelcē mirka, ne upē,
Manas baltas villainītes.

14489. (17201.)
Tautu dēls man atsūta
Sirmu zirgu, zelta seglus;
Vēl nekāpšu mugurē
Bez sudraba iemauktiem.

14490. (17202.)
Tautu dēls man atsūta
Tapinātu kumeliņu;
Vai manē pūriņē
Tapinātas villainītes?

14491. (17203.)
Tautu dēlis, tautu dēlis,
Sedlo manu kumeliņu,
Es tev došu raibus cimdus
Par kumeļa sedlojumu.

14492. (17204.)
Tautu meitas istabiņa
Ar zīlēm izrotāta;
Tautu dēla kumeliņis
Liepu mizu apseglots.

14493. (17205.)
Tīšām tautas azjūguši
Triju gadu kumeliņu;
Stāvu vien slaistījās
Ap bāliņa nama duru.

14494. (17206.)
Tīšām tautas sabaļoja
Braucamos kumeliņus;
Bij manam brāliņam
Tād' aļami, ecējami.

14495. (17208.)
Tīši tautas sajūguši
Melnus vien kumeliņus;
Šķita man bārenei
Melnas vien vilnānītes.

14496. (17209.)
Turi, turi, valdi, valdi,
Tautiet, savu kumeliņu;
Ja nevari viens valdīt,
Sauc brālīti palīgā.

14497. (17210.)
Vai tas bija tev, māsiņ,
Teicamais arājiņš?
Vienu slieci kamaniņas,
Trim kājām kumeliņš.

14498. (17211.)
Vedējiņi sabraukuši
Pinkainiem kumeļiem;
Cik gribēja riņķi griezt,
Tik pinkā sapinās.

14499. (17215.)
Visi labi vedējiņi,
Visiem labi kumeliņi;
Pašam brūtes vedējam
Trim kājām kumeliņš.

14500. (17216.)
Cieti, brāļi sedlojat
Man jājamu kumeliņu:
Ar tautām man jāšana,
Ne ar savis bālēliņis.

14501. (17217.)
Cieti, brāļi, seglojat
Man' jājamu kumeliņu:
Augsti kalni, ātri zirgi,
Piedzēruši vedējiņi.

14502. (17219.)
Cieti, brāļi, sprādzējat
Manu ceļa kumeliņu:
Daža laba strauja upe
Man priekšā bridināma.

14503. (17220.)
Cimdam rakstu izadīju,
Pie ozola stāvēdama,
Līdz tautietis apsedloja
Man' jājamu kumeliņu.

14504. (17221.)
Cūkganīti tu puisīti,
Bet ne brūtes vedējiņis,
Ne mācēja riņķa griezt,
Ne kumeļa dancināt.

14505. (17222.)
Lustīgs manis kumeliņis
Tautu meitu vizināt;
Jo lustīga tautu meita
Kumeļam auzas dot.

14506. (17223.)
Mana jauna līgaviņa
Sijā auzas kumeļam;
Sijādama auzas deve,
Lasīdama āboliņu.

14507. (17224.)
Sijā auzas, tautu meita,
Beŗ manam kumeļam,
Lai tek manis kumeliņis,
Kā auziņa sijājot.

14508. (17226.)
Sijādama auzas bēru,
Tautu dēla kumeļam,
Bālēliņa kumeļam
Iebeŗ' auzu sēnaliņas.

14509. (17229.)
Tautu dēla kumeliņu
Priekšautā pabaŗoju;
Bālēliņa kumeļam
I zemē nenobēru.

14510. (17230.)
Vai, Dieviņi, tai māsai
Nežēlīgi bālēniņi,
Māsa raud istabē,
Brāļi dīda kumeliņus.

14511. (17231.)
Brālīts savu kumeliņu
Uz dālderi dancināja;
Tautiets savu neapgrieza
Ne uz auzu pūra vietu.

14512. (17232.)
Jūdza tautas kumeliņu,
Jūdz ar' manis bālēliņš;
Tautas jūdza dziedādamas,
Bālēliņš raudādams.

14513. (17233.)
Sedlo tautas kumeliņu,
Sedlo mani bālēliņi;
Ja Dieviņš nežēlos,
Būs tiem strīde celiņā.

14514. (17234.)
Seglo tautas kumeliņus
Seglo mani bālēliņi;
Seglo tautas gribēdami,
Bālēliņi nedodami.

14515. (17250.)
Ai, māmiņa mīļa, balta,
Kā tev manis žēl nebij?
Izšūpojse, izlolojse,
Dod tautām niecināt.

14516. (17251.)
Ai, meitiņa, ai, meitiņa,
Kā es tevi aizmirsīšu!
Ko pasaukšu guldamies,
Ko no rīta celdamies.

14517. (17253.)
Atstāt būs, atstāt būs
Savu mīļu māmuliņu;
Ierast būs, ierast būs,
Ierast tautu māmuliņu!

14518. (17254.)
Atstāt man šo vietiņu,
Pieciest i māmuļiņu;
Citas vietas i taujāju,
Citas jaunas māmuļiņas.

14519. (17255.)
Baŗoj' mani tēvs, māmiņa,
Baŗoj' pieci bālēliņi,
Tad vēl manis nevarēja
Bez tautieša pabaŗot.

14520. (17256.)
Bij man viena rieksta dēļ
Locīt visu lazda krūmu?
Bij man viena puiša dēļ
Atstāt tēvu, māmuliņu?

14521. (17257.)
Bitīt, tavu šuvumiņu
Baznīcā dedzināja;
Māmiņ, tavu lolojumu
Tāļ' tautās aizvedīs.

14522. (17259.)
Domādama vien staigāju
Šādu gaŗu vasariņu,
Kā atstāšu sav' māmiņu,
Kā ierašu svešu māti.

14523. (17261.)
Drīzi mani māte gaida
No tautāmi pārnākot;
Ne tik drīzi, māmuliņa,
Kā no nama istabā.

14524. (17262.)
Dziedi, raudi, māmuļiņa,
Es par tevi nebēdāju,
Kam tu biji devējiņa
Mani jaunu tautiešam.

14525. (17263.)
Ej, ej, māsiņa,
Nerazsi mātes;
Atrazsi sveš' māti,
Ēķeļu zobus.

14526. (17264.)
Es izgāju bērzu birzi,
Ne lapiņu nenorāvu;
Es atstāju no māmiņas,
Ne asaru nenolaidu.

14527. (17265.)
Es neiešu tautiņās,
Mātei rokas nedevuse;
Kā rociņu tad pasniedzu,
Kad gulēju šūpolī.

14528. (17266.)
Es pieciestu, māmaliņ,
Visu tavu devumiņ',
Kad tu mani pamācītu,
Kā dzīvot tautiņās.

14529. (17267.)
Es savāi mūžiņā
Nekad žēli neraudāju;
Kad šķīros no māmiņas,
Tad es žēli noraudāju.

14530. (17268.)
Es savai māmiņai
Daudzi laba nedarīju:
Kamēr augu, kungos gāju,
Izaugusi tautiņās.

14531. (17269.)
Es savai māmiņai
Liegumiņu padarīju:
Drīz piedzimu, drīz izaugu,
Drīz izgāju tautiņās.

14532. (17271.)
Es, tautās aiziedama,
Stādīš' egli ceļmalā,
Lai raud mana māmuliņa,
Eglītē lūkodama.

14533. (17272.)
Gana man gaudu dziesmu,
Pate gauži nedziedāju,
Pate gauži nedziedāju,
Negaudinu māmuliņas.

14534. (17274.)
Gauži raud māmuliņa,
Man' tautās vadīdama.
Neraud' gauži, māmuliņa,
Būs man laba dzīvošana.

14535. (17277.)
Ik vakara lakstīgala
Sit puriņa maliņā;
Ik vakara māmuliņa
Mani gauži noraudāja.

14536. (17278.)
Jau pie durvu kumeliņš,
Jau māmiņa gauži raud,
Jau tautieši lidināja
Kā pelēki vanadziņi.

14537. (17279.)
Kā mātei žēl nebija
To meitiņu izdodot!
Kā puķīte, kā rozīte,
Lakstīgalas valodiņa.

14538. (17280.)
Kā nu redzi, tā nu dari,
Mana balta māmuliņa;
Nu tu vari pate malt,
Nu es iešu tautiņās.

14539. (17282.)
Kad saulīte tur uzlēktu,
Kur vakari norietēja;
Kad tā mana māmuliņa
Iet' ar mani tautiņās!

14540. (17284.)
Kam bij man ogu dēļ,
Locīt savu muguriņu?
Kam bij man tautās iet,
Atstāt tēvu, māmuļiņu?

14541. (17285.)
Kam, māmiņa, man' audzēji,
Ka pašai nevajdzēja?
Būt' kājiņas apāvuse,
Iemetuse ūdenī.

14542. (17286.)
Kam sariebu, skaist' augdama,
Kam, ar godu dzīvādama?
Māmiņai, tai sariebu:
Drīz aizveda tautiņās.

14543. (17287.)
Kas, māmiņa tev atlika,
Mani jaunu izdodot?
Tautiešam liela luste,
Mani jaunu saņemot.

14544. (17288.)
Kas manai māmiņai
Šovakar vietu taisa?
Es aizgāju tautiņās
Ar visiem palagiem.

14545. (17290.)
Ko darīšu bez māmiņas,
Ar māmiņu ieradusi?
Kas piecels rītā agri,
Kas darbiņus izstāstīs?

14546. (17291.)
Ko, kājiņas, nu dariet?
Nu pa ceļu, nu pa ceļu!
Tautas vaira nepameta,
Tēvs, māmiņa neturēja.

14547. (17292.)
Ko, māsiņa, tu domāji,
Jaun' iedama tautiņās?
Paliek māte viena pate,
Sīki, mazi bālēliņi.

14548. (17293.)
Ko tu raudi, māmuliņa,
Sav' meitiņu izdodama?
Ņems telītes atvāržās,
Tad varēsi noraudāt.

14549. (17295.)
Labāk maza nomirusi,
Ne kā liela uzaugusi,
Būt manai māmiņai
Daudz mazāk žēlabiņu.

14550. (17296.)
Liec, māmiņa, jaunas kājas
Pie tās vecas pakaļiņas,
Kam iedevi vieglas dienas
Tautiešam līdza vest.

14551. (17297.)
Līksti, līksti tu, liepiņa,
Tov piermaju skaidu cierta;
Raudi, raudi tu, māmiņa,
Tov piermaju meitu veda.

14552. (17301.)
Māmuliņa tā sacīja:
Šodien lietu nedabūsi!
Tu, māmiņa, vīlusēs,
Straumēm lija asariņas.

14553. (17302.)
Māte mani audzināja
Gobu zemes dēliņam;
Kad izaugu, tad iedeva
Silarāju Jānīšam.

14554. (17303.)
Māte mani audzināja
Kā balto linu šauju;
Izaudzējse, izlolojse,
Dod tautāmi niecināt.

14555. (17304.)
Māte mani audzināja,
Sola Dieva dēliņam;
Nu izaugu, nu nedeva,
Iedod tautu netiklim.

14556. (17305.)
Māte mani, dārza puķi,
Iedod lauka ābolam.
Kauns manai māmiņai
Laukāboli znotu saukt.

14557. (17306.)
Māte mani mīļ' auklēja,
Mīļi kāra šūpulīti.
Kam, māmiņa, otram devi
Savu mīļu auklējumu?

14558. (17308.)
Māte, meitu auklēdama,
Šķitās pili mūrējot;
Atiet tautas, aizved meitu,
Paliek māte žēlabās.

14559. (17309.)
Māti teica gudru sievu,
Kas māmiņu gudru deve?
Pate zina sievu dienas,
Sūta mani tautiņās!

14560. (17314.)
Ne asaras neraudāju,
No māmiņas šķirdamies;
Priekšā man tēvs, māmiņa,
Priekšā maizes devējiņš.

14561. (17315.)
Neviens koks tā nezied,
Kā zied logzda gavēnī;
Neviens mani tā neraud,
Kā raud mana māmuliņa.

14562. (17316.)
Nebēdā, māmuliņa,
Es būš' dzīva, kur būdama;
Droši daru tautu darbu,
Lēni laižu valodiņu.

14563. (17317.)
Nebēdā, māmuliņa,
Nezudīšu, kur iedama:
Izšķīrās man darbiņš,
Izveicās valodiņa.

14564. (17319.)
Nieki, nieki, māmulīte,
Vai tu raudi, vai neraudi;
Es gājēja, man jāiet
Ar svešiem ļautiņiem.

14565. (17320.)
Nīdēj' mani tēvs ar māti,
Nīd bāliņa līgaviņa.
Nīzdamā iesēdos
Tautu dēla kamanās.

14566. (17321.)
Nu iet man, nu iet man,
Nu māmiņa pate raida;
Nu māmiņa pate raida,
Sedloj' brāļi kumeliņu.

14567. (17323.)
Nu cirta liepai
Pirmo skaidu;
Nu veda mātei
Mīļo meitu.

14568. (17326.)
Paldies saku tev, māmiņa,
Labi mani pavadīji;
Koši mani izpuškoji
Ar baltām rozītēm.

14569. (17327.)
Palīdziņa vajadzēja
Manajai māmiņai;
Kad es kļuvu palīdziņš,
Tad aizveda sveši ļaudis.

14570. (17328.)
Par purviem, par vēriem
Krīt ozols Daugavā;
Par tautām tautas veda,
Māmiņ, tavu auklējumu.

14571. (17329.)
Pieņem mani, māmuliņa,
Savāi vietas maliņā,
Gaŗa būs tā dieniņa,
Kad tu manis neredzēsi.

14572. (17330.)
Pieciet mani, māmuliņa,
Kā tu pate zināda ma;
Ietin savu mīkstu sirdi
Baltas vilnas kodeļā.

14573. (17332.)
Priekšā man saule spīd,
Pakaļā lietiņš lija;
Priekšā līksma dēlu māte,
Raud māmiņa pakaļā.

14574. (17334.)
Projām gāja lakstīgala,
Vasariņu izdziedājse;
Projām gāja mūs' māsiņa,
Atstāj' tēvu, māmulīti.

14575. (17335.)
Prom pa ceļu, prom pa ceļu!
Tēvs, māmiņa neierauga.
Tēvs, māmiņa gan ierauga,
Tautiets vaira neatstāj.

14576. (17336.)
Pušu laužu priežu skalu,
Ar tautieti runādama;
Tā es savu sirdi laužu,
No māmiņas šķirdamās.

14577. (17337.)
Raud māmiņa, raud meitiņa,
Abas divi gauži raud;
Raud māmiņa vadīdama,
Raud meitiņa šķirdamās.

14578. (17338.)
Raud māmiņa viena pate,
Raud ar otru runādama:
Atdevuse tautiņām
Diženo malējiņu.

14579. (17341.)
Raudi, mana māmuļiņa,
Es par tevi nebēdāju;
Es būš' iet ar tautām,
Es tautām piederēju.

14580. (17343.)
Teic ozolu cietu koku, —
Kas ozolu cietu deva!
Meitiņām cieta sirds,
Atstāj tēvu, māmulīti.

14581. (17346.)
Še, māmiņ, man ķedriņ,
Man' vālīt', velētniņ'!
Neturat kailus, mellus
Manus mazus bālēniņ's.

14582. (17347.)
Žēl, māmiņ, tev palika,
Žēl i tev, žēl i man;
Tev bij žēl vieglu dienu,
Man jaukās valodiņas.

14583. (17349.)
Žēlo, Dievs, žēlo, Laime,
Māte vairs nežēlo;
Sakās mani iedevusi
Žēlotāju rociņā.

14584. (17350.)
Šī dieniņa dārga bija
Par visām dieniņām :
Es šķīros no māmiņas,
No citām māsiņām.

14585. (17351.)
Ziedi, āra pureniņ,
Nevīš' vaira vainaciņu;
Dzīvo, mana māmuliņ,
Vaira tevi neklausīšu.

14586. (17353.)
Siliņš raud, siliņš raud,
Silam ziedi nobiruši;
Gauži raud tēvs, māmiņa,
Pēdēj' meitu vadēdam'.

14587. (17354.)
Zināda ma, māmuliņa,
Kam tu man nesacīji,
Vai ved tautas vienu dienu,
Vai visam mūžiņam?

14588. (17355.)
Smuidra, gaŗa es uzaugu,
Ne savai māmiņai:
Tālejām tautiņām
Rīta māļa malējiņa.

14589. (17356.)
Sola māte tālu dota,
Sola žēli neraudāt;
Vēl es sēžu aiz galdiņa,
Jau māmiņa gauži raud.

14590. (17357_2.)
Stāsti dziesmu, māmuliņa,
Pa vārtiem vadīdama!
To dziedāšu tautiņās,
Īsu laiku kavēdama.

14591. (17358.)
Tautiņās aiziedama,
Māmiņai roku devu,
Piebirst man pilna sauja
Mātes gaužu asariņu.

14592. (17360.)
Tev, māmiņ, žēli bija,
Mani jaunu izvedot.
Ko varēji tu darīt,
Kad es pate gribētāja?

14593. (17361.)
Tik, māsiņa, tev prātiņa
Kā mazami bērniņam:
Atstāj tēvu, māmuliņu,
Iet pie sveša cilvēciņa.

14594. (17362.)
Tik tev bija, māmuļīte,
Kaut tu gan raudājuse,
Es iesācis, man jāiet
Ar svešim ļautiņim.

14595. (17363.)

Trīs reizītes māmuliņa
Mani gauži raudināja:
Kristīdama, atšķirdama,
Tautiņās stādīdama.

14596. (17365.)

Čīkst zīlīta, čab lapiņa
Lielas apses galiņā;
Raud māmiņa, raud meitiņa,
Tautas jāja pa vārtiem.

14597. (17367.)

Veca mana māmuliņa,
Kas maizīti tev samals?
— Nāc, meitiņa, kad nākdama,
Ar' maizīti atradīsi.

14598. (17369.)

Ai, māsiņa, ai, māsiņa,
Kā es tevi piecietīšu!
Cik es tevi iedomāju,
Birst man gaužas asariņas.

14599. (17376.)

Vai, mana māsiņa,
Man tevis žēl!
Man tevis jo žēl,
Ne māmiņai.

14600. (17379.)

Vai, pastari bālēliņ,
Kur būs man tevi likt?
Sēd' uz mana pūra vāka,
Nāci līdzi tautiņās.

14601. (17380.)

Ai, zalaja bērzu birze,
Vairāk kalta, ne lapoja;
Ai, skaistaja man māsiņa,
Vairāk raud, ne runā.

14602. (17381.)

Ai, skaistaja raudavīte
Neiepeldi rāvajāi;
Ai, skaistaja man' māsiņa,
Kam gāj' jauna tautiņās?

14603. (17382.)

Ak, tu Dievs, nu man laime,
Nu izgāja vecā māsa!
Nu man tika visi soļi,
Visi gārdi kumosiņi.

14604. (17383.)

Ak, tu manu bālēniņu,
Vai es tevi nemīlēju?
— Tu, māsi, man mīlēji,
Tautas vairs neatstāj.

14605. (17384.)

Aiz brāļiem gan dzīvotu,
Aiz māršām nevarēju:
Māršas mana pūra vāku
Klētī mina kājiņām.

14606. (17386.)

Aiz ozola resnumiņa
Neredz' doru dējējiņa;
Aiz dzērāja brālēliņa
Kļuva tautu rociņā.

14607. (17387.)

Aiz upītes līkumiņa
Nenošāvu raudevītes;
Aiz vedeklas bargumiņa
Gāju jauna tautiņās.

14608. (17388.)

Ar māsiņu sasatiku,
Runāt visu nevarēju;
Pirmāk gauži noraudāju,
Pēc palaidu valodiņu.

14609. (17389.)

Asariņu upe tek
Gar bāliņa namdurvīm:
Raud māsiņa, izvedama,
Tautu meita, ievedama.

14610. (17390.)

Aug puķīti balti ziedi,
Žēl man mīt kājiņām;
Aug māsiņa paklausīga,
Žēl man dot tautiņās.

14611. (17391.)
Bij bitīšu liela pulka —
Visas skrēja vienu malu;
Mēs bijām div' māsiņas,
Malu katra līgojam.

14612. (17392.)
Brāļam biju gan gājuse,
Māršai visu negājuse;
Märša grib manas varas
Bāliņosi paliekot.

14613. (17393.)
Brāļam biju negājuse,
Māršai smalki nemaluse;
Atradīsi, bālēliņ,
Arī manu negājumu.

14614. (17394.)
Bāliņ, vaska rituliņ,
Man jāiet tautiņās.
—Māsiņ, zelta drostaliņ,
Kam tautām roku devi?

14615. (17395.)
Brālīts, māsu vadīdams,
Kājām spēra nama durvis:
Aizved manu darbenieci,
Dziļu dubļu bridējiņu.

14616. (17397.)
Brālis man skalu liedza,
Märša liedza istabiņu;
Še palika brāļa skali,
Še ar' märšas istabiņa.

14617. (17398.)
Dancotāju kumeliņu,
Tu aiziesi Vāczemē;
Ai, jaunaju man' māsiņu,
Tevi tautās aizvedīs.

14618. (17399.)
Devu roku, bet atrāvu,
Baltajam bāliņam:
Iegādāju to dieniņu,
Kad man' grūti maldināja.

14619. (17400.)
Dimdi, dimdi, ozoliņ,
Visi tavi zari dimd;
Raudi, raudi, brāļu māsa,
Visi tavi brāļi raud.

14620. (17401.)
Div' upītes strauji tek,
Trešā rāmi vizināja;
Div' māsiņas gauži raud,
Trešā slauka asariņas.

14621. (17402.)
Dzied', māsiņa, nu a' mani,
Vair a' mani nedziedās';
Es dziedāšu tautiņās
A' tautiešu māsiņām.

14622. (17403.)
Dzīvojiet, bālēliņi,
Glabājiet māmuliņu!
Es aiziešu tautiņās,
Man būs cita māmuliņa.

14623. (17404.)
Dzīvot' es bāliņos,
Aiz märšiņas nevarēju:
No rociņas skalu rāva,
Ar ūdeni guni lēja.

14624. (17405.)
Iešu, iešu, ka neiešu,
Ko darīšu negājuse?
Brālīšam dārga maize,
Māršai barga valodiņa.

14625. (17407.)
Ietin iešu tautiņās,
Ko gaidīšu negājuse?
Ne tēviņis maizi deva,
Ne brālītis linus sēja.

14626. (17408.)
Eita, māsas, pavadat,
Viegli vārtu aizveŗat,
Neba rītu es atnākšu
Jūsu vārtu virināt.

14627. (17409.)
Ej iešus, māsiņa,
Neleci lēkšus,
Gan rasi tautās
Lecamas dienas.

14628. (17410.)
Ej, ej, māsiņa,
Es arī iešu;
Tu iesi šogadu,
Es citu gadu.

14629. (17411.)
Ej kaŗā, bālēliņ,
Ne manos panāksnos,
Kam tu mani maz' esošu
Aiz matiņu plucināji.

14630. (17412.)
Ej, māsiņ, iestājusi,
Tev bāliņi vaļu lika;
Nesaraudi, nogājusi,
Ka bāliņi tevi deva.

14631. (17413.)
Ej, māsiņa, ka iesāki,
Sliktajāi vietiņā;
Atstāj vietu labajami,
Kam sariebi dzīvojot.

14632. (17414.)
Ej, māsiņa, kā iesāki,
Teicamā vietiņā;
Gan tu iesi druviņā
Vakarēju ēdumiņu.

14633. (17417.)
Ej, māsiņa, tautiņās,
Es pārdzīšu tev telītes;
Pārnesīšu vaiņadziņu
Jaunākai māsiņai.

14634. (17419.)
Ej, māsiņa, tautiņēs,
Nāc māmiņas apraudzīt;
Neiegrimsti tautiņēs,
Kā oliņa ūdenē.

14635. (17420.)
Ej, māsiņ, tautiņās,
Ņem dakšiņu, ņem slotiņu:
Tautu dēla istabiņa
Līdz logam mēslu pilna.

14636. (L. B.)
Tautu beņķi, tautu galdi
Zaļajām piepītēm.
Nu pārveda mūs māsiņu,
Zaļu piepu mazgātāju.

14637. (17422.)
Ej, māsiņa, tautiņās,
Nu tev laiks tautās iet,
Tev Laimiņa saseguse
Ejamās villainītes.

14638. (17423.)
Ej, māsiņa, tautiņās,
Tava tiesa nezudīs;
Es tev došu puķu lauku
Deviņiemi pļāvējiem.

14639. (17424.)
Ej, māsiņa, viena pati,
Kā tu viena saderēji;
Nelaidīšu tēv' un māti,
Ne jaunaju bālēliņu.

14640. (17426.)
Ej, mana māsiņa,
Kur tautas veda;
Tautiņas, vedušas,
Dos arājiņu.

14641. (17427.)
Ej, manu māsiņ,
Pastāvēdama,
Iet tava Laimiņa
Padomādama.

14642. (17429.)
Ej nu, mana jo māsiņa,
Ej nu manis nedodama,
Ej nu manis nedodama,
Dzīvo manis neraugāma.

14643. (17430.)
Es atstāju bālēliņu
Pašā darba laiciņā;
Atstāj' baru neizpļautu,
Izkapt' bara galiņā.

14644. (17431.)
Es, brālīti, tev pasaku,
Tu pasaki vedeklai:
Ka māmiņa netecētu
Pora malu raudādama.

14645. (17432.)
Es, brālīti, vairs nebūšu
Tava dubļu bridējiņa;
Lai brien tava līgaviņa,
Kam tu pirki sudrabiņu.

14646. (17433.)
Es izgāju bērza birzi,
Ne zariņa nenolauzu;
Es aizgāju no bāliņa,
Ne asaru nenolaidu.

14647. (17434.)
Es māršāmi lab' darīju,
Māršas labu nesaprata:
Sadeldēju dzirnaviņas,
Tad vēl gāju tautiņās.

14648. (17435.)
Es neietu tautiņās, —
Ko darīšu negājuse?
Brālītim maizes žēl,
Māršē blatu villainīšu.

14649. (17436.)
Es novilku dubļu svārkus
Pie brālīša namdorem;
Ja tev tika, jaunā māsa,
Velc savāi mugurāi.

14650. (17438.)
Es savam brāliņam
Pate kaunu nedarīju:
Noskumuse pārtecēju
Par brāliņa istabiņu.

14651. (17440.)
Gājējiņas mēs, māsiņas,
Cita citu vadīsim;
Kas palika pēdējā,
Lai vadīja bālēliņi.

14652. (17441.)
Gan man žēl tās bitītes,
Kas ielīda celmiņā;
Gan man žēl tās māsiņas,
Ko iedeva tautiešam.

14653. (17442.)
Gana plata kļava lapa,
Krīt zemē griezdamās;
Gan bagāta brāļa māsa,
Iet tautās raudādama.

14654. (17443.)
Gaudas bira asariņas,
Bet es gauži neraudāju,
Bet es gauži neraudāju,
Negaudēju brālēliņa.

14655. (17444.)
Gauja, Gauja, ne upīte
Tev, māsiņa, celiņā;
Tā tev pāri jāstaigā,
Kā Dieviņš palīdzēs.

14656. (17445.)
Gauži raud apšu lapa,
Lēna vēja drebināma;
Tā raudāja mūs' māsiņa,
Pie tautieša aiziedama.

14657. (17447.)
Izašķīra uz ūdeņa
Divi putu gabaliņi;
Izašķīra div' māsiņas,
Gan i mīļi dzīvodamas.

14658. (17449.)
Jau saulīte bridin brida,
Lietus gaisu domādama;
Jau māsiņa taisījās
Atstāt savus bālēliņus.

14659. (17450.)
Jaunajam bāliņam,
Tam māsiņas gauži žēl,
Tas māsiņas žēlumā
Vidū lauza zobentiņu.

14660. (17453.)
Jaunākā man' māsiņa,
Kā kauniņa tev nebij:
Tev' māmiņa pēc auklēja,
Tu papriekšu tautiņās.

14661. (17454.)
Jaunākam bāliņam,
Tam māsiņas vairāk žēl,
Stāv galdiņa galiņāi,
Asariņas slaucīdams.

14662. (17456.)
Jūŗa kŗāca, — kā tā kŗāca?
Jūŗa kŗāca zvejnieciņu;
Māsa raud, — kā tā raud?
Māsa raud bālēliņu.

14663. (17457.)
Kā es gāju tautiņās?
Kā man trūka bāliņos?
Klētē maize, kambarē,
Namā saldis alutiņis.

14664. (17462.)
Kad, māsiņ, laba dzīve,
Teic citām māsiņām;
Kad bij kāda suņu virska,
Dzīvo paša raudādama.

14665. (17463.)
Kad varētu, kad varētu
Divējādi, divējādi:
Kad varētu pa tautām,
Pa saviemi brāliņiem.

14666. (17464.)
Kāda vella gauži raud
Tēva dēla līgaviņa?
Es bij' viena slikta kalpa,
Es tik gauži neraudāju.

14667. (17465.)
Kāzas lielas, kāzas mazas,
Kāzas mani izpostīja:
Apēd manu sāli, maizi,
Noved manu malējiņu.

14668. (17468.)
Kam, lietiņi, smalki liji,
Kam rasiņu padarīji?
Kam, māsiņa, gaudi raudi,
Kam gaudini bālēliņus?

14669. (17469.)
Kāpēc, ļaudis, jūs metat
Sārtas rozes par upīti?
Kāpēc, brāļi, jūs laižat
Savu māsu tautiņās?

14670. (17471.)
Kas no manu lielu radu,
Kas bagātu brālēliņu?
Ceļā mani tautas ņēma
Dubļotām kājiņām.

14671. (17473.)
Kliedz dzērvīte, raud meitiņa
Dūņu pura maliņā:
Kliedz dzērvīte, nošaujot,
Raud meitiņa, aizvedot.

14672. (17474.)
Ko, brālīši, raudat mani,
Ko jūs mani žēlojat?
Paši mani iedevāt
Raudamāja vietiņā.

14673. (17475.)
Ko es iešu tautiņās,
Mazi mani bālēliņi;
Kā dzenīši klikšķenāja
Tautu galda galiņā.

14674. (17476.)
Ko, māsiņa, tu raudāji,
Jauna vīra dabūjusi?
Kā, māsiņa, es neraudu,
Ne man jauna, ne man veca?

14675. (17478.)

Ko, māsiņa, tu saguvi,
Jaun' iedama tautiņās?
Es izaužu villainītes,
Pie māmiņas dzīvodama.

14676. (17479.)

Ko, māsiņa, tu saguvi,
Jaun' iedama tautiņās?
Sev saguvi grūtu mūžu,
Mātei lielas žēlabiņas.

14677. (17481.)

Ko, radiņi, jūs raudat,
Kad es pate neraudāju?
Tad es pate gan raudāšu,
Kad kāpīšu kamanās.

14678. (17484.)

Kūkodama dzeguzīte
Metās koka galiņā;
Raudādama mūs' māsiņa
Atstāj savus bālēliņus.

14679. (17485.)

Kumeļam laba daba,
Tas neraud pārdodot;
Gauži raud mūs' māsiņa,
Tal' tautās aiziedama.

14680. (17486.)

Kungu dēļ, vergu dēļ
Jauna gāju tautiņās;
Es neietu māršu dēļ,
Ne to savu bālēliņu.

14681. (17487.)

Kur iesi, māsiņ,
Ka cimdi rokā?
—Pa ceļu, pa ceļu,
Arāja meklēt.

14682. (17488.)

Kuŗu darbu, bālēliņ,
Es pie tevis nedarīju?
Līdzi gāju siena pļaut,
Līdz ozolu darināt.

14683. (17489.)

Laba biju māsiņām ,
Laba ciema meitiņām;
Kad es gāju tautiņās,
Visas gauži noraudāja.

14684. (17490.)

Lai bēdāja bēda bēdas,
Es bēdiņas nebēdāju;
Lai raudāja māte meitas,
Es māsiņas neraudāju.

14685. (17491.)

Lai man žēl, kā man žēl,
Žēl jaunā bālēliņa:
Kas tam dos baltu kreklu,
Kas melno izvelēs?

14686. (17492.)

Lai man žēl, kā man žēl,
Tās māsiņas, tās man žēl;
Tā man gāja druviņā
Nesūtāma, neraidāma.

14687. (17494.)

Lai raudāja māte meitas,
Es māsiņas neraudāju;
I es ņemšu līgaviņu,
Raudās sveša māmuliņa.

14688. (17496.)

Laiku, laiku tu, māsiņa,
Ne tumšā vakarā!
Kuplas tavas villainītes,
Žagarainas ceļa malas.

14689. (17497.)

Lieli, mazi bālēliņi
Raud, kumeļus seglojot;
Mazākais bālēliņš,
Tas raudāja vēl gaužāki.

14690. (17498.)

Liela nāca liela diena,
Mazi mani bālēliņi;
Sagaidīju lielu dienu,
Ir bāliņus uzaugot.

14691. (17499.)
Liepu cirta, kļaviņš lūza,
Rasa bira ozolos;
Tautas ņēma, māsa raud,
Brāļos bira asariņas.

14692. (17500.)
Līgo saule launagā,
No launaga vakarā;
Līgo māsa bāliņos,
No brāļiem tautiņās.

14693. (17501.)
Līgo viegli, liepas laiva,
Neva celmu Daugavā;
Ej, māsiņa, neraud gauži,
Nav māsices tautiņās.

14694. (17502.)
Lokatiesi kārklu krūmi,
Ļaujat man cauri iet;
Šķiretiesi, bālēliņi,
Man jāiet tautiņās.

14695. (17503.)
Mārša mani izbīdēja,
No baltā bālēliņa;
Nu, māršiņ, tava vaļa
Mīt māmiņu kājiņām.

14696. (17504.)
Māsiņ, mana jaunākā,
Ej par mani tautiņās,
Es tev došu savu pūru,
Savas baltas villainītes.

14697. (17506.)
Māsiņ mana žēlīgā,
Tev žēlīga valodiņa;
Dzirdu tevi runājot,
Birst man gaužas asariņas.

14698. (17507.)
Māsiņ mana cietsirdīte,
Ne asaras nenolaida!
Gan tu savas asariņas
Dzīvodama ritināsi.

14699. (17508.)
Māsiņ, zelta drostaliņ,
Kam gāj' jauna tautiņās?
—Bāliņ, putu gabaliņ,
Kam godiņ' nedevāt?

14700. (17510.)
Māsiņ, tavu muļķa prātu,
Jauna gāji tautiņās;
Es vecāka, es gudrāka,
Es paliku pie māmiņas.

14701. (17512.)
Māsiņ, tavu cietu sirdi,
Vidū tautu neraudāji!
Es raudāju, man bij žēl,
Maliņā stāvēdama.

14702. (17513.)
Man bāliņš skalu liedze,
Bāliņos dzīvojot;
Nu būt' devis, kaut varējis,
Bērzu birzi pakaļā.

14703. (17514.)
Manis dēļ, bālēliņi,
Dariet godu, nedariet,
Es aiziešu tautiņās,
Kājas vien apāvuse.

14704. (17515.)
Manis dēļi, bālēliņi,
Nenes arklu druviņā:
Pa vārtiemi mans celiņis,
Aizgrožoti kumeliņi.

14705. (17516.)
Mazajam bāliņam
Augstu krēsliņ i pacēlu,
Lai tas man līdzu sēd
Ar citiem bāliņiem.

14706. (17517.)
Mazajam liniņam,
Tam sīkstākas pakuliņas;
Jaunākam bāliņam,
Tam māsiņas vairāk žēl.

14707. (17519.)
Mēs bijām div' māsiņas,
Kā mēs mīļi dzīvojām!
Kad mēs divi šķīrāmies,
Zeme mirka asarām.

14708. (17522.)
Nākat, mani bālēliņi,
Nenākat pa vienam,
Nākat pieci, nākat seši,
Lai man viena godāšana.

14709. (17523.)
Nāc, brālīti, darbu dienu,
Apar manu rožu dārzu;
Kad atiesi svētu rītu,
Appuškošu cepurīti.

14710. (17524.)
Nāc, bāliņ, guli nakti,
Raugi tautu labumiņu,
Kā tie gula, kā tie cēla,
Kā tie mani modināja.

14711. (17525.)
Nāc, bāliņ, tu uz mani,
Es uz tevi neaizgāju:
Dzelziem kalti tautu vārti,
Nelaiž tautu māmuļiņa.

14712. (17528.)
Nāc, māsiņa, kad nākdama,
Nāc ar kaltu kumeliņu,
Bālēniņa istabiņa
Ledus kalna galiņā.

14713. (17529.)
Nāc, māsiņa, kad nākdama,
Nāc ražena brālīšos;
Neba tevi māte deva
Neraženu tautiņās.

14714. (17530.)
Nāc, māsiņa, kājām sērst,
Ja liedz tautas kumeliņu;
Mēs brālīši vadīsim
Ābolainu kumeliņu.

14715. (17531.)
Nāc, māsiņ, laikiem sērst,
Laikiem gaida bālēliņi,
Laikiem dara bālēliņi
Saldu miežu alutiņu.

14716. (17532.)
Nāc, māsiņa, pie māsiņas,
Mums nevaid bālēliņi,
Lai celiņš neapauga
Ar sarkanu āboliņu.

14717. (17533.)
Nāc, māsiņ, tu pie manis,
Es pie tevis neaiziešu:
Dziļa upe man priekšā,
Sīva tauta pakaļā.

14718. (17543.)
Nāc, māsiņa, tu uz mani,
Es uz tevi neaizgāju:
Tev, māsiņa, sava māte,
Man svešaja māmuliņa.

14719. (17548.)
Nāc, māsiņa, tu uz mani,
Es uz tevim nevar' iet,
Man aizliedza sveša māte
Tāļu iet ciemoties.

14720. (17549.)
Ne man tēvs namu deva,
Ne brāliņis istabiņu;
Klētī mārša i nelaida,
Sak', man savu taujājot.

14721. (17550.)
Nej mūžam balta puķe
Zied avota lejiņā;
Nej mūžam, bālēliņ,
Māsa tava kalponīte.

14722. (17551.)
Ne mūžam, bālēliņi,
Māsa jūsu malējiņa;
Es, bāliņ, māsa tava,
Svešu ļaužu malējiņa.

14723. (17552.)

Nebēdā tu, māsiņa,
Nei es tevi tālu došu:
Tepat spīd glāžu logi
Caur ābeļu lapiņām.

14724. (17554.)

Nelīst' vai' tu, lietī,
Tu jau gan vakar liji;
Neraud' vai', brāļa māsa,
Tu jau biji raudājus'.

14725. (17556.)

Nenākat, bālaliņ',
Nedz vairs mani žēlojat,
Nu jūs mani iedevuši
Niknu ļaužu rociņā.

14726. (17557.)

Neraudiet jūs, māsiņas,
Jau es pati gana raudu,
Jau es pati gana raudu,
Pie neveikļa noiedama.

14727. (17558.)

Neraud' gauži, man' māsiņ,
Mēs ies tevi apraudzīt;
Div' dieniņas gaŗām laizs,
Trešē ies apraudzīt.

14728. (17562.)

Neraudi, meitiņa,
Pie veca vedama,
Gulēsi bārdā
Kā spilvenī.

14729. (17565.)

Nu māsiņa liela, liela,
Nu bāliņa nevajag;
Nāks, māsiņ, tā dieniņa,
Lūgs' bāliņu raudādama.

14730. (17567.)

Ozoliņš zīļu raud,
Zīles bira Daugavā;
Bālēliņš māsas raud,
Māsa gāja tautiņās.

14731. (17569.)

Paga, paga, bālēniņ,
Gan es tevi iegādāšu:
Tīrumā kājas āvu,
Birzē sedžu vilnānīti.

14732. (17570.)

Pats jaunais bālēliņš
Zirņu zieda baltumiņu,
Zirņu zieda baltumiņu,
Zobeniņa asumiņu.

14733. (17572.)

Piekusuši bālēniņi,
Mani mazu baŗojot;
Laidiet mani klajumā,
Tad es pate baŗošos.

14734. (17575.)

Pirciet, brāļi, man laiviņu,
Pate pirkšu īrējiņu,
Kam jūs mani aizdevāt
Aiz ūdeņa tautiņās.

14735. (17576.)

Projām upīte
Oliņas nesa;
Projām brālīši
Māsiņas raida.

14736. (17577.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Jau māsiņa taisījās,
Jau iebāza kulītē
Manu ceptu kukulīti.

14737. (17578.)

Pūt, vējiņi, rozītēs,
Lai lapiņas plātījās;
Ej, māsiņa, tautiņās,
Lai dzīvīte taisījās.

14738. (17579.)

Pūta, pūta rīta vēji,
Vēl padeve ziemeļam;
Rāja, rāja brāļi māsu,
Vēl padeve tautiņām.

14739. (17581.)

Raudāj' brāļi, raudāj' māsas,
Kad es gāju tautiņās.
Neraudiet, bālēliņi,
Tautiņās laba dzīve.

14740. (17582.)

Roka rociņ' i pamija
Pie lielo dzirnaviņu;
Kas māsiņa tev' pamija
Tāļajās tautiņās?

14741. (17584.)

Redzu, redzu, tās māsiņas
Nava mīļi dzīvojušas:
Neraud viena aiziedama,
Ne ar' otra palikdama.

14742. (17587.)

Saka brāļi vadīdami:
Kad, māsiņa, vēl atnāksi?
Saka mārša stāvēdama:
Kad acīm neredzētu.

14743. (17586.)

Saka broļi iedodami:
Ej, māsiņ, aiziesim!
Iedevuši nenogāja,
Sakās ceļa nezinot.

14744. (17588.)

Saka mārša vadīdama:
Ej nu, mana riebaļiņa!
Manus skalus dedzinājі,
Sev pūriņu darīdama.

14745. (17589.)

Sak' māršiņa vadīdama:
„Ļaunu dienu nu pavadu"!
Ļaunu dienu vadīdama,
Vieglu dienu pavadīja.

14746. (17590.)

Saka cietu ozoliņu, —
Ciri cērtu, skaida lec;
Edz kur cieta meitas sirds,
Izvedoti neraudāja.

14747. (17591.)

Sargies, manu bālēliņ,
Sargies, brāļa līgaviņ,
Atradīšu māmiņai
Melnu kreklu mugurā.

14748. (17592.)

Žēl man bij, žēl man bij
Pēc to labu ciemmeitiņu,
Labs tas bij ar manim,
Ar visiem ļautiņiem.

14749. (17593.)

Žēli, žēli turējām
Mūs' māsiņas atdeviņas;
Ai, Dieviņ, jau tik ātri
Beigas reize danākuse.

14750. (17594.)

Šķiet bāliņu neraudot
Zem tās cauņu cepurītes;
Raudāt raud bālēliņš,
Trīcēt trīc cepurīte.

14751. (17595.)

Šķiramies mēs, māsiņas,
Gana mīļi dzīvojam;
Mūs Laimiņa izdalīja,
Pie vārtiem stāvēdama.

14752. (17597.)

Šķiramies mēs, māsiņas,
Ko tik ilgi dalāmies,
Jau saulīte tāi vietā,
Kur vakar tikāmies.

14753. (17598.)

Šķiramiesi mēs, māsiņas,
Šā celiņa galiņā,
Tev celiņš uz tautām,
Man uz savu bālēliņu.

14754. (17602.)

Šķiramies nu, māsiņas,
Ko tik ilgi vadāmies;
Jau zemīte līcin līka,
Kājas mirka asarās.

14755. (17605.)
Šķiraitiesi, zosu draudze,
Laidiet gulbi ezerā;
Šķiraties, bālēliņi,
Laidiet māsu tautiņās.

14756. (17608.)
Zied zemīte zilis ziedis,
Žēl man mīt kājiņām;
Aug māsiņa paklausīga,
Žēl man dot tautiņās.

14757. (17609.)
Ziedi, balta ābelīte,
Laba zeme kalniņā;
Dzīvo vēl, man' māsiņa,
Laba dzīve bāliņos.

14758. (17610.)
Zem bāliņa pastāvēju,
Kā zem zaļa ozoliņa;
Līdz bāliņš pagriezās,
Tiku tautu rociņā.

14759. (17611.)
Sīvi, sīvi tautu suņi,
Vēl jo sīva māmulīte;
Ai, brālīši mīļi, balti,
Tautās māsu neraidiet.

14760. (17613.)
Sitiet bungas, bālēliņi,
Pūtiet daiļas stabulītes,
Neba rītu es atnākšu
Jūsu spēļu klausīties.

14761. (17614.)
Skaņi skan rīta rasa,
Vēl skaņāki vakarā;
Mīļa, mīļa man māsiņa,
Vēl mīļāka tautiņām.

14762. (17615.)
Skrej bitīte, sit spārniņus
Pie nedēta ozoliņa;
Iiet māsiņa raudādama
Pie nerātna tēva dēla.

14763. (17617.)
Skuju dēļ lakstīgala
Nedziedāja eglājā;
Māršu dēļ māsacīte
Nedzīvoja bāliņos.

14764. (17618.)
Smagi šņāca sila priede,
Smalka lietus pielijuse;
Gauži raud mūs' māsiņa,
Svešu ļaužu aizvedama.

14765. (17619.)
Smuidra, gaļa es uzaugu,
Bāliņos dzīvodama;
Man' atdeva bālēliņi
Svešu ļaužu rociņā.

14766. (17620.)
Zobins kakla nenocirstu,
Kad nebūtu cirtējiņa;
Tautas māsas nenovestu,
Kam bāliņi nedevuši.

14767. (17621.)
Stāvu brāļi, stāvu māsas,
Mani vienu vadīdami;
Būt' es dzedri dzīvojuse,
Neviens stāvu neceltos.

14768. (17623.)
Sunīt, manu pakaniņ,
Tu piederi vilciņam;
Māsiņ, mana jaunākā,
Tu piederi tautiņām.

14769. (17624.)
Tā māsiņa gauži raud,
Tautiņās aiziedama;
Lai raudāja aiziedama,
Gan dzīvos dziedādama.

14770. (17626.)
Tā sacīja bālēliņis,
Tā bāliņa līgaviņa:
Nedosim šo sniedzīti
Tautiņām maldināt.

14771. (17627.)
Tāpat būs tev, māsiņ,
Kā citām māsiņām:
Reizi tevi aizvedīs,
Atpakaļ nevedīs.

14772. (17629.)
Tautām devu sav' māsiņu,
Ij ne lielu uzaugušu;
Līdzi devu bērzu birzi,
Lai rāj dēla māmuliņa.

14773. (17631.)
Tautiņās aiziedama
Vīzīt' metu upītē;
Ne vīzīti neatstāju
Bālēliņa sētiņā.

14774. (17632.)
Tēvis raud, māte raud, —
Kāda velna brāļi raud?
Kāda velna brāļi raud?
Brāļiem māsa nemīlēja.

14775. (17633.)
Tev, bāliņ, sila zeme,
Es pie tevis nedzīvošu:
Smiltis manas kājas grauza,
Skujas bira vaiņagā.

14776. (17634.)
Tec, irbīte, šķir papardes,
Meklē savu perēklīti;
Tec, māsiņa, šķir tautiņas,
Meklē savu bālēliņu.

14777. (17635.)
Tec, upīte, neviļņo,
Lai viļņoja Daugaviņa;
Ej, māsiņa, neraud gauži,
Lai raud gauži bālēliņi.

14778. (17636.)
Tīši, tīši es par spīti
Žēl darē bāliņam:
Tīšām gāj' tautiņēs
Pašē darb' laiciņē.

14779. (17637.)
Trūka, trūka tov, brāliņ,
Kad es gāju tautiņās:
Trūkst tov ganu, darbinieku,
Malējiņas kamburē.

14780. (L. B.)
Ai, māmiņa, ai, māmiņa,
Trūkst tev triju trūkumiņu:
Klētī pūri, stallī govis,
Kambarī malējiņa.

14781. (17644.)
Viena pate man māsiņa,
Tā par dižu, tā par mazu;
To ielaidu tautiņās,
Kā oliņu ūdenī.

14782. (17645.)
Vēl dzīvot es gribēju,
Vēl kalpot bālēliņus,
Kaut tautiņas vaļu liktu,
Vēl valkātu vaiņadziņu.

14783. (17647.)
Vilkam devu to kaziņu,
Kas nokoda ābelīti;
Tautām devu to māsiņu,
Kas kaziņu neganīja.

14784. (17648.)
Visapkārt lietus lija,
Vidū saule ritināja;
Visapkārt brāļi stāv,
Vidū māsa gauži raud.

14785. (17650.)
Visiem žēl mūs' māsiņa,
Kad tautietis projām ved;
Jaunajam bāliņam,
Tam māsiņas vairāk žēl.

14786. (17651.)
Vizēt viz brāļa sēta,
Māsiņai staigājot;
Iet māsiņa tautiņās,
Neviz vairs brāļa sēta.

14787. (17653.)
Vistiņ, mana lielcekule,
Vanags tevi aizensīs;
Māsiņ, mana lielvalode,
Tautas tevi aizvedīs.

14788. (17654.)
Ciema meitas noraudāja,
Ka māsiņu novedot.
Tur man bija lielais gods,
Tur jaukā valodiņa.

14789. (17656.)
Labi vien es dzīvoju
Ar visiem ļautiņiem,
Kad tie mani neredzēja,
Jele mani pieminēja.

14790. (17657.)
Lai es iemu, kur iedama,
Šīs zemītes man nav žēl.
Šī zemīte, šī saulīte,
Šo ļautiņu vien nevaid.

14791. (17658.)
Nu tai mātes meitiņai
Jāiet tautu rociņā;
Jauka bija uzskatīt,
Vēl jaukāka valodiņa.

14792. (L. B.)
Nebēdā, tautu dēls,
Ka man mazs augumīns;
Lai gan esmu sīka, maza
Būšu tava valdeniece.

14793. (17660.)
Visi tēva kalpi raud,
Kad es gāju tautiņās;
Cits raud manu darbu dēļ,
Cits lustīgu dzīgošen'.

14794. (17661.)
Brēc aitiņas, maun telītes
Skaņa pura maliņā;
Dievs sodīja tautas dēlu,
Kas aizveda ganītāju.

14795. (17663.)
Ēdat, govis, gulēdamas,
Rīt' es vairs neganīšu,
Rītu mani aizvedīs
Rūter-Brenča dēliņam.

14796. (L. B.)
Es uzaugu pie māminas,
Kā puķīte dārziņā;
Es aizgāju tautinās,
Kā puķīte ziedēdama.

14797. (17664.)
Ēdiet, manas brāļa gov's,
Es jūs vairs neganīšu,
Man kājiņas jau apautas,
Jau aizjūgts kumeliņš.

14798. (17667.)
Zirgi zviedza, govis bļāva,
Man ejoti tautiņās;
Govis bļāva ganītājas,
Zirg' uzmata malējiņas.

14799. (17669.)
Es apgriezu lielu riņķi
Bālēniņa istabā;
Gan zināju mūžiņā
Vairs tik lielu negriezīšu.

14800. (17670.)
Kam, māsiņa, tu izbēgi
No dūmainas istabiņas?
Būs glāžota istabiņa,
Būs gaudājas asariņas.

14801. (17672.)
Lai man žēl, kā man žēl,
Žēl man tēva istabiņas,
Kur es jauki padzīvoju
Ar citām māsiņām.

14802. (17674.)
Trīs reiziņas apgriezos
Tāi vienā vietiņā;
Ne rītā es atiešu
Šī vietā grozīties.

14803. (17675.)
Es atstāju māmiņai
Apmalusi dzirnaviņas;
Gauži raud māmaļiņa,
To mālīti sijādama.

14804. (17676.)
Es savai māmiņai
Div' maizītes vien izcepu;
Vēl gribēju trešo cept,
Tautas vaļas vairs nedeva.

14805. (L. B.)
Es sagrābu bāliņam
Divas kaudzes baltābola.
Vēl būt trešu sagrābuse —
Tautas vaļas vairs nedeva.

14806. (17677.)
Iziedama tu, māsiņa,
Sakur tēva uguntiņu,
Lai spīdēja tavs mūžiņš,
Kā tā tēva uguntiņa.

14807. (L. B.)
Es tautās iziedama,
Sakur tēva uguntinu;
Citu dienu, kad atiešu,
Pie tevim sildīšos.

14808. (17679.)
Dievi, manu labu dzīgu,
Kas palika bālinos!
No klētinas uz klētinu,
Lec' ābeļu dārzinā.

14809. (17681.)
Aiz ko rozes šovasar
Gaļas auga, neziedēja?
Vai redzēti paredzēja,
Tautas veda šķinējiņu?

14810. (17682.)
Būt' zemīte tāda viegla,
Kāda mana villainīte,
Es būt' savu rožu dārzu
Līdz ņēmusi tautiņās.

14811. (17683.)
Es uzaugu pie māmiņas
Jaukā rožu dārziņā;
Kad es gāju tautiņās,
Ar rozēm greznojos.

14812. (17685.)
Projām gāju tautinās,
Cieti slēdzu rožu dārz',
Lai tas auga, lai zaļoj'
Mazajām māsiņām.

14813. (17686.)
Raudādama es iegāju
Magonīšu dārziņā:
Sveši ļaudis norāvuši
Plaukdamo magonīti.

14814. (17688.)
Žēl man bija divu lietu,
No māmiņas atstājot:
Žēl man sava rožu dārza,
Žēl man zīļu vainadziņa.

14815. (17691.)
Zied', puķīte, zied', puķīte,
Šī dieniņa ziežamā;
No šās dienas ziedējuma
Vīst ziediņi vīstamo.

14816. (17693.)
Līgojies, ozoliņ,
Es ar tevi nelīgošu;
Līgos tevi smalki dzeņi,
Mani balti bālēliņi.

14817. (17695.)
Ozols auga sētiņā,
Es ozola ēniņā;
Nocērt brāļi ozoliņu,
Izved mani šorudeni.

14818. (17696.)
Vītols auga pagalmā,
Es vītola pakrēslī;
Vītols zarus darināja,
Es darinu vainadziņu.

14819. (17772.)
Dieviņ, tavu likumiņu,
Laimiņ, tavu lēmumiņu!
Svešs ar svešu satikās,
Mīļu mūžu nodzīvoja.

14820. (17702.)
Kur tautāmi tāda birze,
Kā manami brālītim?
Visapkārti ievas ziede,
Vidū saule ritināja.

14821. (L. B.)
Ko, meitina, tu domāji,
Tautinās aiziedama?
Ne tam piena, ne tam maize,
Vienīgs bija brandavīns.

14822. (17703.)
Manis dēļ, bērzu birze,
Ne tu audzi, ne zeļo;
Ne no tevis kroņus pīšu,
Ne vainagu derināšu.

14823. (17706.)
Manis dēļ tu, bērziņ,
Lapo zelta lapiņām,
Ne es gribu te dzīvot,
Ne no tevis slotu griezt.

14824. (17707.)
Uz tautām aiziedama,
Bērzu birzi līdzi jēmu:
Es zināju tautu dēlu
Bez rīkstītes audzinātu.

14825. (17708.)
Ar Dieviņu paliecat,
Mani tēva tīrumiņi!
Lai zaļoja balti bērzi,
Lai teteri rubināja.

14826. (17709.)
Nu ar Dievu paliekat,
Manas vecas ganīkliņas!
Nebūs tāda dziedātāja,
Ne ar tāda lelotāja.

14827. (17710.)
Pieguliņis žēli rauda,
Kad es gāju tautiņās.
Neraud gauži, pieguliņi,
Būs tev cita dziedātāja.

14828. (17711.)
Citur iešu, citur iešu
Cit' upīšu bridināt;
Lai palika šī upīte
Šautr', akmiņu piemetama.

14829. (17712.)
Gāju, gāju to celiņu,
Domādama, gādādama,
Būšu vaira, vai nebūšu
Tā celiņa gājējiņa.

14830. (17714.)
Rīt es iešu to celiņu
Spīdošāmi kurpītēm,
Redzēs mani bargi kungi
Pa vārtiemi izejot.

14831. (17715.)
Staigāt man to celiņu,
Ko augdama nestaigāju;
Klausīt man to māmiņu,
Ko augdama neredzēju!

14832. (17717.)
To celiņu darbos gāju,
To aizgāju tautiņās;
Daža laba asariņa
Tāi celiņa maliņā.

14833. (17720.)
Es nezinu, kas man kaiš,
Es nevaru līksma būt;
Pilna sirds man bēdiņu,
Pilnas acis asariņu.

14834. (17722.)
Par zemīti nebēdāju,
Kad tik labs arājiņš,
Man zemīte, kur ejot
Ar labo arājiņu.

14835. (17723.)
Rit', akmen, tu par mani
Pie to grimu tēva dēlu,
Tev, akmen, cieta sirds,
Tev nelija asariņas.

14836. (17724.)
Sirsniņ, mana grūtpūtīte,
Kam tik grūti nopūties?
Vai paredzi grūtu mūžu,
Vai ar' sliktu arājiņu?

14837. (17726.)
Upe tek žvārkstēdama
Grīslaiņā puriņā;
Iet māsiņa raudādama
Pie dzērāja tēva dēla.

14838. (17727.)
Vai vējiņis tev' atpūta,
Svešas zemes tēva dēl'?
Še dzimusi, še augusi,
Būs man tev līdzi iet?

14839. (17728.)
Bitīt, šūnu nenicini,
Šūniņās dzīvodama;
Māsiņ, tautu nenicini,
Tautiņās dzīvodama.

14840. (17730.)
Dzīvo gudri, man' māsiņa,
Tautiņās aizgājusi:
Pacel krēslu, noaun kājas
Savam maizes arājam.

14841. (17732.)
Ieblakām es piesēdu
Pie vecā bālēliņa,
Padomiņa vaicādama,
Kā dzīvošu tautiņās.

14842. (17735.)
Ej, māsiņa, tautiņās,
Dzīvo gudri, aizgājuse:
Uguntiņš, atslēdziņa,
Abi cieti glabājami.

14843. (17736.)
Ej, māsiņa, tautiņās,
Dzīvo gudri aizgājuse:
Celies agri, staigā lēni,
Lai gul tava vīra māte.

14844. (17737.)
Ej, māsiņa, tautiņās,
Dzievā koši aizgājuse,
Dari godu tai māsai,
Kas palika brālīšos.

14845. (17741.)
Ej, māsiņa, tautiņās,
Neej tautu līdzināt;
Iesi tautu līdzināt,
Tiksi pate vaideniece.

14846. (17742.)
Jā, māsiņa, gulēt gāji,
Liec gailīti pagalvē;
Labāk tevi gailīts cēla,
Ne kā tava vīra māte.

14847. (17744.)
Klaus', māsiņ, jauna, veca,
Tautiņās nogājusi;
Jauna, veca klausīdama,
Tiksi pate sūtītāja.

14848. (17746.)
Māsiņ, tautu nebēdā,
Staigā doru klauvēdama,
Ne tie tevi audzināja,
Ne mazai maizi deva.

14849. (17747.)
Man māmiņa piesacīja,
Tautiņās vadīdama,
Ciemā ilgi nesēdēt,
Saimē bargi nedzīvot.

14850. (17748.)
Nule mani māte māca,
Tautiņās vadīdama:
Ilgi miegu negulēt,
Gatavā nevalkāt.

14851. (17749.)
Pretim kalnu lietus lija,
Pretim zaļa zāle auga;
Pretim tautu, mūs' māsiņa,
Runā dzedru valodiņu.

14852. (17750.)
Tā tu dari, man' māsiņa,
Kā mācīja māmuliņa:
Ni liedz maizes ganiņam,
Ni sieniņa pļāvējam.

14853. (17751.)
Tā ierodi nu, māsiņa,
Kā nebiji ieraduse:
Viegli iet, maz runāt,
Lēņi duris virināt.

14854. (17752.)
Tec, upīte, neviļņo,
Lai viļņoja ezeriņš;
Ej, māsiņa, nerāj tautas,
Lai rāj tavi bālēliņi.

14855. (17753.)
Celies pate, man' māsiņ,
Negaid' taut's pieceļam:
Vienu rīt' taut's ceļ,
Visu mūž' nic'nē.

14856. (17754.)
Ai, auziņ, ai, auziņ,
Mātes meita, mātes meita!
Vējiņš lieca smuidr' auziņu,
Tautas ņēma mātes meitu.

14857. (L. B.)
Ak cik labi Dieviņš dara,
Bajārīša meitu jem,
Krējumā uzauguse,
Aizved piena sūkalās.

14858. (17756.)
Bitei vaļa, meitai vaļa,
Kur tām tika, tur tās gāja:
Bitīt' augstu ozolā,
Meitiņ tāļu tautiņās.

14859. (17757.)
Bitiņei, meitiņei,
Tiem vietiņa nezināma:
Bitiņ' skrēja tālu ceļu,
Meitiņ gāja pārnovad.

14860. (17758.)
Bitīt, tavu šuvumiņu
Baznīcāi dedzināja;
Māmiņ, tavu lolojumu
Tāl' tautās aizvedīs.

14861. (17760.)
Bitīt' liela, bitīt' maza,
Bitīt' šūnu šuvējiņa;
Māsiņ' liela, māsiņ' maza,
Māsiņ' tautu malējiņa.

14862. (17761.)
Bitīt' savu ziedu nes
Par deviņ' ezeriņ';
Memmiņ, tavu meitu ved
Gar deviņ' kungu valsti.

14863. (17763.)
Bitiņ' spārnus dzinkstinē
Pie kuplā ozoliņa;
Meitiņ' gāja dziedādama
Pie bagāta tēva dēla.

14864. (17764.)
Bitītei, māsiņai,
Abām viens padomiņš:
Abas grib ievedamas
Gatavā namiņā.

14865. (L. B.)
Dieviņ, tavu likumiņu,
Dēkliņ, tavu kārumiņu!
Mīlēt man tautu dēlu,
Atstāt tēvu māmuļīti.

14866. (17773.)
Dieviņ, tavu padomiņu,
Laimiņ, tavu likumiņu!
Meita biju, sieva tiku,
No sieviņas māmuliņa.

14867. (17774.)

Iet bij man gājējai,
Es nevaru negājuse,
Es nevaru nodzīvot
Brālēliņa labumā.

14868. (17778.)

Iet man bij, kad aicina,
Pašā darba laiciņā,
Atstāt cirpu uz kopiņas,
Grābeklīti pļaviņā.

14869. (17779.)

Iet man bija to celiņu,
Kur augdama nestaigāju;
Klausīt bija to māmiņu,
Ko augdama neredzēju.

14870. (17783.)

Ietin man gājējam,
Es nevaru negājuse,
Man Laimīte uzseguse
Ejamo vilnainīti.

14871. (17785.)

Es neietu tautiņās,
Būt' māmiņa negājus';
Es nekārtu šūpulīti,
Būt' māmiņa nekārus'.

14872. (17789.)

Kaimiņiem redzējums,
Māmiņai audzējums,
Tāļajam tautiešam
Bija mīļa malējiņa.

14873. (17790.)

Kas kaziņu lopu teica,
Kas meitiņu cilvēciņ'?
Kas kazai žogu rauga,
Kas meitai novadiņ'?

14874. (17793.)

Meitiņām māsiņām
Nevajaga novadiņa:
No novada izlīgoja,
Iekš novada ielīgoja.

14875. (17794.)

Nepalika kļava lapa,
Kur augusi, kļaviņā;
Nepaliku, nepaliku,
Kur augusi, bāliņos.

14876. (17795.)

Pie bālina man neauga
Mūžu maize tīrumā;
Dievs dos man mūžu maizi,
Mūžu maizes devājin'.

14877. (17796.)

Pieder pļava, kad nopļauta,
Jo pieder, kad sagrābta;
Pieder māsa brālīšiem,
Jo pieder tautiņām.

14878. (17798.)

Simtu jūdžu bite skrēja
Pa novadu ziedu ņemt;
Simtu jūdžu meitu veda
Pa novadu novadiem.

14879. (17799.)

Skuju dēļ lakstīgala
Eglājā nedziedāja;
Tautu dēļ mūs' māsiņa
Bāliņos nedzīvoja.

14880. (17801.)

Ar Dieviņu, mana laime!
Nu es iešu tautiņās;
Nu es mīšu vaska plānu,
Glāzu durvis virināšu.

14881. (L. B.)

Ak, cik labi patīkami,
Tautu durvis virināt
No tautām, pie tautām,
Ik svētdienas krodzinā.

14882. (17803.)

Ar Dieviņu nu palieci,
Mana veca dzīvošana!
Dod, Dieviņ, pie tautieša
Man mīlīgu dzīvošanu.

14883. (17804.)
Ar Dieviņu paliekat,
Ar godiņu dzīvojat!
Neliekat novārtē
Manu vecu māmuliņu.

14884. (17807.)
Ar Dieviņu, tēvs, māmiņa,
Labu nakti, bālēniti!
Man jāiet tautiņās
Par Laimiņas laidumiņ'.

14885. (17812.)
Ar Dievu, tēvs,
Ar, māmulīte!
Doš' tautu dēliņam
Labvakariņu.

14886. (L. B.)
Ardieviņu, ardieviņu
Brālis mani godināja.
Kad es iešu tautiņās,
Tad es tevi godināšu:
Pie galdiņa sēdināšu,
Alus kanna rociņā.

14887. (17814.)
Atverati man vārtiņus,
Ir istabas durtiņas,
Neba rītu es atiešu
Jūsu durvu virināt.

14888. (17815.)
Ej, māsiņ, brauc, māsiņ,
Atgriezies atpakaļ:
Vēl māmiņa apsolīja
Šodien dot launadziņu.

14889. (17819.)
Māte meitas noraudāja,
Ceplī galvu iebāzusi;
Meit' ar Dievu pasacīja,
Pa durvīm iziedama.

14890. (17821.)
Nāc, māsiņa, vadi mani,
Lai nevada māmuliņa:
Māmuliņa vadīdama
Gauži mani raudināja.

14891. (17822.)
Nu ar Dievu, bālēliņi,
Vairs pie jums nedzīvošu;
Aiz vārtiem mans celiņš,
Sagrožoti kumeliņi.

14892. (17823.)
Nu ar Dievu, labi ļaudis,
Še jūs dumpi neturat!
Projām iešu, labi razšu,
Atpakaļ neatnākšu.

14893. (17824.)
Nu ar Dievu, nu ar Dievu,
Visi mani bālēliņi!
Nu ar Dievu, vis's vietiņas,
Nu es iešu tautiņās.

14894. (17828.)
Vadat mani, vadīdami,
Stādat mani, stādīdami,
Drīz jūs mani pavadat,
Ne tik drīzi sagaidat.

14895. (17831.)
Vadi mani, māmiņa,
Pār nama slieksni,
Lai vada brālīši
Līdz tautiņām.

14896. (17833.)
Brauc, Dieviņ, Dieva dēli,
Man vecai vēdējos,
Deviņ' bēri kumeliņi,
Zvaigžņu deķi mugurā.

14897. (17834.)
Ej, Laimiņa, tu pa priekšu,
Es tavās pēdiņās,
Nelaid mani to celiņu,
Kur aizgāja ļauna diena.

14898. (17838.)
Kur, Laimiņa, tu sēdēsi,
Kad es iešu tautiņās?
Tāi pašā kumeļā
Villainītes ielokā.

14899. (17842.)

Nāc, Dieviņ, tu ar mani,
Es iestāju gaŗu ceļu;
Ja tu pats nenākdams,
Sūti savus eņģelīšus.

14900. (17844.)

Saulīt, atsaplaiknājies
Vēl vakara pusītē;
Ai, Laimiņa, atskaties,
Man ejot tautiņās.

14901. (17845.)

Šķir, Dieviņi, manu ceļu,
Ārdi manu valūdiņu,
Es iestāju ar tautāmi
Gaŗajāsi valodās.

14902. (17847.)

Šķir, Dievs, celiņu,
Dod labu laimiņu,
Nu ies māsiņa
Savu namu turēt.

14903. (17848.)

Steidzies, Dēkle, traucies, Laime,
Man pa priekšu tautiņās!
Steidzies, Dēkle, vārtus vērt,
Laime, segt villainīti.

14904. (17852.)

Es to savu vēlīgumu
Bāliņos neatstāju;
Pūrā liku, cieti slēdzu,
Līdza vedu tautiņās.

14905. (17853.)

Ļauna diena kājas āva,
Ģrib ar mani līdzi iet.
Paliec še, ļauna diena,
Ierastā vietiņā.

14906. (17854.)

Līksma daba, laba daba,
Nāc man līdza tautiņās;
Sīvumiņis, dzērumiņis
Lai palika brālīšos.

14907. (17855.)

Lustīt mana, vēlīt mana,
Nāci līdzi tautiņās!
Kā saulīte līdzi tek,
Vai kalniņš, ielejiņa.

14908. (17856.)

Lustīt mana, vēlīt mana,
Nāc man līdza tautiņās!
Sirsniņ, mana šķeberīte,
Paliec teju maliņā!

14909. (17860.)

Ai, bāliņ, ai, bāliņ,
Vai es tev nemīlēju,
Ka tu mani pats iecēli
Svešu ļaužu kamanās.

14910. (17861.)

Ak, tu Dievs, laba laime,
Pate māte meitu deva,
Pate veda pie kamanu,
Pat' iecēla kamanās.

14911. (17863.)

Ar vilceklu pārvilcinu
Brālītim līgaviņu;
Ko bij man zirgā celt
No tā veca cilvēciņa?

14912. (17865.)

Brauc' pie durvu, griež, apkārt
Savas skārda kamaniņas;
Pate lēce tautu meita
Kā irbīte kamanās.

14913. (17866.)

Dievs nedeva tādu muļķi,
Kā tā mana māmuliņa:
Pate savas vieglas dienas
Uzceļ tautas kumeļā.

14914. (17867.)

Es ar savu bālēliņu
Ne vārdiņa nerunāju,
Kam tas mani pats iecēla
Tautu dēla kamanās.

14915. (17868.)
Es domāju savu mūžu
Bez bēdāmi nodzīvot, —
Nu vēl mani tautas cēla
Savā bēdu kumeļā.

14916. (17869.)
Es dzīros uzaugdama
Bālēliņu nelūgties;
Sēžos tautu kamanās,
Lūdz' bāliņu raudādama.

14917. (17871.)
Es tev lūdzu, bālēlīt,
Cel man viegli kamanās,
Tautiets šķelmis atstellējis
Niedru kaulu kamaniņas.

14918. (17872.)
Gan zināja pati māte,
Kā meitiņu tautās laist:
Satinusi zirnājos,
Ieceļ tautu kamanās.

14919. (17874.)
Grūti malti pūŗu maize,
Viegli nesti padusē;
Grūt precēt tautu meitu,
Viegli celt kumeļāi.

14920. (17875.)
Kam, māsiņa, tu iesēdi
Kalpa vīra kamanās?
Kalpam šauras kamaniņas,
Platas tavas villainītes.

14921. (17877.)
Klusu mani tautiets cēla
Savās kriju kamanās.
Situ kāju pie sliecītes,
Lai dzird mani bālēliņi.

14922. (17878.)
Ko es biju sariebusi
Baltajami bāliņam,
Pats dadeva pie tautāmi,
Pats iecēla kamanās.

14923. (17880.)
Labs kumeļš bāliņam,
Labs ar' tautu dēliņam;
Stundu stāvu domādama,
Katram lēkšu kamanās.

14924. (17892.)
Māmiņ, tavu muļķa prātu
Uz vecām dieniņām:
Pate savas liegas dienas
Uzceļ tautu kumeļē.

14925. (17895.)
Māte savas vieglas dienas
Ieceļ tautu kamanās.
Izaudzina, izbaltina,
Dod tautāmi melnināt.

14926. (17900.)
Manu mīļu bālēliņu,
Kā tev manis žēl nebija?
Pats iecēla dziedādamis
Tautu dēla kamanās.

14927. (17901.)
Nāc, māmiņa, sniedz rociņu,
Nu ceļ tautas kamanās,
Lai birst manas asariņas
Uz tavām rociņām.

14928. (17902.)
Nesēd' vis, tautu meita
Pie maniemi kamanās,
Ne tev tādi brūni svārki,
Ne tik baltas villainītes.

14929. (17903.)
Nesēd' vis, man' māsiņa,
Tautu celta kamanās;
Kad cels tavi bālēliņi,
Tad sēd' tautu kamanās.

14930. (17904.)
Nesteidzies, man' māsiņ,
Pate lēkt kamanās;
Gaid' bāliņ ieceļot,
Tautas dēlu izceļot.

14931. (17906.)
Nu vēl mani brāļi liedz,
Kad ceļ tautas kumeļā.
Kur, bāliņi, tad bijāt,
Kad tautām roku devu?

14932. (17907.)
Pašu laik', pašu laik'
Cels māsiņu kamanās;
Nu paliks bālēliņi
Pie stenderes raudādami.

14933. (17908.)
Pats māsiņu audzināju,
Pats diženi pavadīju;
Pats iecēlu raudādams
Tautas dēla kamanās.

14934. (17909.)
Pie brālīša dzīvodama,
Māsas vārda nedzirdēju;
Kad ceļ tautas kumeļā,
Tad brālītis māsu sauca.

14935. (17910.)
Pie durvīm es dagriežu
Rakstītās kamaniņas,
Ietecēja tautu meita,
Kā irbīte spostiņā.

14936. (17912.)
Saka māti gudru sievu, —
Kāds māmiņas gudrumiņš?
Pate savas vieglas dienas
Ieceļ tautu kamanās.

14937. (17914.)
Žēl man bija tās māsiņas,
To necēlu kumeļā;
Tai pacēlu liepas krēslu,
Lai kāp pate kumeļā.

14938. (17915.)
Sēd' puķīt, kamanās,
Ar bērīti vižināju;
To i pašu sēdējumu
Būsi mana ļaudaviņa.

14939. (17916.)
Sēdi, sēdi, tautu meita,
Bērajā kumeļā;
Zīda puški locījās
Zem kumeļa kājiņām.

14940. (17917.)
Sēd', tautu māmiņa,
Zem zirga astes;
Lai sēd māsiņa
Kamanu vidū.

14941. (17919.)
Situ kāju pie sliecītes,
Lecu viegli kamanās;
Nu ar Dievu, tēvs, māmiņa,
Nu man savs žēlotājs.

14942. (17920.)
Situ plaukstas dziedādama,
Lecu tautu kamanās,
Salustinu svešus ļaudis,
Sagaudinu bālēliņu.

14943. (17923.)
Sidrabota, izgreznota,
Sēsties ceļa maliņā;
Kam snātnīte, vilnainīte,
Sēd' manās kamanās.

14944. (17924.)
Tā, brālīši, nedarat,
Kā vakar runājāt:
Solīj' mani tautām dote,
Paši celte kumeļā.

14945. (17926.)
Tautiņām lieli prieki,
Ka es augu sīka, maza:
Lēti pirkti no māmiņas,
Viegli celti kamanās.

14946. (17927.)
Tautu dēls lielījās
Šķērsu kraut kamanās;
Saka Laime stāvēdama:
I gaŗām neieliksi!

14947. (17929.)
Viegli gāju, cilājos,
Viegl' uzlēcu kumeļam:
Mani mazu māmuliņa
Kviešu maizi ēdināja.

14948. (17931.)
Viegli mani bāliņš cēla
Tautu dēla kumeļā;
Vēl jo viegli tas nocēla,
Kam kumeļis piederēja.

14949. (17933.)
Ķizi, ķizi vanagam,
Zīle brēca kaņepēs;
Ķizi, ķizi brālītim,
Māsa tautu rociņā.

14950. (17934.)
Liepiņ, tavu platu lapu,
Neredz saules uzlēcam;
Māsiņ, tavu villainīšu,
Neredz tavu kumeliņu.

14951. (17935.)
Nu liedz brāļi, nu liedz māsas,
Kad es tautu kumeļē.
Kur bijāt nelieguši
Pirmāk tautu nākumam.

14952. (17936.)
Tautas mani braukšus veda,
Sīku mazu dēvēdami;
Triji svārki, trīs villaines, —
Pilnas tautu kamaniņas.

14953. (17938.)
Trūvējiet, bālēliņi,
Māsiņ, tautu rociņā,
Apsieniet melnu lenti
Ap to caunu cepurīti.

14954. (17941.)
Es savai māmiņai
Mīlamā meita biju;
Iesēst' tautu kamanās,
Vēl apsedza villainīti.

14955. (17944.)
Mīļi lūdzu, bālēliņ,
Patur' manu kumeliņu,
Vēl palika māmiņam
Labas dienas neatdotas.

14956. (17949.)
Vīksti mani, māmulīte,
Tautu dēla kamanās,
Lai birst manas asariņas
Uz tavām rociņām.

14957. (17951.)
Gana dārgu svārku pirku,
Vēl apsedzu līgaviņu;
Sprīdi metu, orti devu,
Pusdālderi olektē.

14958. (17954.)
Jāj, māsiņa, niedres tiltu,
Sarauj galvu kumeļam,
Lai tas tevi nenosvieda,
Niedoliņas kodīdams.

14959. (17955.)
Pasamāci, tautu dēls,
Līgaviņu vizināt:
Brauc no kalna lejiņā,
Satur' savu kumeliņu.

14960. (17957.)
Vai, māmiņa, vai, māmiņa,
Ko es teva ļaunu daru?
Sedz villaini, atver vārtus,
Parād' ceļu uz tautām.

14961. (17958.)
Ak, tu suņa bālēliņ,
Mani vienu raidīdams!
Atvēruši vaļa vārtus,
Raida vienu tautiņās.

14962. (17961.)
Gauži raud māmulīte,
Pie vārtiem stāvēdama.
Neraud, mana māmulīte,
Rītā nākšu atpakaļ.

14963. (17964.)

Liku, liku mātes vaļu,
Redz, ko māte padarīja:
Pa vārtiem izstellēja
Prāvāko malējiņu.

14964. (17965.)

Māte, mani vadīdama,
Pa galami vārtus vēra.
Es, māmiņa, tavs bērniņš,
Vai es vairs neatnākšu?

14965. (17969.)

Zināms bija mans celiņš,
Zināms vārtu vērējiņš:
Uz tautām mans celiņš,
Bāliņš vārtu vērējiņš.

14966. (17971.)

Tikpat man, tas pats man,
Kaut gan tēva klausījuse,
Tikpat mani bālēliņi
Pa vārtiem izstellēja.

14967. (17972.)

Ak, tu šķelmis tautu dēls,
Tavu strauju kumeliņu!
Es savai māsiņai
Puškus vieni pamanīju.

14968. (17973.)

Ar dūrīti es nositu
Tautu dēla kumeliņu,
Kam tas daiļi netecēja
No bāliņa rijas durvu.

14969. (17976.)

Kā vējiņš es aizskrēju
Ar to savu vedamo,
Ar to savu vedamo,
Ar bāliņa līgaviņu.

14970. (17978.)

Tautu dēla kumelinis
Trīs reiziņas stāvu lēca
Trīs reiziņas stāvu lēca
Pie bāliņa namdurēm.

14971. (17979.)

Vedējiņi, vedējiņi,
Sargat savas muguriņas!
Bālēliņu diņķavnīca
Pucēs jūsu muguriņas.

14972. (17982.)

Ar puķīti laivu īru
Pret mīlīgu mātes meitu;
Zied puķīte, skrien laiviņa,
Pats aiz lustes nevarēju.

14973. (17984.)

Aug manam bāliņam
Aiz upītes līgaviņa;
Kumeliņa nejūgsim,
Ar laiviņu atvezsim.

14974. (17986.)

Ko tā man laba dara,
Straujupīte lejiņā?
Pērn nonesa siena kaudzi,
Šorudeni grābējiņu.

14975. (17989.)

Stāvu lēcu laiviņāi
Pie staltaja tēva dēla;
Ne ar Dievu nepateicu.
Mīļajam bāliņam.

14976. (17990.)

Stāvu stāvu laiviņā,
Kā niedrīte ezerā,
Sveši ļaudis īrējiņi,
Ne baltie bālēliņi.

14977. (17992.)

Tautiets mani aicināja
Savā ziedu laiviņā;
Man pašai ziedu laiva,
Div' bāliņi īrējiņi.

14978. (17993.)

Tautiets mani aicināja
Savā ziedu laiviņā.
Tev, tautieti, ziedu laiva
Pilna gaužu asariņu.

14979. (17996.)

Aun, sunīti, baltas kājas,
Nāc man līdzi tautiņās,
Ne māršiņa pate nāca,
Ne laiž manu bālēliņu.

14980. (18000.)

Dedz, skaliņu nomalīti,
Jāj, nozares bālēliņ!
Vai nomals ni skaliņš,
Vai nozars ni bāliņš?

14981. (18001.)

Ej, vecais bālēliņi,
Līdz ar mani tautiņās!
Mans vecais bālēliņis
Kā pērkonis ducināja.

14982. (18003.)

Līdza, līdza, bālēliņi,
Ar māsiņu tautiņās;
Kur ir kalni, ielejiņas,
Saturat kumeliņu.

14983. (18004.)

Līdza, līdza, mēnestiņ,
Ar vakara zvaigznītēm;
Līdza, līdza, bālēliņ,
Ar māsiņu tautiņās.

14984. (18005.)

Māsiņ, zelta drostaliņ,
Nu tu iesi tautiņās!
— Bāliņ, putu gabaliņ,
Tev būs mani pavadīt.

14985. (18006.)

Nākat līdzi, bālēliņi,
Es nedrīkstu viena jāt:
Augsti kalni, ātri zirgi,
Piedzēruši vedējiņi.

14986. (18007.)

Nāc ar mani, bālēliņ,
Tu kauniņa neredzēji,
Man māmiņa pūru deve,
Ar kājiņu piemīdama.

14987. (18008.)

Palaid mani, brālēniņ,
Par šo pūra gabaliņu;
Tautiņām maza bēda,
Ka noslīktu ūdenī.

14988. (18009.)

Saucu vēju, vētīdama,
Klāju baltu paladziņu;
Saucu, tautu aizvedama:
Nākat līdzi, bālēliņi!

14989. (18010.)

Sniķerīši, zāģerīši,
Līdz ar mani tautiņās!
Māte deva lielu pūru,
Nelien tautu klētiņā.

14990. (18013.)

Steidzies droši, brālēliņ,
Pēc manim tautiņās;
Man, brāliņ, pilns pūriņš,
Daili vien gabaliņi.

14991. (18014.)

Taisāties, pošaties,
Mani veci bālēliņi,
Div' tūliņ vakarā,
Trīs no rīta saulītē.

14992. (18016.)

Tēva brāli, mātes brāli,
Nāc man līdzi tautiņās,
Tautās tādi biķerīši,
Klauvējami, klapējami.

14993. (18017.)

To skaliņu dedzināju,
Kuris man gaiši deg;
To brāliņu bildināju,
Kuŗam jauka valodiņa.

14994. (18018.)

Tumsā iedama,
Skaliņu lauzu;
Tautās iedama,
Brālīti saucu.

14995. (18019.)

Citim dedza zaļa malka,
Man nededza sausumīn';
Citim nāca sveši ļaudis,
Man nenāca bālēlīn'.

14996. (18020.)

Bez ormaņa es nebraucu,
Bez kamanu turētāja:
Bāliņš mans ormaniņš,
Tautas tura kamaniņas.

14997. (18021.)

Brauc, brālīti, tu pa priekšu,
Tev raženis kumeliņis;
Man bij tādis neraženis,
Es tavāi ēniņāi.

14998. (18025.)

Māsa māsiņ' ievadīja
Tālējāsi tautiņās;
Es paliku pastarīte,
Man' vadīja bālēliņi.

14999. (18026.)

Mīļi mani māte tur',
Vēl jo mīļi bālēliņi:
Māte vada līdz vārtiem,
Bālēliņi līdz tautām.

15000. (18027.)

Nebijos biedējama,
Ne ceļā traucējama:
Zinajos pakaļā
Nebēdniekus bālēliņus.

15001. (18028.)

Pats māsiņu audzināju,
Pats māsiņu pavadīju,
Pats nolaidu kumeliņu
No kalniņa lejiņā.

15002. (18030.)

Pavadīju sav' māsiņu
Līdz viņam kalniņam;
Kaut zinājis alutiņu,
Līdz galam pavadītu.

15003. (18032.)

Ziernājs vilka ziernājiņus
Par lielo tīrumiņu;
Brāliņš veda sav' māsiņu
Bagātā vietiņā.

15004. (18033.)

Strauji tek tā upīte,
Tai oliņas dibinā;
Droši gāja tā māsiņa,
Tai bāliņi līdzi gāja.

15005. (18034.)

Vilku bērzu istabāi
Ar visiemi žagariem;
Gāja māsa tautiņās
Ar visiemi bāliņiem.

15006. (18035.)

Bij dažam brīnīties,
Kad es gāju tautiņās:
Simtiņš manu bālēliņu
Ar lieliem, ar maziem.

15007. (18036.)

Dedziniet gaišu guni,
Lai es skaitu bālēliņus:
Vieni pieci, otri pieci,
Vēl deviņu vajadzēja.

15008. (18039.)

Es cimdiņu neadīju
Bez trejādu dzīpariņu;
Es neiešu tautiņās
Bez trejādu bālēliņu.

15009. (18040.)

Griežat, brāļi, zāģējat,
Taisat tiltu par Daugavu.
Dzīs telītes, vedīs pūru,
Jās deviņi bālēliņi.

15010. (18041.)

Laiku saku tautiešam,
Lai tais' lielu aplociņu:
Nāks man līdzi pieci svaiņi,
Būs deviņi kumeliņi.

15011. (18042.)
Līcin līka dzelzu tilts, —
Vai es viena pāri gāju?
Līdza nāca pieci svaiņi,
Līdz deviņi bālēliņi.

15012. (18044.)
Mūc, ierbīte, eglītēs, —
Skrej deviņi vanadziņi;
Ej, māsiņa, tautiņās, —
Jāj deviņi bālēliņi.

15013. (18045.)
Reti, reti to eglīšu
Melnajām skujiņām;
Reti, reti to māsiņu,
Kam deviņi bālēliņi.

15014. (18046.)
Saka mani bez maizītes,
Man maizīte azotē;
Saka mani bez bāliņu,
Man deviņi bālēliņi.

15015. (18047.)
Sieka vieta, pūra vieta
Manu baltu bālēliņu.
Kur, tautieti, tavi radi?
Nav neviena pasijāņa.

15016. (18048.)
Simtiem priežu, simtiem egļu,
Simtiem manu bālēliņu.
Kad es gāju tautiņās,
Visus simtus līdzi ņēmu.

15017. (18049.)
Sveši ļaudis mani teice
Bez neviena bālēliņ'.
Še sēd pieci, tur sēd pieci,
Vēl deviņi laukā bij.

15018. (18050.)
Tev, priedīt, zemu zari,
Tev dzenīša nevajag;
Tev, māsiņ, daudz bāliņu
Tev dievera nevajag.

15019. (18051.)
Visi ļaudis brīnījās,
Kad es gāju tautiņās:
Dzina govis, veda pūru,
Jāj deviņi bālēliņi.

15020. (18054.)
Cielaviņa tiltu tek,
Tilta grodus skaitīdama;
Cik grodiņu tiltiņā,
Tik man jaunu bālēliņu.

15021. (18057.)
Ai, skaliņ, nomalīti,
Dedzi gaiši vakarā;
Ai, brāliņ, nozarīti,
Runāj' gudru valodiņu.

15022. (18058.)
Es mātei viena meita,
Kā zīlīte ozolā;
Man' ielaida tautiņās,
Kā oliņu ūdenā.

15023. (18059.)
Kā, māsiņas, jūs raudat,
Jums deviņi brālēliņi?
Es raudāju, man nebija,
Kas aizjūdza kumeliņu.

15024. (18060.)
Kam, Dieviņi, man nedevi
Viena īsta bālēliņa,
Viena gāju tautiņās,
Kā oliņa ūdenī.

15025. (18061.)
Smieklā, tautas, nelieciet,
Ka man mazi bālēliņi:
Ik dieniņas audzin auga,
Liedināja zobentiņus.

15026. (18062.)
Kaut man būtu īsta brāļa
Jel stradiņa lielumā,
Tad nesauktu sveši ļaudis
Bez īstā bālēliņa.

15027. (18064.)

Ko māmiņa lolojuse,
Nav neviena bālēliņa?
Vienu mani tautas veda,
Kā putniņu noķēruši.

15028. (18065.)

Ko metīšu, ko audīšu
No tā viena kamoltiņa?
Ko tautās lielīšos
Ar to vienu bālēliņu?

15029. (18066.)

Kuko, mana dzeguzīte,
Tu kukoji, es raudāju:
Tev pietrūka skaņa koka,
Man devīta bālēliņa.

15030. (18067.)

Kur es iešu, kur palikšu
Ar to vienu bālēliņu!
Kas nāks līdzi tautiņās,
Kas ar pūru pakaļā?

15031. (18069.)

Kuŗa priede, kuŗa egle
Bez zariņa uzaugusi?
Kur' māsiņa uzaugusi
Bez baltā bālēliņa?

15032. (18070.)

Pulku, pulku tautas jāja,
Es ar vienu bālēliņu;
Tikpat man ceļu grieza
I ar vienu bālēliņu.

15033. (18071.)

Saltumā nesasalu
I ar vienu villainīti;
Es tautiņu nebēdāju
I ar vienu brālēliņu.

15034. (18072.)

Sveši ļaudis man vaicāja,
Daudz man īstu bālēliņu.
Viens bij īsts, da dižans,
Kā pērkons ducināja.

15035. (18074.)

Ūkšo pate, man' māsiņ,
Tev nevaid ūkšotāju:
Tavi balti bālēliņi
Zem zaļām velēnām.

15036. (18075.)

Vai man bija Dievs, Laimiņa
Kā liceni nolikuši,
Ne man viena dieverīša,
Ne īstaja bālēliņa.

15037. (18078.)

Balta zied ābelīte
Novadiņa maliņā;
Pūš vējiņi, birst ziediņi
Cita kunga novadā.

15038. (18079.)

Es pārlēcu pār novadu,
Kā kaziņa pār sētiņu;
Paliek mani ciema puiši
Kā gailīši klēgājam.

15039. (18080.)

Kad man' jēm', tad es gāj'
Pār novad' tautiņēs;
Paliek mani ciema puiš',
Kā baloži dūdodam'.

15040. (18081.)

Kritin kritu par robežu,
Metin metu vainadziņu;
Vestieniešu mūŗa muiža
Man augot patikuse.

15041. (18084.)

Manis dēļ Tirzmalieši
Vaŗa ķēdes kaldināja.
Pušu rāvu vaŗa ķēdes,
Pāri gāju robežām.

15042. (18086.)

Šie kundziņi, stārastiņi
Gŗūti mani maldināja,
Zināj' mani aizejot
Cita kunga tiesiņā.

15043. (18087.)
Uz robežu es izaugu,
Par robežu man' aizveda;
Tādēļ visi mani sauca
Robežnieka līgaviņu.

15044. (18088.)
Cauri gāju dziedādama
Raņķenieku novadam;
Vainadziņu vien pacēlu
Novadiņa maliņā.

15045. (18089.)
Ai, māsiņa, ai, māsiņa,
Kam tik tāļu saderēji!
Ne brālīši nezināja,
Iet celiņu vaicādami.

15046. (18093.)
Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗas dienas gribēdama;
Tāļu brāļi māsu deva,
Lielas slavas gribēdami.

15047. (18095.)
Bitīt' savu ziedu nesa
Par deviņi ezeriņi;
Māmiņ' savu meitu deva
Par deviņi kungu valsti.

15048. (18096.)
Ej, māsiņa, ja tev tīk,
Simtu jūdzu tautiņās,
Es būš' ieti pakaļā,
Nežēloti kumeliņu.

15049. (18098.)
Ej, māsiņa, viena pate,
Kam tik tāļu saderēji;
Visi mazi bālēliņi
Raud, kumeļus seglodami.

15050. (18099.)
Es saviem bāliņiem
Gaŗu ceļu padarīju:
Devu savu vainadziņu
Simtu jūdzu tālumā.

15051. (18101.)
Kādēļ mani tāļāk veda
Aiz citām māsiņām?
To man dara daila rota,
Iznesīga valodiņa.

15052. (18102.)
Kam, māmiņa, tāli devi,
Kam nedevi kaimiņos?
Es būt' tavu rīta māli
Ganīdama samaluse.

15053. (18103.)
Kas manam kumeļam
Gaŗu ceļu padarē?
To māsiņ' padarē,
Tāļ' iedam' tautiņēs.

15054. (18104.)
Krīt', skujiņa, nekrituse
Tik dziļā ūdenī!
Ej, māsiņa, negājuse
Tik tālās tautiņās.

15055. (18105.)
Kur autiņa nevelēja,
Tur velēja villainīti;
Kur māmiņa nebijuse,
Tur meitiņu aizdevuse.

15056. (18106.)
Laba daba kumeļam,
Tas neraud pārdodams,
Kā raudāja mūs' māsiņa,
Tālu tautu aizvedama.

15057. (18107.)
Lai es vārgu, lai es vārgu,
Bet es tāļu nolīgoju.
To man dara daiļa rota,
Izārdava valodiņa.

15058. (18108.)
Māte mani tāļu deva,
Pate gāju vēl jo tāļu,
Pate gāju vēl jo tāļu, —
Deviņ' kungu novadā.

15059. (18109.)

Māmiņ' mani tāļu deva,
Tāļus radus gribēdama.
Māmiņai tāļi radi,
Gŗūt' bij man dzīvojot.

15060. (18111.)

Nejājat, bālēliņi,
Neraugait gaŗu ceļu;
Lai es pate tāļu gāju
Pie tīkama tēva dēla.

15161. (18112.)

Nepiedevu māsiņai
Aiz tā tāla gājumiņa;
Sala mun rokas, kājas,
Svīda mun kumeliņš.

15062. (18113.)

Šur cerēja, tur cerēja
Brāļi manu arājiņu.
Es nogāju tāi vietā,
Brāļi ceļa nezināja.

15063. (18114.)

Tāļu gāju tāļumā,
Nepaliku tuvumā.
Kad paliku tuvumā,
Brāļu gaiļi malti cēla.

15064. (18115.)

Tāli mani brāļi deva,
Liela ciena gribēdami,
Gribēdami tāli jāt,
Sveidēt savus kumeliņus.

15065. (18116.)

Tāļu mani māte deva,
Niknu, bargu dēvēdama.
Vai tādēļ es, māmiņa,
Ar ļaudīm nedzīvošu?

15066. (18118.)

Tāļu mani māte deva,
Tāļu man gribējās;
Visi mani brālēniņi
Raud, kumeļus seglojot.

15067. (18120.)

Tāļu, tāļu es dzirdēju
Dzeguzīti kukojot;
Vēl tāļāki sav' māsiņu,
Kur' aizveda tautiņās.

15068. (18121.)

Tāļu, tāļu noskanēja
Sauseglīte, dzenājot;
Tāļu, tāļu nolīgoja
Peļamā dzeltānīte.

15069. (18122.)

Tālu, tālu suķi rēja,
Tālu pūta medinieki;
Tālu brālis sievu ņēma,
Vēl tālāku māsu deva.

15070. (18123.)

Tālu vējiņš i nopūta
Diegieloku villainīti.
Kam dzīparu locījusi,
Tad ieplūstu kaimiņos.

15071. (18124.)

Tautas, jūsu nākumiņu,
Māmiņ, tavu devumiņu!
Treju kungu valsti veda,
Ceturtā maldināja.

15072. (L. B.)

Tīšām diža es neaugu,
Gŗūt nedaru kumeļam;
Tāļu auga tautas dēls,
Tāļu mani vizināja.

15073. (18126.)

Trīcēdama apses lapa
Krīt straujā upītē;
Raudādama brāļu māsa
Iet tāļās tautiņās.

15074. (18127.)

Tu māsiņa, gan bij' tāļi,
Es noiešu vēl jo tāļi;
Tu bij' pieci ezeriņis,
Es būš' seši novadiņi.

15075. (18128.)

Neraud' gauži, man' māsiņa,
Ne es tevi tāļu devu:
Tepat spīd glāžu logi
Caur ābeļu lapiņām.

15076. (18131.)

Neraudi, māsiņa,
Ne tālu vedīs:
Pār silu kalniņu,
Pār atmatiņu.

15077. (18132.)

Neraud' vis, man' māsiņa,
Ne es tevi tāļu devu:
Tu dzird' mani runājot,
Es tev' drēbes velējot.

15078. (18133.)

Teju, teju, nebe tāļu
Mūs' māsiņu aizvedīs,
Pār olainu lielceliņu,
Pār ābola atmatiņu.

15079. (18134.)

Tuju, tuju, ne tik tāļu
Mans maizītes devējiņš;
Te jau pat logi spīd
Caur ābeļu lapiņām.

15080. (18135.)

Aiziet saule vakarā
Zelta zarus zarodama;
Būt' manā mūžiņā
Tie zariņi zarojuši!

15081. (18136.)

Gaiša diena, gaiša nakts,
Man ejot tautiņās:
Kad saulīte norietēja,
Tad uzlēca mēnestiņš.

15082. (18137.)

Sudrabota saule lēca,
Kad es dzimu māmiņai;
Apzeltīta nolaidās,
Kad aizgāju tautiņās.

15083. (18138.)

Ai, mana māsiņa,
Tev slikta laima:
Līst lietus līkstot,
Līst laulājot;
Līst lietus tautās
Aizvedot.

15084. (L. B.)

Dod, Dieviņ, lietum līt,
Man ejot tautiņās.
Lai nolija ļauna diena
Diža ceļa maliņā.

15085. (L. B.)

Māte, meitu izdodama,
Dzied rociņas cilādama;
Kad iegāja kambarī,
Raud milniņus turēdama.

15086. (18143.)

Kālabad sniedziņš sniga,
Kālabad vējis pūta?
Kālabad janā māsa
Iet papriekšu tautiņās.

15087. (18144.)

Lietiņš lija, man dzimsot,
Lietiņš, vārda meklējot,
Ij to dienu lietiņš lija,
Kad es gāju tautiņās.

15088. (18145.)

Lietus lija, sniegi sniga,
Kad man' veda tautiņās;
Puri, meži pielijuši
Ar lietiņa asarām.

15089. (18146.)

Lietiņš lija, sniegi sniga,
Man ejot tautiņās.
— Kam sunīšu nebaroji,
Brāliņos dzīvodama?

15090. (18148.)

Lietus vien, lietus vien
Visu gaŗu vasariņu!
Nedod, Dieviņ, vienu dienu
It rudeņa galiņā!

15091. (18149.)

Līst lietiņš margodams,
Mērcē manas villainītes.
Tautiešam auksta rija,
Kur tās būšu izkaltēt?

15092. (18150.)

Līst', lietiņi, zelta rasu,
Mazgā manas vilnanītes,
Lai tie šķita, sveši ļaudis,
Ka es pate mazgājuse.

15093. (18152.)

Līsti, līsti, lietutiņi,
Es par tevi nebēdāju,
Man māmiņas villainīte
Deviņāmi oderēm.

15094. (18153.)

Lija lietus, sniga sniegi,
Kad es gāju tautiņās.
Sniegi bija grūts mūžiņš,
Lietus gaužas asariņas.

15095. (18155.)

Nelīst' jele, lietutiņ,
Šodien tevi nevajag:
Man jāiet tautiņās,
Salīst manas villainītes.

15096. (18157.)

Šķir, Dieviņ, lietus gaisu
Deviņiem gabaliem,
Kā tautiņas mani šķīra
No deviņi bālēliņi.

15097. (18158.)

Sniga sniegi, lija lietus,
Man ejot tautiņās.
Manas pašas vaina bija,
Ka ar sietu malti gāju.

15098. (18159.)

Sniga sniegi, lija lietus,
Vējputeņi putināja;
Brāļi savu māsu deva
Bārdamies, rādamies.

15099. (18160.)

Visu dienu lietus lija
Līdz pašami vakaram:
Visu mūžu grūta dzīve
Līdz pašami vecumam.

15100. (18161.)

Vai, māsiņ, vai, māsiņ,
Tev būs sēra dzīvošana:
Sēri brauca, sēri veda,
Sēri dzied vēdējiņi.

15101. (18162.)

Atskaties tu, māsiņa,
Tēva sētu iziedama,
Lai palika sirdsēstiņi
Vārtu staba galiņā.

15102. (18163.)

Brāļi, māsu nevedati,
Kad krustiemi nešaudāt:
Daža laba ļauna diena
Gul celiņa maliņā.

15103. (18164.)

Braucat lēni, precinieki,
Lai ziediņi nenobirst;
Cik ziediņu man nobira,
Tik asaru mūžiņā.

15104. (18165.)

Dieviņš zin, kā dzīvos
Mūs' māsiņa tautiņās:
Jaunajam bāliņam
Vārtos lūza zobentiņš.

15105. (18166.)

Iet es iešu tautiņās,
Dieviņš zina, kā dzīvošu:
Visi mani bālēliņi
Raud, kumeļus seglodami.

15106. (18169.)

Ietin iešu tautiņās,
Dieviņš zina, kā dzīvošu;
Tiltā man grodes lūza,
Ceļā kusa kumeliņi.

15107. (18173.)
Es guntiņu sakūros
No deviņi žagariņi.
Sildās Dievs, sildās Laime,
Mana mūža licējiņa.

15108. (18174.)
Iziedama tu, māsiņa,
Jem skujiņu rociņā;
Citu dienu tu atiesi
Pa skujiņu birumiņu.

15109. (18175.)
Jau es pērn, i šogad
Noredzēju sapinā:
Izsašāvu ganīdama
Sērpiliešu ozolā.

15110. (18176.)
Kālabad es, māmiņ,
Veca vīra līgaviņa?
— Tā, meitiņ, tava vaina,
Kam lauz' bērza galotnīti.

15111. (18177.)
Koklē vēja vanadziņis,
Vītolā sēdēdams;
Izkoklēja mūs' māsiņu
No deviņi bālēliņi.

15112. (18179.)
Skudre ceļu pārtecēja,
Man ejot tautiņās.
Dievs dod man tik telīšu,
Cik skudrīšu pūlītī!

15113. (18181.)
Skudre ceļu pārtecēja,
Man ejot tautiņās.
Vai tā bija mana laime,
Vai tautieša nelaimīte.

15114. (18182.)
Tiekam, brāļi, nevedat,
Ja papriekšu nešaujat:
Pieci buri, sešas laumas
Māsiņ' ceļ' malīnē.

15115. (18183.)
Uguntiņu, atslēdziņu
Līdzi vedu tautiņās:
Uguntiņa sasildīja,
Aslēdziņa pabaroja.

15116. (18184.)
Aiz upītes balti bērzi
Sudrabiņa lapiņām,
Tur aizveda mūs' māsiņu
Sudrabiņa kalējam.

15117. (18185.)
Ar kruķīti izkruķēju
Sav' māsiņu tautiņās;
Ar kāsīti kabināju
Brālīšam līgaviņu.

15118. (18186.)
Aug liepiņas, aug meitiņas
Šo āriņu maliņā;
Cirta liepas, neizcirta,
Veda meitas, neizveda.

15119. (18187.)
Aust diena, lec saule,
Vizēt viz;
Brauc tautas, ved māsu,
Brakšēt brakš.

15120. (18188.)
Balts gailītis Rīgā dzied
Balta staba galiņā;
Tur aizgāja mūs' māsiņa
Baltam naudas kalējam.

15121. (18189.)
Brāļi mani ķēdēm sēja,
Nelaiž mani tautiņās;
Pušu rāvu vaļa ķēdes,
Tīšām gāju tautiņās.

15122. (18191.)
Dižano tautas vede,
Vēl palika diženāka,
Vēl palika diženāka
Māmiņai mālējiņa.

15123. (18192.)

Droši jāju pār upīti,
Zinu olas apakšā;
Droši jāju tautiņās,
Zinu pūru pielocītu.

15124. (18193.)

Dziedat, meitas, dziedat, meitas,
Nu man' ved, nu man' ved,
Nu man' ved, nu man' ved
Pie tā miežu arājiņa.

15125. (18195.)

Ej, māmiņa, paskaties,
Kur aiztek vieglas dienas:
Tur aiztek vieglas dienas
Pār kalniņu skanēdamas.

15126. (18197.)

Ekur labi, ekur labi
Tēvs, māmiņa padarīja:
Paši savu vieglu dienu
Pār kalniņu pavadīja.

15127. (18198.)

Es lustīga, es vēlīga
Pa visāmi meitiņām;
Es bij' ceļa vedējiņis,
Papriekš gāju tautiņās.

15128. (18199.)

Es piedzimu kā bitīte,
Kā liepiņa es izaugu,
Nolīgoju tautiņās
Kā sieniņa gabaniņa.

15129. (18200.)

Gan dzeltēna kļavu lapa,
Krīt zemē griezdamies;
Gana grezna mātes meita,
Iet tautās raudādama.

15130. (18202.)

Gauži rauda māmuļīte,
Pa sētiņu tekādama:
Nu redz savas vieglas dienas
Uz tautāmi aizvedam.

15131. (18204.)

Jāj pa priekšu, bālēliņ,
Tautas jāt nedrīkstēja,
Tautas jāt nedrīkstēja,
Neražanis kumeliņš.

15132. (18206.)

Kā smildziņa man' māsiņa,
Kā rasiņa vilnanīte,
Kā migliņa aizmigloja
Pa lielo tīrumiņu.

15133. (18207.)

Kalnā kāpu lūkoties,
Kur aizveda mūs' māsiņu;
Zīdautiņu vien redzēju,
Spēlmanīšu kumeliņu.

15134. (18208.)

Kas spīdēja, kas mirdzēja
Tāļu meža maliņā?
Spīdēj' māsas vainadziņš,
Uz tautāmi aizvedot.

15135. (18209.)

Kļava lapa, oša bārda,
Tie aizveda man' māsiņu.
Lai redzēt, oša bārda,
Vai būs oša istabiņa.

15136. (18210.)

Kodeļa, sprēslīca
Pa namu dancoja;
Tautiņas aizveda
Vērpējiņu.

15137. (18211.)

Kur tie tek, dzelzu vāģi,
Kur sudraba ritenīši?
Tur ved māsu tautiņās,
Tur bruņoti bālēliņi.

15138. (18212.)

Lai mūs' māsiņ'
Dižan', ražan';
Nu tev' aizved
Grīņos ļaudīs.

15139. (18214.)

Līgo saule launagā,
No launaga vakarā;
Dzīvo māsa bāliņos,
No bāliņa tautiņās.

15140. (18216.)

Māmiņa, māmiņa
Sieriņu, sieriņu!
Nu tavu pirmo
Meitiņu ved.

15141. (18217.)

Māsiņ mana mīļa, balta,
Mellu ļaužu aizvedama!
Jo tie ļaudis paši melli,
Jole melli kumeliņi.

15142. (18218.)

Māsiņ mana, skaista, balta,
Melnu ļaužu aizvedama!
Kā saulīte aizlidoja
Melnajos debešos.

15143. (18219.)

Man nebija māsas žēl,
Kā to māsas dāvāniņu:
Nolikusi gaŗus dvieļus, —
Jāj pelcē mērcēdami.

15144. (18220.)

Maza, maza ābeltiņa
Baltu ziedu noziedēja;
Maza, maza mūs' māsiņa
Lielu tautu aizvedama.

15145. (18221.)

Meln' debeši aizguluši
Vakariņa pusītē;
Melni bija tie ļautiņi,
Kur' aizveda mūs' māsiņu.

15146. (18222.)

Ņem tautas māsu
Ar visu ligzdu,
Ar visu ligzdu,
Ar visu jumtu.

15147. (18224.)

Nodzeltējse bērza lapa
Krīt zemē griezdamās;
Izauguse mūs' māsiņa
Iet tautās raudādama.

15148. (18225.)

Noiet saule vakarā
Šķindēdama, žvārdzēdama;
Aiziet māsa tautiņās,
Asariņas slaucīdama.

15149. (18227.)

Norībēja dēļu tilts,
Vedējiem aizbraucot;
Novaidēja sētas vārti,
Aiz māsiņas aizveŗot.

15150. (18230.)

Pakulis aizveda
Mūs' māsiņu;
Aiz kalna aizvedis,
Aizsvalināja.

15151. (18231.)

Paraugam vien iedevu
Sav' māsiņu tautiņās;
Ja to skaišķi maldināja,
Dosim citas pakaļā.

15152. (18232.)

Pateiciet Dieviņam,
Kas kuŗam rociņā:
Citam kūtris kumeliņis,
Citam grazna līgaviņa.

15153. (18233.)

Pieci vilki stāvu lēca,
Kad es augu brālīšos;
Kad nogāju tautiņās,
Piecu kungu zeme rīb.

15154. (18234.)

Pūt, vējiņi, cik tav tīk,
Es krūmiņa ēniņā;
Sauc, māmiņa, cik tav tīk,
Es tautieša rociņā.

15155. (18235.)

Puika puķe kalniņā,
Vēl jo puika lejiņā;
Puiku māsu tautas veda,
Vēl jo puika mums palika.

15156. (18236.)

Purvā gāju dziedādama,
Žagariņus lauzīdama;
Tautās gāju raudādama,
Asariņas slaucīdama.

15157. (18237.)

Purvu bridu dziedādama,
Tautās gāju raudādama:
Zināj' purvu izbrienam,
Tautās mūžu nezināju.

15158. (18238.)

Putēt put smilšu kalni,
Man ejot tautiņās;
Tie neput smilšu kalni,
Tās put ļaužu valodiņas.

15159. (18245.)

Šodien veda to meitiņu,
Lielas skādes darītāju:
Pļavmalītes, druvmalītes
Gosniņām noganīja.

15160. (18247.)

Smuku māsu tautām devu,
Vēl jo smuku paturēju,
Vēl jo smuku paturēju,
Citas tautas kaitināt.

15161. (18249.)

Stārka, liepu atstājuse,
Taisa ligzdu ozolā;
Māsa, brāļus atstājuse,
Iet tautās raudādama.

15162. (18250.)

Sveši ļaudis lielījās,
Linu pēdu aizveduši.
Redzēsiet, sveši ļaudis,
Kādi nāca paisītāji.

15163. (18253.)

Tautām žēl, tautām žēl,
Man māsiņas daiļas auga.
Tā bij daiļa, kur' aizveda,
Jaunākaja vēl daiļāka.

15164. (18254.)

Tautas mani rāmi veda,
Lai nerauda māmuļīte;
Gan tautiņas citu dienu
Mani vienu raudinās.

15165. (18255.)

Tautas mani nakti veda,
Lai es ceļu nezināju.
Irbīt' mani ceļu veda,
Paipalīte rasu krēta.

15166. (18258.)

Tūļa, tūļa vedējiņis,
Vēl jo tūļa vedamā:
Piecas stundas tūļojās
Bālēliņa olnīcā.

15167. (18259.)

Tumsā tautas mani veda,
Tumšus jūdza kumeliņus,
Lai celiņa nezināju
Uz saviem bāliņiem.

15168. (18260.)

Ūjā, ūjā,
Pelēki vilki!
Paņēma mūs' mātes
Balto aitiņu.

15169. (18262.)

Vakar mani māte kūla
Ar uguņ' pagelīt';
Šodien mani tautas veda
Ar bungām, stabulēm.

15170. (18264.)

Veda mani pieci, seši,
Nepaliku to vedumu;
Vedīs viens tautu dēls,
Tad palikšu to vedumu.

15171. (18265.)
Veda mani, vīla mani
Tautu dēla māmuliņa;
Neaizvestu, neaizvilktu,
Kad es pate negribētu.

15172. (18266.)
Veda tautas, veda tautas,
Veda tautas, neatstāja.
Ir es lūgtu tā Dieviņa,
Kad ir mani neatstātu!

15173. (18267.)
Veda, veda, neaizveda
Cīraunieku dzeltainītes.
Dižas veda vedamāja,
Maģas auga augamā.

15174. (18268.)
Vedat mani ap siliņu,
Pa siliņu nevedat:
Silā bija lāči, vilki,
Vai jūs viņus baŗosat?

15175. (18269.)
Vediet mani, kur vezdami,
Par ezeru nevediet:
Tā sajuks mans mūžiņš
Kā dūņains ezeriņš.

15176. (18272.)
Vediet mani, kur vezdami,
Caur siliņu nevediet,
Smiltis manas kājas grauza,
Skujas bira vaiņagā.

15177. (18373.)
Vediet mani, kur vezdami,
Caur siliņu nevediet,
Caur siliņu upe tek,
Sila ziedus braucīdama.

15178. (18276.)
Viena pati mūs' māsiņa,
To aizveda sveši ļaudis;
Melli zirgi, melli rati,
Melli paši vedējiņi.

15179. (18277.)
Visas ciemu vērpelītes
Aiziet tāļu tautiņās;
Es bij tāda daiļa meita,
Es palieku liekamo.

15180. (18278.)
Visi trauki nomazgāti,
Kausiņš vien nemazgāts;
Visas meitas izveduši,
Tik es viena palikusi.

15181. (18279.)
Cekulaina balta vista,
Ielokaina brāļu māsa;
Cekulainu vanags ķēra,
Ielokainu tautas ņēma.

15182. (18281.)
Citas meitas ruden gāja,
Vazā baltas villānītes;
Es izgāju pavasar
Pašā ziedu laiciņā.

15183. (18282.)
Alo, mans kumeliņ,
Mun puķīte kamanās,
Mun puķīte kamanās,
Pupu ziedi pūriņā.

15184. (18283.)
Bij man zelta atslēdziņa
Iemauktiņu galiņā,
Es izslēdzu māmiņai
Diženo malējiņu.

15185. (18284.)
Dancāj' manis kumeliņis
Uz visām kājiņām;
Tautu meita mugurāi
Kā brūklīte nosārkusi.

15186. (18285.)
Div' sarkanas rozes zied
Tāi Jaunzemu dārziņāi;
Vienu rāvu, otr' atstāju
Vējiņam purināt.

15187. (18286.)

Dziedi, raudi, tautu meita,
Še jau tevis neatstāšu,
Kam manam bāliņam
Dzērumā roku devi.

15188. (18287.)

Dzeltāns mans kumeliņš
Kā dzeltāna cielaviņa;
Tautas meita mugurā
Kā sarkana magonīte.

15189. (18289.)

Es atstāju meitu māti,
Kā pīragu čūlājot;
Es ar meitu par kalniņu,
Kā ar putu gabaliņu.

15190. (18290.)

Es izvilku vaŗa stīgu
Caur ūdeni, caur akmeni;
Es izvīlu daiļu meitu
Iz deviņi bālēliņi.

15191. (18291.)

Es izsūcu miežam taukus,
Apiņam rūktumiņu;
Es izvīlu māmiņai
Diženo, raženo.

15192. (18293.)

Es nocirtu priedei galu
Pašā noras viducī;
Es noņēmu mātei meitu
Pašā darba laiciņā.

15193. (18295.)

Es pa priekšu, es pa priekšu
Ar balganu kumeliņu,
Tautas meita pakaļāi
Ar vizuļu vaiņadziņu.

15194. (18296.)

Es par pūru nebēdāju,
Kad man mārša kamanās;
Ja brāļiem māsas žēl,
Lai ved pūru pakaļā.

15195. (18297.)

Gaisma teica, gaisma teica,
Es par gaismi nebēdāju:
Sirmi zirgi, kalti rati,
Drīz mēs jūdzes mērosim.

15196. (18299.)

Kad es gribu, es izgriežu
Visas skaras kumeļam;
Kad es gribu, es izvedu
Visas meitas māmiņai.

15197. (18299.)

Kāpostiņa meitu vedu
Rogainīša dēliņam;
Visi mazi kāpostiņi
Jās māsai panākšos.

15198. (18300.)

Kleperis, delveris,
Mans kumeliņis:
Izspēra tautām
Dubulta durvis.
Izņēmu māmiņai
Tīkamu meitu,
Tīkamu meitu,
Rakstītu pūru.

15199. (18301.)

Ko tie joda suņi rēja
Pie bajāra nama duru?
Tie gaidīja izvedamu
Bajāriņa slinku meitu.

15200. (18304.)

Krustu cirtu, roku sniedzu,
Ņēmu savu vedamo.
Šaulīt, man priekšā riti,
Laimiņ, nāci pakaļā.

15201. (18305.)

Kūļu riju, neizkūļu,
Vēl palika padibene;
Vežu meitas, neizvežu,
Vēl paļika mazākās.

15202. (18307.)
Lustējiet, mana draudze,
Zviedziet, mani kumeliņi,
Nu manā rociņā
Lielu radu līgaviņa.

15203. (18310.)
Maksā mans kumeliņš
Simtu mārku piecdesmit;
Maksā pate jājējiņa
Piecus zelta gabaliņus.

15204. (18311.)
Man iemeta kumeliņš
Sniega pīti kamanās;
Tā nebija sniega pīte,
Tā bāliņa līgaviņa.

15205. (18312.)
Man rakstītas kamaniņas,
Nosukāti kumeliņi;
Tautu meita iekšā sēd
Kā pinkaina vāverīte.

15206. (18313.)
Mūsu kunga bisenieki
Dzīvas caunes nedabūja;
Es dabūju dzīvu caunu,
Novedīšu bāliņam.

15207. (18317.)
Nu tek mans kumeliņš,
Kā lācītis šņaukādams;
Sēž kumeļa mugurē
Tautu meita, ne māsiņa.

15208. (18319.)
Palīdz, Dievs, man jaunam
Jaunas māršas vizināt;
Augsti kalni, dziļas upes,
Strauji mani kumeliņi.

15209. (18321.)
Prātāi vien i iekrita
Tautu meita dzeltainīte;
No prātiņa neizkrita,
Kamēr kļuva rociņā.

15210. (18322.)
Prātiņ, tavu domājumu,
Aiz ūdeņa līgaviņu!
Pirku zirgu, daru laivu,
Tiekams kļua rociņā.

15211. (18323.)
Pret kalniņu zirņus sēju,
Lai nerit lejiņāi;
Ar vērsīti māršu vedu,
Lai zemīte nerībēja.

15212. (18324.)
Puķe, puķe, roze, roze,
Sen tu mani kaitināji,
Sen tu mani kaitināji,
Nu manā rociņā.

15213. (18326.)
Raud māmiņa no pakaļas,
Man meitiņa vezumā,
Man meitiņa vezumā,
Raibi cimdi rociņā.

15214. (18327.)
Reiz' uz reizes klanījos,
Meitu mātes lūgdamies;
Kad meitiņa rociņā,
Knip' uz knipas parādīju.

15215. (18328.)
Rieba, rieba tautu meita,
Uz robeža ganīdama;
Es atriebu atpakaļ,
Atsavešu bāliņam.

15216. (18329.)
Šito reizi, šito reizi
Man jau labi laimējās:
Cimdi, josta padusē,
Tautu meita kamanās.

15217. (18330.)
Šķelmīts, mans kumeliņš,
Ietek meitu cieminā;
Iztek, galvu grozīdams,
Ar dižanu malējiņu.

15218. (18331.)

Sen slavēja tautiņās
Niknus suņus, bargus ļaud's;
Es izraku ābeltiņu
Pašā dārza vidiņā.

15219. (18333.)

Simtiņš manu bālēliņu
Ar dižim, ar mazim;
Simtu vedu dzeltainīšu
No tautām lasīdama.

15220. (18334.)

Sudrabiņa zīle dzied
Vārtu staba galiņā;
Es izvedu caur vārtiem
Apzeltītu līgaviņu.

15221. (18336.)

Tievgali aizvedu,
Rezgalis palika,
Rezgalis palika,
Pagales bikstot.

15222. (18337.)

Tēvs ar māti gauži raud,
Ceplī galvas sabāzuši.
Ja jums meitas gauži žēl,
Lieniet cepļa dibinā.

15223. (18343.)

Vienu vedu tautu meitu,
Citas nāca nevedamas.
Vai, Dieviņ, kur nu likšu,
Neņems citi bālēliņi.

15224. (18347.)

Cel, bērīti, augsti kājas,
Pret kalniņu tecēdams,
Tautu meita kamanās
Sarkan' rožu vainaciņu.

15225. (18348.)

Dziedi, raudi tu, māmiņ,
Tavas pašas vaina bija;
Pate meitiņ' tu iecēli
Svešu ļaužu kamanās.

15226. (18349.)

Dūmalīte pienu raud,
Pate piena devējiņa;
Māmuliņa meitu raud,
Pate meitu devējiņa.

15227. (18350.)

Dūce bite, kamenīte,
Raudi meitu māmuliņa;
Bite dūca saldu ziedu,
Raud māmiņa vieglu dienu.

15228. (18353.)

Gan tei meitiņu,
Gan vaiņadziņu;
Nav manas māsiņas,
Nav vaiņadziņa.

15229. (18355.)

Istabā vien pazinu,
Māte meitas izdevuse:
Piln' istaba piekaisīta
Zilu, zaļu dzīpariņu.

15230. (18356.)

Kā iegājis, tā pazinu,
Brāļi māsu izdevuši:
Zelta roze apputējse
Istabiņas dibenā.

15231. (18357.)

Kur, māsiņ, tu nogāji?
Kam tu mani vien' atstāji?
Kam tu mani vien' atstāji
Pie grūtām dzirnavām?

15232. (18359.)

Kur palika tā māsiņa,
Kas man sauca bālēliņu?
Saujiņā noturēju
Divi zelta gredzeniņi.

15233. (18360.)

Kur, bitīte, dravi tavi?
Celmi vien siliņā;
Kur, māmiņa, meitas tavas?
Krēsli vien istabā.

15234. (18361.)
Lai raudāja, kas raudāja,
Meitu māte, tā raudāja:
Trūkst klētī, trūkst stallī,
Trūkst mātei mīļas meitas.

15235. (18363.)
Māte, meitu izdodama,
Zīdiem durvis aizklājuse;
Iet no rīta maltuvē,
Zīdu mina kājiņām.

15236. (18364.)
Māte, meitu pārdevusi,
Nopirkusi vaŗa tauri;
Kad jāiet maltuvē,
Sēd uz krāsnes taurēdama.

15237. (18365.)
Nule vien, nule vien
Sasaģida bālēliņi,
Kur palika tā māsiņa,
Kas mums nesa launadziņu.

15238. (18366.)
Pēc māsiņas meitas raud,
Kā pēc savas māmulītes:
Tā bij rakstu sācējiņa,
Tā parauga devējiņa.

15239. (18367.)
Raiba irbe nosašvelpe,
Zaļu birzi pārskrējusi;
Noraudāja bālēliņi:
Māsiņ' tautu rociņā.

15240. (18368.)
Raud māmiņa viena pati,
Raud ar otru runādama:
Neliešam iedevusi
Sav' mīļo auklējumu.

15241. (18369.)
Saule, gaisu sajaukuse,
Atsaspieda stuburā;
Māte, meitu izdevuse,
Atsasēda raudādama.

15242. (18372.)
Žēl man bija tās meitiņas,
Kur' aizveda sveši ļaudis
Pa maziem celiņiem,
Caur zaļiem ozoliem.

15243. (18374.)
Strauja, strauja upe tek
Gar bāliņa nama durvīm;
Kā tā strauja netecēs,
Asariņu pielijuse.

15244. (18376.)
Te bij saule, te pazuda
Melnajos mākoņos;
Te bij māsa, te aizveda
Tālajās tautiņās.

15245. (18377.)
Te ierbīte purinājse,
Te palika pureklītis;
Te māsiņa dzievājuse,
Te palika dzievāšana.

15246. (18378.)
Tēvs raud namē,
Māt' istabē,
Mazais bāliņš
Zirgstaļļ' galē,
Mazā māsiņ'
Dzirnu kambarē.

15247. (18380.)
Vista vienu olu dēja,
Visu dienu kladzināja;
Māte vienu meitu deva,
Visu gadu saraudāja.

15248. (18381.)
Ciema meitas skaisti dzied,
Māmuliņa gauži raud.
Nedziediet, ciema meitas,
Lai māmiņa neraudāja.

15249. (18383.)
Bērīts manis kumeliņis,
Mārša mana vedamā;
Raugās bēris atpakaļ,
Vai ir mārša kamanās.

15250. (18386.)
Brāļam braucu sievas vest,
Lācīt' jūdzu kamanās.
Tek lācītis sprauslādams:
Svina piesta kamanās!

15251. (18390.)
Bāliņam sievu vežu,
Man pašam mīlējās.
Vai būs dot bāliņam,
Vai pašam paturēt?

15252. (L. B.)
Ai, brālīti, ai, brālīti,
Tavu lielu neslavīnu:
Vecais brālis sievu ņēma,
Tu lindruku vadātājs.

15253. (18392.)
Es savam bāliņam
Par upīti sievu vedu,
Lai palika upītē
Visas ļaužu valodiņas.

15254. (18395.)
Kalab brāļa kumeliņš
Tecēj' galvu grozīdams?
Kā galviņu lai negroza,
Sīva mārša mugurā.

15255. (18400.)
Mele, mele tautu meita,
Saka bēri netekot.
Es nolauzu bērza rīksti,
Bērīts rikšus darināja.

15256. (18401.)
Nepiedevu bērīšam,
Kamēr dzīvs dzīvodams,
Kam tas manu līgaviņu
Dūkstītē apmērcēja.

15257. (18402.)
Pagaidiet, ceļa vīri,
Man notika nelaimīte:
Man nokrita tautu meita
No labā kumeliņa.

15258. (18403.)
Saulīt' mazu gabaliņu,
Man notika nelaimīte:
Man pārtrūka kumeļam
Zaļa zīda pavadiņa.

15259. (18404.)
Šķiraties ievas pūļi,
Cauri brauca vedējiņi;
Sudraboti kumeliņi,
Zelta pate vedamā.

15260. (18406.)
Zirgs zirgā, loks lokā
Pa lielaju tīrumiņu,
Tās meitiņas vedējiņi,
Kur' tautiņas nicināja.

15261. (18407.)
Sniegi, vēji putināja
Ap to manu kumeliņu;
Kas kait tautu melnacei
Kamanās nesēdēt.

15262. (18411.)
Teci gaiši, mēnesnīca,
Nakti vežu līgaviņu;
Dienu vesti nepatapu,
Kungi dzina dzenamo.

15263. (18412.)
Tec pa ceļu, kumeliņi,
Sper ābolu ceļmalā,
Kam tas auga uz celiņa,
Lai aug ceļa maliņā.

15264. (18415.)
Teci, viegli, kumeliņi,
Netricini kamaniņas,
Akminaiņa ceļa mala,
Man zīļota līgaviņa.

15265. (18418.)
Vedu, vedu vedekliņu,
Viju asu pātadziņu;
Neklausīs vedekliņa,
Klausīs asa pātadziņa.

15266. (18422.)
Atskaties nu, māsiņa,
Tu celiņa galiņā:
Nava tālu tā vietiņa,
Kur paliksi mūžiņam.

15267. (18423.)
Braucat lēni, vedējiņi,
Ziedu manu nekaisat;
Man aizgāja trīs dieniņas,
Viena zieda meklējot.

15268. (18426.)
Es tautieša kumeliņu
Caur ābeļu bierzi braucu,
Lai tam krita baltas putas
Kā ābeļu balti ziedi.

15269. (18428.)
Jaunākam bāliņam,
Tam bij manis vairāk žēl:
Sēž pie manis kamanās,
Slauka gaužas asariņas.

15270. (18429.)
Maza biju, sīka biju,
Bet jau liela nebēdniece:
Trenču tautu kumeliņu
Pār ābeļu līdumiņu.

15271. (18430.)
Nava lāga ormanītis,
Ormanīša kumeliņi:
Snauzdams veda mūs' māsiņu
Pašā tautu sētiņā.

15272. (18431.)
Nobrikstēja vaŗa tiltis
Man vienai pārejot:
Bij manāi vainagāi
Trīs graudiņi dimantiņa.

15273. (18432.)
Pār upīti mani veda,
Saka melnu vainadziņu.
Man nebija tās vaļiņas,
Vainadziņa balināt.

15274. (L. B.)
Vedat mani kur vezdami,
Pār upīti nevedat
Sīki raksti man pūrā
Straume vilka lejiņā!

15275. (18433.)
Priede, priede, egle, egle,
Mēs ienaidu turēsim:
Tautas mani cauri veda,
Tu piebēri vaiņadziņu.

15276. (18434.)
Sakās tautas manu kroni
Caur ābeļa birzi nest;
Es to tautu kumeliņu
Caur dadžiemi tecināju.

15277. (18435.)
Sakur guni, bālēliņi,
Sav' āriņu maliņā;
Sveši ļaudis sakūruši,
Nelaiž mani sildīties.

15278. (18437.)
Sala man rokas, kājas
Svešu ļaužu kamanās.
Laižat man pašai vaļu,
Lai es teku kājiņām.

15279. (18439.)
Skuju, skuju mans celiņš,
Skuju manas villainītes.
Pa skujiņu birumiņu
Pakaļ nāca bālēliņi.

15280. (18440.)
Sudrabots gailīts dzied
Baltdābola kalniņā;
Pūš vējiņš, ved tautiņas,
Nepatapu klausīties.

15281. (18442.)
Tīšām tautas man darīja,
Es tautām atdarīju:
Es tīšām nosviedroju
Lielas naudas kumeliņu.

15282. (18444.)

Turu tautu kumeliņu
Ar abām rociņām,
Lai ceļā kavējās,
Lai panāca bālēliņi.

15283. (18445.)

Vilki, lāči lai apēd
Tautām sirmu kumeliņu,
Kam viņš tek sīkus soļus,
Putin' manas villainītes.

15284. (18446.)

Celiņā iegādāju,
Mātei rokas nedevuse;
Kā rociņu tad pasniedžu,
Kad gulēju šūpolī.

15285. (18447.)

Es tev saku, pried' ar egli,
Neaudz ceļa maliņā,
Man pietrūka zaļa zīda,
Ko ap tevi tecināt.

15286. (18448.)

Pār Ventiņu mani veda, —
Ko Ventai ziedu devu?
Plostam devu raibus cimdus,
Ventai vaļa gredzentiņu.

15287. (18449.)

Strauji tek tā upīte,
Redzēj' mani atvedam;
Turat, brāļi, kumeliņus,
Lai upei ziedu metu.

15288. (18450.)

Iesim, meitas, skatīties,
Kur zvejnieka meitu ved.
Siļķu rinda, mencu rinda,
Lašu rinda pakaļ tek.

15289. (18452.)

Gauži, gauži tautas jāja
Pār to tēva tīrelīti.
Vai ved zeltu, vai sudrabu,
Vai slinkaju tautu meitu?

15290. (18453.)

Griežat ceļu, rūmējat,
Dravenieka meitu ved.
Kristim kalts pūra vāks,
Simts telīšu pakaļā.

15291. (18454.)

Grieziet ceļu, rūmējiet,
Liela vēja vētra kļāc.
Tā nebija vēja vētra,
Tie bāliņu kumeliņi.

15292. (18457.)

Grieziet ceļu, grieziet ceļu,
Meža kunga meitu ved;
Putna spalvu villainīte,
Zaķa cimdi rociņā.

15293. (18458.)

Grieziet ceļu, rūmējiet,
Grezna vīra sieva brauc,
Pilnas krūtis sudrabiņa,
Pilni pirksti gredzentiņu.

15294. (18459.)

Kājām tautas tecināja
Bagāto brāļu māsu;
Ko tie vēl nedarītu
Man nabaga bārītei.

15295. (18460.)

Kalnā kāpu raudzīties,
Kur bajāru meitu veda.
Tāpat tai divi zirgi,
Kā man bija bārenei.

15296. (18461.)

Kalnāi kāpu skatīties,
Kur bajāra meitu veda,
Kur bajāra meitu veda
Dzeltēniem kumeļiem.

15297. (18463.)

Kungi brauc, zirgi zviedz,
Nelaulātu mārgu ved,
Nelaulātu mārgu ved
Ar vijoļu vaiņadziņ'.

15298. (18464.)
Kupla liepa ceļu tek
Ar visiem zariņiem;
Kur satika ozoliņu,
Tur naksniņu pārgulēja.

15299. (18465.)
Kurp iedamas lēnas tautas,
Kam vesdamas līgaviņu?
— Lēnu meitiņ' i vedam
Lēnajam dēliņam.

15300. (L. B.)
Lēni jāja lēnas tautas
Pār bāliņa tīrumiem;
Pagaidat, lēnas tautas,
Lai es lēni apdomāju.

15301. (18466.)
Meža sarga meitu veda,
Kas tai gāja panākstos?
Priežu rinda, egļu rinda
No pakaļas peku rinda.

15302. (18468.)
Nākat, ļaudis, lūkoties,
Kā brauc brāļi vedējos:
Smiltis nāca kūpēdamas,
Kumeliņi dancodami.

15303. (L. B.)
Neaugat līki koki
Liela ceļa maliņā;
Gaŗām brauca kāzinieki,
Šķērsām teka kumeliņš.

15304. (18470.)
No tālienes es pazinu,
Kur bajāri brūti veda:
Ābolaiņi kumeliņi,
Zīda puškas zemi slauka.

15305. (18471.)
No tālienes es pazinu,
Kur zvejnieki brūti veda:
Reņģu ķidu vaiņadziņš,
Mušu dancis pakaļā.

15306. (18473.)
Šķirat ceļu, rūmījat,
Dravenieka meitu ved
Vaska kurpes kājiņā,
Dzelonīšu vaiņadziņš.

15307. (18476.)
Tilti rīb, pieši skan,
Kalējiņa meitu ved;
Pate melna kā vabule,
Dzelziem kalti kumeliņi.

15308. (18477.)

Aiz kalniņa balti ziedi,
Vai zied ieva, vai ābele?
Nei zied ieva, nei ābele,
Pati balta brāļu māsa.

15309. (18478.)

Aiz kalniņa zirgi zviedza,
Jau skanēja iemauktiņi:
Nu atveda to meitiņu,
Ko bāliņi zagtin zaga.

15310. (18479.)

Aties mana māmuliņa
Pilnu roku vakarā:
Piln' azote cimdu, zeķu,
Malējiņa kamanās.

15311. (18480.)

Eita, bērni, veraties,
Vai ved māti, vai pamāti.
— Pamāt' veda, pamāt' veda,
Skuju rīkste padusē.

15312. (18481.)

Gaidi, gaidi, bālēliņ,
Nu nāk tava gaidāmā,
Kā ieviņa ziedēdama,
Kā saulīte mirdzēdama.

15313. (18484.)

Gaidi, gaidi, māmuliņ,
Še būs tava gaidāmā;
Šurpu tek kumeliņš,
Sēd sniedzīte kamanās.

15314. (18487.)

Gaidīt gaidīju
Šo vakariņu
No tautu brālīša
Pārlīgojot
Ar pilnu vezumu,
Ar malējiņu.

15315. (18488.)

Gauši nāca tautu meita
Pa brālīša tīrumiņu.
Vai tā tāda gauša būs
Pie visiem darbiņiem?

15316. (18490.)

Tek' uz kalna lūkoties,
Ko ieveda brālīšam.
Lēni tek sirmi zirgi,
Skaisti dzied vedējiņi.

15317. (18491.)

Kas kūpēja, kas migloja
Gar bāliņa sila malu?
Tie bāliņu kumeliņi,
Kas kūpēja, kas migloja.

15318. (18494.)

Kas tur putina
Pa viņu kalnu?
Māršiņas vedēji,
Brāļ' kumeliņi.

15319. (18495.)
Kas tur spīd, kas tur mirdz
Tīruma̧ņa galiņā?
Jaunās mārša̧s karodzins,
Tas tur spīd, tas tur mirdz.

15320. (18496.)
Ko zinu gaidīt,
Ko negaidīt?
Nepūta tauri,
Nesūta vēsti.

15321. (18497.)
Ko tie mani bālēliņi
Ilgi dara tautiņās?
Būs caunīte izbēguse, —
Maza draudze dzinējiņu.

15322. (18498.)
Ko tie mūsu bālēliņi
Ilgi dara tautiņās?
Nūle vilka tautu meitu
No drabiņu kubuliņa.

15323. (18500.)
Ko tur veda, ko tur veda
Mūs' baltie bālēliņi?
Tēvam veda skruķa kātu,
Mātei slotas atskaminu.

15324. (18502.)
Ko tie mūsu brāļi veda,
Ar vālēm velēdami?
Tautu meitu, pelnu kuli,
To tie veda velēdami.

15325. (18503.)
Kokles skan; kas koklēja?
Koklēj' mani bālēliņi,
Koklēj' mani bālēliņi,
Jaunu mārša̧u gaidīdami.

15326. (18504.)
Kur palika vedējiņi,
Kur tik ilgi kavējās?
Aiz kalniņa lejiņāi
Kumeliņu žaudināja.

15327. (18508.)
Lēni nāca gausaliņa
Pār lielaju tīrumiņu,
Mūs' bāliņus saldēdama,
Kumeliņu svīdēdama.

15328. (18509.)
Nākat nākdami,
Gausie vedēji!
Sasalu, sadrebu,
Gaidīdama.

15329. (18510.)
Nu brauca vedēji,
Nu pūta tauri.
Vārtos pūta,
Pelnos putēja.

15330. (18511.)
Nu dziedam, nu dziedam,
Neraudam, neraudam!
Nu nāk pate tautu meita
Ar visām telītēm.

15331. (18513.)
Nu jāj mani bālēliņi,
Kā ozoli zaļodami;
Pakaļ nāca tautas meita,
Kā ieviņa novītusi.

15332. (18514.)
Nu jāj mani bālēliņi,
Sievu kaŗu izkaŗojši;
Sievu kaŗu izkaŗojši,
Pārved baltu karodziņu.

15333. (18515.)
Pie lodziņa skatījos,
Kuŗu malu gaisma ausa;
Kuŗu malu gaisma ausa,
Tur nāks mana malējiņa.

15334. (18516.)
Pusjūdzītes es pazinu,
Kur nāk mana līgaviņa:
Sniega baltas villainītes,
Spīd sudraba vainadziņš.

15335. (18518.)

Redz, kur nāk ziedēdama
Svešas zemes ābelīte;
Te ir tīri, klaji lauki,
Te raženi noziedēs.

15336. (18519.)

Šāi sētā labi suņi,
Cauni dzina sētiņā;
Otras sētas suņu purni
Pēdas vieni nosūkstīja.

15337. (18520.)

Sērstu gāja sērstavnīca
Ar vītola vainadziņu;
Griezies šurpu, sērstavnīca,
Še ir tavs brūtgāniņš.

15338. (18521.)

Ziben' met, ziben' met
Gar bāliņa meža malu;
Ko ziben' nemetīs,
Ziben' met kamaniņas.

15339. (18522.)

Sīvi, sīvi zīle brēca
Vārtu staba galiņā.
Uz celiņa mūs' brālītis,
To zin Dievis, kā pāries.

15340. (18523.)

Zila, zaļa gaisma nāca
Pār ārīti līgodama;
Tā nebija gaisumiņa,
Tā bāliņa līgaviņa.

15341. (18524.)

Skaidris spīd mēnestiņš,
Nu ved brāļa līgaviņu;
Vēl bāliņa kumeļam
Zvaigžņu deķis mugurā.

15342. (18525.)

Stājiesi, ozoli,
Sētsētas vidū,
Pārvedīs liepiņu,
Stādīs blakām.

15343. (18526.)

Steidzu, steidzu, beidzu, beidzu
Meldu krēslu darināt,
Redzu savu jauno māršu
Pār kalniņu līgojot.

15344. (18527.)

Tāļu, tāļu es dzirdēju
Bālēliņus taurējam.
Vai tiem bija tautu meita
Eglienā pamukuse?

15345. (18528.)

Tālu, tālu suņi rēja,
Tālu pūta medinieki;
Sudrabotu irbi dzina,
Vaļa kaltu vainadziņu.

15346. (18534.)

Vāri, māte, siltu putru,
Kuren' siltu istabiņu,
Pārnāks tavas jaunavītes
Nosalušas, izsalkušas.

15347. (18535.)

Vakar māte izstellēja
Treju tukšu kamaniņu;
Šodien gaida pārnākot,
Visu pillu atvedot.

15348. (18536.)

Cērt, brālīti, bērza malku,
Kurin' siltu istabiņu,
Atnāks drīzi līgaviņa
Sudrabā sasaluse.

15349. (18539.)

Atpakaļi, bālēliņi,
Nes māsai alu dzert,
Mūs' māsiņa noslāpuse,
Tāļu ceļu staigājot.

15350. (18540.)

Duj' vien pārjāja
Vakari brāļi, —
Kur pieci, kur seši,
Bajāra meitām?

15351. (18541.)

Skrīveŗi, skrīveŗi
Vakara brāļi:
Visas mūsu palodas
Noskrīverēja.

15352. (18542.)

Ai, ai, skujunesi,
Kur tik ilgi kavējies?
Tev' gaidīja pusdienā,
Tu atnāci vakarā.

15353. (18544.)

Dievs dod sievas nedabūt
Tam eglītes nesējam,
Kam tas mana brāļa jumtu
Ar kājām izspārdīja.

15354. (18546.)

Eglītes nesējs,
Kur, tevi redzēju?
Lielajā krogū,
Čigānu pulkā,
Čigāna danda
Rokās bija,
Čigāna zīmīte
Deguna galā.

15355. (18547.)

Eglītes nesējs
Līkām kājām,
Kā kaķis laipoja
Pa jumta galu.

15356. (18550.)

Eita, ļaudis, skatīties,
Vai ir kupla jumt' eglīte.
Ja būs kupla jumt' eglīte,
Tad būs kupla vedamā.

15357. (18552.)

Liekat skuju, kād' likdami,
Priedes skuju neliekat;
Ja jums nav egles skuja,
Liekat smalku paegliņu.

15358. (18554.)

Nava lāga, nava lāga
Tās eglītes nesējiņš:
Pašam galva nesukāta,
Zirgam aste neuzsieta.

15359. (18555.)

Nu ved tautas, nu ved tautas
Melnu egles galotnīti;
Atveduši, uzsprauduši
Uz bāliņa namdurīm.

15360. (18557.)

Ūja, ūja, vedējiņi,
Nosvilušu eglīt' nes;
Rīt' nesīs mūs' māsiņas,
Vairāk zelta, kā sudraba.

15361. (18559.)

Tam eglītes nesējam
Nebij lāgas zirgu lietas:
Kriju sedli, lūk' iemaukti,
Kaņep' šķiedru pavēders.

15362. (18561.)

Tam eglītes nesējam
Šodien galva nesukāta;
Vienu roku egli dūra,
Otru matus līdzinē.

15363. (18563.)

Tam eglītes nesējam
Trīskājainis kumeliņš,
Ik gribēja riņķī griezt,
Attupās skaidienī.

15364. (18564.)

Ūja, ūja, skujenieki,
Nobirušu skuju nes!
Skujiņa mežā,
Vilkaste rokā.

15365. (18566.)

Ciemkaķi laipāja
Pa nama jumtu;
Vai mums pašiem
Kaķīšu nebija?

15366. (18567.)
Cūku gans tas dēliņš,
Ne eglītes nesējiņš:
Pašam galva nesukāta,
Zirgam aste neuzsieta.

15367. (18568.)
Gan ar' skaists karodziņš,
Nava lāga nesājiņa:
Līkas kājas, gaŗas ausis,
Liela pumpa mugurā.

15368. (18569.)
Gan ar' skaists karodziņš:
Rīku meitas priekšautiņš,
Rīku meitas priekšautiņš
Uzsiets koka galiņā.

15369. (18571.)
Līverains, lēverains
Karodziņa nesējins;
Trim kājām kumelins,
Vienu slieci kamaninas.

15370. (18572.)
Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Nekaunīga vedekliņa:
Ne pie vārtu nepiebrauca,
Jau actiņas parādīja.

15371. (18573.)
Gaŗām, gaŗām,
Sakārņu dēli!
Vedait gaŗām
Sakārņu māsu!

15372. (18575.)
Ko te veda, ko te veda?
Pirtes sili, pirtes sili.
Ved gaŗām, gāž pirtē,
Ne pie mana bālēliņa.

15373. (18576.)
Ko vedi, brālīti,
Tāi vezumāi?
Vai smilktes, vai olas,
Vai akmentiņus?

15374. (18577.)
Pārveda, pārveda,
Pārputenēja!
Aiz vārtu pūta,
Pelnā putēja.

15375. (18578.)
Stāvi, stāvi, svina piesta,
Piecas stundas aiz vārtiem
Kā stāvēja brāļa galdi
Piecas stundas neslaucīti.

15376. (18580.)
Apstājies, tautu meita,
Jele cūku rakumos,
Lai es savu bālēliņu
Klētiņā appuškoju.

15377. (18581.)
Pastāvi, liepiņa,
Klajā laukā!
Nule mēs ozolu
Puškosim.

15378. (18582.)
Aiju, manu sūru dienu,
Nu man nāca gŗūta diena:
Nu man māte sievu veda,
Nu man' kungi vīru sauks.

15379. (18583.)
Bēdz, brālīti, klētiņā
Miežu, rudzu apcirknī,
Lai meklēja tautu meita,
Miežus, rudzus bārstīdama.

15380. (18584.)
Bēdz iekšā, brālēliņi,
Nu ved tavu snaudaliņu!
Kur, māsiņ, nu es bēgšu,
Jau ieveda istabā.

15381. (18585.)
Kur liksi, vedēj,
Šās dienas vedumu?
Bāliņš aizbēga
Pār Daugaviņu.

15382. (18587$_1$.)
Ziņģē tēvs, ziņģē māte,
Man vezdami līgaviņu;
Pats aiz prieka nevarēju,
Kaņepēs tupēdams.

15383. (18587.)
Paslēpies, bālēliņ,
Savā dēļu klētiņā,
Lai sēd tautu svina muca
Piecas stundas vezumā.

15384. (18589.)
Slēpies, man bālēliņi,
Savā zirgu stallītī,
Kā slēpās tautu meita
Savā govu laiderī.

15385. (18590.)
Čipa čapa man kājiņa,
Griba graba kažocīts:
Māte man sievu ņēma,
Es paskrēju paklētē.

15386. (18591.)
Dedz, tautieti, vasku sveci
Vārtu stulpa galiņā,
Lai redz tava līgaviņa
Ielīgoti sētiņā.

15387. (18592.)
Dedz, ugun, spīd, ugun,
Lai es savas lūkojos:
Tumsā vesta vakarā,
Būs tā mana, vai nebūs?

15388. (18593.)
Lai bēdāja velns par tumsu,
Es par tumsu nebēdāju,
Tumsiņā vakarā
Es pārvedu līgaviņu.

15389. (18594.)
Pasaraugi, snaudulīte,
Kas guntiņu tev aiznes:
Vīra tēvs guni nesa,
Raibu cimdu gribēdams.

15390. (18600.)
Atveŗam vaŗa vārtus,
Saņemam jauno māršu,
Segs mums baltu vilnanīti
Dimantiņa rakstiņiem.

15391. (18601.)
Atsa vārti, veŗaties
Līdz pašam stuburam,
Nu ved jūsu saimenīcu
Visu mūžu virināt.

15392. (18602.)
Ja ir laba vedamā,
Vediet taisni pie istabas;
Ja ir kāda šķeberniece,
Apkārt sētu ritiniet.

15393. (18603.)
Šaun pretīm, šaun pretīm,
Mājā nāk kaŗa māte!
Tā nebija kaŗa māte,
Tā bij brāļa līgaviņa.

15394. (18606.)
Ved, manu bāliņi,
Ne tukšu vedi,
Ar alus kannu,
Ar maizes klaipu.

15395. (L. B.)
Cel vārtiņus, dēla māte,
Gaidi viesus atbraucam;
Piecel krāslu pie ratiem,
Izvāķ savu jauņavīti.

15396. (18607.)
Verat vārtus, atverati
Līdz pašami galiņami,
Dižu radu tautu meita,
Žuburainu kroni nes.

15397. (18608.)
Veriet vārtus li galam,
Celiet stabus platumā,
Lai es varu cauri braukt.
Ar to savu vedamo.

15398. (18609.)

Veratiesi, vaŗa vārti,
Līdz pašami galiņami,
Es atvedu lielsiržotu,
Gražutāju līgaviņu.

15399. (18612.)

Es tautās iejādamis
Salauzīju žoga posmu;
Vai man bija vārtu vērt,
Mūs māsiņu ievedot?

15400. (18613.)

Gauži raud man' māsiņa,
Tautu vārtu danākuse:
Tautiešam bargi suņi,
Nelaiž māsu pagalmā.

15401. (18614.)

Labo roku krustu metu,
Pa vārtiem iebraucot:
Krustis manis augumiņš,
Tautas sēta nekrustīta.

15402. (18616.)

Aisa! Laime nosakliedza,
Kalniņā stāvēdama,
Meitiņ' mana ievedama
Tik sliktā vietiņā!

15403. (18618.)

Dēkla sauca saukumiņu,
Kalniņāi stāvēdama,
Redzēj' mani ievedam
Sierdēstiņu sētiņāi.

15404. (18619.)

Nāc, Laimiņ, tec, Laimiņ,
Kad iegāj' sētiņēi;
Tāi sētāi grīn's ļaud's,
Tur būs grīn' dzīvošan'.

15405. (18621.)

Ai, manu kumeļu,
Baskājiņu,
Vakara pelcēja
Saslapināja,
Man jaunu līgavu
Meklēdami.

15406. (18623.)

Ak, tu čura, tautu meita,
Tavus skaistus vedējiņus!
Paši vīri zābakos,
Kumeliņi iemauktos.

15407. (18624.)

Atbrauc mana māmuliņa,
Kamaniņas gāzīdama;
Izsīruse svešu zemi,
Atved jaunu malējiņu.

15408. (18626.)

Balti jāja vedējiņi,
Kā ar sniegu apsniguši;
Tas nebija balts sniedziņš,
Tas māršiņas tikumiņš.

15409. (18628.)

Edz, kur stalti kaŗa vīri
Mani balti bālēliņ';
Izsīruši tautu zemi,
Atved tautu zeltenīt'.

15410. (18631.)

Es atradu dadža lapu
Vārtu staba galiņā;
Cieta bija dadža lapa,
Sīva brāļa līgaviņa.

15411. (18632.)

Es izlaidu vakarā
Savu raibu kumeliņu;
No rītiņa pārtecēja,
Līgaviņa mugurā.

15412. (18633.)

Es vakar aizsūtīju
Siŗot pieci bālēliņi;
Jau šodien sagaidīju
Ar caunīti pārnākam.

15413. (18635.)

Ko, bāliņi, tu atvedi,
Nosvīduši kumeliņi?
Svina muca vezumā,
To, bāliņi, tu atvedi.

15414. (18637.)
Ko tie veda, vedējiņi?
Tādu pliku pārveduši.
Pārjāj pliki bālēliņi,
Kā eglītes nodzenātas.

15415. (18639.)
Kur tie mani bālēliņi
Visu dienu medīt gāja?
Brukstalās nomedījši
Sudrabotu vāverīti.

15416. (18641.)
Muns bāliņš līdz šo dienu
Viegli, viegli pabraukāja;
Lūdz nu Dieva, met nu krustu,
Nu būs pods vezumā.

15417. (18642.)
Maza, maza bambalīte
Pār ūdeni pārpeldēja;
Tā nebija bambalīte,
Tā brālīša līgaviņa.

15418. (18644.)
Nācin nāca no tautiņu,
Nele māsiņ' i atnāca:
Atnāk brāļa rājējiņa,
Man asaru dzērējiņa.

15419. (18646.)
Nerādi, tautmeita,
Tik ātri acis:
Ja acis rādīsi,
Bezgode būsi.

15420. (18647.)
No tālienes tij māsiņa,
Nosvīdušu kumeliņu.
Par māsiņu neraugat,
Sajemiet kumeliņu.

15421. (18648.)
Nu pārveda saimenieci,
Pelni vien noputēja.
Lai putētu, kā putētu,
Kad būt' laba saimeniece!

15422. (18650.)
Pārveda Cīravas
Valodu maisu.
Vedat caur muižu,
Gāžat upē.

15423. (18651.)
Pārvedu, pārvedu,
Pārputenēju
Dižu klaipu cepēju,
Biezputras virēju.

15424. (18652.)
Pakaļ tek tautu meita
Pakaļ mana bālēliņa.
Neņem, manu bālēliņ,
Nele lieta pakaļ tek.

15425. (L. B.)
Suņi rēja, vilki kauca,
Nu ved jaunu saimenieci,
Šķīstas putras vārītāju,
Plānu klaipu cepējiņu.

15426. (18653.)
Rejiet, suņi, gaudājiet,
Nu atveda saimanīci;
Nu atveda saimanīci,
Auzu maizes cepējiņu.

15427. (18654.)
Sajāj mani bālēliņi,
Kā ozoli lapodami;
Pakaļ nāca tautu meita,
Kā ieviņa ziedēdama.

15428. (18655.)
Sirenieki, medenieki
Mani balti bālēliņi:
Dzīvu caunīt' i atveda
Līdz ar visu midzenīti.

15429. (18656.)
Sirmi zirgi auzas ēda,
Muguriņas sagriezuši,
Atveduši līgaviņu
Dublaiņāmi kājiņāmi.

15430. (18658.)
Sudrabota zīle dzied
Uz bāliņa vārtu staba;
Nu pārveda mūs' bāliņis
Sudrabotu līgaviņu.

15431. (18659.)
Suņi rēja, vilki kauca,
Nu ved jaunu saimenieci,
Šķīstas putras vārītāju,
Plānu klaipu cepējiņu.

15432. (18660.)
Suņi rej, suņi rej,
Nebūs laba vedamā;
Tāda mute vedamai,
Kā tiem mūsu sunīšiem.

15433. (18662.)
Suņi rej, vārti čīkst,
Lec' pie loga skatīties:
Brālis veda līgaviņu,
Lāča āda mugurā.

15434. (18665.)
Sunīts asti kustināja:
Pārved auzu malējiņu.
— Vai kustini, nekustini,
Es neiešu auzu malt.

15435. (18667.)
Sunīts rēja tupēdamis,
Nebūs laba saimeniece;
Kad sunītis stāvu rēja,
Tad būs laba saimeniece.

15436. (18668.)
Sunīts rēja tupēdams,
Redz vedeklu atvedot.
Vai būs maizes devējiņa,
Vai ar kāju spērājiņa?

15437. (18669.)
Suns rej kaukdams
Pirts pakaļā:
Lāceni pārveda
Par saimenieci.

15438. (18671.)
Triju kungu zeme rīb,
Kur jāj mani bālēliņi;
Pakaļ nāca tautu meita,
Ni lapiņa ničabēja.

15439. (18672.)
Čuza, čuza, puža, puža
Še atbrauca vakaros;
Mūsu skaiste, mūsu daile,
Tā aizbrauca vedējos.

15440. (18673.)
No šīs dienas tu, brālīti,
Brauks' ar kulbu baznīcā.
Kas kaitēja vienam jāt
Ar seglotu kumeliņu?

15441. (18675.)
Viens aizjāja mūs' bāliņš, —
Vai tas vairs viens atjāja?
Tautu meitu līdzi veda,
Kā telīti valdziņā.

15442. (18676.)
Visiem zirgi viegli pūta,
Vedējam gŗūši pūš;
Kā tam gŗūši nepūtīs,
Svina piesta vezumā.

15443. (18677.)
Visi riķu posmi trīc,
Nu pārveda saimenieci.
Kā posmini netrīcēs,
Sīva, dzedra saimeniece.

15444. (18678.)
Visi sētas mieti raud,
Nu ved jaunu saimenieci;
I kaķīts noņaudēja
Pēc vecās saimenieces.

15445. (18679.)
Atstājām meitu māti,
Kā pīrāgu sūlājot:
Atradām dēlu māti,
Kā bitīti vīvinot.

15446. (18680.)
Atsavežu bāliņam
Purva ņiedri, meža dzērvi:
Kā ņiedrīte locījās,
Kā dzērvīte nokliedzēs.

15447. (18681.)
Atvedu Saulzara
Dzīpura zagli;
Vēl otra palika,
Ķērnītes laiža.

15448. (18682.)
Bar man' tēvs, bar māmiņa
Nosvīdušu kumeliņu.
Tautu meitu vien pavedu
Mazu sila gabaliņu.

15449. (18683.)
Dancoj' mans kumeliņš
Ar visām lencītēm;
Es atvedu līgaviņu
Ar visiem ielokiem.

15450. (L. B.)
Dari durvis, dēla māte,
Ielaid savus lielus viesus,
Ielaid savu jaunavīti,
Sev gultiņas taisītāju.

15451. (18684.)
Raudādama nosedloju
Savu bēru kumeliņu:
Nepatika brālīšam,
Manis vesta līgaviņa.

15452. (18685.)
Es atvedu brāļam sievu
Kā lielaju lāču māti;
Manas kājas nosēdēja,
Piekūst brāļa kumeliņi.

15453. (18686.)
Es bij' meita, es bij' droša,
Es pārvedu brāļam sievu;
Teku meitu pulciņāi,
Lieku zīļu vaiņadziņu.

15454. (18687.)
Es pārvedu brāļam sievu
Gar diviemi laukgaliem;
Nebēdāju tālumiņu,
Būt' tik labu pārveduse.

15455. (18689.)
Es pārvedu brālītim
No Klaipēdas līgaviņu,
Plānu raušu cepējiņu,
Šķidras putras vārītāju.

15456. (18690.)
Klapšķējās, kad izdzēru
Ābel's koka biķerīti;
Rūcējās, kad atvedu
Liela rada līgaviņu.

15457. (18691.)
Laba būs, laba būs
Mana vesta vedekliņa:
Nij snieg sniegs, nij līst lietus,
Nij puteņi putenēja.

15458. (18692.)
Labvakar, bālēliņ!
Man puķīte kamanās,
Man puķīte kamanās,
Pupu ziedi pūriņā.

15459. (18693.)
Labvakar, bālēliņ!
Man caunīte kamanās:
Dzeltēnām kājiņām,
Ar vizuļu vainadziņu.

15460. (18695.)
Man sacīja bālēliņš,
Saderēta līgaviņa;
Svīda piere, kusa mēle,
Saderētu izņemot.

15461. (18696.)
Mēs Mārīti atvedam,
Kā rakstiņu paraugam;
Ja Mārīte laba būs,
Vedīs Grieču Jānīšam.

15462. (18698.)
Nāc ārā, mūs' bāliņ,
Saņem savu līgaviņu,
Dod rociņu saņemdams,
Dod mutīti mīlēdams.

15463. (18700.)
Nesabari, bālēliņ,
Ka es ilgi kavējos:
Es atradu tautu meitu
Ceplī kreklus kaltējot.

15464. (18701.)
Ņem, brālīti, tu par labu,
Kāda tava līgaviņa:
Pats lūkoji, pats precēji,
Tik tā mana pārvešana.

15465. (18702.)
Nepatika bāliņam
Mana vesta līgaviņa.
Atsaved, bālēliņ,
Kādu sev gribēdams.

15466. (18703.)
Pārvedu tautiņu
Ūdeņa briņģi,
Pametu nestavas
Avota lejā.

15467. (18704.)
Pinkulainu kazu vedu
Sprogainam āzīšam,
Lai nevar piemesties
Viens otram dzīvodami.

15468. (18705.)
Pluskutaiņu kazu vedu
Sprogaiņame buciņam;
Pliku vedu tautu meitu
Bagātame brālīšam.

15469. (18706.)
Saka main šādu, tādu,
Vienu slieci kamanām;
Es atvedu muižas meitu,
Akmins vien nožvākstēja.

15470. (18708.)
Sirenieki, medenieki,
Saņemiet to bitīti,
Tā bitīte kalnu kāpe
Ziedainām kājiņām.

15471. (18710.)
Slaucu govis, slaucu kazas
Tāi vienāja slauktuvē;
Aizved' māsas, pārved māršas
Tāi vienāja pav'sarī.

15472. (18712.)
Sidrabotu māršu vežu,
Jāj bruņoti bālēliņi,
Lieli zirgi, stalti vīri,
Skan tērauda zobentiņi.

15473. (18713.)
Svīda mani kumeliņi,
Tautu meitu i vedot;
Tā svīdīs tautu meita
Pie lielo dzirnaviņu.

15474. (18715.)
Vakar šāvu, šodien krita
Silā raiba žagatiņa;
Pērn precēju, šogad vedu
Brāļam skaistu līgaviņu.

15475. (18716.)
Vakar šāvu vāverīti,
Kā tā krita paukšķēdama;
Šodien vedu tautu meitu,
Kā tā nāca trīcēdama.

15476. (18717.)
Viegla, viegla tautu meita,
Nava smagi pavedama,
Nav manam kumeļam
Ir nadziņi nosvīduši.

15477. (18718.)
Visu nakti es izgāju,
Brāļa sētu meklēdams;
Uguntiņa vien atspīd
Caur to skraju priežu mežu.

15478. (18719.)

Cērt, bāliņ, bērza malku,
Kurei siltu istabiņu,
Man rociņas nosalušas,
Tev vedot līgaviņu.

15479. (18721.)

Ceļā tapa man zināms,
Kāda brāļa līgaviņa;
Būt' zinājis brāļa prātu,
Pamest' ceļa maliņā.

15480. (18723.)

Brauc pie durvu, bālēliņ,
Sien pie kliņķa kumeliņu,
Lai tā tautu vambelīte
Ievēlās istabā.

15481. (18724.)

Kāp ārā, tautu meita,
Negaidies izceļama,
Kad gaidīsi izceļama,
Tad sacīs, cilājama.

15482. (18726.)

Klāj, māmiņa, raibu deķi,
Met, meitiņa, mīkstus cimdus;
Nāc ārā, znota šķelmis,
Saņem savu vedumiņu.

15483. (18727.)

Kritin kritu no kumeļa,
Līdz zemīti nenokritu:
Satur' mani div' svainīši,
Div' baltie bālēliņi.

15484. (18728.)

Kur palika mans svainītis,
Ka neredzu staigājot?
Nāc, nāc, svainīti,
Cel mani zemē!
Še tev lielie
Raibie cimdi.

15485. (18729.)

Laiska, laiska tautu meita,
Ieceļama, izceļama:
Gaida brāļu ieceļam,
Svešu ļaužu izceļam.

15486. (18730.)

Lec, lec, māsiņa,
No kumeliņa,
Negaidi tautiņu
Zem' cēlējiņu.

15487. (18731.)

Paši brāļi iecēluši,
Paši brāļi izceliet!
Paši brāļi gan zināja,
Ka māsiņa cilājama.

15488. (18734.)

Sēdi, sēdi tu, Anniņa,
Kā grožos iegrožota;
Ej, Pēter, atgrožo,
Tā būs tava līgaviņa.

15489. (18739.)

Velcies, manu bālēnī,
Dzelza cimdus rociņā,
Cel ārā tautu meitu,
Lai tā skrien skanēdama.

15490. (18742.)

Cel, bāliņu, paceldams,
Vai ir grūta ceļamā;
Ja būs grūta ceļamā;
Tai būs pulka sidrabiņa.

15491. (18743.)

Ai, jaunaju dieverīt,
Nojūdz manu kumeliņu,
Es tev došu cimdu pāŗu
Par kumeļa nojūgšanu.

15492. (18744.)

Jūdz tu pate, tautu meita,
Savu brauktu kumeliņu;
Ja jūgs mani bālēliņi,
Gaidīs tevi ziedojam.

15493. (18746.)

Stājies, māsiņa,
Klajā laukā,
Līdz tautas uzkŗāva
Skujiņu būdu.

15494. (18747.)
Nepiedošu, nepiedošu
Dullajam, bērajam,
Kam tas manu līgaviņu
Rāvienā slapināja.

15495. (18749.)
Ziņģē tēvs, daiņo māte,
Man vezdami līgaviņu;
Pats aiz prieka nevarēju
Ne vārdiņa izsacīt.

15496. (18750.)
Tētīt, guli kalniņā,
Dēlam veda līgaviņu.
Tēvs nomira, dēls palika
Ne cinīša dižumiņa.

15497. (18751.)
Tumsiņā vakarā
Pats pārvedu līgaviņu,
Pats gultiņu pataisīju,
Pats pieņēmu klāt gulēt.

15498. (18752.)
Bridu dubļus, brid' ūdeni,
Balta augu brālīšos;
Melna tapu tautiņās,
Pa laipām staigādama.

15499. (18753.)
Balta biju bāliņos,
Līdz ceļiem dubļus bridu;
Tautiņās samelnēju,
Zaļu mauru staigādama.

15500. (18755.)
Brālīts, māsu mīlēdamis,
Zobeniņa laipu meta;
Met, brālīti, oša laipu,
Nelauz savu zobeniņu.

15501. (18761.)
Brienu purvu brienamo,
Metu laipu metamo,
Pašā purva maliņā
Sudrabiņa laipu metu.

15502. (18762.)
Dieviņš man laipu meta,
Laipu laipas galiņā,
Līdz viņš mani ielaipoja
Bajāriņa sētiņā.

15503. (18763.)
Drīši, droši, bālēliņu,
Met zobenu laipiņā!
Neba viena es pāriešu,
Ies ir tava līgaviņa.

15504. (18765.)
Dzīpariņu laipu metu,
Šķitos viena pāri iet:
Jau vakar pārgājuse
Piecu dēlu māmuliņa.

15505. (18766.)
Dziļa upe, šaura laipa,
Brien' pārēm raudādama,
Nepacēl' brūnu svārk',
Ne baltēs villainīt's.

15506. (18768.)
Grīdiet tiltu kumeļam,
Man tiltiņa nevajag,
Gan es savas villainiņas
Laipiņā pārnesīšu.

15507. (18769.)
Ko, laipiņa, līgojies,
Vai es viena pāri gāju?
Nūle mani pāri vezs,
Nūle nāk bālēliņi.

15508. (18770.)
Labāk bridu tautu dubļus,
Ne bāliņa āboliņu:
Man pašai piederēja
Tautu dubļu bridumiņš.

15509. (18772.)
Labāk bridu tēva dubļus
Ar basām kājiņām,
Ne tautieša dēļa laipas
Ar gaudām asarām.

15510. (18773.)
Līgoties līgojās
Tautu mesta bērzu laipa;
Metīs mani bālēliņi,
Pāri iešu dziedādama.

15511. (18775.)
Met, bāliņ, jaunas laipas,
Pārved jaunu laipotāju;
Tās laipiņas tēva mestas,
Tās ir vecas, sapuvušas.

15512. (18776.)
Met, tautieti, liepu laipas,
Laipu laipas galiņā,
Lai nemirkst santa kleita
Un tās santa tupelītes.

15513. (18777.)
Metat laipu, bālēliņi,
Lai nemeta sveši ļauži;
Sveši ļauži laipu meta,
Gaida laipas galiņāi.

15514. (18778.)
Metat laipu, kam vajaga,
Man laipiņas nevajaga,
Es bij' viegla bez sudraba,
Pa niedrīti pārtecēju.

15515. (18779.)
Pa laipiņu ietecēju
Tautu dēla sētiņāi;
Metu laipu pie laipiņas,
Nevar' vairs iztecēt.

15516. (18780.)
Pār upīti smilgu sviedu,
Pāri teku dziedādama;
Tautu dēlis nepārgāja
Ne par kuplu ozoliņu.

15517. (18781.)
Pastariņ, bālēliņ,
Met laipiņu māsiņai,
Met ozolu laipiņai
Ar visām bitītēm.

15518. (18782.)
Plata upe, šaura laipa,
Nedrīkstēju pāri iet;
Tautiets man roku sniedza,
Nedrīkstēja roku dot.

15519. (18783.)
Plata upe, šauras laipas,
Nevarēju pāri tikt;
Rokā nesu raibus cimdus,
Rokā zīļu vainadziņu.

15520. (18784.)
Sērdienīte purvu brida,
Zelta kurpes kājiņā;
Ej, brālīti, met laipiņu,
Vai tev tādas nevajag?

15521. (18786.)
Sudrabota tautu meita
Nedrīkstēja laipu iet;
Man nebija sudrabiņa,
Es pa niedri pārtecēju.

15522. (18788.)
Tautas man laipu meta,
Laipu laipas galiņē,
Meta kļavu, meta osi,
Meta jaunu ozoliņu.

15523. (18791.)
Tautiets man laipu lika,
Gaida laipas galiņā;
Labāk bridu dziļ' ūdeni
Pakaļ sava bālēliņa.

15524. (18792.)
Tautiets man laipu meta,
Gaida laipas galiņā;
Es tautieti nemīlēju,
Es iebridu upītē.

15525. (18795.)
Tautiets man laipu meta,
Pats stāv laipas galiņā.
Nei man laipu laipoties,
Nei tautieša kaunēties?

15526. (18797.)
Tautiets, mani mīlēdams,
Zobeniņu laipu meta;
Kad paņēma, tad bij žēl,
Metot bērza pagalīti.

15527. (18798.)
Tautiets, mani cerēdams,
Zobeniņa laipu meta;
Es tautieša necerēju,
Pušu lauzu pāriedama.

15528. (18800.)
Tautu dēls laipas meta,
Gaidīj' mani pārejot.
Ne met laipu, ne es iešu,
Ne stāv' laipu galiņā.

15529. (18803.)
Cielaviņa purvu brida
Dzeltēnāmi kājiņām;
Tec, brālīti, met laipiņu,
Tā būs tava līgaviņa.

15530. (18804.)
Atver durvis, dēla māte,
Man rociņas nosalušas,
Man rociņas nosalušas
Tava dēla sētiņā.

15531. (18805.)
Ej iekšā, tautu meita,
Vai tu duru neredzēji?
Ja tu duru neredzēji,
Lec pa logu istabā.

15532. (18806.)
Ej iekšē, tautu meita,
Vai tu durvis neredzēji?
Teikš' savam brāliņam,
Lai ieveda istabē.

15533. (18809.)
Neprašas, neprašas
Tie sveši ļaudis!
Tik ilgi saldēja
Mūs' māsu laukā.

15534. (18810.)
Parādiet, sveši ļaudis,
Kur jums durvis, kur jums logi?
Es nebiju še bijuse,
Ne šās vietas zinājuse.

15535. (18811.)
Stāvi, stāvi, tautu meita,
Kā no zara nokritusi,
Kad nav īsta bālēliņa,
Kas ieveda istabā.

15536. (18812.)
Stāvu tautu naminājī,
Kā no zara nokrituse, —
Ni man brāļa, ni dievera,
Kas ieveda istabā.

15537. (18813.)
Dedzin, Laime, gaišu guni,
Man ejot istabā,
Lai kājiņas neieminu
Asariņu paltītē.

15538. (18814.)
Ej, brālīti, tu papriekšu,
Krustī tautu nama duris;
Krustīts manis augumiņš,
Nama duris nekrustītas.

15539. (18815.)
Met, māsiņ, zelta krustu
Zem savām kājiņām,
Daudzi ļaužu ustabā,
Citi šādi, citi tādi.

15540. (18816.)
Sit, bāliņ, zelta krustu,
Kuŗu duru daiedams,
Lai kājiņas neiespēru
Asariņu paltītē.

15541. (18819.)
Sit krustu, met krustu
Tērauda zobenu,
Lai skauģi šķiŗas
No māsas kājām.

15542. (18820.)

Tautas dēli krustu meta
Ar tērauda zobentiņu;
Gauži raud mūs' māsiņa,
Caur tēraudu staigādama.

15543. (18822.)

Cērt, Dievis, cērt, tēvis,
Tērauda krustu
Par mūsu māsiņas
Kājiņām,
Par skauģi, par blēdi,
Par viltenieku.

15544. (18824.)

Cērties, cērties,
Tērauda zoben!
Cērt skauģi pušām,
Cērt ļaunu dienu!

15545. (18828.)

Daudz vārdiņu es dzirdēju,
Augstu sliegsni pārkāpdama;
Augsta rada es meitiņa,
Likos visu nedzirdot.

15546. (18829.)

Pastāsti, sliegsnīt,
Ko brūtei redzēji?
Redzēju brūtei
Daudz vilnānīšu.

15547. (18833.)

Velcies, sietava,
Par nama sliegsni,
Šodien dzirdēsi
Gaspažas vārdu.

15548. (18834.)

Brālīts manu līgaviņu
Pārvezdams nosaldēja.
Vai rociņas tev nebija
Kumeliņu drīzināt?

15549. (18835.)

Iepūt guni, kalponīte,
Segšu baltu vilnainīti;
Ja guntiņas nepūtīsi,
Ne pelēkas nedabūsi.

15550. (18838.)

Salst man kājas, salst man rokas,
Tās man sala greznumā:
Kājas sala kurpītēs,
Rokas zelta gredzenos.

15551. (18839.)

Sasalusi tautu meita,
Divi sagšas mugurā;
Kā bitīte nesasala,
Vējiņš loka ozoliņ'.

15552. (18840.)

Sasildies, tautu meita,
Dadžim kurtu uguntīn';
Tu labāki nedzīgosi,
Kā dadzīts sētmalī.

15553. (18841.)

Sildījām, remdējām
Bālēliņa līgaviņu,
Vedām līdzi kļavienā
Kļavu lapu palasīt.

15554. (18842.)

Tautu meita rokas pūta,
Pati cimdu adītāja;
Es nepūšu, man nesala,
Man adīja māmuliņa.

15555. (18844.)

Apkārt gāju gaŗu galdu,
Rokā balta biķerīte:
Zelta zvaigznīt' i ielīda
Pa istabas duraviņ'.

15556. (18845.)

Atsēdies, jaunā mārša,
Vainadziņa cekulā,
Kam krēsliņa neatvedi,
No bāliņa atnākdama.

15557. (18846.)

Bēdziet, kaķi, aizkrāsnē,
Nu atveda saimenieci;
Gan bijāt laipojuši
Pa vijiņu vijiņām.

15558. (18847.)
Brālīšam sievu vedu,
Visi ciema suņi rēja;
Kad ievedu istabā,
Kaķes ņaud aizkrāsnī.

15559. (18848.)
Iegāja nepraša
Istabā,
Palika rušiņa
Nerušināta.

15560. (18849.)
Ej iekšā, jaunā mārša,
Apskaties visapkārt,
Kur liks gultu, kur ratiņu,
Kur pakārs šūpolīti.

15561. (18850.)
Ej, mārša, iekšā,
Met acis griestos,
Lai miegs nenāca,
Pakulas vērpjot.

15562. (18851.)
Bāliņ, tava līgaviņa
Kā lielā lāča māte:
Ieiedama istabā,
Izlauž durvu stenderītes.

15563. (18853.)
Istabiņa, goda sieva,
Gaida goda gaidīdama:
Gaid' māršiņas ievedot,
Māsaciņas izvedot.

15564. (18854.)
Jaunā mārša ieiedama
Griestus skaita istabā;
Skaitīs mana māmuliņa
Tavus soļus staigājot.

15565. (18856.)
Jaunā mārša ienākdama
Acis meta aizkrāsnē,
Vai te būs tāda guļa,
Kāda bija bāliņos.

15566. (18857.)
Mana veca māmulīte,
Bēdz pie laika siliņāi,
Nu mēs tev atvedām
Tavu matu plēsājiņu.

15567. (18858.)
Maza, maza tautu meita,
Istabā ienākdama;
Gan tā liela iepūtās,
Ar māmiņu rādamās.

15568. (18859.)
Muļķe, muļķe tautu meita,
Kur tik muļķe gadījās:
Satiek manu māmuļīti,
Nemācēja godu dot.

15569. (18860.)
Pārveda Cīravas
Šķimeļa ķēvi,
Iespēra mūs' bērnus
Aizkrāsnēje.

15570. (18861.)
Rausies, soma, rausies, suma,
Mana brāļa klētiņā!
Vai gribēji ieiedama
Visus kaktus izložņāt?

15571. (18862.)
Šķiŗat ceļu, rūmējat,
Ezi veda istabā;
Neba ezi vienu veda,
Re kur citas eža mātes.

15572. (18863.)
Griežiet ceļu, rūmējiet,
Liepa nāca istabā;
Neba liepa viena nāca,
Visi zari līdzi nāca.

15573. (18864.)
Skaties cauri, jaunā mārša,
Caur uguna lukturīti,
Vai tās bija tās puķītes,
Ko puškoji preceniekus.

15574. (18865.)

Tā gaidīju vedekliņu,
Kā saulīti uzlecam;
Tā ienāca istabāi,
Kā pagale dzirkstīdama.

15575. (18866.)

Tautu meita uzauguse
Dūmaināi istabāi;
Nu mēs tevi vedīsim
Glāžutāi istabāi.

15576. (18867.)

Trīs kazas ielēca
Istabā:
Rude lēca pa priekšu,
Pelēķe pakaļ,
Visupēc ielēca
Strīpainīte.

15577. (18868.)

Tumša, tumša svece dega
Bālēliņa istabā:
Nu pārdeva brālīšam
Bez sudraba līgaviņu.

15578. (18870.)

Velies, rumba, istabā,
Sēdies galda galiņā,
Sen tu biji tīkojuse
Pēc tā mana bālēliņa.

15579. (18872.)

Cakarment, tautu meita
Bij brieduse, bij auguse:
Stumšus stūma, velšus vēla,
Līdz iegrieza klētiņā.

15580. (18874.)

Ai, Laime, Laime,
Še tava meita,
Ceļ augstu krēslu,
Liec vieglu mūžu.

15581. (18875.)

Apsēdos, nopūtos
Tautu galda galiņē:
Visa tautu liela saime
Uz manām rociņām.

15582. (18876.)

Dedzin' skalus, dedzin' sveces,
Tumša tautu istabiņa;
Kad ieveda mūs' māsiņu,
Visi kakti atspīdēja.

15583. (18877.)

Ieiet saule vizēdama
Zilajās mākoņās;
Ieiet māsa raudādama
Sīvajās tautiņās.

15584. (18878.)

Ielaid mani, sveša māte,
Tikai durvju kaktiņā,
Ja Dieviņš palīdzēs,
Būs man visa istabiņa.

15585. (18879.)

Ieved mani dieveros,
Kā lielos ozolos,
Ne saulītes neredzēju
Caur dieveru cepurēm.

15586. (18883.)

Istabāi ieiedama,
Izskait' tautu priežu griestus;
Cik tautām priežu griestu,
Tik māsai bālēliņu.

15587. (18884.)

Kur palika dieverīts,
Kas noņēma villainīti?
Es tev došu cimdu pāri
Par villaines noņēmumu.

15588. (18885.)

Kur palika vīra māte,
Ka nenāk sagšu segt?
Lielas žurkas nokodušas,
Ievedušas āleņģī.

15589. (18887.)

Kur tā dižā dēlu māte,
Ka neredz staigājam?
Ne tā mani sēdināja,
Ne nosedza villainīti.

15590. (18889.)
Ļaužu mans tēvis bija,
Ļaužu mana māmuliņ';
Vai es viena neļautiņu,
Man krēsliņa nepacēla?

15591. (18890.)
Nāciet, ļaudis, skatāties,
Kur pārveda mūs' māsiņu,
Kur pārveda mūs' māsiņu,
Dāvaniņu dalītāju.

15592. (18891.)
Nosa skaņi gavilēju,
Maliņā staigādama;
Nosa gauži raudājos,
Tautu durvis atvērdama.

15593. (18892.)
Ozolami bieza miza,
Lēni lapas darināja;
Lēni, lēni man' māsiņa
Tautu duris virināja.

15594. (18894.)
Protu, protu, redzu, redzu,
Nav dēlami māmuliņa:
Ne tā man krēslu cēla,
Ne noņēma villainīti.

15595. (18895.)
Šķiraties, kņidu kņadas,
Nu atveda mūs' māsiņu;
Mūs' māsiņa liela rada,
Žuburainu kroni nes.

15596. (18897.)
Spēru kāju pa durvīm,
Metu aci dibinā,
Vai būs tāda istabiņa,
Kā atstāju bāliņos.

15597. (18898.)
Spēru kāju, vēru durvis,
Skatījos dibinā,
Skatījos dibinā,
Kur būs kārti vainadziņu.

15598. (18900.)
Teicās mani māmuliņa
Viendēlam iedevuse;
I saulītes neredzēju
Aiz dieveru cepurēm.

15599. (18901.)
Tīru mēsu tautas namu,
Tīru tautas istabiņu,
Lai māsiņa netrūkstās,
Caur' iedama istabā.

15600. (18902.)
Četri kakti istabā,
Četri Dieva eņģelīši;
Visi četri pacēlās,
Kad es gāju istabā.

15601. (18904.)
Vediet mani, kur vezdami,
Nevediet tāi klētē:
Tai klētei skuju jumts,
Nobirst mana villainīte.

15602. (18905.)
Velku bērzu sētiņāi
Ar visiem zariņiem;
Eimu tautu istabāi
Ar visiem brālīšiem.

15603. (18906.)
Velc, māsiņa, uz acīm
Sīku sprodžu villainīti:
Nekaunīgi sveši ļaudis,
Acīs līda raudzīties.

15604. (18907.)
Vis' istaba klusu stāv,
Vis' uz mani lūkojās.
Vai es tāda ienākusi
Visu ļaužu brīnumiem?

15605. (18908.)
Vis' istaba stāvu stāv,
Vis' uz mani raudzījās;
Kad es būtu maizes klaips,
Būtu mani apēduši.

15606. (18909.)
Izlocīju bērzu birzi,
Zaļ' ozola meklēdama;
Izstaigāju svešus ļaudis,
Bālēliņu neatradu.

15607. (18914.)
Visi man sveši bij,
Svešumā nogājus';
Nava viena, kas pasauca
Ar balto biķerīti.

15608. (18911.)
Oši vien, kļavi vien,
Kur tie āra ozoliņi?
Tautas vien, sveši ļaudis,
Kur tie mani bālēliņi?

15609. (18912.)
Sveši ļaudis, sveša zeme,
Nedrīkst' laist valodiņas;
Pirmāk Dievu pieminēju,
Tad vēl laižu valodiņu.

15610. (18913.)
Sveši vien, sveši vien
Man svešāi zemītē;
Dodiet mani ēsti, dzerti
Svešas zemes putniņam.

15611. (L. B.)
Tumši, tumši tie mežiņi,
Kā ne tumši — egles vien;
Sveši, sveši tie ļautiņi,
Kā ne sveši — tautas vien.

15612. (18915.)
Tumši, tumši tie mežiņi,
Kur caunīte nakti guļ;
Sveši, sveši tie ļautiņi,
Kur māmiņa man' aizveda.

15613. (18916.)
Viena pate auzu vārpa
Vidū lauka līgojās;
Viena pate mātes meita
Svešu ļaužu pulciņā.

15614. (18917.)
Krustu metu, Dievu lūdzu,
Tautu galdu piesēduse;
Krustīts manis augumiņis,
Nekrustīts tautu galds.

15615. (18918.)
Sēd', mūsu māršiņa,
Te tava vieta,
Tei sāle, tei maize,
Tei arējiņš.

15616. (18920.)
Cērt, cērt, bāliņu,
Sobenu krustiem,
Cērt mūsu māršai
Sēdamu vietu.

15617. (18921.)
No šā paša vakariņa
Sāksies jauna dzīvošan':
Jauna sēd saiminiece
Istabiņas dibinā.

15618. (L. B.)
Sēdi, sēdi, jaunā mārša,
Lielu snuci uzmetusi;
Gan es rītu aplūkošu,
Kas tavā pūriņā.

15619. (18923.)
Jel actiņas parādiet
Šās maizītes arājam,
Vai bij šķilts, vai perēts,
Vai palicis vanskarē.

15620. (18924.)
Vedat mani vīru klāti,
Rādat vīra krustdēliņu;
Es tam vīra krustdēlami
Doš' jostiņu, kukulīti.

15621. (18925.)
Cēla man rudzu maizi,
Cēla man kviešu maizi,
Es neēdu tās maizītes,
Kamēr veda arājiņu.

15622. (18926.)

Slēpies, brālīti,
Nu tevi meklē:
Trīs tautu kaikari
Meklētāji.

15623. (18927.)

Slēpies, brālīti,
Zierdziņu stallī,
Nu tevi meklē
Kaikaru draudze:
Sigāns pa priekši,
Sigāne pakaļ.

15624. (18928.)

Gatavēža tautu meita,
Gaid' gatavu pienesot;
Nāk bāliņš, arājiņš,
Nāk ar maizes kukulīti.

15625. (18929.)

Ne mūsu bāliņš
Tukšu roku nāca:
Ar alus kanniņu,
Ar maizes klaipiņu.

15626. (18930.)

Nu sāka ķikala
Priecātiesi,
Redz manu bāliņu
Kā gaigaliņu.

15627. (18932.)

Veŗu durvis, speŗu kāju,
Metu acis dibinā:
Tur sēdēja māsa mana,
Mana jauna līgaviņa.

15628. (18933.)

Appuškoju tautu dēlu,
Pie māmiņas dzīvodama;
Kad aizgāju, tad piesēdu
Kā pie kupla ozoliņa.

15629. (18934.)

Augu, augu, netraucos,
Lai zaroja tautu dēls;
Kad aizgāju, piesēdos
Kā pie kupla ozoliņa.

15630. (18935.)

Vai, vai, māsiņa,
Tav īsa sagša,
Netiek mūs' brāļam
Par cepurīti.

15631. (L. B.)

Kas tā tāda griezes galva
Sēd pie mana bālēliņa?
Mans brālīts kā kundziņš,
Dzeltāniema matiņiem.

15632. (18937.)

Mācies, Anniņa,
Bērniņu auklēt,
Šogad citam,
Citu gadu pašai.

15633. (18938.)

Mācies, māršiņa,
Divi darbi darīt:
Bērniņu auklēt,
Putriņu vārīt.

15634. (18939.)

Tautu meita lielījāsi,
Manu bērnu apģērbuse;
Cimdus, zeķes iedevuse,
Vēl vajaga apsējiņa.

15635. (18942.)

Dodat ēsti, dodat dzerti,
Svešas zemes raudavai,
Tā jau badu nomirusi,
Tāļu ceļu staigājot.

15636. (18944.)

Ēst man bija to maizīti,
Ko neara bālēniņi;
Mīlēt man to tautieti,
Ko augdama neredzēju.

15637. (18945.)

Manis dēļ, dēla māte,
Neklāj galdu šovakar:
Mani mana māmulīte
Paēdušu pavadīja.

15638. (18801.)

Tautu meita iestigusi
Vaivarīšu puriņā.
Tec, bāliņ, met laipiņu,
Tur būs skaista līgaviņa.

15639. (18802.)

Tiešām tautas tā nedara,
Kā dar' mani bālēliņi:
Līka koka laipu meta,
Lai es krītu ūdenī.

15640. (18946.)

Pirmo gadu tu, vedekla,
Neņem nazi rociņā;
Griez otrā gadiņā,
Tad tu pati nopelnīji.

15641. (18947.)

Protiet kaunu, sveši ļaudis,
Mūs' māsiņa neēdusi,
Mūs' māsiņa neēdusi,
Vakarēju ēdumiņu.

15642. (18948.)

Apsēdies, baudi maizi,
Liela rada brāļa sieva;
Tu jau pati gan zināji,
Tu nebiji baudījusi.

15643. (18950.)

Traucies, brālīti,
Maizīti griezt,
Tā tav pieder,
Tā ir tava.
Traucies, māsiņa,
Gaļiņu likt,
Tā tav pieder,
Tā ir tava.

15644. (L. B.)

Ēdat gaļu, vedējiņi,
Bāžat kaulus kabatā;
Kad sabruks panāksnieki,
Tiem dos zobus paurdīt.

15645. (18951.)

Bij' ēdusi, bij' dzērusi
Sav' arāja istabā,
Būt' ļautiņi zinājuši,
Valodām nevarētu.

15646. (18952.)

Bāliņš man ēsti deva
Pusriecieņa dieniņā;
Nāc, bāliņ, celšu klaipu,
Nu man savs arājiņš.

15647. (18955.)
Aunieties, bālēliņi,
Tēraudiņa zābakos,
Akmenaiņa tautu zeme,
Šķiļ uguni staigājot.

15648. (18956.)
Iešu, iešu, kā neiešu
Māsiņai panāksnos;
Došu, došu, kā ne došu
Divus zelta gabaliņus.

15649. (18958.)
Ieš' māsai panākstos
Ar vizuļu vainadziņu;
Nāks māsiņa citu gadu
Man ar visu arājiņu.

15650. (18959.)
Es to nieku nebēdāju,
Ka paliku pakaļā:
Zinu ceļu, māku braukt,
Turu labu kumeliņu.

15651. (18961.)
Jāj, brālīti, niedru tiltu,
Iemau savu kumeliņu,
Lai tas tevi nenosvieda,
Niedoliņus kodīdams.

15652. (18962.)
Jājat, mani bālēliņi,
Lai tā Dieva zeme rīb;
Aizjājuši kliecat visi,
Lai trīc tautu istabiņa.

15653. (18963.)
Krustīm jāja kaŗa vīri,
Krustīm mani bālēliņi;
Krustīm kāra linu dvieļus,
Krustīm zīda nēzdaudziņus.

15654. (18964.)
Kuplis, kuplis ozoliņš
Tautu dēla tīrumā;
Tur aizveda mūs' māsiņu
Pie ozola stādītāja.

15655. (18965.)
Lakstīgala, trejvalode,
Nāc man līdzi tautiņās;
Tu drīkstēji, tu mācēji
Taut' istabu tricināt.

15656. (18967.)
Neej, bāliņ,
Līdz krust' cirt',
Līdz krust' cirt',
Līdz plint' sprāg'.

15657. (18968.)
Pašam brūtes vedējam
Būs mugura oderēta:
Zīda pušķus vien atradu,
Kur māsiņa gāzusies.

15658. (18969.)
Steidzaties, bālēliņi,
Pēc māsiņas tautiņās,
Atrasiet māsiņai
Vecu tiesu nodarītu.

15659. (18970.)
Tautas māsiņ' i aizveda
Caurajās kamanās.
Dzenaties, bālēliņi,
Būs ceļā izkritusi.

15660. (18971.)
Teci, teci, kumeliņ,
Gar gaŗo sila malu,
Lai atrastu sav' māsiņu
Baltā zīžu vaiņagā.

15661. (18972.)
Visi mazi avotiņi
Vakarā miglu meta;
Visi mazi bālēliņi
Jāj māsai panākstos.

15662. (18973.)
Cielaviņa tiltu tek,
Tilta grodus skaitīdama;
Bāliņš jāja pēc māsiņas,
Asariņas slaucīdams.

15663. (18974.)
Ciemā gāja ciemaliņa,
Tur nogāja, tur palika.
Eita, brāļi, atnesiet
Ciemaliņas vainadziņu.

15664. (18975.)
Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Dod jel drīzi gaisumiņu,
Man' tautiņas šo naksniņu
Kā putniņu vārdzināja.

15665. (18977.)
Pa lodziņu pasavēru,
Kuŗa pušu saule lēca;
Kuŗa pušu saule lēca,
Tur nāk mani bālēliņ'.

15666. (18978.)
Pie lodziņa ķīkaliņa
Gaida sava bālēliņa.
Vai redzēji, ķīkaliņa,
Kuŗu ceļu pat' atnāci?

15667. (18979.)
Tumsiņāi dienas gaidu,
Dienāi saules uzlecot;
Tautiņās nogājusi,
Gaidu savu bālēliņu.

15668. (18980.)
Aiz kalniņa tauri pūta,
Birzī zviedza kumeliņi.
Ai, svešā māmuliņa,
Nu nāk mani bālēliņi.

15669. (18981.)
Dedziet, tautas, sveču guni,
Puškojiet istabiņu,
Tilti rīb, pieši skan,
Nu nāk mani bālēliņi.

15670. (18983.)
Ieveries, sveša māte,
Kur nāk mani bālēliņ',
Skaldīs tavu pagalmiņu
Tēraudiņa pakaviem.

15671. (18985.)
Ekur nāk, še būs klāt,
Mani balti bālēliņi;
Caur mežiem pieši spīd,
Meža virsu cepurītes.

15672. (18987.)
Nu jāj mani bālēliņi,
Triju kungu zeme rīb;
Klab tērauda pakaviņi,
Skan sudraba iemauktiņi.

15673. (18988.)
Rīb zemīte, šķind iemaukti,
Nu jāj mani bālēliņi;
Dreb tautietis kā lapiņa,
Man blakām stāvēdams.

15674. (18990.)
Tā jāj mani bālēliņi,
Kā ar sniegu apsniguši,
Sirmi zirgi, melni svārki,
Melnas ūdru cepurītes.

15675. (18991.)

Taure skan, taure skan, —
Kas tie taures pūtējiņi?
Nāk tie taures pūtējiņi,
Nāk deviņi bālēliņi.

15676. (18992.)

Tautas dzied, tautas dzied,
Es staigāju raudādama;
Es izdzirdu raudādama,
Zviedz bāliņa kumeliņš.

15677. (18993.)

Tautas jāj, tilti rīb,
Nejāj mani bālēliņi;
Kad jūs mani bālēliņi,
Skanēs skaņi zobeniņi.

15678. (18994.)

Tei jājat, bālēliņ',
Tei kaŗat zobeniņ's,
Tei māsiņa raibes aude
Vītoliņa ēniņā.

15679. (18995.)

Tec, tautieti, vārtu vērt,
Nu jāj mani bālēliņi,
Nu jāj mani bālēliņi,
Krustīm josti zobentiņi.

15680. (18996.)

Tilti rīb, pieši skan,
Nu jāj mani bālēliņi;
Tec, tautieti, vārtu vērt,
Sit cepuri padusē.

15681. (18998.)

Tiltiņš rībēja,
Podziņas skanēja,
Nu brauca brālītis
Māsiņas raudzīt.

15682. (18999.)

Treju kungu zeme rīb,
Kur jāj mani bālēliņi;
Droši vīri, kalti zirgi,
Skan tērauda zobeniņi.

15683. (19000.)

Dzirdēju tautiņas,
Bet neredzēju:
Aiz kalna dudina
Kā pērkoniņš.

15684. (19001.)

Nu pūš, nu pūš
Ziemeļa vējiņš;
Nu brauc melnie
Ziemeļa ļaudis.

15685. (19002.)

Vakar šāvu vāverīti,
Šodien krita rībēdama;
Vakar vežu tautu meitu,
Šodien nāca bālēniņi.

15686. (19003.)

Viesi brauc, viesi brauc!
Ar ko viesus mielosam?
Aizkuram istabiņu,
Dūmiem viesus mielosam.

15687. (19005.)

Attaisat man vārtiņus,
Ielaižat sētiņā,
Ne es jūsu zemīt' ņēmu,
Ja naksniņu pārgulēju.

15688. (19007.)

Darait durvis, veŗat vārtus,
Laižat mani sētiņā;
Man pašami vaŗa krūtis,
Kumeļami tēraudiņa.

15689. (19008.)

Gaŗām, gaŗām,
Miesnieka zeļļi!
Gaŗām aizveda
Ālavas govi.

15690. (19009.)

Gaŗām, gaŗām
Sakārņu tauta!
Gaŗām aizveda
Sakārņu kaudzi.

15691. (19013.)
Parādiet, sveši ļaud's,
Kāda jūsu grāmatiņa!
— Ar pirkstiem izrakstīta,
Ar zobiem izlasāma (= plācens).

15692. (19015.)
Parādiet, sveši ļaudis,
Kāda jūsu grāmatiņa!
Tāda jūsu grāmatiņa:
Gaŗām ciemu jāreizo.

15693. (19017.)
Tautu dēla zemi vārti
Deviņām atslēgām;
Ja Dieviņis palīdzēs,
Tāpat drīzi cauri iešu.

15694. (19018.)
Veŗat vārtus, vērējiņi,
Veŗat labi li galam,
Div' bāliņi blakām jāja,
Lai nelauž zobeniņu.

15695. (19019.)
Veŗaties, vaŗa vārti,
Līdz pašam galiņam:
Trīs atjāja mātes brāļi,
Krustām josti zobentiņi.

15696. (19020.)
Veŗaties, vaŗa vārti,
Līdz pašam stuburam,
Mēs bijām tie bāliņi,
Kas māsiņu audzināja.

15697. (19021.)
Ar dunduri es aizjāju
Māsiņai panākstos;
Gribēj' tautas vārtus vērti,
Es par žogu sētiņā.

15698. (19024.)
Dienu alkšņi pumpuŗoja,
Nakti bērzi vizuļoja;
Dienu tautas māsu veda,
Nakti jāja bālēliņi.

15699. (19025.)
Dievs, nedevi tādu klaju,
Kāda klaja tāi sētāi:
Ne mietiņa neatradu,
Kur piesieti kumeliņu.

15700. (19026.)
Dodat auzas kumeļam
Par celiņa tecēšanu,
Man pašam kviešu maizi
Par māsiņas auklēšanu.

15701. (19027.)
Dodiet mums, sveši ļaud's,
Ko bijāt solījuši:
Zirgiem auzu, puišiem meitu,
Sievām salda alutiņa.

15702. (19028.)
Dodiet rūmi, sveši ļaudis,
Neba man daudz vajaga:
Kumeļam staļļa kaktu,
Man pašam istabiņu.

15703. (19029.)
Ekur vīri, ekur zirgi,
Ekur kupli kažociņi;
Ekur jāja saulītē
Tās māsiņas bālēliņi.

15704. (19030.)
Ekur stalti kaŗa vīri
Mani balti bālēliņi:
Ar zobenu vārtus vēra,
Stāvu dīda kumeliņu.

15705. (19032.)
Es gan zinu, mans brālīti,
Kas uz tava kumeliņa:
Zīda pušķis, zelta sedli,
Tie uz tava kumeliņa.

15706. (19033.)
Jāj pie durvu, bālēliņ,
Sien pie krampja kumeliņu,
Kam tu mani, maz' esot,
Aiz matiem plucināji.

15707. (19034.)

Jājat, brāļi, apkārt bierzi,
Vidū vien nejājat,
Vidū stāv mūs' māsiņa,
Villainītes puškodama.

15708. (19035.)

Jājiet jāšus, bālēliņi,
Ko kājām cierējiet?
Vai tautām auzu trūka,
Vai zaļā āboliņa?

15709. (19036.)

Jājat jāšus, bālēliņi,
Ko kājām reizējat?
Vai naudiņas jums nebija,
Nopirkt labu kumeliņu?

15710. (19037.)

Kā gulbīši man bāliņi,
Kā gaigalas kumeliņi,
Tikko pāri nepārskrēja
Pār tautieša istabiņu.

15711. (19038.)

Kājām tautas, kājām tautas,
Zirgiem mani bālēliņi,
Zirgiem mani bālēliņi,
Taut' auziņu ēdējiem.

15712. (19039.)

Kāzenieki, kāzenieki,
Jums navaida vecākā:
Man' bāliņi nosaluši
Jūsu sētas pagalmā.

15713. (19040.)

Labvakar, diža sēta!
Dosi māju, vai nedosi?
Vai būs mane mājas ņemt
Pa kumeļa kājiņām?

15714. (19041.)

Labvakar, diža sēta!
Vai dosiet naktes māju,
Kumeļam staļļa stūri,
Man istabas dibeniņu?

15715. (L. B.)

Labvakar, zagļu sēta,
Kur likāt mūs māsiņu?
Vai klētēja aizslēdzāt,
Vai druvāji stādījāt?
Ja klētēja aizslēdzāt,
Parādiet vainadziņu,
Ja druvā stādījāt,
Tad gaidīšu pārejam.

15716. (19042.)

Lai būs alga, kam būs alga,
Alga brūtes vedējam:
Es atradu zelta pušķi,
Kur māsiņa gāzusies.

15717. (19043.)

Līdz pusei vien pavilku
Tēraudiņa zobentiņu,
Tā sabira sveši ļaudis
Kā zvirbuļi kaņepēs.

15718. (19044.)

Lūdzaties, sveši ļaud's,
Ja variet piesalūgt:
Man bij viens brālēliņš
Pērkonīša bargumiņu.

15719. (19045.)

Masas dēļ, ne kalpones,
Trīskārt rāvu zobentiņu:
Divi reizes celiņā,
Trešu tautu pagalmā.

15720. (19046.)

Maksājat, sveši ļaud's,
Manu dubļu bridumiņu,
Manu dubļu bridumiņu,
Kumeliņa dzinumiņu.

15721. (19049.)

Nieki, brāķi sveši ļaudis
Pret maniem bāliņiem;
Edz kur zirgi, edz kur vīri,
Edz kur kupli kažociņi.

15722. (19050.)

Raugaties, sveši ļaudis,
Kāda pulka man atnāca;
Man naudiņu pakaļ dzina
Ar sudraba vāģīšiem.

15723. (19051.)

Še nāciet, bālēliņi,
Še māsiņu iedevām;
Še ir viena kupla liepa,
Še karam iemautiņus.

15724. (19052.)

Sniedziņš sniga, putināja,
Laukā manis kumeliņš;
Ņem, māsiņa, baltu sagšu,
Apsedz manu kumeliņu.

15725. (19053.)

Sveši ļaudis, sveša zeme,
Kur bij man mājas mest?
Tur bij man mājas mest,
Zem kumeļa kājiņām.

15726. (19054.)

Tautu dēla pagalmā
Pieci velni zem akmiņa;
Man pērkoņa kumeliņi,
Visus piecus saspārdīja.

15727. (19055.)

Te nu bija, te nu bija
Visa gada taisījums!
Mani bēri kumeliņi
Drumpačās sabradāja.

15728. (19056.)

Vai te bija, vai nebija
Šī sētā zirgu vīra?
Kā atbraucis, tā palaidu
Vaļām savu kumeliņu.

15729. (19057.)

Visi mani bālēliņi
Polainām cepurēm;
Sasagrieza pagalmā
Kā rozītes dārziņā.

15730. (L. B.)

Maza, krupa tautu meita,
Kas tie daiļi jaunbrālīši!
Stundām pieši noskanēja
No kumeļa nolēcot.

15731. (19061.)

Brālīts brauca panāčos
Tīri koka ratiņiem:
Egļu rati, bērzu spieķi,
Kārklu rīkšu kuražiņa.

15732. (19062.)

Div' irbītes ceļu tek
Nosukātu cekulīti;
Nava kauna brālītim
Nesukātu kumeliņu!

15733. (19063.)

Eij, bāliņ, eij, bāliņ,
Tavu skaistu važošan':
Tu aizjūdzi raibu cūku
Rakstītās kamanās.

15734. (19064.)

Es izlēju sudrabiņu
Pie bāliņa namdurīm;
Atjāj pieci panāksnieki,
Noslīkst pieci kumeliņi.

15735. (19066.)

Es cerēju īsto brāli
Labu zirgu atjājam:
Īstais brālis atklopēja
Ar vecāme mīsteklēm.

15736. (19067.)

Kas tas tāds jājējiņš?
Lepni tek kumeliņš.
Saimenieka dēliņš bija,
Kalpa vīra kumeliņš.

15737. (19069.)

Ķīlājiet, ķīlājiet,
Mani balti bālēliņi:
Sveši ļaudis nobraukuši
Jūsu rudzu tīruminu.

15738. (19070.)

Ko tie mūsu kaķi ņaud,
Pa pagalmu staigādami?
Še sanāca panāksnieki
Ar tiem kaula kažokiem.

15739. (19071.)

Ko tie tēva suņi rēja,
Rindiņā satupuši?
Ieraudzīja bajāram
Noskrendušu kumeliņu.

15740. (19073.)

Nava laba brūtes rada,
Nava laba kumeliņa;
Tādi vien kumeliņi,
Kādas mūsu sprēslicīņas.

15741. (19076.)

Neba visi panākstnieki
Pa vārtiem sanākuši:
Pa ričiem salīduši,
Kā sivēni burkānos.

15742. (19077.)

Pirmajam jājējam
Krijiem šūtis deguniņš;
Jau otram, jau trešam
No sveķiem tecināts.

15743. (19078.)

Sabrauca panākšķi
Kā lieli kungi,
Sagrieza cepures
Kā kuņas astes.

15744. (19079.)

Sajāja panāksni
Akliem zirgiem,
Sakrita Jaudzumu
Tupeņu bedrē.

15745. (19081.)

Simtu cēla zīda krēslu,
Simtiem gaida panāksniekus;
Aili, manu lielu kaunu,
Viens atjāja nozarītis.

15746. (19082.)

Visi kalti, visi kalti
Panāksnieku kumeliņi,
Cits vīzēm, pastalām,
Cits košām kurpītēm.

15747. (19084.)

Sveši ļaudis miežus sēja
Pa manām kājiņām;
Tik sējat, nesējat,
Man nenieka nekaitēja.

15748. (19085.)

Caura tautu istabiņa
Līdz otrami dubenam;
Skaidra mana valodiņa
Līdz citami vakaram.

15749. (19086.)

Dedzin' skalu, dedzin' sveces,
Tumsa tautu ustabiņa;
Šķil, bāliņ, uguntiņu
Ar tērauda zobentiņu.

15750. (19087.)

Ej pa priekšu, dižis brāli,
Rūmī tautu istubinu,
Dzen tās tautu mellacītes
No galdina aizkrāsnē.

15751. (L. B.)

Jāj, brālīti, tautiņās,
Rūmī tautu istabinu;
Kur sēdēs piecas māsas,
Kur deviņi bālēlini.

15752. (19089.)

Ej pa priekšu, mātes brāli,
Rūmē tautu istabiņu:
Maza tautu istabiņa
Kā tā žurku lamatiņa.

15753. (19092.)

Ko, māsiņas, darīsim,
Jau tik agri sanākušas?
Nule vilka tautu dēlu
No drabiņu kubuliņa.

15754. (19094.)
Labrītiņ, Dievs palīdz!
Vai būs silta istabiņa?
Ja būs silta istabiņa,
Būs man jauka valodiņa.

15755. (19095.)
Labrītiņu, Dievs palīdz!
Svešu ļaužu istabā.
Kur' likāt man' māsiņu,
Ko vakar atvedāt?

15756. (19098.)
Meklējiet, meklējiet,
Man pazuda, man pazuda,
Man pazuda jaunā māsa
Tautu dēla klētiņāi.

15757. (19099.)
Nebiju lustīga,
Nu kļuvu lustīga,
Nu savu māsiņu
Rokā dabūju.

15758. (19100.)
Pazinu, pazinu
Māsiņas pēdas,
Kur bija lēkuse
No kumeliņa,
Pa laipu tecējse
Tautieša klētī.

15759. (19101.)
Šķil, brālīti, uguntiņu
No tērauda zobentiņa,
Tumsā sēd mūs' māsiņa
Svešu ļaužu istabā.

15760. (19102.)
Šķiņaties, zosu draudze,
Laidiet gulbi ezerā;
Šķiņaties, sveši ļaudis,
Laidiet brāļus istabā.

15761. (19103.)
Šovakar man pieder
Visa tautu istabiņa;
Jau rītā saulītē
Māsiņai atvēlēšu.

15762. (19104.)
Sveši ļaudis man' māsiņu
Aizkrāsnē iebāzuši;
Nāc, māsiņa, sēd' pie galda,
Kur sēd tavi bālēliņi.

15763. (19105.)
Tautas mani, aizvedušas,
Kaktiņā ielikušas;
Ja Dieviņš palīdzēs,
Būs man visa istabiņa.

15764. (19106.)
Eita, mani bālēliņi,
Līdz pašam dibinam:
Laba bija man dzīvīte,
Labs bij man arājiņš.

15765. (19107.)
Es atnesu tev, māsiņ,
No māmiņas labus rītus;
Ka zinātu tu, māsiņ,
Kā māmiņa gauži raud!

15766. (19108.)
Iztecēja dzeguzīte
No egliena kukodama;
Iztecēja mūs' māsiņa
No tautām raudādama.

15767. (19109.)
Kas, bērziņ, tev apsedza
Zaļu lapu villainīti?
Kas, māsiņ, tev' aizveda
Tādējās tautiņās?

15768. (19110.)
Kas, bērziņ, tev pakāra
Zaļa vaŗa pakariņu?
Kas, māsiņ, tev' iedeva
Ar variņu tautiņās?

15769. (19113.)
Kas ieveda tev', māsiņ,
Tāi kaktā, līkumā?
Sirmi zirgi tev' ieveda,
Lieku ļaužu valodiņ'.

15770. (19114.)

Kas, māsiņ, tev' attrieca
Tautas galda galiņā?
Vai vējiņš tev' atpūta,
Vai ūdens atlīgoja?

15771. (19116.)

Labvakar, man' māsiņ!
Mīl tev tautu istabiņa?
Ja nemīl, nāc ārā,
Sēd manās kamanās.

15772. (L. B.)

Labu dzirdu, labu redzu
Labu ļaužu sētiņā:
Ir gailītis iztecēja
Medotām kājiņām.

15773. (19117.)

Manis dēļ, bālēliņi,
Ceļāi dusmu neturēji;
Kā es gājis, tā dzīvošu
Pie tā ķītra tēva dēla.

15774. (19118.)

Manas gaudas asariņas
Uz vecaja bālēliņa:
Tas tautāmi ieteicējs,
Tas vietiņas raudzītājs.

15775. (19119.)

Nē, māsiņa, raud' uz mani,
Ne uz mani žēlojies,
Es jau liedzu, tu jau gāji,
Tev jau tika prātiņam.

15776. (19120.)

Nenāc vis, man' māsiņa,
Pret manimi raudādama;
Kam vaļiņas tu prasīji,
Kad tautām roku devi?

15777. (19121.)

Nē, māsiņ, raud uz mani,
Ne uz mani žēlojies,
Pate gāji tautiņās,
Labus ļaudis dēvēdama.

15778. (19123.)

Smilgām govju neredzēju,
Vecainēi ganīdama;
Asarāmi nepazinu
Savu baltu bālēliņu.

15779. (19124.)

Vidū jūŗas, pie akmeņa,
Griežas putu gabaliņš;
Vidū tautu, pie bāliņa,
Stāv māsiņa raudādama.

15780. (19125.)

Dūmaļas, dūmaļas
Tie sveši ļaudis,
Aiz galda raidāmi,
Aizkrāsnē līda.

15781. (19126.)

Ielēca sirmais,
Ielēca daglais;
Vispēc ielēca
Strīpainais.

15782. (19129.)

Kas tie tādi panāksnieki?
Spaļi vien, spaļi vien!
Kad izlaida vējiņāi,
Kā spalīši izputēja.

15783. (19130.)

Kas tie tādi panākstnieki?
Čuras vien, čuras vien!
Vai jūs, čuras, redzējāt
Mūs' brālīša vedējiņus?

15784. (19131.)

Kas vells bija to redzējis?
Piecus brāļus panākstos?
Viens bāliņš, div' bāliņi,
Ekur skaisti piedienēja.

15785. (19133.)

Kur liksim, neliksim
Tik pasaul panāksnieku?
Liksim pašus cūkkūtī,
Zirgus cūku aplokā.

15786. (19134.)
Kur liksam, neliksam
Viena druska panāksnieku?
Sametam aizkrāsnē,
Lai skrubina circenīši.

15787. (19135.)
Kuŗi velni to redzēja,
Piecas bābas panāksnos?
Divi sievas, trešā meita,
Tā panāksnu vecā tiesa.

15788. (19136.)
Kuŗi velni to redzējši,
Tik maz meitu panāksnos?
Piecas meitas, sešas meitas,
Ekur luste dancojot.

15789. (19137.)
Liec, bāliņ, simtu krēslu,
Māršai simt' bālēliņu;
Lai tie diži, lai tie mazi,
Visi grib sēdināti.

15790. (19138.)
Grietīn' liela lielījās,
Simtiem dzīt panāksniekus;
Nu atnāca, nu redzēju,
Nav skaišam desmitīn'.

15791. (19139.)
Nākat, tautas, istabā,
Baudait manu barībiņu;
Tēvs pacēlis liepu krēslus,
Māte galdu apklājuse.

15792. (19140.)
Ne tie visi, ne tie visi
Tās māsiņas bālēliņi:
Visi veci brūtgāniņi
Žēlabām sanākuši.

15793. (19141.)
Nela lietu atvedām,
Nela lieta pakaļ nāk:
Zirnājiņus atvedām,
Pupājiņi pakaļ nāk.

15794. (19142.)
Nel' tie visi lūgti viesi
Tautu meitas panākšņos,
Citam kūja noklaudzēja,
Sētmalā nosviežot.

15795. (19144.)
Še tādu nebija,
Kādas nu sanāca:
Strīpainas, rūtainas,
Lielām ausīm.

15796. (19145.)
Sievas gāja panākstos,
Kāda velna meitas gāja;
Meitas gāja panākstos,
Kāzu puišu gribēdamas.

15797. (19146.)
Znoti vien, znoti vien,
Kur tie mani ķelavaiņi?
Vai tā mana līgaviņa
Bez māsiņas uzauguse?

15798. (19147.)
Tad tik pazinu
Dižo vedēju,
Kad iedzina panāksniekus,
Durvīs krustu ieskaldīja.

15799. (19148.)
Tautu meita žīdam rada,
Žīdi vien panākstos.
Tiem vajaga salda piena,
Vajag ceptu rācentiņu.

15800. (19149.)
Ūjā, vels, ūjā, vels,
Tēvs meitai panākstos!
Lūdzat Dievu, metat krustu,
Lai nenāk māmuliņa.

15801. (19150.)
Veķi, veķi, veci radi,
Nu man nāk jauni radi,
Nu man nāk jauni radi,
Jaunu radu brālēliņi.

15802. (19152.)
Vēlēju svešļaudīm
Noģērbties,
Kārt savas sapatas
Namāi vadzēi.

15803. (19153.)
Nesat, mani bālēliņi,
Bērza kārti istabā,
Tur pakāru zīda rotu,
Tur vizuļu vainadziņu.

15804. (19154.)
Velkat, mani bālēliņi,
Bērza kārti istabāi,
Lai sameta sveši ļaudis
Savas vēja lupatiņas.

15805. (19156.)
Droši, brāļi, dzīvojam
Tautu galda galiņā,
Zinājām sav' māsiņu
Visu darbu darītāju:
Šuvējiņu, vērpējiņu,
Audekliņa audējiņu.

15806. (19157.)
Es apsēdu tautu galdu
Ar deviņi bālēliņi;
Tautu čuras izbīdīju
Pa galdiņa galiņiem.

15807. (19158.)
Es pie galda, es pie galda,
Man galdiņš piederēja;
Šovakar man pieder,
Visu mūžu māsiņai.

15808. (19159.)
Es sēdēju pie galdiņa,
Man galdiņš piederēja;
Es atnācu pēc māsiņas,
Man māsiņa piederēja.

15809. (19162.)
Grīd, tautieti, meldu galdu
Pāri visu istabiņu,
Es atnāču lielu radu,
Trīsdesmit bālēliņu.

15810. (19163.)
Laiku saku tautiešam,
Lai cērt lielu istabiņu,
Kur sēdēs pieci svaiņi,
Kur deviņi bālēliņi.

15811. (19165.)
Nāc, māsiņa, sēd' aiz galda,
Nu sēd tavi bālēliņi;
Gan pie duru piestāvēsi,
Kad aizies bālēliņi.

15812. (19166.)
Ne es ēdu, ne es dzēru,
Bālēliņa gaidīdama;
Nu es dzeršu, nu ēdīšu,
Nu bāliņu sagaidīju.

15813. (19167.)
Nesēdi, brālīti,
Kaikaru pulkā,
Kaikari iedos
Sav' padomiņu.

15814. (19168.)
Sasēda mellie
Egliena ļaudis;
Nedega svecītes
Ne dedzināmas.

15815. (19169.)
Sēdati, ļautiņi,
Kā redzēdami;
Mēs meža ļautiņi,
Zaroti beņķi.

15816. (19170.)
Es šķitu pār kalnu
Ar ratiem braucam:
Panāksti nabagi
Pātarus skaita.

15817. (19171.)
Nemāk svešļaudis
Pātarus skaitīt,
Kā Leišu nabagi
Notunturēja.

15818. (19172.)

Parādi, Kačiņ,
Kur tava eglīte?
Tur tava eglīte
Vērīša malā.

15819. (19173.)

Dej, eglīte, lec, eglīte,
Tautu galda galiņē!
Ne eglīte viena lec,
Egles zari līdza lec.

15820. (19176.)

Dej, eglīte, lec, eglīte,
Tautu galda galiņā!
Te, eglīte, tu paliksi,
Te māsiņa puškotāja.

15821. (19178.)

Zosu spalvu tā eglīte,
Ka tā daiļi neskanēja;
Kad tā būtu gaiļa spalvu,
Tad dziedātu kā gailītis.

15822. (19179.)

Vai, vai, NN
Tavu kāru sirdi:
Izņēmi vilkam
Pušplēstu sirdi.

15823. (19182.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Es netiku bīdelējse;
Nu sanāca bīdelbikši,
Bīdēļ' maizes ēdējiņi.

15824. (19186.)

Ai, svainīti, miglacīti,
Kam vakar neatnāci?
Man bij divas ratu rumbas
Kuiļa nagu piesālītas.

15825. (19187.)

Vai, svecīte, lukturīte,
Aptec manu galda galu!
Svešā māte nepatapa,
Svešus viešus mielodama.

15826. (19192.)

Apēda panāksni
Dūmaļas mūli.
Pāries mājā
Maurodami.

15827. (19196.)

Apnikuse māsiņai
Bālēliņa balta maize;
Vai tā tautu pelu maize
Saldu medu apmedota?

15828. (19197.)

Apsviluse tautu maize,
Apsviluse cepējiņa;
Mūs' maizīte kā šūniņa,
Kā bitīte cepējiņa.

15829. (19207₁.)

Bij dzeltēni kāzu galdi,
Vai ar vasku novaskoti?
Bij vaskoti, nevaskoti,
Vasar plēsti saulītē.

15830. (19208.)

Brāliņam tīra maize,
Vēl maldama izsijāj';
Tautiņām bērulaiņa,
Vēl piebēra sēnaliņ'.

15831. (19210.)

Brīnējos, ērmojos,
Kāda smaka istabā:
Lielajam vedējam
Jēla desa kabatā.

15832. (19211.)

Ni es būtu smalk' malusi,
Ni tik smalki sijājusi,
Kau' es būtu zinājusi
Tādus ķaušus ēdājiņus.

15833. (19212₁.)

Dievam devu to slavīti,
Man bagāti bālēliņi:
Maizītē bagātība,
Ne zeltā, sudrabā.

15834. (19214.)

Desa lēca pār galdiņu,
Līkumiņu mētādama;
Panāksnieki pakaļā,
Gaŗas dūces rociņā.

15835. (19216.)

Duj' labi nokāvu
Māsiņas kāzās:
Baŗotu vērsi,
Negudru suni.
Baŗotu vērsi
Māsiņas radim,
Negudru suni
Svešim ļaudim.

15836. (19217.)

Dod, Dieviņ, kad vēl rastu
Citu tādu saimenieku:
Dod man ēst, dod man dzert,
Pie darbiņa nesūtīja.

15837. (19220.)

Dodat man, dodat man,
Kas jums lieti nederēja:
Dodat man piena rausi,
Medus poda padibinu.

15838. (19221.)

Iesēdās Jānītis
Panākstu pulkā,
Panākstu kumāsa:
Gribēdams.
Dabūsi, dabūsi
Panākstu kumāsu
Dabūsi panākstu
Lamāšanu.

15839. (19222.)

Iesim, māsiņas,
Teteŗus šaut:
Grib mūs māršiņa
Teteŗa gaļas.

15840. (19223.)

Ēd, bāliņi, dzer, bāliņi,
Es jau tava vairs nebūšu:
Patīkama šī zemīte,
Patīkams arājiņš.

15841. (19225.)

Ēdi, ēdi, jaunā mārša,
Manas ceptas karašiņas;
Man sadega vēderiņš,
Man nolīka muguriņa.

15842. (19226.)

Ēd, ēd, Anniņa,
Atloki piedroknes:
Tev kāro sirsniņa
Dubena kacēt.

15843. (19227.)

Ēd, ēd, NN,
Kaunies meitu,
Jem gaļas gabalu,
Lien pabeņķē.

15844. (19228.)

Ēd, ēd, Anniņa,
Lielajus kumasus;
Jau muti grozīji,
Kā vārna šķili.

15845. (19229.)

Ēd, ēd, NN,
Neplāti muti,
Ieskries žagata,
Izraus kumosu.

15846. (19233.)

Ēd, ēd, NN,
Neskaties griestos,
Pakāršu sakarni
Deguna galā.

15847. (19235.)

Ēd, ēd, Ansiņ,
Palasīdamies;
Cita plekste viersūi,
Cita apakšāi.

15848. (19238.)

Ēd, ēd, Vācieti,
Neskaties griestos,
Vēl tev priekšā
Trejāda maltīte:
Cepta pīle, vārīts zaķis,
Trīs līkumu mušu desu.

15849. (19240.)
Ēd, ēd, NN,
Stiep gaŗas lūpas,
Lai zupe nelija,
Lai druskas nebira.

15850. (19243.)
Ēdi, ēdi tu, NN,
Ar lieliem kumasiem;
Ja kaklā metīsies,
Ar kruķīti pakruķēs.

15851. (19245.)
Ēdi, ēdi tu, NN,
Met pa logu kumosiņu,
Tur stāvēja tavs vīriņš
Ar pieciem bērniņiem.

15852. (19247.)
Ēd, mutīte, dzer, mutīte,
Lai kakliņš baŗojās,
Lai nesaka sveša māte,
Tievu kaklu staigājam.

15853. (19249.)
Ēdi, ēdi tu, Vācieti,
Pa mazami kumosam;
Dievs dod tev aizrīties
Ar to mazu kumosiņu!

15854. (19251.)
Ēd, NN, paviršām,
Neķer bļodas dibenā:
Pašā bļodas dibenā
Varžu kauli salocīti.

15855. (19252.)
Ēdi, ēdi tu, NN,
Iesa mani gādājies,
Kā es tevi iegādāju
Salmu pūnes dibinā.

15856. (19254.)
Ēd nu, NN,
Kaulainu gaļu,
Kam mūsu ganiņus
Notrenkāji,
Ainasa purvā
Ganīdams.

15857. (19255.)
Ēd pate, kūmiņa,
Sav' kukulīti,
Kam lēci pār abru
Mīcīdama.

15858. (19257.)
Ēdat desas, panāksnieki,
Diegus manus atdodat,
Man palika apkaklīte
Desu dēļi nerakstīta.

15859. (19259.)
Ēdiet desas, panāksnieki,
Gredzeniņu atdodiet:
Man pazuda gredzeniņš,
Des' aizbaru sijājot.

15860. (19260.)
Ēdat, dzeŗat,
Radiņi mani;
Tei mani teicēji,
Tei vainātāji.

15861. (19261.)
Ēdat gaļu, kušijat,
Nava piena, nava sviesta:
Vakar pūta ziemas vēji,
Kazai pupi aizsaluši.

15862. (19264.)
Ēdiet gaļu, panāksnieki,
Bāziet kaulus kulītē,
Aiznesiet māmiņaji
Par meitiņas audzējumu.

15863. (19270.)
Ēdat gaļu, panākstnieki,
Ragus vien atstājiet,
Ko pūtīšu, ko taurēšu,
Citas govis ganīdams.

15864. (19272.)
Ēdiet gaļu, panāksnieki,
Treju lopu gaļa bija:
Suņu gaļa, kaķu gaļa,
Aizpērnā kumeliņa.
Suņu gaļa rietin rēja,
Kaķu gaļa ņaudēt ņaud,
Aizpērnā kumeliņa
Grudzenēt grudzenēja.

15865. (19273.)

Ēdat, grūžat
Jūs, bada bērni,
Neba mums tik vien,
Kā jums priekšā:
Cita maize klētī,
Cita kambarī,
Vēl cita druvā
Dieviņa rokā.

15866. (19274.)

Ēdat, mani bālēliņi,
Div' no viena riecentiņa;
Tiem svešiem ļautiņiem
Ik katram kukulītis.

15867. (19276.)

Ēdat, negaužas,
Ļaujaties,
Jau mana bļodiņa
Dibenu rāda.

15868. (19277.)

Ēdati, panāksni,
Pavaņķēdami,
Tie tādi šņapati
No vecas ķēves.

15869. (19279.)

Ēdat, panāksni,
Pēdēju maltīti;
Ne vairs vārīšu,
Ne vairs cepīšu,
Nei sava podiņa
Dedzināšu.

15870. (19280.)

Ēdat, panāksni,
Šo mazu maltīti,
Pēc jūs dabūsat
Lielāku maltīti:
Circeņu vācele
Piemiekšķēta,
Vabuļu silīte
Pietaukšēta.

15871. (19282.)

Ēdat, panāksni,
Smeķīgas desas!
Kur tādas ņemsat,
Kad mājā iesat?
Vai nebija taukas,
Vai labi ceptas?
Kārīgi panāksni,
Smeķīgas desas.

15872. (19286.)

Ēdat, svešļaudis,
Mums gaļas diezgan:
Mums ceļa maliņa,
Mums žīdi pieved.

15873. (19287.)

Ēdīga, ēdīga
Panāksnu draudze:
Apēda saimnieka
Veco kažoku.

15874. (19288.)

Ēdīgi, ēdīgi
Tie panāksnieki:
Apēde kaķīti
Ar visu asti.

15875. (19290.)

Ēdu tēva tīru maizi,
Pa zemīti mētādama;
Ēdīš' tautu pelu maizi,
Saujiņāi iespieduse.

15876. (19291.)

Es atradu tautiņās
Trīs vainiņas maizītē:
Sadegusi, atlekusi,
Vidū jēla, necepusi.

15877. (19292.)

Es brūtei īstā māsa,
Ko jūs mani mielojāt?
Nei devāt ceptu cāļu,
Nei medota brandavīņa.

15878. (19293.)

Es gan redzu tev, māsiņa,
Tiks maizīte nodalīta:
Sešas dienas nedēļā,
Seši maizes gabaliņi.

15879. (19294.)

Es, Jānīti gaidīdama,
Speltē desu sutināju;
Apkārt silta, vidū auksta,
Gana laba gribošam.

15880. (19295.)

Es nebiju redzējuse
Tādus bada vedējiņus:
Apēd tēva rudzu kaudzi
Ar viesiema pārkariem.

15881. (19296.)

Es rotāju, es meklēju
Sava raiba kaķēniņa;
Kājas, galvu vien atradu
Panākstnieku pagaldē.

15882. (19299.)

Es šķitu Krišam
Sudraba nazi:
Teļaste rokā
Trim žuburiemi.

15883. (19300.)

Es skatosi, es raugosi,
Kur mellais kaķēniņš:
Brūtes māsas kabatā
Asti vien luncināja.

15884. (19301.)

Es saku, es saku,
Kur gaļa paliek?
Div' māsas līdzās,
Ķesele vidū.

15885. (19302.)

Es sūdzēšu māmiņai,
Ko man deva sveši ļaudis:
Deva man sēņu zupi
Sivēniņu silītē,
Sivēniņu silītēji,
Ar melnāmi kaŗotēm.

15886. (19303.)

Es vairs nedzertu
Tāi glāziņā,
Kur tas Jānītis,
Šmurgulis dzēra.

15887. (19304.)

Gan dziedāju, gan raudāju,
To gosniņu ganīdama;
Nu apēda sveši ļaudis,
Ne gabala nedaboju.

15888. (19305.)

Gana dziedu, gana dziedu,
Nekaunās, nekaunās!
Ko tiem bija kaunēties,
Kad tie badu izmiruši.

15889. (19306.)

Gana ēda, gana dzēra
Bajāriņa kāziņās;
Ne pietrūka, ne atlika,
Zupa vien skutulī.

15890. (19307.)

Gana labi es atradu
Tautiņās dzīvodama:
Tīru maizi mēs ēdam,
Astru sietu sijājam.

15891. (19308.)

Gan mūs' māsiņ'
Maizē augus';
Nu tev' aizved
Nodaļ's ēst.

15892. (19309.)

Gaŗa roka Jānīšam,
Vēl gaŗāka piedroknīte;
Slampa, slampa pa bļodiņu,
Biezumiņus meklēdams.

15893. (19310.)

Grib Pēteris gaļu zagt,
Aiz kauniņa nedrīkstēja;
Gaļu žņaudza saujiņā,
Zupe teki rociņā.

15894. (19311.)
Ja, Jurīti, ēsti gribi,
Pavelciesi pagaldē,
Tur bij suņi, tur bij kaķi,
Katris savu tiesu grib.

15895. (19312.)
Kā Dievos pataupīju
Pērno salmu kaugelīti;
To pacēlu panākstiem
Pirmajā maltītē.

15896. (19313.)
Kā, māsiņa, tu sēdēji,
Klēpī rokas salikdama?
Ņem nazīti, griez maizīti,
Mielo savus bālēliņus.

15897. (19317.)
Kārīgi, kārīgi
Tie vedējiņi:
Noēda gaļu
Bez pipariem.
Trīs puiši namēju
Piparus grūž.

15898. (19317a.)
Kalabadi galdiņam
Līkas kājas apakšā?
Ar maizīti nolīkušas,
Ne ar zeltu, sudrabiņa.

15899. (19318.)
Kam tādu sivēnu
Kāzās veda?
Kas jums mājās
Sūkalas ēdīs?

15900. (19320.)
Kas manu skutulu
Izrušināja?
Vakara māsai
Suvēni līdz.

15901. (19323.)
Ķipītī mēs ēdam,
Ķipītī mēs dzeram;
Ja tautiņas smejaties,
Smejaties ķipīšam.

15902. (19325.)
Ko godēšu, to godēšu,
Precenieku, to godēšu:
Došu ēst, došu dzert,
Doš' ar bozi mugurā.

15903. (19330.)
Ko samisa vedējiņi?
Kādas riktes man pietrūka?
Vai man trūka alva šķīvju,
Vai sudraba kaŗotīšu?

15904. (19331.)
Ko tas puisītis
Griestos skatās?
Secumu skatās,
Zobiņu baksta.

15905. (19332.)
Kroga galdi, Rīgas pils
Bez naudiņas nemieloja;
Savi īsti bālēliņi,
Tie mieloja bez naudiņas.

15906. (19333.)
Kur biji, Anniņa,
Kur kavējies?
Es izlēju cūciņām
Tavus gardus kāpostiņus.

15907. (19334.)
Kur, svainīti, tā maltīte,
Ko vakari apsolīji?
Tu solīji zuža gaļu,
Ar cukuru apkaisītu.

15908. (19335.)
Labāk būtu māmuliņa
Miltu putru vārījuse,
Izvārījse kāpostiņus,
Nu jāiet sētiņā.

15909. (19336.)
Lai bij kāra, kas bij kāra,
Brūtes māsa, tā bij kāra,
Tā apēda lielu cūku
Ar visiem sivēniem.

15910. (19337.)
Lai bij kāri, kas bij kāri,
Brūtes brāļi, tie bij kāri,
Visas bļodas izvandīja,
Taukas gaļas meklēdami.

15911. (19338.)
Ļaudis ēda, ļaudis dzēra,
Dievs aiz loga klausījās,
Dievs aiz loga klausījās,
Vai ar' viņu pieminēs.

15912. (19339.)
Māmiņ' man pavēlēja
Svešu zemi plinderēt,
Ēsti, dzerti, lielīties,
Brammēt savu kumeliņu.

15913. (19340.)
Māsa teica brāļa maizi
Devītā plauktiņā;
Nu, māsiņa, atradīsi
Aiz deviņi atslēdziņi.

15914. (19341.)
Māsai gāju panākstīs,
Kazas galvu līdza ņēmu,
Ja nebija cita laba,
Grauzu savu kazas galvu.

15915. (19344.)
Mana jauna vedekliņa
Grib ar medu mielojama.
Ķeru sietu, ķeru bļodu,
Teku bišu dārziņā.

15916. (19345.)
Manas mīļas panāksnieces,
Kamburē, kamburē!
Kamburē zaļa zute,
Ar etiķi aplaistīta.

15917. (19346.)
Miegs man nāca, nevarēju,
Nemieloti bālēliņi.
Ai, jaunā māsiciņa,
Mielo manus bālēliņus.

15918. (19347.)
Mielojiet, sveši ļaud's,
Es jums būšu atmielot;
Ij man bija rudzi sēti
Abi puši lielceļam.

15919. (19349.)
Mella čūska miltus mala
Uz pelēka akmentiņa;
Tos es došu panākstiem
Pirmajā maltītē.

15920. (19350.)
Met, Dieviņ, zelta krustu
Istabiņas dibinā;
Kas nav ēdis, lai paēda,
Kas nav dzēris, lai padzēra.

15921. (19352.)
Mums bij viena ratu rumba
Kaķa gaļas piesālīta;
Panāksnieki izēduši,
Cāļa gaļu domādami.

15922. (19354.)
NN bļodinu
Vandīt vanda,
Aunina lipinu
Meklēdama.

15923. (19358.)
Jānīšam gaŗas rokas,
Īsas krekla piedurknītes,
Tas varēja makšķerēt
Līdz pat bļodas dibinam.

15924. (19360.)
Trīnītei, māsiņai,
Trīs kabatas lindrokā,
Vienā gaļa, otrā zupa,
Trešā bāza suseklīti.

15925. (19361.)
Marijai, meitiņai,
Auzu maize vācelē,
Auzu maize vācelē,
Suņu tauki pavalgam.

15926. (19363.)

Mal, māsiņ, puspusēm,
Ko tik smalki bidelēji:
Tautiņām reti zobi,
Cauri bira putēdama.

15927. (19366.)

Nebēdā, vīra māte,
Ko vedeklu mielosim:
Elkšņu rungu sutinām,
To vedeklu mielosim.

15928. (19367.)

Nedod, Dievs, tādu ļaužu,
Kādi ļaud's Leiksnīšos:
Pērkons granda, lietiņš lija,
Šis ar desu krustījās.

15929. (19369.)

Nesniedz, Kārlīti,
Tik tāļu bļodu,
Tev īsas piedurknes,
Neskaidras rokas.

15930. (19371.)

Neskumstiet, panāksnieki,
Kādi lieši mums nebij?
Ir mums Vācu ikspendeļi,
Zemenieku tutentiņi.

15931. (19373.)

Nu ēda Jāzeps
Gardumus vien:
Rāceni dārē
Mērcēdams.

15932. (19374.)

Nu ēda svešļaudis
Pēdēju maltīti,
Nu ēda nabagi
Raudādami.

15933. (19375.)

Nu es labi paēdos
Dēlu mātes mielojama:
Pastrēbos sēņu zupu
Ar sudraba kaņotīti.

15934. (19376.)

Nu ir kāzas, nu ir kāzas
Mēdzulīšu lielmaņam:
Piecas bļodas biezas putras,
Sviesta ķepa viducī.

15935. (19377.)

Nu klāj galdu, nu klāj galdu,
Mielos mani dēla māte,
Mielos mani dēla māte
Ar tām miežu karašām.

15936. (19378.)

Pagaidiet, panāksnieki,
Māte gāja siļķes cept.
Negaidiet, negaidiet,
Mātei siļķes sadegušas.

15937. (19379.)

Panāksnieki, badastakles,
Apēd manu kuceniņu,
Apēd manu kuceniņu
Ar visiem nadziņiem.

15938. (19380.)

Panakstiņi beku prasa, —
Kur man bija beku ņemt?
Vēl man viena veca rumba
Ar vecāmi bervikām.

15939. (19383.)

Panāksnieki gaļas prasa, —
Kur bij man gaļu ņemt?
Valmierā zirgs nosprāga,
Braucat paši pakaļā.

15940. (19387.)

Panāksnieki saplēsās
Sēņu spaini dalīdami;
Man' bāliņi neplēsās,
Siekiem naudu mērījot.

15941. (19389.)

Panāksnieki zivis prasa, —
Kur bij man zivis ņemt?
Mūs' upē tādas zivis:
Četras kājas, balts vēders.

15942. (19391.)
Pazinu Līzīti
Raganas meitu:
Papriekšu ķērās
Pie sviesta bļodas.

15943. (19392.)
Pazinu Jurīti
Vilkača rada:
Papriekšu ķērās
Pie gaļas bļodas.

15944. (19393.)
Pirmā reize pie svainīša,
Lai palika pēdīgā:
Pats es ēdu auzu maizi,
Kumeliņš kārtis grauza.

15945. (19395.)
Puiši kāpa ozolā,
Saldu medu meklēdami;
Kā uzkāpa, tā nokrita,
Saldu medu nedabūja.

15946. (L. B.)
Jauni puiši mutes deva,
Pelēkam akmenim.
Šķita meitu apguluši,
Ar pelēku villainīti.

15947. (19396.)
Meitām puiši siera prasa,
Kur meitiņas sieru ņems?
Prasat, puiši, sieviņām,
Tās ir siera sējējiņas.

15948. (19398.)
Raugaities sveši ļaud's,
Kādu galdu māte lika;
Jūsu māte neizlika
Treju, četru kukulīšu.

15949. (19399.)
Rītu braukšu Kuldīgā,
Pirkšu sieku pipariņu;
Panāksnieku meitiņām
Pa vienam izdalīšu.

15950. (19400.)
Saka svaini dravenieku,
Nedod medus baudīšan'.
Cūku gans, pelnu rušķis,
Ne ozola dējējiņš!

15951. (19455.)
Vilki, vilki panāksnieki,
Ne godīgi tēva dēli:
Paši gaļu apēduši,
Ķešā kaulus sabāzuši.

15952. (19456.)
Viņu māt, viņu māt,
Nāc apraugi mūsu māti!
Mūsu māte vairs neēd
Sviestā ceptas driķu maizes.

15953. (19460.)
Paēduši, padzēruši,
Pateicam Dieviņam:
Dieva dota tā maizīte,
Māŗas austi galdautiņi.

15954. (19462.)
Saimeniece, saimeniece,
Glabājiet savu maizi!
Nāks laiciņš pēc laiciņa,
Būs jums jauni ēdējiņi.

15955. (19468.)
Pavāram, kukāram
Liela skāde notikuse:
Kamēr pats meitu pēra,
Suņi gaļu izēduši.

15956. (19467.)
Pavār, kukār,
Kalīte dega!
Es tavu kalīti
Nodzēsīšu.

15957. (19470.)
Vai, Dieviņu, kur iesim
Mēs dzērēji bālēliņi?
Vāczemē naudas trūka,
Kurzemē alutiņa.

15958. (19471.)

Ai, galdiņ, ai, galdiņ,
Kā tev skaisti piederēja:
Ap tevim vīri sēd
Kā resnie ozoliņi.

15959. (19472.)

Ai, mazais akotiņis,
Tavu lielu miežu graudu,
Tavu lielu miežu graudu,
Vidūi saldu alutiņu!

15960. (19474.)

Ai, svainīti, ai, svainīti,
Atnes vienu biķerīti,
Man rociņa piekususe,
Smagu kannu cilājot.

15961. (19475.)

Ei, svainīti, ei, svainīti,
Dod man sūru, dod saldenu;
Es nedošu sav' māsiņu
Par kubula samazgām.

15962. (19478.)

Ai, ciemiņ, ai, ciemiņ,
Nāc pie manis alus dzert;
Man bij salds alutiņš,
Tev bij daiļas zeltenītes.

15963. (19477.)

Ai, vecā māmulīt,
Tavu saldu alutiņu!
Gana dzēru, gana skurbu,
Bet galviņa nesāpēja.

15964. (19480.)

Aiz kalniņa miežus sēju,
Lai apinis neredzēja;
Apinītis gudris vīrs,
Kokā kāpa raudzīties.

15965. (19481.)

Aiz ko man saldens alus,
Aiz ko brūna misa tek?
Es ar savu līgaviņu
Zem zeirīša bučojos.

15966. (19483.)

Aizmigusi alu dzēru,
Tautu galda galiņā;
Kā nedzēru aizmigusi,
Piepes kannas dibinā?

15967. (19484.)

Ak, tu brāļa alutiņš,
Ko tu man padarīji?
Es gribēju mājās iet,
Tu ievedi skūniņā.

15968. (19486.)

Ak, tu Dievs, es atradu
Brāļam līksmu istabiņu:
Pilns galdiņš biķerīšu,
Pats sēd galda galiņā.

15969. (19488.)

Ak, tu Dievs, saldans alus,
Kur tie šķīti apinīši?
Aiz upītes līcītī,
Smalkajos kārkliņos.

15970. (19490.)

Ak, tu muļķi, bālēliņi,
Sak' māsiņu piedzērušu:
Māsiņai jaunas kurpes,
Sklid kājiņa staigājot.

15971.

Teica mani piedzērušu,
Kad es biju nosarkuse;
Manas pašas sārts vaidzinis
No tā liela silumīna.

15972. (19496.)

Alus, alus, brandaviņš,
Gudram bija tevi dzert!
Dažu labu apguldīji
Apautām kājiņām.

15973. (19499.)

Alus, alus tāi sētāi;
Alus darba kavētājs:
Kad es gāju pie darbiņa,
Atpakaļ vien riņķoju.

15974. (19502.)

Al's ar kannu, al's ar kannu,
Med's ar baltu biķerīti,
Med's ar baltu biķerīti
Jaunajāmi māsiņām.

15975. (19505.)

Al's kanniņa, biķerīte
Sauca mani dzērājiņu.
Apraugat māju manu,
Tad sakat dzērājiņu.

15976. (19511.)

Alus puisi, alus puisi!
Kur palika alus puisis?
Alus puisis kambarī
Ar meitām lakstojās.

15977. (19513.)

Alus puisi, alus puisi,
Sargi savu muguriņu:
Es atradu kanniņā
Nevirušu apentiņu.

15978. (19515.)

Al's puisīti, al's puisīti,
Atnes saldu alutiņu:
Es tev došu linu kreklu
Ar pakulu piedurknēm.

15979. (19516.)

Alutiņ, alutiņ,
Ko darīji puisīšam?
Puisīts tek pa celiņu,
Līkumiņus mētādams.

15980.

Alutiņi, alutiņi,
Ko darīji vīrinam?
Es gribēju mājās iet,
Tu iegāzi gŗāvītī.

15981. (19518.)

Alutiņ, bālēliņ,
Kas tu biji nedzeŗams?
Tevis dēļ Rīgas kungi
Zelta naudu liedināja.

15982. (19520.)

Alutiņi, bālēliņi,
Ko darīji vīriņam?
Ņēmi kājas, ņēmi rokas,
Śviedi vīru pabeņķē.

15983. (19522.)

Alutiņ, bālēliņ,
Ko tu man padarīji?
Ne man kāju jāstaigā,
Ne valodas jārunā.

15984. (19524.)

Alutiņ, brālēliņ,
Kur mēs divi tikāmies?
Tu gulēji muciņā,
Es pār kalnu atlīgoju.

15985. (19525.)

Alutiņi, bālēliņi,
Turi sava nama godu:
Kad izvadi svešus ļaudis,
Tad pasviedi saimenieku.

15986. (19526.)

Alutiņi, medutiņi,
Gudrajam tevi dzert,
Kas var tevi novaļāt,
Kumeļā sēdēdams.

15987. (19527.)

Alutiņi, rudacīti,
Neb es tavu stiprumiņu:
Tu varēji vīru gāzt,
Vērpelei spundu spert.

15988. (19528.)

Alutiņi, rudacīti,
Neb es tavu vecumiņu;
Es piedzimu, tev' atradu,
Es nomiršu, tev' atstāšu.

15989. (19532.)

Alutinis, tas man tika,
Sīkajām putiņām;
Mātes meita, tā man tika,
Sīku rakstu rakstītāja.

15990. (19534.)
Alutiņu izbrūvēju
Kumeliņa pēdiņā:
Pieci mieži, div' apeņi, —
Kas par saldu alutiņu!

15991.
Apinīti, apinīti,
Ko darīji vīrinam?
Vīrīns gāja pa celīnu
Cepurīti mētādams.

15992. (19536.)
Apentiņ, apentiņ,
Plūksimies, plūksimies;
Tu pie manas galvas ķersi,
Es pie tava kamiesiņa.

15993. (19537.)
Apinīti, greizgalvīti,
Guli mucas dibinā;
Kad es tevi kustināšu,
Tad tu mani dancināsi.

15994. (19546.)
Apinīts gudris vīrs,
Kokā kāpa raudzīties,
Kokā kāpa raudzīties,
Vai zied mieži tīrumā.

15995. (19549.)
Apenītis tā sacīja,
Gar skaistīti tecēdams:
Meitām diet, meitām lēkt,
Puišiem rāpus vazāties!

15996. (19551.)
Apinītis vīru kūla
Liela ceļa maliņā;
Miezīts kliedza, miezīts brēca:
Nenositi arājiņa!

15997. (19552.)
Apkārt griežu kumeliņu
I ardams, ecēdams;
Apkārt laižu biķerīti
Pa galdiņu galiņam.

15998. (19554.)
Ar ķipīti govis slaucu,
Ar ķipīti alu dzēru;
Ja ļautiņi mani smēja,
Lai smejāsi ķipīšam.

15999. (19556.)
Ar saujiņu miežus sēju,
Ne ar visu sētuvīti;
Ar kanniņu alu dzēru,
Ne ar visu vērpelīti.

16000. (19557.)
Aŗam, brāļi, aŗam, brāļi,
Aparuši ecēsim;
Dzeŗam, brāļi, dzeŗam, brāļi,
Padzēruši dziedāsim.

16001. (19559.)
Atpakaļ, atpakaļ
Sav' māsiņu vedīsam:
Nedod alus, brandaviņa,
Ne rāceņa putras vira.

16002. (19561.)
Audējiņas mēs, māsiņas,
Padzeŗam alutiņu,
Lai stāv manas pamīniņas
Vakarēju minumiņu.

16003. (19570.)
Brālīt, tavu saldu alu,
Tavas jaukas valodinas!
Pats āz vārtu kumeļāi,
Valodiņa istabāi.

16004. (19571.)
Brāļos gāju alu dzert,
Ne kažoka nenovilku;
Nāc, brālīt, tu pie manis,
Met ūziņas aizkrāsnē.

16005. (19574.)
Brandavīna dzērājam
Ellē kājas karājās;
Alutiņa dzērājam
Dveselīte debesīs.

16006. (19575.)
Briku, braku, man dzeŗot,
Ābeļ' koka biķerītis;
Tā brīkšķēs tautu dēls
Pa manām rociņām.

16007. (19576.)
Brūna vista ietecēja
Apinīšu dārziņāi;
Dievs dod alus brūvelimi
Brūnu alu izbrūvēt!

16008. (19577.)
Būs dzert, būs dzert
Šo vakariņu!
Būs tautu glāzēm
Šķindalās iet!

16009. (19578.)
Dižo ķipi gaŗo osu
Abi roki turēdams,
Pie ciemina alu dzēru,
Kreklināi izsviedies.

16010. (19579.)
Dižu ķipi gaŗu kātu,
Ar to dzēŗu brālīšos,
Lai stāv zelta biķerītis
Dižajās godībās.

16011. (19580.)
Divi dienas bez pusdienas
Aiz kalniņa alu dzēru,
Lielu kausu, gaŗu asti
Abi roku turēdams.

16012. (19581.)
Div' putniņi sakavās
Augsta kalna galiņā:
Izrāvuši mucas tapu,
Izlaiduši alutiņu.

16013. (19584.)
Dodiet man pasmeķēt
Sila zemes alutiņu.
Sila zemes alutiņš
Caur sakārni tecināts.

16014. (19582.)
Dodat alus, ja turāt,
Ja nevaid, atsakāt,
Ja nevaid, atsakāt,
Tad šlubāšu sētiņā.

16015. (19585.)
Dodat man pasmeķēt
Sievas mātes brandaviņa;
Sievas mātes brandaviņš
Deviņām zālītēm.

16016. (19586.)
Dzērējam mieži auga
Pa visām atmatām;
Kas nedzēra, tam neauga
Ne labā zemītē.

16017. (19587.)
Dzēru alu, brandavīnu,
Neapdzēru padomiņa;
Lai stāv mans padomiņš,
Ar kundziņu jārunā.

16018. (19588.)
Dzēŗu alu, nebēdāju,
Bij galviņa, kas panes,
Bij man laba līgaviņa,
Tā nojūdza kumeliņu.

16019. (19591.)
Dzer, bajār, nenicini
Nabadziņa alutiņš,
Nabadziņa alutiņš
Caur sakārni tecināts.

16020. (19593.)
Dzeŗ, bāliņi, ar kausiņu,
Man nevaid biķerīša,
Kam jūs mani iedevāt
Tāi tukšāja vietiņā.

16021. (19594.)
Dzer, bāliņ, biķeŗiem
Manas gaužas asariņas!
Tu man' devi tautiņās,
Labus ļaužus dēvēdams.

16022. (19596.)
Dzeŗ, mutīte, pilnu malku,
Lai kakliņis baŗojas,
Lai nesaka sveša māte,
Dzērves kaklu staigājot.

16023. (19602.)
Dzeŗam, brāļi, brasējam,
Čuču muižas sald' altinu;
Čuču muižas salds altinus
Caur čakārni tecināts.

16024. (19604.)
Dzeŗam, brāļi, pīckājam
Vecu miežu alutiņu;
Tā pīckāju kumeliņu
Celmainā līdumā.

16025. (19605.)
Dzeŗam, brāļi, šo dieniņu
Ar ozola kanniņām,
Brauksim rītu jūriņā,
Pirksim zelta biķerīti.

16026. (19609.)
Dzeŗam, brāļi, šo dieninu,
Šī dieniņa dzeŗamā;
Citu dienu artu gāju,
Cit' ozolu dēdināt.

16027. (19610.)
Dzerat alu, bālēliņi,
Nu es vedu līgaviņu;
Jums tas alus dzērumiņis,
Man tā jauna līgaviņa.

16028. (19612.)
Dzeriet alu, es nedzeršu,
Es redzēju, kā darīja:
Kubuls rūga, zeija teka,
Brūvers snauda kaktiņā.

16029. (19614.)
Dzeriet, brāļi, pīckājiet
Saldu miežu alutiņu,
Tagad guļ panāksnieki
Ar visiem šabrakiem.

16030. (19615.)
Dzeriet, mani bālēliņi,
Apinīša rūktumiņu,
Tautiņām caurs namiņš,
Suņi misu nolakuši.

16031. (19616.)
Dzerat, mani bālēliņi,
Purva, rāva ūdentiņu,
Kam jūs mani iedevāti
Purva zemes arājam.

16032. (19619.)
Dzert dodiet, labi ļaudis,
Dziedāt vairs nevarēju,
Man rīklīte dārdēt dārd
No lielās dziedāšanas.

16033. (19620.)
Dzērt gribu, dzērt gribu,
Sālēju ēdu:
Apēdu div' raudas,
Div' asarīšus.

16034. (19621.)
Dzert man alus pilnu malku,
Divējādi baidīties:
Ātris manis kumeliņš,
Baiļa mana līgaviņa,
Baiļa mana līgaviņa,
Straujupīte lejiņā.

16035. (19623.)
Iebaviešu meitiņāmi
Driķu daru alutiņu,
Gan zināja iebavietis,
Lēši meitu audzinājs.

16036. (19624.)
Iesaliņa malējām
Bite milna galiņā;
Alutiņa brūveram
Med's kubulā dibinā.

16037. (19625.)
Iesaliņa malējām
Melnas acis, melnas rokas;
Dievs dod alus brūveram
Tādu melnu alutiņu.

16038. (19626.)

Iesaliņa malējam
Viena pate vaŗa sakte;
Alutiņa dzērējam
Pilnas krūtis sudrabiņa.

16039. (19627.)

Iesaliņa malt iedams,
Biti, lāci līdza vežu;
Dod, lācīti, savu spēku,
Bitīt, savu saldumiņu.

16040. (19629.)

Iesaliņa malējiņa
Laba Dieva pielūgusi:
Alutiņa dzērājiņi
Meklē durvu dibenā.

16041. (19631.)

Iesaliņa malējiņa
Laba Dieva pielūgusi:
Jauniem diet, jauniem lēkt,
Veciem rāpus vazāties.

16042. (19636.)

Eima, sieva, sētiņā,
Mūs ļautiņi neierauga:
Darīsim paši alu,
Dzersim paši dziedādami.

16043. (19638.)

Ej gulēt, vēja māt,
Neklabini nama durvis;
Ej, gulēt, man' galviņ,
Salda vīna piedzēruse.

16044. (19639.)

Ekur nāca alus kanna
Pār istabu līgodama!
Kas bij miežu arājiņis,
Tas pacēla cepurīti.

16045. (19641.)

Es atradu div' bitītes
Silā alu brūvējot;
Salds kā medus, auksts kā ledus,
Stipra Dieva dāvāniņa.

16046. (19643.)

Es gan zinu, es gan zinu,
Div' uz mani taisījās:
Dzīrās miezis ar apini
Gaŗām solu mani stiept.

16047. (19644.)

Es izdzēru brāļam alu,
Iesvied' kannu žogmalī:
Lai izaug brāļam mieži
Pa visiem žogmaļiem.

16048. (19647.)

Es neiešu ārā tirgus,
Zīles kannas nedzēruse,
Lai zīlīte nedziedāja
Mana ceļa maliņā.

16049. (19648.)

Es nopirku Vāczemē
Simtu pūru iesaliņa;
Svīda mani kumeliņi,
Jūŗas kalnus tecēdami.

16050. (19649.)

Es pārvedu miezīšam
No Vāczemes apentiņu.
Nebij miera brūveŗam
Nedz čukura galiņā.

16051. (19650.)

Es redzēju saiminieku
Zilgalvīti cilājot.
Es tev lūdzu, saiminiek,
Dod man vienu biķerīti.

16052. (19651.)

Es samalu iesaliņu
Vizulīšu kambarī;
Tēvs darīja alutiņu
Sudrabiņa naminā.

16053.

Krogā gāju alus dzērt,
Līdzi ņēmu līgaviņu,
Kas to manu cepurīti
Dzērumā paglabās.

16054. (19655.)
Es var' dzert alutiņu,
Bij man galva nesējiņa;
Bij man gudra mātes meita,
Kas piedeva padomiņu.

16055. (19657.)
Gāju kāju mēģināt,
Vai kājiņas galvu nes;
Ja kājiņas galvu nesa,
Galva nesa padomiņu.

16056. (19658.)
Driķu mistra alu daru,
Purens nesa ūdentiņu;
Dieva dēli raugu lika,
Medā rokas mērcēdami.

16057. (19659.)
Gudri, gudri ciema puiši,
Dara saldu alutiņu.
Gudra biju, nepiedzēru,
Lai tie manis nepievīla.

16058. (19660.)
Guli, guli, al's muciņa
Nosirmušu muguriņu,
Gaidi savu dzērājiņu,
No Vāczemes atejot.

16059. (19661.)
I galdiņš Dieva lūdza,
Ka būt' labi dzērājiņi:
Ka būt' labi dzērājiņi,
Ta būt' mani nolējuši.

16060. (19662.)
Izbrūvēju alutiņu,
Divi mieži, trīs apiņi,
Lai dzeŗ mani bālēliņi,
Ar kājiņu pieminuši.

16061. (19663.)
Izbrūvēju alutiņu,
Treju dīķu ūdentiņš;
Gana mīļa mūs' māsiņa,
Trīs novadu cauri vesta.

16062. (19665.)
Izsukāju sav' bārdiņu,
Salāpīju kažociņu,
Ieš' kaimiņa apraudzīt,
Kaimiņš dara alutiņu.

16063. (19666.)
Ai, svainīti, ai, svainīti,
Rudzu alus, rudzu alus,
Ja nedosi rudzu alus,
Vedīš' māsu atpakaļ.

16064. (19667.)
Tec, māsiņa, uz avotu,
Atnes tīru ūdentiņu,
Jau tam mūsu znotiņam
Alutiņa piebrēķēja.

16065. (19668.)
Jauni puiši, bandinieki,
Ar biķeri alu dzēra;
Veci vīri, saiminieki,
Ar ozola kanniņām.

16066. (19670.)
Kā, brālīti, tu brūvēji?
Kas par saldu alutiņu!
— Pērnie rudzi, pērnie mieži,
Aizpērnājis apentiņš.

16067. (19672.)
Kad es dzēru, tad es dzēru
No visām kanniņām;
Kad es braucu, tad es braucu
Pa visām atmatām.

16068. (19674.)
Kad es gāju miežus sēt,
Dievs sēd ežas maliņā;
Kad es miežu alu dzēru,
Sudrabs kannas dibenā.

16069. (19676.)
Kad es mērcu iesaliņu,
Bārzdas tiesu ar' iemērcu:
Grib mutīte, grib rīklīte,
Grib bārzdiņa savu tiesu.

16070. (19677.)

Kad man būtu pilns galdiņš
Sīku baltu biķerīšu,
Lei būt' Poļi, lei būt' Leiši,
Visi būtu bālēliņi.

16071. (19678.)

Kāda mana māte bija,
Tād' es meita pakaļā:
Vai dzēruse, nedzēruse,
Iem' rociņas platīdama.

16072. (19679.)

Kādi bija tie ļautiņi,
Klusu dzēra alutiņu;
Es nevaru klusumā
Iesaliņa pataisīt.

16073. (19681.)

Kam dzērdama es uzdzeršu?
Nav neviena bālēliņa.
Es svešam uzdzerdama,
Uzdzeŗ' savu vaiņadziņu.

16074. (19682.)

Kam dzīriņu mēs dzeŗam?
Mēs dzeŗam krāsnīšam:
Krāsnīts mūs pamieloja
Ar siltiem veģīšiem.

16075. (19683.)

Kas kaiš alus man nedzert,
Gudra galva nesējiņa;
Kas kaiš ceļu man neiet,
Div' bērīši tecētāji.

16076. (19684.)

Kas kait man alu dzērt,
Man aug mieži tīrumā,
Man uzauga piecas vārpas
Viena salma galiņā.

16077. (19685.)

Kas kait man al's nedzert,
Kalpa vīra līgavai;
Vai neauga rudzi, mieži
Kalpa vīra tīrumā?

16078. (19686.)

Kas kaitēja puisēnam
Upmalāi nedzīvot:
Līčos auga rudzi, mieži,
Gar malām apenīši.

16079. (19687.)

Kas no mana nākumiņa,
Kas no dubļu bridumiņa?
Brāļi alu apdzēruši,
Biķerītes apgāzuši.

16080. (19690.)

Kas tie tādi sanākuši
Sila peku lauzējiņi?
Nav neviena branga vīra,
Kas dzeŗ pilnu biķerīti.

16081. (19693.)

Klips, kanniņa, klaps, kanniņa,
Tu pie manis, es pie tevis;
Tu pie manas galvas ķēri,
Es pie tavas turētavas.

16082. (19694.)

Krauklīts kāpa ozolā,
Zelta kokles koklēdams.
Vai, krauklīti, tu redzēji,
Kādas kāzas tur nodzēra?
Vecu miežu alu dzēra,
Vecu rudzu brandavīnu.

16083. (19695.)

Krūziņa viena,
Krūziņa otra,
Trešā krūziņa
Gulēt veda.

16084. (19696.)

Kur pie vella alus puisis,
Ka neredz staigājam?
Alus puisis kambarī
Ar meitām jaktējās.

16085. (19699.)
Kur tu biji, alutiņ,
Tur es arī gadījos;
Tu gulēji muciņā,
Es muciņas galiņā.

16086. (19702.)
Kur tu jāsi, apinīti,
Līku kārklu apseglojis?
— Jāšu miežu apraudzīt,
Kādi auga līdumā.

16087. (19703.)
Labāk dzeŗu krūzītē,
Ne ozola kanniņā:
Saldens alus krūzītē,
Rūkts ozola kanniņā.

16088. (19706.)
Lai sadera, kas sadera,
Bet tie četri saderēja:
Sader puisis ar meitinu,
Sader miezis ar apini.

16089. (19707.)
Lai sēstos, kur sēstos,
Sēstos galda galiņā:
Ies kanniņa, kur iedama,
Ies galdiņa galiņā.

16090. (19708.)
Lasīt man miežu vārpu,
Nemīņāt kājiņām;
Dzerti man miežu alu,
Nelaistīt zemītēi.

16091. (19709.)
Skrindi, skrandu glāzes lēca
Gabaliņu gabalos;
Tā nedzēra lieli kungi,
Kā dzeŗ mūsu brālēliņi.

16092. (19711.)
Lej man pilnu, itin pilnu,
Lai es dzeŗu, vai nedzeŗu;
Jūdz man labu, itin labu,
Lai es braucu, vai nebraucu.

16093. (19714.)
Lūdzu znotu, lūdzu draugu
Ar manim alus dzert;
Man bitīte medu nesa
Ar paegļu kanniņām.

16094. (19715.)
Luste man alu dzert,
Kur lustīga krodzeniece;
Luste man sievu ņemt,
Kur lustīga sievas māte.

16095. (19716.)
Lustes, prieka nevarēju,
Brāļa durvis atvērdama:
Ap galdiņu vīri sēd
Kā dižaji ozoliņi.

16096. (19720.)
Man uzauga div' miezīši,
Pabrūvēju alutiņu:
Salds kā medus, auksts kā ledus, —
Ak, tu Dieva dāvāniņ'!

16097. (19723.)
Maza, maza mucina,
Salds alutinis;
Maza, maza dzīrina,
Bet labi līksma.

16098. (19725.)
Mieža māte savu meitu
Dod apiņa dēliņam;
Pate gauži noraudāja,
Ģeķam meitu atveduse.

16099. (19726.)
Miezīts auga ar apeni,
Eža vien starpiņā;
Es pielūdzu rauga māti,
Lai savelk kopiņā.

16100. (19727.)
Miezīts bija gudris vīrs,
Sav' galviņu sānis grieza;
Apentiņis vēl gudrāks,
Kokā kāpa lūkoties.

16101. (19728.)
Nav nenieka, nav nenieka
No tiem mūsu puisēniem,
Visi pieci nepanesa
Viena poda apinīšu.

16102. (19730.)
Meitas lūdza brūveram:
Dari saldu alutiņu!
Brūvers lūdza meitiņām:
Maliet smalku iesaliņu!

16103. (19731.)
Melni vērši, balti ragi,
Tie bij miežu arājiņi;
Veci vīri, sirmas bārzdas,
Tie tie alus dzērājiņi.

16104. (19733.)
Meženieki, meženieki,
Dodiet meža brandavīnu!
Saldens meža brandavīns,
No saknēm iztecējs.

16105. (19734.)
Mīlēties mīlējās
Tāi ciemā alus dzert:
Saldens alus, balta kanna,
Daiļa pati nesējiņa.

16106. (19736.)
Andri, Andri, staļļa puisi,
Jūdz dūkanu kumeliņu,
Bāliņos saldans alus,
Lai es dzeru dzeŗamo.

16107. (19741.)
Namiņš kūp, namiņš kūp,
Bāliņš dara alutiņu.
Es tecēju misas dzert,
Dabūj' kausu mugurā.

16108. (19743.)
Namiņš kūp, namiņš kūp,
Bāliņš dara alutiņu.
Jūdz, tautieti, kumeliņu,
Brauksim abi alus dzert.

16109. (19745.)
Ni man labi mieži aug,
Apenīši neziedēja;
Ni es ņēmu līgaviņu —
Vēl nav man uzauguse.

16110. (19746.)
Nebij manis kumeliņis
Šāi ciemā auzu ēdis;
Nu es pats alu dzēŗu,
Kumeliņš auzas ēda.

16111. (19749$_1$.)
Nes, māsiņa, pilnu kausu
Apiņota alutiņa,
Raudzīsim tautu dēlu,
Būs ar' gudris dzērumā.

16112. (19750.)
No tā mieža putru vāra,
No tā dara alutiņu.
Kā tā putra tā nereiba,
Kā reibst miežu alutinis?

16113. (19752.)
Nosadzēru miežu alus
Pa mazam malciņam;
Noraudzīju labus ļaud's,
Maliņā stāvēdama.

16114. (19754.)
Nolaistīts tas galdins,
Te nav labu dzērājinu;
Būtu labi dzērājini,
Ar mēlīti nolaizītu.

16115. (19756.)
Nu dzeŗam, vedekliņas,
Pa visai biķerei,
Nu atnāca tas godiņis,
Ko mēs seni gaidījām.

16116. (19758.)
Nu es biju tā piedzēris,
Ka vairs otra nepazinu:
Zirgu savu znotu saucu,
Siena kaudzi līgaviņu.

16117. (19759.)
Nu es biju tā dzēruse,
Ka es pate nezināju:
Sav' brālīti vīru saucu,
Sav' vīrinu bālēlinu.

16118. (19760.)
Nu es biju tā dzēruse,
Kā vakar dzīrusēs:
Brāļi mani pašu veda,
Māršas nesa villainītes.

16119. (19761.)
Nu es biju tā dzērusi,
Kā vakar dzīrusies;
Vīriņš man kājas āva,
Kalpiņš tina sietaviņas.

16120. (19762.)
Nu, māsiņas, tikāmies,
Kad atkal tiksimies?
Tiksimies bāliņos
Pie saldena alutiņa.

16121. (19766.)
Padarīju alutiņu
Šķībulīti, greizulīti;
Tādi mani viesi nāca,
Luputaini, kankareini.

16122. (19767.)
Padarīju alutiņu
Tievu, tievu, saldu, saldu,
Lai dzeŗ visi bagātie,
Cepurītes cilādami.

16123. (19769.)
Palīdz, Dievs, kam palīdz,
Palīdz alus brūveram:
Kubulam augsti rūgt,
Žeirim lēni notecēt.

16124. (19770.)
Paši brāļi sanīdās,
Paši mieru saderēja,
Paši mieru saderēja
Pie tā salda alutiņa.

16125. (19772.)
Piedzēruse māmuliņa,
Piedzēruse vedekliņa;
Viena otru vaicājās:
Kur palika atslēdziņas?

16126. (19773.)
Pilna vīra sieva biju,
Pilnu dzēru biķerīti;
Es nebiju ieradusi
Dīku kannu klaudzināt.

16127. (19774.)
Pilna vīra sieva biju,
Pilnu dzēru biķerīti;
Ja kas kāda pušelniece,
Lei uz pusi pušojās.

16128. (19777.)
Pilnu kannu pate dzēru,
Pilnu devu bāliņam;
Nebij mani māmuliņa
Tukšu roku auklējuse.

16129. (19780.)
Pirmā reize šāi vietā
Man dzeŗot alutiņu;
Nu neiešu sētiņā
Bez deviņu nedēliņu.

16130. (19781.)
Pirmo reiz man dzeŗot
Šī sētā alutiņš;
Nu atgāja man' māsiņa,
Nu arvienu es atiešu.

16131. (19784.)
Puisīts meitu aicināja:
Nāc, meitiņa, miestu dzert!
— Dzer, puisīti, tu papriekšu,
Tu pats miesta darītājs.

16132. (19785.)
Pussnātīne kultu, maltu,
Pussnātīne druviņā;
Kad jādzeŗ alutiņš,
Pussnātīne aizkrāsnē.

16133. (19787.)
Rikšiem bēri es palaidu
Pa smilgāju, atmatiņu,
Dzirdēj' savu sievas māti
Saldu alu brūvējam.

16134. (19788.)
Rikšiem teku gar sklandām
Pie ciemiņa baltas kannas,
Ciemiņam baltas kannas,
Saldis, gardis alutiņis.

16135. (19791.)
Rudzus sēju, miež' izauga,
Apenīši noziedēja;
Alu daru, med's palika
Kubuliņa dibinā.

16136. (19793.)
Rudzus sēju, miež' izauga
Dzeltēniem akotiem;
Alu daru, med's izrūga
Sarkanām putiņām.

16137. (19794.)
Znoti, dēli alu dzēra,
Es tupēju dandziņā;
Tik man acis neizsita
Ar sudraba biķerīti.

16138. (19797.)
Saka mani piedzērušu,
Kad es biju nosarkuse.
Tikai pate nosarkuse
No tā diža sīvumiņa.

16139. (19798.)
Saka mani piedzērušu,
Vēl es biju nedzērusi;
Kad es būtu piedzērusi,
Tad es rāpu rāpuļotu.

16140. (19799.)
Saka mani sasarkušu,
Brandavīņa piedzērušu;
Man pašai sārti vaigi,
Sarkans rožu vainadziņš.

16141. (19800.)
Saka mani traku, traku;
Es gudrāka par visiem:
Es izvilku miežam taukus,
Apiņam sūrumiņu.

16142. (19801.)
Saldens alus krūzītē
Līdz pašami dibenam;
Skaista mana līgaviņa
Līdz pašami vecumam.

16143. (19803.)
Sapinām brūverīti
Ar sudraba pinekliņu,
Lai tas daudzi nestaigāja
Uz avotu ūdentiņa.

16144. (19805.)
Sarkans alus krūzītē,
Es sarkana dzērējiņa;
Tautiešam acis dega,
Uz manim raugoties.

16145. (19807.)
Sauc manu svainīti
Diž' dravenieku.
Ne viena kanniņa
Ar medutiņu!

16146. (19808.)
Šādi tādi sanākuši,
Nodzeŗ manu alutiņu;
Nodzēruši alutiņu,
Nosit visas beņķa kājas.

16147. (19811.)
Šļūteri, šļūteri,
Es tevi bungāšu,
Kam man nedevi
Rudzu alutiņa.

16148. (19814.)
Sēju miežus līdumā,
Dēst' apeni maliņā;
Man bij labi raudzīties,
Kā tie abi ķīvējās.

16149. (19815.)
Sēju miežus, stād' apiņus,
Eža vien starpiņā,
Lai tie abi skūpstījās
Līdz citam rudenim.

16150. (19816.)
Sen slavēja tautiņās
Al' ar medu brūvējot;
Nu nogāju, nu atradu
Aizpērnajas pataciņas.

16151. (19817.)
Seskis dara alutiņu,
Caur zemīti dūmi kūp.
Piecas mucas saldans alus,
Caur seijīti tecēt tek.

16152. (19819.)
Cīrulītis alu dara
Kumeliņa pēdiņā.
Kur, cīruli, miežus ņēmi,
Ne no mana līdumiņa?

16153. (19821.)
Silti vējiņ', i pūtiet
Apinīša dārziņā,
Lei galviņa nesāpēja
Alotiņa dzērājam.

16154. (19823.)
Sirmi zirgi auzas ēda,
Muguriņas sagriezuši;
Veci vīri alu dzēra,
Bārdas vien skurināja.

16155. (19828.)
Slavējiet, slavējiet
Alutiņa dzērājiņu:
Kuŗš puisīts alu mīl,
Tas mīl savu līgaviņu.

16156. (19831.)
Sveši ļaud's padarījši
Vaiverīšu alutiņu,
Domādami man's bāliņus
Kā sunīšus lacējiņus.

16157. (19832.)
Tā es gāju pie ciemiņa,
Ka padzerta alutiņa;
Ja es alus nepadzēru,
Žēl man ceļa gājumiņa.

16158. (19835.)
Tādi vien sanākuši
Teļu putras strēbējiņi;
Nav neviena pilna vīra,
Kas dzeŗ pilnu biķerīti.

16159. (19839.)
Tautiets alu pabrūvējis
Tievu, tievu, gaŗu, gaŗu:
Piecus dīķus ūdentiņa,
Trīs saujiņas iesaliņa.

16160. (19840.)
Tievis, tievis, gaŗis, gaŗis
Svešu ļaužu alutiņš;
Dzeriet, mani bālēliņi,
Trim kārtāmi locīdami.

16161. (19841.)
Te es dzēris, te gulēšu
Tai galdiņa galināi,
Ja jūs mani nevadāt,
Ja celiņa nerādat.

16162. (19842.)
Tikmēr dzēru miežu alu,
Līdz kājiņas vairs nenesa;
Kad kājiņas vairs nenesa,
Lai nes bēris kumeliņis.

16163. (19845.)
Trīs miezīšus es iemērcu
Savas mīļas labībiņas;
Znotus, kūmus aicināju
Uz manīm misas dzert.

16164. (19846.)
Trīs miezīši, sešas mucas
Salda, garda alutiņa;
Vēl jau būtu otras sešas,
Kam brūveris negulējs.

16165. (19848.)
Čuči, guli, man' galviņa,
Alutiņa piedzērusi;
No rītiņa cēlusies,
Ņemies gudru padomiņu.

16166. (19852.)
Vakar biju daudz dzērusi,
Daudz aplam runājusi;
Šodien kauna nevarēju
Vakarēju dzērumiņ'.

16167. (19853.)
Vakar dzēru, šodien dzēru
Lielajosi radiņos,
Lielu kausu, gaŗu ļipu
Abi rokas turēdams.

16168. (19854.)
Vakar dzēru, šodien reiba
Vāverīšu alutiņš,
Vāverīšu alutiņš
Caur sakārni tecināts.

16169. (19855.)
Vasariņa raudājās,
Ka nedzēra alutiņa.
Ko dzersim, vasariņa?
Trīs graudiņi vārpiņā.

16170. (19856.)
Viena pati miežus pļāvu,
Viena vārpas salasīju;
Kad bāliņš alu dara,
Piln' istaba dzērājiņu.

16171. (19857.)
Vecais tēvs ar apini
Viens otram labu dara:
Tēvs duŗ mietu apiņam,
Apins tēvu dancināja.

16172. (19858.)
Vecais tēvs savus bērnus
Agri sūta druviņā.
Saldu rodu, gardu rodu
Jaunu miežu alutiņu.

16173. (19863.)
Visapkārt galdu laižu
Sidrabiņa biķerīti.
Nava mana arājiņa,
Kas saņēma biķerīti.

16174. (19866.)
Visapkārt sūrums tek,
Mūs' vidūi vien netek.
Vai tie mūsu brankuzīši
Zil' uguni nodeguši?

16175. (19872.)
Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Krogā viegla dancošana!
Izdancoju rudzu pūru
Pa vienami graudiņam.

16176. (19873.)
Ai, kājiņas, ai, kājiņas,
Nu pa ceļu, nu pa ceļu:
Ne krogā alutiņa,
Ne naudiņas maciņā.

16177. (19874.)
Ai, kājiņas, ai, kājiņas,
Nu pa ceļu, nu pa ceļu!
Nu dziedāja ciema gaiļi,
Nu ezara gaigaliņas.

16178. (19878.)
Aiz ko man vāji svārki,
Aiz ko vāja cepurīte?
Tur palika man naudiņa
Kroga galda galiņā.

16179. (19879.)
Aisā, brālīti,
Kur cepurīte?
— Palika krogā
Par alus kannu.

16180. (19880.)
Ak, tu šķelmis, tēva dēls,
Kas gan tevis nepazīst?
Visi tavi kvieši, rudzi
Krodzenieka kabatā.

16181. (19883.)
Apkārt kroga namu gāju,
Apkārt kroga istabiņu.
Es redzēju tautu dēlu,
Bez cepures alu dzēra.

16182. (19884.)
Bagātie alu dzeŗ,
Kas man dos nabagam?
Es nabags nosadzēru
Ķikuraiņu ūdentiņu.

16183. (19889.)
Būt' manā pagalmā
Brandavīņa ezeriņš,
Es pa vidu peldētos,
Kā mazais asarīts.

16184. (19890.)
Butelīte, gaŗkaklīte,
Dod man saldu brandavīnu!
Ja nedosi brandavīnu,
Sasitīšu butelīti.

16185. (19892.)
Diezgan ceļu, diezgan ceļu
Tekošam kumeļam;
Diezgan naudas, diezgan naudas
Dzērušam vīriņam.

16186. (19894.)
Dižens alus, dižens medus,
Es dižena dzērējiņa;
Tikai viena vaina bija:
Nav dižena pircējiņa.

16187. (19895.)
Dižens puisis, daiļa rota,
Iznesīga valodiņa,
Tikai viena vaina bija:
Ilgi dzēra krodziņā.

16188. (19898.)
Dod, Dieviņ, veselību
Brandaviņa dzērājam;
Lai tam pakas, lai masalas,
Kas nedzēra brandaviņa!

16189. (19899.)
Dodat mana brandavīna,
Brandavīna es gribēju,
Es bij' tāda mīkstmēlīte,
Brandavīna dzērējiņa.

16190. (19901.)
Dzērājam, župučam,
Ellē laba dzīvošana,
Tur dziedāja zelta gaiļi
Sudrabiņa kājiņām.

16191. (19902.)
Dzērājam, žūpuļam,
Šāi saulē laba dzīve;
Tur viņā saulītē
Dienu, nakti mālus mīs.

16192. (19904.)
Dzērājiņis bēdājās,
Nav gultiņas taisītāja.
Tur tas guļ, kur pakritis,
Dubļi bija paklājā.

16193. (19905.)
Dzērējiņš lielījās
Visas kājas kazai kalt;
Kad nogāja dzērumiņš,
Nav ne kalta kumeliņa.

16194. (19906.)
Dzērējiņš tēva dēls
Sev pašam sliku dar':
Apdzeŗ godu, apdzeŗ mantu,
Apdzeŗ daiļu augumiņu.

16195. (19907.)
Dzērājs dzēra krodziņā
Kroga galda galiņā;
Ne zin cimdu, ne cepures,
Ne bērīša kumeliņa.

16196. (19908.)
Dzērājs puisis melnu muti
Guļ celiņa maliņā.
Dieviņ, dod siltu sauli,
Būs mušām launadziņš.

16197. (19910.)
Dzērājs vīrs Dievu lūdza,
Vairāk Dievu kaitināja;
Lūdz ardams, ecēdams,
Tad Dieviņš palīdzēs.

16198. (19911.)
Dzērājs vīrs droši brauca,
Snaudulīte rupji mala;
Kas no droša braukumiņa,
Kas no rupja malumiņa?

16199. (19912.)
Dzērājs vīrs nebēdāja,
Kazu jūdza kamanās.
Kad kaziņa rikšiem skrej,
Tad kamanas ģeņģeriem.

16200. (19913.)
Dzērājs vīrs nebēdāja,
Kazu jūdze kamanās.
Vilks ar kazu pa kārkliem,
Pats ar ciema meitiņām.

16201. (19914.)
Dzērājs vīrs nebēdāja
Nevienā vietiņā;
Kur aizgāja, tur dzīvoja,
Kur pakrita, tur gulēja.

16202. (19915.)
Dzēris biju, kritis biju
No labā kumeliņa;
Bij zemīte, kas saņēma, —
Kas ļaudīm jārunā?

16203. (19916.)
Dzēris biju, kritis biju
No labaja kumeliņa;
Mana paša nauda bija,
Mans labais kumeliņš.

16204. (19918.)
Dzēru, dzēru krodziņā
Līdz pašam vakaram;
Laukā manis kumeliņis
Iemauktiņus žvadzināja.

16205. (19919.)
Dzēru, dzēru krodziņā,
Padzēr' savu kumeliņu;
Ka Dieviņa klāt nebūtu,
Padzēr's būtu līgaviņu.

16206. (19921.)
Dzēru, dzēru krodziņā,
Raugu, raugu maciņā;
Cik paraugu maciņā,
Dālders kala sīku naudu.

16207. (19922.)
Dzērušam vīriņam
Div' prātiņi galviņā:
Viens prātiņš, mājā iet,
Otris, teju pārgulēt.

16208. (19925.)
Dzer, brālīti, nebēdā,
Ka paliki parādā:
Silā auga kupla priede,
Tā parādus aizmaksāja.

16209. (19930.)
Dzerta nauda krodziņā,
Vai tā visa mana dzerta?
Cita bija mana dzerta,
Cita Rīgas precinieku.

16210. (19931.)
Dzeŗu pilnu, dzeŗu pusi,
Tāpat saka dzērājiņu;
Labāk dzēru itin pilnu,
Lai patiesi dzērājiņš.

16211. (19933.)
Ekur puikas, puisēniņi,
Nekur tādus nedabūs!
Paši dzēŗa krodziņāi,
Kumeliņi auzas ēda.

16212. (19935.)
Es bij' puika, man bij nauda,
Es varēju lielīties,
Es varēju meitas vilt
No krodziņa uz krodziņu.

16213. (19936.)
Es bij tāda tēva meita,
Brandavīna dzērājina,
Brandavīna dzērājina,
Baltas maizes ēdājina,
Baltas maizes ēdājina,
Spilvenosi gulētāja.

16214. (19937.)
Brandaviņ, brandaviņ,
Dzīvībiņas devējiņ!
Cik gribēju zemē mirt,
Pasadzēru brandaviņa.

16215. (19940.)
Es izdzēru biķerīti
Itin pilnu salda vīna;
Itin klāt dasēdos
Pie tās meitu māmuliņas.

16216. (19941.)
Es izdzēru pilnu, pilnu
Ābel's koka biķerīti.
Reti, reti tāda koka,
Reti tāda dzērājiņa.

16217. (19942.)
Es izdzēru simtu mārku,
Kumeļā sēdēdams;
Vēl izdzertu otru simtu,
Kaut pastājis kumeliņš.

16218. (19948.)
Es pazinu to puisīti,
Kas ik dienas krogā dzeŗ:
Melna seja, platas acis,
Kā tam peļu vanagam.

16219. (19950.)
Es piedzēris kā vilciņš,
Iekrīt' kārklu krūmiņā;
Jaunas meitas izvilkušas,
Aveniņu domādamas.

16220. (19954.)
Es, piedzēris, nogulēju
Pakaļ kroga kaņepēs;
Tur jostiņu man nojoza,
Tur nomāva zābaciņus.

16221. (19956.)
Es piedzēris vīriņš biju,
Nedzēr's manis kumeliņš,
Kā bij man dzērušam
Nedzērušu noturēt?

16222. (19960.)
Es var' dzert un dziedāt,
Kamēr zàļa diena ausa;
Prāvi vīri, slaidi zirgi,
Drīzi jūdzes mērījām.

16223. (19962.)
Gaidi, gaidi, krodzeniece,
Nu nāk alus dzērējiņi;
Slauki skaidri istabiņu,
Mazgā baltu biķerīti.

16224. (19963.)
Gan pazinu purvu bērzu
Vilnainām lapiņām;
Gan pazinu dzērājiņu
Dubļainām kājiņām.

16225. (19966.)
Gaŗām gāju gar krodziņu,
Pie lodziņa raudzījos,
Ko darīja tie puisīši,
Kas krogāi piedzēruši:
Plikas galvas bez cepures,
Pagaldēi valstījās.

16226. (19967.)
Gaŗām gāju šito krogu
Uz citiem krodziņiem:
Šitā kroga krodziniece
Nedod alus uz parāda.

16227. (19968.)
Gaŗām krogu, gaŗām krogu,
Iekšā ieti nedrīkstēju:
Iekšā bija grezni ļaudis,
Samīs mani kājiņām.

16228. (19969.)
Gaŗām krogu pa celiņu
Laidu savu kumeliņu,
Lai nesaka meitu māte
Mani lielu dzērājiņu.

16229. (19971.)
Gaŗām krogu pa celiņu
Laižu savu kumeliņu:
Tur dzeŗ mana sievas māte
Noplīsušu kažociņu.

16230. (19972.)
Gaŗām laižu laižamo
Gar krodziņu kumeliņu;
Paliek man pakaļā
Skaistas meitas lūkojot.

16231. (19973.)
Gribēties gribējās
Man tā sūra brandavīna;
Vai tādēļ gribējās,
Ka bāliņi laidējiņi?

16232. (19976.)
Jauni puiši, bandinieki,
Kur palika jūsu bandas?
Jūsu bandas izkūpēja
Sūrajā tabakā.

16233. (19977.)
Jauni puiši, bandinieki,
Kur tā jūsu bandu nauda?
Bandu nauda saskanēja
Kroga galda galiņā

16234. (19978.)
Jauni puiši krogā dzēra
Vakarēju gājumiņu;
Kumeliņi mietus grauza
Vakarēju sējumiņu.

16235. (19979.)
Kad nebūtu brandavīna,
Tad nebūtu dzērājiņu;
Kad nebūtu dzērājiņu,
Kas baŗotu kroga papas?

16236. (19980.)
Kādēļ kungi krogus taisa
Liela ceļa maliņā?
Bagātiem alu dzert,
Nabagiem sildīties.

16237. (19982.)
Kam, kundziņ, kaldināji
Vaŗa grīdu krodziņā?
Man nebija zelta kurpju,
Vaŗa grīdu tricināt.

16238. (19984.)
Kas dzērāja kājas āva,
Kas nojūdza kumeliņu?
Velns dzērāja kājas āva,
Vilks nojūdza kumeliņu.

16239. (19985.)
Kas kait man al's nedzert,
Amatnieka līgavai?
Ar kājiņu pabīdīju
Naudas lādi pagultē.

16240. (19986.)
Kas kait man al's nedzert,
Es kučiera līgaviņa?
Kučērs šur, kučērs tur
Pa grašami pelnījās.

16241. (19987.)
Kas kait ceļa man nebraukt,
Div' bērīši blakām tek;
Kas kait alus man nedzert,
Div' kažoki mugurā!

16242. (19988.)
Kas ļaudim par to kait,
Ka es liels dzērējiņš?
Pats es naudu nopelnīju,
Pats izdevu krodziņā.

16243. (19989.)
Kas tas tāds siena maiss,
Kas guļ kroga pabeņķī?
Tas nebija siena maiss,
Tas daiļais tautu dēls.

16244. (19990.)
Kažoks labs, kažoks labs,
Otri labi zābaciņi:
Kažoks labs alu dzert,
Zabaciņi dubļu brist.

16245. (19991.)
Ko es teicu, tas notika
Lielam kroga dzērājam:
Zirgs aizskrēja meža ceļu,
Zars norāva cepurīti.

16246. (19992.)
Ko līdz puiša brūni svārki,
Kad nav laba tikumiņa,
Kad piedzēris krīt dubļos,
Brammē savu kumeliņu?

16247. (19993.)
Krodzeniece, gudra sieva,
Tā dod alu vez parāda.
Nāks rudenis, paaugs mieži,
Es godīgi aizmaksāšu.

16248. (19998.)
Krogā gāju alus dzert,
Ķīlām liku vainadziņu.
Kuŗš puisītis mani ņēma,
Lai izpirka vainadziņu.

16249. (19999.)
Krogā gāju skatīties,
Ko tie jauni puiši dara:
Dzēra alu, brandavīnu,
Ķīlā lika cepurīti.

16250. (20000.)
Kroga meita, kroga meita,
Tec avota lejiņā:
Melni tev stopi, kannas,
Baltas nāca dzērējiņas.

16251. (20001.)
Kroga meita vietu taisa,
Šķite mani še guļam;
Gul' tu pati, kroga meita,
Man taisīja līgaviņa.

16252. (20003.)
Kroga papa, vella bērns,
Elles liesmu kūrējiņš;
Jau es biju gana dzēris,
Vēl man deva, lai es dzeru.

16253. (20005.)
Krogu krogus es izdzēru,
Gŗāvu gŗāvus izviļāju,
Tādu pašu rotu nesu,
Kā tie citi tēva dēli.

16254. (20007.)
Kungi, tiesu nespriežat
Dzērušam vīriņam:
Dzērušam vīriņam
Skabardaiņa valodiņa.

16255. (20010.)
Kuŗu krogu es nezinu,
Kur nedzēru alutiņu?
Kuŗas upes ūdentiņu
Nedzeŗ manis kumeliņis?

16256. (20012.)
Labāk dzēru krodziņā,
Ne savos brālīšos;
Krogā dzēru, aizmaksāju,
Brāļi gaida atdodam.

16257. (20013.)
Lāgā, brāļi, netiksim
Ar dzeŗšanu, dziedāšanu!
Stallī zviedz kumeliņš
Vakarēju ēdumiņu.

16258. (20014.)
Lāgū, brāļi, netiksim
Ar dzeršanu, dziedāšan',
Ja mēs savu kumelinu
Gaŗām kroga nelaižam.

16259. (20015.)
Lai iet kāja, kur iedama,
Es par kāju nebēdāju,
Kad tā mana gudra ķēve
Pa celiņu darināja.

16260. (20016.)
Lai rauj Jupis, ko raudams,
Dzērājiņa tas nerauj;
Gŗāvu gŗāvus izbradājs,
Iet sētā dziedādams.

16261. (20017.)
Ļaudis mani ģeķi sauca,
Strauju manu kumeliņu.
Alus mani ģeķi dara,
Auzas strauju kumeliņu.

16262. (20018.)
Lietiņam nolīstoti,
Velēj' baltu lakatiņu,
Vakarāi uz krodziņu,
To apsēju galviņāi.

16263. (20019.)
Lēnajam, gudrajam
Tuvu auga līgaviņa;
Dzērājam, žūpučam
Simtu jūdzu tautiņās.

16264. (20020.)
Liniņi, vilniņa
Kaziņu krogā,
Man pašam pakulas,
Pakājas mājās.

16265. (20021.)
Lūgšus lūdzu brālīšam,
Lai nedzēra krodziņā:
Es redzēju bajāram
Krogā svārkus novelkam.

16266. (20022.)
Māte, māte, pūt uguni,
Meita nāca piedzērusi!
Vai tev kauns, vai tev grēks,
Sav' bērniņu saņemot?

16267. (20023.)
Man ļautiņi dzert nedeva,
Smurgulīti domādami;
Dodiet man pasadzert,
Es noslauku deguniņu.

16268. (20024.)
Meitas mani aicināja
Pagrabā alus dzert.
Es meitām atbildēju:
Man nevaid sīkas naudas.

16269. (20026.)
Muižas meitas, jumpraviņas,
Sauce mani alus žūpu.
Kad es biju alus žūpa,
Tu bij' mieļu dzērājiņ'.

16270. (20026$_1$.)
Mīļi lūdzu, raudādama,
Savu baltu bālēliņu,
Lai tas manis neiedeva
Kādam kroga dzērājam.

16271. (20033.)
Nauda mani salamāja
Lupatainu, lampatainu.
Paga, nauda, paga, nauda,
Vedīš' tevi krodziņā.

16272. (20034.)
Nedod Dievs meitiņām
Dzērājiņu māmuliņu,
Dzērājiņa māmuliņa
Kaunu dara meitiņām.

16273. (20035.)
Nepiedošu, nepiedošu
Brandavīna pudelei!
Kad izdzeršu, sasitīšu
Deviņiem gabaliem.

16274. (20037.)
No tālienes jau pazinu
Dzērāj' vīra kumeliņus:
Šķības gūžas, klibas kājas,
Tek galviņu noliekuši.

16275. (20038.)
Nu bij labi, nu bij labi
Nabagam alu dzert,
Bajāriņi nogājuši
Uz Jelgavu nabagos.

16276. (20039$_1$.)
Paldievs saku Dieviņam,
Ka vecene man nomira:
Nu man vaļa Rīgā braukt
Un pa krogu plenderēt.

16277. (20039$_2$.)
Pieci gadi savadāju
Puisi lūka galiņā,
Vaicādama, jautādama,
Vai nav kroga dzērājiņš.

16278. (20039$_3$.)
Pieci, seši tēvam dēli,
Viens pats labis kumeliņš;
I to pašu apdzēruši
Kroga galda galiņā.

16279. (20040.)
Pīpējiet paši, brāļi,
Savu sūru tabaciņu,
Ne kā savu sīku naudu
Krodziņā nodzeriet.

16280. (20042.)
Puiši ēda, puiši dzēra
Kroga galda galiņā;
Putni ēda tīrumā
Saimenieka labībiņu.

16281. (20043.)
Raida mani tēvs, māmiņa
Krogā puišus lūkoties.
Ko lūkošu, tēvs, māmiņa,
Krogā puiši piedzēruši.

16282. (20044.)
Ratenīt, ratenīt,
Tu vedīsi ubagos:
Kuŗu spoli pievērpuse,
To uz krogu aizvažoju.

16283. (20045.)
Reti, reti tie kociņi,
Kas aug ceļa maliņā;
Lepni, lepni tie puisīši,
Kas nedzēra krodziņā.

16284. (20046.)
Saka mani daudz dzeŗam,
Daudz naudiņas tērējam:
Simtu jūdžu — piecu mārku,
Tā bij mana ceļa nauda.

16285. (20048.)
Saka mani sīkstu vīru,
Viens nedzēru krodziņā;
Kad ar draugu satikos,
Tad par maku nebēdāju.

16286. (20054.)
Šādas tādas kalponītes
Valkā zīda lakatiņus;
Ko darīt rīklītei? —
Mans palika krodziņā.

16287. ((20056.)
Vakar biju daudz dzēruse,
Šodien ļoti nevesela;
Ej, cūciņa, pazvejo
Sīku zivu ezerā.

16288. (20057.)
Šitā, brāļi, dzīvodami
Neziņā paliksiet;
Šitā savus zābaciņus
No kājāmi nodzeŗsiet.

16289. (20060.)
Sen dzirdēju, nu redzēju
To teicamu tēva dēlu:
Kroga žūpa, gŗāvja guļa,
Ne maizītes arājiņš.

16290. (20061.)
Sīļam devu driķu stopu,
Lai nospēra krodzinieku:
Šim stopiņš, tam stopiņš, —
Par putām naudu ņēma.

16291. (20064.)
Tādi vīri kungam tika,
Kas dzer alu, brandaviņu;
Kas nedzēra, tie netika
Ne labam vagarem.

16292. (20067.)
Tēva, tēva tu dēliņis,
Nav tev tēva padomiņis;
Nodzeŗ tēva naudas maku,
Nodzeŗ tēva kumeliņu.

16293. (20068$_1$.)
Tik es kāju neiespēru
Lielā dūņu ezerā;
Tik es roku neiedevu
Lielam krogus dzērējam.

16294. (20069.)
Tik vien dzēru krodziņā,
Kā var' sevi zināties,
Lai nebrauca citi vīri,
Mana bēra kumeliņa.

16295. (20070.)
Tikām dzēru krodziņā,
Kamēr zaļa gaisma ausa;
Kad zaļaja gaisma ausa,
Jūdzu bēri kamanās.

16296. (20070$_1$.)
Traka meita piedzēruse,
Vēl trakāka nedzēruse:
Piedzēruse vīra raud,
Nedzēruse villainīšu.

16297. (20070$_2$.)
Čīkstēdama zīle skrēja
No dūņoja ezariņa;
Raudādamas meitas bēga
No dzēraja tēva dēla.

16298. (20071.)
Tu, brālīti, kunga vīris,
Nedzer daudz alutiņu;
Ņem kanniņu, dzer malciņu,
Kāp savā kumeļā.

16299. (20073.)
Uz krodziņu zinu ceļu,
Uz baznīcu nezināju;
Uz krodziņu taisnis ceļš,
Uz baznīcu līkumains.

16300. (20078.)
Vai dzi', manu bālēliņ,
Kur tā tava cepurīte?
— Krodziņā, man' māsiņ,
Alus kannas vāciņam.

16301. (20079.)
Vakar dzēra div' bāliņi
Sakārnīšu krodziņā;
Šodien brauc Sakārnīts
Dālderīšus lasīdams.

16302. (20080.)
Vakar dzēru, šodien dzēru
Žagatiņas krodziņā;
Vakar dzēru rudzu sieku,
Šodien cirvi paģirām.

16303. (20081.)
Vakar māte krogā dzēra,
Padzer mani zvejniekam;
Šodien tek bālēliņi
Upes malu raudādami.

16304. (20083.)
Vaļa, vaļa tev, tautiet,
Ik svētdienas krogū dzert;
Tiks' manā rociņā,
Tās vaļiņas vairs nebūs.

16305. (20084.)
Vediet mani kur vezdami,
Krodziņā nevediet:
Krodziņš mani laisku dara,
Kanna kāju dancināja.

16306. (20085.)
Viju, viju, nenoviju
Lazdu ziedu vainadziņ';
Gāju, gāju, nedagāju
Pie dzērāja tēva dēla.

16307. (20086.)
Vilkam dzert tāi krogā,
Ne labam cilvēkam:
Cik es gāju, tik atradu
Krodziniekus plēšoties.

16308. (20087.)
Vilciņam galva sāp
Vakarēju dzērumiņu;
Ņem, lapsiņa, pudelīti,
Tec uz krogu brandavīna.

16309. (20088.)

Visa mana galva sāp,
Kā gribēju brandaviņa;
Kad dabūju brandaviņa,
Tad galviņa nesāpēja.

16310. (20090.)

Visi mani lakatiņi
Alutiņa piedzēruši;
Kur pakritu, tur gulēju
Ar visiem lakatiem.

16311. (20094.)

Ūjā, Anniņa,
Tavu lielu lūpu!
Trīs pāri pastalu,
Zābaku lieli.

16312. (20095.)

Ai, ai, NN
Tavu gaŗu degunu!
Pats sēd aiz galda,
Deguns namā,
Deguns namā
Cepešus groza.

16313. (20098.)

Vai, vai, Jurīti,
Tavu lielu bārzdu!
Sameta kaudzi,
Palika tupesis.

16314. (20100.)

Vai, vai, NN,
Tev plati zobi!
Mans tēvs izkala
Piec' pāri lemešu.

16315. (20105.)

Ai, lepnais tēva dēls,
Tavu daiļu augumiņu:
Īsas kājas, gaŗas rokas,
Sakumpušu muguriņu.

16316. (20106.)

Ai, māsiņa, ai, māsiņa,
Kādi tavi vīra radi:
Kā piestiņas, kā rumbiņas,
Kā lielie laivas gali.

16317. (20107.)

Ai, Jānīti, ai, brālīti,
Kā man tevis gauži žēl!
Citi puiši kā ozoli,
Tu kā pūslis vazājies.

16318. (20108.)

Vai, Jānīti, vai, brālīti,
Tev galviņa nesukāta;
Cielaviņa ligzdu taisa
Tavā galvas galiņā.

16319. (20109.)

Kas tie tādi jauni kungi
Tik gaŗiem deguniem?
Piecas vārnas uztupās,
Vēl bij rūme žagatai.

16320. (20115.)

Aiz ko zilas, aiz ko melnas
Malēniešu dzeltanītes?
Tupēdamas velējās
Sivēniņu silītē.

16321. (20116.)

Aiz ko zili, aiz ko melni
Nāburgos jauni puiši?
Ogļu maisu apēduši,
Par vēžiem turēdami.

16322. (20118.)

Aiz ko stalti, aiz ko balti
Nāburdziņu puisēniņi?
Ik rītiņa kazu zīda,
Zem tiltiņa palīduši.

16323. (20124.)

Atsēdās tā Trīnīte,
Pie tās loga stenderītes.
Ne baltāka, ne melnāka
Kā tā loga stenderīte.

16324. (20128.)

Augsti kaķis laizījās:
No tālienes viesi būs.
Še atbrauca no Vāczemes
Mātes meitas rādīties.

16325. (20130.)
Bārdiņ', mana liel' bārdiņa,
Pa prātam izaugusi:
Kad uz labu, pieglaužas,
Kad uz ļaunu, sabožas.

16326. (20131.)
Bajāram duj meitiņas,
Šitās pašas neveselas;
Ik rītiņa, ik vakara
Zāļu pods ugunē.

16327. (20133.)
Daiļi, daiļi ciema puiši,
Ka nav ņemta līgaviņa;
Ka noņēma līgaviņu,
Vējš nopūta daiļumiņu.

16328. (20134.)
Daiļi puiši no auguma,
Nevaid gudra padomiņa:
Ar cimdiem alu dzēra,
Caur cepuri raudzījās.

16329. (20144.)
Ej, bāliņi, mazgā rokas
Straujajāi upītē,
Tu šodieni sveicināji
To nelieti mātes meitu.

16330. (20147.)
Es atnācu raudzītiesi
Lejsgaliešu jaunus zēnus,
Vai stēķēti, ēvelēti,
Vai ar cirvi apkapāti.

16331. (20150.)
Es gan zinu, es gan zinu,
Tu, puisīti, man' gribēji;
Kad tu mani negribēji,
Kādēļ acis mirkšķināji.

16332. (20151.)
Aizkraukliešu ataugā
Nav neviena smuidra bērza;
Aizkraukliešu pagastā
Nav neviena daiļa puiša.

16333. (20152.)
Es pazinu precenieku,
Precenieka līgaviņu:
Pašam bija līks deguns,
Pašai kupris mugurā.

16334. (20153.)
Es šķiet' brāļa kāziņās
Arājiņu nolūkot.
Tādi vien sanākuši
Ar tiem kriju deguniem.
Lai būt' kriju, ja būt' kriju,
Ar sveķiem tecināti.

16335. (20156.)
Es šķitu lākturi
Pie viņa sienmaļa:
Tas mūs' Jānīša
Līkais deguns.

16336. (20158.)
Es šķitu redeles
Pie viņas sienas:
Tie tie Grietiņas,
Retie zobi.

16337. (20159.)
Es šķitu vadzīti
Pie viņas sienas:
Tas tā Jēkaba
Lielais deguns.

16338. (20160.)
Es tā puiša nepaļāju,
Ne tā puiša kumeliņa;
Tikvien manas paļas bija:
Vēdars šķūņa lielumā.

16339. (20162.)
Gana bija brūtes māte
Savus dēlus audzējuse:
Pasprogaini matu gali,
Palīkiem deguniem.

16340. (20163.)
Gana bija meitu māte
Savu meitu puškojuse:
Deguniņu izdrāzuse,
Lūpas biezas atstājuse.

16341. (20665.)
Gana labi tā māmiņa
Savu dēlu puškojusi:
Sabuntēti matu gali,
Nošņīpēts deguntiņš.

16342. (20166.)
Ir sieva redzēta,
Ne tāda sieva!
Puspūra sēnelu
Deguna galā.

16343. (20169.)
Kad, tautieti, tu redzētu
Visus manus bālēliņus,
Vēl tu citu kungu sauktu,
Nosaņēmis cepurīti.

16344. (20170.)
Kādēļ taukas ganījās
Meža ļaužu zeltenītes?
Pa ogām, pa riekstiem,
Pa skābiem āboliem.

16345. (20171.)
Kālab Pēteri
Auniņu sauca?
Sprogaiņa galviņa
Kā auniņam.

16346. (20173.)
Kalējs kala, smēde dega,
Melna vārna ogles dzēš;
Tā nebija melna vārna,
Tā kalēja līgaviņa.

16347. (20175.)
Kalsim, meitas, puišiem zobus
No sīkaja tēraudiņa.
Metat, meitas, pa mārkai,
Puišiem zobus aizmaksāt.

16348. (20176.)
Kam tā meitiņa
Dzeltāniem matiem?
Šķilteŗa, vagara,
Stārasta meita?

16349. (20177.)
Kam tā tāda brāļu māsa
Dzeltāniem matiņiem?
Pilni pirksti abas rokas
Vaŗa grieztu gredzentiņu.

16350. (20178.)
Kam tā tāda ziedu pļava
Dzeltāniem ziediņiem?
Kam tā tāda brāļu māsa
Dzeltāniem matiņiem?

16351. (20180.)
Kāpēc Grietiņa
Sarkana metās?
Nozaga māmiņai
Sarkanu dzīparu.

16352. (20183.)
Kas kuŗam bēdas bija,
Ka man liels augumiņš?
Man pašai bēda bija,
Vajag gaŗu gabaliņu.

16353. (20184.)
Kas kuŗam bēdas bija,
Ka man mazs augumiņš?
Man pašai bēdas bija,
Rasā mirka villainīte.

16354. (20186.)
Kas tā tāda dziedātāja
Ar to krijas deguntiņu?
Rītu būs karsta saule,
Pārsprāgs kriju deguntiņš.

16355. (20189.)
Kauna, kauna tev, meitiņa,
Nesukāti tev matiņi;
Ir irbīte ceļu tek,
Izsukājse cekuliņu.

16356. (20190.)
Ko, Anniņa, tu lieliesi,
Kas jel tevis nezināja?
Dūli melna kā čigāne,
Cita kurpes kājiņā.

16357. (20192.)
Ko nāci, ķipīti,
Panākstos?
Kur tava māmiņa
Govis slauks?

16358. (20193.)
Ko, puisīti, raudzījiesi
Miglainām actiņām?
Vai tu biji mežā audzis,
Vai meitiņu neredzējis?

16359. (20195.)
Ko smejies tu, puisīti,
Tev jau zobi izbiruši.
Ej uz Rīgu zobus pirkt
Piecu mārku gabalā.

16360. (20199.)
Liela, resna
Vedēju māte
Deviņām stīpām
Sastīpota;
Desmit ķīļiem
Saķīlēta.

16361. (20200.)
Līdzenas, līdzenas
Kalnmuižas meitas,
Vai tās Dieviņis
Nolīdzinājs?

16362. (20201.)
Luste man, liela luste,
Kundziņam muti dot;
Kundziņam liela bārda,
Smiekli nāca, nevarēju.

16363. (20202.)
Mans brālītis bēdājās,
Kur ņemšoti ecēkšiņu:
Ediņai reti zobi,
Tur būs laba ecēkšiņa.

16364. (20204.)
Melna bāba, melna bāba,
Kā tu nāci vedējos?
Tik tev bija baltumiņa,
Kā baltā lakatiņa.

16365. (20205.)
Mīlēties mīlējās
Tam puišam mutes dot:
Tam puišam balta mute,
Rozes vaiga galiņā.

16366. (20207.)
Mūsu māte bažījās,
Kur būs ņemt maizes lāpstu:
Ilzītei plata mēle
Tur būs laba maizes lāpsta.

16367. (20210.)
Mūsu māte bēdājās,
Kur būs ņemt desu iesmu:
Skroderam garš deguns,
Tur būs labs desu iesmis.

16368. (20212.)
Mūsu māte bēdājāsi,
Kur būs ņemti pavārnīcu:
Grietiņai līka piere,
Tur būs laba pavārnīca.

16369. (20216.)
Mūsu meitas bēdājās,
Kur būs kārt slauktuvītes:
Dāvīdam līks deguns,
Tur kārsim slauktuvītes.

16370. (20217.)
Mūsu meitas bēdājās,
Kur būs lieti samazdziņas:
Madītei dobja piere,
Tur var lieti samazdziņas.

16371. (20219.)
Mūsu meitas bēdājās,
Kur būs ņemt brunču knopes:
Nāburg' puišu platas acis,
Tās būs labas brunču knopes.

16372. (20220.)
Mūsu meitas bēdājās,
Kur būs ņemt velētavu:
Kārlītim plata piere,
Tur būs laba velētava.

16373. (20222.)
Mūsu puiši bēdājās,
Kur būs ņemt paugu vadzi:
Madītei gaŗš deguns,
Tur būs labs paugu vadzis.

16374. (20227.)
Mūsu puiši bēdājās,
Ratiem ļoku neesot:
Panāksn' meitām lielas ausis,
Tur tiek labi ratu loki.

16375. (20228.)
Kārlīšam balta mute,
Kur tik baltu nomazgāji?
Ik rītina nomazgāja
Suvēniņa silītēi.

16376. (20229.)
Kristapam brāļam
Ieleja pierē;
Tur liku šķīvīšus,
Tur kaŗotītes,
Tur savu sunīti
Palacināju.

16377. (20231.)
Pēterami, brālīšami
Matu gali apsviluši,
Matu gali apsviluši,
Tupelīšus rušinot.

16378. (20234.)
Jānīti, brālīti,
Vilks tevi ēdīs,
Kam liki zem galda
Krustiski kājas.

16379. (20235.)
Jānīšam gaŗas kājas
Kā tam purva stikānam;
Stikānam piederēja,
Jānīšam nepieder.

16380. (20236.)
Kārlīšam gaŗi mati,
Nava labi izsukāti;
Peles migu ietaisījšas
Pašā matu galiņā.

16381. (20238.)
Kurzemnieku jauni puiši,
Jūs man zobu nerādiet,
Ņemšu bērza pagalīti,
Ēs jums zobus paārdīšu.

16382. (20239.)
Marija lielās,
Ka grazna gāļa;
Mūs' pašu namam
Graznāks jumts.

16383. (20241.)
Vīciepene lielījās
Daiļus dēlus audzinot.
Purā auga līka priede
Tava dēla daiļumā.

16384. (20042.)
Susējiesi, lielvēderi,
Trepes slēja pie kumeļa;
Lūdzin lūdzu Sauku meitas,
Lai padotu cepurīti.

16385. (20245.)
Līzei māsai
Sarkana galva,
Kā mūs' pērnai
Tītaru mātei.

16386. (20246.)
Trīnei māsai
Viens pats zobs;
Tīr' rudzu maizīti
Snapāt snapāja.

16387. (20248.)
Anniņai, māsiņai
Līku galu deguniņš;
Pieslienam zelta trepes
Pie staltā deguniņa.

16388. ((20249.)
Jūliņai, māsiņai
Zied sarkani vaigu gali;
Būs Kārliņš kaitinājis
Ar sarkanu ābolīti.

16389. (20250.)
Līzītei, māsiņai,
Trīs bizītes pakaļā.
Vienu bizi suņi rēja,
Otru puiši plucināja,
Trešajāi bizītē
Pūce bērnus perināja.

16390. (20254.)
Jānīšam melni mati,
Iesarkani matu gali.
Ja tas burti nemācēja,
Sāli pūst gan mācēja.

16391. (20255.)
Ansiņis, Ansiņis
Lūkojās;
Ik aces uzmetu,
Nosarka vien.

16392. (20256.)
N—ieku novadā
Nav neviena laba puiša,
Visi tādi buļļa pieres,
Teļu putras strēbējiņi.

16393. (20257.)
Meženieku novadā
Nav neviena laba puiša,
Visi tādi vindas spaņņi,
Nosistām ķimenēm.

16394. (20259.)
Kārlīšam platas acis
Ne pa Dieva likumam:
Krūmi, meži izplēsuši,
Pēc meitām dzenoties.

16395. (20260.)
Jānītim platas nāsis
Kā tam Prūšu ērzelim:
Tas saoda mūs' māsiņu
Par deviņi pagastiņi.

16396. (20261.)
Ozoliešu puisēniem
Putrā bārda nobrukusi,
Ne pucmeņa jāmeklē,
Ne naudiņas jātērē.

16397. (20263.)
Jānīšam raibas acis
Kā tam peļu vanagam,
Uz acimi cepur' nesa,
Pazemīgi raudzījās.

16398. (20265.)
NN savu pannu laižu
Atsūtīja panākstos;
Zilas lūpas, mella mēle,
Kā panniņu laizījuse.

16399. (20267.)
Jānīšam skaista sieva,
Tas ved līdz panākšņos;
Pēteram, tam neskaista,
Tas pameta sētiņā.

16400. (20269.)
Pēteram smuka sieva
Sarkaniem vaidziņiem;
Tikvien bija tā nelaime,
Kreisa kāja izlūzusi.

16401. (20271.)
Sasmadznieki smuki puiši
Par visiem puisīšiem:
Greizas acis, lauka piere,
Tā kā Turku čigāniem.

16402. (20276.)
Līzumniešus cauri gāju,
Krietna puiša neredzēju,
Tādi vien priekšā nāca,
Kā tie ziemas suvēniņi.

16403. (20278.)
Nava lāga, nava lāga
Panāksnieku puisēnos:
Čīkst tiem kauli, staigājot,
Klab tiem zobi, runājot.

16404. (20279.)
Nava lāga, nava lāga
Tos nāburgu puisēnos:
Citi šķībi, citi greizi,
Citi meitu salauzīti.

16405. (20280.)
Nav nenieka, nav nenieka
No tiem mūsu puisēniem:
Lielas galvas, platas acis
Kā tiem Krievu kumeļiem.

16406. (20281.)
Nav nevienas skaistas liepas
Ciema tēva tīrumā;
Nav nevienas skaistas meitas
Ciema tēva istabā.

16407. (20283.)
Neplāti, Dārtiņa,
Tik plati muti,
Nerādi citiem
Savus lielus zobus.

16408. (20285.)
No acīm vien pazinu
Lielsirdīgu tēva dēlu:
Platas acis, sārti vaigi
Kā uguns dzirkstelītes.

16409. (20286.)
Nu atbrauc, nu atbrauc
Diženie, raženie:
Diženais tēva dēls,
Raženā mātes meita.

16410. (20287.)
Pārgāja panāksti
Par tāšu birzi;
Iedega tāša,
Nosvila bārzda.

16411. (20289.)
Paldies saku māmiņai
Par to garu deguntiņu:
Kad es kritu no kumeļa,
Uz deguna atspiedos.

16412. (20293.)
Panāksnieku puišu dēļ
Gludas galvas nesukāju;
Kad ieraugu vedējiņus,
Kā cielava saglaudīju.

16413. (20295.)
Parādiet, sveši ļaudis,
Kurš brūtei īstais brālis.
Vai tas brūtes īstais brālis
Ar to krija deguniņu?

16414. (20296.)
Pie kadiķa nesēdēšu,
Kadiķim liela rasa;
Pie Jāņīša nesēdēšu,
Jāņītim liela bārzda.

16415. (20297.)
Pie tā puiša es neietu,
Kad es vīra nedabotu;
Garas aus's, platas ac's,
Vēders šķūņa lielumā.

16416. (20300.)
Precenieku mēlītei,
Ko mēs tai darīsim?
Izvērsim diegu cauri,
Pakārsim skurstenī.

16417. (20302.)
Puika, puika, es tev saku,
Mazgā tīru savu muti;
Tikmēr sievas nedabūsi,
Kamēr muti nomazgāsi.

16418. (20303.)
Puiši, puiši, suņi, suņi,
Jūs man zobu nerādiet!
Purvā auga sausi kārkli,
Es jums zobus izbadīšu.

16419. (20304.)
Puisīt, tavu nesmukumu,
Gar lūpiņu bārda auga!
Meitiņ, tavu smukumiņu,
Apaļiem vaidziņiem!

16420. (20307.)
Sarkanbaltas magonītes,
Kā pienā izmazgātas;
Sarkanbaltas Mārcenietes,
Kaķa asti apēdušas.

16421. (20308.)
Šauras, šauras man actiņas,
Es puisīti cauri redzu:
Tam puišam rudas acis,
Tas dzers sievas asariņas.

16422. (20313.)
Sen slavēja Skramanos
Lielas meitas izaugot:
Ne lielākas, ne mazākas,
Kā pakulu kodeliņa.

16423. (20319.)
Zili, melli dūmi kūp
Diža meža maliņā:
Tā Pēteŗa bārda dega
Ar ziliem uguņiem.

16424. (20320.)
Skaisti, skaisti jauni kungi,
Vēl skaistāki arājiņi;
Cirsti, tēsti jauni kungi,
Ēvelēti arājiņi.

16425. (20322.)
Smej, smej, NN,
Tev labi vedās:
Pīlagu lūpiņas,
Skangalu zobiņi.

16426. (20323.)
Smejies, Dārtiņa,
Tev daiļi piestāv:
Tev plānas lūpiņas
Kā piparītis.

16427. (20324.)
Smejies, NN,
Tev labi pieder:
Pilli tavi zobiņi
Kaņepu čaulu.

16428. (20326.)
Smuka meita, skaista meita,
Šķitās kauna neredzēt;
Tā sēdēja kauniņā,
Kā ābols rasiņā.

16429. (20332.)
Strupa, resna es uzaugu,
Bajāriņa līgaviņa;
Bajārs mani ēdināja
Ar tiem pūru ķiļķēniem.

16430. (20343.)
Tādi vien kaulu pieres,
Sila peku lauzējiņi,
Tādi vien līkdeguņi
Mūs' māsiņas vedējiņi.

16431. (20348.)
Panāksnieki, šurp nākdami,
Ziepēm zobus balināja;
Vēl vienā šķirbiņā
Vēža kāja karājās.

16432. (20359.)
Tu, Ilzīte, smuka meita,
Kur es tevi paglabāšu?
Istabā blusas rēja,
Aizkrāsnē circenīši.

16433. (20362.)
Tu, Jānīti, smuks puisītis
Par visiem puisīšiem,
Tev ziedēja runča aste
Deguniņa galiņā.

16434. (20365.)
Ūjā, Marij,
Tavu lielu degunu!
No viena deguna
Deviņas stabules.

16435. (20366.)
Ūjā, Jukum,
Tavu platu acu!
Tur bij vellam
Ērbeģu logi.

16436. (20368.)
Ūja vells, ūja vells,
Kādi puiši ciemiņos!
Citam mute kā vilkam,
Citam nāsis kā lāčam.

16437. (20369.)
Vai no elles tu izlīdi
Tik dižens tēva dēls!
Sarkanbalti vaigu gali,
Zirņu zieda cepurīte.

16438. (20373.)
Vedēju tēvam
Pliks pakausītis,
Mūs' bērni skatās
Kā mēnesī.

16439. (20377.)
Visiem, visiem
Cilvēka galvas;
Vedēja mātei
Sakārņa galva.

16440. (20387.)
Ai, Jānīt, ai, Jānīt,
Nu tu būsi neziņā:
Nu mēs tavas santa bikses
Sloksnītēm dalījām.

16441. (20388.)
Ai, Ieviņi, ai, Ieviņi,
Tavu melnu kakla drēbi!
Līzei vīrs, Līzei bērns,
Līzei balta kakladrēbe.

16442. (20389.)
Ai, NN, tēva dēls,
Tavu dārgu samta vesti!
Katra poga tev maksāja
Pērnējo suvēniņu.

16443. (20390.)
Ai, Vācieti, ai, Vācieti,
Nu tu būsi neziņā:
Vieni paši brūni svārki,
Tie noplīsa dancojot.

16444. (20391.)
Ai, Vācieti, ai, Vācieti,
Nu tu esi neziņā:
Vieni paši brūni svārki,
Rīgā ņemti parādā.

16445. (20394.)
Aiz kalniņa dūmi kūp, —
Kas tos dūmus kūpināja?
Veci puiši dedzināja
Savas vecas cepurītes.

16446. (20396.)
Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Suņu smaka istabā:
Līziņai, māsiņai
Suņu pluču villainīte.

16447. (20398.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kuŗš brūtei īstais brāl's.
Tas brūtei īstais brāl's,
Uz pakaļas ielāpiņš.

16448. (20402.)
Būt' mani brālīši
Vēžoti gājuši,
Vedēju sievāmi
Ķeseles galvā.

16449. (20403.)
Daiļa aube brūtei bija,
Vēl daiļāka precniecei;
Vēl daiļāka precniecei, —
Rīgā ņemta uz parāda.

16450. (20405.)
Dievs nedod tādus puišus,
Kādi puiši Blintenē:
Miltu kules galviņā,
Pavārnīces azotē.

16451. (20407.)
Dižie bajāri
Rindē sēdēja,
Dižie sudrabi
Zvērot zvēroja;
Es arī nabadze
Tāi pulciņā.

16452. (20408.)
Ieraudzījse vien, pazinu
Dravinieka līgaviņu:
Bites spārnu vilnainīte,
Vasku kurpes kājiņā.

16453. (20409.)
Ieraudzījse vien, pazinu
Liela meža cilvēciņu:
Īsi svārki, gaŗi mati,
Visgaŗām sēņu kule.

16454. (20411.)
Ej pa ceļu, ceļa vīrs,
Ceļa rota mugurā:
Īsi svārki, platas bikses,
Vīžu bunte mugurā.

16455. (20413.)
Es bij' laba vīra sieva
Ar zilām sietavām;
Kas tās tādas labermanes
Ar tām nātna zeķītēm?

16456. (20413[1].)
Es domāju, es gādāju,
Ko tie mūsu suņi rej:
Ilzītei māsiņai
Kuces ādas pastaliņas.

16457. (20414.)
Es no meža iztecēju,
Neviens mani nepazina;
Škāvas mice man galvā,
Zili brunči mugurā.

16458. (20416.)
Es pazinu precenieku,
Precenieka līgaviņu:
Pašam bija zili svārki,
Pašai raibi lindraciņi.

16459. (20417.)
Es raugosi, es skatosi,
Ko tie mani kaķi laiza:
Pienavnieku puisēniem
Kreima bikses kājiņā.

16460. (20418.)
Es redzēju dažu labu
Zābakos staigājam;
Ne tur laba arājiņa,
Ne sieniņa pļāvējiņa.

16461. (20420.)
Es saku māmiņai,
Migliņa būšu:
Pelēkas vārniņas
Aiz galda knosās.

16462. (20422.)
Es šķitu Anniņai
Saktiņu krūtīs.
Žagatas astīte
Iespridzināta.

16463. (20424.)
Gana auda vēverīši,
Gana šuva skroderīši,
Tikpat brūtes vedējam
Diegu gali karājās.

16464. (20426.)
Gauži raud veca vīze
Pabeņķē gulēdama:
Šādi tādi zābakoti
Tērē manu pārtikumu.

16465. (20427.)
Jau es redzu, bālēliņ,
Ka tu drusku pabagāts:
Tev kažoks mugurā
I siltā istabā.

16466. (20431.)
Kad es ņemšu līgaviņu,
Žagatiņas meitu ņemšu:
Tā tā grazna līgaviņa,
Gaŗa aste pakaļā.

16467. (20432.)
Kāzās, meitas, kāzās, meitas,
Tapināte rinduciņu!
Pārgājušas no kāzām:
Še, māsiņa, rinduciņis.

16468. (20434.)
Kaikaras, kaikaras
Māsiņas panāksti;
Mūs' bāliņa vedējiņi
Kā mēreni muižnieki.

16469. (20435.)

Kalabad vedējiņi
Cits uz cita raudzījās?
Vai tie bija goda drēbes
Cits no cita tapinājši?

16470. (20439.)

Kam tas puisis, kam tas puisis
Es to puisi nepazinu.
Tas bij ciema olenders
Ļāpītām biksītēm.

16471. (20441.)

Karamas, karamas
Panākstu meitas:
Vai liela, vai maza,
Valdziņš kaklā.

16472. (20400.)

Bija man, bija man
Divi graši maciņā.
Sievai pirku zīda rotu,
Puszābakus šūdināju.

16473. (20442.)

Kas tā tāda dziedātāja
Ar to cauru lindraciņu?
Ej mājās, šķetin' diegus,
Salāp' savu lindraciņu.

16474. (20445.)

Kas citam par to kait,
Ka man svārki zemi slauka?
Man pašai baltas avis,
Māmiņ' svārku audējiņa.

16475. (20446.)

Kas citiem kaites bija,
Ka man kazu kažociņš?
Man pašam kazas auga,
Vilciņš ādu ģērmanīts.

16476. (20447.)

Kažoks labs, kažoks labs,
Otri labi zābaciņi:
Kažoks labs siltumāi,
Zābaks dubļu bridējiņš.

16477. (20454.)

Ko lielies tu, Grietiņa,
Kas jau tevi nezināja?
Paša āda, paša kauli,
Citu drēbe mugurā.

16478. (20456.)

Ko tā liela groza dara
Preti gudru padomiņu?
Padomiņis zirgu jāj,
Groza tek kājiņām.

16479. (20457.)

Ko, Lībiņa, kāzās nāci,
Ka sulaiņa līdz neņēmi,
Kas aizklāja nēzdodziņu
Priekš lienēta sudrabiņa.

16480. (20459.)

Ko, Jānīti, lielījies?
Nav tie tavi zābaciņi:
Otram devi piecu mārku,
Zābaciņu lūgdamies.

16481. (20460.)

Ko, NN, lielījies,
Vai es tevis nezināju?
Vieni paši brūni svārki,
Rīgā ņemti parādā.

16482. (20461.)

Ko, NN, tu lielies
Cauru virsu cepurīti?
Kuŗu meitu tu gribēji,
Viņa tevi negribēja.

16483. (20462.)

Ko tie kraukļi kraucināja,
Ko žagatas žadzināja?
Jauna puiša cepurīte
Eglienāi sapuvuse.

16484. (20463.)

Ko tie mūsu kaķi ņaud,
Pa pagaldi staigādami?
Panāksnieku meitiņām
Peļu kurpes kājiņā.

16485. (20464.)
Ko tu gribi, kas tev prasa,
Vai tu kāda devējiņa?
Tev pašai mugurē
Tapinēti lindraciņi.

16486. (20466.)
Ko tu nāci, kankardanci,
Jaunu meitu istabā?
Meitas tevi milnām kūla,
Ciema kranci lamādamas.

16487. (20467.)
Krievi, Krievi, Leiši, Leiši
Mani balti bālēliņi:
Citam bija Krieva svārki,
Citam Leiša cepurīte.

16488. (20468.)
Kreisās rokas pirkstiņā
Annai zelta gredzentiņš.
To tai deva ciema puisis
Par mutītes devumiņu.

16489. (20469¹.)
Kripu, krapu zābaciņi
Jauna puiša kājiņā;
Žēli raud veca vīze,
Pabeņķī gulēdama.

16490. (20470.)
Kuplajam ozolam
Viena zīle galiņā;
Lepnajam tautiešam
Vieni svārki mugurā.

16491. (20471.)
Kur ellē Jānīts ņēma
Mellu jēra cepurīti?
Ik vakaru notecēja
Uz nāburga aitu kūti.

16492. (20472.)
Kur es redzēju
Kreļļotu meitu?
Rīgā uz ielas,
Uz augstas valles.

16493. (20476.)
Kur, Jānīti, tavas bandas?
Nav cepure galviņā.
Krogā galda galiņā
Par saldo alutiņu.

16494. (20480.)
Kur, NN, tu tecēji
Ar to tākstu kažociņu;
Mežā teku tākstu plēst,
Citu jaunu šūdināt.

16495. (20481.)
Kur, NN, tu tecēsi
Sarkaniemi kamzoļiem?
Cauri, cauri caur Jelgavu
Uz Liepājas meitiņām.

16496. (20483.)
Ku' jēmi, Vācieti,
Puszīdu vesti?
Bučoji žīdeni,
Dabūji vesti.

16497. (20484.)
Kur palika tā meitiņa
Ar spožo vainadziņu?
Bālēliņi, neliedzat,
Jūs pulkāi ietecēja.

16498. (20485.)
Kur tās mūsu kāzinieces,
Ka neredz staigājot?
Pūnītē salīdušas
Lāpa vecus lindraciņus.

16499. (20486.)
Kur cēlās puisīšiem
Tik šņorētas cepurītes?
Rudens nāca, gaŗas naktis,
Ap mārkiem linus zaga.

16500. (20487.)
Kuŗa kunga tā birzīte
Zeltītām lapiņām?
Kuŗa brāļa tā māsiņa,
Zelta roze vaiņagā?

16501. (20488.)
Kuŗas mātes tā meitiņa
Strupajiem lindrakiem?
Vai liniņi tai neauga,
Vai ratenis netecēja?

16502. (20489.)
Kuŗas zemes tās māsiņas?
Stīgām šūtas villainītes.
Tās māsiņas bālēliņi
Rīgā stīgu kalējiņi.

16503. (20490.)
Kuŗi vēji atpūtuši
No Vāczemes bālēniņu?
Līdz ceļiem brūni svārki,
Da zemei zobeniņš.

16504. (20492.)
Lai bij daiļa, kas bij daiļa,
Doles Līze, tā bij daiļa:
Tā valkāja santa kurpes,
Sidrabiņa jostu joza.

16505. (20493.)
Lai man tika, kas man tika,
Tīk man muižas Miķelītis:
Miķeļam balti svārki,
Sudrabotas svārku pogas.

16506. (20494.)
Lielajam vedējam
Piķu svārki mugurē;
Ik gribēja plānē iet,
Ik pie beņķa pielipuši.

16507. (20495.)
Lielu ļaužu bērniņš biju,
Bet uz lielu nedzinos:
Apsavilku baltu kreklu,
Sēju lina lakatiņu.

16508. (20496.)
Lepnie puiši lielījās
Lecensvārkus šūdināt, —
Lai varēja sētu lēkt
Pie kaimiņu meitiņām.

16509. (20497.)
Lepnis puisis lielījās
Rīgā pirkt vestes drēbi;
Sprīdi meta, orti deva, —
Kā pa vecu teļa ādu.

16510. (20498.)
Litar, litar lindraciņi
Mātes meitas mugurā,
Kangar' kalnu platumā,
Piecas jūdzes gaŗumā.

16511. (20500.)
Man izgaisa pērnvasar
Ganos veca sietaviņa
Nu ieraugu, nu pazinu
Jurīšam vestītē.

16512. (20502.)
Mazajami bērziņami
Kupli zari, platas lapas;
Mazajami tautietimi
Kupla cauņu cepurīte.

16513. (20502$_1$.)
Meitas manu cepurīti
Kā bitītes aplipušas.
Vai tā mana cepurīte
Salda medus aplipuse?

16514. (20503.)
Melni, melni galvas auti
Vedējiņu sieviņām:
Tās krāsnī kaltējušas,
Vedējos steigdamās.

16515. (20504.)
Mūrnieces, mūrnieces
Panāksnu meitas:
Vai liela, vai maza,
Skotele priekšā.

16516. (20505.)
Lavīze atskrēja
Par visiem lepnāka:
Kārlīša svārki
Uz vienu kamiesi.

16517. (20509.)
Ādumam, brālīšam
Eža svārki mugurā.
Ik ezītis pakustēja,
Ik Ādumis bizināja.

16518. (20512.)
Krišītim, brālītim
Kreima mice galviņā.
Vai tad tevi jods iespēra
Manā kreima kambarī!

16519. (20516.)
Jānītimi, brālītimi
Noplīsuši kamzolīši.
Plūcat, meitas, dadža lapas,
Lāpat Jāņa kamzolīšus.

16520. (20518.)
Jānītim, brālītim
Zagti svārki mugurā;
Atpakaļ vien skatās,
Vai dzenās pakaļā.

16521. (20524.)
Ingiņami, brāliņami
Uz parāda veste šūta.
Jau vestīte noplīsuse,
Vēl parāds nemaksāts.

16522. (20526.)
Jēcītim, brālītim
Viena pate cepurīte,
Pirtī gaŗa metamā,
Baznīcā ejamā.

16523. (20530.)
NN—am divi dēli,
Vieni paša goda svārki;
Kad tie gāja baznīcā,
Viens no otra raustījās.

16524. (20531.)
N—iešu jauni kungi
Viksētiemi zābakiem;
NN—iešu puisīšiem
Vīžu kurza mugurā.

16525. (20539.)
Anlīzē māsiņā
Spīdīga mice,
Ar kurmja ādiņu
Izoderēta.

16526. (20541.)
Anniņai, māsiņai
Tāšu svārki mugurā.
Pasargies no uguns,
Metīsies čoksterī.

16527. (20542.)
Vedējiņu sieviņai
Tauku mice galviņā.
Paša ēda, paša dzēra,
Zīles galvu lupināja.

16528. (20543.)
Ieviņai, māsiņai
Trīs kabatas lindrakā:
Vienā vīzes, otrā zeķes,
Trešā vecs suseklīts.

16529. (20549.)
Sūrenieki, Ventenieki
Ar lielām kabatām,
Nozaguši mūs' māsiņu,
Iebāzuši kabatā.

16530. (20550.)
Aizupiešu meitiņām
Diegu zeķes kājiņā,
Diegu zeķes kājiņā,
Skangaliņi pūriņā.

16531. (20551.)
Kurzemnieku meitiņām
Rupi, strupi lindreciņi.
Lai būt' rupi, lai būt' strupi,
Kaut būt' tīri izmazgāti.

16532. (20552.)
Ozoliešu meitiņām
No grīsliņa vainadziņi.
Vai tām rozes neizauga,
Vai magones neziedēja?

16533. (20553.)
Piebaldzēnu meitiņām
Smalku ratu villainītes,
Smalku ratu villainītes,
Lazdu ziedu vaiņadziņi.

16534. (20554.)
Lēdmaniešu meitiņām
Teļu ādas lindraciņi;
Zādzeniešu meitiņām
Zīžu kleites mugurā.

16535. (20555.)
Pēteram melni svārki
Kā visiem Vāciešiem:
Māte alkšņu pieplēsuse
Pusnāteņus novārījse.

16536. (20557.)
Pēterītis, pekainītis
Dzīvo Reņģu muižiņā;
Tam pašuva Reņģu kungs
Reņģādiņu kažociņu.

16537. (20558.)
Liteniešu puisēniem
Caur cepuri rozes zied;
Stāmeriešu puisēniem
Caur cepuri dūmi kūp.

16538. (20565.)
NN—iešu tāšu bikses
Še nāk meitu raudzīties.
Ņem, māmiņa, smalku rīksti,
Ćērt pa tāšu biksītēm.

16539. (20566.)
Jurīt, tava pastaliņa
Visa darba darītāja:
Ziemā tevi vizināja,
Vasarā dancināja.

16540. (20568.)
Nākat, ļaudis, lūkoties,
Kādi ērmi istabā:
Vecā māsa jaunajai
Ar vaiņagu panākšņos.

16541. (20571.)
Nāc, Jūlīte, tu ar mani
Lakatiemi mērīties.
Tev lielāks, — palienēts,
Man mazāks, — mana paša.

16542. (20574.)
Nav nenieka, nav nenieka
No tām vācu lupatām;
Melni brunči, balts priekšauts, —
Edz kur meita kā liepiņa.

16543. (20576.)
Jānītimi smuki svārki,
Neba viņa paša pirkti,
Emburdznieku darbinieces
Pa grašam sametušas.

16544. (20579.)
Vai tādēļ vīrs nebiju,
Ka man veca cepurīte?
Apakš vecas cepurītes
Visgudrāks padomiņš.

16545. (20581.)
Cik gribēju, nevarēju
Ar citiem līdzi tikt:
Cik nopirku brūnus svārkus,
Tik kliboja kumeliņš.

16546. (20583.)
Nevienam vedējam
Nava zaļa mēteliņa,
Tādi vien sarotīti,
Vecu brunču gabaliņi.

16547. (20584.)
No tālenes es pazinu,
Kur bajāru tēva dēls:
Auzu skaru mantelītis,
Zirņu ziedu cepurīte.

16548. (20588.)
Paldies vilkam,
Kas kazu norēja:
Tēvam, dēlam
Zābaki kājā,
Mātei, meitai
Kurpītes kājā.

16549. (20597.)
Panākstos nepazinu,
Kuŗa sieva, kuŗa meita:
Ne sievām galvas auti,
Ne meitām vaiņadziņi.

16550. (20599.)
Panākstu sieviņas,
Kopiet galvas,
Mūs' krūmi saplūks
Jūs' strēmelītes.

16551. (20601.)
Parādāti sveši ļaud's,
Kur brūtgana īsteis brāl's.
Tas brūtgana īsteis brāls
Ar to teļa kažociņu.

16552. (20606.)
Patīk man šis cieminš,
Šī cieminа zeltainītes;
Tikai vien nepatīk,
Nonēsāti kamzolīši.

16553. (20608.)
Pavārami, nabagam
Liela skāde notikuse:
Jau tam bija zobu sāpes,
Vēl sadega lindraciņi.

16554. (20609.)
Paceļ rokas tu, Līzīte,
Cik tev zelta gradzentiņu?
Cik muižāi sulainīšu,
Tik tev zelta gradzentiņu.

16555. (20610.)
Pieci puiši, pus baznīcas
Uz Anniņu raudzījās:
Ieraudzījši melnu kreklu
Caur balto vilnainīti.

16556. (20614.)
Priedītei, eglītei
Zelta poga galiņā;
Jauni zēni, bandinieki,
Nava zelta gredzentiņu.

16557. (20618.)
Rota, rota ne tik skaista,
Bet dižana nesējiņa!
Man tā rota tā nemīl,
Kā mīl pate nesējiņa.

16558. (20622.)
Saimenieka dēliņam
Jēra mice galviņā;
Kalpiņš gāja caunas šaut,
Kalpam caunu cepurīte.

16559. (20624.)
Sarībēja, saskanēja
Zābakaiņi istabā;
Kur, māsiņ, mēs iesam
Ar tām kārkla vīzītēm?

16560. (20628.)
Šādi tādi landermaņi
Brūnus svārkus šūdināja,
Gribēdami maldināt
Lielu radu līgaviņu.

16561. (20629.)
Šādi tādi zuperdanči
Brūnu svārku nēsātāji;
Man' brālīši gan bagāti,
Kā pelēki vanadziņi.

16562. (20630.)
Šauras, šauras man actiņas,
Es meitiņu cauri redzu:
Divi krekli mugurā,
Abi melni, nevelēti.

16563. (20631.)
Šauras, šauras man actiņas,
Es puisīti cauri redzu:
Treji svārki mugurā,
Visi treji salāpīti.

16564. (20635.)
Šim jaunami puisēnami,
Tam ir zaķa zābaciņi;
Tas varēja meitas triekt
Par ābeļu līdumiņu.

16565. (20636.)

Šis puisīts lielījās
Kā lielais muiženieks;
Ielāpiņš mugurā
Kā lielais ezeriņš.

16566. (20642.)

Šķitu kurpi kājiņā, —
Vīzei aukla pārtrūkuse;
Šķitu zaļu zobentiņu, —
Svārkiem vīle noplīsuse.

16567. (20643.)

Šķitu puisi tautu dēlu,
Cepurē raudzīdama;
Kad noņēma cepurīti,
Nava laba cūku gana.

16568. (20644.)

Sen dzirdēju, nu redzēju
To diženu tēva dēlu:
Suņi biksas noplēsuši,
Ciema sētas lēkājot;
Cūkas matus izsukājšas,
Gulot krogus paslieksnē.

16569. (20653.)

Suņi rej, suņi rej,
Ko tie mūsu suņi rej?
Panākstnieku meitiņām
Teļu kurpes kājiņā.

16570. (20655.)

Svila, svila, dega, dega
Jauna puiša cepurīte.
Kā nesvila, kā nedega,
Ceplī gula dienas vidu.

16571. (20664.)

Tie puisīši, šurp nākdami,
Taukiem kājas aplējuši,
Lai domāja ciema meitas,
Viksētiem zābakiem.

16572. (20669.)

Čipu, čapu vedējiņi
Ar vīzēm sanākuši;
Kripu, krapu panāksnieki
Viksētiemi zābakiem.

16573. (20676.)

Vai no elles tu iznācis
Tik dižens tēva dēls!
Auzu skaru mētelīts,
Zirņu ziedu cepurīte.

16574. (20677.)

Vai tie visi kungi bija,
Kas staigāja zābakos?
Citam tēvs artu gāja,
Citam māte ubagot.

16575. (20678.)

Vai tie visi sēklas rudzi,
Kas vējā izvētīti?
Vai tie visi vīri bija,
Kam bij vīra cepurīte?

16576. (20679.)

Vai tik vien saule spīd,
Kā pa logu istabā?
Vai tik vien labu ļaužu,
Kā sudraba valkātāji?

16577. (20681.)

Vieni paši goda svārki
Saimenieku dēliņam,
Ir tie paši palienēti
No nāburgu puisīšiem.

16578. (20683.)

Vellam devu riekstu sieku,
Lai pakāra skrodelīti,
Kam tas jēma gaŗu mēru,
Īsus vamžus šūdināja.

16579. (20684.)

Viņpus Rīgas suņu muiža,
Tur aizveda mūs māsiņu.
Es aizgāju panāksnos,
Ādas lamži mugurā.
Suņi lamžus apēduši,
Pogas vien atstājuši;
Kaut uz mutes negulējis,
I podziņas nepaliktu.

16580. (20685.)
Visiem bija cauņu šūtas,
Visiem cauņu oderētas,
Kārlīšam, brālīšam
Jēra šūta cepurīte.

16581. (20685$_1$.)
Visiem znoti šāi zemē,
Man bij znoti Kurzemē, —
Riņķētiem kažokiem,
Sprādzētiem zābakiem.

16582. (20688.)
Ciema puiši, šur nākdami,
Santa bikses šūdināja;
Še atnāca, še noplēsa
Ap vecām māmiņām.

16583. (20689.)
Citas sievas klusu gāja,
Kaļva sieva čaukstēdama.
Kā tai bija nečaukstēt,
Ogļu maiss mugurā.

16584. (20691.)
Vai, vai, vedējiņi,
Kāda slava jums atnāca:
Jums atnāca tāda slava,
Pirtī pliki kāvušies.

16585. (20692.)
Aidu, aidu, sveši ļaudis,
Kāda slava jums atnāca:
Ceļā nakti gulējuši,
Mežā zvērus saplēsuši.

16586. (20693.)
Ai, baltie bālēliņi,
Vai kauniņa jums nevaid?
Mēs māsiņu paņēmām
Kroga galda galiņā.

16587. (20696.)
Ai, nelieti, tautu dēls,
Kur man bij tevi likt?
Laukā laižu, peles ēde,
Istabā circenīši.

16588. (20700.)
Ai, māsiņa, neteic tautu,
Nepel savu bālēliņu.
Kur tu pati sērstu iesi,
Bālēliņus izpēlusi?

16589. (20703.)
Ei, māsiņa, neteic tautas,
Nevainoji bālēliņus;
Teic tautiņas dzīvodama,
Brālīšos sērst nākdama.

16590. (20706.)
Ai, Jūlīti, ai, Jūlīti,
Kā kauniņa tev nebija?
Tu pirmā pēlājiņa,
Tu atnāci vešanās.

16591. (20715.)
Ak, tu Dievs, ak, tu Dievs,
Atkal jauna viešņa nāca,
Atkal jauna viešņa nāca,
Jaunu nesa kukulīti.

16592. (20715.)
Ap saviemi vien dziedāju,
Ap saviem bāliņiem;
Es ļautiņu neaizņēmu
Ne vārdiņa galiņāi.

16593. (20718.)
Atbrauc meitu māmuļīte
Ar kaŗošu vezumiņu:
Sen dzirdēja, znotiņam
Navaid putras kaŗotītes.

16594. (20721.)
Atnāca Jānītis
Mūs' meitu priekā.
Ņem zilas zēveles,
Ne mūsu meitas!

16595. (20725.)
Augsti, augsti māsu devu,
Zemu ņēmu līgaviņu.
Jau manam kumeļam
Auzu sile panikusi.

16596. (20726.)
Lepna meita, ne bagāta,
Ar ļaudiem nerunāja;
Vīžu kurza mugurā,
Vēl sloksnītes darināja.

16597. (20727.)
Bargs tautiets, bargs bāliņš,
Abi vienu bargumiņu;
Abiem dzied lakstīgala
Zobentiņa galiņā.

16598. (20731.)
Beņķi lauzu, beņķi lauzu,
Nevarēju, nevarēju:
Dēlu māte apakšā
Ar pieciemi dēliņiem.

16599. (20734.)
Bij kuņiņa, nebij tāda,
Kādu mani vilks norēja:
Trīs gadiņi nezināju,
Kas bij trauku mazgāšana.

16600. (20735.)
Bij man viena rieksta dēļ
Locīt visu legzdu krūmu?
Bij man vienas māsas dēļ
Visas tautas znotus saukt?

16601. (20738.)
Brāļi lieli lielījās
Tautu galda galiņā;
Kad māsiņa linus prasa,
Brāļi grieza muguriņu.

16602. (20741.)
Brūtes radi panāksnos,
Brūtes radi kāziņās;
Brūtgan radi aizgājuši
Pār Daugavu zirgu zagt.

16603. (20742.)
Boŗi vien, savatnieki
Tautu meitas panāksnieki:
Jumtu plūca ieiedami,
Sāli meta ugunī.

16604. (20745.)
Dievs nedod tādas meitas,
Kādas meitas Vanagam
Uz galdiem sēnes auga,
Uz beņķiem baraviki.

16605. (20746.)
Dīķis dzieda, akmens rauda
Līstošāi dieniņā;
Brāļi dzieda, māsas rauda
Tautu galda galiņā.

16606. (20751.)
Div' meitiņas panākstos,
Abas divas sakāvās;
Kad to vienu apdziedāja,
Tad tā otra apskaitās.

16607. (20754.)
Domājām, gādājām,
Kur Pēteri redzējām:
Viņpus Rīgas, šaipus Bauskas
Ar ubadzi baŗoties.

16608. (20758.)
Domāju, minēju,
Kur tādu redzēju?
Kaimiņu dārzā
Kacenus kremtot.

16609. (20759.)
Dzied brālīši, dzied māsiņas,
Pēc kurēnes es dziedāšu?
— Dzied, māsiņ, tu pēc tautu,
Tu tautām piederēj'.

16610. (20760.)
Dziedādams vien staigāju
Vakarēju sākumiņu;
Kas godīga mātes meita,
Lai nāk man palīgā.

16611. (20761,.)
Dziedat, meitas, ar manim
Man bij dziesmu vācelīte;
Visu nakti sadziedāju,
Ne vāciņa nepacēlu.

16612. (20764.)
Dziedat skaisti, man māsiņas,
Es jums gribu palīdzēt,
Es jums gribu palīdzēt,
Kumeļā sēdēdams.

16613. (20765.)
Dziedat, visi circenīši,
Silta mana istabiņa,
Silta mana istabiņa,
Bērza malku kurināju.

16614. (20766.)
Dziedi, dziedi tu, meitiņa,
Šogad vīra nedabūsi
Citu gadu gan dabūsi
Teļa putras strēbējiņu.

16615. (20768.)
Iezašāva, iezašāva
Dzilna dzeņa caurumā;
Iezašāva bagātie
Nabadziņa godiņā.

16616. (20775.)
Es atradu meža sargu
Gŗāvē vardi dīrājam;
Es tam devu dievpalīgu,
Viņš no kauna nesaņēma.

16617. (20781.)
Es gribēju šāi vietā
Nosavērti arājiņu;
Ko man bija nosavērti,
Tādi vien dzērājiņi.

16618. (20784.)
Es nebiju redzējuse
Tādu dūdu panāksnieku:
Ne tie manim mutes deva,
Ne ar mani parunāja.

16619. (20786.)
Es nedzertu nemedotu,
Nestaigātu nezeltīta:
Brāļi mani dravinieki,
Svaiņi zelta kalējiņi.

16620. (20787.)
Es nenācu šī vietā
Ar dziesmām langoties,
Man mājā aizmirsās
Langu dziesmu grāmatiņa.

16621. (20788.)
Es norāvu Pinteļiem
Kazas ādu no piejumta.
Lai tā āda, ko tā āda,
Maksā lipa pusdāldera.

16622. (20792.)
Es redzēju tautu dēlu
Ar meitiņu runājam.
Es apmetu lielu riņķi,
Viņiem kaunu nedarīju.

16623. (20793.)
Es redzēju tautu dēlu
Birzē zirgu seglojot:
Kriju segli, lūku kāpšļi,
Vecu striķu iemauktiņi.

16624. (20794.)
Es redzēju tautas dēlu
Gŗavā vardi dīrājam.
Es pagāju lielu riņķi,
Tam kauniņu nedarīju.

16625. (20795.)
Es redzēju tautu dēlu
Liniem zemi ecējot,
Ar āzīti ecējot,
Ar gailīti vagojot.

16626. (20797.)
Es redzēju tautu dēlu
Snaužam arkla galiņā.
Gaŗām gāju, nemodinu,
Viņam kaunu nedarīju.

16627. (20799.)
Es redzēju tautu dēlu
Cūk' ar kazu ecējot.
Cūka kvieca, kaza brēca,
Pats ar' līdzi trallināja.

16628. (20801.)
Es redzēju to Jānīti
Amburgāi cietumā;
Kad paspruka, tad atskrēja
Ar visiemi pinekliem.

16629. (20802.)
Es samalu rudzu sieku,
Kad tautietis kājas āva;
Es izaudu seģenīti,
Kamēr jūdza kumeliņu.

16630. (20803.)
Es šķitu Jānīti
Labu ļaužu bērnu, —
Tas bija lielais
Kaŗošu zaglis.

16631. (20806.)
Es skatos, es raugos,
Tās mājās bagāt' puiši:
Vīžu bunte karājās
Pašā galda galiņā.

16632. (20807.)
Es vīriņu gan gribēju,
Vīra tēvu negribēju;
Cik ieraugu vīra tēvu,
Šķietu vilku gubojot.

16633. (20808.)
Gan es būtu drīzi braucis,
Nav tik ātra kumeliņa;
Gan es būtu lielījies,
Nav tik daudzi rociņā.

16634. (20809$_1$.)
Grib Jūlīte piedziedama,
Kādu jodu piedziedāšu?
Strunga Jāni piedziedāšu,
Tas patike prātiņama.

16635. (20810.)
Gribēja Annīte
Apdziedama.
Maksā mani piecu mārku,
Tad es tevi apdziedāšu.

16636. (20813.)
Izšķīda panāksti
Kā vadžu nasta,
Cits citu lasās
Gar sētmaļiem.

16637. (20814.)
Izskaitāt, panāksnieki,
Vai jūs visi sajājuši:
Es redzēju ciema suņus
Lielus kaulus vazējam.

16638. (20815.)
Jau es tiem, jau es tiem
Ko darīju, nedarīju;
Jau tie visi, jau tie visi
Uz manīm, uz manīm.

16639. (20816.)
Jaunē mās' tautās gāj',
Vecē gāj' panākstēs;
Dodat kruķ', dodat bīkšķ',
Kur vecē atspiesties.

16640. (20817.)
Jaunais brālis sievu ņēma,
Vecais brālis duzināja.
Duzin', brāli, neduzini,
Man nāk meitas, tev nenāk.

16641. (20818.)
Jūs labi ļautiņi,
Mēs arī labi,
Nu mēs cits citu
Gānīsim.

16642. (20820.)
Kā vārna, kā vārna
Vakara māsa;
Redz, kur cielava
Vedēju sieva!

16643. (20825.)
Kādu kaunu tu, Maijiņ,
Nāc Ediņas panākšņos?
Vakar purvi noskanēja,
Ar Ediņu baroties.

16644. (20826.)
Kādu tiesu spriedīsim
Precenieka mēlītei?
Izdursim drāti cauri,
Pakārsim skurstenī.

16645. (20826$_1$.)
Kāzās iedama,
Bezkauņa paliku;
Pāriešu mājās,
Turēšu godu.

16646. (20829.)
Kālab Kačeli
Klukstīti sauc?
Manam tēvam nozaga
Klukstošu vistu.

16647. (20830.)
Kālab Lavīzi
Zagleni sauca?
No rova nokrita
Ar desu nastu.

16648. (20832.)
Kālabad tie ļautiņi
Klusu sēd istabā?
Vai tie bija savu māsu
Neveselu ieveduši?

16649. (20833.)
Kam vārdu zinu,
Tam vārdu dziedu;
Kam vārdu nezinu,
To saucu runci.

16650. (20834.)
Kam to veco
Studantu veda?
Kas jums mājās
Spredikļi sacīs.

16651. (20836.)
Kaŗi nāca, kaŗi nāca,
Ne visiem kaŗi nāca:
Meitu mātei kaŗi nāca
Par meitiņas lolojumu.

16652. (20837.)
Kas jūs dīda, sveši ļaud'š,
Ka jūs sēdu nesēdiet?
Vai jūs dīda tīri rudzi,
Vai drabiņas kubulā?

16653. (20838.)
Kas kaitēja meitiņai,
Ka ar mani nerunāja?
Vai tādēļ nerunāja,
Ka brūtgāna neredzēja?

16654. (20840.)
Kas tā tāda goda gaška
Sēd galdiņa galiņā?
Cik sen bija tie laiciņi,
Ceplī pelnus rušināja.

16655. (20842.)
Kas tās tādas kāzu meitas,
Ni tās prata, ni mācēja!
Ja es būtu kāzu meita,
Gan es prastu, gan mācētu.

16656. (20847.)
Ķēvīt, manu svilpastīt,
Tu zin' Rīgu, Tērbatiņu;
Jaunas meitas nezināja
Svētdien ceļu baznīcā.

16657. (20849.)
Ķizu, ķizu, panāksnieki,
Kas manā rociņā.
Man sieriņi, man riekstiņi,
Man āboļi kabatā!

16658. (20852.)
Klusa visa istabiņa,
Kad nav manas valodiņas.
Vai tā mana valodiņa
No deviņi gabaliņi?

16659. (20853.)
Klusi, klusi klausījos,
Zemi, zemi raudzījos,
Noklausos gudrus ļaudis
Aplam niekus runājam.

16660. (20854.)
Klusu, tautas, palieciet,
Ko tik daudz runājiet?
Negrib mani bālēliņi
Vis tik daudz runājot.

16661. (20856.)
Ko būs dziedāt,
Ko nedziedāt?
Div' tautu kaikari
Vienā vārdā.

16662. (20858.)
Ko gaidīji tu, upīte?
Strautiņš tek vizēdams;
Ko gaidīji, bajāriņi?
Kalpiņš ņēma līgaviņu.

16663. (20859.)
Ko jūs gaid, sveši ļaudis,
Ka jūs mani neapdzied?
Es atnācu tāļu ceļu,
Svešas dziesmas klausīties.

16664. (20860.)
Ko jūs, ļaudis, runājat?
Blēņas vien runājat;
Aties mani bālēliņi,
Runās jauku valodiņu.

16665. (20868.)
Ko lieliesi tu, Jānīti,
Kas jel tevi nepazina?
Vakar tevi māte kūla
Ar uguņa pagalīti.

16666. (20872.)
Ko, NN, lielījies,
Vai es tevis nezināju?
Vairāk man sīkas naudas,
Kā tev auzu sēnaliņu.

16667. (20875.)
Ko nāci kāzās,
Mazais spainīti?
Kā māte mājās
Ūdeni nesīs?

16668. (20877.)
Ko nāci, Vācieti,
Zemnieka kāzās?
Kāds velns aizgāja
Vācieša kāzās?

16669. (20878.)
Ko soli, Grietiņa?
Laidīšu gaŗām.
Vai lūgsi kāzās,
Vai krustībās?

16670. (20881.)
Ko tu dziedi, rumbas kaklis,
Tev jau labi neskanēja;
Es dziedāju, man skanēja,
Man derēt piederēja.

16671. (20886.)
Kur ellē panāksnieki,
Ka neredz staigājot?
Pieēduši, piedzēruši,
Pakrituši sētmalī.

16672. (20889.)
Kur gribiet, tur lieciet
Mani svešu cilvēciņu;
Ja gribiet, ierociet
Savā vārtu stuburā.

16673. (20891.)
Kur manas pērnās
Kratamās dakšas?
Lai kratu panākstus
Pa logu laukā.

16674. (20894.)
Kur, Trīnīte, vīru liki,
Vien' atnāci panākstos?
Trīs gadiņi tārbas šuvi,
Nu aizlaidi nabagos.

16675. (20895.)
Kur ošam platas lapas,
Ne zariņa galiņā?
Kur brāļam dižs godiņš,
Ne māsiņas panākstos?

16676. (20900.)
Kur, Vācieti, tu sēdēsi?
Laukā lietus, namā dūmi.
Sēdi elles dibināi,
Ne tur lietus, ne tur dūmi.

16677. (20901.)
Lai bij meita, kam bij meita,
Āželimi, tam bij meita:
Jāšus jāja Jelgavā,
Āža ragu taurēdama.

16678. (20902.)
Lai bij radi, kam bij radi,
Man bij skaisti panāksnieki:
Zīle, žūbe parādos,
Lakstīgala panāksnos.

16679. (20904.)
Lai dziežu, ko dziežu,
Dernieku nedziežu,
Tas manu māsiņu
Saderināja.

16680. (20905.)
Laiku, laiku nost no ceļa,
Kas ar mani ienaidā!
Man sirsniņa dusmu pilna,
Ass tērauda zobentiņš.

16681. (20909.)
Lūdzami, sveš' ļaudis,
Neskaistaties!
Man zeme dalāma
Ar savu brāli.

16682. (20910.)
Lustīgi, vēlīgi
Man' bālēliņi,
Ne tādi skumīgi,
Kā sveši ļaudis.

16683. (20914.)
Man pašai līdz atjāja
Smuki, jauni brālēliņi;
Tautu meitas sagaidīja
Pluskarainas, kankarainas.

16684. (20916.)
Mana mīļa nāburdzīte,
Ne es nācu ķīvētos,
Es nāc' tevis apraudzīt,
Salda alus nodzertos.

16685. (20917.)
Mani balti bālēliņi,
Ķīlājiet svešus ļaudis,
Tie vakar nobraukāja
Mūsu rudzu gabaliņu.

16686. (20918.)
Maģ, maģ Jēkaups
Pasmējās:
Pele asti parādīja,
Pat' ieskrēja caurumā.

16687. (20920.)
Mēdi, mēdi, mēdeklīti,
Ne tu mani nomēdīsi.
Puns tavā pierītē,
Pūte mēles galiņā!

16688. (20922.)
Mēnestiņš zvaigznes skaita,
Vai ir visas vakarā;
Māsiņ' skaita bālēlinus,
Vai ir visi tautiņās.

16689. (20923.)
Mēs Pricīti zīmēsim
Līdz citam rudenim,
Iedursim zelta rozi
Cepurītes maliņā.

16690. (20924.)
Mēs tos panākšus
Pie sienas griežam,
Pie sienas griežam,
Ar naglām sitam.

16691. (200925.)
Melojiet, sveši ļaudis,
Es melot nemācēju;
Kad es būtu mācējuse,
Es ar būtu melojuse.

16692. (20927.)
Mīlimi, cienimi
Aizkrāsnes viesi;
Aizkrāsnes viesīši
Līksmību dar'.

16693. (20929.)
Mūsu māt' ar viņu māti
Skruķīšiem samijušas.
Trīs dieniņas, trīs naksniņas
Skruķiem dzēra līkapiņus.

16694. (20930.)
Mute, mute, acis, acis,
Ko jūs laba gribējāt?
Mute labu kumāsiņu,
Acis labu cilvēciņu.

16695. (20932.)
Pēter brāl, bundzeniek,
Tava sieva stabulniece.
Pats Pēteris bungas sita,
Sieva pūta stabulīti.

16696. (20933.)
Jānīti, brālīti,
Kur tava sieva?
Mājās palika
Pakulu vaktēt:
Nepraša bērniņi
Āzsvilinās.

16697. (20936.)
NN — iešu jauni puiši
Brauc ar āzi baznīcā;
Jo tie rati šķībi tek,
Jo tas āzis ģeņģeriem.

16698. (20938.)
Jānis jāja panākstos,
Lini jāja sētas posmu.
Ņemiet, lini, baltu ķēvi,
Jājat līdzi panākstos.

16699. (20940.)
Jūlīte, māsiņa,
Ko šeit dari?
Vai gribi Miķeli
Pielabināt?

16700. (20943.)
Jūlīts mani lūgšu lūdza,
Lai es viņa neapdziedu.
Tikai dziedu, tikai dziedu,
Kaleit bira asariņas.

16701. (20945.)
Anna mani mīļi lūdza,
Lai es viņu apdziedit;
Lai dziedit, ko dziedit,
Matīsinu pieminot.

16702. (20948.)
Ieviņa, mūs' māsa,
To laižu gaŗām;
Ansiņš, mūs' brālis,
To laižu gaŗām.

16703. (20949.)
Annēnieši, Kosēnieši
Juk' jukām sajukuši:
Kosēnieši aizveduši
Annēniešu dzeltainītes.

16704. (20950.)
Vilzēnieši, Vilzēnieši,
Ķīlu man atdodat!
Voi bij mana māmuļiņa
Ķīlu dēļ audzējus'?

16705. (20951.)
Grietiņa, Līzīte,
Tie vieni vārdi;
Ellēje krustīti,
Ne baznīcāje.

16706. (20954.)
N — ieši savas meitas
Pa ceļmalu izmētāja;
NN — ieši salasīja,
Skalu malku dēvēdami.

16707. (20957.)
N — ieši savas meitas
Tiltam lika palāpam;
NN — iešu jauni puiši
Pāri gāja dziedādami.

16708. (20958$_1$.)
Miķelīti, tēva brāli,
Kam tu gāji rutku zagt?
Mēs bijām lieli radi,
Mēs tā kauna negribam.

16709. (20961.)
NN—am viena meita,
Tā ciemā, tā mājā;
Ciemā danču vedējiņa,
Mājā mālu minējiņa.

16710. (20962.)
Nāc laukā tu, Anniņa,
Ko es tev pasacīšu:
Tavs vīriņš zirgu zaglis
Pusdebeša karājās.

16711. (20963.)
Nei kauna vecam,
Nei kauna jaunam,
Šī diena, rītdiena
Bez kauna laista.

16712. (20964.)
Nij, ļautiņi, smejaties,
Nij jūs mun brīnieties.
Tad es nāču, kad man's lūdz,
Kad mans mīļi aicināja.

16713. (20966.)
Nedomāju tādu līksmu
Tāi žagaru būdiņā;
Ir gailītis iztecēja
Medaiņāmi kājiņām.

16714. (20967.)
Nieka ļaudis goda grib,
Kas niekami godu dos?
Ne dubļiemi ziedi aug,
Ne niekami godu deva.

16715. (20968.)
Nieks piedzima, nieks uzauga,
Niekam nieka valodiņa;
Vīrs piedzima, vīrs uzauga,
Vīram vīra valodiņa.

16716. (10970.)
Nekāpšu pret kalnu
Nevienu soli,
Nelūgšu svešļaudis
Nevienu vārdu.

16717. (20971.)
Ņem, kalpiņ, kalponīti,
Audzēknīt, audzēknīti,
Tēva dēls, mātes meitu, —
I derēt piederēja.

16718. (20972.)
Neprašas, neprašas
Tie panāksnieki:
Ko mēs dziedam,
To viņi runā.

16719. (20974.)
Netīšāmi es iebrauču
Greznu ļaužu sētiņā.
Tiltiem grīsti pagalmiņi,
Dēļiem sistas istabiņas.

16720. (20978.)
Neviens mani nezināja,
Ka es biju saimeniece;
Situ roku pie kabatas,
Lai šķind manas atslēdziņas.

16721. (20979.)
No tālienes jau pazinu
Sasmak's kunga kumeliņu:
Kleinas kājas, zveiras acis,
Pērnā spalva mugurā.

16722. (20980.)
Nu es biju, nu redzēju,
Kā dzīvoja bagātie:
Ar piestiņu badu kūla,
Ar ielāpu caurumiņu.

16723. (20983.)
Nu pūta, nu pūta
Ziemeļu vēji;
Nu dzieda, nu dzieda
Bezkauņu meita.

16724. (20984.)
Nu rej suņi, nu dzied gaiļi,
Nu precāsi saimenieki;
Kad tā velna pūce brēca,
Tad tie kalpi, bandenieki.

16725. (20985.)
Nu sajuka jūŗas putni
Ar ezera gaigalēm;
Nu sajuka mūs' bāliņi
Ar svešiem ļautiņiem.

16726. (20986.)
Oši vien, kļavas vien,
Nav neviena ozoliņa;
Vīri vien, veci puiši,
Nav neviena jauna puiša.

16727. (20988.)
Pa lielceļu, pa lielceļu
Visi mani bālēliņi;
Tautas vien, sveši ļaud's
Pa tiem cūku celiņiem.

16728. (20989.)
Pa celiņu, pa celiņu,
Pa lielo, pa mazo:
Pa lielo tautas jāja,
Pa mazo bālēliņi.

16729. (20991.)
Pārjāja vedēji,
Šīpolus ēzdami;
Panāksni pakaļ
Šņaukādami.

16730. (20992.)
Pakaram precenieku
Nama šķores galiņā,
Lai tas kūpa, lai dēdēja
Līdz citam rudenim.

16731. (20993.)
Pamazu, pamazu,
Vakara brāli,
Neb' jūsu māsiņa
Ar varu ņemta.

16732. (20996.)
Panāksnieki, vilku draudze,
Kur šo nakti gulēsiet?
Cits purvā, cits ellē,
Cits vaiveru siliņā.

16733. (21000.)
Panākš' puiši savas meitas
Taškā nesa baznīcā;
Kāzenieku puisēniņi
Kamanās vizināja.

16734. (21001.)
Panāksnieku vecas meitas,
Visai mani nerejat,
Rītā iešu auzu malt,
Tad es jūs lacināšu.

16735. (21002.)
Panāksnieku, vecas meitas,
Nomirsit vaiņagā; —
Cūka jūsu kapu raka,
Vārna jūs apzvanīja.

16736. (21011.)
Pate māte meitu deva,
Pate jāja panāksnos;
Vecais tēvis no pakaļas
Ar karašu vezumiņu.

16737. (21012.)
Pasateic tu, puisīti,
Kā es tevi pažēloju:
Uz meitām skraidīdams,
Iesasprūdi sētiņā.

16738. (21013.)
Piedzērusi māmuliņa,
Piedzērusi vedekliņa,
Tās nekatra nezināja,
Kur palika atslēdziņa.

16739. (21014.)
Pieci velli zem akmeņa
Tautu dēla pagalmā;
Mans tērauda kumeliņš
Visus piecus izspārdīja.

16740. (21023.)
Pūt uguni, šķil uguni,
Nu nav labi istabā:
Sveši ļaudis sanākuši,
Izēd maizes iejaviņu.

16741. (21025.)
Pūt, vējiņi, pūt, vējiņi,
Slauki manu pagalmiņu!
Lij, lietiņi, lij, lietiņi,
Mazgā manas kaŗotītes.

16742. (21028.)
Rejiet, rejiet, raibas kuces,
Nekrītiet mugurā,
Es nenācu jūsu rietu,
Nācu māsas panakstīs.

16743. (21032.)
Sader miezis ar apīni,
Ar ābolu ābelīte;
Mūžam tautas nesader
Ar maniem bāliņiem.

16744. (21039.)
Saucat mani, kā saukdami,
Par vilciņu nesauciet,
Ne kungam jēru plēsu,
Ne kalpam kumeliņu.

16745. (21040.)
Sauciet mani vilku, lāci,
Mežā vien nedzeniet;
Sauciet katla dibeniņu,
Uz guntiņas nelieciet.

16746. (21045.)
Šogad dzēru brāļam kāzas
Dziedādama, dancodama,
Citu gadu pašai dzeršu
Raudādama, vaidēdama.

16747. (21050.)
Sēdi augstu tu, brālīti,
Runā lepnu valodiņu,
Lai no tevis sveši ļaudis
Pirktin pirka valodiņu.

16748. (21052.)
Sen slavēja N—iešos
Lielus briežu mediniekus:
Vakar šāva, šodien krita
Silā raiba žagatiņa.

16749. (21053.)
Sīkas nātras apaugušas
Laukā kuplu ozoliņu;
Sīvas tautas apstājušas
Manu mazu bālēliņu.

16750. (21062.)
Skroderīši, vēverīši,
Abi divi pazaglīši:
Skroders zaga ielāpiņus,
Vēvers dzijas kamolīšus.

16751. (21063.)
Skroderīši, vēverīši,
Abi tādi puszaglīši:
Viens nozaga mātei meitu,
Otris mātes rinduciņu.

16752. (21064.)
Skuju ļaudis, skuju sēta,
Skuju laide valodiņu;
Tautas veda mūs' māsiņu,
Skuju rīkste rociņā.

16753. (21065.)
Smieklis, ļaužu brīnumiņš,
Tautu lauka galiņā:
Vārna plūca aŗājiņu,
Aiz matiem turēdama.

16754. (21068.)
Stāvu vien nostāvēju,
Kā niedrīte ezerā;
Neceļ krēslu īstas māsas,
Ne īstie bālēliņi.

16755. (21070.)
Stipri kodu cietu riekstu,
Mīksti plūmi sūcinē;
Dzestri sveicu taut's dēlu,
Mīļi taut's zeltenīti.

16756. (21071.)
Sudrabiņa gailis dzied
Dzintariņa kalniņā;
Nakti koši padziedāja,
Lai neklīstu tautiņās.

16757. (21074.)
Sveši ļaudis lielījās
Manu kaklu aizdarīt.
Vaļā durvis, vaļā logi,
Vaļā mana valodiņa!

16758. (21077.)
Tādi vien sanākuši
Sila beku lauzējiņi;
Nav neviena gudra vīra,
Kas ar mani parunā.

16759. (21080.)
Tam pārim kāzas dzēra,
Cits pārītis lūkojas,
Cits pārītis lūkojas
Līdz citam rudenim.

16760. (21087.)
Tautas dara vaŗa tiltu,
Es darīju ozoliņa.
Tautām vaŗa sapelēja,
Man ozola salapoja.

16761. (21088.)
Tautu dēls, mans bāilņš,
Abi vienu lielumiņu,
Abiem caunu cepurītes,
Abiem bēri kumeliņi.

16762. (21090.)
Tiešām tautas ceļu dara
Uz maniem bāliņiem;
Kad māsiņu dabūjuši,
Iet ar lielu līkumiņu.

16763. (21092.)
Tev, Kristap, tukša daba,
Cauru galu cepurīte;
Bezdelīga līgzdu taisa
Tavā galvas galiņā.

16764. (21095.)
Tik tāds kraķītis
Vakara brālis;
Tik tāda žagata
Vakara māsa.

16765. (21100.)
Čuibas vien, čuibas vien
Tautu dēla bālēliņi;
Gan jūs, čuibas, redzēsiet,
Kādi mani bālēliņi.

16766. (21101.)
Čuža, čuža, buža, buža,
Ne diženi panāksnieki.
Kad es būtu panāksniece,
Kā vanadze lidenātu.

16767. (21104.)
Ko, puisīti, tu domāji?
Es domāju gana labi:
Es domāju sakas šūt,
Braukt ar tevi žagaros.

16768. (21106.)
Tu, Jānīti, šur nākdams,
Ko atstāji Trīnītei,
Ūdentiņu kanniņāi,
Sēnaliņas vācelēi.

16769. (21109.)
Tūlu, tūlu, meženieki,
Pūšat ratu rumbiņā;
Es nabaga laucenieks
Pūšu auna radziņā.

16770. (21111.)
Uguns puisi, uguns puisi,
Dedzin' gaišu uguntiņu;
Es tev došu linu kreklu.
Kaņepēju piedurknēm.

16771. (21113.)
Ūdens baķis meitu veda
Saleniešu Pēteŗam;
Vinnis, Tunnis, Tuterlucis,
Tie sajāja panākstos.

16772. (21114.)
Ūjā, velli, Ventinieki,
Kur jūs tādi gadījās?
Šķībi rati, greizas ķēves,
Noplīsuši braucējiņi.

16773. (21116.)
Uz manim, sveši ļaudis,
Ienaidiņa neturat!
Pats es ņēmu, pats atdevu
Jūs māsiņu zeltenīti.

16774. (21118.)
Uzvarēju, uzvarēju,
Man Dieviņš palīdzēja.
Kur tu mani uzvarēsi,
Lielu radu brāļu māsu!

16775. (21119.)
Vārna brēca, vārna sauca:
Kalējam smēde deg!
Nebrēc, vārna, nesauc, vārna,
Nu tik šķīla uguntiņu.

16776. (21121.)
Vārna kliedza, vārna brēca,
Vilki vārnu apstājuši.
Būtu vārna mana rada,
Es tos vilkus noraidītu.

16777. (21122.)
Vācu vien, Vācu vien
Tautu meitas panāksnieki.
Tie nebija īstu Vācu,
Tie Čigānu kulbinieki.

16778. (21124.)
Vai tik vien panāksnos,
Kā tā viena veca sieva?
Tā galdiņa dauzītāja,
Tā dziesmiņu dziedātāja.

16779. (21125.)
Vakar es biju
Vedēja sieva,
Šodien brāļam
Dziedātāja.

16780. (21126.)
Vakar puiši naudu krāja
Spirtus vātes dibinā;
Spirtū nauda izkususe,
Tukši maki palikuši.

16781. (21127.)
Vakara māsa,
Vakara vārna,
Tā sauca, tā brēca,
Kā citas vārnas.

16782. (21128.)
Vakara tēviņi,
Savāķi bērnus,
Vilks citu timbāja
Avota lejā.

16783. (21129.)
Viena saule, viena zeme,
Nav vienāda valodiņa;
Pār upīti pāri gāju,
Jau savāda valodiņa.

16784. (21130.)
Viens pats vecs vīrs,
Tas bija burvis,
Tas būra dangā
Ar alus kannu.

16785. (21133.)
Vilkam kauns, lāčam kauns,
Līzītei vien nav kauns.
Vai tu kādu radu biji,
Ka tu nāci panākstos?

16786. (21134.)
Virsū stāv vaišļu lapa,
Uz ūdeņa plīvodama;
Tā plīvoja pār tautām
Mūs' bāliņa karodziņš.

16787. (21135.)
Visapkārt bērzu birze,
Vidū saule riņķi griež;
Visapkārt kaŗa pulki,
Vidū mans bālēliņš.

16788. (21136.)

Visapkārt gaiļi dzied,
Apsēn' gailis vien nedzied.
Apsēn' gailis pakāries
Kārkliņ' Māras klētsdurvīs.

16789. (21139.)

Visi mani bālēliņi,
Mauciet dzelžu prikstainīšus,
Kā variet ķircināt
Svešu ļaužu dzeltainītes.

16790. (21141.)

Viss par naudu, viss par naudu
Svešajā zemītē:
Irbīt' pirku, ortu devu,
Teterīti, pusdālderi.

16791. (21144.)

Visu laiku tā Līzīte
Ar Anniņu ienaidā;
Vakardien saderēja,
Panākšņos lauzdamās.

16792. (21146.)

Visu nakti sadziedāju
Tautu galdu galiņā;
Sviežat, brāļi, dālderīti,
Lai dod tautas nodzerties.

16793. (21149.)

Cērt, bāliņi, nebēdā,
Tautām zaļu ozoliņu,
Kā tautiņas liepu cirta
Tavā klētes pakaļā.

16794. (21150.)

Cērtiet, brāļi, gaļas kārtis,
Taisiet lielu aplociņu;
Visas manas vedekliņas
Aplokā satrencamas.

16795. (21153.)

Citas sievas savus vīrus
Līdza veda godībās;
Es aizslēdzu savu vīru
Aldarpriši cūkkūtē.

16796. (21158.)

Vai, bāliņ, vai, bāliņ,
Kāda tava līgaviņa!
Greizas rokas, greizas kājas,
Liela pumpa mugurā.

16797. (21159.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Kāda mūsu vedamā:
Platas acis, plata galva, —
Kā no meža izskrējuse.

16798. (21160.)

Ai, Dieviņ, Dievam žēl,
Kalpam skaista līgaviņa!
I man tāda piederētu
Saimenieka dēliņam.

16799. (21161.)

Ai, Dieviņ, Dievam žēl,
Kalpam skaista līgaviņ';
Man bij tēvs, māmuliņa,
Vēl man tādas neatveda.

16800. (21163.)

Vai, manu brālīti
Dižanu, ražanu;
Tā tautu meitiņa
Kā Dieva dota.

16801. (21165.)

Vai, mans brālīti,
Nav tavas vērtes;
Vēl bija savādu
Lūkoties.

16802. (21169.)

Ak, tu mana līgaviņa,
Tavu daiļu augumiņu!
Pār pagalmu pārtecēja
Kā irbīte, dziedādama.

16803. (21170.)

Ak, tu manu bālēliņ,
Kā ezera pureniņ!
Ak, tu manu vedekliņ,
Kā Vāczemes magoniņ!

16804. (21171.)
Ak, tu manu brālēliņ,
Kā ezera pureniņ;
Atsavedi vedekliņu
Kā veco žibniciņu.

16805. (21176.)
Balti, balti ievas ziedi,
Vēl jo balti ābelītes;
Balta, balta tautu meita,
Vēl baltāks mūs' bāliņš.

16806. (21178.)
Bij augusi meža meita,
Bij pinusi vainadziņu:
Pate bija līdz mežam,
Vainags meža galiņā.

16807. (21179.)
Bij brūte redzēta,
Bet tāda nebija:
Īlena deguns,
Skalganu zobi.

16808. (21180.)
Bij man skaists kumeliņš,
Dieva dots, ne kundziņa;
Bij man skaista līgaviņa,
Laimes dota, ne māmiņas.

16809. (21181.)
Bij manam bāliņam
Brīnum skaista līgaviņa;
Brīnum skaista sejiņā,
Brīnum laiska darbiņā.

16810. (21182.)
Brāļam vedu skaistu sievu,
Sev atstāju vēl skaistāku,
Lai tā man neapnika,
Visu mūžu dzīvojot.

16811. (21183.)
Brāļi mani kā ozoli,
Visi vienu lieluminu;
Māršas manas, vedekliņas,
Cita liela, cita maza.

16812. (21184.)
Brālīt, tava līgaviņa
Ar sakārņu deguniņu;
Es redzēju ganīdama,
Tāds sakārnis līdumā.

16813. (21186.)
Bāliņš jūdza lielu zirgu,
Šķita lielu vadājumu;
Ni lielāka, ni mazāka
Kā pakulu kodeliņa.

16814. (21187.)
Bāliņš sev sievu ņēma
Dižino mātes meitu.
Visi dižu daudzināja,
Ne tik dižu ieraudzīju.

16815. (21189.)
Daiļa, daiļa tautu meita, —
Lai velns tavu daiļumiņu,
Govis dīce neslaucamas,
Telēniņi nedzirdīti.

16816. (21190.)
Daiļis bija tautu dēlis,
Vēl daiļāka līgaviņa.
Vai Dieviņis jūs radīja
Savā laimes kambarī?

16817. (21191.)
Dailis bija tautu dēls,
Daili savas kājas āva;
Stundiem šķinda zelta pieši,
No kumeļa nolecot.

16818. (21192.)
Dižans puisis lielījās
Dabūt dižas ļauduviņas.
Dižanam puisīšam
Nedižana ļauduviņa.

16819. (21193.)
Dzīrās mans bālēliņš
Puķīt' ņemt līgaviņu.
Atved purva žagatiņu,
Pagalmiņa tīrītāju.

16820. (21196.)
Ej ellē, tautu meita,
Tik ražena uzaugusi!
Tevis dēļ mans brālītis
Jauns apņēma līgaviņu.

16821. (21202.)
Es atvedu bāliņam
Sausu, gaŗu līgaviņu;
Vārīs māte biezu putru,
Gan tā tauka baŗosies.

16822. (21204.)
Es, bāliņ, tev sacīju,
Gaidi citas vasariņas,
Būs skaistāka mātes meita,
Vēl krietnāks tai pūriņš.

16823. (21206.)
Es jums lūdzu, sveši ļaudis,
Saulītē nevediet,
Lai tautiņas neredzēja
Manu sirmu aizausīšu.

16824. (21208.)
Es pārvedu bāliņam
Maģu, maģu līgaviņ',
Puškos pašas neredzēj',
Villainītes ielokās.

16825. (21209.)
Es pārvedu brālītim
Patīkamu līgaviņu, —
Ne tik lielu, ne tik mazu,
Ne pārlieku sidrabotu.

16826. (21211.)
Es šķitos bāliņam
Puķīt' ņemt līgaviņu;
Nu atvedu pupu kūli,
Pāri lēcu dancodams.

16827. (21212.)
Es šķitos šoruden
Baltu galvu zirgu pirkt;
Nopirk' man tēvs, māmiņa
Baltu galvu līgaviņu.

16828. (21214.)
Greznais puisis lielījās
Greznu ņemt ļaudavinu.
Es nevēlu cūkganam,
Ko ieņēma greznais puisis.

16829. (21216.)
Ikvienam vīriņam
Kā puķīte līgaviņa,
Man tādam brammaņam
Kā melnā bambalīte.

16830. (21217.)
Iztaisīju baltu kaktu
Domāj' baltu sēdētāju, —
Tikai tāda melnactiņa,
Aizkrāsnītes tupētāja.

16831. (21219.)
Kā niedrīte tautu meita,
Kā spilviņa vaiņadziņš;
Vai tā būs tev, bāliņ,
Tavu lauku kopējiņa?

16832. (21220.)
Ko darīšu sīka, maza
Lielajos dieveros?
Sīki soļi, sīka pati,
Liels dieveru pagalmiņš.

16833. (21221.)
Kad tā mana bārzda auga,
Tad aug mans padomiņš;
Kad to manu sievu veda,
Tad ved manu dzīvošanu.

16834. (21223.)
Kādas māršas es gribēju,
Tādu man Dieviņš deva:
Tievu, gaŗu deguniņu,
Pelēkām actiņām.

16835. (21224.)
Kam tu nāci, nedižana,
Dižanos lautiņos?
Es nebūtu tevis dēļ
Piešus sitis zābakos.

16836. (21225.)
Bāliņš jūdza daiļu zirgu,
Šķita daiļu vedamo;
Es būt' tādu pelnu mucu
Ar lubiņu atveduse.

16837. (21228.)
Kas tā tāda griezas galva
Sēd pie mana bālēliņa?
Ej tu nost, griezas galva,
Lai nāk cita mātes meita.

16838. (21234.)
Kas tā tāda grozgalvīte
Sēž pie mana bālēliņa?
Griež galviņu kur griezdama,
Griež pie mana bālēliņa.

16839. (21235.)
Kas tā tāda mālu mulda
Pa plāniņu pārtecēja?
Tā nebija mālu mulda,
Tā brālīša līgaviņa.

16840. (21242.)
Kas tā tāda cerpa galva
Sēž pie mana bālēliņa?
Redzēsim, cerpa galva,
Vai mācēsi audekliņa.

16841. (21247.)
Ķizi, ķizi, bālēnini,
Ko gribēji, to dabūji:
Baltu muti līgaviņu,
Istabiņas sēdētāju.

16842. (21248.)
Klibodama vien staigāja
Tautu meita dzeltanīte;
Ieraudzīja bālēliņu,
Sāka rikšus darināt.

16843. (21250.)
Ko, brālīti, tu lūkoji
Visu garu vasariņu?
Nolūkoji tautu meitu
Kleinajāme kājiņām.

16844. (21252.)
Ko tā man laba dara
Zema, resna līgaviņa?
Ziemu sala saltumā,
Vasar' kusa saulītē.

16845. (21253.)
Ko tā man laba dara
Tieva, gaŗa līgaviņa?
Kā niedrīte locījās
Pie grūtāmi dzirnavām.

16846. (21254.)
Ko, tautiet, lielījies
Ar dižanu līgaviņu:
Teic Dievam, teic tēvam,
Kas dižanu audzināja.

16847. (21255.)
Kuplajam ozolam
Viena zīle galiņā;
Lepnajami tautiešam
Nidižena līgaviņa.

16848. (21257.)
Kur, brālīti, acis liki,
Ka tu tādu lūkojies?
Man labāka cūku gane,
Ne kā tava līgaviņa.

16849. (21259.)
Kur, bāliņi, sievu ņēmi,
Kur tev tāda gadījās?
Vai pasmēli upītē,
Vai satiki mežiņā?

16850. (21262.)
Kur, bāliņ, tādu ņēmi,
Kur tev tāda gadījās?
Ne pusītes nestāvēja
Pretī tavu augumiņu.

16851. (21265.)
Kur, bāliņ, tu dabūji
Tik ražanu līgaviņ'?
— Aiz upītes kalniņā
Tāi mazāi sētiņā.

16852. (21272.)
Kur tu augi, melnacīte,
Ka es tevis neredzēju?
Es paņēmu līgaviņu
Pelēkām actiņām.

16853. (21274.)
Kviešu māls, rudzu māls,
Abi vienu grūtumiņu;
Māsīciņa, vedekliņa,
Abas vienu lielumiņu.

16854. (21275.)
Labāk maza, nekā liela,
Brāliņam līgaviņa:
Kamēr liela apsagrieze,
Maza darbu padarīja.

16855. (21277.)
Liela, plata kļava lapa,
Vēl jo liela plātījās;
Liela, skaista tautu meita,
Vēl jo skaista lielījās.

16856. (21278.)
Līdaciņa, platastiņa,
Sajauc dūņas ezarā;
Tautu meita, gaŗmatiņa,
Pievil manu bālēliņu.

16857. (21279.)
Līka, melna tautu meita
Sēž pie mana bālēliņa;
Mans bāliņš kā kundziņš
Pelēkos svārciņos.

16858. (21280.)
Māsiņa, rudace,
Nerādi acu;
Ja acis rādīsi
Būs sīva saime.

16859. (21281.)
Man pašami smiekli nāca,
Brāļam skaista līgaviņam.
Puķe, puķe, roze, roze
Mana brāļa līgaviņa.

16860. (21283.)
Man uzauga div' brālīši
Zirņu ziedu greznumiņu;
Es pārvedu div' māršiņas,
Kā div' saules asariņas.

16861. (21284.)
Man uzauga tāds bāliņis
Kā viens dārza ozoliņš;
Es atvedu bāliņam
Kā saulīti līgaviņu.

16862. (21285.)
Mans brālis balodis
Dzintara pilē;
Tautu meita pūcīte
Žagaru būdā.

16863. (21290.)
Maza mana līgaviņa
Kā tā jūŗas cielaviņa.
Lai ir maza, kad ir skaista, —
Pirkšu cauņu cepurīti.

16864. (21291.)
Maza mana līgaviņa
Kā tā lauka cielaviņa.
Lai būt' maza, kad tik laba, —
Lielai kaunu padarīs.

16865. (21292.)
Maza mana līgaviņa
Tā kā jūŗas cielaviņa,
Cik gribēju mutes dot,
Tik pasitu padusē.

16866. (21293.)
Maza mana līgaviņa
Kā tā sila vāverīte;
Lai es gāju, kur iedamis,
Iebāž' svārku kabatā.

16867. (21299.)
Maza, maza bambalīte
Pa ūdeni pārpeldēja;
Tā nebija bambalīte,
Tā brālīša līgaviņa.

16868. (21300.)

Maza, maza, bet ačīga
Kalpa vīra līgaviņa,
Šķiltavās kreklus auda,
Uz lapiņas velējās.

16869. (21301.)

Maza, maza, bet kur gaiša
Pieguļnieka uguntiņa;
Maza, maza, bet kur skaista
Mana brāļa līgaviņa.

16870. (21302.)

Maza, maza man sieviņa
Kā tā sila cielaviņa;
Citi vīri laipas meta,
Es pārnesu padusē.

16871. (21304.)

Maza, maza man zemīte,
Bet radīga labībiņa;
Maza, maza man sieviņa,
Bet mīlīga dzīvošana.

16872. (21315.)

Nu es redzu, nu es redzu,
Brāļam smuka līgaviņa:
Mazu strupu deguniņu,
Ar melniem uzačiem.

16873. (21317.)

Pārsaīru pār Daugavu
Ar dzeltānu kļava lapu;
Atsavežu līgaviņu
Dzeltāniem matiņiem.

16874. (21318.)

Pašam dzelžu kalējam
Bez tērauda zobentiņš;
Pašam meitu brāķeram
Nedižana līgaviņa.

16875. (21324.)

Puiši, meitu neņemat,
Kamēr labi apskatat:
Es noņēmu skaistu sievu
Ar greizām kājiņām.

16876. (21325.)

Puķe, puķe, roze, roze,
Bāliņ, tava līgaviņa!
— Ne tā puķe, ne tā roze,
Pašai daiļš augumiņš.

16877. (21329.)

Redz, kur skaista irbe tek,
Cekulinu grozīdam';
Redz, kur skaista mātes meita
Nu manā rociņā.

16878. (21332.)

Saldans alus krūzītē
Līdz pašam dibenam;
Mīļa mana līgaviņa
Līdz pašam vecumam.

16879. (21337.)

Šorīt bija liela salna,
Liela skāde notikusi:
Brūtei ausis nosalušas,
Brūtgānam deguniņš.

16880. (21338.)

Zied man skaisti zirņu druva
Raibajiem ziediņiem;
Tā zied mana līgaviņa
Sārtajiem vaidziņiem.

16881. (21339.)

Sēdi taisni, bālēliņ,
Nemet kupra mugurā,
Kā sēdēja tautu meita
Deviņiem līkumiem.

16882. (21340.)

Sēj, bāliņ, driķīšiem
Visus savus tīrumiņus:
Maza tava līgaviņa,
Nespēj rudzu ritināt.

16883. (21346.)

Sīku seju, valodiņu,
Bāliņ, tava līgaviņa.
Vai bitīte šūpojuse
Savā vasku šūpulī?

16884. (21350.)
Skaistu cirtu bērzu birzi,
Vēl skaistāku audzināju;
Skaistu vedu brāļam sievu,
Vēl skaistāku sev atstāju.

16885. (21356.)
Sviķam cirtu to priedīti,
Kam sarkana galoknīte;
Brāļam vedu to meitiņu,
Kam sarkani vaigu gali.

16886. (21357.)
Tā vajdzēja, tas notika
Pašam meitu brāķeram:
Visskaistāku tas gribēja,
Čigānieti apprecēja.

16887. (21359.)
Taisi, manu bālēliņ,
Stāvu koku istabiņu:
Tautu meita izauguse
Sila priedes gaŗumiņu.

16888. (21371.)
Tieva, gaŗa tā priedīte,
Tā bij laba šķilu priede;
Tieva, gaŗa tā meitiņa,
Tā bij laba saiminiece.

16889. (21373.)
Tieva, gaŗa tautu meita,
Vējiņš loka staigājot.
Vai to loka, vai neloka,
Vai tā pate locījās?

16890. (21376.)
Tīra tek Daugaviņa, —
Daži gruži dibenā;
Skaistu ņēmu līgaviņu, —
Daža vaina dzīvojot.

16891. (21378.)
Ūjā, ūjā, vilka māte,
Kādu sievu man atved':
Greizas kājas, platas acis,
Liela ķumpa mugurā.

16892. (21382.)
Vai, brālīti, tev nebija
Ciemāi dailu zeltenīšu,
Kam tu brauci pa novadu
Pēc pūpēžu vezumina?

16893. (21386.)
Vai tas bija tev, bāliņ,
Šīs vasaras lūkojums?
Rudas acis, dzelti vaigi,
Kur vēl kriju deguntiņš.

16894. (21387.)
Vedekliņa priecājās,
Skaista vīra dabūjuse;
Gan tas tavs skaistais vīrs
Sukās tavu muguriņu.

16895. (21390.)
Vecais brālis klibu kāju,
Tam bij skaista līgaviņa;
Es bij' vīrs kā ozols,
Man atveda cūku ganu.

16896. (21393.)
Vai, Dieviņi, gaŗš tautietis,
Nevar matu sakacēt;
Lūgšus lūdzu brālītima,
Lai padara redelīti.

16897. (21395.)
Ai, māsiņa, ai, māsiņa,
Tavu daiļu arājiņu!
Stāvu lēca no kumeļa,
Stundu pieši noskanēja.

16898. (21396.)
Ai, māsiņ, tavs vīriņš
Kā žagaru vezumiņš.
Kā sēdēsi, kā gulēsi
Pie žagaru vezumiņa?

16899. (21397.)
Ai, māsiņa, tavs vīriņš
Kā žagaru vezumiņš.
Kad redzētu manu vīru, —
Kā ezera gaigalīts!

16900. (21398.)
Vai, māsiņ, vīru tavu,
Kā sakārnis deguniņš!
Es redzēju atbraukdama,
Tāds sakārnis līdumā.

16901. (21399.)
Aiju, manu lielu kaunu,
Otru lielu žēlabiņu:
Nestāv manis arājiņš
Līdz manam bāliņam.

16902. (21400.)
Aili, manu lielu vīru
Lielajām biksītēm!
Visas ziemas vērpumiņš
Liela vīra biksītēs.

16903. (21404.)
Ai, skaistais tautu dēls,
Sprogainiem matiņiem,
Gan es tavus sprogainīšus
Pa vienam nolasīšu.

16904. (21406.)
Ai, tu pura izteciņa,
Tavu skaistu pureniņu!
Ai, tu tautu neveiklīti,
Tavu daiļu līgaviņu!

16905. (12407.)
Ak, tu tautu dūņu vēzi
Zemajām kājiņām,
Bij man tevis neredzēt,
Vēl ilgāk lūkoties.

16906. (21408.)
Apskaties, mūs' māsiņ,
Kas tev sēd ieblakām:
Tautiets sēd ieblakām
Kā greizais ozoliņš.

16907. (21410.)
Atsasēdu aizkrāsnē
Zemajā krēsliņā:
Nav man tāda arājiņa,
Kā citām māsiņām.

16908. (21411.)
Augsti kāpu kalniņā,
Daiļu rāvu dāboliņu;
Būt' augstāki uzkāpuse,
Būt' daiļāku norāvuse.

16909. (21413.)
Augumiņš tautiešam,
Ne gudrais padomiņš.
Man' māsiņ i aizgāja,
Augumāi raudzīdama.

16910. (21414.)
Avenam gaŗa vilna,
Tā bij laba dzīpariem;
Tautiešam gaŗi mati,
Tie būs labi plucināt.

16911. (21415.)
Balta, balta man' māsiņa,
Melnu ļaužu rociņā:
Pār gadskārtu pirti kūra,
Mēnešiem velējās.

16912. (21416.)
Balta bija linu druva,
Vēl baltāku balināju;
Daiļa māsa bāliņos,
Vēl daiļāka tautiņās.

16913. (21417.)
Balta puķe, zaļa niedre
Sēž galdiņa galiņē:
Balta puķe mūs' māsiņa,
Zaļa niedre tautu dēls.

16914. (21418.)
Balta zied driķu druva
Par visām druviņām;
Balta bija man māsiņa
Par visām tautiņām.

16915. (21421.)
Ieraudzījse vien, pazinu
Māsai bargu arājiņu:
Stāvu stāv matu gali,
Kā tam purva dadzīšam.

16916. (21422.)
Ieraudzījse vien, pazinu
Tik dižanu tēva dēlu:
Šauras acis, plata piere,
Dzeltainiem matiņiem.

16917. (21424.)
Es izaugu smuidra, gaŗa
Pie baltā brālēliņa;
Resnis mans arājiņš
Kā ozola zemzarītis.

16918. (21427.)
Es, māsiņa, sava vīra
Vēl ar tavu nemitotu:
Man kā kuplis ozoliņis,
Tev kā greizna ābelīte.

16919. (21428.)
Es nebiju domājuse,
Ko Laimiņa gādājuse:
Man Laimiņa gādājuse
Diženo tēva dēlu.

16920. (21429.)
Es to daudzi nebēdāju,
Ka mans mazs arājiyš,
Pate arklu iznesīšu
Lielajā tīrumā.

16921. (21431.)
Es uzaugu nedižena
Par visām māsiņām;
Man Laimiņa taupījusi
Diženo tēva dēlu.

16922. (21433.)
Gaŗa augu gaŗumā,
Diža augu dižumā;
Vai tādēļ tautu durvis
Ar kājiņu virināju?

16923. (21434.)
Jau, māsiņa, taujājies,
Vēl tev bija taujāties:
Līdz pusīti nestāvēja
Pretī tavu augumiņu.

16924. (21436.)
Kā kurmītis tautu dēlis
Melnajāmi kājiņām,
Tas izvīla mūs' māsiņu
No vizuļu vainadziņa.

16925. (21437.)
Kā puķīte es uzaugu,
Kā magona noziedēju,
Kā saulīte nolīgoju
Cit' āriņa maliņā.

16926. (21440.)
Ko darīju tautiņās
Ar mazo augumiņu?
Augstas dzirnas, augsta abra,
Pakāpeles vien vajaga.

16927. (21441.)
Ko tie man laba dara,
Tie dzeltēni gaŗi mati?
Sīvajam tautiešam
Apkārt roku vicināt.

16928. (21442.)
Kupli koki, platas lapas,
Tiem rasiņa ilgi stāv;
Stalti vīri, daudz naudiņas, —
Gauži raud līgaviņas.

16929. (21443.)
Lai ziedēja rudzi, mieži,
Es jau vairs neziedēšu,
Mani ziedi nobiruši
Tautu galda galiņā.

16930. (21444.)
Luste tautu dēliņam,
Ka es tāda sīka, maza:
Tāļu radi, mazs kumeļš,
Es bij' viegli vizināt.

16931. (21447.)
Mazs mans svainīts
Kā pupu graudis;
Diedama, lēkdama,
Iemetu mutē.

16932. (21448.)
Mazs mans vīriņš
Kā vaverīte;
Es pati sieviņa
Kā magonīte.

16933. (21449.)
Mazs mūsu svainīts
Kā pupu kūlīts.
Kuls māsa rītā,
Kuls vakarā.

16934. (21450.)
Mazis, resnis tautu dēlis,
Kā no māla viļināts;
Tieva, snīdra mūs' māsiņa,
Kā vientekas dzivitiņa.

16935. (21451.)
Mūs' māsiņa sēd aiz galda
Kā sarkanis rožu zieds;
Tautu dēlis blakām sēd
Kā dzeltēna miežu vārpa.

16936. (21454.)
Nevaid tāda mūs' māsiņa,
Kā auguse bāliņos;
Noraudāti vaigu gali,
Aizsmakuse valodiņa.

16937. (21455.)
Ne par naudu es nopirku
Sev diženu arājiņu:
Aiz upītes ganīdama,
Raibus cimdus parādīju.

16938. (21456.)
Neba dižu naudu devu
Par raženu tēva dēlu:
Kliju sieku, auzu pūru,
Žagariņu vezumiņu.

16939. (21457.)
Nebēdāji, dēlu māte,
Ka es maza jauņuvīte,
Gan es tevi aptecēšu,
Gan dēliņu appuškošu.

16940. (21458.)
Nebēdā, tautu dēls,
Ka es tāda maza esmu;
Izveicās man darbiņš,
Izveicās valodiņa.

16941. (21460.)
Nebēdā tu, tautieti,
Ka man mazs augumiņš:
Auš' kurpītes, likš' micīti,
Būšu tavu gaŗumiņu.

16942. (21461.)
Nebēdāju linu kreklu,
Kad tik linu apkaklīte;
Nebēdāju stalta vīra,
Kad tik maizes arājiņš.

16943. (21462.)
Niecin' bite pura zāli,
Niecin' lauka āboliņu;
Tā niecina sveši ļaudis,
Māsiņ, tavu augumiņu.

16944. (21464.)
Paraugies, man' māsiņ,
Kas tev sēd ieblakām:
Tautas dēls, sarkanacs,
Gauž' asaru dzērājiņš.

16945. (21465.)
Pie tautieša galvu glaudu,
Vai dižans, nedižans;
Kas nu man vaira deva
Dižanos bālēliņus!

16946. (21469.)
Ražens auga tautu dēls,
Es izaugu jo ražena;
Raženam piederēja
Jo ražena līgaviņa.

16947. (21470.)
Rau, ku' sēd mans brālītis
Kā Jelgavas jaunkundziņis;
Blakām sēd tautu meita
Dzeltēniem matiņiem.

16948. (21472.)
Saka mani smuidru, gaŗu,
Lētaugušu brāliņos;
Lēši, lēši, ne tik lēši, —
Rijas kult, māļu malt.

16949. (21475.)
Žēl cieminu meitiņām,
Ka man daiļis arājiņš.
Kas, meitiņas, jums neļāva
Tādu daiļu lūkoties?

16950. (21476.)
Šķitu lāci lampājot
Pa lielo tīrumiņu;
Tas jau mūsu jaunais svainis
Leinajām kājiņām.

16951. (21477.)
Šķitos liela neizaugt,
Māte znota neredzēt:
Es izaugu kā liepiņa,
Mātei znots kā ozols.

16952. (21478.)
Šķitu biezu priedulāju,
Maliņā stāvēdama;
Šķitu gudru tautu dēlu,
Augumā raudzīdama.

16953. (21479.)
Zied', ieviņa, zied', ābele,
Jau es vairs neziedēšu;
Jau es vairs neziedēju
Ir pērno vasariņu.

16954. (21481.)
Sīka, maza man' māsiņa,
Nespēj tautu aptecēt.
Tec, māsiņ, cik spēdama,
Nedar' kaunu bāliņam.

16955. (21482.)
Sīkas nātres apaugušas
Laukā zaļu ozoliņu;
Sveši ļaudis apstājuši
Manu daiļu augumiņu.

16956. (21486.)
Smieklam, ļaudis, smejaties,
Ne manam augumam;
Kādu mani Dieviņš deva,
Tādu māte audzināja.

16957. (21487.)
Smīdra, gaŗa mūs' māsiņa,
Kā no niedres audzināta;
Zemis, resnis tautu dēlis,
Kā mālos vilināts.

16958. (21488.)
Smuidra, gaŗa es izaugu,
Tautām dusmas darīdama,
Tautām dusmas darīdama,
Māmiņai žēlabiņas.

16959. (21489.)
Smuka, daiļa puķe auga
Aŗamā zemītē;
Smuka, daiļa mūs' māsiņa
Kalpa puiša līgaviņa.

16960. (21490.)
Smuks bij manis arājiņš
Par visiem arājiem:
Zilas acis, sārti vaigi,
Iedzeltēni matu gali.

16961. (21491.)
Smuks puisīts, daiļa rota,
Izārdīga valodiņa;
Kad paņēma līgaviņu,
Vējš aiznesa daiļumiņu.

16962. (21492.)
Spoža lēca rīta zvaigzne,
Tumša tapa tecēdama;
Ražans auga tautu dēlis,
Nelga tapa dzīvodamis.

16963. (21494.)
Tādas acis tautiešam,
Kā manam bāliņam,
Vai tie bija gulējuši
Vienas mātes šūpolī?

16964. (21496.)
Tautiets mani mazu ņēma,
Dzīrās lielu audzināt.
Ko nelietis audzināja,
Ik rītiņus maldināja.

16965. (21500.)
Tautu dēls niecināja,
Ka es melna, nedižana.
Ņem, tautieti, savu māsu,
Būsiet vienu daiļumiņu.

16966. (21501.)
Tautu dēlis, resnvēderis,
Īsajām kājiņām,
Trepes lika pie kumeļa,
Uz kumeļa uzkāpdams.

16967. (21502.)
Te nu bija tev, māsiņa,
Šīs vasaras lūkojums:
Šķību, greizu nolūkoji,
Ar kleinām kājiņām.

16968. (21503.)
Tieva augu, liela, gaŗa
Novadnieka līgaviņa;
Kā smildziņa līgojos
Novadiņa maliņā.

16969. (21506.)
Tieva gaŗa mūs' māsiņa,
Kā kaņupe dārziņā;
Vēl gaŗāks tautu dēls,
Kā tas meža ozoliņš.

16970. (21507.)
Teica mani sīvu, bargu,
Ka sarkani vaigu gali.
Es nebiju sīva, barga,
Pašai daiļis augumiņš.

16971. (21509.)
Tev, tautieti, melni mati,
Tev bij barga valodiņa;
Mazi mani bālēliņi,
Nedrīkst tevi znotu saukt.

16972. (21517.)
Balta nāca tautu meita,
Kā ar sniegu apsnigusi;
Nav ar sniegu apsnigusi,
Nāk ar savu tikumiņu.

16973. (21518.)
Balta nāca tautu meita,
Kā ar sniegu apsniguse;
Tās nebija sniega pikas,
Tās māmiņas villainītes.

16974. (21523.)
Brāļu māsa raudājās,
Krelles kaklu nogulēja.
Vai tie tavi bālēliņi
Krelles sēja tīrumā?

16975. (21524.)
Brūte, brūte, tautu meita,
Ar pakulu lindraciņu;
Mans brālīts kā kundziņš
Ar tām samta biksiņēm.

16976. (21528.)
Ej pa priekšu, tautu meita,
Lai es tevi lūkojos,
Vai raženi kājas autas,
Vai līdzenas villainītes.

16977. (21530.)
Es, bāliņ, tev sacīju,
Gaidi citas vasariņas,
Būt' kuplākas villainītes,
Diženāka nesējiņa.

16978. (21534.)
Griķu druva, brāļa sieva
Divējādu rotu nesa:
Pirmāk sēdza baltu sagšu,
Pēc pelēku vilnainīti.

16979. (21539.)
Ko, bāliņi, nolūkoji
Visu gaŗu vasariņu?
— Nolūkoju tautas meitu
Ar to zīļu vaiņadziņu.

16980. (21540.)
Ko tā man laba dara
Tik bagāta līgaviņa?
Kad bij laba siena saule,
Tad kaltēja sudrabiņu.

16981. (21543.)
Kur, brālīti, tādu ņēmi,
Kur tev tāda gadījās?
Vieni paši lindraciņi
Pie gurniem pielipuši.

16982. (21547.)
Malējiņa tā meitiņa,
Apputējis vainadziņš;
Dravenieka tas dēliņš,
Vaska cimdi rociņā.

16983. (21549.)
Malējiņa tā meitiņa,
Sadiluši gredzeniņi;
Arājiņš tas puisītis
Smilšainām kājiņām.

16984. (21555.)
Maza, maza un bagāta,
Bāliņ, tava līgaviņa:
No jostiņas zeltu nesa,
Līdz kājāmi sudrabiņu.

16985. (21557.)
Mazu vežu, bet bagātu
Bāliņam līgaviņu:
Līdz zemei zīda pušķi,
Sniedzas austas vilnanītes.

16986. (21558.)
Mazu vedu, bet ražanu
Brālītim līgaviņu:
Seglos pašas neredzēja,
Kumeliņu villainēs.

16987. (21559.)
Mēs bāliņu saģērbām
Trejadā rotiņā;
Tautu meitu izvilkām
No drabiņu kubuliņa.

16988. (21561.)
Nevarēja mans bāliņš
Ziemu braukti baznīcā:
Apsaņēma līgaviņu
Nātnajāi rotiņā.

16989. (21565.)
Pieder balts gredzentiņš
Pie baltām rociņām;
Pieder laba mātes meita
Pie dižana tēva dēla.

16990. (21567.)
Saki, saki, tautu meita,
Kur tev tādi lini aug,
Ka tie tavi gabaliņi
Mirdzēt mirdza valkājot.

16991. (21568.)
Zaļa, zaļa gaisma ausa,
Sudrabota saule lēca;
Zaļi svārki brālītim,
Sudrabota līgaviņa.

16992. (21574.)
Sen to lielu lielināja,
Sen bagātu daudzināja, —
Ievēlās istabā
Kā pakulu kodaliņa.

16993. (21575.)
Sen to lielu lielināja,
Sen bagātu daudzināja, —
Tai nebija sudrabiņa
Ne vērdiņa lielumiņa.

16994. (21577.)
Tautu meita lielījās,
Zīda kleitas valkājot;
Kad aizgāju, tad atradu
Rupj' pakulu lindraciņu.

16995. (21581.)
Tīras auzas traku dara
Manu bēru kumeliņu;
Sudrabiņi daiļu dara
Manu jaunu līgaviņu.

16996. (21584.)

Ved purvā, ved ellē
Tik zīļotu, sudrabotu;
Atved manu mīlamo
Vienā linu krekliņā.

16997. (21585.)

Visu dienu tautu meita
Daugavā velējās,
Gribēj' baltas izvelēt
Pelēkās villainītes.

16998. (21586.)

Cekulota, cekulota,
Bāliņ, tava līgaviņa,
Kur iedama, tecēdama,
Cekuliņu skurināja.

16999. (21587.)

Cilā rokas tautu meita,
Rāda savus gredzeniņus.
Tie nebija tavi pirkti,
Tie bij manu bālēliņu.

17000. (21594.)

Balta bija mūs' māsiņa,
Kas to baltu balsināja?
Tēva rudzi, tēva mieži,
Mātes gudris padomiņš.

17001. (21595.)

Balta nāca mūs' māsiņa,
Kā ar sniegu apsniguse;
Nāc' ar mātes devumiņu,
Ne ar tautas labumiņu.

17002. (21600.)

Dedziet man sveču guni,
Skalu guni nededziet:
Nava manas villainītes
Skalu guni redzējušas.

17003. (21601.)

Es bij maza meitenīte,
Bet es tālu nolīgoju:
To man dara daiļa rota,
Iznesīga valodiņa.

17004. (21602.)

Es gaidīju jauno svaini
Kā gulbīti ienākot;
Tas ienāca kā teters
Spalvainām kājiņām.

17005. (21604.)

Es redzēju dēla māti
Ogļu maisu velējam.
Tas nebija ogļu maiss,
Tas dēliņa goda kreklis.

17006. (21605.)

Es savai māsiņai
Glāzu kurpes šūdināju;
Tautiņām vaŗa grīda,
Šķiļ uguni, staigājot.

17007. (21607.)

Es savu svainīti
No pleca pazīstu:
Dižais ielāps
Muguras vidū.

17008. (21609.)

Kam, tautieti, auklas viji?
Es pastalas nevalkāju,
Es savos bāliņos
Kurpītēs vien staigāju.

17009. (21611.)

Kam, tautieti, mani ņēmi,
Tu redzēji kāda biju:
Dažu dienu nostaigāju
Nošļukuse, nobrukuse.

17010. (21612.)

Ko, tautiet, lielījies?
Basa kāja zābakā;
Es varēju lielīties,
Man deviņas villainītes.

17011. (21613.)

Kripu krapu man kurpītes
Sarkaniem dibiniem;
Tās nebija brāļa pirktas,
Tautiets pirka mīlēdams.

17012. (21615.)
Kur, tautieti, tu redzēji
Mani melnu staigājot?
Balta gāju siena grābt,
Balta ganus pavadīt.

17013. (21616.)
Lai vīriņš, kāds vīriņš,
Kad tik liels sudrabiņš;
Ne vīriņu krūtīs segšu,
Segšu lielu sudrabiņu.

17014. (21617.)
Līcan līka tā vietiņa,
Kur mēs divi stāvējam:
Tautiešam treju svārku,
Mun deviņas vilnatnītes.

17015. (21618.)
Māsiņ mana rotaliņa,
Nomalē nogājuse!
Kas rotiņu tev redzēja,
Nomalē staigājot?

17016. (21619.)
Ne man zelta, ne sudraba,
Baltas vien vilnainītes;
Ielīgoju istabā,
Kā ar sniegu apsnigusi.

17017. (21620.)
Ne mūžam nenotika,
Ko es biju domājusi:
Es domāju zeltu nest,
Mīt sudrabu kājiņām.

17018. (21621.)
Ne sēdēti, ne stāvēti
Pie greznaja tēva dēla:
Zirņu ziedu cepurīte,
Auzu spilvu mētelīts.

17019. (21622.)
Nedod, Dievs, neliec man
Iet citā maliņā:
Apkārt manu rotu grieza,
Mērīj' manu augumiņu.

17020. (21623.)
Pie kājiņas noraudzīju
Tautu dēla padomiņu:
Kas kājiņas glīti āva,
Tas tur' gudru padomiņu.

17021. (21625.)
Ruda, ruda, puspelēka
Tautu dēlu cepurīte,
Rasiņā nomirkusi,
Gana meitu lūkojot.

17022. (21626.)
Sala kājas, sala rokas
Man svešāi istabā:
Kājas sala kurpītēs,
Rokas zelta gredzenos.

17023. (21627.)
Sazilējse, samelnējse
Sudrabiņa nesējiņa;
Man' māsiņa kā puķīte,
Baltas vien villainītes.

17024. (21628.)
Šūtas kurpes tev, tautieti,
Šūtas tev, šūtas man;
Tev bij šūtas linu drāti,
Man sidraba šņorītēm.

17025. (21630.)
Spīdēj' manas baltas zeķes
Tautu dēlu kājiņās;
Bij man arī līdza iet
Baltu zeķu žēlumā.

17026. (21631.)
Spīd mana jostīte,
Viz vaiņadziņš,
Tautietis dangā
Pagreizi skatās.

17027. (21633.)
Slava mātes meitiņai
I ar vienu villainīti;
Kas slavēja kalponīti,
Kaut deviņas uzseguse?

17028. (21634.)

Sniedzins sniga, putenēja,
Az galdiņa kupeniņa.
Tā nebija kupeniņa,
Tā brālīša līgaviņa.

17029. (21635.)

Sudrabiņš vien pievīle
Munu baltu bālēliņu;
Tas spīdēja, tas vizēja,
Pate lietu nederēja.

17030. (21637.)

Tautiešam ledus svārki,
Man tās sniega villainītes.
Izkūst tautu ledus svārki
Pie tām sniega villainītēm.

17031. (21638.)

Tautiešam, miglačam,
Tam es devu sav' māsiņu, —
Kupla cauņu cepurīte,
Samta svārki mugurā.

17032. (21639.)

Tautiets mani pāri veda
Par lielo linu lauku;
Saķērās linu ziedi
Manā zīļu vaiņagā.

17033. (21640.)

Tautiets, mani precēdams,
Roņu kurpes šūdināja;
Pietiek dienu mūžiņam,
Pastaliņu nepadara.

17034. (21641.)

Tautu dēla cepurē
Vairāk salmu, ne žagaru;
Mūs' māsiņas vaiņagā
Vairāk zelta, ne sudraba.

17035. (21642.)

Tautu dēls lielījās,
Ortu devis cepurē;
Ik dieniņas es nēsāju
Pusdaldeŗa vainadziņu.

17036. (21643.)

Tautu dēls lielījās,
Piecas svītas, trīs kažoki.
Kad nogāju, tad atradu
Vecā brāļa kažociņ'.

17037. (21645.)

Tautu dēls lielījās, —
Vieni paši brūni svārki.
Kad vilks mans bālēliņš,
Tad būs treji mugurā.

17038. (21646.)

Vai zied ieva, vai ābele
Tautu galda galiņā?
Nezied ieva, ne ābele,
Sēd māsiņa raudādama.

17039. (21647.)

Vize, vize ezeriņi
Sīkajām raudiņām;
Tā vizēja mūs' māsiņa
Sīku zeltu, sudrabiņu.

17040. (21648.)

Ātri tek olu upe,
Ātris mans arājiņis.
Valdat, olas, to upīti,
Es valdīšu arājiņu.

17041. (21651.)

Aija, manu sūru dienu,
Ko iedama es piegāju!
Sīvu, bargu dēla māti,
Koka sirdi tēva dēlu.

17042. (21652.)

Ai, sīvais tautu dēlis,
Kam tu mani lēnu ņēmi?
Tu ar savu sīvu sirdi
Mani lēnu raudināji.

17043. (21653.)

Ai, sūrais tupenīti,
Kā es tevi apēdīšu?
Ai, bargais tautu dēls,
Kā ar tevi nodzīvošu?

17044. (21654.)
Vai, tautieti, tēva dēls,
Tavu cietu koka sirdi!
Kā no koka skaidu cirtu,
Tā no tevis valodiņu.

17045. (21655.)
Aiz ozola resnumiņa
Neredz' saules spožumiņa;
Aiz tautieša bargumiņa
Neredz' sava bālēliņa.

17046. (21656.)
Aiz tautieša bargumiņa
Ni asaras neraudātu,
Kaut Dieviņš man nedevis
Pašai kaites dzīvojot.

17047. (21656a.)
Bargajami tautiešami
Dziedātāju māsu devu;
Cik grib tautas vaidu celt,
Staigā māsa dziedādama.

17048. (21658.)
Bargi vien, bargi vien
Man' augumu maldināja:
Jo bij bargi tēvs, māmiņa,
Vēl iedeva bargajam.

17049. (21661.)
Baltu klāju paladziņu,
Meln' atradu gulēdama;
Mīļu ņēmu tautu dēlu,
Barg' atradu dzīvodama.

17050. (21662.)
Es neveltu rudakmeņa
Pie tā grīna tēva dēla;
Nu man bija jāiedod
Sav' māsiņa rakstītāja.

17051. (21663.)
Es cerēju tautu dēlu
Saules staru dabūjusi:
Dabūjusi dadžu krūmu,
Asariņu dzērājiņu.

17052. (21664.)
Grīns tautietis mani ņēma,
Lēnu meiču dēvēdamis.
Es ar savu lēnumiņu
Izbārst tautas grīnumiņ'.

17053. (21665.)
Griķīšam plata lapa,
Drīz salniņas bijājās;
Tautiešam barga daba,
Drīz kaitena bālēliņu.

17054. (21668.)
Gŗūti pūta sila priede,
Smalka lietus pielijusi;
Gauži rauda mūs' māsiņa
Pie bargā tēva dēla.

17055. (21669.)
Kalnā kāpu norauties
Sarkano ābuliņu,
Norāvos asu dadzi,
Kas ne lieti nederēja.

17056. (21672.)
Kam, tautieti, aku raki,
Kam tev akas vajadzēja?
Ik rītiņus nosadzēri
Manu gaužu asariņu.

17057. (21674.)
Kam, tautieti, matus plūci,
Neb tu matus audzināji;
Lai plūc mana māmulīte,
Kas matiņus audzināja.

17058. (21675.)
Kau' es būtu zinājusi
Tādu suni tautu dēlu,
Kājām krēslu nepaspertu,
Ne vēl savu roku dotu.

17059. (21676.)
Ko Dievam es sariebu,
Dabūj' grīnu arājiņu!
Bērza sieksti es pārkāpu,
Raibas govis ganīdama.

17060. (21677.)

Ko Dievam es sariebu,
Dabēj' grīnu arajiņu!
Piesien manu augumiņu
Kā pie greiza ozaliņa.

17061. (21678.)

Ko, Dieviņi, tam darām,
Kas kuļ savu līgaviņu?
Novedam, piesienam
Pie lielaja skudru pūļa.

17062. (21680.)

Ko līdz manas baltas kājas,
Sila ziedu piebirušas;
Ko līdz mana līksma sirds
Pie tā dzedra tēva dēla!

17063. (21681.)

Koksirdītis, tēva dēlis,
Pie akmiņa tev gulēt;
Akmiņami cieta sirde,
Tam nebira asariņas.

17064. (21683.)

Līgaviņa, mātes meita,
Klausi manu vienu vārdu;
Ja neklausi viena vārda,
Klausi saujas braukumiņu.

17065. (21684.)

Maza biju, solījosi
Noraut zeltа pumpuriņu;
Nu izaugu, nu norāvu
Asa dadža pumpuriņu.

17066. (21685.)

Migla nāca pa kalniņu, —
Vai bij migla, vai ne migla?
Tautu dēla sīvumiņis
Pasalaida migliņā.

17067. (21686.)

Nedzel mani tu, nātrīte,
Es bij tava ravētāja;
Nerāj mani, tautu dēls,
Es būš' tava līgaviņa.

17068. (21687.)

Nepūtat, ziemas vēji,
Gana vēju pūtējiņu;
Nerājiet, sveši ļaudis,
Gan' māmiņas rājumiņa.

17069. (21688.)

Nevietā, nevietā
Sav' māsiņu iedevām:
Sūrajam, rūktajam
Asariņu dzērājam.

17070. (21689.)

No tālienes es pazinu
Sīva vīra līgaviņu:
Košas baltas vilainītes
Asarām noraudātas.

17071. (21691.)

Ozolami cieta miza,
Gausi lapas darināja;
Tautiešami cieta sirds,
Gausi nāca mīļi vārdi.

17072. (21693.)

Palīdziet, labi ļaudis,
Aku rakti lejiņā:
Tautietim ūdens trūka,
Tas dzeŗ manas asariņas.

17073. (21694.)

Puķīt, tavu ziedēšanu
Mālajā kalniņā!
Māsiņ, tavu dzīvošanu
Bargu tautu rociņā!

17074. (21695.)

Pulka manu bālēliņu,
Mīļi mani audzināja;
Viens nelietis tēva dēls
Gauži mani rūdināja.

17075. (21696.)

Sakās mani māmuliņa
Labajam iedevusi:
Niknajam, bargajam,
Asariņu dzērājam.

17076. (21698.)
Sarkanacs tautas dēls
Mans asaru dzerējiņš.
Vai tev trūka avotā
Skaidris Dieva ūdentiņš?

17077. (21699.)
Še, tautieti, ūdens kanna,
Še asaru biķerīte;
Tu rūdeni man' māsiņu,
Kuŗu dienu gribēdams.

17078. (21700.)
Sēri, sēri nopūtos,
Ar tautieti runādama:
Gan ražans, gan bagāts,
Mīļi vārdi vien nevaid.

17079. (21701.)
Sila kalns, bērzu birze,
Cauri zelta upe tek;
Sīvas tautas, sīvs tautietis, —
Iet māsiņa, nebēdāja.

17080. (21703.)
Svainīt, manu mīlamo,
Es tev' turu ticamo, —
Tu manai māsiņai
Asariņu dzerājiņš.

17081. (21704.)
Tautiešam mīksta mēle,
Kad precē, kad derē;
Kad aizgāj', tad atrad',
Kā sunīts lādinē.

17082. (21705.)
Tautiets manas asariņas
Stopā krāja, mucā lēja;
Ik rītiņus nodzērās
Ar sudraba biķerīti.

17083. (21708.)
Tu cerēji, man' māsiņ,
Saldābolu atraduse;
Gan atrassi dzīvodama
Visrūkto āboliņu.

17084. (21711.)
Cērtu ciri akmenī,
Maza skaida i atlēca;
Tik atlēca mīļu vārdu
No tā barga tautu dēla.

17085. (21712.)
Ceļu gāju dziedādama,
Kā irbīte rakstīdama,
Lai tie mani nezināja
Sīva vīra līgaviņu.

17086. (21713.)
Ai, asā purva zāle,
Purvā tev nokūlāt;
Ai, bargā brāļu māsa,
Brāļos tev nedzīvot!

17087. (21715.)
Ak, tu tautu nelietīti,
Tev bij manis bijāties,
Tev bij manas kājas aut,
Manas rokas nobučot.

17088. (21716.)
Alksnītim trausla miza,
Tas lūkam nederēja;
Tev, māsiņa, cieta daba,
Tu nederi pabērņos.

17089. (21717.)
Ap galviņu vāli griezu,
Linu kreklus velēdama;
Ap rociņu matus tinu,
Tautu dēlu mācīdama.

17090. (21718.)
Atsavešu vedekliņu,
Atsavešu ķibelīti:
Man pašai vedējai
Nava rūmes istabā.

17091. (21722.)
Audziet, lini, kaņepāji,
Vīšu pīcku trim starām;
Divi staras kumeļam,
Trešo tautu neveikļam.

17092. (21723.)
Barga biju, nesaliedžu,
Aiz visāmi māsiņām,
Svešu ļaužu duraviņas
Ar kājiņu virināju.

17093. (21725.)
Barga tēva meita biju,
Lēna vīra līgaviņa.
Gultā savas kājas āvu,
Uz pagalvja sēdēdama.

17094. (21726.)
Bargi mani bālēliņi,
Vai es viena lēna būšu?
Vai es viena nogulšosi
Pa ļautiņu kājiņām?

17095. (21727.)
Bieza bija bērzu birze,
No biezuma nezaļoja;
Lepna bija tautu meita,
No lepnuma nerunāja.

17096. (21729.)
Brāļi, brāļi, jūs' māsiņa
Kā ugunes dzirkstelīte:
Tai actiņas degtin dega
Pa visām maliņām.

17097. (21730.)
Brālīts, manis mīļš brālītis,
Mīļ' es tevi izturēju;
Tu pārvedi līgaviņu
Kā asaju žagariņu.

17098. (21734.)
Es apņēmu tautu dēlu
Nemācītu uzaugušu.
Pliķi cirtu mācīdama,
Mutes devu mīlēdama.

17090. (21736.)
Es dziedāt nedziedāju,
Kad kājiņas nepiesitu;
Es dzīvot nedzīvoju,
Kad tautiņu nenorāju.

17100. (21737.)
Es nedošu tautietim
Pirmo gadu mīļus vārdus;
Jo tas mani mīļi lūdza,
Jo es dzedri atbildēju.

17101. (21738.)
Es nesaku mātes vainas,
Ka man barga līgaviņa:
Pats precēju, pats derēju,
Kumeliņus ganīdams.

17102. (21740.)
Es tautieša nebēdāju,
Staigāj' duris klopēdamis;
Ne tas mani audzināja,
Ne mazam maizes deva.

17103. (21741.)
Es, tautieti, neraudzīju
Tava skaidra augumiņa,
Stāvēdama matus plūcu,
Palēkdama pliķi ciertu.

17104. (21742.)
Es tautieti purināju
Kā spaļainu linu sauju,
Līdz varēju izmācīt
Pēc savami prātiņam.

17105. (21744.)
Ja, māršiņ, asi zobi,
Kodies vārtu stuburā;
Nekodies māmiņā,
Ne jaunās māsiņās.

17106. (21746.)
Jau mums bija siņepota,
Nu atveda piparotu;
Nu būs mūsu māmiņai
Šķirbā rūmes jāmeklē.

17107. (21747.)
Jauna biju, itin jauna,
Nemācēju galvu tīt;
Gan mācēju saimi rāt,
Maizi slēgt kamburē.

17108. (21748.)
Kā eglīte tautu meita,
Kā skujiņa valodiņa;
Tā ar manu māmulīti
Ne dieniņas nedzīvos.

17109. (21749.)
Ja būs laba dēla māte,
Dzīvosim istabā;
Ja būs nikna, ja būs barga,
Taisām cepli pūnītē.

17110. (21750.)
Kad es cirtu kumeļam,
Man pašai žēl nācās;
Kad es cirtu tautietim,
Zili dūmi nokūpēja.

17111. (21752.)
Kalējiņ, bālēliņ,
Kal man dzelzu pirkstainīšus,
Lai es varu knaibīties
Ar tautieša māsiņām.

17112. (21753.)
Kam, brāliņ, sievu ņēmi,
Kam māsiņas neizdevi?
Nu atvedi māsiņai
Asariņu dzerājiņu.

17113. (21754.)
Kumeliņi, lielnaudīti,
Nelauz manu iemaviņu;
Tautu meita, lielsirdīte,
Nešķir manu bālēliņu.

17114. (21755.)
Kur, bitīte, ziedus ņemsi?
Sīvas nātras žogmalē;
Kur iesim mēs, māsiņas?
Brālim dzedra līgaviņa.

17115. (21757.)
Laba būtu auzu maize,
Tik ka gaļa sēnaliņa;
Laba būtu brāļa sieva,
Tik ka dzedra valodiņa.

17116. (21758.)
Laba mana līgaviņa,
Kad ar labu labināju;
Saku vienu ļaunu vārdu, —
Iemet sāli ugunī.

17117. (21760.)
Labāk mani bargu teica,
Ne kā lēnu daudzināja:
Bargs ar darbu rasējās,
Lēns ar miegu kavējās.

17118. (21761.)
Laudis mani sīvu teica,
Bet neteica netikušu;
Labāks mani sīvu teica,
Ne kā teica netikušu.

17119. (21763.)
Līdaciņa, platastiņa,
Sajauc dūņu ezeriņu;
Tautas meita, žeberīte,
Sajauc manu bālēliņu.

17120. (21765.)
Līgaviņa, līgaviņa,
Tev nebija mani rāt;
Man bij tevi pašu rāte,
Tev no manis baidīties.

17121. (21768.)
Māsiņ, tautu nebēdāji,
Staigāj' kājas klapēdama;
Nule tev maizi deva,
Neba lielu audzināja.

17122. (21769.)
Mana pūra dibinā
Caurām šūta pātadziņa.
Kad aizgāju tautiņās,
Tautu dēlu pārmācīju.

17123. (21770.)
Mana veca māmuliņa,
Dari gultu birzmalā:
Nu atveda lielsiržam
Zibeņotu līgaviņu.

17124. (21775.)

Nācin nāca no tautiņu,
Nela māsiņ' i atnāca,
Nāca brāļa līgaviņa,
Māmaliņas rājējiņa.

17125. (21777.)

Ne tādam mani rāt,
Ne es tāda bijājos;
Labākam mani rāt,
Es labāka bijājos.

17126. (21779.)

Nebēdā, tautu dēls,
Ka es sīka, ka es maza;
Gan es tavus gaŗus matus
Palēkdama plucināšu.

17127. (21781.)

Nebēdā, tautu dēls,
Ka man mazs augumiņš,
Mani pirksti, gredzeniņi
Tavus vaigus tveicinās.

17128. (21782.)

Nedomā, tautu dēls,
Ka es tevi nenorāšu:
Gul manā pūriņā
Dzelzēm kalta pātadziņa.

17129. (21786.)

Nedomā, tu, tautieti,
Ka es tāda sēnuliņa:
Tīšu tevi palagā,
Kulš', apkārt grozīdama.

17130. (21788.)

Ozolīti, zemzarīti,
Pāraugs tevi zaļa zāle;
Vai, brālīti, lētdabīti,
Vaļās tevi tautu meita.

17131. (21790.)

Pliķi situ tautiešam,
Kamanās sēdēdama:
Ne tam groža, ne pātagas,
Ne ar' laba kumeliņa.

17132. (21791.)

Pliķi sišu tautiešam
Pirmajā vakarā,
Lai kaunās tēvs, māmiņa,
Ka nav maza mācījuši.

17133. (21792.)

Pret kalniņu lietus lija,
Preti auga zaļa zāle;
Preti tautu mūs' māsiņa
Runā dzedru valodiņu.

17134. (21793.)

Rāmi mani tautas veda,
Rāmu meitu dēvēdami.
Kad es biju rāma meita,
Ko raud tava māmuļīte?

17135. (21794.)

Rīgā pirku pātadziņu,
Liku pūra dibinā,
Ka varēju tautu dēlu
Ik rītiņa sutināt.

17136. (21795.)

Saka mani lēnu, lēnu,
Kad es daudzi nerunāju;
Es aiz sava bargumiņa
I runāti nerunāju.

17137. (21797.)

Saka mani niknu, bargu,
Bērtin bēru valodiņu;
Tas ir niknis, tas ir bargis,
Kas ar otru nerunā.

17138. (21799.)

Saka mani piedzērušu,
Kad es biju nosarkusi.
Ai, es pati nosarkusi
No tā diža sīvumiņa.

17139. (21800.)

Šā lamāju, tā lamāju
Viņas sētas putras dambi;
Vai prātā to domāju,
Ka tas mans arājiņš?

17140. (21803.)
Sīva biju, dzedra biju,
To es pate neliedzos.
Kur es viena lēna būšu,
Kad man sīvi bālēliņi?

17141. (21806.)
Sīvi, sīvi zīle brēca
Vārtu stabu galiņā:
Nu pārveda mans brālītis
Sīvu, dzedru līgaviņu.

17142. (21809.)
Situ pliķi tautiešam,
Atsēdīju soliņā.
Ja tas manu pliķi nesa,
Tas būs mans arājiņš.

17143. (21810.)
Smuidris auga tautu dēls
Dzelteniem matiņiem;
Bij maniem pirkstiņiem
Tos matiņus plucināt.

17144. (21811.)
Tautās gāju es meitiņa,
Bet ar savu padomiņu:
Ne tautieša kalpotāja, —
Būšu viņa valdītāja.

17145. (21820.)
Tautu dēls mani ņēma,
Lēnu meitu dēvēdams;
Vēl es tavu sirdi raušu
Caur ābeles sīki zari,
Vēl es tevi dancināšu
No krodziņa sētiņā.

17146. (21821.)
Tautu dēls mani sauca:
Sinepīte, sinepīte!
Vēl bij man nātrei būt,
Tavus vaigus zilināt.

17147. (21824.)
Teica mani sīvu, dzedru,
Man sarkani vaigu gali.
Tie pašai nosarkuši
No lieliem žēlumiem.

17148. (21825.)
Teica mani sīvu, dzedru, —
Nule gribu sīva būt,
Nule griezu sīvu rutku
Skābajās patekās.

17149. (21827.)
Tikām liecu ozoliņu,
Līdz saliecu ritenī;
Tikām rāju tautu dēlu,
Līdz es viņu uzvarēju.

17150. (21829.)
Trim kārtām pīcku viju,
Liku pūra dibenā,
Ko pīckāt tautu dēlu,
Kad dzīvot nemācēja.

17151. (21831.)
Trim starām pīcku viju,
Liku pūra dibiņā;
Divi staras vīram būs,
Trešā vīra māmiņai.

17152. (21832.)
Tautiets mani bargu teica,
Sevi lēnu daudzināja;
Tas ar savu lēnumiņu
Noņem manu bargumiņu.

17153. (21835.)
Vaļa man, liela vaļa, —
Ko ar vaļu nedarīt!
Vaļa man vīru rāt,
Rāt vīram māmuliņu.

17154. (21836.)
Viena augu, gudra augu
Es savai māmiņai:
Tautiets saka vienu vārdu,
Es deviņi atsacīju.

17155. (21838.)
Aiju, manu vēlīgumu,
Bāliņos palikušu!
Gan gribēju, nevarēju
Līdz aizvest tautiņās.

17156. (21841.)

Es uzaugu tik lustīga,
Neviens mani nenorāja;
Tautu dēlis, koka sirdis,
Rāj pirmā vakarā.

17157. (21843.)

Kas tev kait, bālēliņ,
Tev lustīga līgaviņa.
Kādu ļaužu mana bija, —
Raudādama vien staigāja.

17158. (21844.)

Kur, bāliņi, tu dabūji
Tik lustīgu līgaviņu?
— Aiz kalniņa, lejiņā
Tāi mazā sētiņā.

17159. (21845.)

Kur, brālīti, tu dabūji
Tik lustīgu līgaviņu?
Dzied kā sila cielaviņa,
Trauc kā līču lakstīgala.

17160. (21848.)

Kur tu ņēmi, bālēliņ,
Tik lustīgu līgaviņu?
Ar dziesmīti maltu gāja,
Ar valodu istabā.

17161. (21853.)

Lēna iemu, lēna teku,
Lēna mana valodiņa;
Dieviņš man novēlējis
Delverīti arājiņu.

17162. (21856.)

Malkim dzēru alutiņu,
Soļim laidu kumeliņu;
Rāmas mātes meitu jēmu,
Būs man rāma līgaviņa.

17163. (21857.)

Man pašam smiekli nāca,
Ka lustīga līgaviņa:
Es prasīju sviesta maizi,
Viņa tek mutes dot.

17164. (21859.)

Mīļa mana līgaviņa,
Mīļas mātes auklējums,
Viegli duris virināja,
Mīļi sauca māmuliņu.

17165. (21860.)

Pirmajam dēliņam
Čužu veda līgaviņu;
Tam otram, tam trešam
Kā uguņa dzirkstelīte.

17166. (21861.)

Rāmi jūdzu, rāmi braucu,
Rāmi tek kumeliņš;
Rāmajam bāliņam
Pārved' rāmu līgaviņu.

17167. (21862.)

Saka mani lēnu, glupu,
Ka es daudzi nerunāju.
Gudru ļaužu bērniņš biju,
Nebārstīju valodiņu.

17168. (21865.)

Uz tā mana kumeliņa
Ūdens rasa nestāvēja;
No tās manas līgaviņas
Ļauna vārda nedzirdēja.

17169. (21866.)

Vai bij pats Dieviņš devis
Tik lustīgu līgaviņu:
Dziedādama vien staigāja
Ar manām māsiņām.

17170. (21867.)

Aiju, manu lielu kaunu
Pret citām māsiņām:
Es bij' pati vēlīgā,
Nu neveikļa līgaviņa.

17171. (21870.)

Dieviņš deva, man vēlēja
Slinku vīru arājiņu;
Ne puķīte neziedēja
Slinka vīra sējumā.

17172. (21872.)
Es tā tūļas negribēju,
Man tas tūļa gadījās:
Divas stundas kājas āva,
Trešo jūdza kumeliņu.

17173. (21875.)
Glabājies nu, māsiņa,
Kādu bluķi dabūjusi;
Ne vīzīte nopināma,
Ne zemē nometama.

17174. (21876.)
Vazājies nu, māsiņa,
Kāda sleņģa dabūjuse;
Es jau tev gan sacīju,
Tu jau manis neklausīji.

17175. (21878.)
Gana bija labu ļaužu,
Gana mani bildināja;
Par Dieviņa likumiņu
Nelabais gadījās.

17176. (21881.)
Gaŗa priede, gaŗa egle,
Gaŗa visa vasariņa;
Gaŗš mūžiņis māsiņā
Ar nelieti dzīvojot.

17177. (21883.)
Godā Dievis mani deva,
Godam māte audzināja,
Tik es tiku negodā
Caur netiklu tēva dēlu.

17178. (21885.)
Kam tu liji, lietutiņ,
Kam tu rasu rasināji?
Kam tu gāji mūs' māsiņa,
Pie nelieša tēva dēla?

17179. (21886.)
Kas to vairs tīru deva,
Netīro ūdentiņu!
Kas to vairs nu norāja,
Nerātno tēva dēlu!

17180. (21890.)
Ļumpis bija mans vīriņis,
Es tā ļumpja sieva biju.
Kā bij man sava mūža
Ar to ļumpi nodzīvot!

17181. (21892.)
Māsiņ, tavu muļķu prātu,
Iet pie kroga delverīša!
Ik pie kroga piejādams,
Brammē savu kumeliņu.

17182. (21893.)
Māsiņ, vīra gribējusi, —
Nu tu vīra dabūjusi:
Sēņu lauzi, peku būri,
Ne maizītes devējiņu.

17183. (21897.)
Pinu, pinu, es nopinu
Sausu krūkļu vaiņadziņu;
Gāju, gāju, es nogāju
Pie netikļa tēva dēla.

17184. (21898.)
Pinu vīzi gan ražanu,
Tā noplīsa valkājot;
Tāds nelieša tēva dēlis
Tiek manam mūžiņam.

17185. (21899.)
Prāta, jēgas man nebija
Iet pie tāda delverīša;
Vai augdama neredzēju,
Ko darīja dzērumā?

17186. (21901.)
Pušu šķīru linu sauju,
Kulstīdama, mīstīdama;
Pušu lauzu sav' prātiņu,
Ar nelieti dzīvodama.

17187. (21902.)
Sadugusi saule tek
Pretim lietus mākoņām;
Tā saduga mans prātiņš
Pret nelieti tēva dēlu.

17188. (21903.)

Žēlumama nevarēju
Uz māsiņu raudzīties:
Jo tā auga sērdienīte,
Vēl netikļa līgaviņa.

17189. (21904.)

Sīc bitīte, ielīduse
Nedētā ozolā;
Raud māsiņa, nogājuse
Pie neveikļa tēva dēla.

17190. (21905.)

Zuda man, zuda man
Zīda diegi pūriņā:
Zudīs mans augumiņš,
Ar neveikli dzīvojot.

17191. (21906.)

Tā sacīja māmuliņa,
Man gāliņu glaudīdama:
A, meitiņa mīļa, balta,
Neliešam niecinām'.

17192. (21907.)

Tautu dēls nemācēja
Pastaliņu pataisīt;
Kad jātaisa pastaliņas,
Nes kaimiņu puisīšiem.

17193. (21908.)

Tēvs man teica savu dēlu,
Teica lielu dravenieku.
Tavs dēliņš nemācēja
Cūkai sili pataisīt.

17194. (21909.)

Tek upīte pret kalniņu,
Žagariņus lauzīdama;
Iet māsiņa pie nelieša,
Baltas rokas lauzīdama.

17195. (21912.)

Viena pate man māsiņa,
Kā zīlīte zariņā;
Tai pašai gadījās
Neveiklītis arājiņš.

17196. (21913.)

Cēlu krēslu, vēl atrāvu
Vecajam brālītim,
Kam tas mani stumšus stūma,
Nelietim roku dot.

17197. (21914.)

Cik, māsiņa, tev prātiņa,
Iet pie tāda delverīša?
Dzēris, miegu negulēja,
Sakāms, vārdu neklausīja.

17198. (21915.)

Vaiju, vaiju, bālēliņ,
Kāda tava līgaviņ',
Kā cūciņa rekšķināja,
Savus viesus mielodama.

17199. (21917.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Kad panākšu labus ļaud's
Ar kūtro kumeliņu,
Ar laisko līgaviņu!

17200. (21918.)

Ai, māršiņa, brāļa sieva,
Tu man kaunu padarīji:
Es atradu bāliņam
Melnu kreklu mugurā.

17201. (21919.)

Ak, paldies! tā vajag
Staltam tautu dēliņam:
Tāli jāt, dārgi pirkt,
Atvesties netikušu.

17202. (21921.)

Audziet kupli, ozoliņi,
Mana brāļa pagalmā,
Kur laiskai māršiņai
Launagā pagulēt.

17203. (21922.)

Augus' bij tautu meita,
Priedītēs raudzīdama:
Ciemā tek vainadziņa,
Ciemā baltas villainītēs.

17204. (21924.)
Brālīts pirka dārgu zirgu,
Laisku ņēma līgaviņu.
Diža nauda, mačs zirdziņis,
Mūžam laiska līgaviņa.

17205. (21925.)
Bāliņš tūļas negribēja,
Brāļam tūļa gadījās.
Ej, brālīti, tu pa priekšu,
Lai iet tūļa pakaļā.

17206. (21928.)
Gauži raud lētaudzīte,
Maizītē ievedama.
Neraud' gauži, lētaudzīte,
Maize māca darbiņam.

17207. (21930.)
Gauži raud lētaudzīte,
Tautiņās aiziedama:
Kā būs raut atvasītes
Mīkstajām rociņām?

17208. (21931.)
Grūt' manam kumeļam,
Oša laiva vezumā;
Grūt' manam bāliņam,
Netikuse līgaviņa.

17209. (21932.)
Jau es pati laiska biju,
Vēl laiskam mani veda.
Kur tie kalpi, kalponītes,
Kas mūs laiskus aptecēs.

17210. (21933.)
Kaila, kaila karāšiņa,
Laiska, laiska vedamā:
Nevīžoja goves slaukt,
Ne māmiņu aptecēt.

17211. (21934.)
Kaunies kauna, jaunā mārša,
Dievers slauka istabiņu!
Lai kauniņš, ko kauniņš,
Jau slavīte bāliņos.

17212. (21935.)
Kaut es būtu pastaigājse,
Ar ļaudim parunājse,
Nenoņemtu mans bāliņš
Tādas laiskas līgaviņas.

17213. (21936.)
Ķiza, ķiza, bālēliņ,
To es tev novēlē;
Tu jau mani slinku sauci,
Nu tev slinka līgaviņa.

17214. (21937.)
Kūtru pierku kumeliņu,
Slinku jēmu līgaviņu.
Kumeliņu izmācīšu, —
Kur likš' slinku līgaviņu?

17215. (21938.)
Kur, meitiņa, krapšināsi
Ar tām kaula kurpītēm?
Pie tautieša krapšināšu,
Vieglu dienu gribēdama.

17216. (21939.)
Kur, tautieti, tu redzēji
Mani lēti uzaugam?
Vai es augu nemalusi,
Vai darbos negājusi?

17217. (21941.)
Labāk man līka malka,
Ne kā laiska līgaviņa;
Līku malku krāsnī bāzu,
Kur likš' laisku līgaviņu?

17218. (21944.)
Nosalaida mans bāliņš
Kā no kalna lejiņā,
Nosapirka kūtru zirgu,
Noņēm' laisku līgaviņ'.

17219. (21946.)
Paldies saku tam puišam,
Kas ņem man' netiklīt',
Saulītē cēlušai
Iedod' maizes gabaliņ'!

17220. (21947.)
Pusvīriņa es pazudu
Ar to slinku līgaviņu:
Grezna cauņu cepurīte,
Melns krekliņis mugurā.

17221. (21948.)
Raud māmiņa viena pati,
Raud ar otru runādama:
Tikušam dēliņam
Netikusi līgaviņa.

17222. (21949.)
Slampa bija, slampa bija,
Bāliņ, tava līgaviņa:
Nij saprata krēsla celt,
Nij noņemt vilnainītes.

17223. (21950.)
Slinku sievu es pārvedu,
Pilnu tīni garoziņu.
Citi vīri mežā brauca,
Man jāvāra garoziņas.

17224. (21951.)
Steidz' māršai roku dot
Pirmajā vakarā,
Mīkstu rociņ' i atradu,
Nav mālīša malējiņa.

17225. (21952.)
Tautu meita toņājās
Mūs' bāliņa klētiņā.
Vai tu tāda toņa būsi,
Kad tu iesi druviņā?

17226. (21953.)
Tiešām saku, nemeloju,
Lēši augu bāliņos:
Kalpi gāja rījas kult,
Kalponītes māļa malt.

17227. (21954.)
Tikušami dēliņami
Netikuse līgaviņa;
Puse vīra pazuduse
Aiz līgavas netikuma.

17228. (21955.)
Tikušas māmiņas
Meitiņu ņēma;
Vienu krekla piedorkni
Mēnešus šuva.

17229. (21956.)
Vāciešam tādu ņemt,
Ne tam mūsu bāliņam:
Ne tā ziemu malti gāja,
Ne vasaru druviņā.

17230. (21957.)
Vedi, vedi kādu meitu,
Neved laisku mātes meitu;
Labāk gulu pie akmeņa,
Ne pie laiskas mātes meitas.

17231. (21958.)
Visi saka, visi saka,
Mana sieva slinka, laiska.
Lai bij slinka, lai bij laiska,
Kad tik laba dancotāja!

17232. (21959.)
Visi sauca, visi sauca:
Lētaudzīte, lētaudzīte!
Vai tādēļ lētaudzīte,
Kad es augu pie māmiņas?

17233. (21960.)
Celies agri, bālēnini,
Pievij gaŗi pātedziņu,
Jaunu veda, bet jau slinku
Brālīšame līgaviņu.

17234. (21961.)
Ej gulēt nesnaudusi,
Mana jauna līgaviņa;
Man bij žēl, tev kauniņš,
Kad māmiņa nicināja.

17235. (21962.)
Es neteikšu sav' brālīti,
Tautu meitu nevainošu:
Mans brālītis dzērējinis,
Tautu meita snaudējiņa.

17236. (21963.)

Es pārvedu brālim sievu
Simtu jūdžu piecdesmit.
Ko līdz manis vedumiņš,
Snauž pirmā vakarā.

17237. (21964.)

Gan jāji, brālīti,
Vēl bija jāt,
Gar tādu snaudaļu
Gaŗām jāt.

17238. (21966.)

Kas tāi miežu akotā?
Rudzu vārpu nicināja;
Kas tāi tautu snaudulē?
Nicin' manu brālēliņu.

17239. (21967.)

Ko līdz man brūni svārki,
Ko tā caunu cepurīte:
Ik vakarus sagaidīja
Snaudulīte mātes meita.

17240. (21968.)

Ko tā man gauži raud,
Vakar vesta līgaviņa?
Rauda tēva aizkrāsnītes,
Kur gulēja dienas vidu.

17241. (21970.)

Miega dēļ es nerāju
Savu jaunu līgaviņu;
Man pašam miedziņš nāca
Gulamāi laiciņā.

17242. (21974.)

Mieguliņa, snauduliņa
Mana jauna līgaviņa:
Pievērpuse mušai kāju,
Zirnēklim cekuliņu.

17243. (21976.)

Nē, miegaļa, nē, snaudaļa,
Nāc pie mana bālēliņa:
Bij manam brālītim
Pūra vieta linu sēta.

17244. (21978.)

Neraudait, mazi bērni,
Vārīs māte biezu putru:
Jaunā sieva griķus mala,
Aiz galdiņa sēdēdama.

17245. (21979.)

Neticiet, neticiet,
Nava lieta, nava lieta:
Snaudien snauda i maļot,
Raudāj' drēbes mazgājot.

17246. (21980.)

Skāde, skāde tev, brālīti,
Tavu kaltu zābaciņu,
Ko noplēsi šovasar,
Snaudaliņu lūkodams.

17247. (21981.)

Skaistu viju lukturīti,
Jaunās māršas gaidīdama;
Jaunā mārša snaudulīte,
Neredz skaista lukturīša.

17248. (21983.)

Snauda priede, snauda egle,
Snauda brāļa līgaviņa.
Priedi egli vējiņš loka,
Kas snauduli modinās?

17249. (21985.)

Snaudin snauda, kukurēja
Šā rudeņa vedamā;
Trīs reiz gāja lūkoties,
Tāpat snauda, kukurēja.

17250. (21986.)

Ak, tu Dievs, laba laime,
Pate nāca tautu meita,
Nelocīju kumeliņa,
Netērēju sudrabiņa.

17251. (21989.)

Dubļota, mālota
Tā tautu meita:
Caur zemi līdusi
Pie mana brāļa.

17252. (21990.)

Ekur laime bāliņam,
Pate nāk tautu meita.
— Māsiņ, manu žēlīgo,
Ne jau lieta pate nāca.

17253. (21992.)

Ko liedzies, tautu meita,
Ko tik daudzi zvērējies?
Kam tu pate ziņu devi
Tam manami bāliņam.

17254. (21993.)

Māte savu meitu sēja
Treju grožu galiņā;
Kad ierauga mūs' bāliņu,
Visus trejus pušu rāva.

17255. (21996.)

Ne uz viena neraudāju,
Kā uz sava straujumiņa;
Neviens mani neiedotu,
Kad es pate negājuse.

17256. (21999.)

Necerēju šoruden
Brālīšam kāzas dzērt.
Attecēja tautu meita,
Šautriem suņus mētādama.

17257. (22002.)

Raudi, raudi, tautu meita,
Tavas pašas vaine bij:
Pie baznīcas roku devi,
Krogā siera gabaliņu.

12758. (22003.)

Gan zināja tautu meita,
Kā pievīla bālēliņu:
Pie baznīcas roku deva,
Ganos siera gabaliņu.

17259. (22009.)

Trīs vasaras mella aita
Skraida asti pacēluse;
Tā skraidīja tautu meita
Pēc tā mana bālēliņa.

17260. (22012.)

Ai, brālīti, ai, brālīti,
Nu tev slikti gadījās!
Tu dabūji to meitiņu,
Kas citam nederēja.

17261. (22015.)

Es noplūcu to puķīti,
Ko ziemelis plucināja;
Es pārvedu to meitiņu,
Ko nelietis nicināja.

17262. (22016.)

Es pacēlu to kociņu,
Kur ļautiņi pāri kāpa;
Es paņēmu to meitiņu,
Ko ļautiņi niecināja.

17263. (22018.)

Kad es biju jauns puisītis,
Meitas laidu vējiņā;
Man pašami gadījās
Vējā laista līgaviņa.

17264. (22023.)

Ļaudis manu līgaviņu
Šādu tādu nicināja.
Lai ļaudim šāda tāda,
Man pašam gana laba.

17265. (22028.)

Redz', kur koši noziedēja
Vēja lauzta ābelīte;
Redz', kur godu sagaidīja
Izvainota mātes meita.

17266. (22029.)

Saveriet nu, ļautiņi,
Savas mēles diedziņā,
Nu Laimiņa godā cēla
Peļamo dzeltainīti.

17267. (22031.)

Tautiets mani izvaināja
Līdz pat kāju galiņam.
Kur tu savas aces liksi,
Nu es tava līgaviņa?

17268. (22037.)
Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Jauns apņēmu līgaviņu!
Nu aug meitas kā puķītes,
Nu varētu lūkoties.

17269. (22041.)
Vai, māsiņa mīļa, balta,
Tavu vecu arājiņu!
Nezinēj' vīru saukt,
Ne par tēvu godinēt.

17270. (22044.)
Vaiju, manu sūru dienu,
Ko bij man nu darīt!
Man jaunai meitiņai
Vecu veda arājiņu.
Cik es gāju mutes dot,
Tik viņš zobus klaudzināja.

17271. (22045.)
Aij, veco tēvainīti,
Vai tu mani nobaļosi?
Tu salīcis kā āzīts,
Es kā siena gabaniņa.

17272. (22046.)
Ar skujiņu šļucināju
Brālītim līgaviņu,
Nedrīkstēju zirgā celt
Tādu vecu vecenīti.

17273. (22051.)
Auzām labs, ne ceļam,
Trešvasaras kumeliņš;
Miegam laba, ne darbam,
Jauna ņemta līgaviņa.

17274. (22053.)
Es apņēmu vecu sievu,
Naudas, mantas gribēdams.
Ne man naudas ne man mantas,
Ne man mīļas dzīvošanas.

17275. (22056.)
Es nebūtu to domājs:
Ko Dieviņis man domāja:
Dulumbēru kumeliņu,
Jaunu maizes arājiņu.

17276. (22057.)
Es pārlēcu tautu galdu,
Kā kaziņa žagaros,
Ar to prieku, ar to lusti,
Māsai jauns arājiņš.

17277. (22058.)
Es pārvedu bāliņam
Varen jaunu līgaviņu;
No vaiņaga ziedi bira,
No acīm asariņas.

17278. (22063.)
Es cerēju brālīšame
Jaunu veste līgaviņu;
Pārved vecu glāza šķūni,
Visi logi izbiruši.

17279. (22068.)
Gudrajam dēliņam
Ilgi jauna līgaviņa:
Ne tas drīzi pliķi cirta,
Ne aplam rūdināja.

17280. (22072.)
Jauna biju, traka biju,
Jauna gāju tautiņās.
Vēl bij man meitai būt,
Vēl valkāt vaiņadziņu,
Vēl bij man kaitināt
Dažu labu tautu dēlu.

17281. (22074.)
Jauna gāju tautiņās,
Jauna tautu aptecēt.
Vai tad iešu tautiņās,
Kad man' pašu aptecēs?

17282. (22076.)
Jauna gāju tautiņās,
Māmiņai spītēdama.
Sev spītēju, ne mātei,
Jauna kritu bēdiņās.
Salna koda brūklenīti,
Tautiets manu augumiņu.

17283. (22080.)
Jauna, jauna istabiņa,
Vēl jaunāka vedekliņa;
Duj lēcieni, trīs lēcieni
Pār to jaunu istabiņu.

17284. (22084.)

Jauns es biju, traks es biju,
Jauns paņēmu līgaviņu;
Kungi mani pašu rāja,
Tēvs, māmiņa līgaviņu.

17285. (22086.)

Jauns es biju, traks es biju,
Jauns apņēmu līgaviņu;
Rāj man' kungi, rāj bāliņi,
Rāj jaunā līgaviņa.

17286. (22087.)

Ak, tu manu muļķa prātu,
Jauns paņēmu līgaviņu!
Māte kūla, tēvs turēja,
Pats rādīju uguntiņu.

17287. (22088.)

Jauns es biju, traks es biju,
Jauns apņēmu līgaviņu,
Vairāk mīl ciema meitas,
Ne laulāta līgaviņa.

17288. (22089.)

Jauns teicās tautu dēlis, —
Kāds jods tevi jaunu deva!
Simtu reizu bārdu dzina,
Tale jēma līgaviņu.

17289. (22093.)

Kālabadi es, māmiņa,
Veca vīra līgaviņa?
— Tā, meitiņa, tava vaina,
Kam lauz' bērza galotnīti.

17290. (22095.)

Kam, brālīt, tev vaidzēja
Tik jaunam līgaviņ'?
Vai tev bija apnikuse
Sava veca māmuliņa?

17291. (22096.)

Kam, māmiņa, izraidīji
Mani jaunu tautiņās?
Man pagalvja spilvenītis
Asarām noraudāts,
Manas baltas villainītes
Kājiņām saspārdītas.

17292. (22101.)

Kas no mana drīz auguma,
Drīz gājuma tautiņās?
Nobāl mani sārti vaigi,
Kā sārtie vizulīši.

17293. (22102.)

Kas no mana drīz auguma,
Drīz gājuma tautiņās?
Novīst mans augumiņš,
Kā vītola atvasīte.

17294. (22105.)

Ko bij man nu darīt,
Sieva veca, māte jauna;
Sieva ganu vadītāja,
Māte rijas kūlējiņa.

17295. (22106.)

Ko bij man nu darīt,
Stāvu lēkt ūdenī!
Man jaunam puisēnam
Vecu veda līgaviņu.

17296. (22113.)

Ko, tautieti, darīsim,
Abi jauni sagājuši?
Pirksim vienas pijolītes,
Tu spēlēsi, es dancošu.

17297. (22116.)

Kur ellē, bālēliņ,
Uzaugdams lūkojies?
Tev vecāka līgaviņa,
Ne kā mūsu māmuliņa.

17298. (22122.)

Lustes, prieka nevarēju,
Jauna vīra dabūjuse:
Riņķu, riņķu par istabu,
Kā ar jaunu kumeliņu.

17299. (22128.)

Neba lielas lietas dēļ
Bāliņš jūdza kumeliņu:
Pēc tās vecās tautu meitas,
Kā pēc praula gabaliņa.

17300. (22130.)
Nedod, Dievs, neliec, Laima,
Ģeķam jaunas līgaviņas!
Ģeķīts savu līgaviņu
Kā putniņu vārdzināja.

17301. (22137.)
Pats tautiets līkstu cirta,
Pats pakāra šūpolīti;
Dieviņ, tavu likumiņu, —
Sagaidīja uzaugot.

17302. (22139.)
Piektien dēstu ķezberīti,
Saldu ogu gribēdams;
Jaunu ņēmu tautas meitu,
Mīļu vārdu gribēdams.

17303. (22143.)
Redz, kur veca meita biju,
Jauna vīra sieva tapu;
Vecu sauca vainakā,
Jaunu tautu sētiņā.

17304. (22144.)
Rīta dēļ, ne vakara,
Sedloj' savu kumeliņu;
Sevis dēļ, ne māmiņas
Jauns apņēmu līgaviņu.

17305. (22149.)
Tautu dēls arti gāja,
Es gulēju šūpolī;
Ļaudim lieli brīnumiņi,
Ka tas mani sagaidīja.

17306. (22150.)
Tautu dēls bārzdu dzina,
Es gulēju šūpulī;
Jo tad vēl uzaugusi
Trīs gadiņi karināja.

17307. (22151.)
Tautu dēls mani sauca
Vecu meitu, sirmgalvīti.
Man galviņa noputējse,
Pūru miltu sijājot.

17308. (22159.)
Vecaiš mani rāmi veda,
Bet reženi izpuškoja;
Dažu dienu pieminēšu
Veca vīra puškojumu.

17309. (22164.)
Vīru manu, vīrelīti,
Kā es tevi daudzināšu?
Kauns bij man vīru saukt,
Kauns par vecu bārdainīti.

17310. (22165.)
Visas vecas sūnu bārzdas
Šoruden sievu ņem.
Ak, tu veca sūnu bārzda,
Tavu jaunu līgaviņu!

17311. (22166.)
Visi saka, visi saka:
Veca, veca tā meitiņa!
Kas grib jaunu līgaviņu,
Lai ņem bērnu šūpulī.

17312. (22170.)
Atraikņam smaga roka,
Divreiz mīti gredzentiņi,
Silta guļa izgulēta,
Mīļi vārdi izrunāti.

17313. (22176.)
Es gribēju irbīt' šaut,
Es nošāvu teterīti;
Es gribēju meitiņ' ņemt,
Es paņēmu māmulīti.

17314. (22177.)
Es nebiju domājuse,
Ko Laimiņa gādājuse:
Atraišam sieva būt,
Pabērniem māmuliņa.

17315. (22178.)
Es nolauzu alkšņa rīksti,
Šķitos bērza nedabūt;
Es izgāju pie atraitņa,
Šķitos jauna nedabūt.

17316. (22181.)
Gribēj' mana māmuļīte
Div' reiziņas jauna tapt;
Ne puķīte neziedēja
Div' reiziņas vasarā.

17317. (22185.)
Kam, bāliņ, tu apņēmi
Bez vaiņaga līgaviņu?
Vai tev trūka jaunas meitas
Spožiem zīļu vaiņagiem?

17318. (22187.)
Kas kaitēja man, māsiņas,
Pie atraitņa nedzīvot:
Savi gani, sav' arāji,
Savi siena pļāvējiņi.

17319. (22189.)
Kas to teica, tas meloja,
Pie atraiša laba dzīve:
Atraišam smaga roka,
Div' laulāti gredzeniņi.

17320. (22190.)
Kas to teica, tas meloja,
Pie atraiša laba dzīve:
Atraitnīša kamaniņas
Pilnas gaužu asariņu.

17321. (22193.)
Lai stāvēja, kas stāvēja,
Stāv dzērāja kumeliņš;
Lai raudāja, kas raudāja,
Raud atraiša līgaviņa.

17322. (22196.)
Ne mūžam puriņā
Balti ziedi neziedēja;
Ne mūžam no atraiša
Mīļa vārda nedzirdēja.

17323. (22197.)
Nedod Dievs tādas laimes,
Kā manai māsiņai:
Es savai māsiņai
Divreiz gāju panāksnos;
Vienreiz devu lina kreklu,
Otreiz lina paladziņu.

17324. (22201.)
Pilni puri baltu bērzu,
Pilni ciemi jaunu meitu;
Man atveda māmuļiņa
Ar micīti līgaviņu.

17325. (22202.)
Raud rozīte, raud magone,
Uz manim lūkodamas,
Kam es gāju pie atraitņa
Ar to rožu vainadziņu.

17326. (22206.)
Tu atraitnis, es atraitne,
Kā mēs mīļi dzīvosim;
Tev bij savas sievas žēl,
Man pirmaja arājiņa.

17327. (22208.)
Bagāts ņēma bagāto,
Bagātības gribēdams;
Es paņēmu nabago,
Darbiņā raudzīdams.

17328. (22211.)
Es par mantu nebēdāju,
Kad man laba mātes meita;
Paši mīļi dzīvojam,
Paši mantu pelnījam.

17329. (22215.)
Mans brāliņš nosasēda
Kā no kalna lejiņā:
Nosajēma līgaviņu
Bez pūriņa, bez telīšu.

17330. (22221.)
Teba, teba tev, brālīt,
Tavs vasaras lūkojums:
Pārnes pūru padusē,
Snauž pirmā vakarā.

17331. (22223.)
Vai Dieviņš man nolicis,
Vai Laimīte novēlējse:
Es nabaga sērdienīte,
Man bagāts tēva dēls.

17332. (22224.)
Celmu zeme man arama,
Sērdienīte lūkojama.
Kas man dos labu zemi,
Kas bagātu mātes meitu!

17333. (22227.)
Ar čigānu zirgu miju,
Muižā ņēmu līgaviņu;
Čigānam kūtri zirgi,
Muižā laiska līgaviņa.

17334. (22230.)
Biju, biju, atkal būšu
Atslēdziņu nēsātāja:
Stārastiņa meita biju,
Stražam būšu līgaviņa.

17335. (22232.)
Brīnums man, liels brīnums,
Elkšņam zied rožu ziedi;
Brīnums man vēl lielāks,
Kalpam skaista līgaviņa.

17336. (22236.)
Dravenieka meita biju,
Bisenieka līgaviņa;
Ne es dzēru nemedota,
Ne valkāju necauņota.

17337. (22237.)
Dravenieka meita biju,
Kalējiņa līgaviņa;
Staigāt mana vaska plānu,
Vaŗa duris virināt.

17338. (22239.)
Dzeltēnā kļava lapa
Krīt zemē griezdamās;
Diženā mātes meita
Iet pie kalpa raudādama.

17339. (22240.)
Iekūlās lācauziņa
Tīrajos rudzīšos;
Iekūlās tautu meita
Baltajos bāliņos.

17340. (22244.)
Ekur labi Dieviņš dara
Bajāriņa meitiņām:
Kreimiņā uzaugušas
Aizved piena sūkalās.

17341. (22245.)
Es augdama nedomāju
Būt bajāra līgaviņa;
Nu es jāju dīdīdama
Bajāriņa kumeliņu.

17342. (22247.)
Es diedziņu šķeterēju,
Man nebija dzīpariņu;
Es apņēmu kalponīti,
Man nebija mātes meitas.

17343. (22248.)
Es Ieviņu sievu ņēmu,
Dižus radus gribēdams:
Pilni krūmi ievas zied,
Visi mani sievas radi.

17344. (22250.)
Es nabags nosaņēmu
Lielu radu līgaviņu;
Apstāj mani znoti, radi
Kā putniņu zariņā.

17345. (22251.)
Es nebūtu to cerējis,
Ko Dieviņis man vēlēja:
Papriekš gaužas asariņas,
Pēc bajāra līgaviņa.

17346. (22253.)
Gan jau mana māte liedza,
Gan ar liedza bālēliņi,
Man pašai gribējās
Iet lielos dieveros.

17347. (22255.)
Kādu ļaužu, kādas zemes,
Brālīt, tava līgaviņa?
Nedziedāja malt iedama,
Ne no druvas pāriedama.

17348. (22256.)
Kā, māsiņa, gribēdama,
Kļuvi kalpa līgaviņa?
Izguļiņas gribēdama
Līdz lielam azaidam.

17349. (22261.)
Kāps kalnā, vai nekāps
Lielas naudas kumeliņš?
Iesi maltu, vai neiesi
Lielu radu brāļu māsa?

17350. (22264.)
Kalējiņa meita biju,
Spēlmanīša līgaviņa.
Paliek mana kalta nauda
Spēles galda galiņā.

17351. (22266.)
Kam, bāliņi, tu apņēmi
Dižu radu līgaviņu?
Nu stāvēja tavi radi
Kā baloži pulciņā.

17352. (22269.)
Kaut nebūtu purvā gājse,
Nerāvuse vīgrieznīti,
Nebūt' mans vainadziņš
Kalpa vīra rociņā.

17353. (22271.)
Ko darīti siliņami:
Puriņš dega sprakšķēdams;
Ko gaidīja tēva dēls?
Kalpiņš ņēma mātes meitu.

17354. (22272.)
Ko domāji, tautas dēls,
Bajāros iestādams?
Ne tev tādi brūni svārki,
Ne baļota kumeliņa.

17355. (22277.)
Kur ellē vilciņš bija?
Zaķīts nesa kazlēniņu;
Kur ellē tēva dēls?
Kalpiņš ņēma mātes meitu.

17356. (22282.)
Ļaudim lieli brīnumiņi,
Elkšņiem zied rožu ziedi;
Vēl lielāki brīnumiņi,
Kalpiņš ņēma mātes meitu.

17357. (22286.)
Līku, līku liepu cirtu,
Redz, kur taisnu lūku plēsu;
Sliktu ļaužu meitu ņēmu,
Redz, kur laba dzīvošana.

17358. (22289.)
Mucenieka dēliņš biju,
Meža sarga meitu ņēmu;
Meža sarga meita zina,
Kur aug smuidri ozoliņi.

17359. (22294.)
Nedomā tu, Trīnīte,
Še pārvesta saimeniece:
Še ir veca māmulīte
Atslēdziņu valdītāja.

17360. (22295.)
Nenākat, diži raži,
Es nabaga kalpa sieva;
Kur es jūs sēdināšu?
Man nav mīksta dūnu krēsla.

17361. (22298.)
Nosalaida brālēliņš
Kā no kalna lejiņā:
Nosajēma līgaviņu
No maziem ļautiņiem.

17362. (22299.)
Paši brāļi iedevuši,
Paši gauži noraudāja:
Māsiņ mana skaista, balta
Kalpam kāju āvējiņa.

17363. (22300.)
Pie bāliņa dzīvodama,
Māsas vārdu nedzirdēju;
Nu bāliņš māsu sauc
Tautu galda galiņā.

17364. (22301.)

Pienenīte dārziņā,
Sveķenīte pļaviņā;
Kalponīte tautiņās,
Mātes meita sētiņā.

17365. (22305.)

Pura bērza slotu lauzu,
Čaukstēt čaukst peroties;
Vaļenieka meitu ņēmu,
Mīlēt mīl dzīvojot.

17366. (22307.)

Saimenieka meita biju,
Kalējiņa līgaviņa;
Man nācās liels kauniņš,
Ogļu maisi velējami.

17367. (22308.)

Sakās mani māmuliņa
Viendēļām iedevuse, —
I saulītes neredzēju
Aiz dieveru cepurēm.

17368. (22311.)

Sēju vienu rožu dārzu,
Ar ko smuki puškoties;
Ņēmu vienu mātes meitu,
Ar ko mīļi parunāt.

17369. (22312.)

Sēju lielu rožu dārzu,
Ka varētu puškoties;
Ņēmu labu mātes meitu,
Ka varētu lielīties.

17370. (22315.)

Sīku kārklu sētu taisu,
Lai sivēni nelodā;
Liela rada sievu ņēmu,
Lai radiņi nerunā.

17371. (22318.)

Sīku kārklu viju viju,
Lai nelīda suvēniņi;
Mazu ļaužu sievu ņēmu,
Lai klausīja māmiņai.

17372. (22324.)

Suns sita bungas
Uz lāča asti;
Saimnieks pārveda
Pirtnieka meitu.

17373. (22325.)

Zvejnieciņa meitu ņēmu,
Būs man dubļu bridējiņa;
Kad atvežu, tad atradu
Pie lodziņa sēdētāju.

17374. (22330.)

Tumša mana istabiņa
Jaunajiem dieveriem.
Ai, jaunāju dieverīti,
Pacel savu cepurīti,
Pacel savu cepurīti,
Lai es redzu saules gaisu.

17375. (22338.)

Visi ļaudis tā sacīja,
Ka es vīra nedabūšu;
Es dabūju matrozīti
Strīpainām biksītēm.

17376. (22340.)

Visi mani radi raud,
Ka es kalpa līgaviņa.
Ai, radiņi, neraudat,
Vai kalpam maizes trūkst?
Vai neauga mieži, rudzi
Kalpa vīra sējumā?

17377. (22342.)

Visi mani radi raud,
Ka es kalpa līgaviņa.
Ko, radiņi, jūs raudiet,
Kad es pate neraudāju?
Daža laba kalpa sieva
Cimdā naudu zvadzināja;
Daža laba saimeniece
Cimdā slauka asariņas.

17378. (22345.)

Visi radu radi raud,
Ka es kalpa līgaviņa;
Neraudiet jūs, radiņi,
Kalpam Dieva palīdziņš.

17379. (22344.)
Visi mani radi raud,
Ka es kalpa līgaviņa.
Vai, radiņi, kalpa laime
Ūdenī noslīkusi?

17380. (22348.)
Daugavieša meita biju,
Ezerieša līgaviņa;
Ziemu braucu kamanās,
Vasar' ziedu laiviņā.

17381. (22349.)
Es dabūju šoruden
Aiz Daugavas arājiņu:
Šāi pusē stāvēdama
Raibus cimdus parādīju.

17382. (22350.)
Es uzaugu jūŗmalēi,
Noved mani mežmalēi.
No dzintara man saktiņas,
No dzintara gredzentiņš.

17383. (22351.)
Es uzauga mežmalēi,
Aizved mani jūŗmalāi;
Jūŗas vējis purināja
Ēnāi austas villainītes.

17384. (22353.)
Es uzaugu upmalā,
Aizved mani mežmalā;
Pirms nēsāju ūdru kurpes,
Pēc vāveru kažociņu.

17385. (22358.)
Līču tēva meitu ņēmu,
Līču zemes gribēdams.
Līču tēvs meitu deva,
Nedod līču tīrumiņa.

17386. (22359.)
Mans brālītis lielījās,
No Kandavas sievu ņemt.
Čuža, buža tava sieva,
Piecas kaķes panākstos.

17387. (22363.)
Zūrenieki, Vārenieki,
Tie man īsti bālēlini:
Zūrās devu sav' māsiņu,
Vārās ņēmu līgaviņu.

17388. (22366.)
Noslīkuse tautu meita
Dzērvenīšu puriņā;
Izvelciet, bālēliņi,
Būs iesala malējiņa.

17389. (22367.)
Otru reizu es nejemšu
Āz Ventiņas līgaviņu:
Āz Ventiņas groža trūka,
Ventāi slīka kumeliņis.

17390. (22368.)
Pār Daugavu uz Vidzemi
Mani zīļu vainadziņi!
Uz Kurzemi neatgriezu
Ne vainaga cekuliņa.

17391. (22371.)
Purvā auga tautu meita,
Rāvienāi velējās;
Pateic manu bālēliņu,
Nu izveda kalniņā.

17392. (22372.)
Purā dzimu, purā augu,
Tik purā nenomiru;
Paldies tautu dēliņam,
Kas izvilka maliņā.

17393. (22374.)
Sila malu es izaugu,
Sila malu nolīgoju;
Jau tās manas šūtas kurpes
Sila ziedu piebirušas.

17394. (22375.)
Sila meita sila rauda,
No siliņa izvedama;
Es par silu neraudātu,
Mūžam sila neredzējse:
Sili man kājas bada,
Priedes zari vaiņadziņu.

17395. (22377.)
Taisiet, brāļi, man laiviņu,
Aud, māmiņa, zēģelīti,
Kam jūs mani iedevāt
Aiz ūdeņa tautiņās.

17396. (22380.)
Uz upītes es uzaugu,
Uz Daugavas nolīgoju;
Visi mani tīrumiņi
Daugaviņas maliņā.

17397. (22383.)
Uz upītes es izaugu,
Uz ezara nolīgoju.
Vai bij Laime nolikusi
Uz tā tīra ūdentiņa?

17398. (22385.)
Augstu zirgu bāliņš jāja,
Zemi joza zobentiņu;
Tāļu laida valodiņas,
Tuvu ņēma līgaviņu.

17399. (22386.)
Daiļajam dēliņam
Tuvu auga līgaviņa:
Teju spīda glāžu logi
Caur ābeļu lapiņām.

17400. (22389.)
Dzīrās brāļi zirgu pirkt,
Laist man' tālu tautiņās;
Nenopirka, neaizlaida, —
Te paliku kaimiņos.

17401. (22390.)
Es ar savu līgaviņu
Blakām ciema uzauguši;
Blakām jāju pieguļē,
Blakām pinu kumeliņu.

17402. (22391.)
Es domāju tālu iet,
Tālu vest bālēliņu, —
Te uzsedzu, te nosedzu
Savas raibas villainītes.

17403. (22394.)
Es gribēju, nevarēju
Sīk' akmeņu kroni nest;
Es gribēju, nedabūju
Pārnovada arājiņu.

17404. (22395.)
Es gribēju, nevarēju
Tāļi tapt tautiņās;
Tik pār sētu vien pārveda
Tautu dēla klētiņā.

17405. (22397.)
Es uzaugu ar tautieti,
Upe vien starpiņā;
Es, gosniņas dzirdīdama,
Tautu dēlu kaitināju.

17406. (22398.)
Es uzaugu ar tautieti,
Upīt' vien starpiņā;
Ik rītiņa bildināja,
Kumeliņu dzirdīdams.

17407. (22399.)
Es uzaugu ar tautieti,
Upe vien starpiņā;
Tautiets man atrakstīja
Pār ūdeni grāmatiņu.

17408. (22400.)
Es izaugu ar tautieti
Vienas niedres galiņā;
Būtu bargu zināj'use,
Es iegrūstu ūdenī.

17409. (22404.)
Kam, māmiņ, tuvu devi,
Kam nedevi tāļumā?
Es dziedāju, tu raudāji,
Manu balsi dzirdēdama.

17410. (22407.)
Kopā augu ar tautieti,
Bet es savu nezināju;
Būtu savu zināj'use,
Ļaunu vārdu nevēlētu.

17411. (22411.)
Laba, laba, ne tik laba
Tuvu ņemta līgaviņa:
Liela vaina, maza vaina,
Tek uz māti sūdzēties.

17412. (22413.)
Nava labi, nava labi
Tuvu ņemta līgaviņa:
Ik dieniņas pie māmiņas,
Svētdieniņu dēvēdama.

17413. (22417.)
Liepa auga ar ozolu,
Zariņiem tīdamies;
Es uzaugu ar tautieti,
Rociņām sniegdamies.

17414. (22419.)
Māte mani tuvu deva
Siltas maizes gribēdama.
Še, māmiņa, silta maize,
Pilna sauja asariņu.

17415. (22420.)
Nava labi, nava labi
Tuvu vesta līgaviņa:
Ik dieniņas silta maize
Iet pa lauku kūpēdama.

17416. (22423.)
Pieši mani, zābaciņi
Nepatiesi deldējami:
Tepat auga līgaviņa
Tuvējos kaimiņos.

17417. (22427.)
Tālu sviedu, tuvu krita
Sarkanais āboliņš;
Tālu teicu, tuvu tika
Bāliņam līgaviņa.

17418. (22428.)
Tāļu, tāļu māsu devu,
Tuvu ņēmu līgaviņu;
Jau manam kumeļam
Auzu sile panikuse.

17419. (22430.)
Te manim saule lēca,
Te man saule norietēja;
Te es augu, te paliku
Sētas puiša rociņā.

17420. (24232.)
Vienu vietu es uzaugu
Ar bāliņa līgaviņu,
Katra dienu valkājām
Vienu zīļu vainadziņu.

17421. (22433.)
Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗu dienu gribēdama;
Pār novadu sievu vedu,
Bagātību gribēdams.

17422. (22435.)
Augstu svieda, zemu krita
Sarkanais āboliņš;
Tālu gāja, laisku ņēma
Diženais tēva dēls.

17423. (22438.)
Labi, labi, ne tik labi
Tālu ņemt līgaviņu:
Ik svētdienu uz māmiņu, —
Sveidē manu kumeliņu.

17424. (22443.)
Redz, kur saldis alutiņis,
Triju dīķu ūdentiņš;
Redz, kur mīļa līgaviņa,
Trīs novadi cauri vesta.

17425. (22448.)
Kaimiņos meitas pēlu,
Tāļu ņēmu līgaviņu;
Nu gan mītu, kad varētu,
Ar kaimiņa meitiņām.

17426. (22449.)
Tāli māmiņ' i iedeva
Netikušu malējiņu,
Lai slavīte neatnāca
Jaunajām māsiņām.

17427. (22455.)
Tīk manam kumeļam
Tīras auzas, gaŗš celiņš;
Tīk manam brālītim
Tāļu vesta līgaviņa.

17428. (22456.)
To sacīju, tas notike
Greznam tēva dēliņam:
Tālu gāje, dārgi pirke,
Dabūj' laidu, neveselu.

17429. (22457.)
Tu, māsiņa, tālu vesta,
Kā aizgāji tautiņās?
Vai ar plostu, vai ar laivu,
Vai ar labu kumeliņu?

17430. (22461.)
Maizīt' manu vien ēzdama
Vācu mana līgaviņ'!
Ne tā ziemu malti gāja,
Ne vasaru druviņā.

17431. (22467.)
Leišu, Leišu tu, meitiņa,
Leišu tavi bālēliņi,
Leiši jāja panāksnos,
Leišu bērus dancināja.

17432. (22468.)
Māsiņ manu nogājušu
Patīs Krievu robežās!
Zīda diegu cimdus adu,
Ar ko svaini sveicināt.

17433. (22469.)
Nava vairs, ko darīt,
Kas darīts, padarīts:
Krieva kaltas dzirnaviņas,
Leiša meita malējiņa.

17434. (22472.)
Salst kājiņa zābakos,
Salst rociņas pirkstaiņos;
Tā bij mana paša vaina,
Vācu ņēmu līgaviņu.

17435. (22473.)
Žīdu māte, žīdu māte,
Kam tu nāci brālīšos?
Žīdam bija tevi vest,
Ne manim brālīšim.

17436. (22474.)
Šķērsu braucu pār Daugavu,
Šķīru Leišus maliņā;
No tā Leišu šķīrumiņa
Kļūst man Leišu līgaviņa.

17437. (22478.)
Ātri rāvu brāļa dzirnas,
Lai tās gāja gabalos;
Tautu lēni ritināju,
Lai pietika mūžiņam.

17438. (22479.)
Vai, vai, sveši ļaudis,
Kādas jūsu dzirnaviņas!
Kā cālīti ēdināju
Pa vienam graudiņam.

17439. (22480.)
Ai, brālīti, ai, brālīti,
Kāda tava līgaviņa!
Vienu rītu malt izgāja,
Trīs dieniņas nerunāja.

17440. (22482.)
Ar dziesmiņu maltu gāju,
Ar valodu istabā,
Lai nesaka sveša māte,
Darba dēļ noskumuse.

17441. (22487.)
Dievarīt, bālēliņ,
Kam tu man to darīji?
Kam tu manu māmuliņu
Vispirmajis nicināji?

17442. (22488.)
Dēla māte izsijāja
Rupu manu malumiņu;
Kad tu pate sijātāja
Sasagrieztu sēnalās!

17443. (22489.)

Dēlu māte lielījāsi,
Trīs dzirnavas kambarī.
Kad tev trejas dzirnaviņas,
Kur tev seši malējiņi?

17444. (22490.)

Dēlu māte priecājās,
Pārved dzirnu malējiņu.
Lai velns tavu sirdi mala,
Ne es tavas dzirnaviņas.

17445. (22492.)

Droši jūdzu, droši braucu
Lielas naudas kumeliņu;
Droši gribu maldināt
Lielu radu līgaviņu.

17446. (22494.)

Ierast bij tev, māsiņ,
Ko nebiji ieradusi:
Ierast bij grūtas dzirnas,
Svešas mātes valodiņu.

17447. (22495.)

Ierasts man mālīts malt,
Neierastas dzirnaviņas;
Nedod līdza bālēliņi
Ierasto dzirnaviņu.

17448. (22499.)

Es atvedu bāliņam
Bites meitu, līgaviņu;
Būs manam bāliņam
Iesaliņa malējiņa.

17449. (22500.)

Es neiešu viena maltu,
Es nebiju ieradusi.
Ņemšu skalu, degšu guni,
Lai ņem sieku dēlu māte.

17450. (22502.)

Es savam bāliņam
Irbīt vežu līgaviņu,
Tā mācēja miltus malt
No auziņu sēnulām.

17451. (22510.)

Kalponīte, netiklīte,
Pūru mala rītiņā;
Mana jauna līgaviņa
Trīs rītiņi sieku mala.

17452. (22513.)

Kumelš kāju neraudāja,
Rīgas ceļu tecēdams;
Tautu meita roku raud
Viena rīta malumiņu.

17453. (22517.)

Lai bij laime, kam bij laime,
Dēlu mātei laba laime:
Tai piedzima malējiņa
Apautām kājiņām.

17454. (22522.)

Mal, māsiņa, puspusēm,
Kam tik smalki bīdelē?
Tautiešam reti zobi,
Cauri bira smalka maize.

17455. (22528.)

Mal, māsiņa, cik maldama,
Slauki tīri dzirnaviņas,
Lai nesaka sveša māt
Lāča darbu darījuse.

17456. (22530.)

Mal, māsiņa, cik maldama,
Tukšu dzirnu neatstāj,
Lei Dieviņis neatstāja
Tukšu rudzu apcirknīti.

17457. (22538.)

Meitas malt, meitas kult,
Lai guļ mana līgaviņa;
Meitas man šim brīžam,
Līgaviņa mūžiņam.

17458. (22540.)

Palīdziet man, māsiņas,
Sila rudzu ritināt;
Smalki bija sila rudzi,
Grūtas tautu dzirnaviņas.

17459. (22546.)
Sudrabota mātes meita
Negrib iet maltuvē.
Liec sudrabu pūriņā,
Līgo pati maltuvē!

17460. (22549.)
Sveši ļaudis, bālēliņi,
Padodat uguntiņu,
Vīra māte, raganiņa,
Man' tumsā maldināja.

17461. (22551.)
Sveši ļaudis pievīluši
Manus baltus bālēliņus,
Auzu sieku solīdami
Pretīm rudzu malējiņu.

17462. (22561.)
Tautas dēlis lielījās,
Sudrabiņa dzirnaviņas;
Kad aizgāju, tad atradu
No pelēka akmentiņa.

17463. (22564.)
Ciemā gāju maizes malt,
Tur paliku samalusi.
Tā, bāliņ, tava vaina,
Kam nekali dzirnaviņu.

17464. (22565.)
Tieva, gaŗa es uzaugu,
Brāļa maizi taupīdama,
Kā niedrīte locījos
Pie tautieša dzirnavām.

17465. (22569.)
Tecat viegli, dzirnaviņas,
Pa manām rociņām,
Lai nesaka sveša māte,
Ka es slinka malējiņa.

17466. (22570.)
Teci, manis kumeliņis,
Tu zin' Rīgu, tu Tērbatu;
Mana jauna līgaviņa
Maltuvītes nezināja.

17467. (22571.)
Tīšām kala tautu dēls
Baltakmeņa dzirnaviņas,
Lai tās baltu guni šķīla
Ap manām rociņām.

17468. (22574.)
Vedekliņa, malt iedama,
Līdza mani aicināja.
Es neiešu, vedekliņa,
Par dēliņa audzējumu.

17469. (22577.)
Vīra māte mani pēla,
Ka nevelku dzirnaviņas;
Lai vilks tavu kazu vilka,
Kā es vilku dzirnaviņas!

17470. (22580.)
Vai, brālīti, vai brālīti,
Kāda tava līgaviņa!
Ar cimdiem govis slauca,
Ar dakšām gultu taisa.

17471. (22581.)
Vai, brālīti, vai, brālīti,
Kāda tava līgaviņa!
Pate darba nemācēja,
Ar ļaudīme nesatika.

17472. (22583.)
Vai, māsiņ, vai, māsiņ,
Vai ūdens tev pietrūka,
Ka manam brālītim
Mels kreklīts mugurā?

17473. (22584.)
Ai, jaunais dieverīti,
Strīķē manu izkaptiņu;
Izstrīķējis izkaptiņu
Papļaun manu cirtieniņu.

17474. (22589.)
Brālīt, tava līgaviņa
Tikai tāda čabulīte:
Nemācēja maizes cept,
Ne putriņas izvārīt.

17475. (22590.)
Būt' man tāda līgaviņa,
Kā māsiņa zeltainīte:
Izkūluse, malti gāja,
Samaluse, druviņā.

17476. (22591.)
Būtu mana līgaviņa
Liela siena pļāvējiņa,
Es izkaltu izkaptiņu
No bitīšu dzeloniem.

17477. (22593.)
Darbam ņēmu līgaviņu,
Neraudzīju daiļumiņa;
Kas no viņas daiļumiņa,
Kad darbiņa nemācēja.

17478. (22595.)
Es tev prasu, tautu meita,
Māki aust, māki vērpt?
— Vai tu māki, tautu dēli,
Cūkai sili uztaisīt?

17479. (22596.)
Dēlu māte, nagažiņa,
Sēd manāi pastellē,
Cerēdama, domādama,
Ka audekla nemācēju.

17480. (22597.)
Dēlu māte priecājāsi:
Būs man kreklu velētāja!
Velēj pate, dēlu māte,
Silītēji tupēdama.

17481. (22601.)
Es atvedu bāliņam
Vienas dienas saimenieci:
Biezas putras vārītāju,
Plācenīšu cepējiņu.

17482. (22602.)
Es ieņēmu ļaudaviņu,
Vīžu pīt nemācēja.
Viju asu pātadziņu,
Izmācīju dreļļus aust.

17483. (22603.)
Es gan zinu, man' tautiņas
Darba dēļ nenicina,
Lai nicina, ja nicina,
Aiz bargās valodiņas.

17484. (22606.)
Es no tevis, tautu dēls,
Padomiņa neprasīju,
Māku pati sienu pļaut,
Strīķēt savu izkaptiņu.

17485. (22609.)
Esi gudra, tautu meita,
Es tev gudru darbu došu:
Es tev došu zīda diegu
Liepu lapu kreklu šūt.

17486. (22613.)
Esi gudris, tautu dēls,
Es tev gudru darbu došu:
Es tev došu smilgu arkli,
Sisentiņu kumeliņu.

17487. (22614.)
Gudra, gudra, laiska, laiska,
Bāliņ, tava līgaviņa:
Pančkā kājas samērcēsi,
Sakās ganus vadījusi.

17488. (22615.)
Jaunā brāļa līgaviņa
Raudādama vien staigāja,
Atraduse daudz darbiņa,
Savu mazu tikumiņu.

17489. (22618.)
Kam, tautieti, mani jēmi,
Kam tev manis vajadzēja?
Ne es māku bikšu šūt,
Ne ar' tev vīžu pīt.

17490. (22619.)
Kas var manu zirgu jāt
Bez sedliem, iemauktiem?
Kas var manu līgaviņu
Darba dēļ nicināt?

17491. (22621.)
Ko, tautieti, darīsim,
Abi jauni sagājuši?
Tu nemāki silksi pīt,
Es trinīšu audekliņu.

17492. (22623.)
Kūlu riju, neizkūlu,
Vēl palika padibene;
Attek ciema zeltenīte,
Tā izkūla padibeni.

17493. (22625.)
Kumeļam baltas kājas,
Negribēja purā brist;
Līgavai baltas rokas,
Negribēja rijā iet.

17494. (22626.)
Kur jūs, tautas, vedīsiet
To meitiņu, mamzelīti?
— Rijā kult, māļu malt,
Sprigulīšu vicināt.

17495. (22629.)
Lēni, lēni, izpatapu
Vedu laisku druviņā
Ar maizītes gabaliņu,
Ar jauko valodiņu.

17496. (22628.)
Labi, labi lini bija,
Labas linu pakuliņas,
Tautu meita, snaudulīte,
Dzijas vērpt nemācēja.

17497. (22633.)
Līgaviņa, mazmutīte,
Nāc ar mani parunāt,
Es tev teikšu dienas darbus,
Kas saimei jādzīvo.

17498. (22639.)
Nesmejies, tautu meita,
Man to smieklu nevajag,
Man vajaga darba tava,
Tava gudra padomiņa.

17499. (22637.)
Nesēdēsi vairs, māršiņa,
Pie galdiņa rakstīdama,
Nu sēdēsi pie galdiņa,
Vīram cibu taisīdama.

17500. (22652.)
Zinu, zinu, nesacīju,
Māku, māku, nedarīju,
Lai mācīja vīra māte
Pa savam prātiņam.

17501. (22653.)
Smaršai labs ievas zieds,
Ne vainaga cekulam;
Slavai laba mātes meita,
Ne grūtam darbiņam.

17502. (22654.)
Tā Trīnīte smuka meita,
Villas vērpt nemācēja;
Cūka vērpa, kaza vērpa,
Āzīts spoļu tinējiņš.

17503. (22658.)
Tautu meita izauguse
Diža ceļa maliņē,
Nemāk putru izvārīt,
Krievam ceļu parādīt.

17504. (22659.)
Tautu meita, nelielies,
Kas jau tevi nepazīst:
Ne tu proti kreklus šūt,
Ne cimdiņus darināt.

17505. (22661.)
Tēvs turēja, māte kūla
Manu maizes arājiņu,
Kam viņš art nemācēja,
Kam kumeļu nelocīja.

17506. (22663.)
Tīšām ņēmu tādu sievu,
Kas audekla nemācēja:
Sētā ņēmu vēverīti,
Lai šķiet mani bajāriņu.

17507. (22664.)

Tīšām vaidu: galva sāp!
Man galviņa nesāpēja;
No dieveŗa goda gaidu,
Vedīs slimu druviņā?

17508. (22667.)

Vediet, tautas, nevediet,
Ganos iešu, ne druvā,
Dzīva mana ganu snātne,
Dzīva ganu villainīte.

17509. (22673.)

Vīra māte mani pēla,
Ka nemāku linu plūkt.
Lai velns tavus matus plūc,
Kā es māku linus plūkt.

17510. (22674.)

Vīra māte mani pēla,
Ka nemāku maizes cept.
Lai tev kupris mugurā
Kā mans maizes kukulītš.

17511. (22675.)

Vīra māte mani pēla,
Ka nemāku sienu pļaut.
Lai tā tava mēle skraida,
Kā tā mana izkaptiņa.

17512. (22676.)

Vīra māte mani pēla,
Ka nemāku velēties.
Lai tā tava mēle klaudz,
Kā man vāle vēlējot.

17513. (22677.)

Vīra māte tā sacīja,
Ka nemāku aitu cirpt.
Lai vilks tevi pašu cirpa,
Kā es māku aitas cirpt.

17514. (22679.)

Ciemā braucu, ne mežā,
Treša gada kumeliņu;
Lustei ņēmu, ne darbam,
Savu jaunu līgaviņu.

17515. (22681.)

Ai, ai, manu sūru dienu,
Nu man nāca grūta diena,
Nu man' kungi vīru sauca,
Saime sauca saimenieku.

17516. (22684.)

Ai, vedekla, vedekliņa,
Godēj' manu brālēliņu,
Taisīdama mīkstu vietu,
Klāji baltu paladziņu.

17517. (22685.)

Aiz lustēm nevarēju,
Kā pievīlu tautu meitu:
Miežu pļauti aicināju,
Visu mūžu paturēju.

17518. (22690.)

Auga mana līgaviņa,
Ka neauga audzējama:
Trīs gadiņus linus devu,
Māmiņai nezinot.

17519. (22700.)

Ej tu nost, rutku bļoda,
Man ir sava piena bļoda;
Ej tu nost, tēvs, māmiņa,
Man ir sava līgaviņa.

17520. (22705.)

Es bāliņa māsa biju,
Es bāliņa kājas āvu;
Kādu radu tautu meita?
Nosegloja kumeliņu.

17521. (22708.)

Es nelaužu liepai zaru,
Es nemešu ūdenī;
Es neņēmu tautu meitu
Pie sevim raudināt.

17522. (22709.)

Es norāvu to puķīti,
Kas zied dārza vidiņā;
Es paņēmu to meitiņu,
Ku' aug viena māmiņai.

17523. (22710.)

Es savai līgavai
Launa vārda nesacīju:
Viņa mani mīlēdama,
Atstāj tēvu, māmuliņu.

17524. (22715.)

Ganos gāju, vīzes pinu,
Novalkājis mārkā metu;
Nu ieņēmu līgaviņu,
Tās nomest nedrīkstēju.

17525. (22717.)

Grezni gāja tas puisītis,
Vēl greznāki izrunāja;
Dievs dev' sievu dūmaliņu,
Tā runāt nemācēja.

17526. (22718.)

Grūta cept kviešu maize,
Vieglis nest padusē;
Grūt precēt līgaviņu,
Lēts mūžiņu nodzīvot.

17527. (22728.)

Kam, saulīte, spoži lēci,
Kad tu spoži netecēji?
Kam, brālīti, sievu ņēmi,
Kad tu labi nedzīvoji?

17528. (22734.)

Kas var manu zirgu braukt,
Kas iemauktus skandināt?
Kas var manu līgaviņu
Bez vainiņas nicināt?

17529. (22735.)

Kaut man tāda līgaviņa,
Kā vecam bāliņam:
Kā bitīte vīvināja,
Savus viesus mielodama.

17530. (22736.)

Kaut tā mana miežu druva
Bez akotu līgojuse;
Kaut tā mana līgaviņa
Bez ienaida dzīvojuse!

17531. (22739.)

Ko, brālīti, tu raudāji,
Svārkiem slauki asariņas?
— Kā, māsiņa, neraudāšu,
Nav pēc prāta līgaviņa.

17532. (22745.)

Kur, bāliņ, tu paņēmi
Tik tramīgu līgaviņu?
Apses lapa vien drebēja,
Viņa bēga sētiņā.

17533. (22757.)

Līgaviņa mūža raud, —
Kāda mūža vēl vajag?
Jau maizītes paēdusi,
Vēl vajag sudrabiņa.

17534. (22758.)

Līgaviņa mūža raud, —
Kāda mūža vēl vajaga?
Klētī rudzi, klētī mieži,
Stallī bēris kumeliņš.

17535. (22764.)

Lūdzu tēva, māmuliņas,
Lai nerāja līgaviņu;
Ne saulītes neredzēja
Aiz lielām asarām.

17536. (22765.)

Lūgšus lūdzu tēv' un māti,
Lai nerāja līgaviņu;
Jauna mana līgaviņa,
Pats mācīšu dzīvodams.

17537. (22766.)

Māršiņ, brāļa līgaviņ,
Kam tu goda neturēji?
Kam tu kāri šūpulīti,
Vaiņadziņu valkādama?

17538. (22770.)

Melna čūska locījās
Zem kumeļa kājiņām;
Tā nebija melna čūska,
Tā bij brāļa līgaviņa.

17539. (22780.)

Ne rīkstītes nenogriežu,
Ja bērziņa netaujāju;
Noņem mans bālēliņš
Netaujāju līgaviņu.

17540. (22787.)

Neviens koks tā nezied,
Kā zied āra ābelīte;
Neviens man tā nemīl,
Kā mīl sava līgaviņa.

17541. (22793.)

Nu vairs mani bālēliņš
Par māsiņu nepasauks,
Nu atveda tautu meitu,
Padomiņa devējiņu.

17542. (22794.)

Pa prātam man zirdziņš,
Pa rokai zobentiņš;
Vai, Dieviņi, kam nedevi
Pa prātam līgaviņu!

17543. (22801.)

Paskaties jaunā mārša,
Kādas puķes lukturī,
Vai tās bija tavas puķes,
Ko pušķoji kumeliņus?

17544. (22804.)

Pats es savu kumeliņu
Malt iedamis nobaroju;
Pats es savu līgaviņu
Dzīvodamis izmācīju.

17545. (22806.)

Pērn es šāvu, šogad krita
Silā raiba žagatiņa;
Pērn runāju, šogad vedu
Mājā jaunu līgaviņu.

17546. (22810.)

Pretim kalnu lietus lija,
Pretim auga zaļa zāle;
Pretim nāca līgaviņa,
Kā saulīte zvērodama.

17547. (22811.)

Proties, manis kumeliņis,
Kad es grožu kustināju;
Proties, mana līgaviņa,
Kad es acis mirkšķināju.

17548. (22814.)

Pušu kožu rieksta kolu,
Pusi devu tautiešam;
Ļaudīm lieli brīnumiņi,
Ka mēs mīļi dzīvojam.

17549. (22817.)

Raudi, raudi, tautu meita,
Tu raudāji, es raudāju:
Es raudāju tevi ņēmis,
Tu pie manis atnākusi.

17550. (22820.)

Sader miezis ar apeni
Vienā mucas dibenā;
Tā sader tautu meita
Ar to manu bālēliņu.

17551. (22821.)

Zaļa, zaļa gaisma ausa,
Sudrabota saule lēca,
Sudrabota saule lēca
Mūs' bāliņa sētiņā.
Ne tā gaisma, ne tā saule,
Mūs' brālīša līgaviņa.

17552. (22839.)

Steidz, bāliņi, kāzas dzert,
Ej mežāi līksti cirst:
Smagi pūta, gauži raud
Tava jauna līgaviņa.

17553. (22841.)

Tāda bija vedējiša,
Tāda bija vedamā:
Plekšķenīca vedejiņa,
Zvaņa mēle vedamā.

17554. (22845.)

Tautu meita lielījās,
Ka es viņu nedabūšu;
Kad aizgāju, tad pārvedu
Kā pakulu ērkulīti.

17555. (22850.)
Tēvs dēlam zirgu pirka,
Ne paldies nesacīja;
Kad pārveda līgaviņu,
Tad paldies uz paldies.

17556. (22852.)
Tekat viegli, sitat smalki,
Manas vaska dzirnaviņas;
Staigā viegli, runā gudri,
Mana jauna līgaviņa.

17557. (22857.)
Turi klusu, bālēliņi,
Ja tev slikta līgaviņa;
Tevis paša nolūkota,
Tik tā mana pārvešana.

17558. (22860.)
Vai, Dieviņ, tik nedosi,
Ka manam mūžiņam
Ceļam laba kumeliņa,
Dzīvei vienas ļauduviņas?

17559. (22862.)
Vai pa Dieva devumam,
Vai pa Laimes likumam
Svešs ar svešu satikās,
Mīļu mūžu nodzīvoja.

17560. (22867.)
Vīzīt' mana kā nopīta,
Gan kājiņa novalkās;
Sieviņ' mana kād' apņemta,
Gan mūžiņu nodzīvos.

17561. (22870.)
Cauri līdu, apkārt gāju
Smalkam lazdu krūmiņam,
Vēl ir tad nedabūju
Pa prātam līgaviņas.

17562. (22871.)
Cielaviņa iztecēja
Dzeltēnāmi kājiņām;
Tā nebija cielaviņa,
Tā bij brāļa līgaviņa.

17563. (22875.)
Jā, Dieviņi, kāda laime,
Pa prātam arājiņis!
Tam man tika vārtus vērt,
Tam nojūgt kumeliņu.

17564. (22877.)
Vai, sarkans āboltiņš,
Tārpiņš tavu sērdi ēda;
Vai, lepnais tēva dēls,
Suns tu tapi dzīvodams.

17565. (22881.)
Ai, tautieti, tēva dēls,
Turi gudru padomiņu!
Tevī man tēvs, māmiņa,
Tevī visi padomiņi.

17566. (22882.)
Ak, tu Dievis, es priecīga,
Man zināms arājiņš!
Jau es ēdu launadziņu
Sav' arāja klētiņāi.

17567. (22883.)
Ak, tu tautu delverīti,
Kam tu mani jaunu vīli,
Kam tu mani jaunu vīli
No manāmi māsiņām?

17568. (22885.)
Ar tulkiem ietulkoja
Mani jaunu tautiņās.
Vai tie tulki palīdzēs
Man mūžiņu nodzīvot?

17569. (22888.)
Auklē mani tēvs, māmiņa,
Auklē pieci bālēliņi;
Viens nelietis iznievāja
Piecu, sešu auklējumu.

17570. (22895.)
Dažu reizi to puisīti
Ar kājiņu kaitināju;
Nedomāju, necerēju
To būt manu arājiņu.

17571. (22897.)
Dzer, svainīt, krodziņā,
Nāc mājā vakarā:
Māsiņai gaŗa diena,
Kad neredz staigājot.

17572. (22898.)
Drebi, drebi, apšu lapa,
Vējiņš tevi drebināja;
Tā drebēja mūs' māsiņa
Pie nelieša tēva dēla.

17573. (22905.)
Es izaugu brālīšos,
Māsas vārdu nedzirdēju;
Nu brālītis māsu sauca
Tautu galda galiņā.

17574. (22906.)
Es uzaugu pie māmiņas,
Viņai mutes nedevuse;
Zina Dievs, zina Laime,
Kad vēl došu tautiešam.

17575. (22914.)
Es nevaru brīnumiem,
Kā es tiku šāi vietā,
Vai vējiņš man' atpūta,
Vai ūdens atlīgoja.

17576. (22916.)
Es nopirku arājiņu
Par kapara gredzentiņu;
Citas deva simtu mārku,
Tāda zēna nedabūja.

17577. (22919.)
Es nopirku tautu dēlu
Par žagaru vezumiņu;
Nu es viņu neizdotu
Ne par zelta gabaliņu.

17578. (22921.)
Es šķitos tautiņās
Nesasilt, nesarimt;
Priekšā radu tautu dēlu
Sildītāju, remdētāju.

17579. (22925.)
Gan gribēja miežu vārpa
Bez akota nolīgot;
Gan gribēju, nevarēju
Bez arāja nodzīvot.

17580. (22926.)
Gana lēni es staigāju,
Gana gudri lūkojos,
Vēl i tad nedabūju
Pa prātam arājiņa.

17581. (22928.)
Gan sarkana saule leca,
Balta, ceļu tecēdama;
Gan bij labis tēva dēlis,
Sunis tapa dzīvojot.

17582. (22929.)
Gaŗa egle, gaŗa priede,
Vēl gaŗāka vasariņa;
Gaŗš mūžiņš pie māmiņas
Vēl gaŗāks tautiņās.

17583. (22930.)
Gaŗa man šī dieniņa,
Ar tautām runājot;
Kā māsai gaŗa nav
Visu mūžu tautiņās!

17584. (22933.)
Gribēj tautas, lai es raudu, —
Neraudāšu, neraudāšu!
Neraudāšu, neraudāšu,
Man tīkamis arājiņš.

17585. (22934.)
Ir ar zirgu neizbēgu
Laimes likta arājiņa;
Apkārt kalnu, ar līkumu, —
Viņš priekšā gadījās.

17586. (22936.)
Juku juku jūŗas putni
Ar ezera gaigalēm;
Tā sajuka mūs' māsiņa
Ar svešiem ļautiņiem.

17587. (22941.)

Kā varētu oša zaru
Zem ozola salocīt;
Kā varētu tautu dēlu
Pa prātam izmācīt!

17588. (22944.)

Kad piesēžu pie krūmiņa,
Tūlin man ēna bija;
Kad aizgāju tautiņās,
Tūlin droša dzīvošana.

17589. (22945.)

Kāda vīra es gribēju,
Tāds ar' man gadījās:
Nedzeŗ al's, brandavīna,
Nepīpē tabaciņu.

17590. (22950.)

Kam, tautieti, lepojies?
Tu nevari lepoties:
Mežā ķerts kumeliņš,
Tumsā vesta līgaviņa.

17591. (22955.)

Kam, tautieti, mani ņēmi,
Kad tev cita cerējama?
Jau tā tava cerējama
Uz manim gauži raud.

17592. (22956.)

Kam, tautieti, mani ņēmi,
Kad tu mani niecināji?
Ņem pats savu īstu māsu,
Ņiecin' savu māmuliņu.

17593. (22958.)

Kas bij balts, nevelēts,
Kas bij mīļš, nelolots?
Gulbis balts, nevelēts,
Znotiņš mīļš, nelolots.

17594. (22960.)

Kas redzēja sviķa celmu
Gruzdim vien, nedegam?
Kas redzēja tautu dēlu
Bez ienaida dzīvojam?

17595. (22962.)

Kas to teica, tas meloja,
Kā sievām lētas dienas:
Visi gultas paladziņi
Asarām noraudāti.

17596. (22967.)

Klaus', tautieti, mana vārda,
Es klausīšu tava vārda,
Tad mēs mīļi dzīvosim,
Kad viens otru klausīsim.

17597. (22968.)

Ko es biju sariebusi
Žēlīgami Dieviņam?
Pusmūžiņu man dzīvot
Bez maizītes arājiņa;
Uz to otru pusmūžiņu
Tik ar tādu delverīti!

17598. (22975.)

Kurpnieks man kurpes šuva,
Redz man' basu staigājot;
Dievs man deva otru draugu,
Redz' man' vienu dzīvojot.

17599. (22977.)

Labāk man viens tautiets,
Ne deviņi bālēliņi;
Viens tautietis maizes deva,
Ko deviņi bālēliņi?

17600. (22978.)

Labi man šim brīžam,
Kaut visam mūžiņam!
Mīļi sauca tautu dēls,
Mīļi tautu māmuliņa.

17601. (22981.)

Lai nicina, kas nicina,
Tu, tautieti, nenicini,
Tu, tautieti, nenicini,
Tu noņēmi vainadziņu.

17602. (22982.)

Lai stāv mani linu krekli
Trīs ieloki pūriņāi,
Kam Dieviņis man nedeva
Pa prātame valkātāju.

17603. (22990.)

Liecu, liecu ozoliņu,
Līdz saliecu ritenī;
Tā saliecu tautu dēlu
Pa savam prātiņam.

17604. (22993.)

Lēti kurt uguntiņu
Iekurtās pagalēs;
Lēti iet tautiņās
Pie ierasta tēva dēla.

17605. (22994.)

Lec, māsiņa, par galdiņu,
Par asaju zobeniņu,
Ja netika tautu dēls
Pa tavam prātiņam.

17606. (22995.)

Linu gāju linodama
Tāi svešāi zemītē.
Tur palika lini mani,
Tur es pate linotāja.

17607. (22997.)

Māte savu dēlu slēdza
Deviņāmi atslēgām;
Līdz ierauga mūs' māsiņu,
Vis's deviņas cauri skrēja.

17608. (22998.)

Mana māsa, mana māsa,
Kad gulēja šūpulī;
Nu nav vaira mana māsa,
Kad tautāmi roku deva.

17609. (23000.)

Meklējiet jūs, ļautiņi,
Kur jūs tādu dabūsiet,
Kas neēda, kas nedzēra,
Kas miedziņa negulēja?
Vējš neēda, vējš nedzēra,
Ūdens miega negulēja.

17610. (23004.)

Mīlē mani tu, tautieti,
Es jau tevi sen mīlēju:
Griezu pušu āboliņu,
Pušu rieksta kodoliņu.

17611. (23005.)

Mīļi lūdzu tautu dēla,
Ap galviņu glāsīdama:
Nedzeŗ ilgi krodziņā,
Nestāvini kumeliņu.

17612. (23009.)

Ne tam tiku, kas cerēja,
Kam solīja bālēliņi, —
Gudram tēva dēliņam,
Kas klusiņi lūkojās.

17613. (23010.)

Še cik gaŗa kaņepīte
Mālotā kalniņā;
Ne lustīga mūs māsiņa,
Nogājusi tautiņās.

17614. (23023.)

Neviens mani tā nemīl,
Kā mīl mani tautu dēls;
Dod mutītes guldamies,
Dod no rīta celdamies.

17615. (23024.)

Neviens putnis tā nedūc,
Kā dūc meža balodītis;
Neviens mani tā nemīl,
Kā mīl mani tautu dēls.

17616. (23026.)

No maniem tautu dēls
Jautāj' gudra padomiņa;
Man pašai vajadzēja
Padomiņa devējiņa.

17617. (23027.)

No zemītes izziedēja
Sarkanais āboliņš;
No sirsniņas es mīlēju
Sav' maizītes arājiņu.

17618. (23031.)

Pār kalniņu pārtecēju,
Zemenītes meklēdama;
Tā pārteku tautu zemi,
Bālēliņus gaidīdama.

17619. (23036.)

Parādat, parādat,
Ļaudis, manu arājiņu;
Ja tā paša nerādat,
Parādat kumeliņu.

17620. (23038.)

Pie žodziņa piespiedos,
Tāpat mana ēna bija;
Es piestāju pie tautieša,
Tāpat mīļa valodiņa.

17621. (23042.)

Pirmo gadu man' tautiets
Medus maizi ēdināja;
Otru gadu, trešu gadu
Asarāmi dzirdināja.

17622. (23043.)

Pirmo gadu tautiešam
Mīkstas cisas ij taisīju;
Jau otrā, jau trešā
Ar milniņu pamaisīju.

17623. (23044.)

Pirmo gadu tautiešam
Rakstīdama kreklu šuvu;
Jau otrā gadiņā
Ne vīlītes nevīlēju.

17624. (23045.)

Pirmo gadu tautiešam
Rullēt kreklus sarullēju;
Jau otrā, trešajā
Ne ar vāli neuzsitu.

17625. (23046.)

Pirmo gadu tautiets sauca:
Puķīt, mana līgaviņa!
Otru gadu, trešu gadu:
Raganiņa, raganiņa!

17626. (23048.)

Pirmo gadu tautu dēls
Uz rociņas guldināja;
Jau otrā, jau trešā
Nelaiž gultas maliņā.

17627. (23051.)

Pūt, vējiņi, kā tev tīk,
Es ozola ēniņā;
Darat, brāļi, kā jums tīk,
Es tautieša rociņā.

17628. (23052.)

Pus riekstiņa pati ēdu,
Pusi devu tautiešam,
Abi divi paēdām
No tā rieksta kodoliņa.

17629. (23060.)

Reti, reti āboliņi
Ar četrām lapiņām;
Reti, reti tie tautieši,
Kas mīl savas līgaviņas.

17630. (23061.)

Ribu, ribu mans pūriņš
Atpakaļu bāliņos:
Gana laba maizes vieta,
Nav tīkams arājiņš.

17631. (23075.)

Soli, soli tu, tautieti,
Tu solīji, es solīju;
Tu solīji pūra lādi
Tīru zeltu liedināt,
Es tev došu linu kreklu,
Līdz zemīti norakstītu.

17632. (23077.)

Spoža saule uzlēkdama,
Ne tik spoža tecēdama;
Mīļš tautietis precēdams,
Ne tik mīļš dzīvodams.

17633. (23078.)

Strauja, strauja upe tek
Gar tautieša namdurvīm;
Tā nebija strauja upe,
Tās bij manas asariņas.

17634. (23080.)

Svainītim roku devu
Caur deviņi bālēliņi.
Kā, svainīti, tev klājās,
Kā manai māsiņai?

17635. (23084.)

Svainis man roku deva,
Es svainīti nepazinu;
No cimdien vien pazinu:
Māsas cimdi rociņā.

17636. (23092.)

Tautieţs, mani precēdams,
Klēpī vien noauklēja;
Kad dabūja rociņā,
Dzīvot šķelmis nemācēja.

17637. (23094.)

Tautiets, mani precēdams,
Solīj' kurpes šūdināt;
Nu paņēma, nu atveda, —
Vīzēm auklu nenovija.

17638. (23099.)

Tautu dēlis lielījās,
Mani mazu audzinājs.
Cikreiz, nelga, tu atnesi
Man mazai launadziņu?

17639. (23100.)

Teicies, māsiņa,
Ko tautas darīja;
Vai veda pirtī,
Vai sutināja?

17640. (23102.)

Tev, tautiet, tēva nav,
Man nevaid māmuliņas;
Ni vienam, ni otram,
Kas mums deva padomiņu!

17641. (23110.)

Uz tautieša tā raudzīju
Kā uz zaļa ozoliņa,
Tas man tēvs, tas māmiņa,
Tas man maizes devējiņš.

17642. (23112.)

Vai tādēļe zemu saule,
Kad aiz kupla ozoliņa?
Vai tādēļe lēts mūžiņis,
Kad pie laba tēva dēla?

17643. (23114.)

Vai, tautiet, tev nav kauna,
Mana pūra vaicājot?
Man bij sagšas, man palagi,
Tev tie pliki gultas stabi.

17644. (23115.)

Valod, manu valodiņu,
Kāda mana valodiņa!
Ar tautām runādama,
Aprunāju bālēliņu.

17645. (23116.)

Viena pate man' māsiņa
Kā zīlīte ozolā,
Tā pazuda tautiņās
Kā oliņa ūdenā.

17646. (23127.)

Caur ūdeni, caur akmini
Vilku Rīgas sudrabiņu;
Caur tautām tautas veda,
Māmiņ, tavu auklējumu.

17647. (23134.)

Es par to nebēdāju,
Ka man jauna vīra māte;
Tāpat dziedu maltuvē,
Kā ar otru ietaļiņu.

17648. (23135.)

Ak, tu Dievs, nu man labi,
Nu man divas māmuliņas:
Viena mani agri cēla,
Otra daiļu darināja.

17649. (23138.)

Dievs, nedodi man atrast
Bez māmiņas arājiņu;
Kur es iešu, kur tecēšu,
Kur prasīšu padomiņa?

17650. (23143.)

Dod, Dieviņ, dzīv' atrast
Tautu dēla māmuliņu;
Ja nebūs darītāja,
Būs padoma devējiņa.

17651. (23145.)

Dod, Dieviņ, veselību
Rociņām, kājiņām,
Aptecēt dēlu māti,
Kā ir savu māmaļiņu.

17652. (23146.)

Drīz es gāju, drīz tecēju,
Viegli durvis virināju,
Iztikdama, neriebdama
Bargai dēlu māmiņai.

17653. (23148.)

Ekur skaisti ieva zied
Ar ābeli kalniņā;
Ekur labi mātes klausa,
Bāliņ, tava līgaviņa.

17654. (23150.)

Es, rozītes ravēdama,
Apravēju magonīti;
Es, māmiņu velēdama,
Apvelēju vīra māti.

17655. (23152.)

Esi laba, vīra māte,
I es arī laba būšu;
Ja tu mani meitu sauksi,
Es tev' saukšu māmuliņu.

17656. (23154.)

Ko es došu, ko solīšu
Savai vīra māmiņai?
Simtiem došu mīļus vārdus
Visu mūžu dzīvodama.

17657. (23155.)

Laba mana vīra māte,
Es būš' laba jauņuvīte;
Ne tā mani sētā rāja,
Ne ciemāi izvainoja.

17658. (23157.)

Mīļi mani māte sauca,
Jo mīļāki dēlu māte,
Rītā agri cēlusies:
Celies, mana malējiņa!

17659. (23158.)

Mīļi mana māte sauca,
Vēl mīļāki dēla māte:
Meitiņ, mana vedekliņa,
Mana dēla līgaviņa!

17660. (23159.)

Paldies saku Dieviņami,
Laba mana vīra māte;
Pie galviņas pienākusi:
Celies, mana vedekliņa,
Celies, mana vedekliņa,
Dzirnutiņas ritināt!

17661. (23160.)

Paldies saku māmiņai,
I dzirdot, nedzirdot,
Kas dēliņu auklējusi
Pa manam prātiņam.

17662. (23161.)

Sēd' uz krēsla, dēlu māte,
Es apkārt aptecēšu;
Tu loloji, tu auklēji
Man' maizītes arājiņu.

17663. (23162.)

Sīvu teica, dzedru teica
Man' arāja māmulīti;
Kas bij sīva, kas bij dzedra,
Tā tikuse darbiņā.

17664. (23163.)

Sīvu teica, dzedru teica
Man' arāja māmuļīti;
Slinkam sīva, slinkam dzedra,
Tikušami gana laba.

17665. (23165.)

Tā mīlēšu vīra māti,
Kā ir savu māmuliņu;
Tāpat grūti dzīvojuse,
Kā ir mana māmuliņa.

17666. (23166.)

Tāda pate dēla māte,
Kā ir mana māmulīte;
Tādi paši mīļi vārdi,
Kā manai māmiņai.

17667. (23168.)

Trīs gadiņus audzināju
Dārzā vienu rožu krūmu:
Ja būs laba vīra māte,
Tur es viņu sēdināšu.
Trīs gadiņus audzināju
Laukā vienu ērkšķu krūmu:
Ja būs slikta vīra māte,
Tur es viņu sēdināšu.

17668. (23170.)

Tur es kūru uguntiņu,
Kur degušas pagalītes;
Tur es gāju tautiņās,
Kur ir dzīva dēlu māte:
Nebūs darba darītāja,
Būs padoma devējiņa.

17669. (23174.)

Visi saka, visi saka,
Barga vīra māmuliņa;
Es būš' ieti un dzīvot
Kā ar savu māmuliņu.

17670. (23176.)

Ai, asā purva zāle,
Purvā tev nolīgot;
Ai, bargā dēlu māte,
Vienai tev nodzīvot!

17671. (23175.)

Cieši jožu ceļa jostu,
Pieder cieši valkājot;
Mīļi saucu svešas mātes,
Pieder mīļi pasaucot.

17672. (23178.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Ko iedams es piegāju!
Es piegāju vīra māti,
Kā uguni sprēgājam.

17673. (23179.)

Ai, Dieviņ, ko darīšu,
Nikna mana vīra māte,
Cik iedama maltuvē,
Dod ar dūri stenderē,
Lai trūkstās malējiņa,
Lai rauj ātri dzirnaviņas.

17674. (23182.)

Aiz asuma ābelīte
Viena auga kalniņā;
Aiz barguma dēlu māte
Viena sēd istabā.

17675. (23183.)

Es redzēju velna māti
Aiz upītes ābelē;
Tā nebija velna māte,
Tā bij mana sievas māte.

17676. (23184.)

Aiz upītes melni elkšņi,
Vilku māte kaukurēja;
Tā nebija vilku māte,
Tā bij dēlu māmulīte.

17677. (23187.)

Ar smildziņu govi dzinu,
Vecainē ganīdama;
Ar pātagu dēla māti
Par dēliņa auklējumu.

17678. (23188.)

Asa, asa purva zāle,
Vajag asas izkaptītes;
Barga, barga dēlu māte,
Vajag bargas vedekliņas.

17679. (23189.)

Atsabēdzi, māmuliņ,
Istabiņas dibenā,
Nu atveda lielsiržam
Gražotāju līgaviņu.

17680. (23190.)

Atsabēdzi, dēlu māte,
Istabiņas dibinā:
Vedekliņa šautru nesa
Zem baltās villainītes.

17681.

Cel vārtiņus, dēla māte,
Gaidi viesus atbraucam;
Pacel krēslu pie ratiem,
Izvāk savu jauņāvīti.

17682. (23199.)
Bij tai dēlu māmiņai
Krūzēs mati griezušies.
Gan es tavus krūzus matus
Dzīvodama izstaipīšu.

17683. (23200.)
Došu, došu vīra mātei,
Ko es biju solījusi:
Pirmo dienu zilu aci,
Otru zilu muguriņu.

17684. (23208.)
Dēlu māte, dēlu māte,
Rauši deg, rauši deg!
Velcies kaula kažociņu,
Šaujies cepļa dibinā.

17685.
Dēla māte priecājās,
Ka es viņai sagšu segšu.
Es apsedzu brieža ādu:
Skrej mežā aurojot.

17686. (23213.)
Dēlu māte gribējās,
Lai es viņu godināju.
Es pajemšu ratu rungu,
Tad es tevi godināšu.

17687. (23214.)
Dēlu māte gribējās,
Lai es viņu māti saucu.
Lai sauc tevi visi velli,
Man pašai māmulīte.

17688. (23221.)
Dēlu māte, nabadzīte,
Kūlaiņām kājiņām;
Es, gaŗām staigādama,
Pielaidīšu uguntiņu.

17689. (23227.)
Dēla māte, sieta mēle,
Sietu nesa padusē;
Kur iedama, tecēdama,
Sijā savu vedekliņu.

17690. (23228.)
Vilku māte, zvēru māte,
Mana vīra māmuļiņa;
Es iebēgu kaņopēs,
Viņa zobus klabināja.

17691. (23230.)
Dēlu māte sviestu taisa,
Ko mieloti vedekliņu.
Dēlam deva sviest' ar maizi,
Vedeklai rungas galu.

17692. (23239.)
Diža, diža dēlu māte, —
Jo tu diža, es dižāka;
Tu ar savu dēlu diža,
Es ar savu tikumiņu.

17693. (23240.)
Dod, Dieviņ, ezeriņu
Mana nama pakaļā,
Tur es kulšu vīra māti,
Ezerā mērcēdama.

17694. (23241.)
Dod, tautieti, man maiziti,
Man sirsniņa bālēt bāl;
Nedrīkstēju pati ņemt,
Nedod tava māmuliņa.

17695. (23242.)
Domājās māmuļīte
Jauņavīti pārveduse; —
Pārveduse pušenieci,
Vecu katlu dalītāju.

17696. (23245.)
Dzinās mani dēlu māte
Apkārt namu, istabiņu;
Noķēruse nama pakšķi,
Zobus vien klabināja.

17697. (23248.)
Iet es iešu tautiņās,
Dzirdēs manu gājumiņu:
Dažu nakti vīra māte
Kaņepēs pārgulēs.

17698. (23250.)

Egļu malka, dēlu māte, —
Abāms viena valodiņa:
Egļu malka namā sprāga,
Dēlu māte istabā.

17699. (23253.)

Elle, elle kunga rija,
Otra elle vīra māte.
Kunga riju gan izbēgu,
Vīra mātes nevarēju.

17700. (23254.)

Es apāvu zīda zeķes
Sudrabiņa kurpītēs,
Lai varēju vīra māti
Ar kājiņu kaitināt.

17701. (23258.)

Es atstāju sav' māmiņu,
Magonītes ravējam;
Atrod' svešu māmuliņu,
Siņapītes sijājam.

17702. (23259.)

Es dzirdēju namiņāi
Egļu malku sprēgājam;
Tā nebija egļu malka,
Tā bij dēla māmuliņa.

17703. (23263$_1$.)

Es neiešu rugainē,
Rugainē kājas bada;
Es neiešu tautiņās,
Tautās barga māmuliņa.

17704. (23264.)

Es neteicu savas mātes,
Nij svešās māmuliņas;
Ko man dara sveša māte,
To māmiņa vedeklai.

17705. (23266.)

Es pametu sav' māmiņu
Kā bitīti rotājam;
Es atradu dēlu māti
Kā uguni sprēgājam.

17706. (23268.)

Es redzēju melnu kaķi
Pār krāsniņu aizkrāsnē;
Tā nebija melna kaķe,
Tā bij dēla māmuliņa.

17707. (23271.)

Es sapinu vīra māti
Sudrabiņa pinekļiem;
Nu es viņu lēcināšu
Pār kritušu ābelīti.

17708. (23274.)

Es tev lūdzu, māmuliņ,
Nekul manas līgaviņas,
Nekul manas līgaviņas,
Man gultiņas taisītājas.

17709. (23276.)

Es to savu vīra māti
Apšu sulu stribināju;
Pate prieka nevarēju,
Kad tā sprāga spriņģēdama.

17710. (23277.)

Gaidi, gaidi, dēlu māte,
Ka es tevi godināšu;
Kad es iešu namiņā,
Tad es tevi godināšu:
Vai būs kāši, vai pagale,
Būs tavā mugurā.

17711. (L. B.)

Celies agri, tautu dēls,
Piecel mani celdamies;
Tu gan zini, es nezinu,
Kāda tava māmulīt.

17712. (23278.)

Gailīšam laktu taisu
Tautu dēla klētiņā:
Labāk mani gailīts cēla,
Ne tautieša māmuļiņa.

17713. (23281.)

Gan tecēja, vēl uzcirta
Tekošami kumeļam;
Gan klausīja, vēl norāja
Māte manu līgaviņu.

17714. (23282.)

Garši, garši pasmējos
Kalniņā stāvēdama:
Suns ierēja dēla māti
Vaiveriņu poriņā.

17715. (23285.)

Grēku vien padarīju,
Jaun' iedama tautiņās:
Es izkūlu vīra māti
Ar guntiņas pagalīti.

17716. (23290.)

Jau šodien vīra māte
Staigā nāsis raustīdama:
Daudz ēdusi, daudz dzērusi,
Maz darbiņa darījusi.
Kas būs rītu, kas parītu,
Kad aizies bālēlini?

17717. (23292.)

Jo tā plata dadža lapa,
Jo es minu minamo;
Jo tā sīva dēla māte,
Jo es viņu kaitināju.

17718. (23294.)

Kā bij man poru brist
Tik jaunām kurpītēm?
Kā bij man svešu māti
Saukt par savu māmuļīti?

17719. (23297.)

Kalējiņi bālēlniņi,
Kaļ man dzelzu pierkstainīšus,
Nu es iešu knaibīties
Ar to dēlu māmuļīti.

17720. (23298.)

Kas tā tāda līka kārte
Aizkrāsnē līgojās?
Tā nebija līka kārte,
Tā bij mana vīra māte.

17721. (23299.)

Kas tā tāda melna vista
Kaņepēs kladzināja?
Tā nebija melna vista,
Tā bij mana vīra māte.

17722. (23300.)

Kas tā tāda ogļu muca
Pa plāniņu grozījās?
Tā nebija ogļu muca,
Tā bij dēla māmulīte.

17723. (23312.)

Laba, laba sveša māte,
Ar manim runādama;
Gan es tavu labumiņu
Dzīvodama atradīšu.

17724. (23322.)

Māte veda vedekliņu,
Vieglas dienas gribēdama;
Atved savu sūru dienu,
Rokā maizes devējiņu.

17725. (23330.)

Nebēdā, dēlu māte,
Ka es biju sīka maza,
Es valdīšu tavu dēlu,
Tavas klētes atslēdziņas.

17726. (23343.)

Nezināju, kur glabāti
Savu vecu vīra māti.
Plauktā cēlu, žurkas ēda,
Aizkrāsnēi circenīši,
Mežā vedu, odi rēja,
Laukā vēji vēdināja.

17727. (23344.)

Neskaties, dēlu māte,
Ka es tāda lēna biju;
Sūkstēs tavi vaigu gali,
Skanēs mani gredzentiņi.

17728. (23362.)

Pirmo gadu vīra māte:
Meitiņ, mana vedekliņ!
Otru gadu, trešu gadu:
Kur tā slampa vazājās?

17729. (23370.)

Reta, reta tā sētiņa,
Kur deviņi vītoliņi;
Reta, reta tā vedekla,
Kas māmiņi krēslu cēla.

17730. (23376.)

Sargies, dēlu māmuliņa,
Sitīs tevi vedekliņa;
Uzmet lielu kūkumiņu,
Lai galviņu nepārsit.

17731. (23381.)

Žāvas nāca, žāvas nāca, —
Vai tās manas miega žāvas?
Tīšām pate žāvājos,
Dēla māti kaitināju.

17732. (23387.)

Sīva, dzedra dēlu māte,
Kur tā tāda galēsies?
Silāi auga kupla priede,
Tai nokoda galotnīti.

17733. (23393.)

Stāvi, stāvi, dēla māte,
Tev krēsliņu nepacelšu,
Kam tu mani aprunāji,
Pa ciemiem staigādama.

17734. (23394.)

Stāvi, stāvi, vīra māte,
Es krēsliņa nepacelšu,
Kam tu manu arājiņu
Tik netiklu audzināji.

17735. (23396.)

Sūri dūmi istabā,
Barga dēlu māmuliņa;
Kā pārciešu sūrus dūmus,
Tā bargo māmuliņu.

17736. (23397.)

Sūri dūmi namiņā,
Vēl sūrāki rijiņā;
Vīra māte namiņā,
Vīra tēvs rijiņā.

17737. (23406.)

Tāpat grib purva zāle
Kā dābols vītējams;
Tāpat grib sveša māte
Kā māmiņa godējama.

17738. (23431.)

Vedekliņa lielījās
Savus kreklus izvelēt,
Vīra mātes lindraciņus,
Tos nospert sētmalī.

17739. (23436.)

Velnam došu riekstu sieku,
Lai nožņaudza vīra māti;
Čigānam cimdu pāri,
Lai ievilka ezerā.

17740. (23439.)

Vīra māte man' solīja
Uz adatu dancināt.
Glabā, māte, adatiņu,
Dēlam bikses salāpīt.

17741. (23441.)

Vīra, vīra es gribēju,
Vīra mātes negribēju;
Kad ieraugu vīra māti,
Šķietu vilku gūbājot.

17742. (23446.)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Daudzi prasa dēlu māte:
Prasa sietu, sijājot,
Paladziņu, vētījot.

17743. (23462.)

Dēlu māte dēlu sēja
Treju grožu galiņā;
Visu treju pušu rāva,
Tek uz ciema meitiņām.

17744. (23464.)

Dēlu māte dēlu teica, —
Kas to sliņķi nezināja?
Krūmu ložņa, lapu guļa,
Ne darbiņa darītājs.

17745. (23465.)

Dēlu māte dēlu teica, —
Kurš tā šķelma nezināja?
Visu krogu dzērājiņš,
Visu meitu brūtgāniņš.

17746. (23471.)
Dēlu māte mani sauca:
Meitiņ, mana vedekliņa!
Ne tu sauc, ne es būšu
Tava dēla līgaviņa.

17747. (23473.)
Dēlu māte, nabadzīte,
Brauc ar buku baznīcā
Kamēr pate Dievu lūdza,
Vilks ar buku siliņā.

17748. (23477.)
Dēlu māte uzvilkusi
Peļu ādu kažociņu;
Es gribēju sveicināt,
Smiekli nāca, nevarēju.

17749. (23481.)
Dēlu mātei trīs dēliņi,
Nezināja, kā glabāt;
Klētī nesa, peles grauza,
Istabāi sapelēja.

17750. (23482.)
Droša mana vīra māte,
Vilkam kāpa mugurā,
Nolauzuse āžam ragus,
Skrien pa silu taurēdama.

17751. (23485.)
Eita, ļaudis, skatīties,
Ko tik sīvi suņi rēja.
Suņi rēja dēlu māti,
Pa nātrām vazādami.

17752. (23488.)
Es aizgāju tautiņās,
Pieci svārki mugurā;
Tur atradu vīra māti
Bez vieniemi svārciņiem.

17753. (23500.)
Izputējsi dēlu māte,
Resnus dēlus auklēdama:
Trīs gabali kreklu šuva,
Vēl nelīda mugurā.

17754. (23502.)
Kad es būtu zinājusi,
Kuŗa mana vīra māte,
Es tai būtu izcepusi
Zaķa piena plācenīti.

17755. (23504.)
Kālabad tam puišam
Daudz meitiņas atsacīja?
Tamlabad atsacīja,
Ka bij sīva māmulīte.

17756. (23514.)
Labvakar, dēlu māte,
Vai ir silta istabiņa?
Ja būs silta istabiņa,
Tad būs jauka valodiņa.

17757. (23515.)
Lied malā, lied malā,
Kas mežā vaušķināja!
Dēlu māte lūkus plēsa,
Vedīs dēlu baznīcā.

17758. (23518.)
Liepu lapu ceļu kaisu,
Dēlu mātes gaidīdama.
Vējš aizpūta liepu lapas,
Velns norāva dēlu māti.

17759. (23522.)
Māte, mana mīļa māte,
Ne tā mana mūža māte;
Tā būs mana mūža māte,
Kas auklēja arājiņu.

17760. (23527.)
Maz bitei salda medus
Lietainā vasarā;
Maz mātei vieglu dienu
No pirmās vedekliņas.

17761. (23528.)
Nāc ārā, dēlu māte,
Man ar tevi jārunā:
Ja tev bija daudz dēliņu,
Dod man vienu arājiņu.

17762. (23534.)

Pagalmā vietu taisu,
Tautu gaiļus klausīdama.
Ni dzirdēju tautu gaiļu,
Ni cēl' dēlu māmuliņa.

17763. (23535.)

Piecel mani, dēlu māte,
Ar pirmo vasariņu,
Es mātei viena meita,
Miedziņā iejukuse.

17764. (23543.)

Sauc, māmiņa, saucamā,
Pasauc savas vedekliņas;
Pasauc manis, netiklītes,
Jel vārdiņa galiņā.

17765. (23554.)

Tec, upīte, dziļa, strauja
Pār bāliņa pagalmiņu,
Lai netiek sveša māte
Ar māmiņu valodās.

17766. (23555.)

Tīšām gāju raudzīties,
Kur brauc dēlu māmuliņa:
Zila, melna kā vārniņa,
Klibu ķēvi čunčināja.

17767. (23568.)

Cilpu cilpu zaķīts lēca
No aparas aparā;
Tā cilpoja dēla māte,
Dēlam sievas meklēdama.

17768. (23569.)

Cūka vilka midzenīti,
Būs cūkai sivēniņi;
Māte veda vedekliņu,
Būs mātei viegla diena.

17769. (23573.)

Kad es būtu to zinājis,
Kuŗa mana sievas māte;
Es tai būtu šūdinājis
Peļ' ādiņu kažociņu.

17770. (23574.)

Kas caunei negulēti
Vāverītes ligzdiņā?
Kas kait meitu māmiņai,
Znoti jāja skanēdami.

17771. (23576.)

Lai skanēja, kur skanēja,
Skanēj' bērza ataugā;
Lai mīlēja, kas mīlēja,
Mīlēj' meitu māmuliņa.

17772. (23577.)

Līka, līka meitu māte,
Kā līkā kamenīte,
Staigā galvu nokāruse,
Kā ruden miežu vārpa.

17773. (23578.)

Mana veca sievas māte
Simtu gadu ellē bij;
Kad iz elles ārā nāca,
Sila zaķi nobadīj'.

17774. (23579.)

Mazu mani māte kūla,
Nu kuļ lielu sievas māte.
Velns parautu sievas māti,
Dotu mārku nabagam!

17775. (23582.)

Meitu māte meitu sola,
Cūku sola piedevām.
Paldies, māte, labs lopiņš,
Man meitiņa nepatīk.

17776. (23583.)

No tālienes es pazinu,
Kur tek meitu māmulīte:
Tieva, tieva kā bitīte,
Vienu plandu villainīte.

17777. (13584.)

Pelnījuse sievas māte
Pāŗa dūru mugurā:
Nav meitiņas auklējuse
Pa manam prātiņam.

17778. (23586.)
Sievas māte goda gaida,
Es tai godu parādīju:
Cirtu pliķi par gurniem,
Aiziet gurnus grozīdama.

17779. (23587.)
Sievas māte kazu kāva,
Pie kājām turēdama.
Ai, godīga sievas māte,
Sav' lopiņa nenicini.

17780. (23588.)
Sievas māte kazu kāva,
Šķiet man' badu pamirušu.
Māmiņ, lopa netērē,
Man maizīte azotē.

17781. (23589.)
Sievas māte cūku slauca,
Šķiet' man' badu pamirušu.
Paldies, māmiņ, lopiņš labs,
Pieniņš vien nesmeķēja.

17782. (23590.)
Smalkas skrotes zaķīšam
Par auziņu ēdumiņu;
Sūris rutkis māmiņai
Par meitiņas auklējumu.

17783. (23591.)
Tikām laba griķu maize,
Kamēr silta izcepuse;
Tik ilgs laba sievas māte,
Kad nav meitas iedevuse.

17784. (23592.)
Tūlītiņ, tagadiņ
Pievils meitu māmuliņu:
Atskrien divi melli kraukļi,
Trešā raiba žagatīte.

17785. (23593.)
Vakar mani sievas māte
Zaķa gaļu ēdināja.
Dievs dod tev, sievas māte,
Kā zaķim nolēkāt.

17786. (23594.)
Vakar šāvu divas caunes,
Šodien trešu vāverīti,
Redzēj' savu sievas māti
Bez kažoka staigājam.

17787. (23597.)
Balta sēd meitu māte
Baltā meitu istabā;
Dēlu māte gaŗām gāja,
Asariņas slaucīdama.

17788. (23596.)
Cērtat, puiši, ko cērtat,
Nocērtat velētavi,
Es redzēju meitu māti
Uz sētiņas velējot.

17789. (23598.)
Dēla māte aiz vārtiem,
Raušu kule mugurā;
Meitas māte pasmējās,
Pie lodziņa stāvēdama.

17790. (23599.)
Dēlu māte aicināja
Meitu māti saulītē.
Neej, mana māmuļīte,
Pievils tevi dēlu māte.

17791. (23600.)
Dēlu māte bēdājās,
Kur būs ņemti vedekliņu;
Meitu māte pasmējās,
Klētī sagšas locīdama.

17792. (23609.)
Dēlu māte, nabadzīte,
Kājām tek baznīcā;
Kas kait meitu māmiņai,
Znoti, draugi vizināja.

17793. (23610.)
Dēlu māte, meitu māte,
Abas daiļi darījās:
Meitu māte sagšas auda,
Dēlu māte vadmaliņu.

17794. (23614.)

Dēlu māte šūpli kāra,
Jo priecīgi dziedādama;
Meitu māte raudādama,
Zin tautām malējiņu.

17795. (23615.)

Dēlu māte, strupkājīte,
Straps! ielēca istabā;
Meitu māte pasmējās,
Villainītes puškodama.

17796. (23617.)

Dēlu mātes istabiņa
Smalkajām skaidiņām;
Meitu mātes istabiņa
Dzīpariņu galiņiem.

17797. (23624.)

Kalnā sēd dēla māte,
Ar ērkšķiem apauguse;
Lejā mana māmulīte,
Sīkajām magonēm.

17798. (23629.)

Meitas māte, dēla māte,
Abas diži dižījās:
Vienai bija daiļa meita,
Otrai daiļa jaunavīte.

17799. (23631.)

Meitu māte, meitu māte,
Vāri putru, vāri putru!
Nu atbrauca dēlu māte
Ar kaŗošu vezumiņu.

17800. (23632.)

Meitu māte sagšas auda
Baltābola kalniņā;
Dēlu māte raudzījās
Caur zaļo priedulāju.

17801. (23633.)

Meitu mātes istabā
Zelta kronis grozījās;
Dēlu mātes istabā
Vidū šķelmis grozījās.

17802. (23635.)

Nebēdā, dēlu māte,
Dēlus vien audzēdama,
Daža māte maliņā
Meitas vien audzināja.

17803. (23637.)

Nu man labi, nu man labi,
Nu man divi māmuliņas;
Viena mani agri cēla,
Otra mani guldināja.

17804. (23640.)

Rībēt rīb, skanēt skan
Meitu mātes istabiņa;
Dēlu māte gaŗām gāja,
Asariņas slaucīdama.

17805. (23641.)

Šmuidris, zaļis ozoliņš
Pret saulīti locījās;
Tā lokās dēlu māte
Pretī meitu māmulīti.

17806. (23643.)

Sēdi, mana māmuliņa,
Liepu lapu krēsliņā,
Lai sēdēja dēlu māte
Uz vecām ecēšām.

17807. (23646.)

Svešas mātes govis ganu
Vaivariņu purviņā;
Savas baltas māmuliņas
Āboliņa kalniņā.

17808. (23647.)

Čibu čabu lakstīgala
Pa tām liepu lapiņām;
Tā čabēja dēlu māte
Ap to meitu māmuliņu.

17809. (23648.)

Tupu, rāpu zaķīts lēca
Ap to miežu tīrumiņu;
Tupu, rāpu dēlu māte
Ap to meitu māmuliņu.

17810. (23649.)
Viena saule, viena zeme,
Meitām divi māmuliņas;
Viena viegli audzināja,
Otra grūti maldināja.

17811. (23650.)
Āriskam bērziņam
Daudzi jaunu ietaliņu.
Ir manos bāliņos
Daudzi sīku žagariņu;

17812. (23652.)
Ai, ai, sveši ļaudis,
Kaut māmiņa zinājuse!
Manis dēļ Rīgā brauca
Atslēdziņas kaldināt.

17813. (23653.)
Ai, bāliņ, ai, bāliņ,
Kāda tava ļaudaviņa:
Liedz tij man sīkstu linu,
Liedz skaliņu dedzināt.

17814. (23656.)
Ai, Dieviņi, augstu saule,
Kā vakara sagaidīšu!
Ai, Dieviņi, bargas tautas,
Kā mūžiņu nodzīvošu!

17815. (23657.)
Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Divi mani vienu rāja:
Rāja mani tautu dēlis,
Rāja tautu māmuļīte.

17816. (23658.)
Vai, Dieviņ! rītā saku,
Vai, Dieviņ! vakarā:
Grūta dzīve tautiņās,
Žēl bij savas māmuliņas.

17817. (23660.)
Ei, ietaļa, ietaļiņa,
Aužam kopu villainīti;
Abas divas segsamies,
Sērst iedamas bāliņos.

17818. (23663.)
Ai, māršiņa, brāļa sieva,
Nedzer manas asariņas!
Vai tev trūka salda alus,
Vai avota ūdentiņa?

17819. (23664.)
Ai, māršiņas, ietaļiņas,
Kādus darbus jūs dariet?
Jūs cepiet divas maizes,
Šķiriet manus bālēniņus.

17820. (23665.)
Ai, māsiņa, mīļākā,
Tav' žēlīgu valodiņ'!
Dzirdu tevis niecinot,
Birst man gaužas asaras.

17821. (23666.)
Ai, māsiņ, neteic tautu
Pirmajā vasarā;
Teic otrā, teic trešā,
Kad noraugi kā dzīvo.

17822. (23669.)
Ai, svainīti, dar' man labu,
Dēst' ozolu ceļmalā:
Uz māsiņu sērsti gāju,
Ceļa labi nezināju.

17823. (23670.)
Ai, svainīti, dar' man labu,
Panes manas vilnanītes;
Kad pārnesi staignu purvu,
Pārnes tautu tīrumiņus.

17824. (23671.)
Ai, svainīti, miglacīti,
Kā tā mana māsa raud?
Vai tu pats rūdināji,
Vai tā tava māmuliņa?

17825. (23674.)
Ai, vecā vedekliņa,
Ej papriekšu druviņā,
Tev ir vīri, tev ir bērni,
Tev maizītes daudz vajag.

17826. (23676.)
Aizalaide man saulīte,
Tautu drēbes velējot.
Sviežu vāli Daugavā,
Teku paša brāliņos.

17827. (23678.)
Aitiņām, kaziņām
Vienu kūti darināju;
Bargajām ietaļām
Katrai sava istabiņa.

17828. (23679.)
Apgāzās vācelīte,
Iztekāja kamoltiņi;
Sabārās ietaliņas,
Izšķīrās bālēliņi.

17829. (23680.)
Apsaskaitu ar māršām,
Atsasēdu skaidienā.
Māršas, mani lūgdamās,
Vizuļotu krēslu cēla.

17830. (23684.)
Asariņu upe tek
Caur dievera pagalmiņu:
Dievers māršu raudināja,
Sidrabiņa pētīdams.

17831. (23685.)
Atsēdies, atspūties,
Vecākā ietalina;
Es jaunāka, es vieglāka,
Es grib' tevi aptecēt.

17832. (23686.)
Aug man liela māsiciņa
Kā uguns dzirkstilīte.
Labāk teiču, ne kā pēļu,
Lai ved drīzi tautiņās.

17833. (23687.)
Bērzu birze kalniņā
Vairāk vīst, ne lapo;
Mūs' māsiņa tautiņās
Vairāk raud, ne līksmo.

17834. (23689.)
Bitīt, tavu šuvumiņu
Baznīcā dedzināja;
Māmiņ, tavu aklējumu
Sveši ļaudis maldināja.

17835. (23692.)
Nesader ietaļām
Div' ratiņi istabā;
Kā sader bāliņiem
Pieci arkli tīrumā?

17836. (23696.)
Būt' māmiņa mani mazu
Ūdenēi iemetuse,
Ne kā deva visu mūžu
Tautiņāmi rūdināt!

17837. (23697.)
Būt' man kāds to sacījis,
Kāda dzīga tautiņās,
Es neietu no māmiņas,
Ar valdziņu novedama.

17838. (23699.)
Diever', mani dieverīši
Kā ezera pureniņi.
Kā varētu atsavest
Saules meitas ieterēm!

17839. (23700.)
Diever', mani dieverīši
Kā īstaji bālēliņi,
Aizjūguši kumeliņu:
Sēd', māršiņa, kamanās!

17840. (23703.)
Dieverīši kalpiem gāja,
Mani bargu dēvēdami.
Manis dēļ, dieverīši,
Kalpu vārda nenesat.

17841. (23708.)
Dieverītis man aizjūdza
Bez grožiņu kumeliņu;
Es, dieveri, sataujāšu
Bez pūriņa līgaviņu.

17842. (23709.)
Dieverīts mīļi lūdze:
Ved māsiņu ietaļām!
Nevedīšu, dieverīt,
Kam jūs bargi dzīvojiet.

17843. (23711.)
Dievers māršu bildināja,
Kamdēļ mārša nerunāja?
— Ko runāšu, dieverīti,
Vakar gauži bārāmies.

17844. (23713.)
Dievers mani mīļi sauca,
Es dieveri vēl mīļāki,
Dievers mani māsu sauca,
Es dieveri bālēliņu.

17845. (23716.)
Div' ietaļas istabā,
Divus skalus dedzināja:
Viena sēd ilgu rītu,
Otra ilgu vakariņu.

17846. (23718.)
Dod, Dieviņi, siltu sauli
Jel vakara pusītē;
Dod, Dieviņi, lēnas tautas
Jel mūžiņa galiņā.

17847. (23719.)
Droši gāju, kur iedama,
Droši saku sacīdama,
Es negribu tā darīt,
Kā brāliņa līgaviņa.

17848. (23720.)
Dzeguzīte aizsmakuse,
Viena pate kūkodama;
Man' māsiņa nonīkuse,
Tautiņās dzīvodama.

17849. (23721.)
Dzeltēnā cielaviņa
Augsti nesa cekuliņu;
Tā es ar', tā es ar',
Tautiņās dzīvodama.

17850. (23722.)
Dzīrās tautas mani rāt,
Rāti manus bālēliņus.
Mani vienu nenorāja,
Nela manus bālēliņus.

17851. (23723.)
Dzīvo labi, vīra māsa,
Teikš' savam brālītim;
Ja tu labi nedzīvosi,
I svešam nevēlēšu.

17852. (23724.)
Dzīvosim pašas labi,
Salasītas ietaliņas;
Lai dzīvoja, kā gribēja,
Vienas mātes auklējums.

17853. (23725.)
Dziju vērpu ratiņā,
Spole tek atpakaļ;
Bāliņam sirdi rādu,
Māršai griežu muguriņu.

17854. (23726.)
Dzird taurieti taurējam,
Neredz taures pūtējin';
Dzird māsiņu raudim gauži,
Neredz sērstu atnākam.

17855. (23727.)
Dzirdēt bija, ne redzēt,
Kā ietaļas dalījās:
Div' guntiņas dedzināja
Viena skala galiņā.

17856. (23728.)
Dūca, dūca bitēniņš,
Šūniņās gulēdams;
Raudi, raudi mūs' māsiņa,
Tautiņās dzīvodama.

17857. (23729.)
Edz kur labi, edz kur labi
Deviņās ietaļās:
Devītā rītiņā
Ielīgoju maltuvē.

17858. (23730.)

Ierast bija tev, māsiņa,
Ka nebiji ieraduse:
Ierast bija agri celt,
Viegli duris virināt.

17859. (23731.)

Ietaliņ, ietaliņ,
Naminš deg, naminš deg!
— Sen redzēju, nesacīju,
Vakar bargi bārāmies.

17860. (23733.)

Ietaliņu lab' taujāju,
Ne bāliņa līgaviņu:
Ar ietaļu jādzīvo,
Viešņām brāļa līgaviņa.

17861. (23734.)

Ēdat, tautas, launadziņu,
Es tecēšu brālīšos:
Neba tāļu man brālīši,
Āz tās zaļas bierstaliņas.

17862. (23736.)

Ej purvā, tautu meita,
Ne manos bāliņos;
Šķir burvā baltus bērzus,
Nešķir manus bālēlinus.

17863. (23737.)

Es ar savu brāļa sievu
Ne runāt nerunāju:
Es redzēju bāliņam
Melnu kreklu mugurā.

17864. (23739.)

Es būt' badu nomirusi
Pirmo gadu tautiņās,
Kau māmiņa nelikusi
Kviešu maizes pūriņā.

17865. (23740.)

Es dievera neraudātu,
Kam neviena neradusi,
Kā raudātu māsiciņu,
Rīta māļu malējiņu.

17866. (23742.)

Es gaidīju jaunās māršas,
Kā saulītes uzlēcot;
Viņ' ar mani tā dzīvoja
Kā skujiņa eglājā.

17867. (23743.)

Es gan zinu, vedekliņa,
Tavu gudru padomiņu:
Mājā mani nicināja,
Ciemā teica bāliņam.

17868. (23744.)

Es gudrāka, brālēliņ,
Ne kā tava līgaviņa:
Drīz otram krēslu cēlu,
Drīz jautāju valodiņu.

17869. (23745.)

Es izdzirdu gulēdama:
Buka, buka rībējās.
Manas pašas vedekliņas,
Cita kūla, cita mala.

17870. (23747.)

Es pazinu tās pēdiņas,
Ko staigāju tautiņās:
Īsi soļi, dziļas pēdas,
Pilnas baltu asariņu.

17871. (23749.)

Es to tautu nebēdāju,
Staigāj' dores klauvēdama:
Ne tie man maizes deva,
Ne mazai galvu pina.

17872. (23750.)

Es tev saku, man' māsiņa,
Te tev grīna dzīvošana:
Lieli, mazi, veci, jauni,
Visi greizi raudzījās.

17873. (23752.)

Gan gribēja ietaliņa
No ietaļas vieglas dienas;
Vēl nebija vieglas dienas
Pašai dēla māmiņai.

17874. (23753.)
Gan jau augstu saule lēca,
Tāpat rasa ielejā;
Gan jel mīļi es dzīvoju,
Tāpat riebu tautiņām.

17875. (23754.)
Gan ūdeņa tai porā,
Novītuši kārklu gali;
Gan bagātas tās tautiņas,
Pavārguse mūs' māsiņa.

17876. (23756.)
Gribējās brāļa sieva
Kā māmiņa godājama.
Kur tev tādi mīļi vārdi,
Kā manai māmiņai?

17877. (23757.)
Grūt' gulēt skujiņai
Zem bērziņa lapiņām;
Grūt, manai māsiņai
Pirmo gadu tautiņās.

17878. (23758.)
Grūt', māsiņ, kalnā kāpt,
Lēt' lejā līgojot;
Viegli iet tautiņās;
Grūts mūdiņš dzīvojot.

17879. (23759.)
Grūt' manam kumeļam,
Kunga nauda vezumā;
Grūt' manai māsiņai,
Ar neveikli dzīvojot.

17880. (23761.)
Izput' pate, tautu meita,
Kā tu mani putināji,
Kā tu mani putināji
No baltā bālēniņa.

17881. (23762.)
Ja būs laba brāļa sieva,
Tad es arī laba būšu;
Ja būs sīva, ja būs barga,
Tecēs pati raudādama.

17882. (23763.)
Jūs, ļautiņi, nezināt,
Kāda mana dzīvošana:
Rītā rutki, vakarā,
Launagā rudzu putra.

17883. (23764.)
Jūs, lielās ietaliņas,
Mani mazu līdz velciet;
Jūs, lielās, kultu, maltu,
Es cūciņas ēdināt.

17884. (23765.)
Kad es būtu ietaļās,
Es mācētu dalīties:
Pus rītiņa maltu ietu,
Pus rītiņa druviņā.

17885. (23766.)
Kad es būtu zinājuse,
Kāda dzīve tautiņās,
Būt' akmeni ievēluse,
Ne kājiņu iespēruse.

17886. (23767.)
Kad es tiktu pie māmiņas,
Tad es teiktu māmiņai:
Tautiņām auzu maize
Aiz deviņi atslēdziņi.

17887. (23768.)
Kāda kauna, vedekliņa,
Drīkst' tu mani nicināt!
Tu cēlies, gulējuse,
Es mālīti samaluse.

17888. (23769.)
Kādu tēvu, māmuliņu
Es baŗoju tautiņās,
Ik rītiņa malt iedama,
Ik dieniņas druviņā.

17889. (23770.)
Kāpu, kāpu uz kalniņa
Brāļa sētas raudzīties;
Neredzēju brāļa sētas,
Ne māmiņas rotājot.

17890. (23772.)

Kalnā nesu smagu nastu,
Sviedrus vien braucīdama;
Tā dzīvoju tautu dzīvi,
Asariņas slaucīdama.

17891. (23773.)

Kam, bitīte, šūti šuji,
Kad vaskāt nevaskāji?
Kam, māsiņ, tautās gāji,
Kad ar godu nedzīvoji?

17892. (23775.)

Kas iesācis, tam dzīvot
Šitādos ļautiņos;
Neiesācis te nevar
Ne dieniņas nodzīvot.

17893. (23777.)

Kas, māmiņa, tev sacīja,
Ka es raudu tautiņās?
Vai zīlīte klausījās
Tautu nama pakaļā?

17894. (23779.)

Kas no kunga augsta zirga,
Ka ratiņu nepavilka?
Kas no tautu lielas slavas,
Ka ar godu nedzīvoja?

17895. (23780.)

Klēgā zosis siliņā,
Ūdenī ieradušas;
Raudāj' māsa tautiņās,
Bāliņos ieraduse.

17896. (23781.)

Klusa bija istabiņa,
Kad māmiņa viena bij;
Kad saveda vedekliņas,
Kā vistiņas kladzināja.

17897. (23784.)

Ko iedama es uzgāju,
Māmuļītes nelaižama?
Sīvu, dzedru dēla māti,
Netiklīti tēva dēlu.

17898. (23786.)

Ko zīlīte sīvi brēca,
Ko māsiņa gauži raud?
Zīlīt' brēca sīvu salu,
Māsiņ' tautas rūdināj'.

17899. (23787.)

Krītat, vēra ozoliņi,
Laužat zaļu bierstaliņu,
Lai redzēju brāļu sētu,
Pa tautām staigādama.

17900. (23789.)

Kulies pate, kunga rija,
Ja nebija kūlējiņa;
Rājies pate, brāļa sieva,
Ja nebija rājējiņa.

17901. (23790.)

Kumeliņ, lielvarīt,
Nelauz manu iemauktiņu;
Tautu meit, lielsirdīt,
Nešķir manu bālēliņu.

17902. (23792.)

Kungam vaļa vīru rāt,
Vīram savu līgaviņu;
Tās vaļiņas vien nebij,
Dieveram māršu rāt.

17903. (23793.)

Kur bij man nu noiet,
Kur dieniņu nokavēt,
Viens pats man bālēliņš,
Ij tam barga līgaviņa!

17904. (23794.)

Kur bitīte medu jēma
Sīvā nātru krūmiņā?
Kur, māsiņas, mēs iesim,
Brālim dzedra līgaviņa!

17905. (23795.)

Kur, māsiņa, remdēsies,
Svešumāi nogājuse?
Maizītēi, darbiņāi,
Tautu dēla ēniņāi.

17906. (23796.)
Kur, māsiņ, tavs pūriņš,
Kur skaistais augumiņš?
Valkāj' tautas pūru tavu,
Maldin' tavu augumiņu.

17907. (23797.)
Kusti, kusti, ūdens zāle,
Ūdens tevi kustināja;
Raudi, raudi, brāļu māsa,
Tautas tevi raudināja.

17908. (23798.)
Laba būtu māsiciņa,
Kaut zaglīte nebijuse:
Tā atslēdza manu pūru
Ar bērziņa žagariņu.

17909. (23800.)
Labāk daudz dieverīšu,
Ne kā viena māsiciņa;
Dieverīši kā bāliņi,
Māsiciņas kā dadzīši.

17910. (23801.)
Labi mani dieverīši,
Neviens mani nevaināja;
Visi sauca: mūs' māršiņa,
Vecā brāļa līgaviņa!

17911. (23802.)
Lietiņš līt nemācēja,
Mirdzināt mirdzināja;
Tautas rāt nemācēja,
Raudināt raudināja.

17912. (23803.)
Līdzi mani līdzināja
Ar citām ietaļām.
Ko jūs līdzi līdziniet,
Es pastara līgaviņa.

17913. (23804.)
Līgojošu laipu liku
Tekošāji upītē;
Kad tautiņas naidu cēla,
Pāri teku līgodama.

17914. (23805.)
Līgot lieču āras liepu,
Līgot āras ozoliņu;
Dzīvot vežu tautu meitu
Baltajam bāliņam.

17915. (23807.)
Lija lietus, nenomirku,
Kā nomirku rasiņā;
Rāja tautas, nenorāja,
Kā norāja ļauna diena.

17916. (23808.)
Māmuliņa man jautāja,
Vai tautām mīļi vārdi.
Cērt akmeni, nelec skaida,
Tā tautām mīļi vārdi.

17917. (23809.)
Māršiņ, brāļa līgaviņa,
Kas kaitēja tev ar man'?
Vai es tev zirgu liedzu,
Vai zirdziņa devējiņ'?

17918. (23810.)
Māršiņ, Dieva sodījama,
Nemin manis kājiņām!
Ja tev bija daudz sudraba,
Valkā pati raudādama.

17919. (23815.)
Māsiciņa, melnacīte,
Nedzer manu asariņu!
Ko dzirdēji, ko redzēji,
Nestāst' visu māmiņai.

17920. (23816.)
Malti gāju maltuvē,
Ne milniņa klaudzināt;
Dzīvot gāju tautiņās,
Ne dieveru līdzināt.

17921. (23817.)
Mēs bijām trīs ietaļas,
Bet mēs labi dzīvojām:
Viena kult, otra malt,
Treš' ar guni namiņā.

17922. (23818.)

Mēs māsiņas, ietaliņas,
Mēs div' mīļi dzīvojam:
Riekstiņam mazs kodolis,
To uz pusi dalījām.

17923. (23820.)

Mūs' māsiņa sagšas auda,
Vītoliņa ēniņā;
Lai auž māršas istabā,
Kam istaba piederēja.

17924. (23822.)

Nāc, Laimīte, aplūkot,
Kāda mana dzīvošana:
Visi gultas paladziņi
Asarām nobiruši.

17925. (23823.)

Neder kaudze sētmalī,
Pieder pļavas videnē;
Neder māsa saimniecei,
Pieder sava līgaviņa.

17926. (23825.)

Nedod Dievis manu namu
Brāļa nama galiņā,
Ik rītiņus brāļa sieva
Kā žagata žadzināja.

17927. (23827.)

Ne domāju, ne cerēju
Tāi ciemāi kājas aut;
Tāi ciemāi novalkāju
Savas baltas villainītes.

17928. (23828.)

Nepūtiet visi vēji,
Lai pūš viens dienavids;
Nerājiet visi tautas,
Lai rāj viens tautu dēls.

17929. (23829.)

Neviens koks tā nezied,
Kā zied lazda gavēnī;
Neviens mani tā nepēla,
Kā peļ brāļa līgaviņa.

17930. (23830.)

Pirmo gadu tautiņās
Niceklī, paļiņā:
Niceklī darbiņš mans,
Paļiņā augumiņš.

17931. (23831.)

No krūmiņa rasa bira,
Vai tā liela, vai tā maza;
No tautām bargi vārdi,
Tā no liela, kā no maza.

17932. (23833.)

Pa vārtiem, pa vārtiem,
Vecākā ietaliņa!
Es jaunāka, es gudrāka,
Man dzīvīte piederēja.

17933. (23835.)

Piederēt piederēja
Trīs ieţaļas tautiņās:
Divas gāja druviņā,
Trešā nesa launadziņu.

17934. (23836.)

Pirmo gadu tautiņās
Ar varīti nodzīvoju,
Sviedriem kreklu savalkāju,
Asarām izmazgāju.

17935. (23837.)

Protu, protu, redzu, redzu,
Ka tautām nemīlēju:
Nerunāja māsiciņas,
Ne ar' citas ietaļiņas.

17936. (23839.)

Pūt, vējiņ, pār kalniņu
Māmiņai žēlabiņas:
Es raudāju aiz kalniņa,
Tautu govis ganīdama.

17937. (23841.)

Puķīt, tavu ziedēšanu
Mālojā kalniņā!
Māsiņ, tavu dzīvošanu
Ar svešo māmuliņu!

17938. (23845.)
Rājaties, sīvas māršas,
Āztaisat nama dores,
Lai nedzierd bālēliņi,
Līdumāi ecēdami.

17939. (23847.)
Raudāt raudu ik dieniņas,
Nei es tēva zemes raudu;
Raudu tēva aizkrāsnītes,
Kur gulēju diendusiņu.

17940. (23849.)
Raudāt raudu ik dieniņas,
Savu vaļu gribēdama;
Nu dabūju savu vaļu,
Nu pietrūka padomiņa.

17941. (23850.)
Raudavīte, grūtspārnīte,
Sajauc dūņas ezerā;
Tautu meita, lielsirdīte,
Izšķiŗ manus bālēliņus.

17942. (23851.)
Redz, kur koši ieva zieda
Ar ābeli kalniņā;
Redz, kur koši māsa klausa
Vecā brāļa līgaviņu.

17943. (23854.)
Sasabāra div' ietaļas,
Rīta ganus vadīdamas:
Vienai suns nebaŗots,
Otrai nams neslaucīts.

17944. (23857.)
Sader mieži, apenīši
Vienas baļļas dibinā;
Div' māsiņas nesader
Vienā tautu istabā.

17945. (23859.)
Sakur guni, bālēliņi,
Sav' āriņu maliņā;
Sveši ļaudis sakūruši,
Nelaiž mani sildīties.

17946. (23860.)
Salnas kosta bērza lapa
Vairāk dzelta, ne zaļoja;
Tautu rāta mūs' māsiņa
Vairāk rauda, ne runāja.

17947. (23861.)
Saulīt' gaiši nespīdēja,
Lietus gaisu gaidīdama;
Māsiņ' droši nedzīvoja
Tālajās tautiņās.

17948. (23862.)
Šauru metu audekliņu,
Platu audu audeklā;
Maz runāju, daudz izteicu
Tautām labu padomiņu.

17949. (23863.)
Šķībi, greizi māršas krēsli,
Ne tie mani nosēdēti:
Pašas māršas nosēdēti,
Bālēliņus mielojot.

17950. (23867.)
Zoses kliedza ezerā,
Degšņos balsi atskanēja;
Tautās raud man' māsiņa,
Brāļos bira asariņas.

17951. (23868.)
Sprādzin sprāga egles malka,
Kad iemeta ugunī;
Tā sprāgst mana valodiņa,
Ar tautām runādama.

17952. (23869.)
Stāvu stāv jaunuvīte,
Mātes krēslu gaidīdam';
Pastāv' stāvu, pagaid' laiku,
Lai mūdiņu nodzīvoju.

17953. (23870.)
Labāk teicu, ne kā pēlu
Savu bargu māsiciņu,
Lai tautiņas drīži nāca,
Lai vairs manis nenicina.

17954. (23871.)

Svainīšam roku devu,
Uz celiņa satikdama.
Kā, svainīti, tev klājās,
Kā manai māsiņai?

17955. (23874.)

Tīk jums, tautas, teicat mani,
Ja netīk, vainējat,
Ja būs man malt jāiet,
Nevārīšu azaidiņ'.

17956. (23875.)

Tīru slauku tēva namu,
Tīru tēva istabiņu;
Brāļa sieva, nīdēdama,
Gaŗus salmus piekaisīja.

17957. (23876.)

Tik tautām mīļ's vārd's,
Kā bij man saderēt;
Kur tautām mīļ's vārd's
Visu mūž' dzīvodam'?

17958. (23877.)

Tikai gauži noraudāju
Bargajās tautiņās;
Ne māmiņas, kas žēloja,
Ne bāliņa, kas palīdz.

17959. (23878.)

Četri kakti istabā,
Nava manas māmuliņas;
Kuŗu kaktu daiedama,
Tur es gauži noraudāju.

17960. (23879.)

Tu, māsiņa, darbos gāji,
Kas vērps tavu ērkulīti?
Mārša tavu ērkulīti
Kājām spēra pabeņķēi.

17961. (23880.)

Tumsā teku, vakarā
Gaŗ māršiņas namdurvīm;
Gaŗ svainīti netecētu,
Kad saulīte launagā.

17962. (23881.)

Upe tek līgodama,
Es tecēju raudādama;
Upe vēja vēcināma,
Es tautiņu rūdināma.

17963. (23883.)

Uz manim mārša raud,
Saka bargu bāleliņu;
Es izaugu vienu vietu,
Ļauna vārda nedzirdēju.

17964. (23884.)

Vai gan lielas lietas dēļ
Ietalinas ķīvējās?
Viena grib, otra grib
Apdegušas pagalītes.

17965. (23885.)

Vai tādēļ zemu saule,
Ka aiz kupla ozoliņa?
Vai tādēļ bez brālīša,
Ka tik tālu tautiņās?

17966. (23887.)

Vakarā, māmuliņa,
Dasanes ūdentiņa,
Jau tu paša gan zināji,
Slinkas tavas vedekliņas.

17967. (23888.)

Valod', mana valodiņa
Ar māmiņu nesagāja;
Kā bij man saderēt
Ar citām ietaļām?

17968. (23891.)

Viena pate ielīgoju
Tautu dēla sētiņā;
Dzīvodama sazaroju,
Kā ābele dārziņā.

17969. (23892.)

Viena pate māsniciņa,
To namāi ēdināja;
Pieci, seši kāpostiņi,
Trīsdesmit putraimiņ'.

17970. (23894.)
Viena pate sīva nātre
Magonīšu pulciņā;
Viena pate tautu meita
Izdzen visus bālēliņus.

17971. (23895.)
Velnam bija še dzīvot,
Ne labam cilvēkam:
Piestā grūstu pelav' maizi
Ar nodaļu nodalīja.

17972. (23896.)
Vecā brāļa līgaviņa,
Ej papriekšu druviņā;
Es būt' sen aizgājuse,
Es celiņu nezināju.

17993. (23899.)
Vecā brāļa līgaviņa
Par pagalmu gṛāvi raka;
Jaunajam atvedīs
Tīruminā mērītāju.

17974. (23900.)
Vecā brāļa līgaviņa,
Tā man mārša, tā māmiņa,
Tā manāi pūriņāi
Auda baltas villainītes.

17975. (23901.)
Ai, vecā ietaliņa,
Iekur guni naminā;
Tu dzīvoji, tu redzēji,
Kā darīja māmuliņa.

17976. (23902.)
Cita kult, cita malt,
Vecākās ietaliņas;
Es jaunāka, es veiklāka,
Ar uguni naminā.

17977. (23903.)
Visa zied tautu zeme
Dzeltaniem ziediņiem;
Iesa man mīlējās
Viena rīta ganījumu.

17978. (23904.)
Visi labi sveši ļaudis,
Kad māsiņa bāliņos;
Kad māsiņu dabūjuši,
Palīdz līdzi niecināt.

17979. (23905.)
Visi man labi ļaudis,
Kad es pate laba biju;
Visi man krēslu cēla,
Gribēj' mani atceļam.

17980. (23907.)
Visi silti ziemas vēji,
Kad man sagša, villainīte;
Visi labi ar manim,
Kad es pate laba biju.

17981. (23908.)
Visupirms pora bērzi
Dzeltenām lapiņām;
Visupirms vedekliņa
Māsiciņu nicināja.

17982. (23909.)
Cielaviņas, vedekliņas,
Vai jūs mani gaidījāt?
Vai cepāti, gaidīdamas,
Magoniņu pīrādziņus?

17983. (23910.)
Celies agri, jaunā mārša,
Vāri agri azaidiņu,
Jau jaunais dieveriņš
Pa siliņu gavilēja.

17984. (23911.)
Celies, brāļa līgaviņa,
Piecel mani, celdamās,
Man's necēla māmuliņa,
Zina tevi cēlājiņu.

17985. (23917.)
Ailu, ailu, kur palika
Citreizējs augumiņš!
Magonītes galvu ģērbu,
Rožu ziedu villainīti.

17986. (23918.)
Vai, Dieviņ, kad redzētu
Savas malas ozoliņu
Skrūzainām lapiņām,
Ledotiem zariņiem!

17987. (23920.)
Vaile, manu to dieniņu,
Kur es augu brālīšos,
Nedzierdēju ļaunu vārdu,
Ne darbiņu vainājam.

17988. (23921.)
Aiji, manu veiklumiņu
Bāliņosi palikušu!
Gan gribēju, nevarēju
Līdza vesti tautiņās.

17989. (23923.)
Aizsmakuse dzeguzīte,
Vērienē kūkodama;
Aizsmakuse mūs' māsiņa,
Tautiņās raudādama.

17990. (23924.)
Bargs bāliņš, bargs tautiets,
Abi vienu bargumiņu;
Jau to manu augumiņu
Bargi vien maldināja.

17991. (23925.)
Baltu sedzu villainīti,
Māmuliņas mazgājumu;
Tautiņās sazilēja
Līdz ar manu augumiņu.

17992. (23926.)
Bāliņos spēlējos
Ar sarkanu āboliņu,
Sviež' augšā, krīt zemē,
Apgriežās sidrabā.

17993. (23927.)
Darbos gāju, nepiekusu,
Nesēdēju ceļmalā,
Kā piekusu tautiņās,
Sēžu teka maliņā.

17994. (23929.)
Es dziedātu no rītiņa,
Kaut galviņa nesāpētu;
Es mīlētu, kaut varētu
Tautās savus bālēliņus.

17995. (23932.)
Es izaugu bāliņos,
Kā sarkana brūklenīte;
Tautiņās nobālēju
Kā dzeltena bērza lapa.

17996. (29334.)
Es izaugu pie bāliņa
Kā pie laba muižinieka:
Glāžu logi, dēļu grīda,
Sveces vien dedzināju.

17997. (23935.)
Es izaugu pie bāliņa
Kā pie maza muižnieciņa,
Ni kūlusi kunga riju,
Ni malusi rīta māli.

17998. (23940.)
Es izaugu pie bāliņa,
Ļaunu vārdu nedzirdēj';
Kad aizgāju tautiņās,
Visi darbi vainojam'.

17999. (23941.)
Es izaugu pie māmiņas
Kā puķīte, kā rozīte:
Pienu ēdu, pienu dzēru,
Pienā muti nomazgāju.

18000. (23944.)
Es izbridu tēva purvu,
Ne kājiņas slapjas tika;
Kad nogāju tautiņās,
Tad kājiņas mirktin mirka.

18001. (23945.)
Es neraugu rīta saules,
Kad man laba vakarā;
Es neraugu brāļa dzīves,
Kad man laba tautiņās.

18002. (23947.)
Es savos bāliņos
Pate viesu mielotāja;
Kad aizgāju tautiņās,
Tad stāvēju aizdurvē.

18003. (23949.)
Es savai māmiņai
Ne telīšu neganīju;
Tautiņām liela slave,
Esu maļu malējiņa.

18004. (23950.)
Es cerēju tautiņās,
Kā savos brālīšos:
Ik rītiņus pūrju malt,
Ik vakarus alu dzert.

18005. (23951.)
Gribēj' tautas man' auguma,
Gribēj' mana vēlīguma,
Gribēj' man's tā tekot,
Kā tecēju bāliņos.

18006. (23952.)
Grūt' man bija kalnā kāpt,
Lēt' lejā notecēt;
Grūt' man bija pie māmiņas,
Vēl grūtāki tautiņās.

18007. (23954.)
Kā, māsiņ, purvā bridi?
Purvā tev kājas mirka;
Kam, māsiņ,tautās gāji?
Tautās slikta dzīvošana.

18008. (23957.)
Kam man iet tautiņās,
Kā man trūka bāliņos?
Klētī maize, kambarī,
Namā salds alutiņš.

18009. (23958.)
Kas kaiš man nedzīvot
Pie saviem bāliņiem;
Vai tie man zirgu liedze,
Vai bāliņu pavadnieku?

18010. (23959.)
Kas kaitēja auziņai
Spilvītēi negulēt?
Kas kaitēja māsiņai
Bāliņos nedzīvot?

18011. (23961.)
Slikta mode tautiņām,
Ik vakarus cisas taisa;
Bāliņos dzīvodama,
Kur pakritu, tur gulēju.

18012. (23962.)
Kur bij man nu noiet,
Kur dieniņu nokavēt?
Ne man māršu bāliņos,
Ne māsicu tautiņās.

18013. (23963.)
Kur elkšņam tādas lapas,
Kā resnam ozolam?
Kur tautām tāda slava,
Kā manam bāliņam?

18014. (23965.)
Kur ošam tādas lapas,
Kā jaunam ozolam?
Kur tautās tā vaļiņa,
Kā pie tēva, māmuliņas?

18015. (23967.)
Kur tas man nu palika
Citkārtējs straujumiņš?
Kājas āvu, tur palika
Brāļ' istabas dibenā.

18016. (23971.)
Kur mans jaunums,
Kur vieglumiņš!
Es lēkšu pārlēcu
Pār Daugaviņu.

18017. (23973.)
Kur vēl tāda dzīvošana,
Kā manos brālīšos?
Lejiņā upe tek,
Kalnā zieda ābelītes.

18018. (23975.)

Labāk bridu tautu dubļus,
Ne bāliņa āboliņu:
Tautu dubļu bridumiņš
Man pašai piederēja.

18019. (23976.)

Labāk dziedu kāj' audama,
Ne kā galvas sukādama;
Labāk mani tautas rāja,
Ne kā savi bāleliņi.

18020. (23978.)

Labi bija Kurzemē,
Vēl labāki Vidzemē:
Kurzemē tēvs, māmiņa,
Vidzemē tautu dēls.

18021. (23979.)

Liepiņā sēdēdama,
Daudz bēdiņas neredzēju;
Atsasēdu ozolā,
Bēdas bēdu galiņā.

18022. (23980.)

Liepu lapu tas celiņš
Uz maniem bāliņiem;
Ērkšķi, dadži saauguši
Uz to tautas neveiklīti.

18023. (23981.)

Lietus lija, nenoliju,
Kā nomirku rasiņā;
Māte rāja, nenorāja,
Kā norāja tautu dēls.

18024. (23982.)

Lustīg' tēva meita biju,
Bēdīg' puiša līgaviņa;
Lustīgs tēvs audzināja,
Bēdīgs puisis raudināja.

18025. (23983.)

Māte mani audzināja
Kā baltaju linu sauju;
Iedod tautu nelietim
Visu mūžu vārdzināt.

18026. (23985.)

Mīļi mani māt' audzēja,
Vieglu kāra šūpulīti;
Tautiešam, netikļam,
Kāju autu velētāja.

18027. (23987.)

Laba biju tētiņam,
Lab' savai māmiņai;
Nu nederu tautiešam
Ne gultiņas pataisīt.

18028. (23988.)

Man' māmiņa tā auklēja,
Kā saulīte zirņu ziedu;
Nu ļautiņi tā skaloja
Kā dubļainu kājas autu.

18029. (23989.)

Mežā saucu, atskanēja,
Bāliņos dzīvojot;
Tautiņās dzīvojot,
Mežā raudu, neatskan.

18030. (23991.)

Ne vakar tā dieniņa,
Kad atstāju bālēliņus;
Tur atstāju miežus, rudzus,
Tur birstiņu līstavā.

18031. (23993.)

Nesakait, nesakait,
Grūti darbi bāliņos;
Grūti darbi tautiņās,
Dienu, nakti strādājot.

18032. (23994.)

Nemācēju bāliņam
Īsta vārda atminēt,
Kā mācēju tautiešam
Katrāi vārda galiņāi.

18033. (23996.)

Padziedāju rītāi agri,
Līdz saulīte neuzlēca;
Palīksmoju brālīšos,
Līdz tautiņas nenorāja.

18034. (23997.)

Pie māmiņas uzaugdama,
Sirdsēstiņus neredzēju;
Nu vēl mani tautas cēle
Sirdsēstiņu kumeļē.

18035. (23998.)

Pircin tautas rudzus pirka,
Zadzin zaga malējiņu;
Man pašam tīri rudzi,
Aug māsiņa malējiņa.

18036. (23999.)

Puķīt, tavu ziedēšanu
Mālainā kalniņā!
Māsiņ, tavu labu dzīvi
Baltajos bāliņos!

18037. (24000.)

Pulkā dzimu, pulkā augu,
Viena gāju tautiņās;
Ik dieniņu pulka raudu,
Vien' iedama druviņā.

18038. (24002.)

Rāj man' kungi, rāj bāliņi,
Es staigāju dziedādama;
Kad norāja bargas tautas,
Tad staigāju raudādama.

18039. (24004.)

Sakāt man, nesakāt,
Labāk būs tautiņās:
Kalpi man riju kūla,
Kalponītes māli mala.

18040. (24005.)

Saldens alus krūzītē,
Salds ozola kanniņā;
Laba dzīve bāliņos,
Vēl labāka tautiņās.

18041. (24006.)

Saulīt' balta to dieniņu,
Kad es augu bāliņos,
Nedzirdēju ļauna vārda,
Ne darbiņu nicinot.

18042. (24007.)

Šur varīte, tur varīte
Baltajos bāliņos;
Šim parāvu, tam parāvu
Pie grūto dzirnaviņu.

18043. (24008.)

Zied brāļos sētas mieti,
Zied pelēki akmentiņi;
Tautiņās neziedēja
Ij sarkans rožu dārzs.

18044. (24009.)

Silta saule āriņās,
Godam sedžu vilnānīti;
Laba dzīve tautiņās,
Slavei raudu bālēliņus.

18045. (24010.)

Silta saule āriņās,
Kau ilgāki ganījuse;
Laba dzīve bāliņos,
Kau ilgāki dzīvojuse!

18046. (24011.)

Sūri dūmi namāi bija,
Vēl sūrāki istabāi;
Grūta dzīve bāliņos,
Vēl grūtāka tautiņās.

18047. (24012.)

Tā brāļos nepametu,
Kā atradu tautiņās:
Māte slauka istabiņu,
Uz ceļiem lodādama.

18048. (24013.)

Tā ir tiesa, tas var būt,
Es uzaugu labumā:
Pieci brāļi malti gāja,
Vienu māsu audzināja.

18049. (24015.)

Tik, saulīt, gaŗa meža,
Kā upītes maliņāi;
Tik, māsiņ, labas dzīves,
Kā savos bāliņos.

18050. (24018.)
Upītē, upītē
Baltas rokas nomazgāju;
Bāliņos, bāliņos
Labu dzīvi padzīvoju.

18051. (24019.)
Vai tik vieni saule spīda,
Kā pa logu istabāi?
Vai tik vieni laba dzīve,
Kā savosi bāliņos?

18052. (24020.)
Vaļiņ manu, i vaļiņ,
Bij vaļiņa bāliņos;
Ka man būtu tā vaļiņa
Līdz pusei tautiņās!

18053. (24021.)
Viegla guļu, viegla cēlu
Uz bāliņa egļu sola;
Tautiņās nevarēju
Āboliņa cisiņās.

18054. (24022.)
Viegli, viegli, lēni, lēni
Par tētiņa pagalmiņu;
Kad iziešu tautiņās,
Tad zemīti būkšķināšu.

18055. (24023.)
Virs kalniņa vien staigāju,
Bāliņos dzīvodama,
Negribēju dubļu brist,
Ne tautām roku dot.

18056. (24024.)
Visi brāļa ganu ceļi
Zied sidraba lapiņām;
Visi tautu ežmalīši
Raud gaužām asarām.

18057. (24025.)
Vistiņ, tavs perēklītis
Tur palika kaņepēs;
Māsiņ, tava laba dzīve
Tur palika bāliņos.

18058. (24026.)
Cik pacēla pūra vāku,
Tik noslauka asariņas:
Tur guļ manas jaukas dienas,
Mana mīļa dzīvošana.

18059. (24028.)
Vai, kājiņas, man' kājiņas,
Dancot gribu, dancot gribu!
Kur tie mani bālēliņi,
Ka tie mani diet neveda?

18060. (24029.)
Aiju, mani bālēliņi,
Maucieties zābakos.
Sveši ļaudis aicināja,
Istabā kulu mīt.

18061. (24031.)
Ar bāliņu dancot gāju,
Nokrīt zelta gredzentiņis:
Gredzentiņu meklējoti,
Nokrīt zīļu vainadziņš.

18062. (24033.)
Ar māsiņu dancot gāju
Pēdējā vakarā;
Piemiņā lai palika
Šā vakara dancojums.

18063. (24034.)
Ar meitām dancodams,
Naudu bēru zābakos.
Saka meitas dancodamas:
Tam sudraba zābaciņi.

18064. (24035.)
Ar sievām dancot gāju,
Cepur' jēmu padusē.
Saka sievas dancodamas:
Tis godīgs tēva dēls.

18065. (24036.)
Bālēliņa istabāi
Dzelza grīda, vaļa durvis;
Man tērauda zābaciņi,
Šķiļ uguni dancodams.

18066. (24037.)

Dancī pazinu,
Kas slinki dzīvā:
Kas viegli dancoja,
Tas slinki dzīvāja.

18067. (24039.)

Danci, danci, kunga meita,
Kaņepeju krekliņā;
Kundziņš ņēma mūs' māsiņu,
Mēs kundziņa gaspažiņu.

18068. (24043.)

Danco, danco, muižu meita,
Auzu putra vēderā.
Lai būt' auzu, lai sēnalu,
Kad tik viegla dancotāja.

18069. (24044.)

Danco Dievs ar Pērkoni,
Es ar savu bālēliņu;
Pērkoņam visa zeme,
Man deviņi bālēliņi.

18070. (24045.)

Danco droši, bālēliņ,
Vai dancot nedrīkstēji?
Vai tie tavi zābaciņi
Smilgām šūti, sabirzuši?

18071. (24046.)

Danco, māsiņ,
Gan skaišķi pieder:
Spīd tava jostiņa,
Viz vaiņadziņš;
Tautiets kaktā
Pagreizi raugās.

18072. (24048.)

Danco mani bālēliņi,
Šķindēj' pieši, rīb zābaki;
Preti lēca tautu meita,
Kā lapiņa drebēdama.

18073. (24051.)

Danco viegli, tautu meita,
Nemet kupra mugurā,
Negrib mani bālēliņi
Ar kuprīti dancojam.

18074. (24052.)

Dancotāji, kāzenieki,
Panāksnieki nedancoja:
Panāksnieku meitiņām
Nava kurpju kājiņā.

18075. (24054.)

Dancojot nokrita
Mans vaiņedziņš,
Uzņēma tautietis
Mīlēdams.

18076. (24055.)

Dancot gāju, nevarēju,
Mati gaŗi karājas.
Ņēmu matus uz muguras,
Ņu bij viegla dancošana.

18077. (24056.)

Dancot gribu, dancot gribu,
Nav tīkama dancotāja;
Kājas vien kustināju,
Aiz galdiņa sēdēdama.

18078. (24057.)

Dancot gribu, spēlēt gribu,
Aiz tautieša nedrīkstēju.
Par tautieti nebēdāju,
Še ir mani bālēliņi.

18079. (24058.)

Dancot vedu sav' māsiņu,
Vedu dižu, vedu mazu;
Dižu vedu rādīdams,
Mazu vedu mācīdams.

18080. (24059.)

Dancot vedu tautu meitu,
Padusēi sitināju.
Bij ļautiņi parunājši,
Ka tā mana līgaviņa.
Būt' zinājis, ka tā mana,
Vēl jo labi sitinājis.

18081. (24060.)

Dietu, dietu, jaunas meitas,
Nesēdētu soliņā!
Diezgan vecu māmuliņu
Soliņāi sēdētāju.

18082. (24061.)
Dievers māršu dancot veda,
Solīj' simtu vāverīšu.
Ne no krēsla necēlās,
Kamēr cauni pasolīja.

18083. (24062.)
Dejami, lecami,
Krokainīši,
Lai tie paldaiņi
Lūkojāsi.

18084. (24063.)
Dejat, brāļi, zābakiemi,
Lai rīb tautu istabiņa;
Sit, māsiņa, plaukstiņāmi,
Lai skan tavi gredzeniņi.

18085. (24064.)
Deju, deju, lecu, lecu
Zilajos lindrakos.
Uz tā puiša deju, lecu,
Kas dancoja zābakos.

18086. (24065.)
Dipa, dipa, zābaciņi
Apaļiem dibeniem!
Jūdam devu sav' māsiņu,
Ņēmu Jūda preilenīti.

18087. (24068.)
Dzēru alu, nepiedzēru,
Kā piedzēru brandavīna;
Kūlu riju, nepiekusu,
Kā piekusu dancodams.

18088. (24070.)
Eim' pašas māsiņas
Gaŗu danču vest,
Brālīši nogājši
Līdumu līst,
Līdumu līst,
Plēsumu plēst.

18089. (24072.)
Pa pāram, pa pāram,
Ekur laba dancošana;
Ko tā riņķu riņķošana,
Tā bij ļaužu smīdīšana.

18090. (24073.)
Ekur meitas danci grieza
Kā to vasku skrituliņu;
Ekur puiši raudzījās,
Kā pelēki vanadziņi.

18091. (24074.)
Es būt' danču vedējiņa,
Kaut tā bērna man nebūtu!
Lieku bērnu pasolē,
Sāku dančus ritināt.

18092. (24075.)
Es būt' laba dziedātāja,
Būt' man dziesmu sācējiņš;
Es būt' laba dancotāja,
Būt' man danču vedējiņš.

18093. (24077.)
Kā bij man še dancot,
Akmins kroga dibinā!
Bij manam bāliņam
Dēļiem grīsta istabiņa.

18094. (24078.)
Es savu māsiņu
Dancot vedu;
Rādīšu tautām,
Vai nav kliba.

18095. (24079.)
Noraugies, bālēliņ,
No dancīša līgaviņu:
Kuŗa danci viegli rāve,
Tā raus viegli dzirnaviņ'.

18096. (24080.)
Gan laba māršiņa,
Bet viena vaina:
Tik tās vainiņas,
Izplaku dancoja.

18097. (24081.)
Gana viegli to danci
Nodancoju;
Dievs dod mūs' māsai
Tik vieglu mūžu.

18098. (24083.)

Griez, Madīte, lielu riņķi
Sava tēva istabā,
Tev pieder tēva nams,
Tev tā tēva istabiņa.

18099. (24086.)

Guruši, guruši
Brūtgāna brāļi!
Vedami dīķī,
Izpeldināmi;
Vedami kalnā,
Izvēsināmi.

18100. (24088.)

Īstaju brālīti,
Ved māsu dancot,
Trīsreiz apgriez,
Dod tautu rokā!

18101. (24091.)

Kā gāju namā,
Tā griezu riņķi,
Pusriņķa namā,
Pus istabā.

18102. (24092.)

Kad es biju jauna meita,
Es bij' danču vedējiņa,
Uz šķiliņas danci vedu,
Uz dāldera apsagriežu.

18103. (24093.)

Kad es gāju danču vesti,
Man spēlmaņa nevajaga:
Man kājiņas bungas sita,
Mute pūta stabulīti.

18104. (24094.)

Kājas manas, kājas manas
Dancot grib, dancot grib!
Sirsniņ' mana, dvēselīte
Vīru grib, vīru grib!

18105. (24096.)

Kālab panāksti
Diet nevarēja?
Circeņi kājiņas
Izlupinājši.

18106. (24097.)

Kalnaina, lejaina
Taut' istabiņa;
Diedama, lēkdama,
Salīdzināja.

18107. (24098.)

Kam, tautieti, kaldināji
Vaļa grīdu klētiņā?
Man nebija zelta kurpu,
Ko variņu rībināt.

18108. (24101.)

Kam bij kurpes, tas nedeja,
Kam zābaki, nedrīkstēja;
Es ar kārklu vīzītēm
Čibu čabu čabināju.

18109. (24102.)

Kas tā tāda Vācu brūte,
Ar apsegu dancātāja?
Vai redzēs, Vācu brūte,
Vai būs Vācu dāvaniņas.

18110. (24104.)

Kas tie tādi spēlētāji,
Dūmu tauru pūtējiņi?
Ja nevaid dūmu taure,
Ņemat vecu zābaciņu.

18111. (24105.)

Kas tur dūc, kas tur rīb,
Kas zemīti trīcinava?
Mūs' bāliņis, mūs' māsiņa,
Tie to zemi trīcinava.

18112. (24109.)

Krusta māte man iedeva
Dancājamu rinduciņu;
Tautu dēlis dancināja,
Pie stērbeles turēdams.

18113. (24111.)

Kur man bija diet un lēkt,
Kur zobenu žvadzināt?
Vecas vien vecenītes
Tās māsiņas panāksnieces.

18114. (24113.)
Ku palika muzikanti,
Ka nedzirdu spēlējam?
Vai būs žurkas nokodušas,
Ievilkušas midzenē.

18115. (24116.)
Kur tie mani dieverīši,
Ka tie mani diet neveda?
Kad neveda dieverīši,
Vediet paši bālēliņi.

18116. (24117.)
Kur tas mūsu jaunais svainis,
Kad dancoti man' neveda?
Man sasvīda raibi cimdi,
Aiz jostiņas stāvēdami.

18117. (24118.)
Ļaudis mani lēnu sauca,
Ka es daudzi nerunāju;
Es izspēru klētī grīdu,
Ar tautieti dancodama.

18118. (24119.)
Liela, liela, cēla, cēla
Mana tēva istabiņa.
Samāvos trejus brunčus,
Apgriežos ritenī.

18119. (24121.)
Leciet, zēni, leciet, zēni,
Gan jūs rītu maksāsiet,
Gan jūs rītu maksāsiet,
Ar veciem dālderiem.

18120. (24122.)
Lēcu, lēcu, deju, deju
Īsajos lindrakos;
Tam puišam žēl darīju,
Kam nav savas līgaviņas.

18121. (24123.)
Lustītēmi nevarēju,
Jauna vīra dabūjuse,
Izdancoju pagalmiņu
Kā ar jaunu kumeliņu.

18122. (24125.)
Māku diet, māku lēkt,
Māku dančus ritināt;
Kad iesēdu audeklā,
Vels rauj dzijas čokurā.

18123. (24128.)
Man korpes kājā,
Rakstītas zeķes;
Tik tādi plukatas
Dancot veda.

18124. (24129.)
Man māmiņa noauduse
Dancojamu rinduciņu:
Zīdu, samtu sametuse,
Sudrabiņu ieauduse.

18125. (24130.)
Maza tautu istabiņa
Kā zvirbuļu prēklīts:
Vēru durvis, spēru kāju,
Skatos, — pate istabā.

18126. (24133.)
Zema tautu istabiņa
Kā tā žurku lamatiņa,
Nevarēju stāvu lēkt,
Ne rociņas cilināt.

18127. (24134.)
Man' bāliņa istabā
Dzelža grīda, vaŗa durvis,
Man tērauda zābaciņi,
Šķiļ uguni dancodams.

18128. (24135.)
Mauc, brālīti, baltus cimdus,
Ved māsiņu dancināt,
Lai māsai baltas avis,
Visu mūžu dzīvojot.

18129. (24137.)
Meitas mani dancot veda,
Manas naudas gribēdamas.
Situ plaukstu pie zābaka,
Lai tek nauda dibenā.

18130. (24139.)

Minami, minami
Māsiņas pēdas,
Lai aug cit's māsiņ's
Tāi vietiņē.

18131. (24140.)

Minēšu brālīša
Kāziņas dzēris:
Korpēm pārnesu
Štripiņas vien.

18132. (24142.)

Mūs' māte māk diet,
Svešs tēvis nemāk;
Mūs' māte vadāja
Kā vērsi saitē.

18133. (24143.)

Mūsu meitas, dzeltainītes,
Uz dāldera riņķi griež;
Panāksnīcas, kluču muldas,
Uz pūrvietas nevarēja.

18134. (24145.)

NN—am viena meita,
Tā ciemā, tā sētā,
Ciemā danču vedējiņa,
Mājā māļu malējiņa.

18135. (24146.)

Nākat, ļaudis, skatīties,
Kādi ērmi istabā:
Čigān' tēvis mūs' māsiņu,
Par istabu dancināja.

18136. (24147.)

Redz, kā koši piederēja,
Brālīts māsu dancināja;
Brālītim pieši šķind,
Māsiņai sudrabiņš.

18137. (24148.)

Nebēdāju tās korpītes,
Kas noplīsa dancājot:
Brālīts man korpenieks,
Māte drāšu vērpējiņa.

18138. (24151.)

Ozoliņis dieti gāja,
Liepu veda rociņā;
Ozolam raibi cimdi,
Liepai balta villainīte.

18139. (24152.)

Šuj, māmiņa, rinduciņu
Deviņām vīlītēm,
Lai es varu tautu dēlu
Stērbelēs sitināt.

18140. (24156.)

Parādiet, sveši ļaudis,
Kāda jūsu līksme bij,
Vai bij dūkas, vai bij plēšas,
Vai sivēnu kviecināt?

18141. (24158.)

Pate māte plāniņu
Iedancoja,
Neļāva tautām
Piepļikstināt.

18142. (24159.)

Pērkoniņis rībināja
Visu gaŗu vasariņu;
Rībi, brāļu istabiņa,
Jele šādu vakariņu.

18143. (24160.)

Pierkstainīšus vien adīju,
Pa liepienu ganīdama;
Brāļus vien dancināju,
Pa tautām staigādama.

18144. (24161.)

Pūtiet dūdas, nepūtiet,
Man to dūdu nevajaga:
Man pašai div' brāliņi
Pijolīšu griezējiņi.

18145. (24162.)

Pūtiet, visi, ciema kaķi,
Ar tām vaŗa stabulēm,
Nu dancos panāksnieki
Darvotām biksītēm.

18146. (24165.)

Sakās panāksti
Diet nemākoti:
Tā dej, tā lec,
Kā putra katlā.

18147. (24166.)

Sargies, mana māmuļīte,
Nu gūs tevi sveši ļaudis,
Nu gūs tevi sveši ļaudis
Gaŗā danča galiņā.

18148. (24168.)

Saulīt' mazu gabaliņu,
Man notika nelaimīte:
Man nokrita zelta pieši,
Ar meitāmi dancājot.

18149. (24169.)

Šaurs tautu namiņš,
Šaura istabiņa,
Nav maniem svārkiem rūmes,
Kur vēl pate grozīšos?

18150. (24171.)

Šļukas brukas, griežaties
Vienu pusi istabā,
Nu māsiņa dietu gāja
Ar saviem bāliņiem.

18151. (24172.)

Sitiet bungas, bālēliņi,
Pūtiet daiļas stabulītes!
Cimdiem rakstus izadīju,
Bungu rakstus klausīdama.

18152. (24173.)

Sitat bungas, bundzenieki,
Sapūšat stabulītes,
Nu māmiņa godu dara
Pēdīgami dēliņam.

18153. (24174.)

Skatāt, ļaudis, redzat, ļaudis,
Kā māršini kājas iet:
Klišu klišu, lumzu lumzu,
Kā tie veci ritenīši.

18154. (24176.)

Spēlē, manu spēlmaniņ,
Spēlē šādu vakariņ',
Es tev došu spēles naudu
No tā paša mazumiņa.

18155. (24177.)

Spēlē pieci spēlmanīši,
Nav neviena dancotāja;
Spēlē mani bālēliņi,
Es māsiņa dancotāja.

18156. (24179.)

Spēlējat, spēlmaņi,
Es iešu dancot,
Jau manas kājiņas
Dīžāti dīžā.

18157. (24183.)

Stādīju ozolu
Plāniņa vidū,
Lai čabē lapiņas,
Dancojot.

18158. (24184.)

Strupi, resni panākstiņi,
Tie tupeļu kasītāji;
Smuidri, gaŗi vedājiņi,
Tie bij danču griezējiņi.

18159. (24186.)

Danco viegli mūs' māmiņa
Ar tām glāzu kurpītēm;
Vakar lēca dēlu māte
Ar tām kārklu vīzītēm.

18160. (24188.)

Svainis mani dancot veda,
Cimdu pāŗu gribēdams.
Ne man cimdu, ne man zeķu, —
Dancot man gribējās.

18161. (24189.)

Man' svainīts diet neveda,
Šķiet cimdiņu neesam;
Man cimdiņi azotē
Jau pelēt sapelēja.

18162. (24191.)

Tas bij traks cilvēciņš,
Kas ganiņu dietu veda;
Jau ganiņš ganos lēca
No apara aparā.

18163. (24192.)

Tautām bija glāza grīda,
Kankaraina istabiņa,
Slīdēj' kāja dancājot,
Kankars rāva vainadziņu.

18164. (24193.)

Čaukstēt čaukst, nerībēja,
Pastalām dancojot;
Dancos mani bālēliņi,
Tie zemīti rībinās.

18165. (24197.)

Uz dancīša tautu meita
Uz skriemeņa apsagrieze;
Uz darbiņa nestāvēja
Manas vecas māmuliņas.

18166. (24199.)

Užu, užu, vedējiņi,
Nedrīkstēja plānā iet,
Aiz galdiņa sēdēdami,
Kājas vien kustināja.

18167. (24201.)

Vedējiņi, vedējiņi,
Vilks apēda spēlmanīti!
Messim naudu, panāksnieki,
Pierksim paši spēlmanīti.

18168. (24203.)

Veca meita dietu gāja,
Jauna vīra gribēdama.
Lec pār sprīdi, lec pār asi,
Jauna vīra nedabūsi.

18169. (24205.)

Visi jēri, kazuliņi
Pavasari danci ved;
Man's nelaida māmuliņa
Ne rudeni padancot.

18170. (24206.)

Visi saka, visi saka,
Mana sieva laiska.
Lai ir laiska, kad ir laiska,
Ja tik labi danco.

18171. (24207.)

Viss par velti, viss par velti
Puišiem skaista dancošana!
Vai tā tava līgaviņa,
Ko tik skaisti dancināji?

18172. (24208.)

Es aiz sienas klausījos,
Kas rīb tautu istabā?
Šķindē pieši, rīb zābaki, —
Danco mani bālēliņi.

18173. (24211.)

Vaija, manu vainadziņu,
Tik zīļotu, pakarotu!
Kā es viņu ienesīšu
Tāi žagaru būdiņā?

18174. (24212.)

Ai, skaistais vainadziņ,
Ai, daiļā nesājiņa,
Ne tev bija ielīgot
Tādā skuju būdiņā!

18175. (24213.)

Ai, vainag, vainadziņ,
Brīv' es tevi darināju;
Tautu dēla klētiņā
Brūna samta cepurīte.

18176. (24214.)

Ai, vaiņagu vijējiņa,
Kur tu savu loku liki?
— Es pakāru vītolā,
Lai saulīte balināja.

18177. (24216.)

Atspīd tautas istabā
Saules pītis vaiņadziņš;
Dēlu māte celdamās
Sak': saulīte uzlēkuse!

18178. (24217.)

Šauras durvis, zemi griesti,
Smuidris mans augumiņš,
Ar vaiņaga cekuliņu
Visus griestus noslaucīju.

18179. (24218.)

Bij gan Anniņa
Vaiņagu berzuse;
Jo spoža pierīte,
Ne vaiņadziņis.

18180. (24219.)

Bāliņos dzīvodama,
Es valkāju vainadziņu;
Nu aizgāju tautiņās,
Kā puķīte noziedēju.

18181. (24220.)

Daili zied sarkanrozes,
Jo dailāki vaiņadziņš,
Jo dailāki vaiņadziņš,
Pa godam novalkāts.

18182. (24221.)

Es tev lūdzu, tautu dēls,
Taisi augstas nama durvis:
Liela, gaŗa mūs' māsiņa,
Žuburaiņu kroni nesa.

18183. (24222.)

Dedzi gaiša, uguntiņa,
Tu dzisīsi šovakar;
Vizi, manu vaiņadziņu,
Tev' noņems šovakar.

18184. (24223.)

Dod, Dieviņ, lietum līt,
Man ejot tautiņās,
Lai nes brāļi vainadziņu,
Papīrā ietinuši.

18185. (24224.)
Dzied zīlīte, lakstīgala
Manā zīļu vaiņagā;
Nu būs žēli brālītim,
Netiklami atdodot.

18186. (24225.)
Es jums saku, bālēliņi,
Zemu acu nenesiet,
Es ar godu novalkāju
Jūsu pirktu vainadziņu.

18187. (24226.)
Es nopinu vainadziņu
No četrāmi rozītēm;
Kad uzliku galviņā,
Tad gāj' tautu sētiņā.

18188. (24227.)
Es pazinu kunga riju,
Pilli vadži sprigulīšu;
Es pazinu brāļu māsu,
Zelta roze vainagā.

18189. (24228.)
Es sēdēju pie galdiņa,
Man galdiņš piederēja,
Man galdiņš piederēja,
Ikām māsa vaiņagā.

18190. (24229.)
Es tautieša neraudātu,
Kaut kaŗāi aizveduši:
Kad zied puķes, maraniņas,
Es novītu vainadziņu.

18191. (24230.)
Es vidū, es vidū
Ar to rožu vainadziņu,
Visapkārt bālēliņi
Ar tērauda zobeniņu.

18192. (24231.)
Gāju, gāju to celiņu
Stāvēdama, domādama:
Tai celiņa galiņāi
Noņems manu vainadziņu.

18193. (24232.)
Galvu manu sukājiet,
Matu manu nepiniet,
Lai stāvēja mati mani
Ar māmiņas pinumiņu.

18194. (24234.)
Kam, bāliņ, tu apņēmi
Bez vaiņaga līgaviņu?
Būt' jel ņēmis ciema meitu
Ar to zīļu vainadziņu.

18195. (24235.)
Kas man bij par lielu lusti,
Brāļa sievas sagaidīt;
Atved brālis līgaviņu
Vītol' zaru vaiņadziņu.

18196. (24236.)
Kas kait man nedzīvot,
Vainadziņa nenēsāt;
Vaiņagā dārga nauda,
Viegli soļi staigājot.

18197. (24237.)
Kas man kait nedzīvot,
Vaiņadziņu nevalkāt!
Dzīvoj' zīles vieglumiņu,
Ābels ziedu baltumiņu.

18198. (24238.)
Gana agri es cēlos,
Gana dziļu rasu bridu,
Līdz sanācu, līdz sadzinu
Vaiņadziņa valkātāju.

18199. (24241.)
Māsiņ' savu vainadziņu
Pa godam valkājuse,
Visas zīles spoži spīd,
Nav neviena noritējse.

18200. (24242.)
Maza, maza man galviņa,
Mazu pirku vaiņadziņu;
Sūtu vēsti tautietim,
Lai pērk mazu galvas autu.

18201. (24243.)

Mazu brīdi pastāvēju
Ar tautieti baznīcā,
Jau manam vaiņagam
Puse zīļu nobiruse.

18202. (24244.)

Neies vairs mūs' māsiņa
Ar vaiņagu baznīcā
No šās dienas gājumiņa,
Gredzeniņa mijumiņa.

18203. (24245.)

No tā mana vainadziņa
Atspīd tautu istabiņa:
Bij manā vainagā
Vairāk zelta ne sudraba.

18204. (24247.)

Piederēja bāliņam
Sirmi zirgi, balti svārki;
Māsiņai nepieder
Visu mūžu vainadziņš.

18205. (24249.)

Puķītēm, zariņiem
Tautu meitas vainadziņš.
Tās puķītes, tie zariņi
Pieviļ manu bālēliņu.

18206. (24250.)

Zarots mans vainadziņš,
Nelien tautu klētiņā,
Laužu zaru ieiedama,
Laužu otru iziedama.

18207. (24252.)

Šorīt agri saule leca
Par visiema rītiņiem;
Šorīt agri mūs' māsiņa
Spožu bērza vainadziņu.

18208. (24254.)

Zīļota, zaļota
Saulīte lēca;
Zīļotis, zaļotis
Mans vaiņadziņis.

18209. (24255.)

Skaistu vien darināju
Ejamo vaiņadziņu,
Divi puški zelta liku,
Trešo sīka sudrabiņa.

18210. (24256.)

Skuju ļaudis, skuju zeme,
Skuju vīti vainadziņi;
Nu atveda mūs' māsiņu
Rožu vītu vainadziņu.

18211. (24257.)

Spēlē pieci spēlmanīši
Uz tā mana vainadziņa.
Krīt', spēlīte, pa manim,
Lai netika nevienam.

18212. (24261.)

Spēlē pieci spēlmanīši
Uz tā mana vaiņadziņa.
Vienam būšu, ne visiem,
Rīta māles malējiņa.

18213. (24262.)

Netīšām es iegāju
Spēlmanīšu istabā;
Spēlēdama nospēlēju
Sav' vizuļu vainadziņu.

18214. (24263.)

Spīdēt spīd, vizēt viz
Tās meitiņas vainadziņš.
Kā tam bija nespīdēt,
No kaņepu kauliņiem!

18215. (24267.)

Spīdi, vizi, vainadziņš,
Šovakar galviņā;
Spīdēs' citu vakariņu
Tautu dēla klētiņā.

18216. (24269.)

Sidrabiņa man matiņi,
Zelta viju vaiņadziņu;
Pirc, tautieti, man aubīti
Sidrabiņa knipelēm.

18217. (24272.)
Tautu meita žēlojās,
Vaiņadziņis galvu spieda.
Dievs dod miežu vasariņu,
Teikš' rudeni brālīšam.

18218. (24274.)
Tautu meita skārdu pirka
Lielajami vaiņakam;
Viņa vis nezināja,
Es nopirku cepurīti.

18219. (24275.)
Tautu meita žēlojās,
Vainadziņis galvu spieda.
Nāc pie mana bālēliņa,
Valkā smalku linautiņu.

18220. (24276.)
Tautu meitas vainadziņš
Izziedējs, izputējs!
Tautu dēla cepurīte
Pumpuros salaidās.

18221. (24277.)
Trīs vasaras dēlu māte
Linautiņu balināja.
Balin' baltu, valkā pate,
Es valkāšu vaiņadziņu.

18222. (24278.)
Vāverītes ligzdiņāi
Vairāk sūnu, ne žagaru;
Mūs' māsiņas vaiņagāi
Vairāk zelta, ne sudraba.

18223. (24279.)
Manu rožu vainadziņ,
Kur man bija tevi likt?
Žēl man bija citām dot,
Nevarēju nonēsāt.

18224. (24281.)
Vaiņadziņu darināju,
Vaiņags man piederēja;
Zīda mices nerakstīju,
Mice man nepieder.

18225. (24283.)
Vaiņags mans, rožu vīts,
Nenokrīti bāliņos;
Krīt' tautieša klētiņā
Zem dievera kājiņām.

18226. (24284.)
Vaiņags, mans rožu vīts,
Nenokrīti bāliņos;
Nokrīt' tautu klētiņā
Par Laimiņas likumiņu.

18227. (24285.)
Vaiņag, manu vaiņadziņu,
Kam tik tāļu nolīgojí?
Triju kungu zemīt' gāji,
Ceturtā ielīgoji.

18228. (24286.)
Vaiņak, manu vaiņaciņu,
Vairāk zelta, nē sudraba;
Tautu dēla cepurīte
Vairāk ruda, ne pelēka.

18229. (24287.)
Vai tā tautu istabiņa
Sēra malku kurināta?
Ne stundiņas nestāvēju,
Jau novīta vainadziņš.

18230. (24288.)
Vaiju manu lielu kaunu
Pret maniem bāliņiem:
Vidāi tautu iesēdos
Ar vītola vainaciņu.

18231. (24290.)
Veca, veca tautu meita,
Vecs vizuļu vaiņadziņš;
Kad tā pati jauna būtu,
Tad to jaunu darinātu.

18232. (24291.)
Vizuļots, vizuļots,
Māsiņ, tavs vainaciņš;
Nu drīzā laiciņā
Nobirs tavi vizulīši.

18233. (24292.)

Celies, ierbīte,
Ņem cekulīti;
Visas lauka ierbītes
Ar cekulēm.

18234. (24293.)

Cirsties gāju, kapāties
Par māsiņas vainadziņu;
Labāk mana galva krita,
Ne māsiņas vainadziņš.

18235. (24294.)

Sargaities, jaunas meitas,
Kuŗai skaists vainadziņš:
Kuŗai skaists vainadziņš,
Spers tai Zviedru vanadziņš.

18236. (24295.)

Sargaities, jaunas meitas,
Mice līda istabā.
No tās mices līduminā
Trūks vienai vainadziņa.

18237. (24296.)

Vai māsiņa, vai māsiņa,
Glabā savu vaiņadziņu:
Es redzēju dēlu māti
Baltu mici cilājam.

18238. (24300.)

Ej, māsiņ, pat' apraugi,
Ja netici brāliņam:
Ozolota tautu zeme,
Noraus tavu vainadziņu.

18239. (24299.)

Dziediet, meitas, dziediet, meitas,
Gan jūs gauži raudāsiet:
Trūks tāi jūsu pulciņā
Viena zīļu vainaciņa.

18240. (24301.)

Mūc, mūc, māsiņa,
Nu tevi mičos,
Nu tevi mičos
Ar baltu micīti.

18241. (24303.)

Turies, māsiņa,
Cik varēdama,
Nu tevi vedīs
Nelaimes klētī.

18242. (24307.)

Mičojiet, mičotāji,
Negaidiet gaiļa laika,
Lai gailītis neaizdzied
Ar vizuļu vainadziņu.

18243. (24309.)

Pulkiem ļaužu vien staigāja
Pašā gaiļu laiciņā.
Vai gribēja zagšus zagt
Mūs' māsiņas vaiņadziņu?

18244. (24311.)

Jā, Dieviņ, jā, Dieviņ,
Trīs reiziņ' gaiļi dzied!
Nu pāriešu sētiņā
Ar sudraba vainaciņu.

18245. (24313.)

Tautu dēls lielījās,
Priežu klēti būvējot, —
Man' māsiņu cepuroja
Vecā salmu gubenī.

18246. (24314.)

Rikšiem laidu kumeliņu
Pār ābola atmatiņu,
Es cerēju sav' māsiņu
Vēl atrast vaiņagā.

18247. (24315.)

Vai, Dieviņ, vai, Dieviņ,
Māsa grib kupčoties;
Brāļi sveces dedzināja,
Nu ņems māsas vaiņadziņu.

18248. (24316.)

Vai, māsiņ, vai, māsiņ,
Ko jel tava sirds nu saka?
Brāļi sveces dedzināja,
Nu ņem tavu vaiņadziņu.

18249. (24317.)

Dedziet, brāļi, gaišu guni,
Nu ņems manu vainaciņu,
Lai dievēri nesamina
Zem savām kājiņām.

18250. (24319.)

Jaunajam bāliņam,
Tam māsiņas vairāk žēl,
Tas raudāja jo gaužāki,
Uguntiņu turēdams.

18251. (24320.)

Vaktējies, tautu meita,
Nu zags tavu vaiņadziņu:
Visas tautas sveces dedza
Pašā gaiļu laiciņā.

18252. (24321.)

Vai, Anniņ, man' māsiņ,
Turi cieti vaiņadziņu,
Neļauj to kustināt
Bez apaļa dālderīša.

18253. (24322.)

Ai, vecais bālēliņ,
Steidzies drīzi istabā,
Jau tautiņas naudu skaita
Par māsiņas vainadziņu.

18254. (24323.)

Ak, tu šķelmis tautu dēls,
Sak' man lētu vainaciņu;
Tavs kumeļš maksā simtu,
Nevelk manu vainaciņu.

18255. (24324.)

Ar naudiņu es piedzimu,
Ar naudiņu nomirīšu;
Ar naudiņu lai noņēme
Tautas manu vainadziņu.

18256. (24328.)

Labāk dzēru purviņā
Ķikurainu ūdentiņu,
Ne kā dzēru al' ar medu
Par māsiņas vainadziņu.

18257. (24329.)

Liela pulka bāluliņu,
Ko tie man laba dara?
Raudādami naudu skaita
Par māsiņas augumiņu.

18258. (24330.)

Lieciet vaļu, bālēliņi,
Lai māsiņa andelēja:
Lai pārdeva vainadziņu,
Lai pirk ūdra cepurīti.

18259. (24332.)

Maksā manis vaiņadziņis
Simtu marku piecdesmit.
Kā tas dārgi nemaksās,
Dārga pati valkātāja.

18260. (24333.)

Man rociņas nosalušas
Kā lediņa gabaliņi,
Tautu naudu līdzinot
Par māsiņas vainadziņu.

18261. (24334.)

Sak', vecaju bālēliņu,
Ko vērts māsas vainadziņis?
— Dod, tautieti, simts dāl-
deru,
Ņem ar visu valkātāju.

18262. (24336.)

Sīki, smalki lietus lija
Pār šo zemes gabaliņu;
Sīki tautas naudu skaita
Par māsiņas vaiņadziņu.

18263. (24339.)

Bāla, bāla mūs' māsiņa,
Tautas naudu saņēmusi.
Sviež zemē tautas naudu,
Saņem savu greznumiņu.

18264. (24340.)

Agri sniegi sasniguši,
Zaļa zāle pagalmā;
Agri tautas noņēmušas
Māsai zīļu vainadziņu.

18265. (24344.)

Ai, Dieviņi, ai, Laimiņa,
Ko tu biji nolikuse:
Plenderam, dzērējam
Noņemt manu vainadziņu!

18266. (24347.)

Ai, māsiņ cietu sirdi,
Vainaciņa neraudāji!
Man nobira asariņa,
Aiz galdiņa veŗoties.

18267. (24349.)

Aile, manu vaiņadziņu,
Krūkļu pītu, alvu lietu!
To paņēma tautu dēls,
Sudrabiņa dēvēdams.

18268. (24351.)

Pērn es pirku vainadziņu,
Šogad vairs nevalkāju;
Brāļi galvas vien grozīja,
Dārgu naudu izdevuši.

18269. (24354.)

Aiju, manu vainadziņu,
Tik jaunai noņemot!
Tā bij manas pašas vaina,
Augsti cēlu valkādama.

18270. (24355.)

Aija, manu vaiņadziņu,
Vairāk zelta, ne sudraba!
Mīl pašai valkājot,
Žēl tautām noņemot.

18271. (24360.)

Ai, rudeni, pavasari,
Tu man laba nedarīji:
Rudens jēma vainaciņu,
Pavasaris gredzentiņu.

18272. (24361.)

Ai, skaistais vainadziņ,
Ai, daiļā vijējiņa,
Abi divi palikāt
Neveiklīša rociņā.

18273. (24363.)

Saderēja man dziesmiņa
Ar visiem ļautiņiem;
Dieviņš dod saderēt
Ar vainaga ņēmājiņu.

18274. (24365.)

Bērziņam div' valiņas:
Aug lapiņa, krīt zemē;
Man nebija vienas vaļas:
Vaiņadziņu novalkāt.

18275. (24366.)

Bērziņam lapas bira,
Citas auga tāi vietā;
Man noņēma vaiņadziņu,
Ne mūžā neuzlika.

18276. (24367.)

Bērziņš auga iz akmiņa
Sudrabiņa lapiņām;
Man nopina māmuņīte
Noceļamu vaiņuciņu.

18277. (24368.)

Bērziņami lapas plauka,
Kad vaiņagu darināju;
Salna rāva bērzam lapas,
Tautiets manu vaiņadziņu.

18278. (24370.)

Bij tādam delverim
Noņemt manu vaiņadziņu!
Es būt' savu vaiņadziņu
Pie māmiņas novalkājse.

18279. (24371.)

Bij tādam vējiņam
Vītoliņu vēcināt!
Bij tādam nelietim
Noņemt manu vainadziņu!

18280. (24373.)

Daiļi savas kājas āvu,
Daiļi liku vainadziņu;
Vai tādam neliešam,
Noņemt manu vainadziņu!

18281. (24375.)
Dēlu māte man noņēma
Lagzdu ziedu vaiņadziņu.
Man aizgāja trīs dieniņas,
Viena zieda meklējot.

18282. (24376.)
Es nopinu ganīdama
Lazdu ziedu vaiņadziņu;
Atnākusi dēlu māte;
Nojem manu vaiņadziņu.

18283. (24378.)
Div' kalniņi noziedēja
Sarkaniem ziediņiem;
Div' māsiņas godā tapa
Ar to vienu vaiņadziņu.

18284. (24379.)
Dzērve kliedz, meita raud
Staiga purva maliņā;
Dzērve kliedza, kājas sala,
Meita raud vainadziņa.

18285. (24380.)
Es, māmiņa, tav' meitiņu
Pats aizvedu, pats atvedu,
Vainadziņu vien noņēmu
Par pļaviņas ganījumu.

18286. (24381.)
Es noviju vainadziņu
Daugaviešu lejiņā;
Tur noviju, tur palika
Daugaviešu rociņā.

18287. (24382.)
Es saviju vainadziņu
Simtu puķu trejdeviņu.
Pirka kungi, nenopirka,
Nāca tautas, tās noņēma.

18288. (24383.)
Es tad dotu savu mantu,
Visu savu bagātību,
Kad kas manu vainadziņu
Otreiz liktu galviņā.

18289. (24384.)
Es tautām noganīju
Baltu auzu tīrumiņu;
Par auziņu ganījumu
Noņem manu vainadziņu.

18290. (24385.)
Es tev lūdzu, līgaviņa,
Glabā manu cepurīti,
Kā es tavu vainadziņu
Visu mūžu paglabāju.

18291. (24387.)
Es teciņus vien tecēju
Pie vaiņagu vezumiņa;
Tecēdama ieraudzīju
Sav' vaiņaga ņēmējiņu.

18292. (24388.)
Gana gudri es dabūju
Lakstīgalas vainadziņu:
Dažu labu ievas krūmu
Cauri līdu, pāri lēcu.

18293. (24391.)
Godam dzimu, godam augu,
Godam gribu nodzīvot;
Ar godiņu noņemiet,
Tautas, manu vainadziņu.

18294. (24392.)
Grūž porā, grūž ellē
Tautu meitas vaiņadziņu!
Tādu ceļu viņa gājse,
Tā iet viņas vainadziņš.

18295. (24397.)
Ja ar godu, tad ar godu
Ņemiet manu vaiņadziņu;
Neņemiet celiņā,
Ne celiņa maliņā.

18296. (24398.)
Jau man gaudi, jau man žēl,
Vēl man dara darāmo:
Jau atšķīra no māmiņas,
Vēl noņēma vainadziņu.

18297. (24399.)

Jaunajam bērziņam
Vējš nolauza galoknīti;
Kam bij man tik jaunai
Nojemt savu vainaciņu!

18298. (24400.)

Kādēļ manis vainadziņis
Krīt zemē skanēdams?
Vienu nakti vien gulēju
Pie nelieša tēva dēla.

18299. (24402.)

Kalnā kāpu, tur nokrita
Mans vizuļu vainadziņš.
Dieviņš zina, to kritumu
Vai es vaira atdabūšu.

18300. (24404.)

Kam, māsiņa, grazni augi,
Kam zīlītes šūdināji?
Viens netiklis tēva dēlis
Noņem tavu vainadziņu.

18301. (23407.)

Kad es gribu es nocērtu
Zaļa bērza virsaunīti;
Kad es gribu, es noņemu
Jaunas meitas vainadziņu.

18302. (24410.)

Kas redzēja priedei ogas,
Kad tai ziedi noziedēja?
Kas redzēja māsiņai
Tautās rožu vainadziņu?

18303. (24412.)

Kaut man būtu bālēliņš
Jel strazdiņa lielumā,
Nenoņemtu vainadziņu
Iedzimtāi vietiņā.

18304. (24414.)

Ķeparītis tautu dēls
Platajām kājiņām,
Tas norāva mūs' māsiņas
Zelta zaru vainadziņu.

18305. (24415.)

Ķizu ķizu, māsiņa,
Paraudi žēli,
Kam mīļi runāji
Ar tautu dēlu!
Būt' dzedri runājse,
Būt' atsacījse.

18306. (24416.)

Klusu, klusu audzināju
Ciemā savu līgaviņu;
Nu ļautiņi padzirdēja,
Ka noņēmu vainadziņu.

18307. (24417.)

Ko Dievam es sariebu,
Ko savai māmiņai?
Pašu piektu vakariņu
Noņem manu vainadziņu.

18308. (24418.)

Ko, māsiņa, tu nu raudi
Vaira sava vainadziņa?
Pati gāji tautiņās,
Aŗājiņa gribēdama.

18309. (24419.)

Ko tautām grēka dara
Mans vizuļu vainadziņš?
Ne tas tautu biržu līda,
Ne ozolu darināja.

18310. (24420.)

Ko, tautieti, tu raudāji?
Tāds tu biji, tāds paliki;
Es raudāju, man bij žēl,
Man noņēma vainadziņu.

18311. (24421.)

Krīt zemē kļava lapa,
Krīt dziļē ūdenē;
Krīt zemē vainadziņš,
Krīt nelieša rociņē.

18312. (24422.)

Kupla liepa, zemu zari,
Cauri līdu raudādama:
Ciema puiši, bālēliņi,
Noņem manu vainadziņu.

18313. (24425.)
Lieli vēji nolauzuši
Pura bērza galotnīti;
Lielas tautas noņēmuši
Māsiņai vaiņadziņu.

18314. (24429.)
Lustīgam, vēlīgam
Noņemt manu vainadziņu;
Vai es biju ne lustīga,
Vainadziņu valkādama?

18315. (24432.)
Man bij skaists vainaciņš
Sudrabiņa lapiņām;
Ņem vainagu dēlu māte,
Mani pašu tautu dēls.

18316. (24433.)
Pēc māsiņas tā neraudu,
Kā pēc māsas vainadziņa:
Vizēj' visi sētmalīši,
Māsiņai staigājot.

18317. (24436.)
Migla, migla, liela rasa,
Tā man laba nedarīja:
Migliņā neredzēju,
Kas noņēma vaiņadziņu.

18318. (24439.)
Mīļi, mīļi tā vārdiņi,
Kas pirmais bildināja;
Silta, silta tā rociņa
Kas nocēla vaiņadziņu.

18319. (24441.)
Ne mūžam nedabūšu,
Kas pazuda šoruden:
Pazūd' man balti vaigi,
Pazūd' pērļu vainadziņš.

18320. (24442.)
Neba lielas lietas dēļ
Es pārdevu vainadziņu:
Par to vecu tautu dēlu,
Kā par praula gabaliņu.

18321. (24443.)
Neba dižas vainas dēļ
Noņem manu vainadziņu:
Mazu brīdi pastāvēju
Ar tautieti baznīcā.

18322. (24446.)
Ņem, tautiet, vainaciņ'
Vieglajām rociņām,
Lai galviņa nesāpēja
Visu mūžu dzīvojot.

18323. (24448.)
Neraudātu, neraudātu
Savu zīļu vaiņadziņu,
Gan es biju grūt' redzējse,
Vaiņadziņu valkādama.

18324. (24449.)
Noņem tautas vainadziņu,
Noņem līdzi vieglumiņu.
Vai bij manas vieglas dienas
Zem vainaga gulējušas?

18325. (24453.)
Pate vārna pelci jauca,
Pate gāja mazgāties;
Pats tautietis izvainoja,
Pats noņēma vaiņadziņu.

18326. (24454.)
Pats māsiņu izaudzēju,
Pats māsai maizi devu,
Pats noņēmu vainadziņu
Tautu galda galiņā.

18327. (24456.)
Pieviļ mani sveši ļaudis,
Gana gudri dzīvojot:
Noņem manu vainadziņu
Ar bērziņa žagariņu.

18328. (24458.)
Pirmo reizi es atnāču,
Lai palika pēdīgā;
Pirmās reizes nākumiņu
Noņem manu vainadziņu.

18329. (24459.)

Pirc, tautieti, man puķīti
Sudrabiņa lapiņām,
Kam noņēmi vaiņadziņu
Pašā ziedu laiciņā.

18330. (24460.)

Pirc, tautieti, Rīgā autu
Zeltītām maliņām;
Es neņemšu kādu nieku
Pret to savu vaiņadziņu.

18331. (24465.)

Pircin pirkta man zemīte,
Pircin zemes arājiņš:
Ar pūriņu zemi pirku,
Ar vaiņagu arājiņu.

18332. (24466.)

Plata upe, šaura laipa,
Pāri gāju raudādama;
Iekrīt mans vaiņadziņš,
Mūžam vaira nedabūju.

18333. (24467.)

Pūt, pūt, vējiņi,
Putini spalvas!
Klētēi pelēku
Vistiņu plūca.

18334. (24470.)

Puķīt' rāvu tecēdama
Otra kunga pagastā;
Par puķītes rāvumiņu
Ķīlā manu vainadziņu.

18335. (24473.)

Nu raudi, māsī,
Nu tiesa raudāt;
Neraudi mūžā
Dzīvodama.

18336. (24474.)

Bij man viena rieksta dēļ
Smuidru lazdu nolocīt?
Bij man vienas sievas dēļ
Meitai ņemt vaiņadziņu?

18337. (24475.)

Ripu, ripu pār istabu
Mans vizuļu vaiņadziņš;
Paldies saku tautiešam,
Tas paspēra pabeņķī.

18338. (24476.)

Rozes zied, magonītes
Manāi zīļu vaiņagā.;
Raudāj' Dēkla, raudāj' Laima,
Redz netikli nojemam.

18339. (24477.)

Sadien miezis ar apeni
Vienā mucas dibenā;
Dievs dod mums sadienēt
Ar vaiņaka ņēmājiņu.

18340. (24479.)

Sāpēt sāp man galviņa,
Kā tā sāp, kā nesāp?
Sāpēj' zīļu vaiņadziņa,
Ko valkāju bāliņos.

18341. (24480.)

Sausa krūkle noziedēja
Miglajā rītiņā;
Jauna meita pārdevuse
Atraitņam vaiņadziņu.

18342. (24481.)

Saucu pilnu saukumiņu,
Vidū tautu stāvēdama;
Redzu savu vaiņadziņu
Zūdam tautu rociņā.

18343. (24482.)

Šim piederu, tam piederu,
Vaiņadziņu valkādama;
Tad vienam piederēju,
Kad noņēma vaiņadziņu,

18344. (24484.)

Sēri dzimu, sēri augu,
Sēri nesu vaiņadziņu;
Ar godiņu noņemat
Sēri nestu vaiņadziņu.

18345. (24485.)
Sen sacīju, nu es iešu
Ar tautām dalībās:
Uz robeža cimdi krita,
Vaiņags tautu rociņā.

18346. (24486.)
Sirdi manu, dūšu manu
Zaļa vara kaldinātu;
Jau piecīšu tēv' ar māti,
Vēl noņēma vaiņadziņu.

18347. (24487.)
Skaists bij manis vaiņaciņis,
Vairāk zelta, ne sudraba;
Novizēja, nospīdēja
Tautu galda galiņā.

18348. (24488.)
Skrapšējās, kad izdzēru
Ābel's koka biķerīti;
Skrapšējās, kad noņēmu
Jaunas meitas vaiņadziņu.

18349. (24489.)
Spīdi, spīdi, vizi, vizi,
Manu zīļu vaiņadziņu!
Apžib acis tautiešam,
No gāliņas nojemot.

18350. (24490.)
Vaiņag, manu vaiņadziņu,
Vairāk zelta, ne sudraba,
Kā saulīte norietēja,
Tautiņām noņemot.

18351. (24491.)
Stāvu vien pastāvēju
Ar tautieti klētiņā,
Saka mani gulējušu,
Noņem manu vainadziņu.

18352. (24494.)
Zuda man, kas man zuda,
Zuda zīļu vainadziņš;
Tika man, kas man tika,
Tika miežu arājiņš.

18353. (24497.)
Sveša māte mani ņēma
Savam govu ganiņam.
Kad tu mani ganam ņēmi,
Kam noņēmi vaiņadziņu?

18354. (24498.)
Sveši ļaudis gan gribēja,
Lai es raudu vainadziņa.
Neraudāšu, neraudāšu,
Ar godiņu nonēsāju.

18355. (24507.)
Tautu dēla mīļi vārdi
Noņem manu vainadziņu;
Gan bij mīļi noņemot,
Ne tik mīļi dzīvojot.

18356. (24508.)
Tautu dēlis man vaicāja,
Kādu pirkti vaiņadziņu.
Pirc, tautieti, melna samta,
Melnas manas uzactiņas.

18357. (24510.)
Tautu dēls, viltenieks,
Izkrāpj mani vizināt;
Ne par velti vizināja,
Ķīlām ņēma vainadziņu.

18358. (24513.)
Tautu meita noraudāja
Vienu vecu vaiņadziņu;
Kā es gauži neraudāju
Sava īsta bālēliņ'?

18359. (24514.)
Tautu meita, pijolīte,
Spēlēdama vien staigāja;
Spēlēdama nospēlēja
Savu zīļu vainaciņu.

18360. (24515.)
Tautu meitas vaiņagam
Rēdes vien palikušas;
Kad neņemtu mans brālītis,
Ne to pašu nepaliktu.

18361. (24516.)

Tēvam žēl, mātei žēl
Mana skaista vainadziņa;
Sirsniņ, munu pieciešanu,
Tautiņām noņemot.

18362. (24517.)

Tev, griķīt, platas lapas,
Paslēp pērli migliņā;
Tev, bāliņ, daudz naudiņas,
Izpirc manu vainadziņu.

18363. (24518.)

Strauja, strauja upe tek
Sarkaniem burbuļiem;
Tur noslīka mūs' māsiņas
Sarkans rožu vainadziņš.

18364. (24521.)

Trīs gadiņi savalkāju
Tautu dotu gredzentiņu,
Ceturtā gadiņā
Noņem manu vainadziņu.

18365. (24522.)

Trīs reizītes vien aizgāju
Ar māmiņu baznīcā,
Trīs reizītes vien uzliku
Savu zīļu vainadziņu.

18366. (24525.)

Tu, māsiņ, gan domā,
Ka man tevis žēl nebij:
Man rociņa trīsēt trīs,
Tev ņemot vainadziņu.

18367. (24526.)

Tu, tautieti, klāt stāvēji,
Kad es pirku vaiņadziņu,
Kam tu man nesacīji,
Kā es ilgi nenēsāšu?

18368. (24527.)

Tūdaliņ gāzīsies
Rakstītās kamaniņas;
Tūdaliņ noņemsim
Meitai zīļu vainadziņu.

18369. (24530.)

Uz robežas ganīdama,
Ne rīkstītes nenogriežu,
Aiz ko mans robežnieks
Noņem manu vainadziņu?

18370. (24531.)

Uz spēlītes es dziedāju,
Uz spēlītes gavilēju,
Uz spēlītes lai noņēma
Manu zīļu vainaciņu.

18371. (24532.)

Vainadziņa noraudāju,
Kā i tēva, māmuliņas:
Vaiņagā dārga nauda,
Viegli soļi staigājot

18372. (24539.)

Vaņadziņu valkādama,
Es nenieka nebēdāju;
Kad noņēma vaiņadziņu,
Bēda bēdas galiņā.

18373. (24541.)

Vai bij ļaužu valodiņa
Vaiņagā gulējuse?
Noņem manu vaiņadziņu,
Noņem ļaužu valodiņu.

18374. (24542.)

Vai bij lieta, vai nelieta,
Kas noņēma vainadziņu?
Kad būt' lieta noņēmusi,
Tad tik gauži neraudātu.

18375. (24544.)

Vaļa, vaļa tev, bērziņi,
Spēlēt zelta lapiņām;
Kaut man būtu tā vaļiņa
Ar to zīļu vaiņadziņu!

18376. (24546.)

Vējš nolauza līgodams
Pura bērza galoknīti;
Man noņēma vaiņadziņu,
Ne mūžā neuzlika.

18377. (24548.)

Vēl bij man nātrai būt,
Dzeldināti ravētāju;
Vēl bij man meitai būti,
Rūdināti tēva dēlu.

18378. (24550.)

Viņas puses raudevīte
Atsajira šai pusē;
Noraunam cekuliņu,
Lai tā vaira neaizskrēja.

18379. (24552.)

Visu dienu silu bridu,
Vainadziņu vairodama;
Izbrien' sila maliņā,
Noņem tautas vainadziņu.

18380. (24554.)

Citas meitas ruden ved,
Mani ved vasarā;
Noņem manu vainadziņu
Pašā ziedu laiciņā.

18381. (24557.)

Ai, māsiņ, ai, māsiņ,
Kur jaunais bālēliņš,
Kas ņems tavu vainadziņu
No tās tautu māmuliņas?

18382. (24558.)

Vaile, manu vainadziņu,
Vairāk zelta, ne sudraba,
Uzliek tautu cūkganam
Par kalniem ritināt!

18383. (24560.)

Ai, skaistaju vainadziņu,
Kur bij man tevi likt?
Līdzi vesti nevarēju,
Žēl atstāt māsiņai.

18384. (24562.)

Ei, smuidrā tautu meita,
Kur tu liki vainadziņu?
Tur pakāru ozolā,
Lai ņem cita mātes meita.

18385. (24563.)

Aiznesat māmiņai
Simtu labu vakariņu;
Mazajai māsiņai
Manu zīļu vainadziņu.

18386. (24564.)

Aud, māmiņa, platu jostu,
Šūdin' šauru vainadziņu:
Pate jostu nonēsāju,
Tautas ņēma vainadziņu.

18387. (24565.)

Audz, liepiņa, žuburaina
Mana ceļa maliņā
Tur uzkāra, kad noņēma,
Manu zīļu vainadziņu.

18388. (24566.)

Es brālīti appuškoju,
Vainadziņu gribēdama;
Brālīts ņēma vecu sievu,
Es vaiņaga nedabūju.

18389. (24567.)

Es puškoju māsiciņu
Savu rožu vainadziņu:
Man nav māsas dzeltainītes,
Ko pušķoti bāliņos.

18390. (24569.)

Ja būs laba māsiciņa,
Došu savu vainadziņ';
Ja būs kāda šķeterīte,
Likšu pūra dibenī.

18391. (24570.)

Kādu godu es dabūju,
Brāļam kreklu velēdama?
Man uzlika brāļa sieva
Auzu salmu vainaciņu.

18392. (24572.)

Kariet manu vainaciņu
Pašāi klētes dibanāi,
Lai māmiņa neredzēja,
Lai tā gauži neraudāja.

18393. (24573.)

Kas nu man laba tika,
Brāļa kreklu velējot?
Mārša savu vainaciņu
Atpakaļ aizstellēja.

18394. (24574.)

Kas spīdēja, kas vizēja
Tīruminā galiņā?
Spīd māsiņas vainadziņš,
No tautām atnesam.

18395. (24575.)

Kas to manu vainadziņu
Pāri nese sētiņā?
Jaunākais bālēliņš
Zobeniņa galiņā.

18396. (24577.)

Kas tur spīd, kas tur viz
Mūsu klētes dibinā?
Tur spīdēja, tur vizēja
Manis zīļu vaiņadziņš.

18397. (24579.)

Kaut man būtu tautiņās
Jele viena māsaciņa,
Kas to manu zīļu rotu
Jel svētdien pavalkāja!

18398. (24580.)

Ķize, ķize tav, māsiņa,
Raudi, raudi asarām!
Kam vaicāji padomiņa,
Ar tautām derēdama?

18399. (24581.)

Ko tautām skādi dara
Manis zīļu vaiņadziņš?
Visu nakti karināja
Zobeniņa galiņā.

18400. (24582.)

Kur bij man tevi likt,
Manu skaistu vainadziņu?
Pūrā liku, sapelēja,
Vadzī kāru, žēl darīja.

18401. (24584.)

Kur es likšu, kam es došu
Savu skaistu vaiņadziņu?
Ni man māsu bāliņos,
Ni māsicu tautiņās.

18402. (24591.)

Labāk savu vaiņadziņu
Pret celmiņu sadauzīju,
Nekā devu māsicai
Aizkrāsnē novalkāt.

18403. (24592.)

Labi, tautas, darījāt,
Ka nācāt šorūden:
Jūs māsiņu aizvedāt,
Man palika vaiņadziņš.

18404. (24593.)

Vaiņadziņu noraudāju,
Kā pēc tēva, māmulītes,
Redz' ražani piederam
Tautu dēla māsiņai.

18405. (24594.)

Lieciet manu vainadziņu
Jaunās māsas galviņā,
Nelieciet pūriņā,
Lai galviņa nesāpēja.

18406. (24595.)

Māršī, tavu vainadzīnu
Bez ziedīnu nevalkāš';
Slēdz pūrīnu, dod jostīnu,
Ta valkāšu vainadzīn'.

18407. (24598.)

Man vaicā māmuliņa,
Ko atnesu no meitiņas.
Vainadziņu vien atnesu
Pātadziņas galiņā.

18408. (24601.)

Migliņā neredzēju,
Kas noņēma vaiņadziņu;
Saulītē ieraudzīju
Tautu dēla rociņā.

18409. (24602.)
Mīļā Māŗa man vaicāja,
Ko es nesu rociņā.
Mūs' māsiņas vainadziņu,
Ar godiņu savalkātu.

18410. (24603.)
Nāc laukā, bālēliņi,
Tautas dara varas darbu:
Tautas pina kumeliņu,
Manu vaŗa vainadziņu.

18411. (24605.)
Nedoš' tautas māsiņai
Savu zīļu vainadziņu.
Tin, bāliņ, nēzdogā,
Nes mazai māsiņai.

18412. (24606.)
Ņem, brālīti, to māsiņu,
Tai ražanis vainadziņš,
Lai es arī pavalkāju
To ražanu vainadziņu.

18413. (24607.)
Jem zemē, tautu dēli,
Mūs' māsiņas vainadziņu!
Kā nojēmi, tā pakāri
Zobeniņa galiņā.

18414. (24609.)
Nepiedien, nepiedien
Tam mazam cālīšam,
Tam mazam cālīšam
Dižas meitas vainadziņis.

18415. (24611.)
Nu man luste, nu man luste,
Nu brālītis sievu ņēma,
Nu brālītis sievu ņēma,
Man būs zīļu vainadziņš.

18416. (24612.)
Es pārlaužu zobentiņu
Pirmajā vakarā,
Redzēj' māsas vainadziņu
Snaudulītes galviņā.

18417. (24615.)
Puķu pinu vainadziņu,
Sudrabiņu taupīdama;
Taupīdama sataupīju
Jaunajai māsiņai.

18418. (24616.)
Meitu māte priecājās,
Šķiet meitiņu atvedot;
Vainadziņu vien atveda
Zobentiņa galiņā.

18419. (24617.)
Šorīt manis vainadziņis
Zelta miglu nomiglojis,
Zelta miglu nomiglojis
Tautu meitas gāliņāi.

18420. (24618.)
Sit, tautieti, zelta vadzi
Savā priežu klētiņā,
Kur pakārsi, kad noņemsi,
Manu skaistu vainadziņu.

18421. (24620.)
Sviedu šautru, teku pate
Ap resnaju ozoliņu,
Redzēj' savu vainadziņu
Ozoliņa zariņāi.

18422. (24623.)
Tautas manu vainadziņu
Jūŗā nesa slīcināt.
Pērles grima dibinā,
Vizbulīši virsu peld.

18423. (24626.)
Tautas, manu vainadziņu
Zemē vien nemetat!
Nojemat, uzliekat
Man' jaunai māsiņai.

18424. (24629.)
Tautas manu vainadziņu
Svież kalnā, svież lejā.
Jums, tautiņas, smiekla lieta,
Man jāraud asarām.

18425. (24632.)
Tautas manu vainadziņu
Caur ābeļu birzi nesa;
Es to tautu kumeliņu
Caur ērkšķiem tecināju.

18426. (24634.)
Tautu dēla mīļi vārdi,
Lai guļ elles dibenā,
Kā guļ mans vaiņadziņš
Nevalkāts pūriņā.

18427. (24635.)
Tautu meita man nedeva
Sava veca vaiņadziņa.
Kā es tev novēlēju
Savu jaunu bālēliņu!

18428. (24636.)
Tīšām daru tautiešam,
Kam tas mani jaunu ņēma:
Cik iegāju klētiņā,
Tik valkāju vainadziņu.

18429. (24637.)
Tīšu, tīšu brālītim
Salauzīju zobentiņu,
Ko tas manu vainadziņu
Zobenā vēsināja.

18430. (24643.)
Valkā pate, tautu meita,
Savu labu ieradumu:
Galvā puiša cepurīte,
Rokā zīļa vainaciņš.

18431. (24645.)
Vedekliņa, brāļa sieva,
Savītušu vaiņadziņu;
Man vaidziņi sarkanbalti,
Pieder rožu vaiņadziņis.

18432. (24647.)
Vizi, vizi, Daugavina,
Sarkanām viziņām;
Tā viz man vaiņadziņš
Tautu dēla klētiņā.

18433. (24651.)
Dēlu māte lielījās,
Skaistu aubi uzliekot;
Es būt' tādu pašuuse,
Sestdien traukus mazgājot.

18434. (24652.)
Dēlu māte mici vilka
No kabatas domādama.
Kā nevilka domādama, —
Deviņiem ielāpiem!

18435. (24653.)
Skataties, bālēliņi,
Māsai aube greiži stāv.
Eit' mežā, cērtiet stuti,
Māsai aubi atspiediet.

18436. (24654.)
Es domāju šorudeni
Pirkties jaunu vaiņadziņu,
Patraucās tautu dēlis,
Nopirk' zīda nēzdodziņu.

18437. (24660.)
Gludu galvu saglaudīju,
Tautiņās laizdamās;
Dēlu māte, daklupusi,
Kā vanaģe izplūkāja.

18438. (24662.)
Kas tā tāda mičotāja?
Divi stundas mici lika,
Divi stundas mici lika,
Trešo sēja lakatiņu.

18439. (24667.)
Es redzēju dēlu māti
Mellu mici celējam.
Vai tā bija izmazgāta
Sivēniņu silītē.

18440. (24669.)
Liec gālā, jauna vista,
Vecas vistas cekuliņu!
Redz, kur smuki piederēja
Vecas vistas cekuliņis.

18441. (24671.)
Man aptina dēlu māte
Bubulaiņu galvas autu.
Ņemat, brāļi, ēvelīti,
Ņodzenat bubulīšus.

18442. (24675.)
Vai, māsiņa, vai, māsiņa,
Veca tava mičotāja,
Veca tava mičotāja,
Nokrupuši pirkstu gali.

18443. (24678.)
Mičo labi, mičotāja,
Lai netopi sutināta;
Speltē suta ievas vice,
Ar to tevi sutināšu.

18444. (24683.)
Neliecies, mūs' māsiņa,
Cita vīra cepurīti;
Liecies sava arājiņa,
Vai bij šāda, vai bij tāda.

18445. (24686.)
Raugaities, bālēliņi,
Mēs māsiņu godējam:
Mēs vainagu noņemam,
Balt' autiņu uzliekam.

18446. (24687.)
Rokā vieni paturēju
Tautu dēla cepurīti;
Vai, manīte sūrdienīte!
Tūdaļ sauca līgaviņu.

18447. (24691.)
Sienu mešu kaudzītē,
Tai jumtiņa nevajaga;
Ņemu jaunu līgaviņu,
Tai vajaga cepurītes.

18448. (24694.)
Sen cerēju tautiešami
Melnu santa cepurīti;
Nu uzlika māsiņai
Melnas cūkas pavēderi.

18449. (24695.)
Skataties, bālēliņi,
Kādu mici māsai lika.
Kad nelika zīda mici,
Mičo pašu mičotāju.

18450. (24696.)
Apraugieti, bālēliņi,
Vai ir smalkas miču spices;
Ja nav smalkas miču spices,
Kņopējiet mičotāju.

18451. (24699.)
Tieva, gaŗa mūs' māsiņa,
Zema, resna mičotāja.
Ceļat krēslu, veļat baļļu,
Lai pakāpa mičotāja.

18452. (24700.)
Trīs gadiņus tautu dēls
Rīgā mici šūdināja;
Nu vajaga galvā likt,
Nu sacīja: ne gatava.

18453. (24703.)
Cik, māsiņa, tev prātiņa,
Cik gudrības galviņā?
Pārdod' zīļu vainadziņu
Par to slēšu lupatiņu.

18454. (24705.)
Svied zemē, svied zemē,
Neklājās, nevedās
Jaunajai cālītei
Vecas vistas cekuliņš!

18455. (24709.)
Liec, māte, mici,
Cērt labu pliķi,
Lai māk micīti
Pa godam valkāt.

18456. (24711.)
Mičo māsiņu,
Cērt labu pliķi,
Lai mīļo vīru,
Klaus' vīra māti.

18457. (24713.)

Mičoju, mičoju
To tautu meitu,
Uz mūžu mičoju,
Ne vienu dienu!

18458. (24716.)

Ai, māsiņas, ai, māsiņas,
Vairāk sievu, ne meitiņu;
No meitiņu sievas virta,
Nevert meitas no sieviņu.

18459. (24717.)

Dziedat, sievas, dziedat, sievas
Viena sieva vairumā;
Raudat, meitas, raudat, mei-
Viena meita mazumā! [tas,

18460. (24725.)

Jauna cāle ietecēja
Vecu vistu pulciņā
Es jums lūdzu, vecas vistas,
Neknābiet jaunu cāli!

18461. (24728.)

Jaunākaja mūs' māsiņa
Ietek sievu pulciņā;
Iztek rokas lauzīdama,
Asariņas slaucīdama.

18462. (24730.)

Nu Jūliņa iebridusi
Smalkā linu druviņā;
Nu Māriņa ieņēmusi
Savā sievu pulciņā.

18463. (24736.)

Te bij saule, te pazuda
Melnajos mākoņos;
Te bij meita, te pazuda
Vecu sievu pulciņā.

18464. (24737.)

Tūdaliņ, tagadiņ
Saulīte grozās:
Te bij meitiņa,
Nu kļuva sieviņa.

18465. (24738.)

Vai, Dieviņ, kas par sniegu!
Māsai galva apsniguse;
Nenokusa saulītē,
Ne siltā istabā.

18466. (24739.)

Ai, galviņa, man' galviņa,
Treju rotu nesējiņa:
Priekš micīte, pēc micīte,
Vidū zīļu vainadziņš.

18467. (24743.)

Vai, Lībiņa, vai, māsiņa,
Šauri tavi galvas auti,
Priekšā tavas acis redz,
Pakaļā matu galus.

18468. (24744.)

Ai, skaistaja man' māsiņa,
Kam gāj' jauna tautiņās?
Kā nu nāksi bāliņos,
Leišu mice galviņāi.

18469. (24745.)

Ak, tu Dievs, lietiņš līst,
Silā jaunas pekas aug:
Uzliek mūsu māsiņai
Sila peku galviņā.

18470. (24746.)

Apsien manu linautiņu,
Apsien dižus sirdēstiņus;
Vainadziņu valkādama,
Es dzīvoju bez sirdēsta.

18471. (24747.)

Atmijam, dēlu māte,
Ko vakar samijām:
Atdod sagšu ar vaiņagu,
Atņem savu auklējumu.

18472. (24752.)

Būt tas vaŗa vainadziņš
Otrreiz labi piederējs,
Es autiņu kājām spērtu,
Mīlēt' savu vainadziņ.

18473. (24753.)
Daila, daila mūs' māsiņa,
Vēl dailāka ne vakar;
Daila bija vainakā,
Vēl dailāka micītē.

18474. (24759.)
Nepazinu sav' māsiņu
Lielā tautu pulciņā:
Tās kurpītes, tās zeķītes,
Vaiņadziņa vien nebij.

18475. (24762.)
Es nopirku arājiņu
Par kadiķu vezumiņu;
Nu es viņu neatdotu
Ne par zelta gabaliņu.

18476. (24767.)
Jaunas meitas raudājās,
Vainaciņš galvu spiež.
Redzēsiet, jaunas meitas,
Kā spiež cauņu cepurīte.

18477. (24769.)
Kad es biju jauns meitiņš,
Bij man prieki pasaulē;
Nu man prieki aizgājuši
Līdz jaunām dieniņām.

18478. (24770.)
Kādu kaunu tu, māsiņ,
Svētdien iesi baznīcā!
Cita rota gana laba, —
Sila peka galviņā.

18479. (24772.)
Kas, māsiņa, tev kaitēja,
Tev micīte galviņā!
Man kaitiņa, man bēdiņa,
Vējiņš matus purināja.

18480. (24776.)
Kur nu mani sārti vaigi,
Sarkans rožu vainadziņš?
Nobāl mani sārti vaigi,
Nobāl rožu vainadziņš.

18481. (24777.)
Kur rudeni tādi ziedi,
Kādi ziedi pavasar!
Kur sievām tāda lusta,
Kā jaunām meitiņām!

18482. (24780.)
Ielaidiet, sveši ļaud's,
Jel māsiņas apraudzīt,
Būs jel tāda micītē,
Kā vakar vaiņagā.

18483. (24783.)
Micīt, mana grūtdienīte,
Grūtin grūts tavs mūžiņš!
Vainadziņa noraudāju
I rītā, vakarā.

18484. (24785.)
Mūs' māsiņa apnikuse,
Vaiņadziņu valkādama;
Vēl vairāk tu apniksi,
Baltu mici mazgādama.

18485. (24786.)
Nākat, ļaudis, skatīties,
Kādi ērmi istabā:
Jaunā māsa cepurē,
Vecā zīļu vainagā.

18486. (24788.)
Nāc, māsiņ, atpakaļ,
Ja tautām nevajaga;
Ne tādēļ zeme zuda,
Ka noņēma vaiņadziņu.

18487. (24792.)
Nepiedien cālīšam
Vecas vistas cekulīte,
Ne vecam puisīšam
Jaunas meitas augumiņš.

18488. (24793.)
Noņem manu vaiņadziņu,
Noņem manas vieglas dienas;
Uzliek man baltu mici,
Uzliek bēdas, asariņas.

18489. (24795.)

Ar Dieviņu, pār kalniņu,
Māsiņ, mūsu valodiņa:
Tev micīte, man vaiņags,
Nesadien valodiņas.

18490. (24797.)

Pērn bij rudzi, šogad mieži,
Citu gadu papuvīte;
Pērn bij meita, šogad sieva,
Citu gadu māmulīte.

18491. (24798.)

Protat kaunu, vīra radi,
Liekat mici vedeklai,
Vedeklai mella mice
Vakarēju likumiņu.

18492. (24799.)

Raugaties, bālēliņi,
Māsai mice piederēja;
Vai tā bija bāliņos
Paslepeni valkājuse?

18493. (24802.)

Šorīt bija liela salna
Par visiem rītiņiem,
Man nosala klētiņā
Sarkans rožu vaiņadziņš.

18494. (24805.)

Ziedi, ziedi, āra pļava,
Nu es vaira neziedēšu:
Man' ziediņi nobiruši
Tautu galda galiņā.

18495. (24807.)

Daiļa pļava, kad nopļauta,
Vēl daiļāka, kad nogrābta;
Daiļa māsa bāliņos,
Vēl daiļāka tautiņās.

18496. (24816.)

Dārgs ir manis vainadziņš,
Viegli soļi staigājot;
Noņem manu vainadziņu,
Noņem manu vieglumiņu.

18497. (24817.)

Vaiņags zelta lapiņāmi
Nav manami mūžiņam;
Pirks tautietis zīda drānu,
Tā manami mūžiņam.

18498. (24818.)

Vai tādēļi veca biju,
Ka cepure galviņā?
Man kājiņa vēl vieglāka,
Ne jaunām meitiņām.

18499. (24822.)

Vakar kungi baznīcā,
Šodien mani bālēliņi;
Vakar māsa vaiņagā,
Šodien Leišu micītē.

18500. (24823.)

Vakar sniga lieli sniegi,
Māsai galva apsniguse;
Šodien brauca bālēliņi,
Vaira māsas nepazina.

18501. (24825.)

Vīra māte, vella māte,
Atdod manu vainadziņu!
Es to tavu linautiņu
Iesviedīšu aizkrāsnī.

18502. (24827.)

Ak, tu Dievs, ak, tu Dievs,
Nu mums jauna saiminiece,
Bieza klaipa cepējiņa,
Biezas putras vārītāja!

18503. (24834.)

Man ar', man ar'
Vaiņaga kukuli!
Kad man nojems,
Es ar' došu.

18504. (24836.)

Vakara māsa,
Kukuli, kukuli!
Nu tavu pirmo
Pādīti veda.

18505. (24837.)

Aiju, aiju, tautu meita,
Tavu īsu paladziņu:
Kad uzklāja galvgalam,
Tad pietrūka kājgalam.

18506. (24838.)

Apsedz mani, tautu meita,
Ar savām villainēm,
Es tavām aitiņām
Citu gadu sienu pļaušu.

18507. (24842.)

Dzīpāroti man deķīši,
Dreļļos austi paladziņi,
Vai tur biju domājusi
Neveiklīti guldināt!

18508. (24845.)

Es tev lūdzu, vēverīti,
Aud man puķu paladziņ';
Trīs gadiņi tautu dēlis
Rīgā gultu kaldināja.

18509. (24846.)

Gulēt iešu, līgaviņa,
Kur tie tavi paladziņi?
Ja tu pate negulēsi,
Gulēs tavi paladziņi.

18510. (24847.)

Guli, manu aŗājiņu,
Rudzu salmu vietiņā,
Nu vēl iešu bāliņos
Paladziņu audināt.

18511. (24849.)

Kad es ņēmu līgaviņu,
Rīgāi gultu kaldināju,
Zelta stabi, vaŗa grīda,
Sudrabiņa klamburiem.

18512. (24851.)

Kam, māsiņa, vietu taisi,
Kam klāj baltu paladziņu?
Visu krogu dzērājiņš,
Zem beņķiem gulētājs.

18513. (24853.)

Ko līdz stangas iemauktiņi,
Kad nav laba kumeliņa?
Ko līdz mana pēļu gulta,
Kad nav laba gulētāja?

18514. (24854.)

Lai stāv linu paladziņi,
Kā ielikti, pūriņā,
Nav Dieviņš man vēlējis
Patīkamu gulētāju.

18515. (24856.)

Magonīšu vietu taisu,
Rožu klāju paladziņu;
Kas kait tautu neveikļam
Puķītēs negulēt.

18516. (24859.)
Nāc nākdama, tautu meita,
Ar sagšām, palagiem,
Diezgan biju tiņājies
Ar kažoka lupatām.

18517. (24862.)
Prātam man balta sagša,
Prātam balta villainīte;
Pa prātam neatradu
Savu otru gulētāju.

18518. (24866.)
Tā stiep kājas, tautu dēls,
Kā tiek manas villainītes;
Īsas manas villainītes,
Kalponēm nopelnītas.

18519. (24867.)
Taisiet man mīkstas cisas,
Klājat baltu paladziņu,
Lai es varu šo naksniņu
Bez māmiņas pārgulēt.

18520. (24868.)
Taisu vietu domādama,
Klāj' palagu raudādama:
Pa prātam neatradu
Savu otru gulētāju.

18521. (24869.)
Tautiets, mani precēdams,
Rīgā gultu kaldināja,
Zelta stakles, vaŗa galdi,
Dzērvu spalvu spilventiņi.

18522. (24872.)
Ik vakara tautu dēls
Prasa balta paladziņa.
Kur tie tavi zirga deķi,
Kur gulēji, jauns būdams?

18523. (24875.)
Trīs dieniņas, trīs naksniņas
Rīgā smēde sveilējās:
Tautu dēls gultu kala
Sudrabiņa nagliņām.

18524. (24878.)
Vakars nāca, vāverīte,
Steidzies egles zariņā;
Ej gulēt, tautu meita,
Klāji baltu paladziņu.

18525. (24879.)
Cisiņa, māsiņa,
Pataisi vietu,
Tā tautu meitiņa
Gulēti grib.

18526. (24880.)
Ej gulēt, jaunā mārša,
Ved gulēt bālēliņu!
Vai vietiņu nezināji,
Kur jostiņu pāri vilki?

18527. (24881.)
Ej gulēt, tautieti,
Ej, sildi vietu,
Lai mūsu māsiņa
Pavakaroja.

18528. (24882.)
Ej gulēti, tautu dēlis,
Ved jel līdzi mūs' māsiņu,
Sveši ļaudis mūs' māsiņu
Kā putniņu vārdzināja.

18529. (24886.)
Ej gulēt, tautu meita,
Vedies manu bālēliņu;
Kur tev nāca liels godiņš,
Kā no mana bālēliņa?

18530. (24887.)
Ej, guli, brālīti,
Sasildi vietu;
Maza tautu meitiņa,
Mazs siltumiņš.

18531. (24889.)
Ai, gaili, gaili,
Ved vistu gulēt,
Vistiņa spārniņus
Nolaidusi.

18532. (24891.)
Gulēt irbe, gulēt sloka,
Gulēt peļu vanadziņš;
Es ar' gribu gulēt iet
Ar jauno līgaviņu.

18533. (24895.)
Līgaviņa, sirdspuķīte,
Kur laulību gulēsim?
Smalkā priežu klētiņā,
Tur laulību gulēsim.

18534. (24897.)
Mūs' māsiņu guldīt veda,
Vaska sveces dedzināja;
Tautu dēlu guldīt veda,
Priežu skalus dedzināja.

18535. (24898.)
Pasargies tu, māsiņa,
Guldīs tevi šovakar,
Guldīs tevi šovakar
Pie tā tautu nelietīša.

18536. (24902.)
Ai, saimniece, saimniecīte,
Lūko citu gājējin';
Kalpins guļ a' kalponi
Apuš vienas seģenīt's.

18537. (24905.)
Aiz ko mani vizulīši
Zemē bira skanēdami?
Vienu nakti vien gulēju
Pie neveikla tēva dēla.

18538. (24906.)
Aizsagulu aiz tautieša
Kā aiz resna ozoliņa,
Pāri pūta ziemas vēji,
Pāri ļaužu valodiņas.

18539. (24908.)
Augstu dēju sila priedi,
Salda medus gribēdams;
Jaunu ņēmu līgaviņu,
Siltas guļas gribēdams.

18540. (24909.)
Bērīts manis kumeliņis
Tukšu sili grabināja;
Man pašam salds miedziņis
Ar to jaunu līgaviņu.

18541. (24910.)
Bērza klucis ievēlās
Mūs' māsiņas spilvenos.
Ej ārā, bērza kluci,
Lai gul viena mūs' māsiņa.

18542. (24917.)
Drebi, drebi, apšu lapa,
Vējiņš tevi drebināja;
Tā drebēja tautu meita,
Pie tautieša gulēdama.

18543. (24923.)
Es ar savu arājiņu
Uz pusīti vien dzīvoju:
Pus gultiņas, pus sakšiņas
Pus baltaja paladziņa.

18544. (24925.)
Es bāliņa māsa biju,
Es bāliņa kājas āvu;
Kādu radu tautu meita,
Gul pie mana bālēliņa.

18545. (24926.)
Es gulēju maigu miegu,
Tautiets miegu negulēja.
Kādi vēji, viesulīši
Tavu sirdi kustināja?

18546. (24929.)
Es izaužu paladziņu,
Pusi linu, pus pakulu;
Uz tā linu pate gulu,
Uz pakulu tautu dēls.

18547. (24933.)
Es piegulu pie tautieša
Kā pie īsta bālēliņa;
Man sirsniņa drūmējās,
Ko tik gauži gumzījās.

18548. (24934.)
Es piegulu pie tautieša,
Cerēj' brīdi vien gulēt;
Mīksta vieta, mīļi vārdi,
Gul' visam mūžiņam.

18549. (24935.)
Es piestāju pie krūmiņa,
Tūliņ man ēna bija;
Es piegulu pie tautieša,
Tūliņ jauka valodiņa.

18550. (24938.)
Gaŗa mana pirmā nakte
Pie tautieša pārgulēt;
Otru, trešu nebēdātu,
Būt' nedēļas gaŗumiņ'.

18551. (24939.)
Grib zemīte smalk' aŗama,
Grib tā smalki ecējama;
Grib meitiņa klāt guļama
Grib tā mīļi apņemama.

18552. (24942.)
Gul', akmeni, manu vietu
Pie tā grima tēva dēla;
Akmenim cieta sirde,
Tam nebira asariņas.

18553. (24947.)
Guli, mana ļaudaviņa,
Uz manām rociņām;
Kad tu roku nogulēsi,
Tad es tevi maltu celšu.

18554. (24949.)
Gul', meitiņa, nebīsties,
Man micīte azotē;
Ja ļautiņi ko runās,
Likš' micīti galviņā.

18555. (24950.)
Gul' pie manis, tautu meita,
Līdz lielam azaidam,
Diži meži, platas lapas,
Neredz sauli uzlēcam.

18556. (24955.)
Gulu, gulu, miegs nenāca,
Pie tās jaunas līgaviņas:
Cieta guļa, zems pagalvis,
Dzedri vārdi līgavai.

18557. (24958.)
Ko liedziesi, tautu meita,
Ko tik daudzi zvērējies?
Jau tu biji gulējuse
Pie tā mana bālēliņa.

18558. (24959.)
Kuŗš var mani tā mīlēt,
Kā mīl mani tautu dēls:
Bučo muti, glāsta vaigus,
Ietin kājas kažokā.

18559. (24960.)
Labāk būtu trīs vasaras
Brāļam cūkas ganījusi,
Ne kā būtu vienu nakti
Pie tautieša gulējusi.

18560. (24964.)
Mele, mele tautu māte,
Saka, silta gulēšana.
Pirmo nakti pārgulēju
Kā pie ledus gabaliņa.

18561. (24966.)
Mīļi guldu tautu dēlu,
Viņš pats mīļi negulēj';
Ar sagšinu pašu sedzu,
Kājas tinu piešuvī.

18562. (24967.)
Mīļo mani tu, tautieti,
Nu es tava mīlējama;
Pieņem mani, apsedz mani,
Satin kājas kažokā.

18563. (24972.)
Ne mūžam nedabūju,
Kas pazuda šovakar:
Pazūd mani sārti vaigi,
Nav mūžam dabūjami.

18564. (24974.)
Neguli, brālīti,
Cietajā miegā,
Vajaga duj' gadu,
Duj' darbenieku.

18565. (24976.)
Neruņāji, man' brālīti,
Pirmo nakti gulēdamis:
Visi četri klētes pakši
Pirmo nakti klausījās.

18566. (24980.)
Pirmo nakti pie tautieša
Kā lapiņa sadrebēju;
Otru nakti, trešu nakti,
Silta guļa, mīļi vārdi.

18567. (24981.)
Pirmo nakti sabāros,
Ar tautieti gulēdama:
Man bij sagša, paladziņis, —
Kur tev svārki, kažociņis?

18568. (24985.)
Pūsti, guli, tautu dēlis,
Uz manām villainēm,
Gan tu biji klāstījies
Ar veciem kažokiem.

18569. (24988.)
Salda bija zemenīte,
Vēl jo salda tautu meita;
Kad gulēju, tad apkampu
Ar abām rociņām.

18570. (24989.)
Mēnestiņis klētēi lēca,
Saule lēca paklētēi;
Tautu dēlis gultā gul,
Tautu meita pagultē.

18571. (24991.)
Šovakar sagula
Div' sveši ļauži;
Rītā celsies
Div' mīļi draugi.

18572. (24992.)
Sedz, tautieti, manas kājas
Riņķotāi kažokā,
Es tev likšu dzīvodama
Savus brunčus pagalvī.

18573. (24995.)
Silti man saltumā
Ar māmiņas villainīti;
Tautu dēla brūni svārki
Kā tie leda gabaliņi.

18574. (24996.)
Skaista, balta man' māsiņa
Gulēj' zirgu stallītē.
Kas laiskam klēti cirta,
Visu krogu dzērājam?

18575. (24997.)
Skaista mana līgaviņa,
Skaista dienu, skaista nakti;
Skaista dienu druviņā,
Skaista nakti klātgulēt.

18576. (24999.)
Svārkiem sedzu, kažokiem
Savu jaunu līgaviņu,
Lai tā guļ maigu miegu,
Lai neraud māmuliņas.

18577. (25004.)
Cik saltumu nenosalu,
Ar tautieti gulēdama:
Tautiešam strupi svārki,
Man bij šaura vilnanīte.

18578. (25006.)
Čuči, guli, mātes meita,
Baltajos palagos,
Lai tas tautas neveiklītis
Tinās svārku ķelderos.

18579. (25008.)
Vakars labs, vakarins,
Vakars laba nedarīja:
No šā paša vakarina
Meitas vārdu nedzirdēju.

18580. (25011.)
Kas kaitēja bāliņam
Pie atvestas negulēt!
Man galviņa sāpēt sāp,
Ar tautām baroties.

18581. (25012.)
Visu nakti sasēdēju
Uz pagāla raudādama:
Cieta gulta, zems pagālis,
Grīns tautietis klātgulēja.

18582. (25014.)
Cērt kociņu pie kociņa,
Tad būs biezs līdumiņš;
Liec mutīti pie mutītes,
Tad būs silta gulēšana.

18583. (25015.)
Augšām, augšām, negul vairs,
Mana jauna līgaviņa!
Gailīts dzied laktiņā,
Māmuliņa maltuvē.

18584. (25016.)
Aust', gaismiņa, pamazām,
Man rītiņu kavēdama,
Ilgi biju gulējuse
Ar neveiklu tēva dēlu.

18585. (25017.)
Aust' gaismiņa, lec, saulīte,
Jele mani žēlodama,
Gaŗa man šī naksniņa,
Ar to tautu netiklīti.

18586. (25018.)
Bez sierdēsta es apgulu,
Ar sierdēstu piecēlos,
Ka Dieviņis man nedeva
Pa prātame gulētāju.

18587. (25020.)
Gailīts laktu saspārdīja,
Visu nakti dziedādams:
Vakar vesta līgaviņa
I ceļama necēlās.

18588. (25021.)
Es piegulu pie tautieša
Kā lapiņa drebēdama;
Jau rītāi celdamies:
Celies, manu aŗājiņu!

18589. (25023.)
Es cerēju šo rītiņu
Agri, agri piecelties;
Silta guļa, mīļš tautiets,
Tīk ilgāki pagulēt.

18590. (25025.)
Guli, guli, necelies,
Jaunā vīra līgaviņa,
Gaidi māti pieceļam,
Rokā darbu iedodam.

18591. (25034.)
Nāc, gaismiņa, lēni, lēni,
Lec, saulīte, vēl lēnāki,
Maza mana ļaudavina,
Nevar lēti piecelties.

18592. (25036.)
Neguli, svainīt,
Tik ilgi klētē,
Ej jele stallē
Kumeļus raudzīt!

18593. (25038.)
Piecel mani, sveša māte,
Šādu ziemas gabaliņu,
Vēl es biju ieraduse
Māmuliņas cēlumiņu.

18594. (25039.)
Pūš, bāliņi, vaŗa tauri,
Kalniņā stāvēdams,
Lai ceļās tā meitiņa,
Ko celdami nepiecēla.

18595. (25040.)
Tautiets gulda mūs' māsiņu
Līdz pusdienu klētiņā.
Māsa saka: saule lēc!
Tautiets saka: mēnesnīca!

18596. (25044.)

Cel, māmiņa, meitas maltu,
Lai guļ mana līgaviņa:
Šim gadam meitas mala,
Mūžam mana līgaviņa.

18597. (25047.)

Gaisma ausa, brāļu māsa,
Liecies zīļu vaiņadziņu,
Lai spīd tavis vaiņadziņis
Pret to rītu auseklīti.

18598. (25050.)

Celies, mārsiņa,
Gaismiņa laukā!
Ies tavas gosniņas
Neslauktas ganos.

18599. (25057.)

Celies, mana līgaviņa,
Necelies vaidēdama;
Ik rītiņa saule leca
Mīkstos dūju spilvenos.

18600. (25063.)

Kungam ņemt to meitiņu,
Ne manam brāliņam:
Saulītē cēlusēs,
Uz palaga kājas āva.

18601. (25067.)

Iztecēja mans brālītis,
Kā gailītis dziedādams;
Tautu meita kā vistiņa
Cisiņās čabinās.

18602. (25071.)

Ne tāda māsiņa,
Kā vakar bija,
Sajaukta galviņa,
Samudzināta.

18603. (25072.)

Nebaries, dēla māte,
Ka es ilgi nogulēju,
To darīja silta guļa,
Tava dēla mīļi vārdi.

18604. (25073.)

No gultiņas vien redzēj'
Grīna vīra līgaviņ':
Smalki, balti paladziņi,
Stūri mirka asarās.

18605. (25074.)

Paldies saku tautiešam
Par naksniņas gulējumu;
Ķizu, ķizu, dēlu māte,
Par dēliņa lolojumu.

18606. (25079.)

Maize lēta, ūdens dārgs
Svešu ļaužu zemītē:
Stopu pirku, ortu devu,
Rokas vien nomazgāju.

18607. (25080.)

Mazgā muti, tautu meita,
Met naudiņu ūdenā,
Tu jau pate gan zināji,
Še par naudu ūdentiņš.

18608. (25084.)

Kāda rada tautu meita
Ar to manu bālēliņu?
Abi divi muti slauka
Pie tā viena nēzdodziņa.

18609. (25088.)

Man arī, man arī
Guldamā brandavīna!
Kad mani guldīs,
Es arī došu.

18610. (25093.)

Maizītēi es pazinu
Tautu meitas tikumiņu:
Rupji malta, maģ mīcīta,
Atlēkuse garoziņa.

18611. (25099.)

Brandaviņa, brandaviņa,
Es nevaru al's piedzert!
Jaunu meitu, jaunu meitu,
Es nevaru viens gulēt!

18612. (25101.)
Dodiet man alus dzert,
Es māk' alu sutināt;
Dodiet man jaunu puisi,
Es māk' puisi čučināt.

18613. (25103.)
Dodiet man pipariņus,
Man pašam brandaviņš;
Dodiet man guļu vietu,
Man pašam līgaviņa.

18614. (25107.)
Es nenācu šāi vietā
Savu miegu izgulīt,
Nācu ēst, nācu dzert,
Māsai godu izturēt.

18615. (25109.)
Gulēt iešu, — kur gulēšu?
Visi kakti pieguluši;
Cisas nesu saujiņā,
Paladziņu padusē.

18616. (25112.)
Gulēt, jauni, gulēt, veci,
Kam ir savas līgaviņas!
Kam nebija līgaviņas,
Lai apķēra salmu kūli.

18617. (25116.)
Guli, mana līgaviņa,
Kur vietiņu taisījuse;
Ja man būs gudra galva,
Gan es tevi atradīšu.

18618. (25117.)
Ikkuŗš savu, ikkuŗš savu
Vakarā čubināja;
Man nav sava, man nav sava,
Es ar savu kažociņu,
Es ar savu kažociņu
Iem' gulēt raudādams.

18619. (25120.)
Jaunais svainis man solīja
Piecus puišus klātgulēt;
Nu atnācu, neatradu
Ne circeņa lielumā.

18620. (25121.)
Kur ellē līgaviņa,
Ka tā manis neredzēja?
Kur pakritu, tur gulēju
Zem kumeļa kājiņām.

18621. (25123.)
Negulēšu, negulēšu
Pirmo nakti tautiņās,
Lai nesnauda mūs' māsiņa
Pie pakulu kodeļiņas.

18622. (25124.)
Panāksnieku vecas vistas
Visu nakti kladzināja.
Vai tās bija aptukušas,
Laktē lēkt nevarēja?

18623. (25125.)
Panāksnieku vecas meitas
Pirtē guļu pataisījšas;
Ar suņiem ziņu sūta,
Lai iet puiši klātgulēt.

18624. (25128.)
Taisat, meitas, lielu vietu,
Nu nāks pulka gulētāju:
Divi laivas lielu puišu,
Trešā mazu puisēniņu.

18625. (25129.)
Taisat vietu, kam vajaga,
Man vietinas nevajag',
Es gulēšu uz mūrīti
Pie circeņa meitiņām.

18626. (25132.)
Tukša kanna, ko dzērīšu,
Veca meita, ko gulēšu?
Atnes pillu, tad dzērīšu,
Atved jaunu, tad gulēšu.

18627. (25133.)
Vedekliņa pūpoliņa,
Paplūksam dābuliņa,
Mani brāļi bajāriņi
Neguļ auzu cisiņās.

18628. (25134.)
Vilkam, lāčam še dzīvot,
Ne labam cilvēkam:
Nij tais' vietas saiminiece,
Nij dod meitas klātgulēt.

18629. (25136.)
Visu dienu es staigāju
Sašļukusi, sabrukusi,
Nu dabūju vakarā
Visskaisto tēva dēlu.

18630. (25137.)
Cisiņa, māsiņa,
Pataisi guļu;
Apeni, brālīti,
Ved mani gulēt.

18631. (25139.)
Ja tautiņas pūra prasa,
Lai nes vēsti māmiņai:
Tur palika atslēdziņa,
Kur vakar rotājos.

18632. (25140.)
Jūdz, tautieti, kumeliņu,
Brauc pēc manas māmuliņas!
Mana pūra atslēdziņa
Māmuliņas rociņā.

18633. (25145.)
Visi koki līdumā,
Ābeltiņas vien nevaid;
Visi radi ustabā,
Māmuliņas vien nevaid.

18634. (25146.)
Domājāmi, gādājāmi,
Ko tie mūsu suņi rēja:
Sievas māte saklupusi
Ar kaņepu plāceņiem.

18635. (25147.)
Eita, puiši, raudzīties,
Kur brauc meitu māmuļīte:
Balta ķēve trim kājām,
Melns sunītis ormanītis.

18636. (25149.)
Kam tie tādi greizi vāģi,
Kas pa ceļu neritēja?
Sievas mātes greizi vāģi,
Vīra mātes kumeliņš.

18637. (25150.)
Luste, luste tai mātei,
Kuŗai meitas daiļas auga:
Cits tur' zirgu, cits kamanas,
Cits tur' baltu biķerīti.

18638. (25151.)
Lieli kungi tā nebrauca,
Kā brauc mana sievas māte:
Jūdza zaķus kamanās,
Laida suņus pakaļā.

18639. (25152.)
Lieli kungi tā nebrauc,
Kā brauc meitu māmuliņa:
Seši bēri kumeliņi,
Pieci znoti ormanīši.

18640. (25154.)
Liepu lapu tiltu taisu,
Sievas māti gaidīdams;
Kamēr nāca sievas māte,
Vējš paņēma liepu lapu.

18641. (25155.)
Nāc, skaties, dēlu māte:
Kur atbrauca meitu māte:
Viena pate balta ķēve,
Trīs spieķiem ritentiņš.

18642. (25157.)
Šogad veda sievas māti
Divi bēri kumeliņi;
Citu gadu kājām skries,
Bērna drēbes padusē.

18643. (25158.)
Degu skalu, degu sveci,
Tumša tautu istabiņa;
Ienāk mana māmulīte,
Tūdaļ gaiša istabiņa.

18644. (25159.)

Sēdi, mana māmuliņa,
Augstajāi krēsliņā,
Lei iet tava valodiņa
Pāri visu istabiņu.

18645. (25163.)

Kur tu biji, sievas māte,
Ka agrāki neatnāci?
Man sapuva oda šķiņķis,
Teterīša pakausīts.

18646. (25164.)
Tikām mana māmulīte
Nelik' pūru vaļā vāzt,
Kamēr mana vīra māte
Kūtī rāda raibu govi.

18647. (25165.)
Tautiets manu pūru slēdza,
Rauga manas vilnanītes;
Slēdz, tautieti, staļļa durvis,
Rādi savus kumeliņus.

18648. (25166.)
Vai, māsiņa, vai māsiņa,
Tavu baltu dāvaniņu!
Vai tu biji mazgājuse
Ievu ziedu laiciņā?

19649. (25169.)
Aud, māsiņa, prievītiņu
No vecā dzīpariņa:
Daudz tādu plataču
Gaidītāju.

18650. (25170.)
Pin, māsiņa, prievetās
Visas vecas dzivitiņas;
Prievetām diža slave
Par visām dāvanām.

18651. (25173.)
Mācies, māsiņa,
Ielāpus dalīt,
Lielam lielu,
Mazam mazu.

18652. (25174.)
Daudz bij māsiņa
Ganos gājuse,
Daudz bij adījse
Sīkajās veltes.

18653. (25176.)
Nosodīti tēva runči,
Ka pelītes nemedīja;
Pagrauzušas pūra lādi,
Izvilkušas dāvaniņas.

18654. (25177.)
Droši, droši, brālēliņ,
Tu kauniņu neredzēsi:
Māsiņai pils pūriņš,
Daiļi vien gabaliņi.

18655. (25180.)
Ej, saulīt, drīz zemē,
Sīkus zarus zarodama;
Ej, māsiņa, tautiņās,
Sīkas tautas veltīdama.

18656. (25181.)
Es deviņu brāļu māsa,
Viena zeķe pūriņā;
Kad atnāca kāzu diena,
Žurkas zeķi apēdušas.

18657. (25182.)
Es pūriņa nedarīju,
Māršas pūra gaidīdama;
Atved māršu bez pūriņa, —
Sāku pati darināt.

18658. (25184.)

Gaida mani tautiņās,
Gaida lieli, gaida mazi;
Manis pašas tā negaida,
Kā tā mana pūra gaida.

18659. (25186.)

Gaidāt, tautas, negaidāt,
Es dāvanu nedalīšu:
Suns nojauca linu lauku,
Vilks nokoda avitiņu.

18660. (25189.)

Kā dzeņi, kā dzeņi
Raibie cimdi;
Kā dēles, kā dēles
Platie dvieļi.

18661. (25193.)

Kauna, kauna tev, tautieti,
Man pūriņa vaicājot:
Tu, tautieti, darbos gāji,
Es gulēju šūpolē.

18662. (25195.)

Kaci, kaci, tautu meita,
Pašā pūra dibenā;
Kāda velna izkacēsi,
Kad nebij ielikuse?

18663. (25198.)

Kur palika tautu meita?
Neredz vairs staigājam.
Nule ārda vecas nītes,
Nule pina prievietiņus.

18664. (25200.)

Ko darīja tautu meita,
Kad pūriņa nedarīja?
Ar tautām runādama,
Savu laiku nokavēja.

18665. (25202.)

Ko, pūriņ, tu raudāji,
Uz maniem vērdamies?
— Kā, meitiņ, neraudāšu,
Nu tu mani izdalīsi.

18666. (25204.)

Maģis, maģis man pūriņš,
Bet dižani gabaliņi;
Tā vērās sveši ļaud's,
Kā skrīveri grāmatā.

18667. (25207.)

Melni krekli, nevelēti,
Tautu meitas pūriņā.
— Neecēta miežu zeme
Tautu dēla tīrumā.

18668. (25208.)

Mīļi lūdzu tautu dēlu,
Pie rociņas turēdama,
Lai nelūdza lielu radu,
Maz manā pūriņā.

18669. (25210.)

Nāc, tautiet, paskaties,
Kas manā pūriņā:
Stūrie vīzes, stūrie auklas,
Miedziņš pūra dibenā.

18670. (25211.)

Ne tie visi pašas pirksti
Tās meitiņas pūru dara:
Otra pirksti pūru dara,
Tēva maks aizmaksāja.

18671. (25212.)

Niecin' tautas pūru mazu,
Niecin' mazu darītāju;
Es niecinu tautu dēlu,
Liel' augušu, netikušu.

18672. (25220.)

Nāc, mākule, lūkoties
Nemākules pūriņā:
Tādi vien raibi cimdi
Vanadziņa nadziņiem.

18673. (25221.)

Pinu vīzes, viju auklas,
Liku pūra dibenā;
Kad pietrūka cimdu, zeķu,
Še vīzītes ar auklām!

18674. (25225.)
Saki, saki, tautu meita,
Kur tev tādi lini aug,
Kā tie tavi gabaliņi
Mirdzēt mirdz valkājot?

18675. (25228.)
Šo dieniņu redzēsim
Tautu meitas tikumiņu,
Vai šļūkuse, vai vērpuse,
Vai mērojse tēva beņķi.

18676. (25230.)
Sarkana, sarkana
Saulīte lēca;
Sarkani ziediņi
Māsiņas pūrā.

18677. (25232.)
Šūti krekli, nevelēti
Jaunas meitas pūriņā.
— Liku baltus, izvelētus,
Teica vecus, iznēsātus.

18678. (25236.)
Smalki vērpu maz liniņu,
Vairumiņa gribēdama,
Lai varētu svešus ļaudis
Kā ar miglu apmiglot.

18679. (25239.)
Teic taisnību, tautu dēls,
Daudz tev bija bālēliņu,
Lai es zinu kreklus šūt,
Citam dižu, citam mazu.

18680. (25240.)
Teica māte savu meitu:
Nagi, nagi meitiņai!
Raudzīsim pūriņā,
Vai būs nagu padomiņš.

18681. (25243.)
Vīra radi bēdājās,
Kā pūriņa man nebij.
Ja parāds, vīra radi,
Ar naudiņu nomaksāšu.

18682. (25244.)
Visi tautu plikvēderi
Gaida mani pārvedot.
Pagaidiet, plikvēderi,
Kad bērziemi tāsis plīst.

18683. (25249.)
Līktin ielīka
Brālīša mugura,
Māsiņas dāvanas
Nēsājot.

18684. (25250.)
Nelīdiet, sveši ļaudis,
Tumšajā kaktiņā,
Bāliņš nes velšu pūru
Ar abām rociņām.

18685. (25252.)
Raugaties, sveši ļaudis,
Ziedi bira istabā;
Tie nebija puķu ziedi,
Tie māsiņas gabaliņi.

18686. (25257.)
Kur tie tautu brāļi, māsas?
Nākat visi klajumā;
Nākat visi klajumā,
Mūs' māsiņa apdalīs.

18687. (25261.)
Šķiraties, sveši ļaudis,
Abēj' pušu istabai,
Lai varēja mūs' māsiņa
Dalīt savas dāvaniņas.

18688. (25263.)
Vāķaties, vāķaties,
Cūku puiši, suņu puiši!
Vāķaties, vāķaties
Pie māsiņas dāvanām!

18689. (25265.)
Vai, Dieviņ, ko darīšu,
Man ir lepna vīra māte!
Kur es ņemšu zīda drānu
Zeltītām kājiņām?

18690. (25264.)
Ceļatiesi, bālēliņi,
Sēžaties, sveši ļaudis,
Lai māsiņa apredzēja,
Cik vajaga dāvaniņu.

18691. (25266.)
Ai, māmiņa, ai, māmiņa,
Nu tev slikti gadījās:
Tu izdevi sav' dēliņu
Par nobaras villainīti.

18692. (25268.)
Audzi kupla, daģa lapa,
Bālēliņa sētmalē,
Tad es segšu dēla māti
Par dēliņa auklējumu.

18693. (25269.)
Es izaudu ērkšķu sagšu,
Ko segt dēlu māmiņai;
Noadīju dadžu cimdus,
Ko dieveru sveicināt.

18694. (25270.)
Dievs dod tev, vedekliņa,
Bez ļipiņas aveniņu,
Kam uzsedzi māmiņai
Bez ieloka vilnainīti.

18695. (25272.)
Dēlu māte bēdājāsi,
Kas manāi pūriņā.
Raibi cimdi, raibas zeķes,
Stīgām šūta pātadziņa.

18696. (25273.)
Dēlu māte, dūmu taure,
Sēd pirtī palāvē.
Nāc ārā, dūmu taure,
Segšu baltu villainīti.

18697. (25274.)
Dēlu māte maksas prasa
Par dēliņa auklējumu;
Pras' manai māmiņai,
Vai es augu neauklēta.

18698. (25280.)
Nebēdā, dēla māte,
Tava tiesa nezudīs:
Segšu tev buļļa ādu
Ar visiem radziņiem.

18699. (25283.)
Brāļa sieva man apsedza
Pumpatainu villainīti.
Vai vaļiņas tev nebija,
Pumpatiņus izlasīt?

18700. (25289.)
Es pirmā jaunaviņa
Diža dēla māmiņai;
Es tai segšu villainīti
Sudrabiņa rakstiņiem.

18701. (25292.)
Guliet, manas villainītes,
Ozoliņa pūriņā;
Tā dēliņa māmuliņa
Guļ zem zaļas velēniņas.

18702. (25295.)
Jaunavīte man uzsedza
Mazu, vieglu villainīti.
Lai Dievs deva jaunavei
Vieglu mūžu dzīvojot.

18703. (25298.)
Ko, māršiņa, tu domāji
Ar to manu māmulīti?
Tai vajaga villainītes
Zeltītām maliņām.

18704. (25299.)
Ko, zaķīti, tu dabūji
Degušā siliņā?
Ko, māmiņa, tu dabūji
Par dēliņa auklējumu?

18705. (25300.)
Ko solīju, to es devu
Savai vīra māmiņai:
Melnu drānu atiedama,
Mīļus vārdus aiziedama.

18706. (25301.)
Kur dižā vīra māte?
Tai es segšu villainīti;
Kur tas tautas pelnarušķis?
Tam es došu vainadziņu.

18707. (25302.)
Kur palika dēla māte,
Ka neredz staigājam?
Kad redzētu staigājam,
Tad dalītu dāvaniņas.

18708. (25305.)
Līka, līka dēla māte
Ar manim runājās;
Kad uzsedzu villainīti,
Liela, gaŗa izstiepās.

18709. (25306.)
Linīšam zili ziedi,
Baltu audu paladziņu;
Tā apsedzu dēlu māti
Kā ar baltu villainīti.

18710. (25317.)
Manas baltas villainītes
Iet pa roku rociņai:
Es apsedzu dēlu māti,
Dēlu māte savas meitas.

18711. (25319.)
Nebēdāji, dēlu māte,
Tava tiesa nezudīs:
Šodien balta villainīte,
Pēc ugunes pagalīte.

18712. (25321.)
Nebiju lustīga,
Nu tapu lustīga,
Nu mani vedekla
Apdāvināja.

18713. (25324.)
Pateiciet, sveši ļaudis,
Manas mazas dāvaniņas;
Jauna biju, darbos gāju,
Kas tās lielas darināja?

18714. (25325.)
Nesmejies, vīra māte,
Ka pelēkas dāvaniņas:
Kādas manas avitiņas,
Tādas manas dāvaniņas.

18715. (25326.)
Nevienami es neteicu,
Ko iedeve vedekliņa:
Iedod kreklu bez apkakles,
Vienu roku neiešūtu.

18716. (25327.)
Pakāpies, vīra māte,
Lai es sedzu villainīti:
Īss bij tavis augumiņis,
Gaŗa mana villainīte.

18717. (25331.)
Pelēkaja villainīte
Akmentiņa smagumiņ';
Svešu ļaužu māmuliņa
Asa dadža bargumiņu.

18718. (25332.)
Pelnījuse dēlu māte
Pāra baltu villainīšu:
Dažu nakti gulējuse
Zem dēliņa šūpulīša.

18719. (25333.)
Pircin pirku baltu sagšu,
Sedzu dēlu māmiņai;
Būs redzēts, dēlu māte,
Vai būs sagša šūpolī.

18720. (25334.)
Pluskutainu dēlu māti
Suņi rēja nātrienāi;
Eit', brālīši, ievediet,
Es uzsegšu villainīti.

18721. (25335.)
Sagšu segšu, ne vilnaini,
Es tai dēlu māmiņai;
Vilnānīte nemaksāja
Vienas nakts šūpojuma.

18722. (25336.)
Sak' tiešām, tautu dēls,
Vai ir māte, vai pamāte?
Ja būs māte, sagšu segšu,
Ja pamāte, villainīti.

18723. (25338.)
še, sunīti, kviešu maize,
Nerej manu precinieku;
še, māmiņa, villainīte,
Nebar mani dzīvojot.

18724. (25340.)
Vai, ļautiņi, redzējāt
Mēŗa kaķi staigājot?
Man uzsedza vedekliņa
Mēŗa laika villainīti.

18725. (25342.)
Simtu reizu paldies saku
Sava dēla līgavai:
Paceļ krēslu, apsēdina,
Kā liepiņu appuškoja.

18726. (25343.)
Skuju metu, skuju audu
Vienu pašu villainīti;
To apsegšu dēla māti
Par dēliņa lolojumu.

18727. (25348.)
Trīs gadiņi ganos gāju,
Vilka pinkas lasīdama;
Es apsedzu dēla māti
Vilka pinku villainīti.

18728. (25349.)
Čīkstēt čīkst niedru ķemme
Villainīšu vēveram;
Tā čīkstēja dēla māte,
Villainīšu prasīdama.

18729. (25350.)
Tu, māmiņa, saktu spraudi
Pie manāmi krūtiņām;
Es tev segšu villainīti
Deviņiemi dzīpariem.

18730. (25351.)
Vakar lika meitai aubi,
Šodien lika māmiņai;
Meitai bija Rīgā pirkta,
Māmiņai Jelgavā.

18731. (25355.)
Vīra māte jostas gaida,
Sienā sānus iespieduse;
Pagaidies, vīra māte,
Doš' ar streņģi mugurā.

18732. (25356.)
Visi ļaudis tā vien teica,
Ka man segs kazas ādu;
Man uzsedza kuplu sagšu
Zeltītām maliņām.

18733. (25360.)
Kalniņā stāvēdama,
Laidu gaŗu pavedienu,
Redzu savu vīra māti
Bez lindraku staigājam.

18734. (25361.)
Ailu, manu vecu tēvu,
Baltas maizes arājiņu!
Kā balodis nopūtās
Gaŗas vagas galiņāi.

18735. (25362.)
Dievs man deva vīra tēvu
Diž' ozola resnumiņu;
Ganos gāju, kreklu šuvu,
Pie ozola mērīdama.

18736. (25363.)
Domādama vien staigāju,
Vai ir visi gabaliņi;
Bij gan visi gabliņi,
Tēvam krekla vien nebij.

18737. (25364.)
Es nevienu baltu zeķu
Bez ziepēm nemazgāju,
Man bij tāds vīra tēvs,
Baltu zeķu valkātājs.

18738. (25365.)
Kas vels bija to redzējis,
Tavu resnu vīra tēvu!
Trīs audekla kreklu šuvu,
Vēl netika mugurā.

18739. (25366.)
Pakāpiesi, vīra tēvs,
Lai es tev kreklu sedzu,
Spoži baltu linu drēbi,
Līdz zemei norakstītu.

18740. (25368.)
Vīra tēva kreklu šuvu,
Pie stumbura mērodama:
Tāds bij mans vīra tēvs
Kā tas zirņu stumburīts.

18741. (25370.)
Apsedzu māršiņai
Kuplaju sagšu,
Pus bija zelta,
Pus sudrabiņa.

18742. (25371.)
Augsti kāpu ozolā,
Salda meda gribēdama;
No tālienes māršu vežu,
Skaistu velšu gribēdama.

18743. (25372.)
Viena pate sārta josta
Mana pūra dibenā;
Viena pate māsiciņa
Kā uguns dzirkstelīte.

18744. (25374.)
Dažu nakti pārgulēju
Zem brālīša šūpulīša,
Man māršiņa neiedeva
Viena laba gabaliņa.

18745. (25376.)
Dievs dod tev, jaunā mārša,
Bez ļipāmi baltas aitas:
Viena pati ietaliņa,
Tai nesedzi villānītes.

18746. (25379.)
Dev' māsiņa gabaliņu,
Pate gauži noraudāja.
Še, māsiņ, es negribu
Tavu gaudu asariņu.

18747. (25380.)
Es, māršiņa, nebēdāju
Par tavām veltiņām,
Maksā manu dziedāšanu,
Manu miega kavēšanu.

18748. (25382.)
Es pūriņa nedarīju,
Māršas pūra gaidīdama;
Redzu māršu nedodot,
Sāku pate darināt.

18749. (25383.)
Es šūpoju bālēliņu,
Gaŗas jostas gribēdama;
Man iedeva brāļa sieva
Cepļa slotas sienamo.

18750. (25384.)
Izšūpoju bālēliņu
Ozoliņa zariņā;
Man apsedza vedekliņa
Ozol' zara villainīti.

18751. (25385.)
Mārša man iedeva
Kaziņas saiti;
Pāriešu mājās,
Piesiešu kazu.

18752. (25387.)
Mārša man jostu deva
No resniem dzīpariem.
Dievs dod tev tā pieblīzt,
Kā resniem dzīpariem.

18753. (25388.)
Mārša man jostu deva,
Trīs dzīpari, seši diegi.
Paldies, mārša, par došanu,
Tiks brāļam ūzu pina.

18754. (25389.)
Māršiņ, tavu prievītiņu,
Melni vien dzīpariņi!
Kam gulēji svētu rītu,
Kam negāji maranās?

18755. (25390.)
Māsiciņa, gaŗaudzīte,
Gaŗas prasa villainītes.
Sper, māsic, gaŗus soļus,
Pelni gaŗu villainīti.

18756. (25391.)
Man iedeva jaunā mārša
Zilu, melu gabaliņu;
Mežāi nesti, grēka bailes,
Uz sētēna suņi rēja.

18757. (25394.)
Man, māršiņa, to jostiņu,
Ko tu audi saulītē,
Es auklēju bālēliņu,
Saulītē sēdēdama.

18758. (25396.)
Man uzmeta jaunā mārša
Vērptus cimdus, neadītus;
Būs darbiņš rociņām,
I tērauda adatām.

18759. (25398.)
Man, vedekla, vilnānīti,
Man vizuļa vaiņaciņu!
Es tev darbu dienētāja,
Es mālīšu malējiņa.

18760. (25399.)
Lai mirst māršas mirstamo,
Lai dzīvo bālēniņi!
Ņems bāliņš jaunu sievu,
Būs man jauns gabaliņš.

18761. (25401.)
Nebūt' kauna māršiņai,
Man sedzot villainīti:
Dažu nakti sasēdēju,
Bālēliņu šūpodama.

18762. (25402.)
No brāļa gaidīju
Lielāku godu;
No māršas kuplāku
Segumiņu.

18763. (25403.)
Paldies, mārša, nenicinu,
Labs ir drēbes gabaliņš:
Sīki putni cauri skrēja,
Caur' i vārnas, žagatiņas.

18764. (25405.)
Piecas sagšas salocīju
Vienāi saujas ielejāi;
Žēl man bija uzsedzot
Tautu dēla māsiņai.

18765. (25407.)
Pūrā liku, nenēsāju
Vedekliņas dāvaniņ';
Cik pūriņu pacilāju,
Tik vedekli pieminēju.

18766. (25409.)
Puško, mārša, villainīti,
To tu segsi māršiņām,
To tu segsi māršiņām
Par tautieša puškojumu.

18767. (25410.)
Redzēsim, dzirdēsim,
Ko dos mārša māsicai;
Vai dos kreklu bez piedurkņu,
Vai vilnāni bez ieloka.

18768. (25411.)
Še ir piecas villainītes, —
Vai būs piecas māseniņas;
Še ir pieci linu krekli, —
Vai būs pieci bālēniņi?

18769. (25414.)
Viena mana māsiciņa,
Tā lielā, tā mazā,
Tai es segšu villānīti,
Kau gan grūti pelnījuse.

18770. (25417.)
Vis' istaba izslaucīta,
Pasolīte neslaucīta;
Visas māsas apveltītas,
Brāļa māsa neveltīta.

18771. (25420.)
Visas tautu melnactītes
Gaida baltu vilnainīšu;
Man aitiņas melnas vien,
Nedod baltu vilnainīšu.

18772. (25424.)
Ai, lācīt, platkājīt,
Kam nomini linu druvu?
Man pietrūka linu kreklu
Devītam dieveram.

18773. (25426.)
Atnāca dieveris
Bez jostas kāzās;
Nu mana masiņa
Jostiņu deva.

18774. (25427.)
Dieveram bajāram
Linu kreklu šūdināju;
Māsicai šķetināju
Cūkas saru villainīti.

18775. (25429.)
Dieveram kreklu šuvu,
Pie stumbuŗa mērīdama:
Tādi mani dieverīši,
Kā vītola stumburīši.

18776. (25430.)
Dieverīši raudājāsi,
Kam pelēkus cimdus devu.
Kāds aitiņas mugurā,
Tāds manā pūriņā.

18777. (25431.)
Došu, došu, ko solīju,
Mazajam dieverim:
Došu smalku linu kreklu
Līdz pat kāju galiņam.

18778. (25433.)
Es atradu tautiņās
Mazu, mazu dieverīti.
Visu pūru izcilāju
Mazu cimdu meklēdama.

18779. (25434.)
Es dabūju ganīdama
Šķiedru austu linu kreklu;
To es došu dieverim
Par kumeļa sedlošanu.

18780. (25435.)
Es gan redzu, tautu meita,
Kur nelabi tu darīji:
Visi īsti bālēniņi,
Nav vienādi gabaliņi.

18781. (25437.)
Jaunākam dieveram
Zīlēm krekļus šūdināju,
Tas būs mans ormanīts,
Sērst ejot bāliņos.

18782. (25442.)
Man pazuda ganiņos
Rakstāmā adatiņa,
Man palika dieveram
Velšu kreklis nerakstīts.

18783. (25445.)
Šūti krekli, nerakstīti,
Jaunās mārša pūriņā:
Īstajam dieveram
I tiešķina netieškāta.

18784. (25447.)
Šuvu vienu linu kreklu,
Līdz zemīti rakstīdama;
Gan zināju tautiņās
Vienu pašu dieverīti.

18785. (25448.)
Tā drebēja tautu meita,
Kā putniņa dvēselīte:
Īsus kreklus sašuvuse,
Gaŗi mani bālēliņi.

18786. (25453.)
Velkama māršiņa
Caur nama jumtu:
Pils nams dieveru,
Neviena krekla!

18787. (25454.)
Ceļu krēslu uz krēsliņa,
Laižu gaŗu paveden':
Dieveriem, platačiem,
Gaŗu kreklu vajadzēja.

18788. (25455.)
Skaisti cimdi, rokas sala,
Tav' adīti, tautu meita.
Vai tu biji adīdama
Uz akmiņa sēdējuse.

18789. (25457.)
Brāļam jāju vedējos,
Skaistas jostas gribēdams;
Man apsēja brāļa sieva
Kā to slotas sienamo.

18790. (25459.)
Ko darīji, tautu meita,
Skortulīšus neauduse?
Pārjāj mani bālēliņi,
Kā bērziņi nodzenāti.

18791. (25460.)
Kaunies pate, jaunā mārša,
Pirmajām dāvanām:
Rupjis dvielis, cauri cimdi
Pašam brūtes vedējam.

18792. (25461.)
Labāk gāju māršas vest,
Ne māsiņas pavadīt:
Mārša deva linu kreklu,
Māsa prasa sudrabiņa.

18793. (25465.)
Man deva māršiņa
Spaļainu kreklu;
Kur lecu, kur deju,
Tur spaļi bira.

18794. (25466.)
Man nebija māsas žēl,
Kā to māsas dāvaniņu:
Nolikuši gaŗus dvieļus,
Jāj pelcē mērcēdami.

18795. (25468.)
Pieci cimdi, pus zeķītes
Tautu meitas pūriņāi;
Atjāj pieci vedējiņi,
Tos apdala, vēl atliek.

18796. (25469.)
Precēj' mani precenieks,
Linu kreklu gribēdams;
Es tev došu tāšu kreklu,
Skrej ellē grabēdams.

18797. (25470.)
Ripaiņi, spangaiņi
Mūs' māsas dvieļi;
Situse, auduse
Mūs' māsiņa.

18798. (25471.)
Tā māsiņa bāliņos
Cūkas vien ganījuse:
Visiem mūsu vedējiem
Cūkacīšu cimdi bija.

18799. (25472.)
Vedekliņas vesti gāju
Ar veco vilnānīti;
Suns veco saplūkāja,
Citas jaunas nedabūju.

18800. (25474.)
Cilpaiņi, blakaiņi
Tautmeitas dvieļi:
Snauduse tautmeita,
Tos auzdama.

18801. (25475.)
Pārjāj mani bālēliņi,
Baltu sniegu nosniguši;
Tas nebija balts sniedziņis,
Tie māsiņas balti dvieļi.

18802. (25477.)
Brālīts man linus sēja
Dadžu kalna galiņā;
Es uzkāru brālīšam
Dadžu lapu skārtelīti.

18803. (25478.)
Es aizmirsu brālīšam
Krustīm dvieļus nekārusi,
Kā brālītis man aizmirsa
Linu sēklas vācelē.

18804. (25480.)
Es atradu ganīdama
Skudru austu nēzdodziņu;
To es došu brālītim,
Tautu meitas kaitināt.

18805. (25481.)
Es, bāliņ, tavu cimdu,
Nepuškoju, nerakstīju,
Kam cirvīti man nedevi,
Jālīš mēļu līdumiņš.

18806. (25482.)
Man māsa uzkāra
Spaļotu dvieli;
Es māsai metīšu
Spaļotu naudu.

18807. (25483.)
Man uzkāra
Vizuļu dvieli;
Kur lēcu, kur stāvu,
Vizuļi bira.

18808. (25485.)
Noiet saule vakarā,
Zelta zarus zarodama;
Aiziet māsa tautiņās,
Bālēliņus puškodama.

18809. (25487.)
Tos cimdiņus brāļam devu,
Kam rakstiņi sajukuši:
Vakarāi skalus plēsa,
Nežāvētus dedzināja.

18810. (25499.)
Visi trauki apmazgāti,
Pavārnīca nemazgāta;
Visi radi apveltīti,
Tēva māsa neveltīta.

18811. (25501.)
Bij augusi tautu meita,
Bij uz mani domājusi,
Bij šuvusi linu kreklu
Pa manami augumam.

18812. (25502.)
Dali, dali, mūs' māsiņa,
Pamet pūra dubenā,
Ko tu dosi pirmo gadu
Savam siena pļāvējam.

18813. (25503.)
Ieve zied ceļmalē,
Papuvītes galiņē;
Tā zied mani balti cimdi
Tautas dēla rociņē.

18814. (25504.)
Es atradu tautu dēlu
Kaņepāju krekliņiem;
Nāc, bāliņ, slēdz pūriņu,
Dosim vienu linu kreklu.

18815. (25508.)
Sviedin sviedu linu kreklu
Pašā pūra dibenā,
Ka netika nesējiņš
Pa manam prātiņam.

18816. (25510.)
Veltē, māsa, ko veltē,
Veltē savu arājiņu,
Veltē savu arājiņu,
Savu siena pļāvējiņu.

18817. (25515.)
Pazinu māsiņu
Negulējšu:
Atlika pūriņa,
Pietrūka tautiņu.

18818. (25519.)
Bitīt, tavu šuvumiņu
Baznīcā dedzināja;
Māsiņ, tavu darījumu
Tautiņās izvalkāja.

18819. (25520.)
Dien' un nakti adu, vērpu,
Sav' pūriņu darīdama;
Piedarīju, izdalīju,
I ne zīt nepazinu.

18820. (25521.)
Devu, devu teicējam,
Vairāk devu pēlājam:
Teicējam kreklu devu,
Pēlājam vilnānīti.

18821. (25522.)
Divi cimdi, pus zeķītes
Bij manā pūriņā;
Kad man bija dalīšana,
Vēl man bija atlikšana.

18822. (25524.)
Es jau pate tā meitiņa,
Ko ļautiņi nicināja,
Es jau pate piebēruse
Priežu mizu pūriņā.

18823. (25525.)
Adu cimdus dziedādama,
Savas rokas saldēdama,
Raudādama izdalīju
Siltā tautu istabā.

18824. (25529.)
Ir meitiņa adījusi,
Ir Dieviņš palīdzējs:
Apdalīja svešus ļaudis,
Vēl palika pūriņā.

18825. (25530.)
Jāj, brāli, sētā,
Nes vēsti mātei.
Pletrūka tautas,
Atlika veltes.

18826. (25532.)
Gana tautas nicināja,
Māmiņ, tavu darījumu:
Citu labi nepašūtu,
Citu melnu, nevelētu.

18827. (25533.)
Ne par lietu es izdevu
Savu skaistu darījumu,
Par to mazu tautu dēlu,
Kā par sila sirsenīti.

18828. (25535.)
Ne svētdienas nesvētīju,
Ne saulīti norietam;
Uz tautāmi visi grēki, —
Valkā manu darījumu.

18829. (25536.)
Jem par labu, sveši ļaudis,
Kāds kuŗami gadījās:
Izaugdama nistaigāju,
Jums rociņas mērēdam.

18830. (25537.)
Ņemiet, tautas, nepeliet,
Labs ir drēbes gabaliņš;
Tumsā vērpu, neredzēju,
Kāds iznāca, tādu laižu.

18831. (25540.)
Nesmejat, sveši ļaudis,
Ka man bāli dzīpariņi;
Gŗāvu gŗāvus izstaigāju,
Maraniņu meklēdama.

18832. (25543.)
Paldies saku māmiņai
Par to agru cēlumiņu:
Koši tautas apdalīju,
Koši savus bālēliņus.

18833. (25545.)
Pilnu lēju, tukšu dzēru
Zaļ' ozola biķerīti;
Pilnu vedu sav' pūriņu,
Tautās tukšu izdāvāju.

18834. (25547.)
Prasiet, tautas, prasiet, tautas
Kam vajaga, kā vajaga,
Kam vajaga linu kreklu,
Kam balto vilnainīšu.

18835. (25549.)
Saka tautas precējot:
Mums nenieka nevajag.
Kad noveda, tad nosedzu
No muguras villeniņu.

18836. (25550.)
Simtu priežu dedzināju,
Sev pūriņu darīdama;
Ne skaliņš neizdega,
Kad pūriņu izdalīju.

18837. (25551.)
To vietiņu nodancoju,
Kur pūriņu izdalīju;
Dod, Dieviņi, tai vietā
Atkal citu piedarīt.

18838. (25552.)
Vadzī, tautas, nekariet
Mūs' māsiņas dāvaniņas,
Ietiņat villainē,
Liekat pūra dibinā.

18839. (25553.)
Vēlējos šo dieniņu
Zem eglītes patupējse;
šo dieniņu izdalīju
Dažas dienas krājumiņu.

18840. (25554.)
Velc, tautieti, savus svārkus,
Liec manā pūriņā,
Es izdevu tevis dēļ
Savas baltas vilnānītes.

18841. (25555.)
Ozolam kreklu devu,
Liepiņai villainīti,
Sīkājiem kārkliņiem
Pa dzīpara galiņam.

18842. (25558.)
šorīt sarkana
Saulīte lēca,
Nu mūsu māsiņa
Dzīparus kaisa.

18843. (25560.)
Dievaina, dievaina
Tautiņu sēta,
Kur kāju spēru,
Tur zieda vajag.

18844. (25563.)
Met, māsiņa, prievītiņu
Tievu, tievu, gaŗu, gaŗu,
Prievītam liela slava
Par visām dāvanām.

18845. (25565.)
No vārtiem jau pazinu
Kur ievesta mūs' māsiņa:
Visi vārtu stabu gali
Dzīpariemi nomētāti.

18846. (25568.)
Tautu dēls sabūvējis
Būdu būdas galiņā,
Savu elli pildīdams,
Mūs' māsiņu tukšīdams.

18847. (25573.)
Ziedo, mārša, ko ziedo,
Ziedo labi govu stalli;
Tur tu šķirsi govis, vēršus,
Visu mūžu dzīvodama.

18848. (25575.)
Ziedo, mārša, ko ziedoji,
Ziedo labi aitu stalli;
Tur tu cirpsi aitas, aunus,
Visu mūžu dzīvodama.

18849. (25576.)
Parād' man, vīra tēv,
Kuŗš būs mana vīra zirgs;
Kuŗš būs mana vīra zirgs,
Tam es likšu raibus cimdus.

18850. (25579.)
Liec, māsiņa āžam cimdus,
Cūkkūtei gaŗas zeķes;
Citu gadu šādu laiku
Āža, cūku vajadzēs.

18851. (25580.)
Met, māsiņ, raibus cimdus
Cūkkūtiņas dibenā,
Lai tev auga dzīvojot
Rimti raibi sivēniņi.

18852. (25583.)
Ziedo, mārša, ko ziedoji,
Ziedo labi klētes durvis;
Tur tu bērsi miežus, rudzus,
Visu mūžu dzīvodama.

18853. (25585.)
Rijiņa danco
Uz vienas kājas,
Redz mani jauno
Kūlējiņu.
Nedanco, rijiņ,
Neiešu kulti,
Es tev, rijiņ,
Aizmaksāšu.

18854. (25586.)
Ziedo, mārša, ko ziedoji,
Ziedo labi rijas durvis;
Tur tu kulsi miežus, rudzus,
Visu mūžu dzīvodama.

18855. (25587.)
Apgŗāvu tautiešam
Akmeņa pili;
Jauns mans svainītis,
Lai dara citu.

18856. (25589.)
Ziedo, mārša, ko ziedo,
Ziedo savu pirtes taku;
Tur tu pērsi dēlus, meitas,
Visu mūžu dzīvojot.

18857. (25591.)
Ziedo, mārša, ko ziedo,
Ziedo savu akas taku;
Tur tu smelsi ūdentiņu,
Visu mūžu dzīvodama.

18858. (25594.)
Es tās tautu dzirnaviņas
Kā gailīti ēdināju;
Bālēliņa dzirnavām
Sen būt' sieku samaluse.

18859. (25595.)
Izmalu dzirnus,
Pārlauzu milnu,
Lai manu māsiņu
Nemaldināja.

18860. (25596.)
Lieku māli uz dzirnām,
Lieku baltu vilnānīti;
Kas mālīti ritināja,
Lai ņem baltu vilnānīti.

18861. (25598.)
Ziedo, māsa, ko ziedo,
Ziedo savas dziernutiņas;
Tur tu malsi miežus, rudzus,
Visu mūžu dzīvodama.

18862. (25599.)
Māsai guns neliedzat,
Māsa guni aizmaksāja,
Māsa guni aizmaksāja
Ar baltām zeķītēm.

18863. (25600.)
Ziedo, mārša, ko ziedoji,
Ziedo labi ugunskuri;
Tur tu korsi uguntiņu,
Visu mūžu dzīvodama.

18864. (25603.)
Saproti, māsīna,
Kas veca tiesa:
Gailim prievīte
Par dziedāšanu.

18865. (25606.)

Dēlu māt, dēlu māt,
Glabā savu rīku drānu;
Nu uzklāja meitu māte
Savu plānu galdautiņu.

18866. (25607.)

Svied zemē dēlu māte,
Savas vecas rīku drānas,
Nu atnesa mūs' māsiņa
Savus baltus galdautiņus.

18867. (25608.)

Tautu meita galdu klāja,
Abas rokas pakausī;
Kā nebūs pakausī,
Tapināti galdautiņi.

18868. (25609.)

Ai, īsto bāleliņ,
Sēdies galda galiņā:
Tev bij mest zelta naudu,
Tiem citiem sudrabiņa.

18869. (25611.)

Brālīti, brālīti,
Griez kali priekšā,
Tevi māsiņa
Panākstos sauca.

18870. (25612.)

Bāliņš gāja pieguļā,
Māsa deva paladziņu;
Kad iet māsa tautiņās,
Bāliņš bēra sidrabiņu.

18871. (25613.)

Būt' man viena māsa bijsi,
Es tai jātu panāksnos;
Es tai mestu zelta naudu,
Iz sudraba lasīdams.

18872. (25614.)

Iešu, iešu, kā neiešu,
Māsiņai panāksnos;
Mešu, mešu, kā nemešu,
Divi zelta gabaliņi.

18873. (25615.)

Es pūriņu piedarīju
Līdz maliņu maliņām;
Tēva radi, mātes radi
Lai kaudziņu darināja.

18874. (25616.)

Īstais brāli, īstais brāli,
Met sudraba gabaliņu,
Sauc' rītāi, vakarāi:
Pūt, māsiņa, uguntiņu!

18875. (25617.)

Jau man bija gana, gana,
Vēl man gana vajadzēja;
Jau man bija pilns pūriņš,
Vēl kaudzītes vajadzēja.

18876. (25619.)

Kas īstie bāliņi,
Pa divi dālderi;
Kas pusbāliņi,
Pa dālderami.

18877. (25620.)

Krusta māte, krusta māte,
Sarkanā dzīpariņa!
Ja nedosi dzīpariņa,
Es aiziešu raudādama.

18878. (25621.)

Maksājiet, bālēliņi,
Kā māsiņa pelnījuse:
Bez saulītes tīrumā,
Brāļa linus ravēdama.

18879. (25625.)

Metat naudu, bālēnīni,
Nemetat skaitīdami,
Kā māsīna neskaitīja,
Jūsu kreklus velēdama.

18880. (25627.)

Palīdziet, citas māsas,
Man vairs daudz nevajaga:
Puspodiņa vien vajaga
Sarkanā dzīpariņa.

18881. (25629.)

Sametiet, bālēliņi,
Māsiņai kurpju naudu:
Gaŗš celiņš, dziļa ziema,
Māsai tālu jāceļo.

18882. (25630.)

Sametiet, bālēliņi,
Pa pūram tīru rudzu,
Kam jūs mani iedevāt
Lācauziņu arājam.

18883. (25631.)

Sametiet, jūs, māsiņas,
Pa dzīpara galiņam:
Piln' istaba svešu ļaužu,
Visi gaida veltījam.

18884. (25634.)

Še, māsiņa, linu kreklis
Ar pakulu piedurknēm;
Kaut gaidījse citu gadu,
Tad būt linu piedurknītes.

18885. (25638.)

Še, māsiņ, sīka nauda
Ar visām drusciņām;
Ne man vairs druvā iesi,
Ne krekliņus izvelēsi.

18886. (25641.)

Stāvat, brāļi, plāniņā,
Nestāvat maliņā,
Maksājat māsiņai
Dziļu dubļu bridumiņu!

18887. (25642.)

Tēva māsa, krusta māte,
Stājies galda galiņā,
Tev bij man sagšu mest
Zeltītiem ielokiem.

18888. (25643.)

Panāksnieki, panāksnieki,
Lasāties, lasāties!
Lasāties, lasāties,
Māsiņai naudu mest.

18889. (25644.)

Sēžaties, sveši ļaudis,
Ceļaties, bālēliņi,
Meklējiet sīku naudu
Pa visām šķirbiņām!

18890. (25645.)

Parādiet, sveši ļaudis
Kur brūtei īstais brālis,
Lai sēž galda galiņā,
Lai met baltus dālderīšus.

18891. (25647.)

Metat naudu, panāksnieki,
Nelūkojat kāziniekus;
Gan mēs paši metīsim,
Kad mēs laiku redzēsim.

18892. (25650.)

Dzeltāns bija kāzu galds,
Vai no medus, vai no alus?
Kā dzeltāns tas nebija,
Brāļi meta zelta naudu.

18893. (25652.)

Metat naudu, bālēliņi,
Nemetat skaitīdami,
Māsiņai vajaga
Ratiņa naudu.

18894. (25655.)

Panāksnieki, panāksnieki,
Metiet man baltu naudu;
Kā es jums tautiņās,
Baltus kreklus izmazgāju.

18895. (25656.)

Sametieti, brālēliņi,
Māsiņai katla naudu:
Es atradu dēla māti
Podā putru vārījam.

18896. (25657.)

Sanāca panāksni,
Kā jāšus atjāja;
Tiem tīk māsai
Naudiņu mest.

18897. (25658.)
Šaujat, brāļi, netaupāt
Savu zeltu, sudrabiņu;
Mūs' māsiņa netaupīja
Pusmūžiņa krājumiņu.

18898. (25661.)
Brāļi naudas nesameta,
Ne cepures nenopirk;
Tu, māsiņa, dzīvodama
Ūzu gurnu galvā mauksi.

18899. (25662.)
Brāļi klāja tautu galdu
Apaļim dālderim,
Gribēdami sav' māsiņu
No tautām izvadot.

18900. (25664.)
Aizsēdusi netiklīte
Ar tautāmi aiz galdiņa,
Nu gaidīja ciema meitu
Cimdu, zeķu sametot.

18901. (25667.)
Dodiet, mīļi vedējiņi,
Sidrabiņa rubulīšus;
Kas dos tīru sidrabiņu,
Dabūs skaistu cimdu pāru.

18902. (25670.)
Es gan zinu, es gan zinu,
Kas ar mani parādā:
NN parādā
Nemet naudas sietiņā.

18903. (25671.)
Es nedevu māsiņai
Ar bitēm ozoliņu,
Labāk devu vedeklai,
Lai palika brāliņos.

18904. (25672.)
Grabināt, grabināt,
Mani mīļi vedējiņi;
Ja nevaid maciņā,
Pakasiet pakausē.

18905. (25673.)
Tā meitiņa ganos gāja,
Stabulītes taisīdama;
Nu gaidīja ciema meitu
Cimdus, zeķes sametam.

18906. (25674.)
Kāp uz cepļa, kāp uz cepļa,
Triju grašu metējiņš;
Sēd' aiz galda, sēd' aiz galda,
Dālderīša metējiņš.

18907. (25675.)
Kas to rupu naudu meta,
Tam slavīte tāļu gāja;
Kas to sīku čīkstināja,
Tam slavīte pagaldē.

18908. (25676.)
Maksājiet, Rīgas kungi,
Mazajiem ganiņiem:
Mazie gani vien ganīja,
Es pūriņu darināju.

18909. (25677.)
Maksājiet, sveši ļaud's,
Manu kāju āvumiņu:
Jūsu dēļ kājas āvu
Bez saulītes vakarā.

18910. (25678.)
Maksājiet, sveši ļaudis,
Manu pirkstu badījumu;
Tur palika svētdieniņa,
Darba dienas launadziņš.

18911. (25681.)
Man nevaid goves, vēršu,
Lāci veda pagastā.
Piekūst manas kājas, rokas,
Tādu sundu vadājot.

18912. (25682.)
Met, Jānīti, reizē naudu,
Kam tik ilgi diņģējies?
Div' reizītes naudu meta,
Div' mēriņus gribēdams.

18913. (25687.)
Metiet zeltu, sudrabiņu,
Vaŗu vien nemetiet;
Vaŗa naudas metējam
Grūts mūžiņis dzīvojot.

18914. (25693.)
Metat naudu, metat naudu,
Vaŗa naudas nemetat;
Vaŗa nauda, māla pika,
Tā rūsēja, tā pelēja.

18915. (25695.)
Metat, tautas, māsai naudu,
Cits no cita lienēdami;
Tā māsiņa pūru dara,
Dzīporiņus lienēdama.

18916. (25696.)
Metat, tautas, velšu naudu,
Negrabinat kabatiņu,
Kā māsiņa negrabina
Sava pūra dubeniņu.

18917. (25698.)
Mūs māršiņa dāvināja
Ar tiem lina palagiem;
Mēs māršai maksājām
Ar sudraba gabaliem.

18918. (25699.)
Jānīšam, nabagam,
Naudas dobe aizsalusi.
Šodien spīd silta saule,
Vai tā vēl neatkusa?

18919. (25700.)
Nebēdāji, jaunā mārša,
Būs sidraba dālderīši:
Pašā viesu istabāje
Sēž sidraba kalējiņš.

18920. (25702.)
Palīdziet Jānīšam
Maka siksnas atraisīt:
Auksti pūta ziemeļ' vējš,
Makam siksnas aizsalušas.

18921. (25704.)
Palīdziet, sveši ļaudis,
Māsai pūru piedarīt,
Kam' tik drīzi aizsēdāt
Brāļu galda galiņā.

18922. (25706.)
Pazinu vēdējus
Devīgus cilvēkus:
Ar visu saujiņu
Naudiņu meta.

18923. (25708.)
Priecīgas tautiņas,
Veltītes ņemdamas;
Skumīgas, bēdīgas,
Naudiņu mesdamas.

18924. (25709.)
Redzu, redzu, protu, protu,
Kāzniekiem naudas žēl;
Aiz to lielu žēluminu
Nevar maku atraisīt.

18925. (25713.)
Vai mēs krāsni mūrēsami
Ar tiem vaŗa gabaliem?
Še vajaga sudrabiņa
Pie šiem vaŗa gabaliem.

18926. (25714.)
Vēlīgi puišeļi
Vedībās jāti;
Kad nauda jāmet,
Kā lāči ņauda.

18927. (25716.)
Māsiņ' savas dāvaniņas
Kā zemē izmetuse:
Tautas naudas nesameta
Ne irbiņu nopirkties.

18928. (25717.)
Uzmeta, uzmeta
Sivēnu naudiņu,
Lai staigā māsiņa
Sivēnus pirkdama.

18929. (25720.)
Divi graši, četri graši,
Tā ir īsta dvieļu nauda:
Kas tās tādas ragažiņas
Ogres malā salasītas!

18930. (25721.)
Kas tie dvieļi, kas tie dvieļi,
Spaļi vien, spaļi vien!
Kas tā nauda, kas tā nauda,
Ledus vien, ledus vien!

18931. (25722.)
Tatad dvieļi, tatad dvieļi,
Linu vien, linu vien!
Tatad nauda, tatad nauda,
Zelta vien, zelta vien!

18932. (25724.)
Kāzniek' naudu sametuši,
Nu metiet, liecinieki!
Nu metiet, liecinieki,
Par ēdumu, par dzērumu.

18933. (25728.)
Sveši ļaudis, sveši ļaudis,
Maksājiet galda naudu!
Lai galdiņš pieminēja
Labu ļaužu dzērumiņu.

18934. (25730.)
Maksājati, sveši ļaudis,
Manu kāju saldējumu:
Trīs reizītes es tecēju
Uz Beļavu astru sieta.

18935. (25732.)
Metati, metati
Pavāra naudu:
Pavāram nosvilis
Priekšauta stūris.

18936. (25736.)
Zināma, zināma
Spēlmaņa nauda:
Dukāti, dālderi
Spēlmaņa nauda.

18937. (25742.)
Dzerat, brāļi, ko dzerdami,
Cūk' ar kazu nedzerat:
Cūka līda, kaza lēca,
Nevar māsa noganīt.

18938. (25746.)
Dod, Dieviņ, kalnā kāpt,
Ne no kalna lejiņā;
Dod, Dieviņ, otram dot,
Ne no otra mīļi lūgt.

18939. (25747.)
Dod, Dieviņi, man maizīti,
Dod manai māsiņai,
Lai man arī gods, slavīte,
Ka maizīte māsiņai.

18940. (25748.)
Dod, Dieviņi, tā dzīvot,
Kā dzīvoja tēvu laiku:
Vecu ēst, vecu dzert,
Jaunu likt tāi vietā.

18941. (25749.)
Es nodzēru brāļam kāzas
Ar to vienu lindrociņu;
Lai Dievs līdz nodzīvot
Ar to vienu līgaviņu!

18942. (25750.)
Ko mēs laba vēlēsim
Tai jaunai brūtītei?
Zeltu nest rociņām,
Sudrabiņu kājām mīt.

18943. (25751.)
Kupla, kupla tā eglīte
Līdz pašai zemītei;
Smuka brāļa līgaviņa
Līdz pašam vecumam!

18944. (25752.)
Lai pietrūka, kā pietrūka,
Kad maizītes nepietrūka;
Lai pietrūka sudrabiņa,
Ij sudraba kalējiņa.

18945. (25754.)

Noiet saule vakarā,
Zelta zarus zarodama;
Dievs dod jums tā zarot,
Visu mūžu dzīvojot.

18946. (25755.)

Palīdz, Dievs, tam puišam,
Kas uz jaunu domājās:
Zirgiem zviegt, govīm maut,
Arājam gavilēt!

18947. (25757.)

Ai, svainīti, ai, svainīti,
Gredzeniņu, gredzeniņu!
Kad es iešu sētiņā,
Ko rādīšu māmiņai?

18948. (25762.)

Es svainīti appušķoju
Ar cimdiem, ar zeķēm;
Svainīts mani appuškoja
Ar sīko sudrabiņu.

18949. (25765.)

Nedomā, jaunais svaini,
Ka māsiņu šķiņķosim.
Kur, svainīt, kurpu pārs,
Kur sudraba gredzeniņi?

18950. (25767.)

Pirc, tautieti, es neļāvu,
Mātei mēļu villanīti:
Dienu klēpi nosēdēju,
Nakti roku nogulēju.

18951. (25770.)

Svainīts, mani mīļodams,
Zuša kurpes šūdināja.
Svainīts šuva mīļodams,
Suns apēda laizīdams.

18952. (25772.)

Es gribēju šo naksninu
Apjāt tautu novadinu;
Te dienina man izausa,
Te saulīte patecēja.

18953. (25773.)

Gaisma, gaisma, bālēliņi,
Seglojati kumeliņus,
Lai varam līdz dieniņu
Apjāt tautu novadiņu.

18954. (25776.)

Vakar vežu vedekliņu,
Šodien laižu saulītē,
Šodien laižu saulītē
Tīrumiņu lūkoties.

18955. (25777.)

Vai, vai, dēlu māte,
Kāda tava istabiņa!
Cauri skrēja žagatiņa
Caur pakšiem svilpodama.

18956. (25778.)

Vai, vai, svesi ļaudis,
Kāda jūsu istabiņa!
Vai cūciņas izrakušas,
Vai vistiņas izkasījšas?

18957. (25779.)

Ai, brālīti, še nevar
Šāi sētā kāzas dzert:
Visapkārt sarkan' smilts,
Sētā jumti nobiruši.

18958. (25782.)

Ai, smuidrais augumiņš,
Ai, baltās villainītes,
Vai jums bija ielīgot
Tādā skuju vīcenī!

18959. (25783.)

Ak, tu tautu dūdelnieks,
Tavu mazu istabiņu!
Kur bij man riņķi griest,
Kur rociņu vēcināt?

18960. (25785.)

Apskaties, snaudulīte,
Kādi lieli glāžu logi;
Nav neviena tumša kakta,
Kur mēsliņu saslaucīt.

18961. (25786.)

Atpakaļa man pūriņis,
Atpakaļ, bālēliņi!
Es atradu tautu galdu
Četri stūri nemazgāti.

18962. (25789.)

Dobuļaina, dobuļaina
Tautu dēla istabiņa;
Vista cāļus izperēja
Devītā dobulī.

18963. (25790.)

Dzievāt man gājušai
Tāi žagaru būdiņāi,
Nedos man bālēliņi
Savu namu, istabiņu.

18964. (25791.)
Es atradu tautiņām
Cauru pakšķu istabiņu.
Nocirtīšu suņam asti,
Aizbāzīšu caurumiņu.

18965. (25793.)
Es dzīvoju bāliņos
Kā kundziņa muižiņā;
Ieved mani tautiņās
Kuļamā rijiņā.

18966. (25794.)
Es uzaugu brālīšos
Dreijātā istabā,
Aizved mani tautiņās
Kā žagaru budiņā.

18967. (25795.)
Gāju tautu istabā,
Metu acis pabeņķē,
Tur tāi tautu pabeņķē
Pērnie mēsli, aizpērnie.

18968. (25796.)
Istabiņa izkaisīta
Zaļajām zīlītēm;
Vēru durvis, spēru kāju,
Rit zīlītes šur un tur.

18969. (25797.)
Kādu vietu es gribēju,
Tāda man gadījās:
Kalnā treji vaŗa vārti,
Veŗas paši neveŗami.

18970. (25798.)
Kam tā muiža kalniņā,
Vējiņš durvis virināja?
— Tā, māsiņ, tava muiža
Pa Laimiņas likumam.

18971. (25803.)
Kas tā tāda skuju būda
Liela ceļa maliņā?
Tā nebija skuju būda,
Tā tautieša istabiņa.

18972. (25804.)
Lai istaba, ko istaba,
Dižans nams tautiņām:
Viena puse skujām jumta,
Otra Dieva debesīm.

18973. (25806.)
Es savos bāliņos
Eņģēm durvis virināju;
Kā ierašu tautiņās,
Izceldama, ieceldama!

18974. (25809.)
Neron vainu bālēliņi,
Tautās vietu taisīdami;
Es āzgāju, es atradu
Cauru pakšu istabiņu.

18975. (25810.)
Nevienam tāda muiža,
Kā manam svainīšam:
Dzelžu duris, vaŗa grīda,
Sudrabotas ļovenītes.

18976. (25814.)
Šķitu nieka neprotam,
Svešumā aizgājusi:
Man actiņas degtin dega
Pa visām maliņām.

18977. (25815.)
Zema bija istabiņa,
Vēl zemāks kambarīts;
Gaŗa bija mūs' māsiņa,
Nevarēs še dzīvot.

18978. (25818.)
Sen dzirdēju, nu redzēju
Brāļam jaunu istabiņu;
Visapkārti glāžu logi,
Vidū saule ritināja.

18979. (25824.)
Skaidra tautu istabiņa,
Pabeņķītes neslaucītas.
Nu pārveda mūs' māsiņu,
Pabeņķīšu slaucītāju.

18980. (25825.)
Skuju zeme, skuju ļaudis,
Skujām kaisa istabiņu;
Es kaisīju bāliņos
Ar ozola lapiņām.

18981. (25826.)
Zemas tautas nama durvis,
Zema tautas istabiņa:
Tupu līda naminā,
Rāpu gāja istabā.

18982. (25830.)
Tautiets, mani precēdams,
Stāvu koku namu taisa,
Lai galviņa nesitās,
Ieejot, izejot.

18983. (25831.)
Tautiets veda man' māsiņu
Šķeltā apšu istabā.
Papriekš kazas izganīju,
Tad ielaidu sav' māsiņu.

18984. (25832.)
Tautiņām četri kakti,
Visi četri buramie.
Ko, māsiņa, tu darīsi,
Tu jau burt nemācēji?

18985. (25833.)
Tautu dēlis lielījāsi,
Dēļa grīdu staigājot;
Nu atnācu, nu atradu,
Laipas meta istabāi.

18986. (25834.)
Tautu dēlis lielījās,
Vaŗa vārti sētiņai;
Kad aizgāju, tad atradu,
Ar ecēšu aizslaistīti.

18987. (25838.)
Visa tautu nama priekša
Spīd zaļām pērlītēm;
Ir pērlītes nemīlēja,
Ja nav laba dzīvošana.

18988. (25840.)
Bij manai māsiņai
Rieksta kaula dzirnaviņas;
Staltam tēva dēliņam
Ne pelēka akmentiņa.

18989. (25841.)
Dēli vien tai mātei,
Nav meitiņu malējiņu:
Vadži vien maltuvē,
Kur kāruši cepurītes.

18990. (25843.)
Gana skaiši es atradu
Dēlu māti dzīvojot!
Stikla logi maltuvē,
Astra sieti sijājot.

18991. (25844.)
Ierastam te dzīvot,
Neieradis nevarēja:
Grūtas dzirnus maltuvē,
Ūdens tāļu lejiņā.

18992. (25845.)
Raugiet, brāļi, ko raugiet,
Apraugiet, dzirnaviņas;
Smagas tautu dzirnaviņas,
Palaidiet vieglumā.

18993. (25846.)
Bāliņ, tava maltuvīte
Caurajiem pamatiem;
Kad gribēju smalki malt,
Vējiņš miltus putināja.

18994. (25850.)
Brāļi, jāšus nejājat,
Man kauniņa nedarat:
Nava tautu klētiņā
Vienas auzu sēnaliņas.

18995. (25851.)
Dzīvodama nedomāju
Tādu mūžu piedzīvot:
Miežu, rudzu klēti slēgt
Ar sudraba atslēdziņu.

18996. (25854.)
Grēcinieki, bālēliņi,
Kā vietiņas raudzījāt?
Tīrumiņu raudzījāt,
Klētiņā negājāt.

18997. (25855.)
Kam, tautieti, kaldināji
Vaŗa grīdu klētiņā?
Man nebija zelta kurpju,
Vaŗa grīdu čīkstināt.

18998. (25859.)
Tautiets, mani lūkodams,
Pūru klēti daudzināja;
Kad nogāju, neatradu
Ne auziņu sēnaliņu.

18999. (25861.)
Tautu dēls lielījās,
Pilnas klētis miežu, rudzu;
Kad aizgāju, tad atradu,
Sieciņš auzu nevētīts.

19000. (25862.)
Ai, ai, sveši ļaudis,
Kādi jūsu govu klēvi!
Visi sīki zvirbulīši
Cauri skrej ziņģēdami.

19001. (25863.)
Deva man Laimina
Bagātu vietu:
Trīs goves slaucamas,
Deviņi teļi,
Kuplaste ķēvīte,
Trīs kumeliņi.

19002. (25864.)
Sakās man māmuliņa
Trīs telītes iedevuse;
Es atradu, aizgājuse,
Trīs trešā desmitā.

19003. (25867.)
Ai, tautieti, ai, tautieti,
Kam tu mani vilināji?
Ne tev bēra kumeliņa,
Ne slidenu kamaniņu.

19004. (25869.)
Ko, tautieti, darīsim
Ar to vienu kumeliņu?
Ko tu arsi, ko ecēsi,
Ko es braukšu brālīšos?

19005. (25874.)
Tautu dēls lielījās
Simtiem bēru kumeliņu;
Kad pavēra staļļa duris,
Suņi astes kustināja.

19006. (25877.)
Bērzu birze kalniņāi,
Strauja upe lejiņāi,
Māsiņai mirgas meta,
Tautu drēbes velējot.

19007. (25881.)
Divi lieli ezeriņi
Tautu dēla sētiņā,
Tur dzīvot rauduvei,
Ne manai māsiņai.

19008. (25882.)
Es šķitos izaugdama
Ezeriņa neredzēt:
Visi mani tīrumiņi
Ezeriņa maliņā.

19009. (25884.)
Kādas vietas es gribēju,
Tāda man gadījās:
Kalnā muiža, lejā upe,
Purā govu laidarīts.

19010. (25886.)
Kam, tautieti, galdus plēsi,
Kam šķimbogu darināj'?
Vai es biju raudas bērs,
Šķimbogā glabājams?

19011. (25888.)
Māsiņ, tavu jauku dzīvi
Ezeriņa maliņā!
Rītā tev gaiļi dzied,
Vakarā gaigaliņas.

19012. (25891.)
Parādiet, sveši ļaudis,
Uz avotu taisnu ceļu,
Lai māsiņa nomazgāja
Savas gaudas asariņas.

19013. (25892.)
Pura mala tev, tautieti,
Rāvupīte lejiņā;
Tik man baltu villainīšu,
Ko velēju bāliņos.

19014. (25893.)
Puri vien, vēri vien,
Kur bāliņi man' iedeva,
Nav ne tīra ūdentiņa,
Kur rociņu nomazgāt.

19015. (25895.)
Mazgājos, velējos
Taut' upītes maliņā.
Dziļa, šaura taut' upīte,
Platas manas villainītes.

19016. (25896.)
Vai, bāliņi, vai, bāliņi,
Kur jūs mani iedevuši?
Smilgas auga tīrumā,
Niedres dārza maliņā.

19017. (25898.)
Ai, Dieviņi, ai, Dieviņi,
Tautas māsu saldinās:
Es atradu dārziņā
Nenoņemtus kāpostiņus.

19018. (25899.)
Ko lielies, tautu dēls,
Zinu tavu lielībiņu:
Purā tavi lini auga,
Ezerā kāpostiņi.

19019. (25900.)
Ai, māsiņa sīka, maza,
Tu pavārgsi tautiņās:
Tāļu druva, tāļu pļava,
Tāļu aka lejiņā.

19020. (25901.)
Ai, tautieti, ai, tautieti,
Tavu mazu tīruminu!
Pirc par mārku rutku sēklu,
Apsedz' visus tīruminus.

19021. (25904.)
Brāļiem labi, brāļiem labi,
Brāļiem labi tīruminī;
Labi man māsiņai
Pura malu ustabiņa.

19022. (25905.)
Brāļi manu vietu rauga,
Brāļi rauga tīruminu;
Mūža mana neparauga
Kā lēksies dzīvojot.

19023. (25907.)
Drīzi, droši tautas jāja,
Lēni mani bālēliņi,
Lēni mani bālēliņi,
Tautu zemi raudzīdami.

19024. (25908.)
Dziedādama es staigāju
Pa tautieša novadiņu,
Atraduse labu zemi,
Labu maizes arājiņu.

19025. (25910.)
Es, māsiņ, tev sacīju,
Gaidi citas vasariņas,
Būt' lielāki tīruminī,
Dižanāks arājiņš.

19026. (25912.)
Es neraugu, tutu dēls,
Tava daiļa augumiņa;
Paskatos lauciņā,
Vai maizīte tīra auga.

19027. (25914.)
Gana augsti šie kalniņi,
Gana zaļas šās birstiņas,
Vēl i tad nemīlēja
Kā savā dzimtenē.

19028. (25916.)
Kāda dzīve cīruļam,
Tāda mūsu māsiņai:
Cīruls tup uz akmeņa,
Māsa zvirgzdu kalniņā.

19029. (25917.)
Es uzgāju maizes vietu,
Sev tīkamu arājiņu;
Visapkārt upes teka,
Vidū liels tīrumiņš.

19030. (25918.)
Kalnā bija man muižiņa,
Lejā lopu laidarīts,
Aiz kalniņa līcītī
Dābulainas ganībiņas.

19031. (25919.)
Kalnā kāpu, jo kalnā,
Pašā kalna galiņā,
Lei varēju izredzēt
Tautu dēla bagātību.

19032. (25921.)
Kam tie tādi klaji lauki,
Kam kuplāji ozoliņi?
Tautām bija klaji lauki,
Bāliņam ozoliņi.

19033. (25922.)
Kas kaitēja tev, māsiņ,
Gaujmalā nedzīvot?
Līčos auga kvieši, rudzi,
Gaujiņ' nesa sidrabiņ'.

19034. (25923.)
Kas šī zeme par zemīti,
Ka ziediņi neziedēja?
Es atnesu saujiņā
Savas zemes pureniņu.

19035. (25924.)
Labi būtu tāi sētā,
Kad nebūtu priežu meži;
Nokūpst mani balti vaigi
Ar tiem priežu dūmiņiem.

19036. (25928.)
Mīlēt man mīlējās
Šie lielie tīrumiņi;
Arājiņa vien nebija
Pa manami prātiņam.

19037. (25929.)
Nāc nākdama, tautu meita,
Nāc ar cirvi, nāc ar kapli,
Visa mana tēva zeme
Sīku kārklu pieauguse.

19038. (25930.)
Nebij stigu, nebij ežu
Mana brāļa tīrumā;
Nu atveda tautu meitu,
Stigu, ežu dzinējiņu.

19039. (25931.)
Ogu, ogu, sēņu, sēņu
Bālēliņu laukmalē;
Kad āzgāju tautiņās,
Ne tur ogu, ne tur sēņu.

19040. (25933.)
Priedes, egles tautiņās,
Raudas nāca veŗoties;
Bāliņami bērzu birzis,
Mīlībiņu nevarēju!

19041. (25934.)
Priedes vien, egles vien,
Kur tautiņas mani veda;
Brāļi dotu bērzu birzi,
Kaut varētu līdza vest.

19042. (25937.)
Puri, puri, meži meži,
Te nav laba dzīvošana;
Kur tie kalni, kur tās lejas,
Tur ir laba dzīvošana.

19043. (25940.)
Purvu bridu raudādama,
Žagariņus lauzīdama:
Tēvs, māmiņa iedevuši
Nelabā vietiņā.

19044. (25941.)
Raugiet, brāļi, tīrumiņus,
Neraugiet ganībiņas
Tīrumā maize auga,
Gar malām ganībiņas.

19045. (25944.)
Šaura, šaura tautu zeme,
Nava laba gana ceļa.
Kur tie sēja rudzus, miežus,
Kur dēstīja kāpostiņus?

19046. (25945.)
Šķiraties, oši, kļavi,
Darat lielus tīrumiņus,
Pate nāca tautas meita
Tīrumiņu raudzīties.

19047. (25946.)
Stāvēdama sastāvēju,
Gaidīdama sagaidīju:
Sagaidīju pliena zemi,
Pusmūžiņa arājiņu,

19048. (25947.)
Staigā mārša, zied rozītes,
Pa bāliņa pagalmiņu;
Es staigāju raudādama
Pa tautieša purmalām.

19049. (25948.)
Tādu vietu i taujāju,
Tāda man gadījās:
Pate sēdu kalniņā,
Govis ēda lejiņā.

19050. (25953.)
Upes vien līkumos
Tautām lieli tīrumiņi;
Kur tie mani brālēliņi
Locīs savus kumeliņus?

19051. (25955.)
Vieta, vieta, maize, maize,
Kur māmiņa man' iedeva:
Ik rītiņa tīrumā
Pa deviņi arājiņi.

19052. (25959.)
Ai, Dieviņ, bālēniņi,
Kur jūs mani iedevāt;
Ni gājāt vietraudžos,
Ni padoma meklējot.

19053. (25960.)
Vai, Dieviņ, nu es būšu
Tā puisīša līgaviņa,
Kas bez zirga, kas bez arkla,
Kas bez sava tīrumiņa.

19054. (25961.)
Ak, tu Dievs, es atradu
Tautām lielu bagātību:
Trīs pagales apses malkas
Uz ārdiem kaltējās.

19055. (25962.)
Aizsasauce man Laimīte,
Kalniņā stāvēdama:
Meitiņ manu ievedamu
Tik sliktā vietiņā!

19056. (25963.)
Bagāts tēvs meitu deva
Bagātā vietiņā;
Kad Dieviņš nepalīdz,
Paliek abi nabadziņi.

19057. (25964.)
Eku labi man dzīvot
Šitā tēva pajumtē:
Pilnas klētis, pilnas bļodas,
Pilna pati istabiņa.

19054. (25965.)
Sen dzirdēju, nu redzēju
Tā puišeļa bagātību:
Seši podi rutku lapu,
Līka ķēve stallītēi.

19059. (25966.)
Es nebiju domājusi,
Ko Laimiņa gādājusi:
Ira laba maizes vieta,
Ir tīkamis arājiņš.

19060. (25968.)
Gan gribēja mūs' māsiņa
Tīras maizes, tīr' ūdeņa;
Brāliņam tīra maize,
Tīrs ūdens avotā.

19061. (25970.)
Klētī viena veca tīne,
Trīs sēnalas dibenā;
Stallī viena veca ķēve,
Trim stutēm atstutēta.

19062. (25971.)
Ko, bāliņi, tu raudāji,
Svārkos slauki asariņas?
— Es, māsiņa, tev' raudāju,
Tu vārgā vietiņā.

19063. (25972.)
Krīt', skujiņa, nekrituse
Tik dziļā ūdenī;
Ej, māsiņ, negājuse
Tik vārgā vietiņā.

19064. (25974.)
Kur tie lieli dūmi kūp,
Tur tā maza siltumiņa;
Kur ta liela slava sliv,
Tur tā maza bagātība.

19065. (25975.)
Labāk mani māmuliņa
Ūdenī iemetusi,
Ne kā mani iedevusi
Tik sliktā vietiņā.

19066. (25976.)
Lūkojiet, bālēliņi,
Vai ir salmi gubenī;
Ja ir salmi gubenī,
Tad būs maize klētiņā.

19067. (25977.)
Nedomāju, necerēju
Tik bagātu tēva dēlu:
Pieci graši sīkas naudas,
Sieciņš auzu sēnaliņu.

19068. (25979.)
Puķīt, tavu ziedēšanu
Mālainā kalniņā!
Māsiņ, tavu dzīvošanu
Tik sliktā vietiņā!

19069. (25981.)
Puķīt, tavu ziedēšanu
Mālējā kalniņā!
Māsiņ, tavu dzīvošanu
Vienai tautu pulciņā!

19070. (25983.)
Puķīt, tavu skaistu ziedu
Mālainā kalniņā!
Māsiņ, tavu labu dzīvi
Lielajos dieveŗos!

19071. (25985.)
Raudādama tautās gāju,
Gana labi Dievs līdzēja:
Pilnas klētis miežu, rudzu,
Strīķī govu laidariņš.

19072. (25986.)
Zaķim bija te dzīvot,
Ne manai māsiņai;
Zaķīts māk mizu grauzt,
Ko darīs man' māsiņa?

19073. (25988.)
Zeltā biju uzaugusi,
Sidrabā stāvējusi,
Atsaradu dzīvodama
Staiga purva maliņā.

19074. (25990.)
Tautu dēls lielījās —
Trīs pagales vecas malkas;
Ir maniem brāliņiem
Trīs arodi vecu rudzu.

19075. (25991.)
Tautu dēls precēdams
Solīj' šķietu, solīj' nītes;
Kad nogāju, kad prasīju,
Sētas posmu parādīja.

19076. (25992.)
Teic man tautas dzīvīt' savu,
Teic man savu māmuliņu;
Izputējse tautu dzīve,
Veca tautu māmuliņa.

19077. (25993.)
Tukša posta tā vietiņa,
Kur māmiņa man' iedeva:
Ne cirīša, malkas cirst,
Ne nazīša, maizes griezt.

19078. (25994.)
Vieta, vieta, maize, maize,
Kur bāliņi mani deva;
I tur vieta, i tur maize,
Kur es pati gājējiņa.

19079. (26001.)
Vieta, vieta, maize, maize,
Kur māmiņa man' iedeva;
Manas pašas vaina bija,
Ka dzīvot nemācēju.

19080. (26003.)
Pratējam, mākošam,
Tam dzīvot šāi vietā;
Kas neprata, nemācēja,
Ne dieniņas nedzīvoja.

19081. (26005.)
Galdiņam četri stūŗi,
Visi četri nemazgāti;
Nu pārveda mūs' māsiņu,
Galda stūŗu mazgātāju.

19082. (26007.)
Māsiņ' mana skaista, balta
Melnu ļaužu rociņā;
Gadskārtām pirti kūra,
Mēnešiem velējās.

19083. (26008.)
Man actiņas degtin dega
Svešu ļaužu istabā;
Melni logi, melni galdi,
Neslaucīta istabiņa.

19084. (26009.)
Man zied rozes bāliņos
I klētī, kambaŗos;
Tautiņās neziedēja
Ne dārziņa vidiņā.

19085. (26011.)
Ai, ļautiņi, nesmejat
Līdumiņa kŗāvējam;
Līdumiņa kŗāvējam
Melna mute, melnas rokas.

19086. (26012.)
Bij vakar tā dienīna,
Kad es gāju tautiņās;
Tur palika mieži, rudzi,
Te līž brāļi līdumiņu.

19087. (26013.)
Es nolīdu pūra vietu
Suņ' ābeļu līdumīnu,
Zināj' savu līgavīnu
Lētaugušu bālīnos.

19088. (26017.)
Es palīdu līdumiņu
Pa līduma galiņam,
Lai iet mana līgaviņa
No druviņas druviņā.

19089. (26018.)
Līžat, brāļi, līdumiņu,
Vienu koku atstājat;
Citu gadu vajadzēs
Māsiņai līkstes koka.

19090. (26019.)
Mazi mani bālēliņi,
Nespēj alkšņu malku cirst;
Ekur stipri tautu dēli,
Līž ozolu līdumiņu.

19091. (26020.)
Pāriedami, bālēniņi,
Līdumiņu palīžam,
Kur māsai miežus pļaut
Pirmajā vasaŗā.

19092. (26021.)

Pērku zelta ēvelīti,
Līdumiņu ēvelēt,
Lai kājiņu neatsit
Mana jauna līgaviņa.

19093. (26022.)

Šaura, šaura tautu zeme,
Tik māsai ganu ceļa.
Kur sēs miežus, kur sēs rudzus
Kur līdīs līdumiņu?

19094. (26025.)

Tautas līda līdumiņu
Pa līduma galiņam,
Dabūjuši mūs' māsiņas
Žagariņu lasītājas.

19095. (26026.)
Atminiet jūs, ļautiņi,
Kādi viesi pirmie nāca?
Aust dieniņa, lec saulīte,
Tie pirmie viesi nāca.

19096. (26027.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kā es tiku šāi zemē?
— Vējiņš nesa kļava lapu,
Kļava lapa mani nesa.

19097. (26031.)
Atminieiet, sveši ļaud's,
Kādas slieces kamanām?
Ošu slieces, kļavu mietnes,
Sudrabiņa uzkaliņas.

19098. (26032.)
Atminiet, sveši ļaud's,
Kāda koka klēti cirtu?
Zosu spalvu klēti cirtu,
Irbes spalvu jumtu jumu.

19099. (26034.)
Atminiet, sveši ļaud's,
Kādas zemes mēs ļautiņi?
Sāmu zemes mēs ļautiņi,
Prūšu zemes kumeliņi.

19100. (26036.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kādi koki aiz upītes?
— Sīki koki, melni alkšņi,
Lakstīgala tricināja.

19101. (26039.)
Atminiet, sveši ļaud's,
Kādi zirgi, kādi vāģi?
— Vārnas spalvas vāģi bija,
Balti gulbi aizgrožoti.

19102. (26042.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kādu koku upe nes?
— Oša koku, kļava koku,
Ūdra, bebra cirtumiņu.

19103. (26043.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kādu zirgu es atbrauču?
— Lazdas zirgu es atbrauču,
Briežu ragu skritulīši.

19104. (26045.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kas bij zemes mērnieciņš?
— Kurmis zemes mērnieciņš,
Čūska šņores vilcējiņa.

19105. (26047.)
Atminiet, sveši ļaud's,
Kas guļ jūŗas dibinā?
— Kuģinieka dēliņam
Zelta nauda iekritusi.

19106. (26048.)
Atminat, sveši ļaudis,
Kas guļ upes dibinā?
— Ūdrīts guļ dibinā,
Samta svārki mugurā.

19107. (26049.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kas guļ kaula kažokā?
— Riekstiņš kaula kožokā,
Sēd zaļā krēsliņā.

19108. (26050.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kas locīja gaisa virsu?
— Vējš locīja gaisa virsu,
žagatiņa mežu loka.

19109. (26052.)
Atminat, sveši ļaudis,
Kas manāi rociņā?
— Piecu brāļu pirkumiņš,
Piecu diegu matpīniņa.

19110. (26053.)
Atminat, sveši ļaudis,
Kas manā saujiņā?
— Krustim kalta zelta nauda,
Tā manā rociņā.

19111. (26054.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kas ziedēja gavēnī?
— Lazdiņam sarkan' ziedi,
Tas ziedēja gavēnī.

19112. (26055.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kas sēd kalna galiņā?
— Akmins sēd galiņā
Pelēkiem svārciņiem.

19113. (26056.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kas zem zemes muižu valda?
— Kurmīšam samta svārki,
Tas zem zemes muižu valda.

19114. (26057.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Kas spīd kannas dibenā?
— Alus putas, medus putas,
Brandavīna dzirkstelītes.

19115. (26058.)
Atminiet, sveši ļaud's,
Kas spīdēja vidū gaisa?
— Zaļa bērza lapa spīd
Mazajā migliņā.

19116. (26059.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Ko es sēju, kas izauga?
Rudzus sēju, miež' izauga,
Apenīši noziedēja.

19117. (26060.)
Atminiet, sveši ļaud's,
Kur Dieviņš nakti guļ?
— Liela ceļa maliņā,
Ceļmalīša krūmiņā.

19118. (26061.)
Atminiet, sveši ļaudis,
Cik augšā, cik zemē?
Tik augšā sīku zvaigžņu,
Tik zemē sīk' akmeņu.

19119. (26063.)
Balta kaza sāli pūta
Augsta kalna galiņā.
Atnāk vilks, aiznes kazu,
Paliek sāls iepūšļāts.

19120. (26064.)
Kas bij balts, nevelēts,
Kas bij mīļš, nelolots?
— Gulbis balts, nevelēts,
Znotiņš mīļš, nelolots.

19121. (26066.)
Kas tecēja bez kājām,
Kas kustēja bez gāliņas?
— Ūdens tek bez kājām,
Migla kust bez gāliņas.

19122. ((26067.)
Kas varēja ošu sprēst,
Kas ozolu šķeterēt?
Kas varēja dzeinīt' vīt
No tekoša ūdentiņa?

19123. (26068.)
Ej, tautieti, kur iedams,
Nāc mājāi vakarā,
Nekaitiņi ciema suņus,
Nemodini līgaviņu.

19124. (26069.)
Tā tu dari, tautu dēls,
Tad mēs mīļi dzīvosim:
Tu celies rijas kult,
Satin mani kažokā.

19125. (26070.)
Es piesaku tev, tautieti,
Mūs' māsiņu neatstāj;
Lai gājāt, kur gājāt,
Eita abi vienu vietu.

19126. (26071.)
Es, tautieti, tev piesaku,
Kā labam cilvēkam:
Būs māsicu agri celt,
Nebūs agri nicināt.

19127. (26072.)
Pats pirmais precinieks,
Sargi savu muguriņu:
Tiks māsiņa raudināta,
Tiks mugura oderēta.

19128. (26073.)
Es tev lūdzu, tautas dēls,
Mūs' māsiņu neniecini;
Ja māsiņu niecināsi,
Vedīsim atpakaļ.

19129. (26074.)
Es tev lūdzu, dēla māte,
Kā labam cilvēkam:
Ies māsiņa velēties,
Neslēdz katlu kambarī.

19130. (26075.)
Klausies, svainīt,
Ko tev teikšu:
Nebūs māsai
Nodaļas dot;
Ar savu tuteni
Pie visa klaipa,
Ar savu skutulu
Pie visa grāpja!

19131. (26079.)
Nu atstāj, tu, svainīti,
Visas vecas draudzenītes,
Mīļo vienu man' māsiņu
Par Laimītes likumiņu.

19132. (26080.)
Es, svainīti, tev piesaku:
Nāks māsiņa raudādama,
Mana roka, ievas ķūze,
Svainīt, tava muguriņa!

19133. (26085.)
Tā nedari, jaunais svaini,
Kā darīji uzaugot:
Zirgs ar arklu tīrumāi,
Pats ar plinti ataugāi.

19134. (26087.)
Tā nedari, tautu dēls,
Kā tu biji lielījies:
Tu dzīries mūs' māsiņu
Sliet par bildi kaktiņā.

19135. (26090.)
Tā, tautieti, tu nedari,
Kā tu biji solījies:
Tu dzīries tēv' un māti
Pa durīm izvadīt.

19136. (26091.)
Tā tu dari, tautu dēli,
Tad mēs mīļi dzīvosim:
Strīķei manu izkaptiņu,
Izpļauj manu vāles galu.

19137. (26093.)
Tu, Ģēdiņi, tā nedari,
Kā tu biji lielījies:
Zirgam doti kviešus, rudzus,
Trīniņai auzu maizi.

19138. (26097.)
Ai, māsiņa, tautu meita,
Klausi manu padomiņu:
Gudru prātu, gudru prātu
Valdi savu valodiņu.

19139. (26099.)

Dzīvā, mana līgaviņa,
Nebrīdē māsu manu;
Tav palika dzīvošana,
Kas manai māsiņai?

19140. (26103.)

Tā, meitiņa, tu nedari,
Kā tu biji dzīrusies:
Vīra māti akā bāzt,
Akmeņiem noslogāt.

19141. (26105.)

Tā nedari tu, jaunava,
Kā tu biji dzīrusies:
Savus kreklus vien mazgāt,
Vīra kreklus nemazgāt.

19142. (26107.)

Tu, Trīniņa, tā nedari,
Kā darīja tava māte:
Tava māte vīra māti
Padzinuse nabagos.

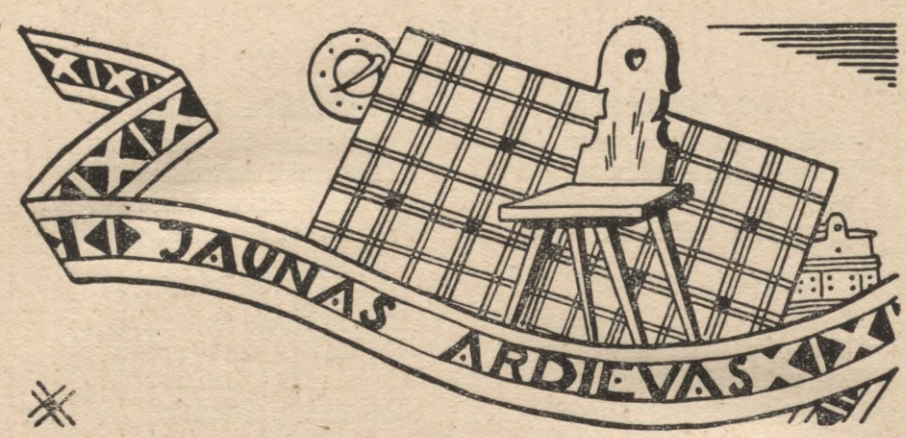

19143. (26109.)
Eit' ar godu, eit' ar godu,
Es ar godu pavadīšu;
Kad ar godu neiesiet,
Ar suņiem parīdīšu.

19144. (26110.)
Eit' ārā, lūgti viesi,
Jūs ar labu vadīsam;
Ja ar labu neiesat,
Tad ar skruķi skruķēsam.

19145. (26111.)
Eita jel projām,
Tālēji viesi,
Lai mēs klātēji
Pasadzeŗamies.

19146. (26112.)
Eit' projām, lūgti viesi,
Lai paliek nāburdziņi;
Es vārīšu kāpostiņus
Circenīšu tauciņos.

19147. (26113.)
Eit' projām, lūgti viesi,
Lai palika nāburdziņi;
Nāburdziņu vajadzēja
I rītā, vakarā.

19148. (26116.)
Eita, viesi, sētiņā,
Nava vaira alutiņa;
Pušmucīte, gabaliņš
Lai stāv rītu paģirām.

19149. (26117.)
Ej projām, kaŗa māte,
Gan tu biji kaŗojuse,
Gan tu biji kaŗojuse
Mūs' tēviņa istabāi.

19150. (26119.)
Ej projāmi, ciema puisi,
Še ar' tevis nevajaga;
Daudz ēdājs, daudz dzērājs,
Ne tik daiļi dancotājs.

19151. (26120.)
Gana mīļi es vakar
Savus viesus aicināju;
Nu šodien nevarēju
Kā piedegu izkasīt.

19152. (26121.)
Domāsim mēs, māsiņas,
Kā mēs viesus vadīsim:
Taisīs dūmus istabā,
Tā mēs viesus vadīsim.

19153. (26122.)
Kā gaidīji, tu, tautiet,
Ka uz sētu nevažoji?
Vai gaidīji mucas tapas
Aiz cepures aizliekam?

19154. (26124.)
Kūjenieki, kūjenieki,
Kūjas galus smērējiet,
Lai nečīkst kūjas gali,
Tumšu nakti staigājot.

19155. (26125.)
Kur mums, brālīši,
Kratāmas dakšas?
Kratām svešļaudis
Pa logu ārā!

19156. (26126.)
Kuŗš tālāka rada bija,
Seglojiet kumeliņu;
Es bāliņa īsta māsa,
Es rītā, parītā.

19157. ((26127.)
Mājā nāca kaŗa māte,
Līdza veda kaŗa spēku.
Ej projām, kaŗa māte,
Ved projām kaŗa spēku.

19158. (26128.)
Jānīti, brālīti,
Ved kaŗu mājā!
Vai gribi šo vietu
Izputināt?

15159. (26129.)
Nevar Dievs, nevar vels
Panāčņiekus aizvadīt!
Gāja, gāja līdz durīm,
Atkal nāca atpakaļ.

19160. (26131.)
Projām, projām,
Negoda ļaudis!
še paliek gods,
še goda ļaudis.

19161. (26133.)
Projām, projām,
Nelūgti viesi!
Kas lūgti viesi,
Lai guļ par nakti.

19162. (26140.)
Sievas, sievas, protiet kaunu,
Eit' papriekšu sētiņā!
Brēc bērniņi šūpolē,
Mauj gosniņas laidarā.

19163. (26142.)
Skic projām, buč projām,
Alsunieku bucēniņi!
Atnākuši, nograuzuši
Blintenieku žagariņus.

19164. (26145.)
Visiem bija projām iet,
Māsiņai še palikt
Par ēdumu, par dzērumu,
Par naksniņas gulējumu.

19165. (26147.)
Vai, Dieviņ, tai māsai
Nežēlīgi bālēliņi:
Pa vārtiem izjādami,
Kannas svieda atpakaļ.

19166. (26149.)
Ar Dievu, ar Dievu,
Bitītes draudze!
Cits skrēja liepāi,
Cits ozolā.

19167. (26150.)
Brāļi māsu pārdevuši
Par kāpostu galvenīti;
Apēduši kāpostiņus,
Brauc mājā raudādami.

19168. (26152.)
Ja jums tīk, panāksnieki,
Guļat vēl otar' nakt',
Vēl manam bāliņam
Vīna vāte pagrabē.

19169. (26153.)
Kam jūs, ceļa gājējiņi,
Ar rokāmi ķeraties,
Vai tad jūsu ardieviņas
Nav ar muti atdodamas?

19170. (26156.)
Netika puišiem
Projām iet:
Te meitas palika,
Salds alutiņš.

19171. (26161.)
Panāksnieki bažījās,
Kā mājā pāriešot.
Cits slotā, cits skruķī, —
Visi jāšus pārjāsiet.

19172. (26164.)
Zināma, zināma
Panāstu tiesiņa:
Kā brāļus saņem,
Kā suņus pavada.

19173. (26166.)
Vadām, vadām,
Mīļos viesus
Ar alus kannām,
Ar kukuļiem!

19174. (26169.)
Vis' istaba izslaucīta,
Pasolīte neslaucīta;
Visus ļaudis izstādīju,
Naidinieka nevarēju.

19175. (26170.)
Visas manas kājas gura,
Gaŗus viešus vadīdam,
Ne tie gāja, ne palika,
Uz kājāmi dīžojās.

19176. (26171.)
Vai, Dieviņi, vai, Dieviņi,
Kā pārbraukšu sētiņā!
Visi ceļi adatāmi,
Meža gali uguņiem.

19177. (26173.)
Vai, Dieviņ, bālēliņ,
Ko teiksim māmiņai?
Mēs māsiņas atstājuši
Par ēdumu, dzērumiņu.

19178. (26176.)
Ai, svainīt, dar' man labu,
Aizjūdz manu kumeliņu,
Kā tev laba man' māsiņa
Visu mūžu maldenāt.

19179. (26177.)
Aizbraukdami, bālēliņi,
Māsai mutes nedodat,
Lai māsiņa neraudātu,
Tautiņās dzīvodama.

19180. (26178.)
Bālēniņi, prom braukdami,
Riņķi grieza pagalmā,
Lai māsiņa nemaldās,
Tumšā naktī staigājot.

19181. (26179.)
Aiziedami, bālēliņi,
Māsai acas aizsieniet,
Lai celiņa tā neredz,
Pakaļ skriet bāliņiem.

19182. (26180.)
Aizjādami, bālēliņi,
Atlokiet kumeliņus;
Atvēliet māsiņai
Labu mūžu dzīvojot.

19183. (26181.)
Aizjūdziet manu zirgu,
Padzeniet pajumtē,
Lai šķiet mani jaunais svainis
Sētiņā aizbraukušu.

19184. (26182.)
Ak, tu Dievs, ak, tu Dievs,
Nu jāiet uz kāzām! —
Ak, tu manu sūru dienu,
Nu jāiet sētiņā!

19185. (26184.)
Ar Dieviņu sanācēm,
Ar Dieviņu aiziesam,
Ar Dieviņu palieciet
Lieli, mazi, veci, jauni!

19186. (26185.)
Ar Dievu, māsiņa,
Ar Dievu, tautas!
Ar Dievu nogājse,
Ar godu dzīvo!

19187. (26186.)

Atpakaļi, atpakaļi,
Mūs' māsiņu vedīsim;
Vēl nebija mūs' māsiņa
Bāliņiemi apnikuse.

19188. (26188.)

Atpakaļ, atpakaļ,
Sav' māsiņu orēsim:
Nav vairs tautu klētiņā
Ne rudzīšu, ne auziņu.

19189. (26191.)

Apstājies, man' māsiņa,
Ja prātam nemīlēja;
Kā bitīte apstājās,
Iešuvusi ozolā.

19190. (26192.)

Atsasvēti tā vietiņa,
Kur ēdēm, kur dzērēm,
Kur ēdēm, kur dzērēm,
Kur naksniņu gulējām.

19191. (26193.)

Auŗu, auŗu, nosasaucu,
No brālīša iziedama;
Lai dzērusi, cik dzērusi,
Godu dara brālītim.

19192. (26194.)

Brālis mani projām raida,
Saka mucu netekami.
Tek muciņa dziedādama,
Paša brāļa skopumiņš.

19193. (26195.)

Brālīt, tavu saldu alu,
Māršiņ, jauku valodiņu!
Sen iejūgts kumeliņš,
Izbraukt vien nevarēju.

19194. (26196.)

Dedziet man gaišu guni,
Dodiet asu zobentiņu,
Lai es eimu pa tautām,
Meklēt savu bālēliņu.

19195. (26197.)

Dodat man nodzerties,
Man nav vaļas kavēties:
Man uz ceļa kumeliņis,
Līgaviņa kamanās.

19196. (26198.)

Dzersim, brāļi, maksāsim
Tautām saldu alutiņu,
Man nebija tāda prāta,
Ka māsiņu te pamest.

19197. (26200.)

Ieblakām bēri tek,
Dusmām jāja bālēniņi,
Lai sargās tās tautiņas,
Kas māsiņu niecināja.

19198. (26202.)

Iet bij man gājējam,
Atstāt visas labas dienas:
Atstāt alu brūvējam,
Brandaviņu klārējam.

19199. (26203.)

Egles zari mētājāsi
Pa kumeļu kājiņām;
Te palika egles zari,
Te māsiņa pušķotāja.

19200. (26204.)

Es apēdu tautiņās
Mazu maizes kumosiņu;
Bij man savu māsu dot
Par to maizes kumosiņu?

19201. (26205.)

Es apklāju taut's galdu
Ar baltiem dālderiem,
Es gribēj' šovakar
Vēl atpirkt sav' māsiņ'.

19202. (26206.)

Es gan redzu, es gan redzu,
Svainis mani nemīlēja:
Pilna muca kamburēi,
Sūta mani sētiņāi.

19203. (26207.)
Es neiešu sētiņāi,
Kamēr rīta zvaigzne lēca,
Netraucēšu māmuliņas,
Saldu miegu aizmigušas.

19204. (26210.)
Es neiešu sētiņāi,
Kamēr skādi padarīšu:
Nocirtīšu galdam stūri
Par māsiņas vainadziņu.

19205. (26212.)
Es neiešu sētiņā,
Sava darba nedarījse:
Es māsiņas neatstāšu
Bez guļamu paladziņu.

19206. (26213.)
Es neiešu sētiņā,
Sava darba nedarījs:
Citu meitu krāsnī bāzu,
Citu velves caurumā.

19207. (26214.)
Es neiešu sētiņā,
Zīles kannas nedzērusi,
Lai zīlīte nečīkstēja
Mana ceļa maliņā.

19208. (26216.)
Es sasitu tautām galdu
Deviņos gabalos,
Gribēdams sav' māsiņu
No tautām atdabūt.

19209. (26217.)
Es tam tautu gailīšam
Deguniņu nocirtīšu,
Lai tas agri nedziedāja,
Lai māsiņas nemuldana.

19220. (26220.)
Jāj projām, bālēliņi,
Nedīd' sava kumeliņa,
Nepameti mūs' māsiņu
Līdz acīm dubļus brist.

19211. (26223.)
Kaisīju, streijāju
Tautieša istabu,
Atstāju māsiņu
Slaucītāju.

19212. (26224.)
Klāj, brāliņ, tautu galdu
Apaļiem dāldeŗiem;
Mums nevaid tāds prātiņš,
Ka māsiņas te pamest.

19213. (26225.)
Ko, bāliņi, darīsim,
Māsa grib līdzi nākt?
Atstāsim kumeliņu
Par ēdumu, dzērumiņu.

19214. (26226.)
Ko, bāliņi, darīsim,
Māsa līdzi taisījās?
Aizlaižam zelta kārti
Aiz tautieša klēts durvīm.

19215. (26228.)
Ko, māsiņ, tu domā?
Es domāju projām iet.
Vai tev tīk līdzi nākt,
Vai palikt šāi vietā?

19216. (26929.)
Ko, kājiņas, jūs gaidat,
Ka pa ceļu netekat?
Jau ciemā gaiļi dzied,
Gaigalīte ezerā.

19217. (26230.)
Prom uz māju, prom uz māju,
Vai tur labi, vai tur slikti?
Še palika saldais alus,
Še sūrais brandavīns.

19218. (26233.)
Miltu putru vārījuse;
Labāk būtu māmuliņa
Novārīja kāpustiņus, —
Nu jāiet sētiņā.

19219. (26234.)

Labi ļaudis, balta maize,
Labi mani pamieloja;
Dievs dod iet sētiņā,
Pasacīšu māmiņai.

19220. (26235.)

Labi mani pamieloja
Šāi mazā ciemiņā:
Zirgam auzas, suņam desas,
Pašam meitas aumaļām.

19221. (26236.)

Lec, eglīte, dej, eglīte,
Tautu galda galiņā!
Te palika mūs' māsiņa
Par eglītes lēkumiņu.

19222. (26237.)

Lec, māsiņ, par galdiņu,
Par aso zobeniņu,
Ja netika tautu dēls
Pa tavam prātiņam.

19223. (26241.)

Man māmiņa piesacīja,
Trīs darbiņus padarīt:
Galdu, solu salauzīt,
Pirtij krāsni sadauzīt.

19224. (26242.)

Mēs, bāliņi, aiziesim
Kā lielie muiženieki,
Mēs māsiņu atstāsim
Žagariņu būrītie.

19225. (26243.)

Mīdat, brāļi, tautu sētu
Sīkajiem pakaviem;
Te māsiņa nedzīvos,
Ne sēs rozes, ne magones.

19226. (26244.)

Es gribēju beņķi lauzt,
Beņķi lauzt nevarēju.
Kur varēju beņķi lauzt,
Pērnie gruži apakšāi.

19227. (26246.)

Nāc, māsiņa, atpakaļ,
Ja tautām nevajaga;
Tamdēļ tavis vaiņadziņis
Nerūsēja, nepelēja.

19228. (26248.)

Nāc, māsiņa, sēd' aiz galda,
Nu sēž tavi bālēliņi;
Gan pie duru pastāvēsi,
Kad aizies bālēliņi.

19229. (26249.)

Ne pie duru tikāmies,
Ne pie duru šķīrāmies,
Pie galdiņa tikāmies,
Pie galdiņa šķirsamies.

19230. (26252.)

Neatstāšu sav' māsiņu
Par ēdumu, par dzērumu,
Ar naudiņu aizmaksāšu
Ēdumiņu, dzērumiņu.

19231. (26253.)

Neatstāšu sav' māsiņas
Par ēdumu, par dzērumu:
Kumeļš mina pagalmiņu
Par ēdumu, par dzērumu.

19232. (26254.)

Neatstāšu sav' māsiņu
Par ēdumu, par dzērumu:
Tēvam zirgu, mātei govi,
Brāļam zelta ozoliņu!

19233. (26255.)

Nebēdā, vīra māte,
šogad sērstu nenācīšu;
Citu gadu, tad nācīšu,
Būs māsiņa pelnītāja.

19234. (26258.)

Neiešu projām
Bez triju nakšu,
Lai māsa pierada
Pie jauna vīra.

19235. (26259.)
Nepūš tauri, bālēliņi,
No tautām izjādamis,
Lai māsiņa nedzirdēja,
Lai tā žēli neraudāja.

19236. (26261.)
Nu es dzeŗu brāļam kāzas,
Nu galdiņu cauri situ,
Lai māršiņa pieminēja,
Visu mūžu mazgādama.

19237. (26262.)
Nu es jājis, vairs nejāšu
Tai māsiņi panākstos;
Dod, Laimiņa, nodzīvot
Ar to vienu jājumiņu.

19238. (26264.)
Nu uz māju, nu uz māju,
Ko še vaira darīsim?
Ne tēvam brandaviņa,
Ne ar' mieža alutiņa.

19239. (26265.)
Padziediet, bālēliņi,
Tīrumiņa galiņā,
Darat žēl tai māsai,
Kas palika pakaļā.

19240. (26266.)
Pāriedami, bālēliņi,
Māsai rokas nedodiet;
Dodiet roku dzīvojot,
Ja gribiet derēties.

19241. (26268.)
Pastāv', kunga kumeliņ,
Uz tā gāles gabaliņa,
Liec man vēl parunāt
Ar meitiņu, ar znotiņu.

19242. (26270.)
Pirmā reize šāi vietā,
Lai palika pēdīgā:
Brāļi vada raudādami,
Māŗš' ar mani nerunā.

19243. (26271.)
Pirmā reize šāi vietā,
Lai palika pēdīgā;
Koki, meži, sakrītat
Šā celiņa maliņā!

19244. (26273.)
Projām, brāļi, nejāsim,
Vilksim bērzus istabā:
Lai zaļoja mūs māsiņa,
Kā zaļoja bērzu birze.

19245. (26276.)
Projām iešu, nepalikšu,
Še naksniņu negulēšu;
Še man gultu netaisīja,
Nedod meitas klātgulēt.

19246. (26277.)
Prom iedami, bālēliņi,
Gultai galdus zāģējām;
Citu gadu zāģēsim
Maza bērna šūpuļam.

19247. (26278.)
Prom pa ceļu, prom pa ceļu,
Netīk vaira še dzīvot;
Netīk vaira saldais alus,
Ne sūrais brendavīns.

19248. (26279.)
Prom uz māju, prom uz māju,
Vai tur labi, vai tur slimi,
Jau saulīte tāi vietā,
Kur vakar ienākot.

19249. (26282.)
Ridu ridu rairai,
Izdevu māsu;
Pāriešu sētāi,
Puškošu citu.

19250. (26284.)
Runāsim, bālēliņi,
Atpirksim sav' māsiņu,
Nobērsim tautām galdu
Ar sīkāju sudrabiņu.

19251. (26288.)
Svainīts mani projām sūta,
Saka alus neesot;
Vēl muciņa pagrabā
Nosirmušu muguriņu.

19252. (26289.)
Taisies, māsa, nāc man līdzi,
Brauksim visi sētiņāi,
Es gan redzu, tautu dēls,
Tas jau tevis nemīlēi.

19253. (26292.)
Dūri situ uz galdiņa,
Lai atlēca skabardziņas,
Lai māsiņa pieminēja,
Mūžiņā mazgādama.

19254. (26294.)
Tikām situ tautas galdu,
Līdz atlēca šķēpelītes;
Māsiņai jauns vīriņš,
Tas var citu ēvelēt.

19255. (26296.)
Dūrēm situ tautu galdu
Deviņiem gabaliem;
Tautiešam galda žēl,
Man māsiņas vēl žēlāk.

19256. (26297.)
Tikmēr situ tautu galdu,
Līdz atleca šķēpelītes;
Ar tām galda šķēpelēm
Dēla māti svilināju.

19257. (26298.)
To māsiņu apdzērām,
To māsiņu apēdām;
Brauksim, brāļi, sētiņā,
Glabāsam mazākās.

19258. (26299.)
To māsiņu audzējām,
To mēs skaisti izdevām;
Iesim, brāļi, sētiņā,
Audzēsim mazākās.

19259. (26302.)
Vai zied ieva, vai ābele
Pie tautieša durvtiņām?
Nezied ieva, ne ābele,
Sēd māsiņa raudādama.

19260. (26303.)
Vai tādēļ projām iešu,
Ka man sagša mugurā?
Goda dēļi apsēdosi,
Lai svainītis mīļi lūdz.

19261. (26304.)
Vai tādēļ projām iešu,
Ka villaine mugurā?
Goda dēļ, slavas dēļ
Sedzu baltu villainīti.

19262. (26307.)
Visas bungas, stabulītes
Pakārām vadzītī
Līdz citam rudeņam,
Līdz Jānīša kāziņām.

19263. (26308.)
Ai, bāliņi, bālēliņi,
Vediet mani atpakaļ,
Jau man bija apnikuse
Tā tautieša laba dzīve.

19264. (26309.)
Aiziedami, bālēniņi,
Padomiņa piedodat;
Vairāk tautu rājējiņu,
Ne padoma devējiņu.

19265. (26310.)
Aizbrauc mani bālēliņi,
Kā zvārguļi skanēdami,
Es māsiņa te paliku,
Kā saulīte sadūmuse.

19266. (26311.)
Aiznesiet māmiņai
Simtu labu vakariņu;
Mazajai māsiņai
Manu zīļu vainadziņu.

19267. (26314.)
Atpakaļu, mans pūriņis,
Atpakaļu, bālēliņi!
Es atradu tautiņās
Neraženi dzievājot.

19268. (26317.)
Rībi, rībi, mans pūriņis,
Atpakaļu bāliņos!
Te nav laba maizes vieta,
Nav tīkamis arājiņš.

19269. (26319.)
Brāļi, naidu neceļat
Tautu galda galiņā;
Jūs aiziesit, es palikšu
Mūžam tautu naidiniece.

19270. (26320.)
Dodat, tautas, manu pūru,
Lai es iemu atpakaļ,
Lai es iemu atpakaļ
Baltajos bāliņos.

19271. (26321.)
Iešu, iešu atpakaļ,
Es jau te nedzīvošu;
Man pašai div' bāliņi
Tīras maizes arājiņi.

19272. (26322.)
Ejiet, mani bālēliņi,
Šo reizīti nevadīti;
Kad nāksiet citu reizi,
Tad es jūs pavadīšu.

19273. (26325.)
Tīk man iet tautiņās,
Kad māmiņa līdza nāca;
Kad māmiņa projām iet,
Raudu galvu saķēruse.

19274. (26326.)
Ko es biju sariebuse
Baltajiem brāliņiem?
Nu raudošu man' atstāja
Tautu galda galiņā.

19275. (26330.)
Nelaiž mani sveši ļaudis
Ne brālīša pavadīt;
Pa lodziņu raudzījos,
Kur aizjāja bālēliņi.

19276. (26331.)
Pasakāt māmiņai,
Lai tā gauži neraudāja:
Es noiešu pavasar,
Bērziņiem lapojot.

19277. (26333.)
Projām iešu, nedzīvošu,
Neder vairs še dzīvot;
Šī zemīte līcin līka,
Kājas mirka asarās.

19278. (26335.)
Projām iešu, nedzīvošu
Šāi ienaida zemītē:
Visas vārnas, žagatiņas
Zobentiņus kaldināja.

19279. (26336.)
Pūt, vējiņi, kā tev tīk,
Es ozola paēnā;
Darat, brāļi, kā jums tīk,
Es tautieša rociņā.

19280. (26338.)
Tautas dzied, tautas dzied,
Es staigāju raudādama;
Es izdzirdu raudādama,
Kur zviedz brāļu kumeliņi.

19281. (26339.)
Tautu dēlis man neļāva
Vadīt savus bālēliņus.
Lec' uz žogu, laužu kārtes,
Vadu savus bālēliņus.

19282. (26340.)
Tev, kļaviņ, platas lapas,
Apsedz mani migliņā;
Tev, bāliņ, daudz naudiņas,
Izpirc mani no tautām.

19283. (26342.)
Vai, Dieviņi, ko darīšu,
Nu radiņi aizgājuši,
Mani vienu atstājuši
Svešu ļaužu pulciņā!

19284. (26343.)
Grib', tautieti, dzīvo mīļi,
Grib', iemet ūdenī,
Nu atstāja tavu vaļu
Mani balti bālēniņi.

19285. (26344.)
Projām visi aizgājuši,
Mani vienu atstājuši,
Mani vienu atstājuši
Par ēdumu, dzērumiņu.

19286. (26345.)
Tagadiņ aizjājuši
Mani balti bālēliņi;
Sudrabiņis vizināja
Kumeliņa pēdiņās.

19287. (26346.)
Visa gaiša tā pusīte,
Kur aizgāja man' bāliņi;
Visi bēri kumeliņi
Sudrabiņu vizenāja.

19288. (26347.)
Brālīts mani sētā raida,
Nedod ciema kukulīti;
Nu es jāšu šņaukādama
Par visām atmatām.

19289. (26349.)
Lai lūkoja sveša māte,
Kādu sēja kukulīti:
Tēvam šķiņķi, mātei vistu,
Bāliņam med's krūzīti.

19290. (26350.)
Ir lapsiņa iebājās
Mana cepta kukulīša.
Gan es tevi izkratīšu,
Pa vārtiem vadīdama.

19291. (26351.)
Neiešu mājās
Bez pilla mēneša,
Bez pilla mēneša,
Bez laba kukuļa!

LATVIJAS VALSTS BIBLIOTĒKA

Satura rādītājs.

	Lapp.
Ardievas (ievadam)	317
Kāzu godā	359
Par jauno sliegsni	467
Lieka palīdzība	489
Dziesmu kaŗi	501
Vaiņagu noņem	649
Tautu klētī	670
Devīgas rokas	680
Atslēdziņu nēsātaja	700
Pavaļas brīžos	710
Jaunas ardievas	714

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA
0308116967